

I	EES-STOFNANIR	
1.	EES-ráðið	
2.	Sameiginlega EES-nefndin	
2007/EES/26/01	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/774/EB frá 30. október 2003 um viðurkenningu á ákveðnum aðferðum til að hindra myndun sýkla í samlokum og sæsniglum (tilkynnt með númeri C(2003) 3984)	1
2007/EES/26/02	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/831/EB frá 20. nóvember 2003 um breytingu á ákvörðunum 2001/881/EB og 2002/459/EB að því er varðar breytingar og frekari viðbætur við skrána yfir skoðunarstöðvar á landamærum (tilkynnt með númeri C(2003) 4234).	4
2007/EES/26/03	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/839/EB frá 21. nóvember 2003 um breytingu á I. og II. viðauka við ákvörðun 2002/308/EB um skrá yfir viðurkennd svæði og viðurkenndar eldisstöðvar með tilliti til fisksjúkdómanna veirublæðingar og iðradreps (tilkynnt með númeri C(2003) 4313).	21
2007/EES/26/04	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/904/EB frá 15. desember 2003 um samþykkt áætlana um að ná stöðu viðurkenndra svæða og viðurkenndra eldisstöðva á svæðum sem ekki eru viðurkennd með tilliti til veirublæðingar og iðradreps í fiski og um breytingu á I. og II. viðauka við ákvörðun 2003/634/EB (tilkynnt með númeri C(2003) 4727)	40
2007/EES/26/05	Ákvörðun ráðsins 2003/912/EB frá 17. desember 2003 um breytingu á ákvörðun 95/408/EB um skilyrði fyrir gerð bráðabirgðaskráa, á tilteknu aðlögunartímabili, yfir starfsstöðvar þriðju landa sem aðildarríkjunum er heimilt að flytja inn tilteknar afurðir úr dýrakerfinu, fiskafurðir og lifandi samlokur (tvískelja lindýr) frá, að því er varðar framlengingu gildistíma hennar.	45
2007/EES/26/06	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/11/EB frá 18. desember 2003 um skilyrði fyrir samanburðartilraunum og -prófunum Bandalagsins á fræi og fjölgunarefni tiltekinna tegunda nytjajurta í landbúnaði og grænmetis- og vinnviðartegunda samkvæmt tilskipunum ráðsins 66/401/EBE, 66/402/EBE, 68/193/EBE, 92/33/EBE, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB og 2002/57/EB fyrir árin 2004 og 2005 (tilkynnt með númeri C(2003) 4836)	46
2007/EES/26/07	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/57/EB frá 23. desember 2003 um að halda áfram á árinu 2004 samanburðartilraunum og -prófunum Bandalagsins á fræi og fjölgunarefni af grasætt <i>Triticum aestivum</i> , <i>Brassica napus</i> og <i>Allium a scalonicum</i> samkvæmt tilskipunum ráðsins 66/401/EBE, 66/402/EBE, 68/193/EBE, 92/33/EBE, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB og 2002/57/EB sem hófust 2003 . . .	51

2007/EES/26/08	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/266/EB frá 17. mars 2004 um að heimila að tilskildar upplýsingar á umbúðum föðurljósfræðs séu skráðar með óafmáanlegu lettri (tilkynnt með númeri C(2004) 819)	52
2007/EES/26/09	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/287/EB frá 24. mars 2004 um tímabundna setningu tiltekins fræs af tegundunum <i>Vicia faba</i> og <i>Glycine max</i> á markað sem, eftir því sem við á, uppfyllir ekki kröfur tilskipana ráðsins 66/401/EBE eða 2002/57/EB (tilkynnt með númeri C(2004) 884)	55
2007/EES/26/10	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/329/EB frá 6. apríl 2004 um tímabundna setningu tiltekins fræs af tegundinni <i>Glycine max</i> , sem uppfyllir ekki kröfur tilskipunar ráðsins 2002/57/EB, á markað (tilkynnt með númeri C(2004) 1258)	57
2007/EES/26/11	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/97/EB frá 10. nóvember 2003 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á búnaði til að auka sjónsvið og ökutækjum með slíkum búnaði, um breytingu á tilskipun 70/156/EBE og niðurfellingu á tilskipun 71/127/EBE	59
2007/EES/26/12	Tilskipun ráðsins 2002/31/EB frá 22. mars 2002 um framkvæmd tilskipunar ráðsins 92/75/EBE að því er varðar orkumerkingar á loftæstisamstæðum til heimilisnota	104
2007/EES/26/13	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/830/EB frá 11. desember 1997 um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/613/EB og setningu sérstakra skilyrða vegna innflutnings á pistasíuhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr pistasíuhnetum, sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan	120
2007/EES/26/14	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/551/EB frá 22. júlí 2003 um breytingu á ákvörðun 97/830/EB um niðurfellingu á ákvörðun 97/613/EB og setningu sérstakra skilyrða vegna innflutnings á pistasíuhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr pistasíuhnetum, sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan (tilkynnt með númeri C(2003) 2603)	125
2007/EES/26/15	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/89/EB frá 10. nóvember 2003 um breytingu á tilskipun 2000/13/EB að því er varðar tilgreiningu innihaldsefna í matvælum	129
2007/EES/26/16	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/113/EB frá 3. desember 2003 um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE varðandi hámarksgildi tiltekinna varnarefnaleifa í og á kornvörum, matvælum úr dýraríkinu og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, m.a. aldinum og matjurtum	133
2007/EES/26/17	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2174/2003 frá 12. desember 2003 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 466/2001 að því er varðar aflatoxín	145
2007/EES/26/18	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/118/EB frá 5. desember 2003 um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 76/895/EBE, 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE að því er varðar hámarksgildi leifa fyrir asefat, 2,4-D og paraþíonmetýl	149
2007/EES/26/19	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/121/EB frá 15. desember 2003 um breytingu á tilskipun 98/53/EB um sýnatöku- og greiningaraðferðir vegna opinbers eftirlits með magni tiltekinna mengunarefna í matvælum	157
2007/EES/26/20	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/1/EB frá 6. janúar 2004 um breytingu á tilskipun 2002/72/EB um að hætta tímabundið notkun asódíkarbonamíðs sem þanefnis	160

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2007/EES/26/01

frá 30. október 2003

um viðurkenningu á ákveðnum aðferðum til að hindra myndun sýkla í samlokum og sæsniglum (*)

(tilkynnt með númeri C(2003) 3984)

(2003/774/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/493/EBE frá 22. júlí 1991 um hollustuhætti við framleiðslu og markaðssetningu fiskafurða ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) 806/2003/EB ⁽²⁾, einkum 2. lið IV. liðar IV. kafla viðaukans við hana,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 93/25/EBE frá 11. desember 1992 um viðurkenningu á ákveðnum aðferðum til að hindra myndun sýkla í lifandi samlokum (tvískelja lindýrum) og sæsniglum ⁽¹⁾ hefur verið breytt í veigamiklum atriðum ⁽²⁾. Til glöggvunar og hagræðingar ber því að kerfisbinda ákvörðunina.
- 2) Samlokur (tvískelja lindýr) og sæsniglar, sem eru tekin á svæðum sem um getur í b- og c-lið 1. liðar I. kafla viðaukans við tilskipun ráðsins 91/492/EBE frá 15. júlí 1991 um heilbrigðisskilyrði fyrir framleiðslu og markaðssetningu lifandi samloka (tvískelja lindýra) ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 806/2003, geta reynst hættuleg neytendum ef þau eru ekki meðhöndluð á réttan hátt.
- 3) Spánn, Breska konungsríkið og Holland hafa lagt til aðferðir til að hindra myndun sýkla í samlokum (tvískelja lindýrum) og sæsniglum.

- 4) Þessi vinnsluferli nægja til að tryggja heilbrigðar afurðir og því er ekki nauðsynlegt að hreinsa þær eða umleggja áður en þær eru settar á markað.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Hér með eru viðurkenndar aðferðirnar sem eru tilgreindar í I. viðauka við þessa ákvörðun og hindra myndun sýkla í samlokum (tvískelja lindýrum) og sæsniglum, sem eru veidd á svæðunum sem um getur í b- og c-lið 1. liðar I. kafla viðaukans við tilskipun 91/492/EBE og hafa hvorki verið umlögð né hreinsuð áður en þau eru sett á markað.

2. gr.

Ákvörðun 93/25/EBE er felld úr gildi.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu ákvörðunina sem tilvísanir í þessa ákvörðun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartölunni í III. viðauka.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 283, 31.10.2003, bls. 78. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 120/2004, 24. september 2004 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 268, 24.9.1991, bls. 15.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 122, 16.5.2003, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 16, 25.1.1993, bls. 22.

⁽⁴⁾ Sjá II. viðauka við þessa ákvörðun.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 268, 24.9.1991, bls. 1.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 30. október 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

AÐFERÐIR

A. Dauðhreinsun

Setja má samlokur (tvískelja lindýr) og sæsnigla í dauðhreinsun í loftþéttum ílátum sem eru í samræmi við kröfumar í 4. lið IV. kafla viðaukans við tilskipun 91/493/EBE.

B. Aðrar hitameðferðir

Meðhöndla má samlokur (tvískelja lindýr) og sæsnigla, í skel en ekki fryst, með einni af eftirfarandi aðferðum:

1. sökkkt í sjóðandi vatn í þann tíma sem það tekur hold lindýrsins að ná innra hitastigi, sem er a.m.k. 90 °C, og þessum lágmarkshita er haldið í a.m.k. 90 sekúndur,
2. soðið í þrjár til fimm mínútur í lokuðu rými þar sem hitinn er á bilinu 120–160 °C og þrýstingurinn er á bilinu 2–5 kg/cm² og því næst er haldið tekið úr skelinni og fryst þar til kjarnahiti þess er kominn niður í –20 °C,
3. gufusoðið undir þrýstingi í lokuðu rými, að því tilskildu að kröfum um suðutíma og innra hitastig lindýraholdsins, sem getið er í 1. lið, sé fullnægt og jöfn hitadreifing í lokuðu rými tryggð með fullgilttri aðferð innan ramma eigin innra eftirlitskerfis.

II. VIÐAUKI

Niðurfelld ákvörðun með breytingum

Ákvörðun 93/25/EBE (Stjtið. EB L 16, 25.1.1993, bls. 22)

Ákvörðun 97/275/EB (Stjtið. EB L 108, 25.4.1997, bls. 52)

*III. VIÐAUKI***Samsvörunartafla**

Ákvörðun 93/25/EBE	Þessi ákvörðun
1. gr.	1. gr.
—	2. gr.
2. gr.	3. gr.
Viðauki	I. viðauki
—	II. viðauki
—	III. viðauki

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2007/EES/26/02

frá 20. nóvember 2003

um breytingu á ákvörðunum 2001/881/EB og 2002/459/EB að því er varðar breytingar og frekari viðbætur við skrána yfir skoðunarstöðvar á landamærum (*)

(tilkynnt með númeri C(2003) 4234)

(2003/831/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 97/78/EB frá 18. desember 1997 um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til Bandalagsins frá þriðju löndum ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 6. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/496/EBE frá 15. júlí 1991 um setningu meginreglna um fyrirkomulag heilbrigðiseftirlits með dýrum sem eru flutt til Bandalagsins frá þriðju löndum og breytingu á tilskipunum 89/662/EBE, 90/425/EBE og 90/675/EBE ⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Uppfæra skal skrá yfir skoðunarstöðvar á landamærum fyrir dýraheilbrigðiseftirlit með lifandi dýrum og dýraafurðum frá þriðju löndum, sem hefur verið viðurkennd með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/881/EB ⁽²⁾, sem felur í sér númer Animo-einingarinnar fyrir hverja skoðunarstöð á landamærum, einkum með tilliti til þróunar í tilteknum aðildarríkjum og skoðunar á vegum Bandalagsins.

2) Í kjölfar skoðunar á vegum Bandalagsins skal bæta skoðunarstöðvum í Châteauroux Déols í Frakklandi og Kolding og Skagen í Danmörku við skrána.

3) Samkvæmt niðurstöðu úr umræðu milli framkvæmdastjórnarinnar og Hollands skal ný neðanmálgrein sett, fyrir Schiphol-flugvöll í Amsterdam, til útskýringar á aðstæðum varðandi innflutning á dýrum á fæti um þann flugvöll.

4) Auk þess skulu ýmsar breytingar vegna uppfærslu gerðar á neðanmálgreinum og á upplýsingunum í skránni varðandi flokka og skoðarmiðstöðvar fyrir ýmsar aðrar skoðunarstöðvar á landamærum sem þegar eru samþykktar.

5) Til samræmis við það skal uppfæra skrána yfir Animo-einingar í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/459/EB ⁽³⁾, sem nær yfir númer Animo-einingar fyrir hverja skoðunarstöð á landamærum í Bandalaginu, með tilliti til viðeigandi breytinga og til að viðhalda nákvæmlega eins skrá og í ákvörðun 2001/881/EB.

6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

I. gr.

Viðaukinn við ákvörðun 2001/881/EB kemur í stað I. viðauka við þessa ákvörðun.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 313, 28.11.2003, bls. 61. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 120/2004, 24. september 2004 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópu-sambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 268, 24.9.1991, bls. 56. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 96/43/EB (Stjtið. EB L 162, 1.7.1996, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 326, 11.12.2001, bls. 44. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 2003/506/EB (Stjtið. ESB L 172, 10.7.2003, bls. 16).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 159, 17.6.2002, bls. 27. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 2003/506/EB.

2. gr.

Viðaukanum við ákvörðun 2002/459/EB er breytt til samræmis við II. viðauka þessarar ákvörðunar.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. nóvember 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VÍÐAUKI

'ANNEX — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANNEX — LIITE — BILAGA

LISTA DE PUESTOS DE INSPECCIÓN FRONTERIZOS AUTORIZADOS — LISTE OVER GODKENDTE GRÆNSEKONTROLSTEDER — VERZEICHNIS DER ZUGELASSENEN GRENZKONTROLLSTELLEN — ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΜΕΘΟΡΙΑΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ — LIST OF AGREED BORDER INSPECTION POSTS — LISTE DES POSTES D'INSPECTION FRONTALIERS AGRÉÉS — ELENCO DEI POSTI DI ISPEZIONE FRONTALIERI RICONOSCIUTI — LIJST VAN DE ERKENDE INSPECTIEPOSTEN AAN DE GRENS — LISTA DOS POSTOS DE INSPECÇÃO APROVADOS — LUETTELO HYVÄKSYTYISTÄ RAJATARKASTUSASEMISTA — FÖRTECKNING ÖVER GODKÄNDA GRÄNSKONTROLLSTATIONER

- 1 = Nombre — Navn — Name — Ονομασία — Name — Nom — Nome — Naam — Nome — Nimi — Namn
- 2 = Código Animo — Animo-Kode — Animo-code — Κωδικός Animo — Animo code — Code Animo — Codice Animo — Animo-code — Código Animo — Animo-koodi — Animo-Kod
- 3 = Tipo — Type — Art — Φύση — Type — Type — Tipo — Type — Tipo — Tyyppi — Typ
- A = Aeropuerto — Lufthavn — Flughafen — Αεροδρόμιο — Airport — Aéroport — Aeroporto — Luchthaven — Aeroporto — Lento-kenttä — Flygplats
- F = Ferrocarril — Jernbane — Schiene — Σιδηρόδρομος — Rail — Rail — Ferrovia — Spoorweg — Caminho-de-ferro — Rautatie — Järnväg
- P = Puerto — Havn — Hafen — Λιμένας — Port — Port — Porto — Zeehaven — Porto — Satama — Hamn
- R = Carretera — Landevej — Straße — Οδός — Road — Route — Strada — Weg — Estrada — Maantie — Väg
- 4 = Centro de inspección — Inspektionscenter — Kontrollzentrum — Κέντρο ελέγχου — Inspection centre — Centre d'inspection — Centro d'ispezione — Inspectiecentrum — Centro de inspecção — Tarkastuskeskus — Kontrollcentrum
- 5 = Productos — Produkter — Erzeugnisse — Προϊόντα — Products — Produits — Prodotti — Producten — Produtos — Tuotteet — Produkter
- HC = Todos los productos destinados al consumo humano — Alle produkter til konsum — Alle zum menschlichen Verzehr bestimmten Erzeugnisse — Όλα τα προϊόντα για ανθρώπινη κατανάλωση — All products for human consumption — Tous produits de consommation humaine — Prodotti per il consumo umano — Producten voor menselijke consumptie — Todos os produtos para consumo humano — Kaikki ihmisravinnoksi tarkoitettut tuotteet — Produkter avsedda för konsumtion
- NHC = Otros productos — Andre produkter — Andere Erzeugnisse — Λοιπά προϊόντα — Other products — Autres produits — Altri prodotti — Andere producten — Outros produtos — Muut tuotteet — Andra produkter
- NT = Sin requisitos de temperatura — Ingen temperaturkrav — Ohne Temperaturanforderungen — Δεν απαιτείται χαμηλή θερμοκρασία — No temperature requirements — Sans conditions de température — che non richiedono temperature specifiche — Geen temperaturen vereist — sem exigências quanto à temperatura — ei alhaisen lämpötilan vaatimuksia — inga krav på temperatur
- T = Productos congelados/refrigerados — Frosne/kølede produkter — Gefrorene/gekühlte Erzeugnisse — Προϊόντα κατεψυγμένα/διατηρημένα με απλή ψύξη — Frozen/chilled products — Produits congelés/réfrigérés — Prodotti congelati/refrigerati — Bevroren/gekoelde producten — Produtos congelados/refrigerados — Pakastetut/jäähdytetyt tuotteet — Frysta/kylida produkter
- T(FR) = Productos congelados — Frosne produkter — Gefrorene Erzeugnisse — Προϊόντα κατεψυγμένα — Frozen products — Produits congelés — Prodotti congelati — Bevroren producten — Produtos congelados — Pakastetut tuotteet — Frysta produkter
- T(CH) = Productos refrigerados — Kølede produkter — Gekühlte Erzeugnisse — Διατηρημένα με απλή ψύξη — Chilled products — Produits réfrigérés — Prodotti refrigerati — Gekoelde producten — Produtos refrigerados — Jäähdytetyt tuotteet — Kylida produkter
- 6 = Animales vivos — Levende dyr — Lebende Tiere — Ζωντανά ζώα — Live animals — Animaux vivants — Animali vivi — Levende dieren — Animais vivos — Elävät eläimet — Levande djur
- U = Ungulados: bovinos, porcinos, ovinos, caprinos, solípedos domésticos y salvajes — Hovdyr: Kvæg, svin, får, geder og husdyr eller vildtlevende dyr af hesteracen — Huftiere: Rinder, Schweine, Schafe, Ziegen, Wildpferde, Hauspferde — Οπληφόρα: βοοειδή, χοίροι, πρόβατα, αίγες, άγρια και κατοικίδια μόνοπλα — Ungulates: cattle, pigs, sheep, goats, wild and domestic solipeds — Ongulés: les bovins, porcins, ovins, caprins et solipèdes domestiques ou sauvages — Ungulati: bovini, suini, ovini, caprini e solipedi domestici o selvatici — Hoefdieren: runderen, varkens, schapen, geiten, wilde en gedomesticeerde eenhoevigen — Ungulados: bovinos, suínos, ovinos, caprinos, solípedos domésticos ou selvagens — Sorkka- ja kavioeläimet: naudat, siat, lampaat, vuohet, luonnonvaraiset ja kotieläiminä pidettävät kavioeläimet — Hovdjur: nötkreatur, svin, får, getter, vilda och tama hovdjur
- E = Équidos registrados definidos en la Directiva 90/426/CEE del Consejo — Registrerede heste som defineret i Rådets direktiv 90/426/EØF — Registrierte Equiden wie in der Richtlinie 90/426/EWG des Rates bestimmt — Καταχωρημένα ιπποειδή όπως ορίζεται στην οδηγία 90/426/ΕΟΚ του Συμβουλίου — Registered *equidae* as defined in Council Directive 90/426/EEC — Équidés enregistrés au sens de la directive 90/426/CEE — Equidi registrati ai sensi della direttiva 90/426/CEE del Consiglio — Geregistreerde paardachtigen als omschreven in Richtlijn 90/426/EEG van de Raad — Equídeos registados conforme definido na Directiva 90/426/CEE do Conselho — Rekisteröidyt hevoseläimet kuten määritellään neuvoston direktiivissä 90/426/ETY — Registrerade hästdjur enligt definitionen i rådets direktiv 90/426/EEG
- O = Otros animales — Andre dyr — Andere Tiere — Λοιπά ζώα — Other animals — Autres animaux — Altri animali — Andere dieren (met inbegrip van dierentuindieren) — Outros animais (incluindo animais de jardim zoológico) — Muut eläimet — Andra djur

5-6 = Menciones especiales — Særlige betingelser — Spezielle Bemerkungen — Ειδικές παρατηρήσεις — Special remarks — Mentions spéciales — Note particolari — Bijzondere opmerkingen — Menções especiais — Eriyisimainitoja — Anmärkningar

- * = Autorización suspendida hasta nuevo aviso en virtud del artículo 6 de la Directiva 97/78/CE (columnas 1, 4, 5 y 6) — Ophævet indtil videre iht. artikel 6 i direktiv 97/78/EF som angivet i kolonne 1, 4, 5 og 6 — Bis auf weiteres nach Artikel 6 der Richtlinie 97/78/EG ausgesetzt, wie in den Spalten 1, 4, 5 und 6 vermerkt — Έχει ανασταλεί σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 97/78/ΕΚ μέχρι νεωτέρας όπως σημειώνεται στις στήλες 1, 4, 5 και 6 — Suspended on the basis of Article 6 of Directive 97/78/EC until further notice, as noted in columns 1, 4, 5 and 6 — Suspendu jusqu'à nouvel ordre sur la base de l'article 6 de la directive 97/78/CE, comme indiqué dans les colonnes 1, 4, 5 et 6 — Sospeso a norma dell'articolo 6 della direttiva 97/78/CE fino a ulteriore comunicazione, secondo quanto indicato nelle colonne 1, 4, 5 e 6 — Erkennung voorlopig opgeschort op grond van artikel 6 van Richtlijn 97/78/EG, zoals aangegeven in de kolommen 1, 4, 5 en 6 — Suspensas, com base no artigo 6.º da Directiva 97/78/CE, até que haja novas disposições, tal como referido nas colunas 1, 4, 5 e 6 — Ei sovelleta direktiivin 97/78/EY 6 artiklan perusteella kunnes toisin ilmoitetaan, siten kuin 1, 4, 5 ja 6 sarakkeessa esitetään — Upphävd tills vidare på grundval av artikel 6 i direktiv 97/78/EG, vilket anges i kolumnerna 1, 4, 5 och 6
- (1) = De acuerdo con los requisitos de la Decisión 93/352/CEE de la Comisión, adoptada en aplicación del apartado 3 del artículo 19 de la Directiva 97/78/CE del Consejo — Kontrol efter Kommissionens beslutning 93/352/EØF vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 3, i Rådets direktiv 97/78/EF — Kontrolle erfolgt in Übereinstimmung mit den Anforderungen der Entscheidung 93/352/EEG der Kommission, die in Ausführung des Artikels 19 Absatz 3 der Richtlinie 97/78/EG des Rates angenommen wurde — Ελέγχεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις της απόφασης 93/352/ΕΟΚ της Επιτροπής που έχει ληφθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 19 παράγραφος 3 της οδηγίας 97/78/ΕΚ του Συμβουλίου — Checking in line with the requirements of Commission Decision 93/352/EEC taken in execution of Article 19(3) of Council Directive 97/78/EC — Contrôles dans les conditions de la décision 93/352/CEE de la Commission prise en application de l'article 19, paragraphe 3, de la directive 97/78/CE du Conseil — Controllo secondo le disposizioni della decisione 93/352/CEE della Commissione in applicazione dell'articolo 19, paragrafo 3, della direttiva 97/78/CE del Consiglio — Controle overeenkomstig Beschikking 93/352/EEG van de Commissie, vastgesteld ter uitvoering van artikel 19, lid 3, van Richtlijn 97/78/EG — Controlos nas condições da Decisão 93/352/CEE da Comissão, em aplicação do n.º 3 do artigo 19.º da Directiva 97/78/CE do Conselho — Tarkastus suoritetaan komission päätöksen 93/352/ETY, jolla pannaan täytäntöön neuvoston direktiivin 97/78/EY 19 artiklan 3 kohta, vaatimusten mukaisesti — Kontroll i enlighet med kraven i kommissionens beslut 93/352/EEG, som antagis för tillämpning av artikel 19.3 i rådets direktiv 97/78/EG
- (2) = Únicamente productos embalados — Kun emballerede produkter — Nur umhüllte Erzeugnisse — Συσκευασμένα προϊόντα μόνο — Packed products only — Produits emballés uniquement — Prodotti imballati unicamente — Uitsluitend verpakte producten — Apenas produtos embalados — Ainoastaan pakatut tuotteet — Endast förpackade produkter
- (3) = Únicamente productos pesqueros — Kun fiskeprodukter — Ausschließlich Fischereiprodukte — Αλιεύματα μόνο — Fishery products only — Produits de la pêche uniquement — Prodotti della pesca unicamente — Uitsluitend visserijproducten — Apenas produtos da pesca — Ainoastaan kalastustuotteet — Endast fiskeriprodukter
- (4) = Únicamente proteínas animales — Kun animalske proteiner — Nur tierisches Eiweiß — Ζωικές πρωτεΐνες μόνο — Animal proteins only — Uniquement protéines animales — Unicamente proteine animali — Uitsluitend dierlijke eiwitten — Apenas proteínas animais — Ainoastaan eläinproteiinit — Endast djurprotein
- (5) = Únicamente lana, cueros y pieles — Kun uld, skind og huder — Nur Wolle, Häute und Felle — Έριο και δέρματα μόνο — Wool hides and skins only — Laine et peaux uniquement — Lana e pelli unicamente — Uitsluitend wol, huden en vellen — Apenas lâ e peles — Ainostaan villa, vuodat ja nahat — Endast ull, hudar och skinn
- (6) = Sólo grasas líquidas, aceites y aceites de pescado — Kun flydende fedtstoffer, olier og fiskeolier — Nur flüssige Fette, Öle und Fischöle — Μόνον υγρά λίπη, έλαια και ιχθυέλαια — Only liquid fats, oils and fish oils — Graisses, huiles et huiles de poisson liquides uniquement — Esclusivamente grassi liquidi, oli e oli di pesce — Uitsluitend vloeibare vetten, oliën en visolie — Apenas gorduras líquidas, óleos e óleos de peixe — Ainoastaan nestemäiset rasvat, öljyt ja kalaöljyt — Endast flytande fetter, oljor och fiskoljor
- (7) = Poneys de Islandia (únicamente desde abril hasta octubre) — Islandske ponyer (kun fra april til oktober) — Islandponys (nur von April bis Oktober) — Μικρόσωμα άλογα (πόνους) (από τον Απρίλιο έως τον Οκτώβριο μόνο) — Icelandic ponies (from April to October only) — Poneys d'Islande (d'avril à octobre uniquement) — Poneys islandesi (solo da aprile ad ottobre) — IJslandse pony's (enkel van april tot oktober) — Poneys da Islândia (apenas de Abril a Outubro) — Islanninponit (ainoastaan huhtikuusta lokakuuhun) — Islandshästar (endast från april till oktober)
- (8) = Equinos únicamente — Kun enhovede dyr — Nur Einhufer — Μόνο ιπποειδή — Equidae only — Équidés uniquement — Unicamente equidi — Uitsluitend paardachtigen — Apenas equídeos — Ainoastaan hevokset — Endast hästdjur
- (9) = Peces tropicales únicamente — Kun tropiske fisk — Nur tropische Fische — Τροπικά ψάρια μόνο — Tropical fish only — Poissons tropicaux uniquement — Unicamente pesci tropicali — Uitsluitend tropische vissen — Apenas peixes tropicais — Ainoastaan trooppiset kalat — Endast tropiska fiskar
- (10) = Únicamente gatos, perros, roedores, lagomorfos, peces vivos, reptiles y aves, excepto las ráticas — Kun katte, hunde, gnåvere, harer, levende fisk, krybdyr og andre fugle end strudsefugle — Nur Katzen, Hunde, Nagetiere, lebende Fische, Reptilien und andere Vögel als Laufvögel — Μόνο γάτες, σκύλοι, τρωκτικά, λαγόμορφα, ζωντανά ψάρια, ερπετά και πτηνά, εκτός από τα στρουθοειδή — Only cats, dogs, rodents, lagomorphs, live fish, reptiles and other birds than ratites — Uniquement chats, chiens, rongeurs, lagomorphes, poissons vivants, reptiles et autres oiseaux que les ratites — Unicamente cani, gatti, roditori, lagomorfi, pesci vivi, rettili ed uccelli diversi dai ratiti — Uitsluitend katten, honden, knaagdieren, haasachtigen, levende vis, reptielen en vogels (met uitzondering van loopvogels) — Apenas gatos, cães, roedores, lagomorfos, peixes vivos, répteis e aves excepto ratites — Ainoastaan kissat, koirat, jysijät, jäniseläimet, elävät kalat, matelijat ja muut kuin sileälästasiin kuuluvat linnut — Endast katter, hundar, gnagare, hardjur, levande fiskar, reptiler och fåglar, andra än strutsar

- (11) = Únicamente alimentos a granel para animales — Kun foderstoffer i løs afladning — Nur Futtermittel als Schüttgut — Ζωοτροφές χύμα μόνο — Only feedstuffs in bulk — Aliments pour animaux en vrac uniquement — Alimenti per animali in massa unicamente — Uitsluitend onverpakte diervoeders — Apenas alimentos para animais a granel — Ainoastaan pakkaamaton rehu — Endast foder i lösvikt
- (12) = En lo que se refiere a (U) en el caso de solípedos, sólo los destinados a un zoológico; en cuanto a (O), sólo polluelos de un día, peces, perros, gatos, insectos u otros animales destinados a un zoológico — Ved (U), for så vidt angår dyr af hestefamilien, kun dyr sendt til en zoologisk have; og ved (O), kun daggamle kyllinger, fisk, hunde, katte, insekter eller andre dyr sendt til en zoologisk have — Für (U) im Fall von Einhufern, nur an einen Zoo versandte Tiere; und für (O) nur Eintagsküken, Fische, Hunde, Katzen, Insekten oder andere für einen Zoo bestimmte Tiere — Για την κατηγορία (U) στην περίπτωση των μόνοπλων, μόνο αυτά προς μεταφορά σε ζωολογικό κήπο και για την κατηγορία (O), μόνο νεοσσοί μιας ημέρας, ψάρια, σκύλοι, γάτες, έντομα, ή άλλα ζώα προς μεταφορά σε ζωολογικό κήπο — For (U) in the case of solipeds, only those consigned to a zoo; and for (O), only day-old chicks, fish, dogs, cats, insects, or other animals consigned to a zoo — Pour "U", dans le cas des solipèdes, uniquement ceux expédiés dans un zoo; et pour "O", uniquement les poussins d'un jour, poissons, chiens, chats, insectes ou autres animaux expédiés dans un zoo — Per (U) nel caso di solipedi, soltanto quelli destinati ad uno zoo, e per (O), soltanto pulcini di un giorno, pesci, cani, gatti, insetti o altri animali destinati ad uno zoo — Voor (U) in het geval van eenhoevigen uitsluitend naar een zoo verzonden dieren en voor (O) uitsluitend eendagskuikens, vissen, honden, katten, insecten of andere naar een zoo verzonden dieren — Relativamente a (U), no caso dos solípedes, só os de jardim zoológico; relativamente a (O), só pintos do dia, peixes, cães, gatos, insectos, ou outros animais de jardim zoológico — Sorkka- ja kavioläimistä (U) ainoastaan eläintarhaan tarkoitettut kavioläimiset; muista eläimistä (O) ainoastaan eläintarhaan tarkoitettut untuvikot, kalat, koirat, kissat, hyönteiset tai muut eläimet — För (U) när det gäller vilda och tama hovdjur, endast sådana som finns i djurparker; och för (O) endast dagsgamla kycklingar, fiskar, hundar, katter, insekter eller andra djur i djurparker

País: BÉLGICA — **Land:** BELGIEN — **Land:** BELGIEN — **Χώρα:** ΒΕΛΓΙΟ — **Country:** BELGIUM — **Pays:** BELGIQUE — **Paese:** BELGIO — **Land:** BELGIË — **País:** BÉLGICA — **Maa:** BELGIA — **Land:** BELGIEN

1	2	3	4	5	6
Antwerpen	0502699	P		HC, NHC	
Brussel-Zaventem	0502899	A	Aviapartner	HC	
			Sabena 1	HC	
			Sabena 2	NHC	U, E, O
Charleroi	0503299	A		HC(2)	
Gent	0502999	P		NHC-NT(6)	
Liège	0503099	A		HC(2)	
Oostende	0502599	P		HC-T(2)	
Oostende	0503199	A	Centre 1	HC(2)	
			Centre 2		E, O
Zeebrugge	0502799	P	OHCZ	HC, NHC	
			FCT	HC	

País: DINAMARCA — **Land:** DANMARK — **Land:** DÄNEMARK — **Χώρα:** ΔΑΝΙΑ — **Country:** DENMARK — **Pays:** DANEMARK — **Paese:** DANIMARCA — **Land:** DENEMARKEN — **País:** DINAMARCA — **Maa:** TANSKA — **Land:** DANMARK

1	2	3	4	5	6
Ålborg	0902299	P	Centre 1	HC-T(FR)(1)(2)	
			Centre 2	NHC(2)	
Århus	0902199	P		HC(1)(2), NHC-NT (2) (11)	E
Esbjerg	0902399	P		HC-T(FR)(1)(2), NHC-T(FR)(2)	
Fredericia	0911099	P		HC(1)(2), NHC(2)	
Hanstholm	0911399	P		HC-T(FR)(1)(3)	

1	2	3	4	5	6
Hirtshals	0911599	P	Centre 1	HC-T(FR)(1)(2)	
			Centre 2	HC-T(FR)(1)(2)	
Billund	0901799	A		HC-T(1)(2), NHC(2)	U, E, O
København	0911699	A	Centre 1	HC(1)(2), NHC(2)	
			Centre 2	HC(1)(2), NHC(2)	
			Centre 3		U,E,O
København	0921699	P		HC(1), NHC	
Køge	0931699	P		HC(1)(2), NHC(2)(11)	
Rønne	0941699	P		HC-T(FR)(1) (2) (3)	
Kolding	0901899	P		NHC(11)	
Skagen	0901999	P		HC-T(FR) (1)(2)(3)	

País: ALEMANIA — **Land:** TYSKLAND — **Land:** DEUTSCHLAND — **Χώρα:** ΓΕΡΜΑΝΙΑ — **Country:** GERMANY —
Pays: ALLEMAGNE — **Paese:** GERMANIA — **Land:** DUTSLAND — **País:** ALEMANHA — **Maa:** SAKSA — **Land:** TYSKLAND

1	2	3	4	5	6
Berlin-Tegel	0150299	A		HC, NHC	O
Brake	0151599	P		NHC-NT(4)	
Bremen	0150699	P		HC, NHC	
Bremerhaven	0150799	P		HC, NHC	
Cuxhaven	0151699	P	IC 1	HC-T (FR)	
			IC 2	HC-T(FR)(3)	
Dresden-Friedrichstadt	0153499	F		HC, NHC	
Düsseldorf	0151999	A		HC (2), NHT-CH(2), NHC-NT(2)	O
Forst	0150399	R		HC, NHC-NT	U, E, O
Frankfurt/Main	0151099	A		HC, NHC	U, E, O
Frankfurt/Oder	0150499	F		HC, NHC	
Frankfurt/Oder	0150499	R		HC, NHC	U, E, O
Furth im Wald/Schafberg	0149399	R		HC, NHC	U, E, O
Hahn Airport	0155999	A		HC(2), NHC(2)	O
Hamburg Flughafen	0150999	A		HC, NHC	U, E, O
Hamburg Hafen*	0150899	P		HC, NHC	*E(7)
Hannover-Langenhagen	0151799	A		HC(2), NHC(2)	O
Kiel	0152699	P		HC, NHC	E
Köln	0152099	A		HC, NHC	O
Konstanz Straße	0153199	R		HC, NHC	U, E, O
Lübeck	0152799	P		HC, NHC	U, E
Ludwigsdorf-Autobahn	0152399	R		HC, NHC	U, E, O

1	2	3	4	5	6
München	0149699	A		HC(2), NHC(2)	O
Pomellen	0151299	R		HC, NHC-T(FR), NHC-NT	U, E, O
Rostock	0151399	P		HC, NHC	U, E, O
Rügen	0151199	P		HC, NHC	
Schirnding-Landstraße	0149799	R		HC, NHC	O
Schönefeld	0150599	A		HC(2), NHC(2)	U, E, O
Stuttgart	0149099	A		HC(2), NHC(2)	O
Waidhaus	0150099	R		HC, NHC	U, E, O
Weil/Rhein	0149199	R		HC, NHC	U, E, O
Weil/Rhein/Mannheim	0153299	F		HC, NHC	
Zinnwald	0152599	R		HC, NHC	U, E, O

País: GRECIA — **Land:** GRÆKENLAND — **LAND:** GRIECHENLAND — **Χώρα:** ΕΛΛΑΣ — **Country:** GREECE — **Pays:** GRÈCE — **Paese:** GRECIA — **Land:** GRIEKENLAND — **País:** GRÉCIA — **Maa:** KREIKKA — **Land:** GREKLAND

1	2	3	4	5	6
Evzoni	1006099	R		HC, NHC	U, E, O
Athens International Airport	1005599	A		HC(2), NHC-NT(2)	U, E, O
Idomeni	1006299	F			U, E
Kakavia	1007099	R		HC(2), NHC-NT	
Neos Kafassos	1006399	F		HC(2), NHC-NT	U, E, O
Neos Kafassos	1006399	R		HC, NHC-NT	U, E, O
Ormenion*	1006699	R		HC(2), NHC-NT	*U, *O, *E
Peplos*	1007299	R		HC(2), NHC-NT	*U, *O,
Pireas	1005499	P		HC(2), NHC-NT	U
Promachonas	1006199	F			U, E, O
Promachonas	1006199	R		HC, NHC	U, E, O
Thessaloniki	1005799	A		HC(2), NHC-NT	O
Thessaloniki	1005699	P		HC(2), NHC-NT	U, E,

País: ESPAÑA — **Land:** SPANIEN — **Land:** SPANIEN — **Χώρα:** ΙΣΠΑΝΙΑ — **Country:** SPAIN — **Pays:** ESPAGNE — **Paese:** SPAGNA — **Land:** SPANJE — **País:** ESPANHA — **Maa:** ESPANJA — **Land:** SPANIEN

1	2	3	4	5	6
A Coruña — Laxe	1148899	P	A Coruña	HC, NHC	
			Laxe	HC	
Algeciras	1147599	P	Productos	HC, NHC	
			Animales		U, E, O
Alicante	1148299	A		HC(2), NHC(2)	O

1	2	3	4	5	6
Alicante	1148299	P		HC, NHC	
Almería	1148399	A		HC(2), NHC(2)	O
Almería	1148399	P		HC, NHC	
Asturias	1148699	A		HC(2)	
Barcelona	1147199	A	Iberia	HC(2), NHC(2)	O
			Flight care	HC(2), NHC(2)	O
Barcelona	1147199	P		HC, NHC	
Bilbao	1148499	A		HC(2), NHC(2)	O
Bilbao	1148499	P		HC, NHC	
Cádiz	1147499	P		HC, NHC	
Cartagena	1148599	P		HC, NHC	
Gijón	1148699	P		HC, NHC	
Gran Canaria	1148199	A		HC(2), NHC(2)	O
Huelva	1148799	P	Puerto interior	HC	
			Puerto exterior	NHC-NT	
Las Palmas de Gran Canaria	1148199	P	Productos	HC, NHC	
			Animales		U, E, O
Madrid	1147899	A	Iberia	HC(2), NHC(2)	U, E, O
			Flightcare Cargo	HC(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	U, E, O
			PER4	HC-T(CH)(2)	
			SFS	HC(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	O
Málaga	1147399	A	Iberia	HC(2), NHC(2)	O
			DHL	HC(2), NHC(2)	
Málaga	1147399	P		HC, NHC	U, E, O
Marín	1149599	P		HC, NHC-T(FR), NHC-NT	
Palma de Mallorca	1147999	A		HC(2), NHC(2)	O
Pasajes	1147799	P		HC, NHC	U, E, O
Santa Cruz de Tenerife	1148099	P	Dársena	HC	
			Dique	NHC	U, E, O
Santander	1148999	A		HC(2), NHC(2)	
Santander	1148999	P		HC, NHC	
Santiago de Compostela	1148899	A		HC(2), NHC(2)	
San Sebastián	1147799	A		HC(2), NHC(2)	
Sevilla	1149099	A		HC(2), NHC(2)	O
Sevilla	1149099	P		HC, NHC	

1	2	3	4	5	6
Tarragona	1149199	P		HC, NHC	
Tenerife Norte	1148099	A		HC(2)	
Tenerife Sur	1149699	A	Productos	HC(2), NHC(2)	
			Animales		U, E, O
Valencia	1147299	A		HC(2), NHC(2)	O
Valencia	1147299	P		HC, NHC	
Vigo	1147699	A		HC(2), NHC(2)	
Vigo	1147699	P	T.C. Guixar	HC, NHC-T(FR), NHC-NT	
			Pantalán 3	HC-T(FR)(2,3)	
			Frioya	HC-T(FR)(2,3)	
			Frigalsa	HC-T(FR)(2,3)	
			Pescanova	HC-T(FR)(2,3)	
			Vieirasa	HC-T(FR)(3)	
			Fandicosta	HC-T(FR)(2,3)	
			Frig. Morrazo	HC-T(FR)(3)	
Vilagarcía-Ribeira-Caramiñal	1149499	P	Vilagarcía	HC(2), NHC(2,11)	
			Ribeira	HC	
			Caramiñal	HC	
Vitoria	1149299	A	Productos	HC(2), NHC-NT(2), NHC-T(CH)(2)	
			Animales		U, E, O
Zaragoza	1149399	A		HC(2)	

País: FRANCIA — **Land:** FRANKRIG — **Land:** FRANKREICH — **Χώρα:** ΓΑΛΛΙΑ — **Country:** FRANCE — **Pays:** FRANCE — **Paese:** FRANCIA — **Land:** FRANKRIJK — **País:** FRANÇA — **Maa:** RANSKA — **Land:** FRANKRIKE

1	2	3	4	5	6
Beauvais	0216099	A			E
Bordeaux	0213399	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Bordeaux	0223399	P		HC	
Boulogne	0216299	P		HC-T(1)(3), HC-NT(1)(3)	
Brest	0212999	A		HC-T(1), HC-NT	
Brest	0212999	P		HC, NHC	
Châteauroux-Déols	0213699	A		HC-T(2)	
Concarneau-Douarnenez	0222999	P	Concarneau	HC-T(1)(3)	
			Douarnenez	HC-T(1)(3)	
Deauville	0211499	A			E
Divonne	0210199	R			U(8), E

1	2	3	4	5	6
Dunkerque	0215999	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Ferney-Voltaire (Genève)	0220199	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	O
La Rochelle-Rochefort	0211799	P	Chef de baie	HC-T(1)(3), HC-NT(3), NHC-NT(3)	
			Rochefort	HC-T(1)(3), HC-NT(3)	
			Tonnay	HC-T(1)(3), HC-NT(3)	
Le Havre	0217699	P	Hangar 56	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			Dugrand	HC-T(1)	
			EFBS	HC-T(1)	
			Fécamp	NHC(6)	
Lorient	0215699	P	STEF TFE	HC-T(1), HC-NT	
			CCIM	NHC	
Lyon-Saint-Exupéry	0216999	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Marseille Port	0211399	P	Hangar 14		U, E, O
			Hangar 26 — Mourepiane	NHC-NT	
			Hôtel des services publics de la Madrague	HC-T(1), HC-NT	
Marseille-Fos-sur-Mer	0231399	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Marseille aéroport	0221399	A		HC-T(1), HC-NT, NHC-NT	
Nantes-Saint-Nazaire	0214499	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Nantes-Saint-Nazaire	0214499	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Nice	0210699	A		HC-T(CH)(2)	O
Orly	0229499	A	SFS	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			Air France	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			France Handling	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Réunion Port Réunion	0229999	P		HC, NHC	
Réunion Roland-Garros	0219999	A		HC, NHC	O
Roissy Charles-de-Gaulle	0219399	A	Air France	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			France Handling	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			Centre SFS	HC-T(1), HC-NT	
			Station animalière		U, E, O
Rouen	0227699	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Saint-Louis-Bâle	0216899	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Saint-Louis-Bâle	0216899	R		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Saint-Malo	0213599	P		NHC-NT	
Saint-Julien-Bardonnex	0217499	R		HC-T(1), HC-NT, NHC	U, O

1	2	3	4	5	6
Sète	0213499	P	Sète	NHC-NT	
			Frontignan	HC-T(1), HC-NT	
Toulouse-Blagnac	0213199	A		HC-T(1)(2), HC-NT(2), NHC	O
Vatry	0215199	A		HC-T(CH)(2)	

País: IRLANDA — **Land:** IRLAND — **Land:** IRLAND — **Χώρα:** ΙΡΑΝΔΙΑ — **Country:** IRELAND — **Pays:** IRLANDE — **Paese:** IRLANDA — **Land:** IERLAND — **País:** IRLANDA — **Maa:** IRLANTI — **Land:** IRLAND

1	2	3	4	5	6
Dublin Airport	0802999	A			E, O
Dublin Port	0802899	P		HC, NHC	
Shannon	0803199	A		HC(2), NHC(2)	U, E, O

País: ITALIA — **Land:** ITALIEN — **Land:** ITALIEN — **Χώρα:** ΙΤΑΛΙΑ — **Country:** ITALY — **Pays:** ITALIE — **Paese:** ITALIA — **Land:** ITALIË — **País:** ITÁLIA — **Maa:** ITALIA — **Land:** ITALIEN

1	2	3	4	5	6
Ancona	0300199	A		HC, NHC	
Ancona	0300199	P		HC	
Bari	0300299	P		HC, NHC	
Bergamo	0303999	A		HC, NHC	
Bologna-Borgo Panigale	0300499	A		HC, NHC	O
Campocologno	0303199	F			U
Chiasso	0300599	F		NC, NHC	U, O
Chiasso	0300599	R		HC, NHC	U, O
Gaeta	0303299	P		HC-T(3)	
Genova	0301099	P	Calata Sanità (terminal Sech)	HC, NHC-NT	
			Calata Bettolo (terminal Grimaldi)	HC-T(FR)	
			Nino Ronco (terminal Messina)	NHC-NT	
			Porto di Voltri (Voltri)	HC, NHC-NT	
			Porto di Vado (Vado Ligure-Savona)	HC-T(FR), NHC-NT	
			Ponte Paleocapa	NHC-NT(6)	
Genova	0301099	A		HC, NHC	O
Gioia Tauro	0304099	P		HC, NHC	
Gorizia	0301199	R		HC, NHC	U, E, O

1	2	3	4	5	6
Gran San Bernardo-Pollein	0302099	R		HC, NHC	U, E, O
La Spezia	0303399	P		HC, NHC	U, E
Livorno-Pisa	0301399	P	Porto Commerciale	HC, NHC	
			Sintermar	HC, NHC	
			Lorenzini	HC, NHC-NT	
			Terminal Darsena Toscana	HC, NHC	
Livorno-Pisa	0301399	A		HC, NHC	
Milano-Linate	0301299	A		HC, NHC	O
Milano-Malpensa	0301599	A	Magazzini aeroportuali	HC, NHC	U, E, O
Napoli	0301899	P	Molo Bausan	HC, NHC	
Napoli	0301899	A		HC, NHC-NT	
Olbia	0302299	P		HC-T(3)	
Palermo	0301999	A		HC, NHC	
Palermo	0301999	P		HC, NHC	
Prosecco-Ferneti	0302399	R	Prodotti HC	HC	
			Prodotti NHC	NHC	
			Altri Animali		O
			Tomaso Prioglio SpA		U, E
			F.lli Prioglio SpA		U, E
			Italsempione SpA		U, E
Ravenna	0303499	P	Frigoterminal	HC-T(FR), HC-T(CH), HC-NT	
			Sapir 1	NHC-NT	
			Sapir 2	HC-T(FR), HC-T(CH), HC-NT	
			Setramar	NHC-NT	
			Docks Cereali	NHC-NT	
Reggio Calabria	0301799	P		HC, NHC	O
Reggio Calabria	0301799	A		HC, NHC	
Roma-Fiumicino	0300899	A	Alitalia	HC, NHC	O
			Aeroporti di Roma	HC, NHC	E,O
Rimini	0304199	A		HC(2), NHC(2)	
Salerno	0303599	P		HC, NHC	
Taranto	0303699	P		HC, NHC	
Torino-Caselle	0302599	A		HC, NHC	O

1	2	3	4	5	6
Trapani	0303799	P		HC	
Trieste	0302699	P	Hangar 69	HC, NHC	
			Molo "O"		U, E
			Mag. FRIGOMAR	HC-T	
Venezia	0302799	A		HC(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	
Venezia	0302799	P		HC, NHC	
Verona	0302999	A		HC(2) NHC(2)	

País: LUXEMBURGO — **Land:** LUXEMBOURG — **Land:** LUXEMBURG — **Χώρα:** ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ — **Country:** LUXEMBOURG — **Pays:** LUXEMBOURG — **Paese:** LUSSEMBURGO — **Land:** LUXEMBURG — **País:** LUXEMBURGO — **Maa:** LUXEMBURG — **Land:** LUXEMBURG

1	2	3	4	5	6
Luxembourg	0600199	A	Centre 1	HC	
			Centre 2	NHC-NT	
			Centre 3		U, E, O
			Centre 4	NHC-T(CH)(2)	

País: PAÍSES BAJOS — **Land:** NEDERLANDENE — **Land:** NIEDERLANDE — **Χώρα:** ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ — **Country:** NETHERLANDS — **Pays:** PAYS-BAS — **Paese:** PAESI BASSI — **Land:** NEDERLAND — **País:** PAÍSES BAIXOS — **Maa:** ALANKOMAAAT — **Land:** NEDERLÄNDERNA

1	2	3	4	5	6
Amsterdam	0401399	A	KLM-1	HC(2), NHC	
			Aero Ground Services	HC(2), NHC	
			KLM-2		U,E, O(12)
			Freshport		O(9)
Amsterdam	0401799	P	Daalimpex, Velzen	HC-T	
			PCA	HC(2) NHC(2)	
			Kloosterboer, IJmuiden	HC-T	
Eemshaven	0401899	P		HC-T(2), NHC-T (FR)(2)	
Harlingen	0402099	P	Daalimpex	HC-T	
Maastricht	0401599	A		HC, NHC	U, E, O
Moerdijk	0402699	P		HC-NT	

1	2	3	4	5	6
Rotterdam	0401699	P	EBS	NHC-NT(11)	
			Eurofrigo, Karimatastraat	NHC-T(FR), NHC-NT	
			Eurofrigo, Abel Tasman-straat	HC	
			Kloosterboer	HC-T(FR)	
			Wibaco	HC-T(FR)(2), HC-NT	
			Van Heezik	HC-T(FR)(2)	
Vlissingen	0402199	P	Van Bon	HC(2), NHC	
			Kloosterboer	HC-T(2), HC-NT	

País: AUSTRIA — **Land:** ØSTRIG — **Land:** ÖSTERREICH — **Χώρα:** ΑΥΣΤΡΙΑ — **Country:** AUSTRIA — **Pays:** AUTRICHE — **Paese:** AUSTRIA — **Land:** OOSTENRIJK — **País:** ÁUSTRIA — **Maa:** ITÁVALTA — **Land:** ÖSTERRIKE

1	2	3	4	5	6
Berg	1300199	R		HC, NHC	U, E, O
Deutschkreutz	1300399	R		HC(2), NHC-NT	E, O, U(8)
Drasenhofen	1300499	R		HC, NHC	U, E, O
Feldkirch-Buchs	1301399	F		HC-NT(2), NHC-NT	
Feldkirch-Tisis	1301399	R		HC(2), NHC-NT	E
Heiligenkreuz	1300299	R		HC(2), NHC	
Höchst	1300699	R		HC, NHC-NT	U, E, O
Hohenau	1300799	F			U
Karawankentunnel	1300899	R		HC(2), NHC-NT	E, O, U(8)
Linz	1300999	A		HC(2), NHC(2)	O, E, U(8)
Nickelsdorf	1301099	R		HC, NHC	U, E, O
Sopron	1301199	F		HC(2), NHC-NT	
Spielfeld	1301299	R		HC, NHC	U, E, O
Villach-Süd	1301499	F		HC-NT, NHC-NT	
Wien-Schwechat	1301599	A		HC(2), NHC(2)	O
Wien-ZB-Kledering	1300599	F		HC(2), NHC-NT	
Wulowitz	1301699	F		NHC-NT	
Wulowitz	1301699	R		HC, NHC-NT	E, O, U(8)

País: PORTUGAL — **Land:** PORTUGAL — **Land:** PORTUGAL — **Χώρα:** ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ — **Country:** PORTUGAL —
Pays: PORTUGAL — **Paese:** PORTOGALLO — **Land:** PORTUGAL — **País:** PORTUGAL — **Maa:** PORTUGALI — **Land:** PORTUGAL

1	2	3	4	5	6
Aveiro	1204499	P		HC-T(FR)(3)	
Faro	1203599	A		HC-T(2)	O
Funchal (Madeira)	1203699	A		HC, NHC	O
Funchal (Madeira)	1203699	P		HC-T	
Horta (Açores)	1204299	P		HC-T(FR)(3)	
Lisboa	1203399	A	Centre 1	HC(2), NHC(2)	O
			Centre 2		U, E
Lisboa	1203999	P	Liscont	HC(2), NHC-NT	
			Xabregas	HC-T(FR), HC-NT, NHC-NT	
			Docapesca	HC(2)	
Peniche	1204699	P		HC-T(FR)(3)	
Ponta Delgada (Açores)	1203799	A		NHC-NT	
Ponta Delgada (Açores)	1203799	P		HC-T(FR)(3), NHC-T(FR)(3)	
Porto	1203499	A		HC-T, NHC-NT	O
Porto	1204099	P		HC-T, NHC-NT	
Praia da Vitória (Açores)	1203899	P			U, E
Setúbal	1204899	P		HC(2), NHC	
Viana do Castelo	1204399	P		HC-T(FR)	

País: FINLANDIA — **Land:** FINLAND — **Land:** FINNLAND — **Χώρα:** ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ — **Country:** FINLAND — **Pays:** FINLANDE — **Paese:** FINLANDIA — **Land:** FINLAND — **País:** FINLÂNDIA — **Maa:** SUOMI — **Land:** FINLAND

1	2	3	4	5	6
Hamina	1420599	P		HC(2), NHC(2)	
Helsinki	1410199	A		HC(2), NHC(2)	O
Helsinki	1400199	P		HC, NHC-NT	U, E, O
Ivalo	1411299	R		HC, NHC	
Vaallimaa	1410599	R		HC, NHC	U, E, O

País: SUECIA — **Land:** SVERIGE — **Land:** SCHWEDEN — **Χώρα:** ΣΟΥΗΔΙΑ — **Country:** SWEDEN — **Pays:** SUÈDE — **Paese:** SVEZIA — **Land:** ZWEDEN — **País:** SUÉCIA — **Maa:** RUOTSI — **Land:** SVERIGE

1	2	3	4	5	6
Göteborg	1614299	P		HC(1), NHC	U, E, O
Göteborg-Landvetter	1614199	A		HC(1), NHC	U, E, O
Helsingborg	1612399	P		HC(1), NHC	
Karlshamn	1610299	P		HC(1)(2)	

1	2	3	4	5	6
Karlskrona	1610199	P		HC(1), NHC	
Norrköping	1605199	A			U, E
Stockholm	1601199	P		HC(1)	
Stockholm-Arlanda	1601299	A		HC(1), NHC	U, E, O
Varberg	1613199	P		NHC	E,(7)
Ystad	1612199	P		HC(1), NHC	

País: REINO UNIDO — **Land:** DET FORENEDE KONGERIGE — **Land:** VEREINIGTES KÖNIGREICH — **Χώρα:** ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ — **Country:** UNITED KINGDOM — **Pays:** ROYAUME-UNI — **Paese:** REGNO UNITO — **Land:** VERENIGD KONINKRIJK — **País:** REINO UNIDO — **Maa:** YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA — **Land:** FÖRENADE KUNGARIKET

1	2	3	4	5	6
Aberdeen	0730399	P		HC-T(FR)(1,2,3),	
Belfast	0740099	A		HC-T(1)(2), HC-NT(2), NHC(2)	
Belfast	0740099	P		HC-T(1), NHC-(FR),	
Bristol	0711099	P		HC-T(1), HC-NT, NHC-NT	
East Midlands	0712199	A		HC-T(1), HC-NT, NHC-T(FR), NHC-NT	
Falmouth	0714299	P		HC-T(1), HC-NT	
Felixstowe	0713099	P		HC-T(1), HC-NT, NHC-T(FR), NHC-NT	
Gatwick	0713299	A		HC-T(1)(2), HC-NT(2), NHC(2)	O
Glasgow	0731099	A		HC-T(1), HC-NT, NHC-NT	O
Glasson	0710399	P		NHC-NT	
Goole	0714099	P		NHC-NT(4)	
Grangemouth	0730899	P		NHC-NT(4)	
Grimsby-Immingham	0712299	P	Centre 1	HC-T(FR)(1)	
			Centre 2	NHC-NT	
Grove Wharf Wharton	0711599	P		NHC-NT	
Heathrow	0712499	A	Centre 1	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			Centre 2	HC-T(1), HC-NT	
			Animal Reception Centre		U, E, O
Hull	0714199	P		HC-T(1), HC-NT, NHC-NT	
Invergordon	0730299	P		NHC-NT(4)	
Ipswich	0713199	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Liverpool	0712099	P		HC-T(FR)(1)(2), HC-NT, NHC-NT	

1	2	3	4	5	6
Luton	0710099	A			U, E
Manchester	0713799	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	O(10)
Newhaven	0713399	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Peterhead	0730699	P		HC-T(FR), (1,2,3)	
Portsmouth	0711299	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Prestwick	0731199	A			U,E
Shoreham	0713499	P		NHC-NT(5)	
Southampton	0711399	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Stansted	0714399	A		HC-NT(2), NHC-NT(2)	U, E
Sutton Bridge	0713599	P		NHC-NT(4)	
Thamesport	0711899	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Tilbury	0710899	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Tyne-Northshields*	0712999	P		*HC-T(1), HC-NT, NHC'	

II. VIÐAUKI

Viðaukanum við ákvörðun 2002/459/EB er breytt sem hér segir:

1. í þættinum varðandi skoðunarstöðvar á landamærum í FRAKKLANDI:

bætist við eftirfarandi færsla:

„0213699 A Châteauroux-Déols“

og eftirfarandi færsla falli brott:

„0221499 P Caen“

2. í þættinum varðandi skoðunarstöðvar á landamærum í DANMÖRKU:

bætist við eftirfarandi færslur:

„0901899 P Kolding

0901999 P Skagen“

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2007/EES/26/03

frá 21. nóvember 2003

um breytingu á I. og II. viðauka við ákvörðun 2002/308/EB um skrá yfir viðurkennd svæði og viðurkenndar eldisstöðvar með tilliti til fisksjúkdómanna veirublæðingar og iðradreps (*)

(tilkynnt með númeri C(2003) 4313)

(2003/839/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og -afurða ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 806/2003 ⁽²⁾, einkum 5. og 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/308/EB ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 2003/458/EB ⁽⁴⁾, eru settar fram skrár yfir viðurkennd svæði og viðurkenndar eldisstöðvar sem eru á svæðum sem hafa ekki verið viðurkennd með tilliti til tiltekinnar fisksjúkdóma.
- 2) Frakkland, Þýskaland og Spánn hafa lagt fram skjöl til að öðlast stöðu viðurkenndra svæða á yfirráðasvæði sínu með tilliti til veirublæðis (v: veirublæðingar) (VHS) og iðradreps (IHN). Af gögnunum, sem voru lögð fram, má ráða að þessi svæði standast kröfur 5. gr. tilskipunar 91/67/EBE. Þau eiga því rétt á stöðu viðurkennds svæðis og skal þeim bætt við skrána yfir viðurkennd svæði.
- 3) Frakkland, Þýskaland og Ítalía hafa lagt fram skjöl til að öðlast stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar á svæði, sem er ekki viðurkennt með tilliti til veirublæðis og iðradreps. Af gögnunum, sem voru lögð fram, má ráða að þessar eldisstöðvar standist kröfur 6. gr. tilskipunar 91/67/EBE. Þær eiga því rétt á stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar á svæði sem ekki er viðurkennt og skal þeim bætt við skrána yfir viðurkenndar eldisstöðvar.

4) Ítalía hefur tilkynnt framkvæmdastjórninni að iðradrep hafi greinst í eldisstöð sem hefur viðurkennda stöðu með tilliti til veirublæðis og iðradreps. Því skal fella eldisstöðina brott úr skránni yfir viðurkenndar eldisstöðvar með tilliti til iðradreps.

5) Þýskaland hefur í bréfi frá 2. júní 2003 tilkynnt framkvæmdastjórninni um að uppfæra þurfi II. viðauka vegna lokunar eða eigendaskipta í sumum eldisstöðvum. Spánn hefur í bréfi frá 10. júlí 2003 svarað beiðni framkvæmdastjórnarinnar um nánari útlistun á réttri lýsingu á meginlandssvæðum Spánar sem eru viðurkennd í I. viðauka í kjölfar viðurkenningar á ánni Ebro með ákvörðun 2003/458/EB.

6) Breyta ber ákvörðun 2002/308/EB til samræmis við þetta.

7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

I. gr.

Ákvörðun 2002/308/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað I. viðauka komi texti I. viðauka við þessa ákvörðun.
2. Í stað II. viðauka komi texti II. viðauka við þessa ákvörðun.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 319, 4.12.2003, bls. 21. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 120/2004, 24. september 2004 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópu-sambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 19.2.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 122, 16.5.2003, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 106, 23.4.2002, bls. 28.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 154, 21.6.2003, bls. 93.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 21. nóvember 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

„I. VIÐAUKI

SVÆÐI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL FISKJÚKDÓMANNA VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

1.A. SVÆÐI ⁽¹⁾ Í DANMÖRKU SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS

— Hansted Å	— Slette Å
— Hovmølle Å	— Bredkær Bæk
— Grenåen	— Vandløb til Kilen
— Treå	— Resenkær Å
— Alling Å	— Klostermølle Å
— Kastbjerg	— Hvidbjerg Å
— Villestrup Å	— Knidals Å
— Korup Å	— Spang Å
— Sæby Å	— Simsted Å
— Elling Å	— Skals Å
— Uggerby Å	— Jordbro Å
— Lindenberg Å	— Fåremølle Å
— Øster Å	— Flynder Å
— Hasseri Å	— Damhus Å
— Binderup Å	— Karup Å
— Vidkær Å	— Gudenåen
— Dybvad Å	— Halkær Å
— Bjørnsholm Å	— Storåen
— Trend Å	— Århus Å
— Lerkenfeld Å	— Bygholm Å
— Vester Å	— Grejs Å
— Lønnerup ásamt aðrennsli	— Ørum Å

1.B. SVÆÐI Í DANMÖRKU SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS

- Danmörk ⁽²⁾

2. SVÆÐI Í ÞÝSKALANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

2.1. BADEN WÜRTTEMBERG ⁽³⁾

- Isenburger Tal frá upptökum að vatnsfrás eldisstöðvarinnar Falkenstein.
- Eyach og þverár hennar frá upptökunum að fyrsta stíflugarðinum forstreymis nálægt bænum Haigerloch.
- Andelsbach og þverár hennar frá upptökum að hverflinum nálægt bænum Krauchenwies.
- Lauchert og þverár hennar frá upptökum að hindruninni við hverfilinn nálægt bænum Sigmaringendorf.
- Grosse Lauter og þverár hennar frá upptökum að hindruninni við fossinn nálægt Lauterach.
- Wolfegger Aach og þverár hennar frá upptökum að hindruninni við fossinn nálægt Baienfurth.

⁽¹⁾ Vatnasvið og tilheyrandi strandsvæði.

⁽²⁾ Að öllum meginlands- og strandsvæðum á yfirráðasvæði hennar meðtöldum.

⁽³⁾ Hlutar af vatnasviðum.

3. SVÆÐI Á SPÁNI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS**3.1. HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ ASTURIAS****Meginlandssvæði**

— Öll vatnasvið Asturias.

Strandsvæði

— Allar strendur Asturias.

3.2. HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ GALICIA**Meginlandssvæði**

— Vatnasvið Galicia:

— að meðtöldum vatnasviðum árinna Eo, árinna Sil frá upptökum í fylkinu León, árinna Miño frá upptökum að Frieira-stíflunni og árinna Limia frá upptökum að Das Conchas-stíflunni,

— að undanskildu vatnasviði árinna Tamega.

Strandsvæði

— Strandsvæði Galicia frá mynni árinna Eo (Isla Pancha) að Punta Picos (mynni árinna Miño).

3.3. HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ ARAGÓN**Meginlandssvæði**

— Vatnasvið fljótsins Ebro frá upptökum að Mequinenza-stíflunni í Aragón-héraði.

— Áin Isuela frá upptökum að hindruninni við Arguis.

— Áin Flúmen frá upptökum að hindruninni við Santa María de Belsue.

— Áin Guatizalema frá upptökum að hindruninni við Vadiello.

— Áin Cinca frá upptökum að hindruninni við Grado.

— Áin Esera frá upptökum að hindruninni við Barasona.

— Áin Noguera-Ribagorzana frá upptökum að hindruninni við Santa Ana.

— Áin Matarraña frá upptökum að hindruninni við Aguas de Pena.

— Áin Pena frá upptökum að hindruninni við Pena.

— Áin Guadalaviar-Turia frá upptökum að hindruninni við Gernalísimo í fylkinu Valencia.

— Áin Mijares frá upptökum að hindruninni við Arenós í fylkinu Castellón.

Önnur vatnsföll í héraðinu Aragón teljast vera sóttvarnabelti.

3.4. HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ NAVARRA**Meginlandssvæði**

— Vatnasvið fljótsins Ebro frá upptökum að Mequinenza-stíflunni í Aragón-héraði.

— Áin Bidasoa frá upptökum að mynni hennar.

— Áin Leizarán frá upptökum að hindruninni við Leizarán (Muga).

Önnur vatnsföll í héraðinu Navarra teljast vera sóttvarnabelti.

3.5. HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ CASTILLA-LEÓN**Meginlandssvæði**

— Vatnasvið fljótsins Ebro frá upptökum að Mequinenza-stíflunni í Aragón-héraði.

— Áin Duero frá upptökum að hindruninni við Aldeávila.

- Áin Sil.
- Áin Tiétar frá upptökum að hindruninni við Rosarito.
- Áin Alberche frá upptökum að hindruninni við Burguillo.

Önnur vatnsföll í sjálfstjórnarhéraðinu Castilla-León teljast vera sóttvarnabelti.

3.6. REGION: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ CANTABRIA

Meginlandssvæði

- Vatnasvið fljótsins Ebro frá upptökum að Mequinenza-stíflunni í Aragón-héraði.
- Vatnasvið eftirtalinna áa frá upptökum til sjávar:
 - Áin Deva.
 - Áin Nansa.
 - Áin Saja-Besaya.
 - Áin Pas-Pisueña.
 - Áin Asón.
 - Áin Agüera.

Vatnasvið ána Gandarillas, Escudo og Miera y Campiazo teljast vera sóttvarnabelti.

Strandsvæði

- Öll strandlengja Cantabria frá mynni árinna Deva að Ontón-víkinni.

3.7. HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ LA RIOJA

Meginlandssvæði

Vatnasvið fljótsins Ebro frá upptökum að Mequinenza-stíflunni í Aragón-héraði.

4.A. SVÆÐI Í FRAKKLANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

4.A.1. ADOUR-GARONNE

Vatnasvið

- Charente-lægðin.
- Seudre-lægðin.
- Lægðir ána sem renna til sjávar í Gironde-ármynninu í Charente-Maritime-umdæmi.
- Vatnasvið Nive og Nivelles (Pyrénées Atlantiques).
- Forges-lægðin (Landes).
- Vatnasvið Dronne (Dordogne) frá upptökum að Eglisottes-stíflunni við Monfourat.
- Vatnasvið Beauronne (Dordogne) frá upptökum að Faye-stíflunni.
- Vatnasvið Valouse (Dordogne) frá upptökum að Étang des Roches Noires-stíflunni.
- Vatnasvið Paillasse (Gironde) frá upptökum að Grand Forge-stíflunni.
- Vatnasvið Ciron (Lot-et-Garonne, Gironde) frá upptökum að Moulin de Castaing-stíflunni.
- Vatnasvið Petite Leyre (Landes) frá upptökum að Pont de l'Espine-stíflunni við Argelouse.
- Vatnasvið Pave (Landes) frá upptökum að Pave-stíflunni.
- Vatnasvið Escource (Landes) frá upptökum að Moulin de Barbe-stíflunni.
- Vatnasvið Geloux (Landes) frá upptökum að D38-stíflunni við Saint Martin d'Oney.
- Vatnasvið Estrigon (Landes) frá upptökum að Campet et Lamolère-stíflunni.

- Vatnasvið Estampon (Landes) frá upptökum að Ancienne Minoterie-stíflunni við Roquefort.
- Vatnasvið Gélise (Landes, Lot-et-Garonne) frá upptökum að stíflunni neðan við ármót Gélise og Osse.
- Vatnasvið Magescq (Landes) frá upptökum að mynni.
- Vatnasvið Luys (Pyrénées Atlantiques) frá upptökum að Moulin d'Oro-stíflunni.
- Vatnasvið Neez (Pyrénées Atlantiques) frá upptökum að Jurançon-stíflunni.
- Vatnasvið Beez (Pyrénées Atlantiques) frá upptökum að Nay-stíflunni.
- Vatnasvið Gave de Cauterets (Hautes Pyrénées) frá upptökum að Calypso-stíflunni við Soulom-virkjunina.

Strandsvæði

- Öll Atlantshafsströndin milli norðurmarka Vendée-umdæmis og suðurmarka Charente-Maritime-umdæmis.

4.A.2. LOIRE-BRETAGNE**Meginlandssvæði**

- Öll vatnasvið á Bretagne-skaga, að eftirtöldum vatnasviðum undanskildum:
 - Vilaine
 - Aven
 - Ster-Goz
 - neðri hluta vatnasviðs árinna Elorn.
- Sèvre Niortaise-lægðin.
- Lay-lægðin.
- Eftirtalin vatnasvið Vienne-lægðarinnar:
 - vatnasvið árinna Vienne frá upptökum að Châtellerault-stíflunni í Vienne-umdæmi,
 - vatnasvið árinna Gartempe frá upptökum að Saint Pierre de Maillé-stíflunni (með rimlagrind) í Vienne-umdæmi,
 - vatnasvið árinna Creuse frá upptökum að Bénavent-stíflunni í Indre-umdæmi,
 - vatnasvið árinna Suin frá upptökum að Douadic-stíflunni í Indre-umdæmi,
 - vatnasvið árinna Claise frá upptökum að Bossay-sur-Claise-stíflunni í Indre- og Loire-umdæmi,
 - vatnasvið lækjanna Velleches og Trois Moulins frá upptökum að Trois Moulins-stíflunum í Vienne-umdæmi,
 - lægðir ána sem renna í Atlantshaf í Vendée-umdæmi.

Strandsvæði

- Öll strönd Bretagne-skaga, að eftirtöldum svæðum undanskildum:
 - Rade de Brest,
 - Anse de Camaret,
 - strandsvæðinu milli Trévignon-odda og mynnis árinna Laïta,
 - strandsvæðinu milli mynnis árinna Tohon og ytri marka umdæmisins.

4.A.3. SEINE-NORMANDIE**Meginlandssvæði**

- Sélune-lægðin

4.A.4. REGION AQUITAINE**Vatnasvið**

- Vatnasvið árinna Vignac frá upptökum að hindruninni „la Forge“.
- Vatnasvið árinna Gouaneyre frá upptökum að hindruninni „Maillères-stíflan“.
- Vatnasvið árinna Susselgue frá upptökum að hindruninni „de Susselgue“.
- Vatnasvið árinna Luzou frá upptökum að hindruninni við eldisstöðina „de Laluque“.
- Vatnasvið árinna Gouadas frá upptökum að hindruninni við „l'Etange de la Glacière à Saint Vincent de Paul“.
- Vatnasvið árinna Bayse frá upptökum að hindruninni við „Moulin de Lartia et de Manobre“.

4.A.5. MIDI-PYRÉNÉES

Vatnasvið

- Vatnasvið árinna Cernon frá upptökum að hindruninni við Saint George de Luzençon.
- Vatnasvið árinna Dourdou frá upptökum ána Dourdou og Grauzon að ófæru hindruninni við Vabres-l'Abbaye.

4.B. SVÆÐI Í FRAKKLANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS

4.B.1. LOIRE-BRETAGNE

Meginlandssvæði

- Sá hluti Loire-lægðarinnar sem er efri hluti Huisne-vatnasviðsins frá upptökum vatnsfallanna að Ferté-Bernard-stíflunum.

4.C. SVÆÐI Í FRAKKLANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS

4.C.1. LOIRE-BRETAGNE

Meginlandssvæði

- Eftirtalin vatnasvið Vienne-lægðarinnar:
 - vatnasvið Anglin frá upptökum að stíflunum við:
 - orkuverið í Châtellerault við ána Vienne í Vienne-umdæmi,
 - Saint Pierre de Maillé við ána Gartempe í Vienne-umdæmi,
 - Bénavent við ána Creuse í Indre-umdæmi,
 - Douadic við ána Suin í Indre-umdæmi,
 - Bossay-sur-Claise við ána Claise í Indre- og Loire-umdæmi.

5.A. SVÆÐI Á ÍRLANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS

- Írland ⁽¹⁾, að Cape Clear Island undanskildu.

5.B. SVÆÐI Á ÍRLANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS

- Írland ⁽¹⁾.

6.A. SVÆÐI Á ÍTALÍU SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

6.A.1. HÉRAÐIÐ TRENTINO ALTO ADIGE, SJÁLFTJÓRNARSÝSLAN TRENTO

Meginlandssvæði

- Zona Val di Fiemme, Fassa e Cembra: vatnasvið árinna Avisio frá upptökum að tilbúnu hindruninni við Serra San Giorgio sem liggur í sveitarfélaginu Giovo.
- Zona Val delle Sorne: Vatnasvið árinna Sorna frá upptökum að tilbúnu hindruninni, sem vatnsaflsvirkjunin í Chizzola (Ala) myndar, ofan við ána Adige.
- Zona Torrente Adanà: vatnasvið árinna Adanà frá upptökum að tilbúnni röð hindrana forstreymis við eldisstöðina Armani Cornelio-Lardaro.
- Zona Rio Manes: svæði þar sem safnast vatn úr Manes-ánni og nær niður að fossi 200 metra forstreymis við eldisstöðina „Troticoltura Giovanelli“ á svæðinu „La Zinquantina“.
- Zona Val Rendena: vatnasvið frá upptökum árinna Sarca að Oltresarca-stíflunni í héraðinu Villa Rendena.
- Zona Val di Ledro: vatnasvið ána Massangla og Ponale frá upptökum að vatnsaflsvirkjuninni við Centrale í héraðinu Molina di Ledro.
- Zona Valsugana: vatnasvið árinna Brenta frá upptökum að Marzotto-stíflunni við Mantincelli í Grigno-héraði.
- Zona Val del Fersina: vatnasvið árinna Fersina frá upptökum að fossinum við Ponte Alto.

⁽¹⁾ Að öllum meginlands- og strandsvæðum á yfirráðasvæði þess meðtöldum.

6.A.2. HÉRAÐIÐ LOMBARDIA, SÝSLAN BRESCIA

Meginlandssvæði

- Zona Ogliolo: vatnasvið frá upptökum vatnsfallsins Ogliolo að fossinum, forstreymis við fiskeldisstöðina Adamello þar sem lækurinn Ogliolo rennur í ána Oglio.
- Zona Fiume Caffaro: vatnasvið frá upptökum vatnsfallsins Cafarro að tilbúnu hindruninni, 1 km forstreymis frá eldisstöðinni.

6.A.3. HÉRAÐIÐ UMBRIA, SÝSLAN PERUGIA

Meginlandssvæði

- Zona Lago Trasimeno: stöðuvatnið Trasimeno.

6.A.4. HÉRAÐIÐ VENETO

Meginlandssvæði

- Zona Belluno: vatnasviðið í Belluno frá upptökum vatnsfallsins Ardo að hindruninni forstreymis (áður en Ardo rennur í ána Piave) við eldisstöðina Centro Sperimentale di Acquacoltura, Valli di Bolzano Bellunese, Belluno.

6.A.5. HÉRAÐIÐ TOSCANA

Meginlandssvæði

- Zona Valle del fiume Serchio: vatnasvið árinna Serchio frá upptökum að hindruninni við Piaggione-stífluna.

6.A.6. HÉRAÐIÐ UMBRIA

Meginlandssvæði

- Fosso di Terria: vatnasvið árinna Terria frá upptökum að hindruninni neðan við fiskeldisstöðina Ditta Mountain Fish þar sem áin Terria rennur í ána Nera.

6.B. SVÆÐI Á ÍTALÍU SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS

6.B.1. HÉRAÐIÐ TRENTINO ALTO ADIGE, SJÁLFSTJÓRNARSÝSLAN TRENTO

Meginlandssvæði

- Zona Valle dei Laghi: vatnasvið stöðuvatnanna San Massenza, Toblino og Cavedine að hindruninni forstreymis í suðurhluta Cavedine-vatns sem nær að vatnsaflsvirkjuninni í sveitarfélaginu Torbole.

7.A. SVÆÐI Í SVÍÐJÓÐ SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS

- Svíþjóð ⁽¹⁾:
 - að undanskildu svæði á vesturströndinni, sem er innan hálfhrings með 20 kílómetra geisla umhverfis fiskeldisstöðina á eyrni Björkö, ásamt ármynnum og vatnasviðum ána Göta og Sæve að fyrsta fiskigarðinum í hvorri á (við Trollhättan annars vegar og aðrásina í stöðuvatnið Aspen hins vegar).

7.B. SVÆÐI Í SVÍÐJÓÐ SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS

- Svíþjóð ⁽¹⁾

8. SVÆÐI Í BRESKA KONUNGSRÍKINU, Á ERMARSUNDSEYJUM OG MÖN SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

- Stóra-Bretland ⁽¹⁾
- Norður-Írland ⁽¹⁾
- Guernsey ⁽¹⁾
- Mön ⁽¹⁾“

⁽¹⁾ Að öllum meginlands- og strandsvæðum á yfirráðasvæði hennar/þess meðtöldum.

II. VIÐAUKI

„II. VIÐAUKI

FISKELDISSTÖÐVAR SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL FISKSJÚKDÓMANNA VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS**1. FISKELDISSTÖÐVAR Í BELGÍU SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS**

1.	La Fontaine aux truites	B-6769 Géroville
----	-------------------------	------------------

2. FISKELDISSTÖÐVAR Í DANMÖRKU SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

1.	Vork Dambrug	DK-6040 Egtved
2.	Egebæk Dambrug	DK-6880 Tarm
3.	Bækkelund Dambrug	DK-6950 Ringkøbing
4.	Borups Geddeopdræt	DK-6950 Ringkøbing
5.	Bornholms Lakseklækkeri	DK-3730 Nexø
6.	Langes Dambrug	DK-6940 Lem St.
7.	Brænderigårdens Dambrug	DK-6971 Spjald
8.	Siglund Fiskeopdræt	DK-4780 Stege
9.	Ravning Fiskeri	DK-7182 Bredsten
10.	Ravnkær Dambrug	DK-7182 Bredsten

3.A. FISKELDISSTÖÐVAR Í ÞÝSKALANDI SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS**3.1. NIEDERSACHSEN**

1.	Jochen Moeller	Fischzucht Harkenbleck D-30966 Hemmingen-Harkenbleck
2.	Versuchsgut Rellehausen der Universität Göttingen	(eingöngu klakstöð) D-37586 Dassel
3.	Dr. R. Rosengarten	Forellenzucht „Sieben Quellen“ D-49124 Georgsmarienhütte
4.	Klaus Kröger	Fischzucht Klaus Kröger D-21256 Handeloh Wörme
5.	Ingeborg Riggert-Schlumbohm	Forellenzucht W. Riggert D-29465 Schnega
6.	Volker Buchtmann	Fischzucht Nordbach D-21441 Garstedt
7.	Sven Kramer	Forellenzucht Kaierde D-31073 Delligsen
8.	Hans-Peter Klusak	Fischzucht Grönegau D-49328 Melle
9.	F. Feuerhake	Forellenzucht Rheden D-31039 Rheden
10.	Horst Pöpke	Fischzucht Pöpke Hauptstraße 14 D-21745 Hemmoor

3.2. THÜRINGEN

1.	Firma Tautenhahn	D-98646 Trostadt
2.	Fischzucht Salza GmbH	D-99734 Nordhausen-Salza
3.	Fischzucht Kindelbrück GmbH	D-99638 Kindelbrück
4.	Reinhardt Strecker	Forellenzucht Orgelmühle D-37351 Dingelstadt

3.3. BADEN-WÜRTTEMBERG

1.	Heiner Feldmann	Riedlingen/Neufra D-88630 Pfullendorf
2.	Walter Dietmayer	Forellenzucht Walter Dietmayer Hettingen D-72501 Gammertingen
3.	Heiner Feldmann	Bad Waldsee D-88630 Pfullendorf
4.	Heiner Feldmann	Bergatreute D-88630 Pfullendorf
5.	Oliver Fricke	Anlage Wuchzenhofen Boschenmühle D-87764 Mariasteinbach-Legau
6.	Peter Schmaus	Fischzucht Schmaus, Steinental D-88410 Steinental/Hauerz
7.	Josef Schnetz	Fenkenmühle D-88263 Horgenzell
8.	Erwin Steinhart	Quellwasseranlage Steinhart Hettingen D-72513 Hettingen
9.	Hugo Strobel	Quellwasseranlage Otterswang Sägmühle D-72505 Hausen am Andelsbach
10.	Reinhard Lenz	Forsthaus Gaimühle D-64759 Sensbachtal
11.	Peter Hofer	Sulzbach D-78727 Aisteig/Oberndorf
12.	Stephan Hofer	Oberer Lautenbach D-78727 Aisteig/Oberndorf
13.	Stephan Hofer	Unterer Lautenbach D-78727 Aisteig/Oberndorf
14.	Stephan Hofer	Schelklingen D-78727 Aisteig/Oberndorf
15.	Hubert Schuppert	Brutanlage: Obere Fischzucht Mastanlage: Untere Fischzucht D-88454 Unteressendorf
16.	Johannes Dreier	Brunnentobel D-88299 Leutkirch/Hebrachhofen
17.	Peter Störk	Wagenhausen D-88348 Saulgau
18.	Erwin Steinhart	Geislingen/Steige D-73312 Geislingen/Steige

19.	Joachim Schindler	Forellenzucht Lohmühle D-72275 Alpirsbach
20.	Georg Sohnus	Forellenzucht Sohnus D-72160 Horb-Dießen
21.	Claus Lehr	Forellenzucht Reinerzau D-72275 Alpirsbach-Reinerzau
22.	Hugo Hager	Bruthausanlage D-88639 Walbertsweiler
23.	Hugo Hager	Waldanlage D-88639 Walbertsweiler
24.	Gumpper und Stoll GmbH	Forellenhof Rössle Honau D-72805 Liechtenstein
25.	Ulrich Ibele	Pfrungen D-88271 Pfrungen
26.	Hans Schmutz	Brutanlage 1, Brutanlage 2, Brut- und Setzlingsanlage 3 (Hausanlage) D-89155 Erbach
27.	Wilhelm Drafehn	Obersimonswald D-77960 Seelbach
28.	Wilhelm Drafehn	Brutanlage Seelbach D-77960 Seelbach
29.	Franz Schwarz	Oberharmersbach D-77784 Oberharmersbach
30.	Meinrad Nuber	Langenenslingen D-88515 Langenenslingen
31.	Anton Spieß	Höhmühle D-88353 Kibleg
32.	Fischbrutanstalt des Landes Baden- Württemberg	Argenweg 50 D-88085 Langenargen Anlage Osterhofen
33.	Kreissportfischereiverein Biberach	Warthausen D-88400 Biberach
34.	Hans Schmutz	Gossenzugen D-89155 Erbach
35.	Reinhard Rösch	Haigerach D-77723 Gengenbach
36.	Harald Tress	Unterlauchringen D-79787 Unterlauchringen
37.	Alfred Tröndle	Tiefenstein D-79774 Albbruck
38.	Alfred Tröndle	Unteralpfen D-79774 Unteralpfen
39.	Peter Hofer	Schenkenbach D-78727 Aisteig/Oberndorf
40.	Heiner Feldmann	Bainders D-88630 Pfullendorf
41.	Andreas Zordel	Fischzucht „Im Gänsebrunnen“ D-75305 Neuenbürg

42.	Hans Fischböck	Forellenzucht am Kocherursprung D-73447 Oberkochen
43.	Reinhold Bihler	Dorfstraße 22 D-88430 Rot a.d. Rot/Haslach Anlage: Einöde
44.	Josef Dürr	Forellenzucht Igersheim D-97980 Bad Mergentheim
45.	Kurt Englerth und Sohn GBR	Anlage Berneck D-72297 Seewald
46.	Fischzucht Anton Jung	Anlage Rohrsee D-88353 Kißlegg
47.	Staatliches Forstamt Wangen	Anlage Karssee D-88239 Wangen i.A.
48.	Simon Phillipson	Anlage Weißenbronnen D-88364 Wolfegg
49.	Hans Klaiber	Anlage Bad Wildbad D-75337 Enzklösterle
50.	Josef Hönig	Forellenzucht Hönig D-76646 Bruchsal-Heidelsheim
51.	Werner Baur	Blitzenreute D-88273 Fronreute-Blitzenreute
52.	Gerhard Weihmann	Mägerkingen D-72574 Bad Urach-Seeburg
53.	Hubert Belser GBR	Dettingen D-72401 Haigerloch-Gruol
54.	Staatliche Forstämter Ravensburg und Wangen	Altdorfer Wald D-88214 Ravensburg
55.	Anton Jung	Bunkhoferweiher, Schanzwiesweiher und Häcklerweiher D-88353 Kißlegg
56.	Hildegart Litke	Holzweiher D-88480 Achstetten
57.	Werner Wägele	Ellerazhofer Weiher D-88319 Aitrach
58.	Ernst Graf	Hatzenweiler Osterbergstr. 8 D-88239 Wangen-Hatzenweiler
59.	Fischbrutanstalt des Landes Baden- Württemberg	Argenweg 50 D-88085 Langenargen Anlage Obereisenbach
60.	Forellenzucht Kunzmann	Heinz Kunzmann Unterer Steinweg 64 D-75438 Knittlingen
61.	Meinrad Nuber	Ochsenhausen Obere Wiesen 1 D-88416 Ochsenhausen
62.	Bezirksfischereiverein Nagoldtal e.V.	Kentheim Lange Steige 34 D-75365 Calw
63.	Bernd und Volker Fähnrich	Neumühle D-88260 Ratzenried-Argenbühl

64.	Klaiber „An der Tierwiese“	Hans Klaiber Rathausweg 7 D-75377 Enzklösterle
65.	Parey, Bittigkoffer Unterreichenbach	Klaus Parey Mörkeweg 17 D-75331 Engelsbran 2
66.	Farm Sauter Anlage Pfügelberg	Gerhard Sauter D-88239 Wangen-Pfügelberg 6
67.	Krattenmacher Anlage Osterhofen	Krattenmacher, Hittelhofen Gasthaus D-8339 Bad Waldsee
68.	Fährnrich Anlage Argenmühle D-88260 Ratzenried-Argenmühle	Bernd und Volker Fährnrich Von-Rüti-Straße D-8339 Bad Waldsee
69.	Gumpper und Stoll Anlage Unterhausen	Gumpper und Stoll GmbH und Co.KG Heerstr. 20 D-72805 Lichtenstein-Honau
70.	Durach Anlage Altann	Antonie Durach Panoramastr. 23 D-88346 Wolfegg-Altann
71.	Städler Anlage Raunsmühle	Paul Städler Raunsmühle D-88499 Riedlingen-Pfumern
72.	König Anlage Erisdorf	Sigfried König Helfenstr. 2/1 D-88499 Riedlingen-Neufra
73.	Forellenzucht Drafehn Anlage Wittelbach	Wilhelm Drafehn Schuttertalsstraße 1 D-77960 Seelbach-Wittelbach
74.	Wirth Anlage Dengelshofen	Günther Wirth D-88316 Isny-Dengelshofen 219
75.	Krämer, Bad Teinach	Sascha Krämer Postrstr. 11 D-75385 Bad Teinach-Zavelstein
76.	Muffler Anlage Eigeltingen	Emil Muffler Brielholzer Hof D-78253 Eigeltingen
77.	Karpfenteichwirtschaft Mönchsroth	Karl Uhl Fishzucht D-91614 Mönchsroth

3.4. NORDRHEIN-WESTFALEN

1.	Wolfgang Lindhorst-Emme	Hirschquelle D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock
2.	Wolfgang Lindhorst-Emme	Am Oelbach D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock
3.	Hugo Rameil und Söhne	Sauerländer Forellenzucht D-57368 Lennestadt-Gleierbrück
4.	Peter Horres	Ovenhausen, Jätzer Mühle D-37671 Hötter
5.	Wolfgang Middendorf	Fischzuchtbetrieb Middendorf D-46348 Raesfeld
6.	Michael und Guido Kamp Lambacher Forellenzucht und Räucherei	Lambachtalstr 58 D-517766 Engelskirchen-Oesinghausen

3.5. BAYERN

1.	Gerstner Peter	Forellenzuchtbetrieb Juraquell Wellheim D-97332 Volkach
2.	Werner Ruf	Fischzucht Wildbad D-86925 Fuchstal-Leeder
3.	Rogg	Fisch Rogg D-87751 Heimertingen
4.	Fischzucht Graf Anlage: D-87737 Reichau	Fischzucht Graf GbR Engishausen 64 D-87743 Egg an der Günz
5.	Fischzucht Graf Anlage: D-87727 Klosterbeuren	Fischzucht Graf GbR Engishausen 64 D-87743 Egg an der Günz
6.	Fischzucht Graf Anlage: D-87743 Egg an der Günz	Fischzucht Graf GbR Engishausen 64 D-87743 Egg an der Günz
7.	Anlage „Am Großen Dürrmaul“ D-95671 Bärnau	Andreas Rösch Am großen Dürrmaul 2 D-95671 Bärnau
8.	Andreas Hofer Anlage: D-84524 Mitterhausen	Andreas Hofer Vils 6 D-8419 Velden

3.6. SACHSEN

1.	Anglerverband Südsachsen „Mulde/Elster“ e.V.	Forellenanlage Schlettau D-09487 Schlettau
2.	H. und G. Ermisch GbR	Forellen- und Lachszucht D-01844 Langburkersdorf

3.7. HESSEN

1.	Hermann Rameil	Fischzuchtbetriebe Hermann Rameil D-34311 Naumburg OT/Altendorf
----	----------------	--

3.8. SCHLESWIG-HOLSTEIN

1.	Hubert Martin	Forellenzucht Martin Mühlenweg 6 D-24247 Roderbek
----	---------------	---

3.B. **FISKELDISSTÖÐVAR Í ÞÝSKALANDI SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL IDRADREPS**

3.B.1. THÜRINGEN

1.	Thüringer Forstamt Leinefelde	Fischzucht Worbis D-37327 Leinefelde
----	-------------------------------	---

4. **FISKELDISSTÖÐVAR Á SPÁNI SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS**

4.1. HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ ARAGÓN

1.	Truchas del Prado	Í Alcalá de Ebro, sýslunni Zaragoza (Aragón).
----	-------------------	---

5.A. **FISKELDISSTÖÐVAR Í FRAKKLANDI SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS**

5.A.1. ADOUR-GARONNE

1.	Pisciculture de Sarrance	F-64490 Sarrance (Pyrénées-Atlantiques)
2.	Pisciculture des Sources	F-12540 Cornus (Aveyron)
3.	Pisciculture de Pissos	F-40410 Pissos (Landes)
4.	Pisciculture de Tambareau	F-40000 Mont-de-Marsan (Landes)
5.	Pisciculture „Les Fontaines d'Escot“	F-64490 Escot (Pyrénées-Atlantiques)
6.	Pisciculture de la Forge	F-47700 Casteljaloux (Lot-et-Garonne)

5.A.2. ARTOIS-PICARDY

1.	Pisciculture du Moulin du Roy	F-62156 Rémy (Pas-de-Calais)
2.	Pisciculture du Bléquin	F-62380 Séninghem (Pas-de-Calais)
3.	Pisciculture de Earls Feldmann, F-76340 Hodeng-au-Bosc	F-80580 Bray-les-Mareuil
4.	Pisciculture Bonnelle à Ponthoile	Bonnelle 80133 Ponthoile M. Sohier 26, rue George-Deray F-80100 Abeville
5.	Pisciculture Bretel à Gezaincourt	Bretel 80600 Gezaincourt-Doulens M. Sohier 26, rue George-Deray F-80100 Abeville

5.A.3. AQUITAINE

1.	SARL Salmoniculture de la Ponte — Station d'alevinage du ruisseau blanc	Le Meysout F-40120 Arue
2.	L'EPST-INRA Pisciculture à Lees-Athas	Saillet et Esquit F-64490 Lees-Athas INRA — BP 3 F-64310 Saint-Pée-sur-Nivelle

5.A.4. DRÔME

1.	Pisciculture „Sources de la Fabrique“	40, Chemin de Robinson F-26000 Valence
----	---------------------------------------	---

5.A.5. HAUTE NORMANDIE

1.	Pisciculture des Godeliers	F-27210 Le Torpt
2.	Pisciculture fédérale de Sainte-Gertrude	Fédération des associations pour la pêche et la protection du milieu aquatique de Seine-Maritime-11 F-76490 Maulévrier

5.A.6. LOIRE-BRETAGNE

1.	SCEA „Truites du lac de Cartravers“	Bois-Boscher F-22460 Merléac (Côtes-d'Armor)
2.	Pisciculture du Thélohier	F-35190 Cardroc (Ille-et-Vilaine)
3.	Pisciculture de Plainville	F-28400 Marolles-les-Buis (Eure-et-Loir)
4.	Pisciculture Rémon à Parné-sur-Roc	SARL Rémon 21, rue de la Véquerie F-53260 Parné-sur-Roc (Mayenne)
5.	Ésociculture de Feins Étang aux Moines F-35440 Feins	AAPMA 9, rue Kerautret-Botmel F-35200 Rennes

5.A.7. RHIN-MEUSE

1.	Pisciculture du ruisseau de Dompierre	F-55300 Lacroix-sur-Meuse (Meuse)
2.	Pisciculture de la source de la Deûe	F-55500 Cousances-aux-Bois (Meuse)

5.A.8. RHÔNE-MEDITERRANÉE-CORSE

1.	Pisciculture Charles Murgat	Les Fontaines F-38270 Beaufort (Isère)
----	-----------------------------	---

5.A.9. SEINE-NORMANDIE

1.	Pisciculture du Vaucheron	F-55130 Gondrecourt-le-Château (Meuse)
----	---------------------------	--

5.A.10. LANGUEDOC ROUSSILLON

1.	Pisciculture de Pêcher	Fédération de la Lozère pour la pêche et la protection du milieu aquatique F-48400 Florac
----	------------------------	--

5.A.11. MIDI-PYRÉNÉES

1.	Pisciculture de la source du Durzon	SCEA Pisciculture du mas de pommiers F-12230 Nant
----	-------------------------------------	--

5.A.12. ALPES DE HAUTE PROVENCE

1.	Centre piscicole de Roquebillière	Fédération des Alpes-Maritimes pour la pêche et la protection du milieu aquatique F-06450 Roquebillière
----	-----------------------------------	--

5.B. **FISKELDISSTÖÐVAR Í FRAKKLANDI SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS**

5.B.1. ARTOIS-PICARDY

1.	Pisciculture de Sangheen	F-62102 Calais (Pas-de-Calais)
----	--------------------------	--------------------------------

6.A. **FISKELDISSTÖÐVAR Á ÍTALÍU SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS**

6.A.1. HÉRAÐ: FRIULI VENEZIA GIULIA

Lægð árinna Stella		
1.	Azienda ittica agricola Collavini Mario	Via Tiepolo 12 I-33032 Bertiole (UD) N. I096UD005

Lægð árinna Tagliamento		
2.	Nuova Azzurra SpA	Nuova Azzurra SpA Via Molino del Cucco 38 Rivoli di Osoppo (UD)
3.	Impianto ittigenico di Forni di Sotto	Ente tutela pesca del Friuli Via Colugna 3 I-33100 Udine
4.	Impianto di Grauzaria di Moggio Udinese	Ente tutela pesca del Friuli Via Colugna 3 I-33100 Udine
5.	Impianto ittigenico di Amaro	Ente tutela pesca del Friuli Via Colugna 3 I-33100 Udine
6.	Impianto ittigenico di Somplago — Mena di Cavazzo Carnico	Ente tutela pesca del Friuli Via Colugna 3 I-33100 Udine

6.A.2. HÉRAÐ: SJÁLFSSTJÓRNARSÝSLAN TRENTO

Noce-lægðin		
1.	Ass. Pescatori Solandri (Loc. Fucine)	Cavizzana
2.	Troticoltura di Grossi Roberto	Grossi Roberto Via Molini n. 11 Monoclassico (TN) N. 121TN010

Brenta-lægðin		
3.	Campestrin Giovanni	Telve Valsugana (Fontane)
4.	Ittica Resenzola Serafini	Grigno
5.	Ittica Resenzola Selva	Grigno
6.	Leonardi F.lli	Levico Terme (S. Giuliana)
7.	Dellai Giuseppe-Trot. Valsugana	Grigno (Fontana Secca, Maso Puele)
8.	Cappello Paolo	Via Zacconi 21 Loc. Maso Fontane, Roncegno

Adige-lægðin		
9.	Celva Remo	Pomarolo
10.	Margonar Domenico	Ala (Pilcante)
11.	Degiuli Pasquale	Mattarello (Regole)
12.	Tamanini Livio	Vigolo Vattaro
13.	Troticoltura Istituto Agrario di S. Michele a/A.	S. Michele all'Adige
Sarca-lægðin		
14.	Ass. Pescatori Basso Sarca	Ragoli (Pez)
15.	Stab. Giudicariense La Mola	Tione (Delizia d'Ombra)
16.	Azienda Agricola La Sorgente ss	Tione (Saone)
17.	Fonti del Dal ss	Lomaso (Dasindo)
18.	Comfish srl (ex Paletti)	Preore (Molina)
19.	Ass. Pescatori Basso Sarca	Tenno (Pranzo)
20.	Troticoltura „La Fiana“	Di Valenti Claudio (Bondo)

6.A.3. HÉRAÐ: UMBRIA

Nera-árdalurinn		
1.	Impianto Ittogenico provinciale	Loc Ponte di Cerreto di Spoleto (PG) — ríkis-rekið iðjuver (sýslunni Perugia)

6.A.4. HÉRAÐ: VENETO

Astico-lægðin		
1.	Centro Ittico Valdastico	Valdastico (Veneto, Provincia di Vicenza)
Lægð árinna Lietta		
2.	Azienda Agricola Lietta sas	Via Rai 3 I-31010 Ormelle (TV) N. 052TV074
Lægð árinna Bacchiglione		
3.	Azienda Agricola Troticoltura Grosselle Massimo	Massimo Grosselle Via Palmirona 18 Sandrigo (VI) N. 091VI831
Lægð árinna Brenta		
4.	Polo Guerrino Via S. Martino 51 Loc. Campese I-36061 Bassano del Grappa	Polo Guerrino Via Tre Case 4 I-36056 Tezze sul Brenta

Áin Tione in Fattolé

5.	Piscicoltura Menozzi di Franco e Davide Menozzi ss	Davide Menozzi Via Mazzini 32 Bonferraro de Sorgia
----	--	--

Lægð árinna Tartaro/Tioner

6.	Stanzial Eneide Loc. Casotto	Stanzial Eneide I-37063 Isola Della Scala (VR)
----	------------------------------	---

6.A.5. HÉRAÐ: VALLE D'AOSTA

Lægð árinna Dora Baltea

1.	Stabilimento ittogenico regionale	Rue Mont Blanc 14 Morgex (AO)
----	-----------------------------------	----------------------------------

6.A.6. HÉRAÐ: LOMBARDIA

1.	Azienda Trocicoltura Foglio ass	Trocicoltura Foglio Angelo ss Piazza Marconi 3 I-25072 Bagolino
2.	Azienda Agricola Pisani Dossi Cascina Oldani Cislano (MI)	Giorgio Peterlongo Via Veneto 20 — Milano

6.A.7. HÉRAÐ: TOSCANA

Lægð árinna Maresca

1.	Allevamento trote di Petrolini Marcello	Petrolini Marcello Via Mulino Vecchio 229 Maresca-S. Marcello P.se (PT)
----	---	---

6.B. **FISKELDISSTÖÐVAR Á ÍTALÍU SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS**

6.B.1. HÉRAÐ: SJÁLFSSTJÓRNARSÝSLAN TRENTO

Chiese-lægðin

1.	Facchini Emiliano	Pieve di Bono (Agrone)
----	-------------------	------------------------

7. **FISKELDISSTÖÐVAR Í AUSTURRÍKI SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐINGAR OG IÐRADREPS**

1.	Alois Köttl	Forellenzucht Alois Köttl A-4872 Neukirchen a.d. Vöckla
2.	Herbert Böck	Forellenhof Kaumberg Höfnergraben 1 A-2572 Kaumberg
3.	Forellenzucht Glück	Erick und Sylvia Glück Hammerweg 13 A-5270 Mauerkirchen

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2007/EES/26/04

frá 15. desember 2003

um samþykkt áætlana um að ná stöðu viðurkenndra svæða og viðurkenndra eldisstöðva á svæðum sem ekki eru viðurkennd með tilliti til veirublæðingar og iðradreps í fiski og um breytingu á I. og II. viðauka við ákvörðun 2003/634/EB (*)

(tilkynnt með númeri C(2003) 4727)

(2003/904/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og -afurða ⁽¹⁾, einkum 2. og 3. mgr. 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Áætlanir hinna ýmsu aðildarríkja voru samþykktar og tilgreindar í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/634/EB ⁽²⁾. Áætlunum er ætlað að gera aðildarríkjunum kleift að hefja málsmeðferð síðar meir til þess að svæði eða eldisstöð á svæði, sem ekki er viðurkennt, geti öðlast stöðu viðurkennds svæðis eða viðurkenndrar eldisstöðvar, á svæði sem er ekki viðurkennt, með tilliti til fisksjúkdómanna veirublæðis (v: veirublæðingar) (VHS) og/eða iðradreps (IHN).
- 2) Í bréfi, dagsettu 5. september 2002, sótti Ítalía um viðurkenningu á ætlun fyrir eldisstöðina Incubatoio ittico de valle í héraðinu Piemonte. Á umsóknardegi hafði eldisstöðin verið undir eftirliti frá janúar 2000. Fiskur hafði þó verið fluttur þangað frá eldisstöðvum sem á þeim tíma voru ekki viðurkenndar skv. 5. eða 6. gr. tilskipunar 91/67/EBE.
- 3) Í ljós hefur komið að umsóknin, sem var lögð fram, er í samræmi við 10. gr. tilskipunar 91/67/EBE og skal því samþykkja hana og breyta II. viðauka við ákvörðun 2003/634/EB til samræmis við það. Vegna þess að fiskur var fluttur þangað frá svæðum, sem voru ekki viðurkennd, skal áætlunin ná yfir fjögur ár frá dagsetningu viðurkenningar.
- 4) Í bréfi, dagsettu 20. október 2003, fór Finnland fram á breytingu á áætluninni sem er skráð í lið 6.2 í I. viðauka við ákvörðun 2003/634/EB. Vegna uppkomu veirublæðis í regnbogasilungi á vesturströnd Finnlands hafa yfirvöld ákveðið að grípa til ráðstafana

til útrýmingar á þessu nýja svæði, af sama toga og ráðstafanirnar sem var gripið til á svæðunum sem er lýst í lið 6.2 í I. viðauka við ákvörðun 2003/634/EB. Því ber að samþykkja breytinguna á áætluninni.

- 5) Nokkrum áætlunum, sem voru samþykktar með ákvörðun 2003/634/EB að því er varðar Frakkland og Þýskaland, hefur verið komið í framkvæmd að fullu. Svæðin hafa öðlast stöðu viðurkenndra svæða og eru tekin með í I. viðauka við ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/308/EB ⁽³⁾. Því er rétt að fella þessi svæði brott úr I. viðauka við ákvörðun 2003/634/EB.
- 6) Breyta ber ákvörðun 2003/634/EB til samræmis við þetta.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Breytingarnar á áætluninni, sem Finnland lagði fram skv. 1. mgr. 10. gr. tilskipunar 91/67/EBE til að öðlast stöðu viðurkennds svæðis, með tilliti til fisksjúkdómanna veirublæðis og iðradreps, eru hér með samþykktar.

2. Áætlunin, sem Ítalía lagði fram skv. 1. mgr. 10. gr. tilskipunar 91/67/EBE til að öðlast stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar, á svæði sem er ekki viðurkennt, með tilliti til fisksjúkdómanna veirublæðis og iðradreps, er hér með samþykkt.

2. gr.

Ákvörðun 2003/634/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað I. viðauka komi I. viðauki við þessa ákvörðun.
2. Í stað II. viðauka komi II. viðauki við þessa ákvörðun.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 340, 24.12.2003, bls. 69. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 120/2004, 24. september 2004 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópu-sambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 19.2.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 806/2003 (Stjtið. ESB L 122, 16.5.2003 bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 220, 3.9.2003, bls. 8.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 106, 23.4.2002, bls. 28. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 2003/839/EB (Stjtið. ESB L 319, 4.12.2003, bls. 21).

3. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fylgja þessum viðurkenndu áætlunum.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 15. desember 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

„I. VIÐAUKI

Áætlanir sem eru lagðar fram til að öðlast stöðu viðurkennds svæðis með tilliti til fisksjúkdómana veirublæðis og/eða iðradreps

1. DANMÖRK

Áætlanirnar, sem Danmörk lagði fram 22. maí, ná yfir:

- vatnasvið FISKEBÆK Å,
- ALLT JÓTLAND sunnan og vestan vatnasviða Storåen, Karup Å, Gudenåen og Grejs Å,
- allar DANSKAR EYJAR.

2. ÞÝSKALAND

Áætlunin, sem Þýskaland lagði fram 25. febrúar 1999, nær yfir:

- svæði á vatnasviðinu „OBERN NAGOLD“.

3. SPÁNN

Áætlunin, sem Spánn lagði fram 1. ágúst 2002, nær yfir:

- SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ LA RIOJA.

4. FRAKKLAND

5. ÍTALÍA

- 5.1. Áætlunin, sem Ítalía lagði fram fyrir sjálfstjórnarsýsluna Bolzano 6. október 2001, eins og henni var breytt í bréfi frá 27. mars 2003, nær yfir:

ZONA PROVINCIA DI BOLZANO

- Svæðið samanstendur af öllum vatnasviðum í sýslunni Bolzano.

Svæðið tekur til efri hluta svæðisins ZONA VAL DELL'ADIGE, þ.e. vatnasviðs árinna Adige, frá upptökum hennar í sýslunni Bolzano að landamærum sýslunnar Trento.

(Ath.: Neðri hluti svæðisins ZONA VAL DELL'ADIGE fellur undir samþykktu áætlunina um sjálfstjórnarsýsluna Trento. Litið er svo á að efri og neðri hluti þessa svæðis séu ein heild í faraldsfræðilegu tilliti.)

- 5.2. Áætlanirnar, sem Ítalía lagði fram fyrir sjálfstjórnarsýsluna Trento 23. desember 1996 og 14. júlí 1997, ná yfir:

ZONA VAL DI SOLE E DI NON

- vatnasviðið frá upptökum vatnsfallsins Noce að stíflunni við S. Giustina,

ZONA VAL DELL'ADIGE — neðri hlutann,

- vatnasvið árinna Adige ásamt upptökum hennar á yfirráðasvæði sjálfstjórnarsýslunnar Trento frá landamærum sýslunnar Bolzano að Ala-stíflunni (vatnsorkuverinu).

(Ath.: Efri hluti svæðisins ZONA VAL DELL'ADIGE fellur undir samþykktu áætlunina um sýsluna Bolzano. Litið er svo á að efri og neðri hluti þessa svæðis séu ein heild í faraldsfræðilegu tilliti.)

ZONA TORRENTE ARNÒ

- vatnasviðið frá upptökum fljótsins Arnò að hindrununum forstreymis áður en Arnò rennur í ána Sarca,

ZONA VAL BANALE

- vatnasvið Ambies-lægðarinnar að stíflunni sem er við vatnsorkuver,

ZONA VARONE

- vatnasviðið frá upptökum fljótsins Magnone að fossinum,

ZONA ALTO E BASSO CHIESE

- vatnasvið árinna Chiese frá upptökum að Condino-stíflunni, að frátöldum Adanà- og Palvico-lægðunum,

ZONA TORRENTE PALVICO

- vatnasvið Palvico-lægðarinnar að hindrun úr steinsteypu og grjóti.

5.3. Áætlunin, sem Ítalía lagði fram fyrir héraðið Veneto 21. febrúar 2001, nær yfir:

ZONA TORRENTE ASTICO

- vatnasvið árinna Astico frá upptökum hennar (í sjálfstjórnarsýslunni Trento og í sýslunni Vincenza í héraðinu Veneto) að stíflunni sem er í grennd við Pedescala-brúna í sýslunni Vicenza.

Litið er svo á að áin Astico, forstreymis á milli stíflunnar, sem er í grennd við Pedescala-brúna, og Pria Maglio-stíflunnar, sé sóttvarnabelti.

5.4. Áætlunin, sem Ítalía lagði fram fyrir héraðið Umbria 20. febrúar 2002, nær yfir:

ZONA FOSSO DE MONTERIVOSO

vatnasvið árinna Monterivoso frá upptökum hennar að ófæru hindrununum við Ferentillo.

5.5. Áætlunin, sem Ítalía lagði fram fyrir héraðið Lombardia 1. febrúar 2002, nær yfir:

ZONA VAL BREMBANA

vatnasvið árinna Brembo frá upptökum hennar að ófæru hindrununum í bæjarfélaginu de Ponte S. Pietro.

6. FINNLAND

6.1. Áætlunin, sem Finnland lagði fram 29. maí 1995, nær yfir:

- öll meginlands- og strandsvæði í Finnlandi, að undanskildum:
 - ÅLANDSÝSLU,
 - svæði í PYHTÄÄ sem takmarkanir gilda um,
 - svæði sem takmarkanir gilda um og nær yfir sveitarfélögin UUSIKAUPUNKI, PYHÄRANTA og RAUMA.

6.2. Áætlunin, sem Finnland lagði fram 29. maí 1995 og felur í sér sérstakar ráðstafanir til útrýmingar, eins og henni var breytt í bréfi 27. mars 2002, 4. júní 2002, 12. mars 2003, 12. júní 2003 og 20. október 2003, nær yfir:

- alla ÅLANDSÝSLU,
 - svæði í PYHTÄÄ sem takmarkanir gilda um,
 - svæði sem takmarkanir gilda um og nær yfir sveitarfélögin UUSIKAUPUNKI, PYHÄRANTA og RAUMA.“
-

*II. VIDAUKI**„II. VIDAUKI*

Áætlanir sem eru lagðar fram til að öðlast stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar, á svæði sem er ekki viðurkennt, með tilliti til fisksjúkdómana veirublæðis og/eða iðradreps

1. ÍTALÍA**1.1. Áætlunin, sem Ítalía lagði fram fyrir sýsluna Udine í héraðinu Friuli Venezia Giulia 2. maí 2000, nær yfir:**

Eldisstöðvar á vatnasviði árinna Tagliamento:

— Azienda Vidotti Giulio s.n.c., Sutrio

1.2. Áætlunin, sem Ítalía lagði fram fyrir héraðið Veneto 5. apríl 2002, nær yfir:

Eldisstöðvar á vatnasviði árinna Sile:

— Azienda Trolicoltura S. Cristina, Via Chiesa Vecchia 14 — Loc. S. Cristina di Quinto

1.3. Áætlunin, sem Ítalía lagði fram fyrir héraðið Piemonte 5. september 2002, nær yfir:

Eldisstöðina:

— Incubatoio Ittico di Valle - Loc Cascina Prella — Traversella (TO).“

ÁKVÖRDUN RÁÐSINS

2007/EES/26/05

frá 17. desember 2003

um breytingu á ákvörðun 95/408/EB um skilyrði fyrir gerð bráðabirgðaskráa, á tilteknu aðlögunartímabili, yfir starfsstöðvar þriðju landa sem aðildarríkjunum er heimilt að flytja inn tilteknar afurðir úr dýraríkinu, fiskafurðir og lifandi samlokur (tvískelja lindýr) frá, að því er varðar framlengingu gildistíma hennar (*)

(2003/912/EB)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af ákvörðun ráðsins 95/408/EB frá 22. júní 1995 um skilyrði fyrir gerð bráðabirgðaskráa, á tilteknu aðlögunartímabili, yfir starfsstöðvar þriðju landa sem aðildarríkjunum er heimilt að flytja inn tilteknar afurðir úr dýraríkinu, fiskafurðir og lifandi samlokur (tvískelja lindýr) frá ⁽¹⁾, einkum 9. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Ákvörðun 95/408/EB fellur úr gildi 31. desember 2003.
- 2) Í tillögu framkvæmdastjórnarinnar að reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins um ítarlegar reglur um skipulag opinbers eftirlits með afurðum úr dýraríkinu sem eru ætlaðar til manneldis ⁽²⁾ (reglugerðin um skipulag opinbers eftirlits) er kveðið á um nýjar verklagsreglur fyrir gerð skráa yfir starfsstöðvar þriðju landa sem ætlað er að koma í stað þeirra reglna sem mælt er fyrir um í ákvörðun 95/408/EB.
- 3) Gildistíma ákvörðunar 95/408/EB skal lengja til að brúa bilið milli loka gildistíma þeirrar ákvörðunar og gildistöku reglugerðarinnar um skipulag opinbers eftirlits.

- 4) Breyta ber ákvörðun 95/408/EB til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Í 9. gr. ákvörðunar 95/408/EB komi „31. desember 2005“ í stað „31. desember 2003“.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. desember 2003.

Fyrir hönd ráðsins,

G. ALEMANNO

forseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 345, 31.12.2003, bls. 12. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 120/2004, 24. september 2004 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 243, 11.10.1995, bls. 17. Ákvörðun var síðast breytt með reglugerð (EB) No 806/2003 (Stjtið. ESB L 122, 16.5.2003, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB C 262 E, 29.10.2002, bls. 449.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2007/EES/26/06

frá 18. desember 2003

um skilyrði fyrir samanburðartilraunum og -prófunum Bandalagsins á fræi og fjölgunarefni tiltekinna tegunda nytjajurta í landbúnaði og grænmetis- og vínviðartegunda samkvæmt tilskipunum ráðsins 66/401/EBE, 66/402/EBE, 68/193/EBE, 92/33/EBE, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB og 2002/57/EB fyrir árin 2004 og 2005 (tilkynnt með númeri C(2003) 4836) (*)

(tilkynnt með númeri C(2003) 4836)

(2004/11/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 66/401/EBE frá 14. júní 1966 um setningu föðurjurtafræs á markað (¹), einkum 3., 4. og 5. mgr. 20. gr.,með hliðsjón af tilskipun ráðsins 66/402/EBE frá 14. júní 1966 um setningu sáðkorns á markað (²), einkum 3., 4. og 5. mgr. 20. gr.,með hliðsjón af tilskipun ráðsins 68/193/EBE frá 4. apríl 1968 um setningu á markað efni fyrir kynlausa fjölgun vínviðar (³), einkum 3., 4. og 5. mgr. 16. gr.,með hliðsjón af tilskipun ráðsins 92/33/EBE frá 28. apríl 1992 um setningu á markað fjölgunarefni og sáðplöntur matjurta, að undanskildu fræi (⁴), einkum 4., 5. og 6. mgr. 20. gr.,með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/54/EB frá 13. júní 2002 um setningu sykurrófufraes (⁵) á markað, einkum 3., 4. og 5. mgr. 26. gr.,með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/55/EB frá 13. júní 2002 um setningu matjurtafræs (⁶) á markað, einkum 3., 4. og 5. mgr. 43. gr.,með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/56/EB frá 13. júní 2002 um setningu útsæðiskartaflna (⁷) á markað, einkum 3., 4. og 5. mgr. 20. gr.,með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/57/EB frá 13. júní 2002 um setningu olíu- og trefjajurtafræs (⁸) á markað, einkum 3., 4. og 5. mgr. 23. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 3, 7.1.2004, bls. 38. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 121/2004, 24. september 2004 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 10.

(¹) Stjtið. 125, 11.7.1966, bls. 2298/66; Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/61/EB (Stjtið. ESB L 165, 3.7.2003, bls. 23).

(²) Stjtið. 125, 11.7.1966, bls. 2309/66; Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/61/EB.

(³) Stjtið. EB L 93, 17.4.1968, bls. 15; Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/61/EB.

(⁴) Stjtið. EB L 157, 10.6.1992, bls. 1; Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/61/EB.

(⁵) Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 12; Tilskipuninni var breytt með tilskipun 2003/61/EB.

(⁶) Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 33; Tilskipuninni var breytt með tilskipun 2003/61/EB.

(⁷) Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 60; Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/61/EB.

(⁸) Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 74; Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/61/EB.

1) Í tilskipunum 66/401/EBE, 66/402/EBE, 68/193/EBE, 92/33/EBE, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB og 2002/57/EB er kveðið á um það fyrirkomulag sem framkvæmdastjórnin skal hafa á samanburðartilraunum og -prófunum á vegum Bandalagsins á fræi og fjölgunarefni.

2) Verkefnaútboð (2003/C 159/08) (⁹) var birt með tilliti til framkvæmdar á áðurnefndum tilraunum og prófunum.

3) Tillögurnar hafa verið metnar samkvæmt viðmiðunum við val og úthlutun eins og fram kemur í fyrrnefndu verkefnaútboði. Ákvarða skal verkefnin, aðila sem sinna prófunum og styrkhæfan kostnað en einnig hámarks-fjárframlag Bandalagsins sem samsvarar 80% af styrkhæfum kostnaði.

4) Í Bandalaginu skulu fara fram prófanir og tilraunir á árunum 2004 og 2005 á fræi og fjölgunarefni, sem er uppskera ársins 2003, og nánari atriði varðandi slíkar tilraunir og prófanir, styrkhæfan kostnað og hámarks-fjárframlag Bandalagsins skulu einnig sett fram árlega í samningi sem fjármálastjóri Bandalagsins og aðilar, sem sinna þessum prófunum, undirrita.

5) Þegar samanburðartilraunir og -prófanir vara lengur en í eitt ár skal framkvæmdastjórnin viðurkenna þá hluta tilrauna og prófana sem fara fram eftir fyrsta árið, án þess að kalla til fastanefndina um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt, að því gefnu að nauðsynleg fjárveiting liggi fyrir.

6) Tryggja þarf að sýnin í tilraunum og prófunum séu nægilega dæmigerð, a.m.k. þegar um er að ræða tilteknar, valdar plöntur.

(⁹) Stjtið. EB C 159, 8.7.2003, bls. 19.

7) Aðildarríkin skulu taka þátt í samanburðartilraunum og -prófunum á vegum Bandalagsins, að svo miklu leyti sem fræ viðkomandi plantna er ræktað eða sett á markað á yfirráðasvæði þeirra, til að tryggja að hægt sé að draga réttar niðurstöður af þeim.

8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Samanburðartilraunir og -prófanir Bandalagsins skulu fara fram á árunum 2004 og 2005 á fræi og fjölgunarefni þeirra plantna sem eru taldar upp í viðaukanum.

Styrkhæfur kostnaður og einnig hámarksfjárframlag Bandalagsins vegna tilrauna og prófana á árinu 2004 skal vera eins og fram kemur í viðaukanum.

Nánari atriði varðandi tilraunir og prófanir koma fram í viðaukanum.

2. gr.

Aðildarríkin skulu, að svo miklu leyti sem fjölgunarefni og sáðplöntur plantna, sem tilgreindar eru í viðaukanum, er ræktað eða sett á markað á yfirráðasvæði þeirra, taka sýni úr þessu efni og gera þau aðgengileg framkvæmdastjórninni.

3. gr.

Með fyrirvara um fjárlagaheimildir getur framkvæmdastjórnin ákveðið að tilraunum og prófunum, sem um getur í viðaukanum, verði haldið áfram árið 2005.

Hámarksfjárframlag Bandalagsins, sem samsvarar 80% af styrkhæfum kostnaði við tilraunir eða prófanir sem haldið er áfram á þessum grundvelli, skal ekki vera meira en fjárhæðin sem er tilgreind í viðaukanum.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 18. desember 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

Tilraunir og prófanir sem ber að gera á árinu 2004

Tegund	Stofnun sem ber ábyrgð	Eiginleikar sem ber að meta	Fjöldi sýna	Styrkhæfur kostnaður (Evrur)	Hámarksfjárf ramlag Bandalagsins (sem samsvarar 80% af styrkhæfum kostnaði) (Evrur)
Beta (*)	ENSE Milánó (I)	Ósvikni og hreinleiki yrkis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	100	19 000	15 200
	ETSIA Madrid (E)	Ósvikni og hreinleiki yrkis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	100 + 100	47 022	37 618
<i>Gramineae</i> (*)	NIAB Cambridge (UK)	Ósvikni og hreinleiki yrkis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	230	22 564	18 051
<i>Vicia</i>	AGES Vín (A)	Ósvikni og hreinleiki yrkis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	60	17 673	14 138
<i>Medicago sativa</i> (*)	ENSE Milánó (I)	Ósvikni og hreinleiki yrkis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	50	4 500	3 600
<i>Triticum aestivum</i> (vorhveiti)	NAK Emmeloord (NL)	Ósvikni og hreinleiki yrkis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	100	19 248	15 399
<i>Zea mays</i>	ENSE Milánó (I)	Ósvikni og hreinleiki yrkis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	80	17 600	14 080
<i>Solanum tuberosum</i>	ENSE Milánó (I)	Ósvikni og hreinleiki yrkis, plöntuheilbrigði (í akurskoðun) Plöntuheilbrigði (hringrot/brúnfúi/spóluhnýðis-sýki (pstv)) (á rannsóknarstofu)	250	62 500	50 000

Trials and tests to be carried out in 2004					
Tegund	Stofnun sem ber ábyrgð	Eiginleikar sem ber að meta	Fjöldi sýna	Styrkhæfur kostnaður (Evrur)	Hámarksfjárfest framlag Bandalagsins (sem samsvarar 80% af styrkhæfum kostnaði) (Evrur)
Baðmull	MIN.AGR. Þessalóníku (EL)	Ósvikni og hreinleiki yrkis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	60	26 242	20 993
<i>Linum usitatissimum</i>	NIAB Cambridge (UK)	Ósvikni og hreinleiki yrkis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	80	22 072	17 658
<i>Papaver somniferum</i>	AGES Vín (A)	Ósvikni og hreinleiki yrkis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	30	13 399	10 720
<i>Allium Cepa, Allium porrum</i>	ENSE Milánó (I)	Ósvikni og hreinleiki yrkis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	50	11 250	9 000
<i>Brassica oleracea</i>	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Ósvikni og hreinleiki yrkis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	70	48 986	39 189
<i>Allium ascalonicum</i> (skalottlaukur)	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Ósvikni og hreinleiki yrkis (í akurskoðun) Plöntuheilbrigði (á rannsóknarstofu)	70	32 646	26 117
	GNIS-SOC París (F)	Ósvikni og hreinleiki yrkis (í akurskoðun) Plöntuheilbrigði (á rannsóknarstofu)	70	33 320	26 656
<i>Vitis vinifera</i> (*)	ENTAV Le Grau du Roi (F)	Ósvikni og hreinleiki yrkis (í akurskoðun) Plöntuheilbrigði (á rannsóknarstofu)	120	36 000	28 800
HEILDARKOSTNAÐUR			347 219		

Tilraunir og prófanir sem ber að gera á árinu 2004					
Tegund	Stofnun sem ber ábyrgð	Eiginleikar sem ber að meta	Fjöldi sýna	Styrkhæfur kostnaður (Evrur)	Hámarks fjárframlag Bandalagsins (sem samsvarar 80% af styrkhæfum kostnaði) (Evrur)
Beta (*)	ETSIA Madrid (E)	Ósvikni og hreinleiki yrkis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	100	23 511	18 809
Gramineae (*)	NIAB Cambridge (UK)	Ósvikni og hreinleiki yrkis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	230	22 098	17 678
Medicago sativa (*)	ENSE Milanó (I)	Ósvikni og hreinleiki yrkis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	50	6 500	5 200
HEILDARKOSTNAÐUR			41 687		
(*) Samanburðartilraunir og -prófanir sem vara lengur en í eitt ár.					

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2007/EES/26/07

frá 23. desember 2003

um að halda áfram á árinu 2004 samanburðartilraunum og -prófunum Bandalagsins á fræi og fjölgunarefni af grasætt *Triticum aestivum*, *Brassica napus* og *Allium ascalonicum* samkvæmt tilskipunum ráðsins 66/401/EBE, 66/402/EBE, 68/193/EBE, 92/33/EBE, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB og 2002/57/EB sem hófust 2003 (*)

(2004/57/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 66/401/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu fódurjurtafræja ⁽¹⁾,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 66/402/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu sáðkorns ⁽²⁾,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 68/193/EBE frá 4. apríl 1968 um markaðssetningu efnis fyrir kynlausa fjölgun vínviðar ⁽³⁾,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 92/33/EBE frá 28. apríl 1992 um markaðssetningu á fjölgunarefni og sáðplöntum matjurta, að undanskildu fræi ⁽⁴⁾,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/54/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu sykurrófufræs ⁽⁵⁾,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/55/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu grænmetisfræs ⁽⁶⁾,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/56/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu útsæðiskartaflna ⁽⁷⁾,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/57/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu olíu- og trefjaplöntufræs ⁽⁸⁾,

með hliðsjón af ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/756/EB frá 16. september 2002 um skilyrði fyrir samanburðartilraunum og -prófunum á vegum Bandalagsins á fræi og fjölgunarefni tiltekinnar plantna samkvæmt tilskipunum ráðsins 66/401/EBE, 66/402/EBE, 68/193/EBE, 92/33/EBE, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB og 2002/57/EB ⁽⁹⁾, einkum 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ákvörðun 2002/756/EB er gerð grein fyrir fyrirkomulagi samanburðartilrauna og -prófana, sem skulu fara fram samkvæmt tilskipunum 66/401/EBE, 66/402/EBE, 68/193/EBE, 92/33/EBE, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB og 2002/57/EB frá 2003 til og með 2004.
- 2) Prófunum og tilraunum, sem fara fram á árinu 2003, skal halda áfram á árinu 2004.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

Stök grein

Samanburðartilraunum og -prófunum á vegum Bandalagsins, sem hófust árið 2003, á fjölgunarefni og sáðplöntum af grasætt *Triticum aestivum*, *Brassica napus* og *Allium ascalonicum* skal haldið áfram á árinu 2004 í samræmi við ákvörðun 2002/756/EB.

Gjört í Brussel 23. desember 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 12, 17.1.2004, bls. 49. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 121/2004, 24. september 2004 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópu-sambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. 125, 11.7.1966, bls. 2298/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/61/EB (Stjtið. ESB L 165, 3.7.2003, bls. 23).

⁽²⁾ Stjtið. 125, 11.7.1966, bls. 2309/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/61/EB.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 93, 17.4.1968, bls. 15. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/61/EB.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 157, 10.6.1992, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/61/EB.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 12. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 2003/61/EB.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 33. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 2003/61/EB.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 60. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/61/EB.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 74. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/61/EB.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 252, 20.9.2002, bls. 33.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2007/EES/26/08

frá 17. mars 2004

um að heimila að tilskildar upplýsingar á umbúðum fódurjurtafræs séu skráðar með óafmáanlegu letri (*)

(tilkynnt með númeri C(2004) 819)

(2004/266/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

þar sem þetta fyrirkomulag hefur reynst vel ber að veita sambærilega heimild, með sömu skilyrðum, fyrir fódurjurtir.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt.

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 66/401/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu fódurjurtafræja⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2003/61/EB⁽²⁾, einkum síðasta málslíð a-liðar í 1. mgr. 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

- 1) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 87/309/EBE frá 2. júní 1987 um að heimila óafmáanlegt letur á tilskildum upplýsingum á umbúðum ákveðinna fódurjurtafræja⁽³⁾ hefur nokkrum sinnum verið breytt í veigamiklum atriðum⁽⁴⁾. Til glöggvunar og hagræðingar ber því að kerfisbinda ákvörðunina.

I. gr.

- 2) Yfirleitt er ekki heimilt að setja fódurjurtafræ á markað nema á umbúðunum sé opinber merkimiði í samræmi við ákvæði tilskipunar 66/401/EBE.

1. Aðildarríkjunum er hér með veitt heimild, að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í 2. mgr., til að kveða á um að tilskildar upplýsingar séu prentaðar, undir opinberu eftirliti, á umbúðir utan um fódurjurtafræ sem flokkast undir „stofnfræ“ og „vottað fræ“.

- 3) Samt sem áður má heimila að tilskildar upplýsingar séu prentaðar með óafmáanlegu letri á sjálfar umbúðirnar í samræmi við fyrirmyndina að merkimiðanum.

2. Eftirfarandi skilyrði gilda um heimildina sem veitt er í 1. mgr.:

- 4) Með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 80/755/EBE frá 17. júlí 1980 um að heimila óafmáanlegt letur á tilskildum upplýsingum á sáðkornsumbúðum⁽⁵⁾, eins og henni var breytt með ákvörðun 81/109/EBE⁽⁶⁾, var, að því er varðar sáðkorn, heimilað að prenta tilskildar upplýsingar með óafmáanlegu letri á sjálfar umbúðirnar, í samræmi við fyrirmyndina að merkimiðanum, með tilteknum skilyrðum sem tryggðu að ábyrgðin hvíldi áfram á vottunaryfirvaldinu.

- a) tilskildu upplýsingarnar skulu prentaðar eða stimplaðar óafmáanlega á umbúðirnar,

- b) útlit og litur letursins eða stimpilsins skal vera í samræmi við þá fyrirmynd að merkimiða sem notuð er í viðkomandi aðildarríki,

- c) að því er tilskildu upplýsingarnar varðar skulu a.m.k. þær upplýsingar sem krafist er í 3. lið og 3. lið a í a-lið I. liðar í A-hluta IV. viðauka við 66/401/EBE prentaðar eða stimplaðar á þegar sýni eru tekin skv. 2. mgr. 7. gr. framangreindrar tilskipunar og skulu opinberir aðilar annast prentunina eða stimplunina eða hún fara fram undir opinberu eftirliti,

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 83, 20.3.2004, bls. 23. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 121/2004, 24. september 2004 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. L 125, 11.7.1966, bls. 2298/66.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 165, 3.7.2003, bls. 23.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 155, 16.6.1987, bls. 26.

⁽⁴⁾ Sjá I. viðauka.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 207, 9.8.1980, bls. 37.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 64, 11.3.1981, bls. 13.

- d) í viðbót við tilskildu upplýsingarnar skulu allar umbúðir fá sérstakt raðnúmer sem opinberir aðilar úthluta þeim og skal fyrirtækið sem sér um umbúðamerkingar prenta eða stimpla það óafmáanlega á umbúðirnar; þetta fyrirtæki skal tilkynna vottunaryfirvaldinu um þann fjölda umbúða sem dreift er og raðnúmer þeirra,
- e) vottunaryfirvaldið skal halda skrá yfir magn fræs sem merkt er á þennan hátt, að meðtöldum númerum og innihaldi umbúða í hverri framleiðslulotu og raðnúmerunum sem um getur í d-lið,
- f) vottunaryfirvaldið verður að geta skoðað skrár framleiðenda.

2. gr.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni með hvaða skilyrðum þau notfæra sér heimildina sem veitt er í 1. gr.

Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

3. gr.

Ákvörðun 87/309/EEB er felld úr gildi.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu ákvörðuninni sem tilvísanir í þessa ákvörðun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í II. viðauka.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. mars 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

*I. VIÐAUKI***Niðurfelld ákvörðun með breytingum**

Ákvörðun 87/309/EBE

(Stjtið. EB L 155, 16.6.1987, bls. 26)

Ákvörðun 88/493/EBE

(Stjtið. EB L 261, 21.9.1988, bls. 27)

Eingöngu 2. gr. ákvörðunar
97/125/EB

(Stjtið. EB L 48, 19.2.1997, bls. 35)

*II. VIÐAUKI***Samsvörunartafla**

Ákvörðun 87/309/EBE	Þessi ákvörðun
1. og 2. gr.	1. og 2. gr.
—	3. gr.
3. gr.	4. gr.
—	I. viðauki
—	II. viðauki

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2007/EES/26/09

frá 24. mars 2004

um tímabundna setningu tiltekins fræs af tegundunum *Vicia faba* og *Glycine max* á markað sem, eftir því sem við á, uppfyllir ekki kröfur tilskipana ráðsins 66/401/EBE eða 2002/57/EB (*)

(tilkynnt með númeri C(2004) 884)

(2004/287/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 66/401/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu fódurjurtafræja⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 17. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/57/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu olíu- og trefjaplöntufræs⁽²⁾, einkum 1. mgr. 21. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í Frakklandi er ekki fyrir hendi nægilegt magn hestabaunafræs (*Vicia faba*) og sojabaunafræs (*Glycine max*) sem henta veðurskilyrðum þar og fullnægja kröfum um spírunarhæfni samkvæmt tilskipun 66/401/EBE eða tilskipun 2002/57/EB og þar af leiðandi er ekki hægt að fullnægja þörfum þessa aðildarríkis.
- 2) Ekki er unnt að anna eftirspurn eftir fræi þessara tegunda svo vel sé með fræi frá öðrum aðildarríkjum eða þriðju löndum, sem fullnægir öllum kröfum sem mælt er fyrir um í tilskipun 66/401/EBE eða tilskipun 2002/57/EB.
- 3) Því ber að veita Frakklandi heimild til að setja fræ þessara tegunda á markað með vægari skilyrðum fram til 30. apríl 2004.
- 4) Auk þess ber að heimila öðrum aðildarríkjum, sem eru í aðstöðu til að útvega Frakklandi fræ þessarar tegundar, að leyfa setningu slíks fræs á markað án tillits til þess hvort fræinu er safnað í aðildarríki eða þriðja landi sem fellur undir ákvörðun ráðsins 2003/17/EB frá 16. desember 2002 um jafngildi skoðana sem fara fram í þriðju löndum á ökrum til fræræktar og jafngildi fræs sem er framleitt í þriðju löndum⁽³⁾.
- 5) Rétt er að Frakkland sé samræmingaraðili til þess að tryggja að heildarmagn fræs, sem leyft er samkvæmt þessari ákvörðun, fari ekki yfir það hámarks magn sem fellur undir þessa ákvörðun.

- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Setning hestabaunafræs (*Vicia faba*), sem fullnægir ekki kröfum um lágmarksspírunarhæfni sem mælt er fyrir um í tilskipun 66/401/EBE, á markað í Bandalaginu skal leyfð á tímabili sem lýkur 30. apríl 2004 í samræmi við skilmálana sem eru settir fram í viðaukanum við þessa ákvörðun og með fyrirvara um eftirfarandi skilyrði:

- a) spírunarhæfnin skal vera a.m.k. eins og sett er fram í viðaukanum við þessa ákvörðun,
- b) á opinbera merkimiðanum skal tilgreina þá spírunarhæfni sem staðfest er í opinberri athugun sem fer fram skv. d-lið í C-hluta 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 66/401/EBE,
- c) fræið skal í fyrsta sinn hafa verið sett á markað í samræmi við 3. gr. þessarar ákvörðunar.

2. gr.

Setning sojabaunafræs (*Glycine max*), sem fullnægir ekki kröfum um lágmarksspírunarhæfni sem mælt er fyrir um í tilskipun 2002/57/EB, á markað í Bandalaginu skal leyfð á tímabili sem lýkur 30. apríl 2004 í samræmi við skilmálana sem eru settir fram í viðaukanum við þessa ákvörðun og með fyrirvara um eftirfarandi skilyrði:

- a) spírunarhæfnin skal vera a.m.k. eins og sett er fram í viðaukanum við þessa ákvörðun,
- b) á opinbera merkimiðanum skal tilgreina þá spírunarhæfni sem staðfest er í opinberri athugun sem fer fram skv. f- og g-lið í 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2002/57/EB,
- c) fræið skal í fyrsta sinn hafa verið sett á markað í samræmi við 3. gr. þessarar ákvörðunar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 91, 30.3.2004, bls. 56. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 121/2004, 24. september 2004 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópu-sambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. 125, 11.7.1966, bls. 2298/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/61/EB (Stjtið. ESB L 165, 3.7.2003, bls. 23).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 74. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/61/EB.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 8, 14.1.2003, bls. 10. Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun 2003/403/EB (Stjtið. ESB L 141 7.6.2003, bls. 23).

3. gr.

Allir fræbirgjar, sem óska eftir því að setja á markað fræ sem um getur í 1. og 2. gr., skulu sækja um leyfi til þess hjá aðildarríkinu þar sem þeir hafa staðfestu eða stunda innflutning.

Hlutaðeigandi aðildarríki skal heimila fræbirginum að setja fræið á markað nema:

- a) fyrir hendi séu nægar vísbendingar til að efast um að fræbirgirinn geti sett á markað það magn af fræi sem hann hefur sótt um leyfi fyrir eða
- b) heildarmagnið, sem er leyft að setja á markað samkvæmt viðkomandi undanþágu, fari yfir það hámarksmagn sem er tilgreint í viðaukanum.

4. gr.

Aðildarríkin skulu veita hvert öðru stjórnsýsluaðstoð við beitingu þessarar ákvörðunar.

Frakkland skal vera samræmingaraðildarríki að því er varðar 1. og 2. gr. til þess að tryggja að leyfilegt heildamagn fari ekki yfir hámarksmagnið sem er tilgreint í viðaukanum.

Öll aðildarríki, sem taka við umsókn skv. 3. gr., skulu þegar í stað tilkynna samræmingaraðildarríkinu um það magn sem umsóknin tekur til. Samræmingaraðildarríkið skal þegar í stað upplýsa tilkynningarríkið um hvort leyfisveiting leiðir hugsanlega til þess að farið verði yfir hámarksmagnið.

5. gr.

Aðildarríkin skulu þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um það magn af fræi sem þau hafa veitt markaðsleyfi fyrir samkvæmt þessari ákvörðun.

6. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 24. mars 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Tegund	Tegund yrkis	Hámarksmagn (tonn)	Lágmarksspírunarhæfni (% af hreinu fræi)
<i>Glycine mace</i>	(þroskaflokkur: fremur seinsprottið) Dekabig, Zen, Sapporo, Fukui, Safrana, Nikko, Celior, Giulietta, Paoki	2 500	75
	(þroskaflokkur: fremur seinsprottið til seinsprottið) Imari, Mariana	700	
<i>Vicia faba</i>	Divine, Gloria, Maya, Melodie, Victoria	3 980	80

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2007/EES/26/10

frá 6. apríl 2004

um tímabundna setningu tiltekings fræs af tegundinni *Glycine max*, sem uppfyllir ekki kröfur tilskipunar ráðsins 2002/57/EB, á markað (*)

(tilkynnt með númeri C(2004) 1258)

(2004/329/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN
HEFUR,

EVRÓPUBANDALAGANNA

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

1. gr.

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/57/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu olíu- og trefjaplöntufræs⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 21. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Á Ítalíu er ekki fyrir hendi nægilegt magn af sojabaunafræi (*Glycine max*) sem hentar veður-skilyrðum þar og fullnægir kröfum um spírunarhæfni samkvæmt tilskipun 2002/57/EB og þar af leiðandi er ekki hægt að fullnægja þörfum þessa aðildarríkis.
- 2) Ekki er unnt að anna eftirspurn eftir fræi þessarar tegundar svo vel sé með fræi frá öðrum aðildarríkjum eða þriðju löndum, sem fullnægir öllum kröfum sem mælt er fyrir um í tilskipun 2002/57/EB.
- 3) Því ber að veita Ítalíu heimild til að setja fræ þessarar tegundar á markað með vægari skilyrðum fram til 15. júní 2004.
- 4) Auk þess ber að heimila öðrum aðildarríkjum, sem eru í aðstöðu til að útvega Ítalíu fræ þessarar tegundar, að leyfa setningu slíks fræs á markað án tillits til þess hvort fræinu er safnað í aðildarríki eða þriðja landi sem fellur undir ákvörðun ráðsins 2003/17/EB frá 16. desember 2002 um jafngildi skoðana sem fara fram í þriðju löndum á ökrum til fræræktar og jafngildi fræs sem er framleitt í þriðju löndum⁽²⁾.
- 5) Rétt er að Ítalía sé samræmingaraðili til þess að tryggja að heildarmagn fræs, sem leyft er samkvæmt þessari ákvörðun, fari ekki yfir það hámarks magn sem fellur undir þessa ákvörðun.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt.

Setning sojabaunafræs (*Glycine max*), sem fullnægir ekki kröfum um lágmarksspírunarhæfni sem mælt er fyrir um í tilskipun 2002/57/EB, á markað í Bandalaginu skal leyfð á tímabili sem lýkur 15. júní 2004 í samræmi við skilmálana sem eru settir fram í viðaukanum við þessa ákvörðun og með fyrirvara um eftirfarandi skilyrði:

- a) spírunarhæfnin skal vera a.m.k. eins og sett er fram í viðaukanum við þessa ákvörðun,
- b) á opinbera merkimiðanum skal tilgreina þá spírunarhæfni sem staðfest er í opinberri athugun sem fer fram skv. f- og g-lið í 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2002/57/EB,
- c) fræið skal í fyrsta sinn hafa verið sett á markað í samræmi við 2. gr. þessarar ákvörðunar.

2. gr.

Allir fræbirgjar, sem óska eftir því að setja á markað fræ, sem um getur í 1. gr., skulu sækja um leyfi til þess hjá aðildarríkinu þar sem þeir hafa staðfestu eða stunda innflutning.

Hlutaðeigandi aðildarríki skal heimila fræbirginum að setja fræið á markað nema:

- a) fyrir hendi séu nægar vísbendingar til að efast um að fræbirgirinn geti sett á markað það magn af fræi sem hann hefur sótt um leyfi fyrir eða
- b) heildarmagnið, sem er leyft að setja á markað samkvæmt viðkomandi undanþágu, fari yfir það hámarks magn sem er tilgreint í viðaukanum.

3. gr.

Aðildarríkin skulu veita hvert öðru stjórnsýsluaðstoð við beitingu þessarar ákvörðunar.

Ítalía skal vera samræmingaraðildarríki að því er varðar 1. gr. til þess að tryggja að leyfilegt heildarmagn fari ekki yfir hámarks magnið sem er tilgreint í viðaukanum.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 104, 8.4.2004, bls. 133. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 121/2004, 24. september 2004 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópu-sambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 74. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/61/EB.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 8, 14.1.2003, bls. 10. Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun 2003/403/EB (Stjtið. ESB L 141 7.6.2003 bls. 23)

Öll aðildarríki, sem taka við umsókn skv. 2. gr., skulu þegar í stað tilkynna samræmingaraðildarríkinu um það magn sem umsóknin tekur til. Samræmingaraðildarríkið skal þegar í stað upplýsa tilkynningarríkið um hvort leyfisveiting leiðir hugsanlega til þess að farið verði yfir hámarksmagnið.

4. gr.

Aðildarríkin skulu þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um það magn af fræi sem þau hafa veitt markaðsleyfi fyrir samkvæmt þessari ákvörðun.

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 6. apríl 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

Tegund	Tegund yrkis	Hámarksmagn (tonn)	Lágmarksspírunarhæfni (% af hreinu fræi)
<i>Glycine max</i>	(þroskaflokkur: fremur seinsprottið) Dekabig, Zen, Atlantic, Lory, Lynda, Magnum, Target	2 250	75
	(þroskaflokkur: snemmsprottið) Yoda	250	

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2003/97/EB

2007/EES/26/11

frá 10. nóvember 2003

um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á búnaði til að auka sjónsvið og ökutækjum með slíkum búnaði, um breytingu á tilskipun 70/156/EBE og niðurfellingu á tilskipun 71/127/EBE (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽⁵⁾. Af því leiðir að ákvæðin, sem mælt er fyrir um í tilskipun 70/156/EBE og varða kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar í ökutækjum, gilda um tilskipun 71/127/EBE.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽²⁾,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 71/127/EBE frá 1. mars 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi baksýnis-spegla á vélknúnum ökutækjum ⁽⁴⁾ var samþykkt sem ein sértilskipana sem fjalla um EB-gerðarviðræðingaraðferðina sem mælt var fyrir um í tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á

- 2) Gildandi ákvæði, einkum þegar um er að ræða flokka N₂, N₃, M₂ og M₃, hafa reynst ófullnægjandi að því er varðar sjónsvið til hliðar við, fram fyrir og aftur fyrir ökutækið. Nauðsynlegt er að kveða á um víðara sjónsvið svo að ráða megi bót á þessum annmarka.

- 3) Í ljósi fenginnar reynslu og nýjustu tæknikunnáttu er nú unnt að útfæra nánar vissar kröfur í tilskipun 71/127/EBE í því augnamiði að bæta umferðaröryggi og gera kleift að nota tækni sem kemur til viðbótar við notkun spegla.

- 4) Hyggilegt er, með tilliti til eðlis og fjölda þeirra breytinga sem gera þarf á núgildandi kröfum, að fella úr gildi tilskipun 71/127/EBE og setja þessa tilskipun í hennar stað. Þar eð kveðið er á um aðferðir við gerðarviðurkenningu og aðferðir við að tryggja samræmi framleiðslu í tilskipun 70/156/EBE er óþarft að endurtaka þær í þessari tilskipun.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 25, 29.1.2004, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 122/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 12.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 126 E, 28.5.2002, bls. 225.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 149, 21.6.2002, bls. 5.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 9. apríl 2002 (Stjtið. ESB C 127 E, 29.5.2003, bls. 25, sameiginleg afstaða ráðsins frá 8. apríl 2003 (Stjtið. ESB C 214 E, 9.9.2003, bls. 7), afstaða Evrópuþingsins frá 1. júlí 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 20. október 2003.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 68, 22.3.1971, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð EB nr. 807/2003 (Stjtið. ESB L 122, 16.5.2003, bls. 36).

- 5) Breyta ber viðaukunum við tilskipun 70/156/EBE til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmiðið með þessari tilskipun er að samræma reglur um gerðarviðurkenningu á búnaði til að auka sjónsvið og á ökutækjum með slíkum búnaði.

Reglurnar er að finna í viðaukunum við þessa tilskipun.

Í þessari tilskipun merkir „ökutæki“ öll vélknúin ökutæki eins og þau eru skilgreind í A-þætti II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

2. gr.

1. Frá og með 26. janúar 2005 er aðildarríkjum óheimilt, af ástæðum er varða búnað til að auka sjónsvið:

— að synja um EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda gerðarviðurkenningu á ökutæki eða búnaði til að auka sjónsvið,

— að banna að ökutæki eða búnaður til að auka sjónsvið verði seldur, skráður eða tekinn í notkun,

ef ökutækin eða búnaður til að auka sjónsvið er í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar.

2. Frá og með 26. janúar 2006 skulu aðildarríkin synja um EB-gerðarviðurkenningu fyrir allar nýjar gerðir ökutækja, af ástæðum er varða búnað til að auka sjónsvið eða fyrir nýja gerð búnaðar til að auka sjónsvið, ef kröfum þessarar tilskipunar er ekki fullnægt.

Hins vegar skal fresta þeirri dagsetningu um 12 mánuði að því er varðar kröfur um framsýnispegil í flokki VI, sem íhlut, og uppsetningu hans á ökutæki.

3. Frá og með 26. janúar 2006 skulu aðildarríkin banna innlenda gerðarviðurkenningu fyrir allar nýjar gerðir ökutækja, af ástæðum er varða búnað til að auka sjónsvið ef kröfum þessarar tilskipunar er ekki fullnægt.

Hins vegar skal fresta þeirri dagsetningu um 12 mánuði að því er varðar kröfur um framsýnispegil í flokki VI, sem íhlut, og uppsetningu hans á ökutæki.

4. Frá og með 26. janúar 2010, að því er varðar ökutæki í flokkum M₁ og N₁, og frá og með 26. janúar 2007, að því er varðar öll ökutæki í öðrum flokkum, skulu aðildarríkin:

— líta svo á að samræmisvottorð, sem fylgja nýjum ökutækjum í samræmi við ákvæði tilskipunar 70/156/EBE, gildi ekki lengur að því er varðar 1. mgr. 7. gr. þeirrar tilskipunar,

— banna að ökutæki verði seld, skráð eða tekinn í notkun,

af ástæðum er varða búnað til að auka sjónsvið ef ökutækin eru ekki í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar.

5. Frá og með 26. janúar 2010, að því er varðar ökutæki í flokkum M₁ og N₁, og frá og með 26. janúar 2007, að því er varðar öll ökutæki í öðrum flokkum, gilda þær kröfur þessarar tilskipunar sem varða búnað til að auka sjónsvið, sem íhlut, að því er varðar 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

6. Þrátt fyrir ákvæði 2. og 5. mgr. skulu aðildarríkin veita áfram EB-gerðarviðurkenningu og heimila að seldir séu og teknir í notkun íhlutir eða aðskildar tæknieiningar sem nota á í ökutækjagerðir sem eru viðurkenndar fyrir 26. janúar 2007 samkvæmt tilskipun 71/127/EBE og, þar sem það á við, síðari rýmkanir slíkra viðurkenninga.

7. Þrátt fyrir ákvæði 3. mgr. er aðildarríkjum heimilt að veita áfram innlenda gerðarviðurkenningu fyrir allar nýjar gerðir liðskiptra ökutækja í flokkum M₂ og M₃, í undirflokki I, eins og þau eru skilgreind í lið 2.1.1.1 í I. viðauka við tilskipun 2001/85/EB⁽¹⁾, sem eru samsett úr a.m.k. þremur ósveigjanlegum hlutum, þótt þau uppfylli ekki ákvæði þessarar tilskipunar, svo fremi að tekið sé tillit til krafna um sjónsvið ökumanns sem um getur í 5. lið III. viðauka við þessa tilskipun.

8. Ákvæði þessarar tilskipunar skulu jafnframt stuðla að því að koma á öflugri vernd í tengslum við alþjóðlega samræmingu löggjafar á þessu sviði. Framkvæmdastjórnin skal því, eins fljótt og auðið er eftir samþykkt þessarar tilskipunar, leggja tillögu fyrir efnahagsnefnd Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu í því skyni að laga ákvæði reglugerðar efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu (UNECE) nr. 46 að ákvæðum þessarar tilskipunar.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/85/EB frá 20. nóvember 2001 sérákvæði fyrir ökutæki sem eru ætluð til farþegaflutninga og taka fleiri en átta manns í sæti auk ökumanns (Stjtið. EB L 42, 13.2.2002, bls. 1).

3. gr.

Framkvæmdastjórnin skal, fyrir 26. janúar 2010, kanna gaumgæfilega hvort breytingarnar, sem kynntar eru í þessari tilskipun, hafi æskileg áhrif á umferðaröryggi, einkum að því er varðar gangandi vegfarendur, hjólreiðamenn og aðra óvarða vegfarendur. Á grundvelli þeirrar rannsóknar skal framkvæmdastjórnin, ef þörf er á, leggja til að samþykkt verði frekari lagaákvæði til að auka enn sjónsvið ökumanna.

4. gr.

Tilskipun 70/156/EBE er hér með breytt sem hér segir:

1. Í stað liðar 9.9 í I. viðauka komi eftirfarandi:

- „9.9. Búnaður til að auka sjónsvið
- 9.9.1. Speglar (tilgreint fyrir hvern spegil fyrir sig):
- 9.9.1.1. Tegund:
- 9.9.1.2. EB-gerðarviðurkenningarmerki:
- 9.9.1.3. Afbrigði:
- 9.9.1.4. Teikning(ar) sem sýna spegilinn og staðsetningu hans miðað við burðarvirki ökutækisins:
- 9.9.1.5. Upplýsingar um aðferð við áfestingu og þá hluta burðarvirkis ökutækisins sem spegillinn er festur á:
- 9.9.1.6. Valfrjáls búnaður sem getur haft áhrif á sjónsvið aftur fyrir:
- 9.9.1.7. Stutt lýsing á rafeindaíhlutum stillibúnaðar (ef um þá er að ræða):
- 9.9.2. Búnaður til að auka sjónsvið, annar en speglar:
- 9.9.2.1. Gerð og eiginleikar (t.d. heildarlýsing á búnaðinum):
- 9.9.2.1.1. Þegar um er að ræða búnað sem samanstendur af myndavél og skjá; greiningarfjarlægð (mm), birtumunur, ljómasvið (luminance range), glýjuleiðrétting (glare correction), eiginleikar skjásins (svart-hvítur /litur), endurtekningartíðni myndar, ljómasvið skjásins:

9.9.2.1.2. Nægilega nákvæmar teikningar til að unnt sé að bera kennsl á búnaðinn í heild, þ.m.t. leiðbeiningar um uppsetningu; sýna verður staðsetningu EB-gerðarviðurkenningarmerkisins á teikningunum:“

2. Í stað liðar 9.9 í III. viðauka komi eftirfarandi:

- „9.9. Búnaður til að auka sjónsvið
- 9.9.1. Speglar (tilgreint fyrir hvern um sig):
- 9.9.1.1. Tegund:
- 9.9.1.2. EB-gerðarviðurkenningarmerki:
- 9.9.1.3. Afbrigði:
- 9.9.1.4. Teikning(ar) sem sýna spegilinn og staðsetningu hans miðað við burðarvirki ökutækisins:
- 9.9.1.5. Upplýsingar um aðferð við áfestingu og þá hluta burðarvirkis ökutækisins sem spegillinn er festur á:
- 9.9.1.6. Valfrjáls búnaður sem getur haft áhrif á sjónsvið aftur fyrir:
- 9.9.1.7. Stutt lýsing á rafeindaíhlutum stillibúnaðar (ef um þá er að ræða):
- 9.9.2. Búnaður til að auka sjónsvið, annar en speglar:
- 9.9.2.1. Gerð og eiginleikar (t.d. heildarlýsing á búnaðinum):
- 9.9.2.1.1. Þegar um er að ræða búnað sem samanstendur af myndavél og skjá; greiningarfjarlægðin (mm), birtumunur, ljómasvið (luminance range), glýjuleiðrétting (glare correction), eiginleikar skjásins (svart-hvítur /litur), endurtekningartíðni myndar, ljómasvið skjásins:
- 9.9.2.1.2. Nægilega nákvæmar teikningar til að unnt sé að bera kennsl á búnaðinn í heild, þ.m.t. leiðbeiningar um uppsetningu; sýna verður staðsetningu EB-gerðarviðurkenningarmerkisins á teikningunum:“

3. Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á IV. viðauka:

— í stað 8. liðar I. hluta í töflunni komi eftirfarandi:

„Efni	Númer tilskipunar	Tilvísun í Stjórnartíðindi ESB	Gildir fyrir ökutækjaflokka									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
.....												
8. Búnaður til að auka sjónsvið	2003/97/EB	L 25 frá 29.1.2004	X	X	X	X	X	X“				

— í 8. lið I. hluta kemur hugtakið „Búnaður til að auka sjónsvið“ í stað „Baksýnispeglar“,

— í 8. lið II. hluta kemur hugtakið „Búnaður til að auka sjónsvið“ í stað „Baksýnispeglar“,

4. í 8. lið í 1. og 2. viðbæti við XI. viðauka kemur hugtakið „Búnaður til að auka sjónsvið“ í stað „Baksýnispeglar“,

5. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 24. janúar 2005. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

6. gr.

Tilskipun 71/127/EBE skal felld úr gildi frá og með 24. janúar 2010.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í IV. viðauka.

7. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

8. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 10. nóvember 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. MARZANO

forseti.

SKRÁ YFIR VIÐAUKA

- I. viðauki Skilgreiningar og stjórnsýsluákvæði um EB-gerðarviðurkenningu
1. viðbætur Upplýsingaskjal varðandi EB-gerðarviðurkenningu á búnaði til að auka sjónsvið
 2. viðbætur Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningarvottorði fyrir búnað til að auka sjónsvið
 3. viðbætur Upplýsingaskjal varðandi EB-gerðarviðurkenningu ökutækis
 4. viðbætur Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningarvottorði fyrir ökutæki með tilliti til uppsetningar á búnaði til að auka sjónsvið
 5. viðbætur EB-gerðarviðurkenningarmerki íhlutar
 6. viðbætur Aðferð til þess að ákvarða H-punktinn og sannprófa innbyrðis stöðu R- og H-punktsins
- II. viðauki Hönnunarforskriftir og prófanir sem krafist er vegna EB-gerðarviðurkenningar íhlutar fyrir búnað til að auka sjónsvið.
1. viðbætur Aðferð til að ákvarða krappageislann „r“ fyrir endurvarpsflöt spegils
 2. viðbætur Prófunaraðferð til að ákvarða endurvarpshæfni
- III. viðauki Kröfur varðandi festingu spegla og annars búnaðar til að auka sjónsvið á ökutæki.
- Viðbætur Útreikningur á greiningarfjarlægðinni.
- IV. viðauki Samsvörunartafla sem kveðið er á um í 6. gr.

I. VIÐAUKI

SKILGREININGAR OG STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU

1. SKILGREININGAR

1.1. „Búnaður til að auka sjónsvið“: búnaður til að fylgjast með umferðarsvæðinu næst ökutækinu sem ekki er í beinu sjónmáli. Þetta geta verið hefðbundnir speglar, myndavélar tengdar við skjá eða annar búnaður sem getur gefið öikumanni upplýsingar um það sjónsvið sem ekki er í beinu sjónmáli.

1.1.1. „Spegill“: búnaður, að undanskildum búnaði eins og sjónpípum, sem veitir góða útsýn aftur fyrir, til hliðar og fram fyrir ökutækið, innan sjónsviðs sem er skilgreint í 5. lið III. viðauka.

1.1.1.1. „Innri spegill“: búnaður eins og hann er skilgreindur í lið 1.1 sem hægt er að koma fyrir í farþegarymi ökutækis.

1.1.1.2. „Ytri spegill“: búnaður eins og hann er skilgreindur í lið 1.1 og hægt er að setja upp utan á ökutækinu.

1.1.1.3. „Eftirlitsspegill“: annars konar spegill en þeir sem eru skilgreindir í lið 1.1.1, sem hægt er að koma fyrir inni í ökutækinu eða setja upp utan á því til að veita annað sjónsvið en það sem er tilgreint í 5. lið III. viðauka.

1.1.1.4. „r“: er meðaltal krappageisla, sem mældir eru á endurvarpsfletinum í samræmi við aðferðina sem lýst er í 2. lið í I. viðbæti við II. viðauka.

1.1.1.5. „Aðalkrappageisli í einum punkti á endurvarpsfleti (r_i)“: gildin sem fást með tækinu sem skilgreint er í 1. viðbæti við II. viðauka, mæld á boga endurvarpsflatarins sem liggur í gegnum miðju flatarins sem er samsíða strikinu b eins og skilgreint er í lið 2.2.1 í II. viðauka og hornrétt á það strik.

1.1.1.6. „Krappageisli í einum punkti á endurvarpsfleti (r_p)“: meðalgildi aðalkrappageisla r_i og r'_i , þ.e.:

$$r_p = \frac{r_i + r'_i}{2}$$

1.1.1.7. „Kúlulaga flötur“: flötur sem hefur fastan og jafnan geisla í allar áttir.

1.1.1.8. „Eikúlulaga flötur“: flötur sem hefur fastan radius einungis í einu plani.

1.1.1.9. „Eikúlulaga spegill“: spegill sem samanstendur af kúlulaga og eikúlulaga hlutum, þar sem skilin á endurvarpsfletinum mill kúlulaga og eikúlulaga hlutanna verða að vera merkt. Krappi aðaláss spegilsins er skilgreindur í x/y-hnitakerfinu með geisla aðalkúlulagettunnar með:

$$y = R - \sqrt{(R^2 - x^2)} + k(x - a)^3$$

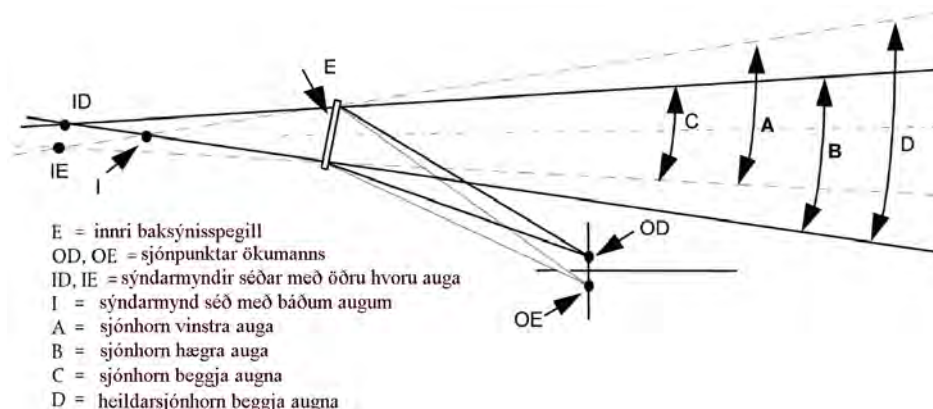
R: nafngeisli kúlulaga hlutans

k: fasti fyrir breytingu á krappa

a: fasti fyrir kúlulaga stærð aðalkúlulaga kallottunnar

1.1.1.10. „Miðja endurvarpsflatar“: miðja sýnilegs svæðis endurvarpsflatar.

- 1.1.1.11. „Krappageisli efnisþátta spegilsins“: geislinn „c“ fyrir hringbogann sem líkist mest bogna hluta þáttarins sem um ræðir.
- 1.1.1.12. „Sjónpunktar ökumanns“: tveir punktar sem eru í 65 mm fjarlægð hvor frá öðrum og 635 mm lóðrétt fyrir ofan R-punkt ökumannssætis samkvæmt skilgreiningu í 6. viðbæti við þennan viðauka. Beina línan, sem tengir punktana tvo, liggur hornrétt á lóðréttu lengdarmiðjuþlan ökutækisins. Miðja striksins, sem tengir sjónpunktana tvo, er í lóðréttu lengdarplani sem verður að liggja í gegnum miðju þeirrar stöðu sem ökumaður situr í, eins og framleiðandi ökutækisins tilgreinir.
- 1.1.1.13. „Heildarsjónsvið beggja augna“: heildarsjónsvið sem fæst með því að sjónsvið hægri auga og vinstra auga eru lögð saman (sjá mynd 1 hér á eftir).

- 1.1.1.14. „Flokkur spegla“: allur búnaður sem hefur einn eða fleiri sameiginlega eiginleika eða hlutverk. Þeim er skipt á eftirfarandi hátt:
- Flokkur I: „Innri baksýnispeglar“, sem gefa sjónsviðið sem skilgreint er í lið 5.1 í III. viðauka.
 - Flokkur II og III: „Ytri aðalbaksýnispeglar“, sem gefa sjónsviðið sem skilgreint er í liðum 5.2 og 5.3 í III. viðauka.
 - Flokkur IV: „Ytri gleiðhornsbaksýnispeglar“, sem gefa sjónsviðið sem skilgreint er í lið 5.4 í III. viðauka.
 - Flokkur V: „Ytri nálægðarspeglar“, sem gefa sjónsviðið sem skilgreint er í lið 5.5 í III. viðauka.
 - Flokkur VI: „Framsýnispeglar“, sem gefa sjónsviðið sem skilgreint er í lið 5.6 í III. viðauka.
- 1.1.2. „Búnaður til að auka sjónsvið sem samanstendur af myndavél og skjá“: búnaður eins og hann er skilgreindur í lið 1.1, þar sem sjónsviðið fæst með myndavél sem er tengd við skjá eins og skilgreint er í liðum 1.1.2.1 og 1.1.2.2.
- 1.1.2.1. „Myndavél“: búnaður sem skilar mynd af umhverfi ökutækisins með linsu á ljósnæman rafeindanema sem síðan breytir myndinni í myndmerki.
- 1.1.2.2. „Skjár“: búnaður sem breytir myndmerkinu í myndir sem er skilað á sýnilega tíðnirófið.
- 1.1.2.3. „Greining“: það að geta greint hlut frá bakgrunni eða umhverfinu í tiltekinni fjarlægð.
- 1.1.2.4. „Ljómabirtumunur“: birtuhlutfall milli hlutar og nánasta bakgrunns eða umhverfis sem gerir kleift að greina hlutinn frá bakgrunnum eða umhverfinu.

- 1.1.2.5. „Upplausn“: minnsta smáatriði sem hægt er að greina með skynkerfi, þ.e. sem hægt er að sjá sem aðskilinn hluta frá stærri heild. Upplausn mannsaugans er tilgreind sem „sjónskerpa“.
- 1.1.2.6. „Markhlutur“: hringlaga hlutur með þvermálið $D_0 = 0,8 \text{ m}$ ⁽¹⁾.
- 1.1.2.7. „Markskynjun“: sú skynjun sem mannsaugað býr almennt yfir við mismunandi aðstæður. Við umferðaraðstæður er viðmiðunargildi fyrir markskynjun átta bogamínútur af sjónhorninu.
- 1.1.2.8. „Sjónsvið“: sá hluti þrívíðs rúms þar sem búnaðurinn til að auka sjónsviðið getur fylgst með markhlut og birt hann. Þetta byggist á sjónarhorninu niðri við jörðu sem búnaðurinn gefur og kann hugsanlega að takmarkast á grundvelli viðeigandi hámarksgreiningarfjarlægðar búnaðarins.
- 1.1.2.9. „Greiningarfjarlægð“: fjarlægðin sem er mæld niðri við jörð frá viðmiðunarpunkti sjónarhorns til fjarlægasta punkts þar sem hægt er með naumindum að greina markhlut (viðmiðunargildi fyrir markskynjun næst með naumindum).
- 1.1.2.10. „Marksjónsvið“: svæðið þar sem greina verður markhlut með búnaði til að auka sjónsvið sem skilgreint er með horni og einni eða fleiri greiningarfjarlægðum.
- 1.1.2.11. „Viðmiðunarpunktur sjónarhorns“: punkturinn sem tengist ökutækinu sem sjónsviðið, sem mælt er fyrir um, miðast við. Þessi punktur er vörpun á jörðina af skurðpunkti lóðréttis plans sem liggur um sjónpunkta ökumanns og plans sem liggur samsíða lengdarmiðjuhlutanum ökutækisins, 20 cm fyrir utan ökutækið.
- 1.1.2.12. „Sýnilegt tíðniróf“: ljós með bylgjulengd sem er innan þess bils sem skynjun mannsaugans takmarkast við: 380-780 nm.
- 1.1.3. „Annar búnaður til að auka sjónsvið“: búnaður eins og hann er skilgreindur í lið 1.1, þar sem sjónsviðið fæst ekki með spegli eða búnaði til að auka sjónsvið sem samanstendur af myndavél sem tengd er við skjá.
- 1.1.4. „Gerð búnaðar til að auka sjónsvið“: búnaður sem er eins að því er varðar eftirfarandi grundvallareinkenni:
- hönnun búnaðarins ásamt, ef við á, áfestingu á yfirbygginguna,
 - flokkur, lögun, mál og krappageisla endurvarpsflatar spegilsins, ef um er að ræða spegla,
 - greiningarfjarlægð og sjónsvið, ef um er að ræða búnað sem samanstendur af myndavél sem tengd er við skjá.
- 1.2. „Ökutæki í flokkunum M_1 , M_2 , M_3 , N_1 , N_2 , N_3 “: eru þau sem eru skilgreind í A-hluta II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.
- 1.2.1. „Gerð ökutækis með tilliti til aukins sjónsviðs“: vélknúin ökutæki sem eru eins að því er varðar eftirfarandi grundvallaratriði:
- 1.2.1.1. Gerð búnaðar til að auka sjónsvið
- 1.2.1.2. Þá þætti í lögun yfirbyggingar sem skerða sjónsvið
- 1.2.1.3. Hnit fyrir punktinn R
- 1.2.1.4. Staðsetningu og gerðarviðurkenningarmerkingar lögboðins og (ef honum hefur verið komið fyrir) valkvæðs búnaðar til að auka sjónsvið.

⁽¹⁾ Kerfi til að auka sjónsvið er ætlað að greina vegfarendur sem máli skipta. Vægi vegfaranda fer eftir staðsetningu hans og (hugsanlegum) hraða. Stærð gangandi vegfaranda, hjólréidamanns eða ökumanns léttis bifhjóls eykst meira og minna í réttu hlutfalli við hraða þeirra. Að því er varðar greiningu svarar ökumaður léttis bifhjóls ($D = 0,8$) í 40 m fjarlægð til gangandi vegfaranda ($D = 0,5$) sem er í 25 m fjarlægð. Að teknu tilliti til hraðans er eðlilegt að ökumaður léttis bifhjóls sé valinn sem viðmiðun greiningarstærðar, og af þeirri ástæðu skal nota hlut sem er 0,8 m á breidd til að ákvarða árangur greiningarinnar.

2. UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU ÍHLUTAR FYRIR BÚNAÐ TIL AÐ AUKA SJÓNSVIÐ
 - 2.1. Framleiðandi skal leggja fram umsókn um EB-gerðarviðurkenningu íhlutar fyrir gerð búnaðar til að auka sjónsvið.
 - 2.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er að finna í 1. viðbæti við þennan viðauka.
 - 2.3. Fyrir hverja gerð búnaðar til að auka sjónsvið skulu umsókninni fylgja:
 - 2.3.1. Fjögur sýnishorn ef um spegla er að ræða: Þrjú til nota í prófunum og einu heldur rannsóknarstofan eftir til frekari rannsókna sem kunna að reynast nauðsynlegar síðar. Rannsóknarstofan getur óskað eftir viðbótareintökum.
 - 2.3.2. Eitt sýnishorn af öllum hlutum ef um annan búnað til að auka sjónsvið er að ræða.
3. ÁLETRANIR

Sýnishorn af gerð spegils eða búnaði til að auka sjónsvið, öðrum en spegli, sem lögð eru fram til EB-gerðarviðurkenningar íhlutar, skulu vera með greinilegu og óafmáanlegu vörumerki eða viðskiptaheiti umsækjandans og skal vera á þeim nægilegt rými fyrir áletranir EB-gerðarviðurkenningarmerkis íhlutar; þetta rými skal sýnt á skýringarmyndunum sem um getur í lið 1.2.1.2 í 1. viðbæti við þennan viðauka.
4. UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU Á ÖKUTÆKI MEÐ TILLITI TIL UPPSETNINGAR Á BÚNAÐI TIL AÐ AUKA SJÓNSVIÐ
 - 4.1. Framleiðandi skal leggja fram umsókn um EB-gerðarviðurkenningu ökutækis með tilliti til búnaðar til að auka sjónsvið.
 - 4.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er að finna í 3. viðbæti við þennan viðauka.
 - 4.3. Fyrir hverja gerð ökutækis skal umsókninni fylgja:
 - 4.3.1. Ökutæki sem er dæmigert fyrir gerðina, ef nauðsynlegt er skal ákvarða ökutækið í samráði við tæknideildina sem ber ábyrgð á framkvæmd prófananna.
5. EB-GERÐARVIÐURKENNING ÍHLUTAR
 - 5.1. Þegar viðeigandi kröfur hafa verið uppfylltar skal veita EB-gerðarviðurkenningu íhlutar og gerðarviðurkenningarnúmer íhlutar í samræmi við VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE sem gefið er út með tilliti til allra spegla eða búnaðar til að auka sjónsvið annars en spegla.
 - 5.2. Þessu númeri skal ekki úthlutað til annarrar gerðar búnaðar til að auka sjónsvið.
 - 5.3. Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningarvottorði er að finna í 2. viðbæti við þennan viðauka.
6. MERKING

Allur búnaður til að auka sjónsvið sem er í samræmi við ákveðna gerð, sem hefur fengið EB-gerðarviðurkenningu íhlutar á grundvelli þessarar tilskipunar, skal bera EB-gerðarviðurkenningarmerki íhlutar, eins og tilgreint er í 5. viðbæti.

-
7. EB-GERÐARVIÐURKENNING ÖKUTÆKIS
- 7.1. Þegar viðeigandi kröfur hafa verið uppfylltar skal veita EB-gerðarviðurkenningu ökutækis þannig að hún taki til allra gerða ökutækja.
- 7.2. Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningarvottorði er að finna í 4. viðbæti við þennan viðauka.
- 7.3. Allar gerðir ökutækja skulu fá gerðarviðurkenningarnúmer í samræmi við ákvæði VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Sama aðildarríki er óheimilt að úthluta annarri gerð ökutækis sama númeri.
8. BREYTINGAR Á GERÐ OG Á VIÐURKENNINGUNUM
- 8.1. Ákvæði 5. gr. tilskipunar 70/156/EBE gilda þegar gerðar eru breytingar á gerð ökutækis eða gerð búnaðar til að auka sjónsvið sem er viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun.
9. SAMRÆMI FRAMLEIÐSLU (ÖKUTÆKI OG ÍHLUTIR)
- 9.1. Gera ber ráðstafanir til að tryggja samræmi í framleiðslu í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
-

1. viðbætur

Upplýsingaskjal nr. ... sem fjallar um EB-gerðarviðurkenningu á búnaði til að auka sjónsvið

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/97/EB

Eftirfarandi upplýsingar skal eftir atvikum gefa í þríriti og með efnisyfirliti. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

0. ALMENNT
- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð:
- 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á búnaðinum:
- 0.4. Ökutækjaflokkur sem búnaðurinn er ætlaður:
- 0.5. Heiti og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið á:
- 0.8. Heimilisfang framleiðslustöðvar eða –stöðva:
1. BÚNAÐUR TIL AÐ AUKA SJÓNSVIÐ
- 1.1. Speglar (tilgreint fyrir hvern um sig)
- 1.1.3. Afbrigði:
- 1.1.4. Teikning(ar) sem sýna spegilinn:
- 1.1.5. Upplýsingar um aðferð við áfestingu:
- 1.2. Búnaður til að auka sjónsvið, annar en speglar
- 1.2.1. Gerð og eiginleikar (t.d. heildarlýsing á búnaðinum):
- 1.2.1.1. Þegar um er að ræða búnað sem samanstendur af myndavél og skjá, greiningarfjarlægðin (mm), birtumunur, ljómasvið (luminance range), glýjuleiðrétting (glare correction), eiginleikar skjásins (svart-hvítur /lítur), endurtekningartíðni myndar, ljómasvið skjásins:
- 1.2.1.2. Nægilega nákvæmar teikningar til að unnt sé að bera kennsl á búnaðinn í heild, þ.m.t. leiðbeiningar um uppsetningu; sýna verður staðsetningu EB-gerðarviðurkenningarmerkisins á teikningunni:

2. viðbætur

Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningarvottorði íhlutar fyrir búnað til að auka sjónsvið

Tilkynning varðandi veitingu, synjun, afturköllun eða rýmkun EB-gerðarviðurkenningar á gerð búnaðar til að auka sjónsvið

Heiti yfirvalds

EB-gerðarviðurkenningarnúmer íhlutar:

1. Viðskiptaheiti eða vörumerki:

2. Lýsing búnaðarins: spegill, myndavél/skjár, annar búnaður ⁽¹⁾:

— flokkur (I, II, III, IV, V, VI) ⁽¹⁾ ef um spegil er að ræða

— (S) ⁽¹⁾ ef um myndavél/skjá eða annan búnað til að auka sjónsvið er að ræða

3. Heiti og heimilisfang framleiðanda:

4. Heiti og heimilisfang viðurkennds fulltrúa framleiðanda, ef við á:

5. Táknid Δ 2 m skilgreint í lið 4.1.1 í A-hluta II. viðauka: já/nei ⁽¹⁾:

6. Afhent til gerðarviðurkenningar þann:

7. Prófunarstofa:

8. Dagsetning og númer skýrslu frá prófunarstofu:

9. Dagsetning veitingar/synjunar/afturköllunar/rýmkunar á EB-gerðarviðurkenningu íhlutar ⁽¹⁾:

10. Staður:

11. Dagsetning:

12. Eftirfarandi skjöl með gerðarviðurkenningarnúmerinu, sem sýnt er hér að framan, fylgja með þessu gerðarviðurkenningarvottorði:

.....

(Lýsingar, teikningar, skýringarmyndir og uppdættir)

Skjölín skulu afhent lögbærum yfirvöldum hinna aðildarríkjanna ef þau fara sérstaklega fram á það.

Athugasemdir, ef við á, einkum hvað varðar takmarkanir á notkun og/eða skilyrði um ásetningu:

.....

.....

(Undirskrift)

⁽¹⁾ Strikið út það sem ekki á við.

3. viðbætur

Upplýsingaskjal nr. ... varðandi EB-gerðarviðurkenningu ökutækis

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/97/EB

Eftirfarandi upplýsingar skal eftir atvikum gefa í þríriti og með efnisyfirliti. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

0. ALMENNT
 - 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
 - 0.2. Gerð:
 - 0.2.1. Verslunarheiti (ef við á):
 - 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu:
 - 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
 - 0.4. Ökutækjaflokkur ⁽¹⁾:
 - 0.5. Heiti og heimilisfang framleiðanda:
 - 0.8. Heimilisfang framleiðslustöðvar eða –stöðva:
1. ALMENNIR SMÍÐAEIGINLEIKAR ÖKUTÆKISINS
 - 1.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki:
 - 1.7. Stýrishús (frambyggt eða með vélarhlíf) ⁽²⁾:
 - 1.8. Stýri: hægra eða vinstra megin ⁽²⁾:
 - 1.8.1. Ökutækið er útbúið til aksturs í vinstri/hægri umferð ⁽²⁾:
 - 2.4. Stærðarmörk ökutækis (heildarmál):
 - 2.4.1. Fyrir undirvagn án yfirbyggingar:
 - 2.4.1.2. Breidd ^(k):
 - 2.4.1.2.1. Leyfileg hámarksbreidd:
 - 2.4.1.2.2. Leyfileg lágmarksbreidd:
 - 2.4.2. Fyrir undirvagn með yfirbyggingu:
 - 2.4.2.2. Breidd ^(k):
9. YFIRBYGGING
 - 9.9. Búnaður til að auka sjónsvið:

⁽¹⁾ Í skilningi II. viðauka A við tilskipun 70/156/EEB.

⁽²⁾ Stríkið út það sem ekki á við.

- 9.9.1. Speglar:
 - 9.9.1.4. Teikning/teikningar sem sýna staðsetningu spegils miðað við burðarvirki ökutækis:
 - 9.9.1.5. Upplýsingar um aðferð við áfestingu og þá hluta burðarvirkis ökutækisins sem spegillinn er festur á:
 - 9.9.1.6. Valfrjáls búnaður sem getur haft áhrif á sjónsvið aftur fyrir:
 - 9.9.1.7. Stutt lýsing á rafeindahlutum stillibúnaðar (ef um þá er að ræða):
 - 9.9.2. Búnaður til að auka sjónsvið, annar en speglar:
 - 9.9.2.1.2. Nægilega nákvæmar teikningar sem fylgja með leiðbeiningum um uppsetningu:
-

4. viðbætur

Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningarvottorði fyrir ökutæki með tilliti til uppsetningar á búnaði til að auka sjónsvið

Ákvæði 2. mgr. 4. gr. og 10. gr. í tilskipun ráðsins 70/156/EEB frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra

Heiti yfirvalds

EB-gerðarviðurkenningarnúmer: rýmkun ⁽¹⁾

1. Viðskiptaheiti eða vörumerki ökutækisins:
2. Gerð ökutækis:
3. Ökutækjaflokkur ($M_1, M_2, M_3, N_1, N_2 \leq 7,5 \text{ t}, N_2 > 7,5 \text{ t}, N_3$) ⁽²⁾
- 3.1. Gerð ökutækja í flokki N_3 : óliðskipt vöruflytningabifreið/eftirvagn/festivagn ⁽²⁾
4. Heiti og heimilisfang framleiðanda:
5. Heiti og heimilisfang viðurkennds fulltrúa, ef við á:
6. Viðskiptaheiti eða vörumerki spegla og viðbótarbúnaðar til að auka sjónsvið og gerðarviðurkenningarnúmer ihlutar:
7. Flokkur(-ar) spegla og búnaðar til að auka sjónsvið (I, II, III, IV, V, VI, S) ⁽²⁾
8. Rýmkun EB-gerðarviðurkenningar ökutækis þannig að hún taki til eftirfarandi búnaðar til að auka sjónsvið: ..
9. Upplýsingar fyrir auðkenningu R-punkta í akstursstöðu ökumanns:
10. Hámarks- og lágmarksbreidd yfirbygginga sem speglar og búnaður til að auka sjónsvið hafa fengið gerðarviðurkenningu á (þegar um er að ræða stýrishús á undirvagni eins og um getur í lið 3.3 í III. viðauka):
11. Ökutæki afhent til EB-gerðarviðurkenningar þann:
12. Tæknideild sem sér um eftirlit með samræmi vegna EB-gerðarviðurkenningar:
13. Dagsetning skýrslu sem deildin gefur út:

⁽¹⁾ Greinið frá, eftir atvikum, hvort um er að ræða fyrstu, aðra o.s.frv. rýmkun á upprunalegu EB-gerðarviðurkenningunni.

⁽²⁾ Strikið út það sem ekki á við.

14. Númer skýrslu sem deildin gefur út:
15. EB-gerðarviðurkenning er veitt/synjað er um EB-gerðarviðurkenningu að því er snertir uppsetningu búnaðar til að auka sjónsvið ⁽¹⁾
16. Rýmkun á EB-gerðarviðurkenningu er veitt/synjað er um rýmkun á EB-gerðarviðurkenningu að því er snertir uppsetningu búnaðar til að auka sjónsvið ⁽¹⁾
17. Staður:
18. Dagsetning:
19. Undirskrift:
20. Eftirfarandi skjöl með gerðarviðurkenningarnúmerinu, sem sýnt er hér að framan, fylgja með þessu vottorði:
 - teikningar sem sýna áfestingu búnaðar til að auka sjónsvið,
 - teikningar og uppdráttir sem sýna festingarstaði og eiginleika þeirra hluta ökutækisins sem búnaður til að auka sjónsvið er festur á,
 - almenn mynd að framan, aftan og af farþegarými sem sýnir hvar búnaði til að auka sjónsvið er komið fyrir.

Skjölín skulu afhent lögbærum yfirvöldum hinna aðildarríkjanna ef þau fara sérstaklega fram á það.

⁽¹⁾ Stríkið út það sem ekki á við.

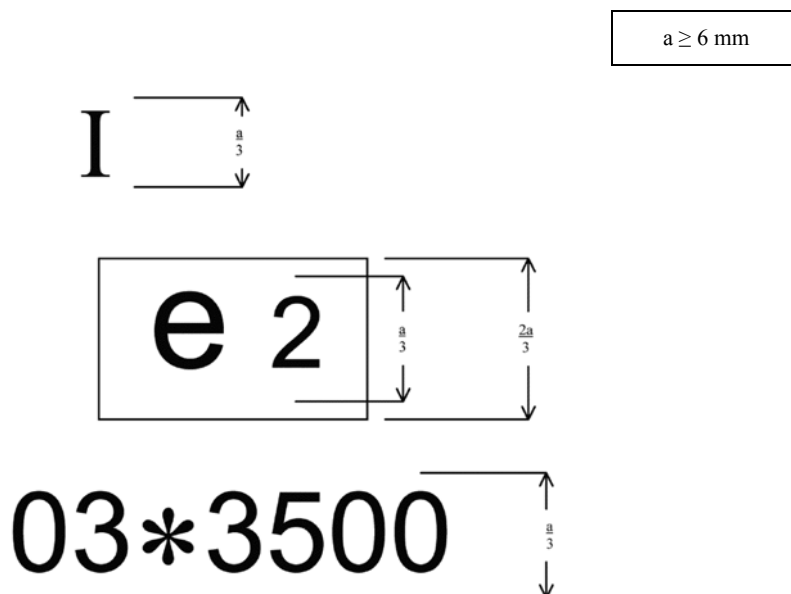
5. viðbætur

EB-gerðarviðurkenningarmerki íhlutar

1. ALMENNT
 - 1.1. EB-gerðarviðurkenningarmerki íhlutar skal vera réttthyningur utan um lágstafinn „e“ og skal auðkennandi númer aðildarríkisins sem veitti gerðarviðurkenningu íhlutar fylgja: 1 fyrir Þýskaland, 2 fyrir Frakkland, 3 fyrir Ítalíu, 4 fyrir Holland, 5 fyrir Svíþjóð, 6 fyrir Belgíu, 9 fyrir Spán, 11 fyrir Breska konungsríkið, 12 fyrir Austurríki, 13 fyrir Lúxemborg, 17 fyrir Finnland, 18 fyrir Danmörku, 21 fyrir Portúgal, 23 fyrir Grikkland, 24 fyrir Írland. Einnig skal setja EB-gerðarviðurkenningarnúmer íhlutar nálægt réttthyningnum. Númerið samanstendur af gerðarviðurkenningarnúmeri íhlutar sem sýnt er á útfylltu vottorðinu fyrir gerðina (sjá 3. viðbæti) og á undan komi tvær tölur sem gefa til kynna raðnúmer síðustu breytingar á þessari tilskipun þann dag sem EB-gerðarviðurkenning íhlutar var veitt. Raðnúmer breytingarinnar og gerðarviðurkenningarnúmer íhlutar, sem sýnd eru á vottorðinu, skal aðskilja með stjörnu. Í þessari tilskipun er raðnúmerið 03.
 - 1.2. EB-gerðarviðurkenningarmerki íhlutar er fullgert með því að bæta við táknu I, II, III, IV, V eða IV, eftir því um hvaða flokk spegils er að ræða, eða táknu S ef um er að ræða búnað til að auka sjónsvið, annan en spegla. Viðbótartáknið skal sett á hentugan stað nálægt réttthyningnum með stafnum „e“.
 - 1.3. Merki EB-gerðarviðurkenningar íhluta og viðbótartáknið skulu óafmáanlega áletruð á meginhluta spegilsins eða búnaðar til að auka sjónsvið annars en spegla þannig að þau séu auðsjáanleg jafnvel eftir að spegillinn eða búnaðurinn til að auka sjónsviðið hefur verið settur á ökutæki.
2. SÝNISHORN AF EB-GERÐARVIÐURKENNINGARMERKI ÍHLUTAR
 - 2.1. Hér á eftir eru gefin fimm sýnishorn af EB-gerðarviðurkenningarmerki íhlutar með viðbótartákninu.

Sýnishorn af EB-gerðarviðurkenningarmerki íhlutar og viðbótartákninu

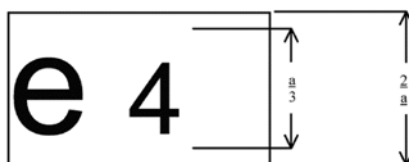
Sýnishorn nr. 1

Spegillinn, sem ber EB—gerðarviðurkenningarmerki íhlutar hér að framan, er spegill í flokki I (innri baksýnispegill) sem hefur verið viðurkenndur í Frakklandi (e2) með númerinu 03*3500.

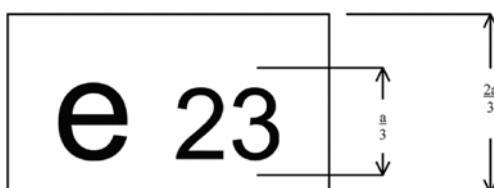
Sýnishorn nr. 2

$a \geq 6 \text{ mm}$

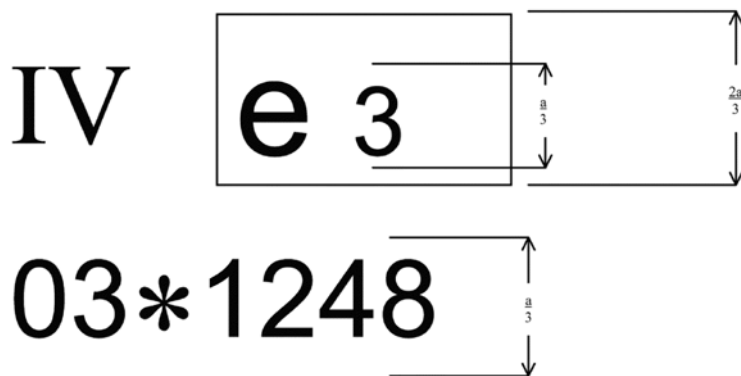

Spegillinn, sem ber EB-gerðarviðurkenningarmerki íhlutar hér að framan, er spegill í flokki II (ytri baksýnisspegill) sem hefur verið viðurkenndur í Hollandi (e4) með númerinu 03*1870.

Sýnishorn nr. 3

Spegillinn sem ber EB-gerðarviðurkenningarmerki íhlutar hér að framan er spegill í flokki V (nálægðarspegill) sem hefur verið viðurkenndur í Grikklandi (e23) með númerinu 03*3901.

Sýnishorn nr. 4

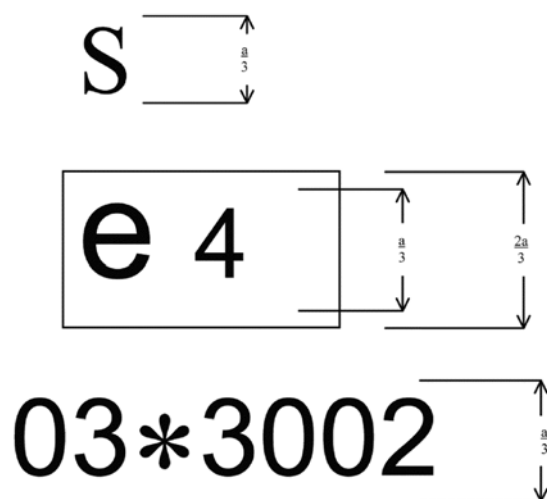

$$a \geq 6 \text{ mm}$$

Spegillinn, sem ber EB-gerðarviðurkenningarmerki íhlutar hér að framan, er spegill í flokki IV (ytri gleiðhornsbak-sýnispegill) sem hefur verið viðurkenndur á Ítalíu (e3) með númerinu 03*1248.

Sýnishorn nr. 5

$$a \geq 6 \text{ mm}$$

Skýring:

Búnaðurinn til að auka sjónsvið, sem ber EB-gerðarviðurkenningarmerki íhlutar hér að framan, er búnaður til að auka sjónsvið (S), annar en spegill, sem hefur verið viðurkenndur í Hollandi (e4) með númerinu 03*3002.

*6. viðbætur***Aðferð til þess að ákvarða H-punkturinn og sannprófa innbyrðis stöðu R- og H-punktsins**

Viðeigandi hlutar III. viðauka við tilskipun 77/649/EBE eru í gildi.

II. VIDAUKI

HÖNNUNARFORSKRIFTIR OG PRÓFANIR SEM KRAFIST ER FYRIR EB-GERÐARVIÐURKENNINGU BÚNAÐAR
TIL AÐ AUKA SJÓNSVIÐ

A. SPEGLAR

1. Almennar forskriftir

1.1. Allir speglar skulu vera stillanlegir.

1.2. Brún endurvarpsflatar skal vera í hlífðarhúsi (umgerð o.s.frv.) en á brún þess verður gildið „c“ að vera stærra eða jafnt og 2,5 mm á öllum punktum og í allar áttir. Ef endurvarpsflöturinn stendur út fyrir hlífðarhúsið má krappageislinn „c“ við brún útstæða hlutans ekki vera undir 2,5 mm og endurvarpsflöturinn verður að fara aftur í hlífðarhúsið þegar 50 N krafti er beitt á þann punkt sem stendur mest út miðað við hlífðarhúsið og í lárétta stefnu sem er því sem næst samsíða lengdarmiðjuþlani ökutækisins.

1.3. Þegar spegill er settur á sléttan flöt verða allir hlutar að vera með krappageisla „c“ sem er ekki undir 2,5 mm, í hvaða stillingu sem er, og þar á meðal þeir hlutar sem haldast fastir við stoðina eftir prófunina í lið 4.2 og eru í snertingu í kyrrstöðu við kúluflet sem er ýmist 165 mm í þvermál þegar um er að ræða innri spegla eða 100 mm í þvermál þegar um er að ræða ytri spegla.

1.3.1. Brúnir festingargata eða dælda þar sem þvermálið eða lengsta hornalína er undir 12 mm eru undanþegnar kröfum liðar 1.3 um geisla ef þær eru ávalar.

1.4. Búnaður fyrir festingar spegla á ökutækinu skal hannaður þannig að hólkur, sem er með 70 mm geisla, með ás sem er snúningsás eða einn af snúningsásunum sem tryggja sveigju spegils í stefnu höggsins, liggi a.m.k. í gegnum hluta yfirborðsins sem búnaðurinn er festur á.

1.5. Þeir hlutar ytri spegla sem getið er um í liðum 1.2 og 1.3 og eru gerðir úr efni sem er með minni „Shore“-hörku A en 60 eru undanþegnir þeim ákvæðum.

1.6. Þegar um er að ræða þá hluta innri spegla sem gerðir eru úr efni með minni „Shore“-hörku A en 50 og eru settir á ósveigjanlega stoð, gilda kröfur liða 1.2 og 1.3 einungis um stoðina.

2. Stærðir

2.1. Innri baksýnispeglar (flokkur I)

Stærð endurvarpsflatarins skal vera nægileg til að þar sé unnt að innrita rétthyrning þar sem önnur hliðin er 40 mm og hin „a“ mm á lengd, þar sem

$$a = 150 \text{ mm} \times \frac{1}{1 + \frac{1\,000}{r}}$$

og r er krappageislinn.

2.2. Ytri aðalbaksýnispeglar (flokkur II og III)

2.2.1. Stærð endurvarpsflatarins skal vera nægileg til að þar sé unnt að innrita:

- 40 mm háan rétthyrning með grunnlengd sem er mæld í millímetrum og hefur gildið „a“,
- strik sem er samsíða hæð rétthyrningsins með lengd sem er mæld í millímetrum og hefur gildið „b“.

2.2.2. Lágmarksgildi „a“ og „b“ eru gefin í töflunni hér á eftir:

Flokkur baksýnispegils	a [mm]	b [mm]
II	$\frac{170}{1 + \frac{1\,000}{r}}$	200
III	$\frac{130}{1 + \frac{1\,000}{r}}$	70

2.3. Ytri „gleiðhorns“-speglar (flokkur IV)

Endurvarpsflöturinn skal vera einfaldur að lögun og af þeirri stærð að hann gefi, ásamt ytri spegli í flokki II, ef nauðsynlegt er, það sjónsvið sem tilgreint er í lið 5.4 í III. viðauka.

2.4. Ytri „nálægðar“-speglar (flokkur V)

Endurvarpsflöturinn skal vera einfaldur að lögun og af þeirri stærð að spegillinn gefi það sjónsvið sem tilgreint er í lið 5.5 í III. viðauka.

2.5. Framsýnispeglar (flokkur VI)

Endurvarpsflöturinn skal vera einfaldur að lögun og af þeirri stærð að spegillinn gefi það sjónsvið sem tilgreint er í lið 5.6 í III. viðauka.

3. Endurvarpsflötur og endurvarpsstuðlar

3.1. Endurvarpsflötur baksýnispegils skal vera annaðhvort flatur eða kúptur. Ytri speglar geta verið með eikúlulaga hluta að því tilskildu að aðalspegillinn uppfylli kröfurnar um aukið sjónsvið.

3.2. Munur á milli krappageisla spegla

3.2.1. Munurinn á milli r_i eða r'_i og r_p við hvern viðmiðunarpunkt má ekki fara yfir 0,15 r.

3.2.2. Munurinn á milli krappageislanna (r_{p1} , r_{p2} og r_{p3}) og r má ekki fara yfir 0,15 r.

3.2.3. Þegar r er ekki undir 3 000 mm kemur gildið 0,25 r í stað gildisins 0,15 r sem um getur í liðum 3.2.1 og 3.2.2.

3.3. Kröfur varðandi eikúlulaga hluta spegla

3.3.1. Eikúlulaga speglar skulu vera nægilega stórir og lögun þeirra þannig að þeir veiti ökumanni nýtsamlegar upplýsingar. Þetta merkir að öllu jöfnu lágmarksbreidd sem nemur 30 mm í einhverjum punkti.

3.3.2. Krappageisli r_i eikúlulaga hlutans skal ekki vera minni en 150 mm.

- 3.4. Gildið „r“ fyrir kúlulaga spegla skal ekki vera minna en:
- 3.4.1. 1200 mm fyrir innri baksýnispegla (flokkur I),
- 3.4.2. 1200 mm fyrir ytri aðalbaksýnispegla í flokki II og III,
- 3.4.3. 300 mm fyrir ytri „gleiðhorns“-spegla (flokkur IV) og ytri „nálægðar“-spegla (flokkur V),
- 3.4.4. 200 fyrir framsýnispegla (flokkur VI).
- 3.5. Gildið fyrir venjulegan endurvarpsstuðul, eins og það er ákvarðað samkvæmt aðferðinni sem lýst er í 1. viðbæti við þennan viðauka, má ekki vera minna en 40%.
- Þegar um er að ræða endurvarpsfleti með endurvarpi sem hægt er að stilla verður dagstillingin að vera þannig að unnt sé að þekkja liti á umferðarljósum. Gildi venjulegs endurvarpsstuðuls í næturstillingu má ekki vera minna en 4%.
- 3.6. Endurvarpsflöturinn verður að halda þeim eiginleikum sem mælt er fyrir um í lið 3.5 þrátt fyrir langvarandi notkun við slæm veðurskilyrði.

4. Prófanir

- 4.1. Speglar skulu settir í prófanirnar sem lýst er í lið 4.2.
- 4.1.1. Prófunin, sem kveðið er á um í lið 4.2, er ekki nauðsynleg fyrir ytri spegla þar sem enginn hluti, í hvaða stillingu sem er, er undir 2 m yfir jörðu þegar ökutækið er með hleðslu samsvarandi tæknilega leyfilegum hámarks massa þess.
- Þessi undanþága gildir einnig um festingar spegla (festingarplötur, arma, snúningsliði) sem eru undir 2 m yfir jörðu og sem standa ekki út fyrir heildarbreidd ökutækisins, mælt á þverplani sem liggur í gegnum lægstu spegilstingar eða einhvern annan punkt framan við þetta plan ef heildarbreiddin verður meiri við það.
- Í slíkum tilvikum skal fylgja lýsing þar sem tilgreint er að speglar skulu settir upp á þann hátt að þeir séu í samræmi við framangreind skilyrði um staðsetningu festinga fyrir þá á ökutæki.

Þegar þessi undanþága er notuð skal armurinn merktur á óafmáanlegan hátt með tákni

$$\frac{\Delta}{2 \text{ m}}$$

og skal það áritað á gerðarviðurkenningarvottorðið.

4.2. Höggprófun

Ekki skal framkvæma prófunina í samræmi við þennan lið fyrir búnað sem er innbyggður í yfirbyggingu ökutækisins og er með hlífðarsvæði að framan sem hallar ekki meira en 45° mælt með tilliti til lengdarmiðjuplans ökutækisins, eða búnað sem stendur ekki lengra út en 100 mm mælt frá yfirbyggingu ökutækisins í samræmi við 74/483/EBE.

4.2.1. Lýsing á prófunarbúnaði

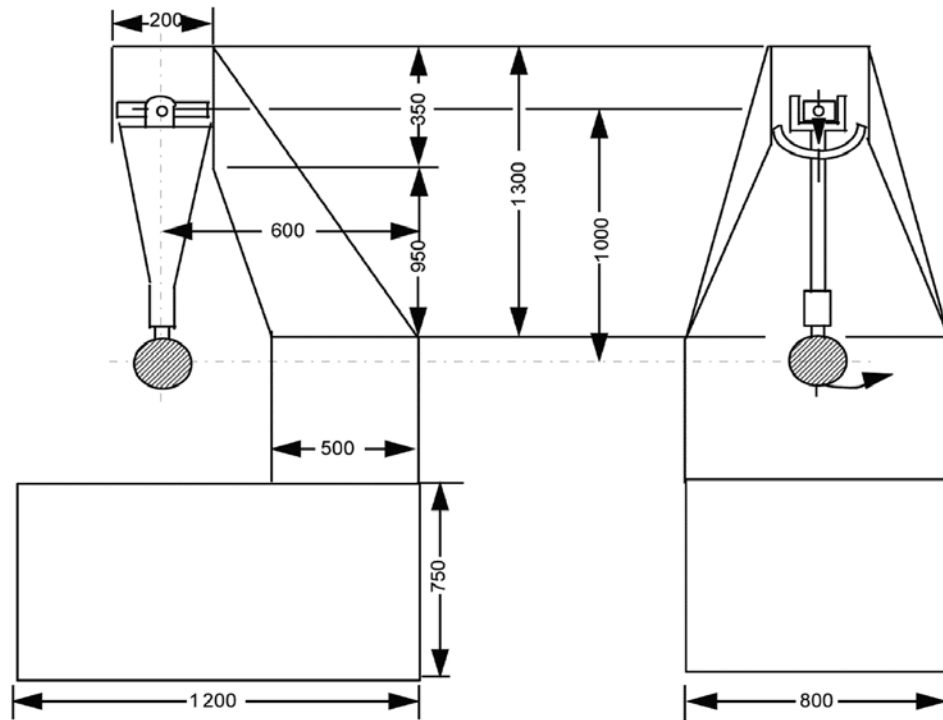
- 4.2.1.1. Prófunarbúnaðurinn samanstendur af kólfi, sem getur sveiflast um tvo lárétta ása sem eru hornréttir hvor á annan, og er annar þeirra hornréttur á plan sem er með braut fyrir „sveiflu“ kólfsins.

Endi kólfsins er með hamri sem myndast af ósveigjanlegum kúlufleti með 165 ± 1 mm þvermál og 5 mm þykku gúmmilagi með „Shore“-hörkuna A 50.

Sérstakur búnaður gerir kleift að ákvarða hámarkshorn sem armurinn tekur á sig í sveifluplaninu.

Stoð, sem er vandlega fest við undirstöðu kólfsins, heldur sýnishornunum í samræmi við kröfur um höggprófun sem tilgreindar eru í lið 4.2.2.6.

Mynd 2 sýnir stærðir prófunarbúnaðar og sérstakar hönnunarforskriftir:

- 4.2.1.2. Höggmiðja kólfsins fellur saman við miðju kúlufatarins sem myndar hamarinn. Fjarlægð hennar, „l“, frá sveifluási í sveifluplani er jafnt $1 \text{ m} \pm 5 \text{ mm}$. Skertur massi kólfsins er $m_o = 6,8 \pm 0,05 \text{ kg}$. Samband „ m_o “, heildarmassa kólfsins, „ m “ og fjarlægðarinnar „ d “ á milli þungamiðju kólfsins og snúningsáss hans er gefið með jöfnunni:

$$m_o = m \times \frac{d}{l}$$

4.2.2. Lýsing á prófuninni

- 4.2.2.1. Aðferðin, sem notuð er til að klemma baksýnispegla við stoðina, skal vera sú sem framleiðandi búnaðarins mælir með eða ef við á framleiðandi ökutækisins.

4.2.2.2. Staðsetning spegla fyrir prófun

- 4.2.2.2.1. Speglar skulu staðsettir þannig á höggprófunarbúnaði kólfsins að þeir ásar, sem eru láréttir og lóðréttir þegar spegill er settur á ökutæki í samræmi við leiðbeiningar umsækjanda um uppsetningu, séu í svipaðri stöðu.

- 4.2.2.2.2. Ef spegill er stillanlegur með tilliti til grunnflatar skal prófunarstaðan vera sú sem einna minnstar líkur eru á að nokkur snúningsbúnaður virki í, innan þeirra stillingamarka sem umsækjandi mælir fyrir um.

- 4.2.2.2.3. Ef spegill er með búnaði til að stilla fjarlægðina frá grunnfleti skal búnaðurinn settur í stöðu þar sem fjarlægðin á milli hússins og grunnflatarins er minnst.

- 4.2.2.2.4. Ef endurvarpsflöturinn er hreyfanlegur í húsinu skal hann stilltur þannig að efra hornið, sem er lengst frá ökutækinu, sé sem útstæðast miðað við húsið.
- 4.2.2.3. Þegar kólfurinn er í lóðréttri stöðu skulu lárétt og lóðrétt lengdarplön sem liggja í gegnum miðju hamarsins liggja í gegnum miðju endurvarpsflatar eins og skilgreint er í lið 1.1.1.10 í I. viðauka nema þegar um er að ræða prófun 2 fyrir innri spegla (sjá lið 4.2.2.6.1). Sveiflulengd kólfsins skal vera samsíða lengdarmiðjuplaninu ökutækisins.
- 4.2.2.4. Þegar hlutar spegla hindra það að hamarinn komi til baka við þau skilyrði um stillingarnar sem mælt er fyrir um í liðum 4.2.2.1 og 4.2.2.2 verður höggpunkturinn að hliðrast hornrétt miðað við snúningsásinn sem um ræðir.

Hliðrunin má ekki vera meiri en nauðsynlegt er til að framkvæma prófunina: hún skal takmörkuð á eftirfarandi hátt:

- annaðhvort snertir kúluföturinn sem afmarkar hamarinn a.m.k. hólkinn eins og skilgreint er í lið 1.4,
 - eða að snertipunktur hamarsins er staðsettur a.m.k. 10 mm frá jaðri endurvarpsflatarins.
- 4.2.2.5. Prófunin er fölginn í því að hamar er látinn falla úr hæð sem samsvarar 60° kólfhorni frá lóðréttu þannig að hamarinn hæfi spegilinn þegar kólfurinn nær lóðréttri stöðu.
- 4.2.2.6. Högg er sett á spegla við eftirfarandi mismunandi skilyrði:

4.2.2.6.1. Innri speglar

- Prófun 1: Höggpunkturinn skal vera eins og skilgreint er í lið 4.2.2.3. Höggið skal vera þannig að hamarinn hæfi spegilinn á hlið endurvarpsflatarins.
- Prófun 2 Höggpunktur á brún hlífðarhússins þannig að höggið myndi 45° horn við plan endurvarpsflatarins og sé í láréttu plani sem liggur í gegnum miðju flatarins. Höggið verður að lenda á hlið endurvarpsflatarins.

4.2.2.6.2. Ytri speglar

- Prófun 1 Höggpunkturinn skal vera eins og skilgreint er í liðum 4.2.2.3 eða 4.2.2.4. Höggið skal vera þannig að hamarinn hæfi baksýnispegilinn á hlið endurvarpsflatarins.
- Prófun 2 Höggpunkturinn skal vera eins og skilgreint er í liðum 4.2.2.3 eða 4.2.2.4. Höggið skal vera þannig að hamarinn hæfi spegilinn á gagnstæða hlið endurvarpsflatarins.

Þegar baksýnispeglar í flokki II eða III eru settir í sömu festingu og baksýnispeglar í flokki IV skulu ofangreindar prófanir framkvæmdar á lægri speglinum. Tækniþjónustan, sem sér um prófanirnar, má þó endurtaka aðra eða báðar þessar prófanir á efri speglinum ef hann er minna en 2 m yfir jörðu.

5. **Niðurstöður prófana**

- 5.1. Í prófununum, sem lýst er í lið 4.2, skal kólfurinn halda áfram að sveiflast eftir höggið þannig að vörpun stöðunnar, sem armurinn tekur á sig í sveifluplaninu, myndi a.m.k. 20° horn við lóðréttu línu. Nákvæmni mælinga á horninu skal vera innan $\pm 1^\circ$.
- 5.1.1. Þessi krafa gildir ekki um spegla sem festir eru á framrúðu en um þá gilda kröfurnar sem settar eru fram í lið 5.2 eftir prófunina.
- 5.1.2. Nauðsynlegt horn miðað við lóðréttu línu er minnkað úr 20° í 10° fyrir alla baksýnispegla í flokki II og IV og baksýnispegla í flokki III sem eru settir í sömu festingar og speglar í flokki IV.

- 5.2. Ef festingar spegla brotna við þær prófanir sem lýst er í lið 4.2, fyrir spegla sem festir eru á framrúðu, má sá hluti sem eftir stendur ekki standa meira en 1 cm út frá grunnfleti og lögunin eftir prófunina verður að uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í lið 1.3.
- 5.3. Endurvarpsflöturinn má ekki brotna við þær prófanir sem lýst er í lið 4.2. Þó má koma brot í endurvarpsflötinn ef eitt eftirfarandi skilyrði er uppfyllt:
- 5.3.1. Glerbrotin haldast í húsinu eða á fleti sem er vel festur við húsið; leyfilegt er að hluti glerbrotanna losni að hluta til frá bakinu ef það er ekki meira en 2,5 mm á hvorri hlið rifunnar. Leyfilegt er að litlar flisar losni frá yfirborði glersins við höggpunktinn.
- 5.3.2. Endurvarpsflöturinn er gerður úr öryggisgleri.

B. BÚNAÐUR TIL AÐ AUKA SJÓNSVIÐ, ANNAR EN SPEGLAR

1. **Almennar kröfur**

- 1.1. Ef nauðsynlegt er að notandinn breyti stillingum skal búnaður til að auka sjónsvið vera þannig að hægt sé að stilla hann án þess að nota verkfæri.
- 1.2. Ef búnaður til að auka sjónsvið getur einungis birt heildarsjónsviðið, sem mælt er fyrir um, með því að skanna sjónsviðið skal heildarferlið við að skanna, birta og endurstilla í upphaflega stöðu ekki taka lengur en tvær sekúndur.

2. **Búnaður til að auka sjónsvið sem samanstendur af myndavél og skjá**

2.1. Almennar kröfur

- 2.1.1. Þegar búnaður til að auka sjónsvið, sem samanstendur af myndavél og skjá, er settur á sléttan flöt verða allir hlutar að vera með krappageisla „c“ sem er ekki undir 2,5 mm, í hvaða stillingu sem er, sem eru í snertingu í kyrrstöðu við kúluflet sem er ýmist 165 mm í þvermál, þegar um er að ræða skjá, eða 100 mm í þvermál þegar um er að ræða myndavél.
- 2.1.2. Brúnir festingargata eða dælda, þar sem þvermálið eða lengsta hornalína er undir 12 mm, eru undanþegnar kröfum liðar 2.1.1 um geisla ef þær eru ávalar.
- 2.1.3. Þegar um er að ræða þá hluta myndavélar og skjás sem gerðir eru úr efni með minni „Shore“-hörku A en 60 sem eru settir á ósveigjanlega stöð, gilda kröfur liðar 2.1.1 einungis um stöðina.

2.2. Kröfur um virkni

- 2.2.1. Myndavélin skal virka vel þegar sólarljós er ekki mikið. Myndavélin skal gefa ljómbirtumun sem er a.m.k. 1:3 við lítið sólarljós á svæði sem er fyrir utan þann hluta myndarinnar þar sem ljósgjafinn er birtur (skilyrði eins og það er skilgreint í EN 12368:8.4). Ljósgjafinn skal lýsa myndavélina með 40 000 lx. Hornið milli þverlínu nemaplansins og línunnar sem tengir miðpunkt nemans og ljósgjafans skal vera 10°.
- 2.2.2. Skjárinn skal gefa lágmarksbirtumun við mismunandi ljósskilyrði eins og skilgreint er í frumvarpi að alþjóðastaðli ISO/DIS 15008 [2].
- 2.2.3. Mögulegt skal vera að stilla meðalljóma skjásins að umhverfisskilyrðum, annaðhvort handvirkt eða sjálfvirkt.
- 2.2.4. Mælingarnar á ljómbirtumun skulu framkvæmdar í samræmi við ISO/DIS 15008.

3. **Annar búnaður til að auka sjónsvið**

Færa skal sönnur á að búnaðurinn uppfylli eftirfarandi kröfur:

- 3.1. Búnaður skal greina sýnilega tíðnirófið og skal alltaf birta myndina án þess að nauðsynlegt sé að breyta henni yfir í sýnilega tíðnirófið.
- 3.2. Virknin skal tryggð við þær notkunaraðstæður sem kerfið er tekið í notkun við. Liður 2.2 skal gilda, að hluta eða í heild, eftir því hvaða tækni er notuð til að fá myndir og birta þær. Í öðrum tilvikum er hægt að ná þessu fram með því að staðfesta og sýna fram á með kerfi, sem hefur næmi sem er hliðstætt því sem fjallað er um í lið 2.2, að virkni sé tryggð sem er sambærileg eða betri en sú sem er krafist og með því að sýna að virkni sé tryggð sem er jafngild eða betri en sú sem krafist er að því er varðar spegla eða búnað til að auka sjónsvið sem samanstendur af myndavél og skjá.
-

1. viðbætur

Aðferð til að ákvarða krappageislann „r“ fyrir endurvarpsflöt spegis

1. Mæling

1.1. Búnaður

„Kúlumælir“ svipaður þeim sem er lýst á mynd 3, með tilgreindar fjarlægðir á milli afritunarpinnans á mælskífunni og föstu fótanna á stönginni, er notaður.

1.2. Mælipunktur

- 1.2.1. Mæla skal aðalkrappageisla við þrjá punkta sem eru eins nálægt einum þriðja, helming og tveimur þriðju af fjarlægð meðfram boga endurvarpsflatarins og mögulegt er, liggja í gegnum miðju flatarins og eru samsíða striki b eða liggja í gegnum miðju endurvarpsflatar sem er hornréttur á bogann ef hann er lengri.
- 1.2.2. Ef stærð endurvarpsflatarins kemur í veg fyrir að hægt sé að mæla í þá stefnu sem skilgreind er í lið 1.1.1.5 í I. viðauka getur tæknipjónustan, sem sér um að framkvæma prófanirnar, tekið málin við framangreinda punkta í tvær hornréttar stefnur sem eru eins nálægt þeim sem lýst er hér að framan og mögulegt er.

2. Útreikningur á krappageisla „r“

„r“, gefið í mm, er reiknað út frá formúlunni:

$$\mathbf{r} = \frac{\mathbf{r}_{p1} + \mathbf{r}_{p2} + \mathbf{r}_{p3}}{3}$$

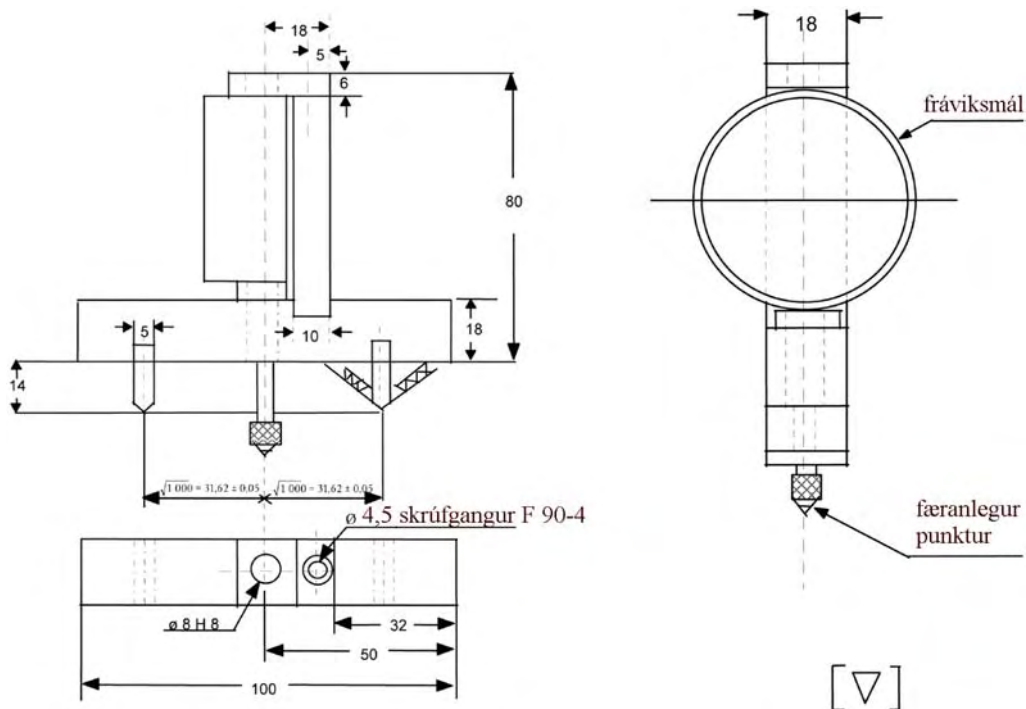
par sem:

rp1: krappageisli við fyrsta mælipunkt,

rp2: krappageisli við annan mælipunkt.

rp3: krappageisli við þriðja mælipunkt.

Mynd 3: kúlumælir

2. viðbætur

Prófunaraðferð til að ákvarða endurvarpshæfni

1. SKILGREININGAR

- 1.1. CIE-staðalljós $A^\circ(^1)$: Gerð litmæiljóss sem stendur fyrir algeislara við $T_{68} = 2\,855,6\text{ K}$.
- 1.2. CIE staðlaður ljósgjafi $A^\circ(^1)$: Loftfylltur tungsten-glóvirsilampi sem vinnur við litahitastigið $T_{68} = 2\,855,6\text{ K}$.
- 1.3. CIE 1931 staðalathugandi litmælingar¹⁾: Geislanemi með litmælieiginleika sem samsvara litrófsþrílitagildunum $\bar{x}(\lambda)$, $\bar{y}(\lambda)$, $\bar{z}(\lambda)$ (sjá töflu).
- 1.4. CIE-litrófsþrílitagildi (¹): Þrílitagildi fyrir einlita þætti jafnorkulitrófs í CIE (XYZ) kerfinu.
- 1.5. Dagsjón (¹): Sjón eðlilegs auga þegar það er aðlagð að ljómastigi sem er a.m.k. nokkur cd/m^2 .

2. TÆKI

2.1. Almenn

Tækið skal samanstanda af ljósgjafa, festingu fyrir prófunarsýni, móttökutæki með ljósnema og álestrarmæli (sjá mynd 4) og búnaði til að koma í veg fyrir áhrif utanaðkomandi ljóss.

Í móttökutækinu má vera ljósmælikúla svo auðveldara sé að mæla endurvarp spegla sem eru ekki flatir (kúptir speglar) (sjá mynd 5).

2.2. Litrófseiginleikar ljósgjafa og móttökutækis

Ljósgjafinn skal vera staðlaður CIE-ljósgjafi A ásamt ljóskerfi sem getur gefið næstum því beinstilltan ljósgeisla. Mælt er með að nota búnað til að jafna spennuna svo hægt sé að halda óbreyttri spennu í lampanum á meðan tækið vinnur.

Móttökutækið skal vera með ljósnema með litrófssvörun í réttu hlutfalli við skærleikafall dagsjónar CIE (1931) staðalathuganda litmælingar (sjá töflu). Leyfilegt er að nota aðrar samsetningar ljósgjafa-síu-móttökutækis sem gefa heildarjafngildi CIE-staðalljóss A og dagsjónar. Þegar ljósmælikúla er notuð í móttökutækið skal innra yfirborð kúlunnar þakið matti hvítu húð sem gefur dreifða taplitla speglun.

2.3. Rúmfræðileg skilyrði

Stefna innfallandi geislavandar ($^\circ$) á helst að mynda $0,44 \pm 0,09$ rad ($25 \pm 5^\circ$) horn á þveril á prófað yfirborð og hornið má ekki fara yfir efri vikmörk (þ.e. $0,53$ rad eða 30°). Ás móttökutækisins skal mynda horn ($^\circ$) á þennan þveril sem er jafnt horni innfallandi geislavandar á þverilinn (sjá mynd 4). Innfallandi geislavöndur skal ekki hafa minna en 13 mm ($0,5$ tommu) þvermál þegar hann lendir á prófuðu yfirborði. Geislavöndurinn, sem endurvarpast, skal ekki vera breiðari en næma svæði ljósnemans og ekki hylja minna en 50% af því svæði og hylja eins nálægt og unnt er sama hluta svæðisins og var notaður við kvörðun tækisins.

(¹) Skilgreiningar eru teknar úr riti CIE 50 (45), Alþjóðlegt Raftækniorðasafn, flokkur 45: Lýsing.

Þegar ljósmælikúla er notuð í móttökutækinu skal kúlan vera með 127 mm lágmarksþvermál (5 tommur). Opin fyrir sýnið og fyrir innfallandi geislavönd skulu vera af þeirri stærð að þau hleypi í gegn öllum innfallandi og endurvörpuðum geislavöndum. Ljósneiminn skal staðsettur þannig að hann fái ekki á sig ljós beint, hvorki frá innfallandi né endurvarpaða geislavöndum.

2.4. Rafmagnseiginleikar ljósnema- og álestrarbúnaðar

Úttak ljósskynjarans á álestrarmælinum skal vera línulegt fall af ljósstyrknum á ljósnæma svæðinu. Nota skal búnað (rafbúnað og/eða ljósbúnað) svo auðveldara sé að núllstillja og kvarða. Slíkur búnaður má ekki hafa áhrif á línuleika eða litrófseiginleika búnaðarins. Nákvæmni ljósnemans og álestrarbúnaðarins skal vera innan við $\pm 2\%$ af fullum mælikvarða eða $\pm 10\%$ af mæligildinu, eftir því hvort er minna.

2.5. Festing fyrir sýni

Búnaðurinn á að geta staðsett prófunarsýnið þannig að ásar ljósgjafaarms og móttökutækis skerist við endurvarpsflöt. Endurvarpsflöturinn má vera fyrir innan eða við annað hvort yfirborð spegilsýnisins, eftir því hvort það er spegill með fyrsta yfirborð, annað yfirborð eða strendingslaga spegill af „flip“ gerð.

3. VINNUAÐFERÐ

3.1. Bein kvörðunaraðferð

Með beinni kvörðunaraðferð er loft notað sem viðmiðunarstaðall. Þessari aðferð er beitt þegar um er að ræða tæki sem eru smíðuð þannig að hægt sé að kvarða við 100% af mælikvarðanum þegar móttökutækið snýr beint á ás ljósgjafans (sjá mynd 4).

Það getur verið æskilegt í sumum tilvikum (eins og þegar yfirborð með lítilli endurvarpshæfni er mælt) að nota millistigskvörðunarpunkt (á milli 0 og 100% á mælikvarðanum) með þessari aðferð. Í slíkum tilvikum skal setja síu með hlutlausum þéttleika með þekktan gegnumferðarstuðul inn í leið ljóssins og stilla kvörðunarbúnaðinn þar til mælirinn sýnir hlutfall gegnumferðarstuðuls síu með hlutlausum þéttleika. Sían skal síðan fjarlægð áður en mælingar á endurvarpshæfni eru framkvæmdar.

3.2. Óbein kvörðunaraðferð

Óbeinni kvörðunaraðferð er beitt þegar um er að ræða tæki þar sem innbyrðis afstaða ljósgjafa og móttökutækis er óbreytanleg. Nauðsynlegt er að endurvarpsstaðall sé kvarðaður og honum haldið við á réttan hátt. Viðmiðunarstaðallinn skal helst vera flatir spegill með gildi endurvarpsstuðuls sem næst því sem er hjá prófunarsýnunum.

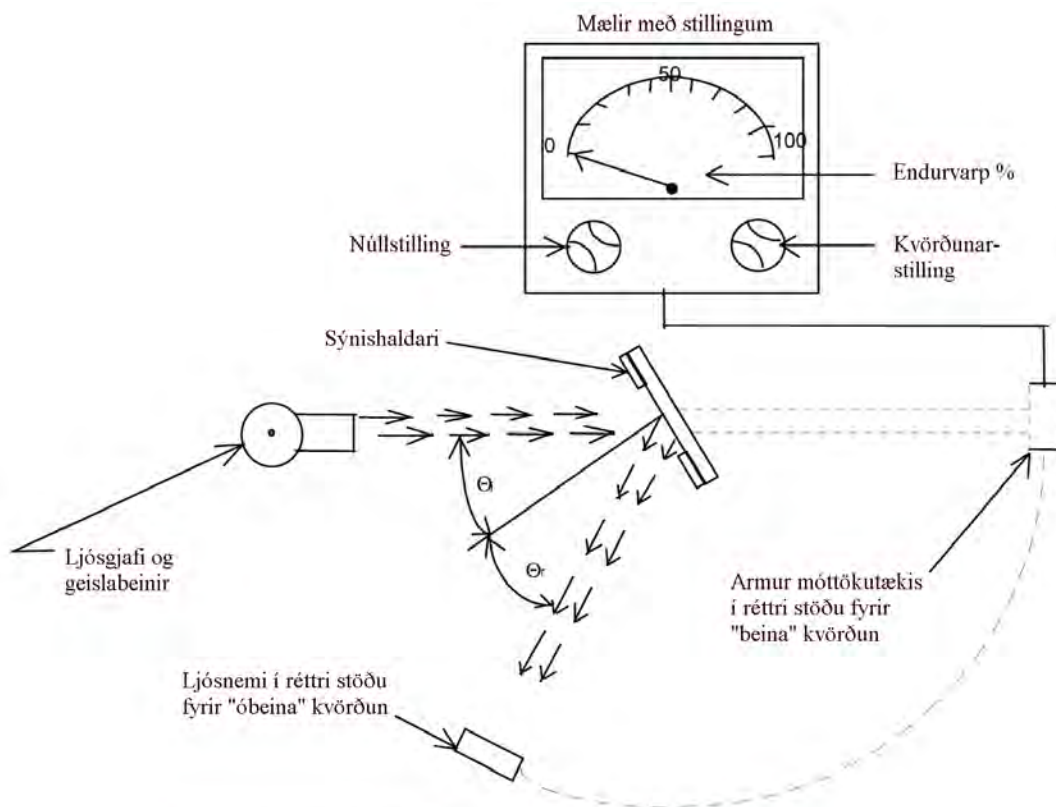
3.3. Mælingar á flötum speglum

Endurvarpsstuðul flatra spegilsýna er hægt að mæla með tækjum sem hafa ýmist beina eða óbeina kvörðunaraðferð. Gildi endurvarpsstuðulsins er lesið beint af álestrarmælinum.

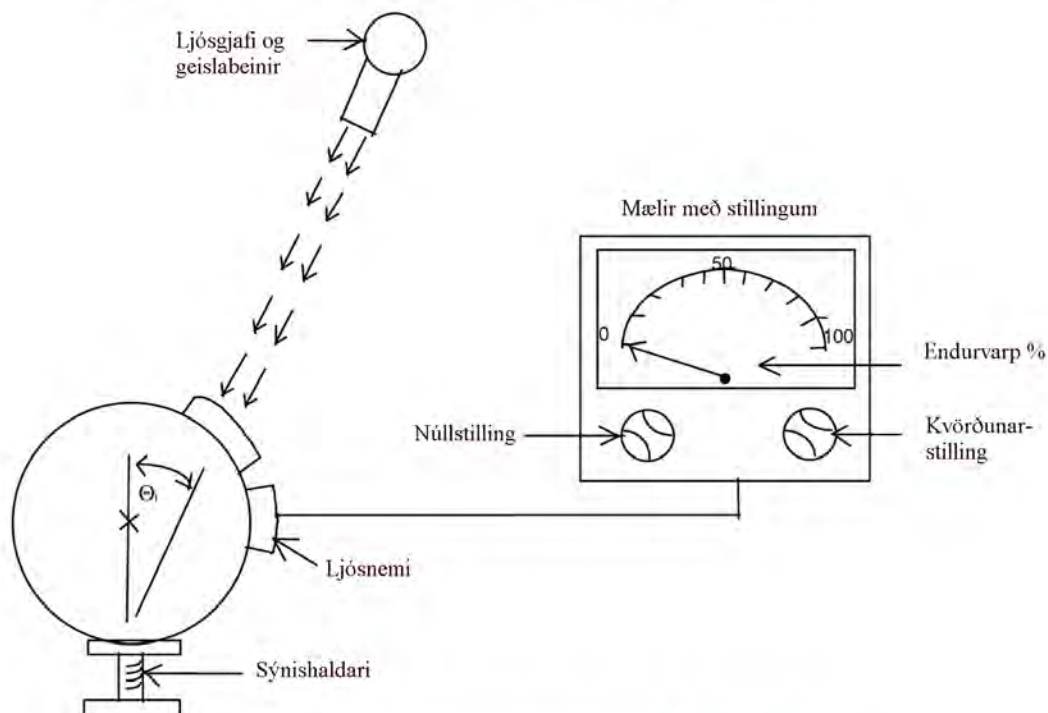
3.4. Mælingar á speglum sem eru ekki flatir (kúptir speglar)

Við mælingar á endurvarpsstuðli spegla sem eru ekki flatir (kúptir speglar) er nauðsynlegt að nota tæki sem eru með ljósmælikúlu í móttökutækinu (sjá mynd 5). Ef álestrarmælir tækisins gefur n_e skiptingar á stöðluðum spegli með endurvarpsstuðul $E\%$ þá munu n_x skiptingar á óþekktum spegli samsvara endurvarpsstuðli $X\%$ sem er gefinn með formúlunni:

$$X = E \frac{n_x}{n_e}$$

Mynd 4: Almenn teikning af endurvarpsmæli sem sýnir báðar kvörðunaraðferðir

Mynd 5: Almenn teikning af endurvarpsmæli með ljósmælikúlu í móttökutæki

Litrófsþrilitagildi fyrir staðalathuganda litmælingar CIE 1931 ⁽¹⁾

Þessi tafla er tekin úr riti CIE 50 (45) (1970)

λ nm	$\bar{x}(\lambda)$	$\bar{y}(\lambda)$	$\bar{z}(\lambda)$
380	0,0014	0,0000	0,0065
390	0,0042	0,0001	0,0201
400	0,0143	0,0004	0,0679
410	0,0435	0,0012	0,2074
420	0,1344	0,0040	0,6456
430	0,2839	0,0116	1,3856
440	0,3483	0,0230	1,7471
450	0,3362	0,0380	1,7721
460	0,2908	0,0600	1,6692
470	0,1954	0,0910	1,2876
480	0,0956	0,1390	0,8130
490	0,0320	0,2080	0,4652
500	0,0049	0,3230	0,2720
510	0,0093	0,5030	0,1582
520	0,0633	0,7100	0,0782
530	0,1655	0,8620	0,0422
540	0,2904	0,9540	0,0203
550	0,4334	0,9950	0,0087
560	0,5945	0,9950	0,0039
570	0,7621	0,9520	0,0021
580	0,9163	0,8700	0,0017
590	1,0263	0,7570	0,0011
600	1,0622	0,6310	0,0008
610	1,0026	0,5030	0,0003
620	0,8544	0,3810	0,0002
630	0,6424	0,2650	0,0000
640	0,4479	0,1750	0,0000
650	0,2835	0,1070	0,0000
660	0,1649	0,0610	0,0000
670	0,0874	0,0320	0,0000
680	0,0468	0,0170	0,0000
690	0,0227	0,0082	0,0000
700	0,0114	0,0041	0,0000
710	0,0058	0,0021	0,0000
720	0,0029	0,0010	0,0000
730	0,0014	0,0005	0,0000
740	0,0007	0,0002 (*)	0,0000
750	0,0003	0,0001	0,0000
760	0,0002	0,0001	0,0000
770	0,0001	0,0000	0,0000
780	0,0000	0,0000	0,0000

(*) Breytt 1966 (úr 3 í 2)

⁽¹⁾ Stytt tafla. Gildin fyrir $\lambda = V(\lambda)$ eru gefin með fjórum aukastöfum

III. VIÐAUKI

KRÖFUR VARDANDI ÁFESTINGU SPEGLA OG ANNARS BÚNAÐAR TIL AÐ AUKA SJÓNSVIÐ Á ÖKUTÆKI

Almennt

- 1.1. Speglar og annar búnaður til að auka sjónsvið skal festur þannig að spegillinn eða annar búnaður til að auka sjónsvið hreyfist ekki og breyti ekki mældu sjónsviði eða titri svo mikið að það valdi því að ökumaður mistúlki þá mynd sem hann sér.
- 1.2. Skilyrðin, sem mælt er fyrir um í lið 1.1, skulu uppfyllt þegar ökutækið hreyfist á hraða upp í 80% af þeim hámarkshraða sem það er hannað fyrir, þó ekki yfir 150 km/klst.
- 1.3. Þau sjónsvið, sem eru skilgreind hér á eftir, skulu ákvörðuð með heildarsjónsviði beggja augna, þannig að augun séu á sama stað og „sjónpunktur ökumanns“ eins og skilgreint er í lið 1.1.1.12 í I. viðauka. Sjónsvið skal ákvarðað þegar ökutækið er tilbúið til aksturs eins og skilgreint er í lið 2.5 í I. viðauka við tilskipun 97/27/EB. Sjónsvið skal ákvarðað í gegnum rúður sem eru með heildargegnumferðarstuðul ljóss a.m.k. 70% mælt hornrétt á yfirborðið.

Speglar

2. Fjöldi
- 2.1. Lágmarksfjöldi lögboðinna spegla
- 2.1.1. Sjónsviðið, sem mælt er fyrir um í 5. lið, skal nást með lágmarksfjölda lögboðinna spegla sem gefinn er í eftirfarandi töflu. Ef ekki er gerð lögboðin krafa um að spegill sé til staðar er ekki hægt að krefjast þess að annar búnaður til að auka sjónsvið sé lögboðinn.

Ökutækjaflokkur	Innri spegill	Ytri speglar				
	Innri spegill	Aðalspegill (stór)	Aðalspegill (lítill)	Gleiðhornsspegill	Nálægðarspegill	Framsýnispegill
	Flokkur I	Flokkur II	Flokkur III	Flokkur IV	Flokkur V	Flokkur VI
M ₁	Lögboðið Nema spegill veiti ekki útsýn aftur fyrir (eins og skilgreint er í lið 5.1 í III. viðauka) Valkvætt Ef spegillinn veitir ekki útsýn aftur fyrir	Valkvætt	Lögboðið Einn ökumannsmegin og einn farþegamegin. Heimilt er að festa spegla í flokki II í staðinn.	Valkvætt Einn ökumannsmegin og /eða einn farþegamegin	Valkvætt Einn ökumannsmegin og einn farþegamegin (báðir verða að vera festir a.m.k. 2 m yfir jörðu)	Valkvætt (verða að vera festir a.m.k. 2 m yfir jörðu)
M ₂	Valkvætt (engar kröfur varðandi sjónsviðið)	Lögboðið Einn ökumannsmegin og einn farþegamegin	Ekki heimilt	Valkvætt Einn ökumannsmegin og /eða einn farþegamegin	Valkvætt Einn ökumannsmegin og einn farþegamegin (báðir verða að vera festir a.m.k. 2 m yfir jörðu)	Valkvætt (verða að vera festir a.m.k. 2 m yfir jörðu)
M ₃	Valkvætt (engar kröfur varðandi sjónsviðið)	Lögboðið Einn ökumannsmegin og einn farþegamegin	Ekki heimilt	Valkvætt Einn ökumannsmegin og /eða einn farþegamegin	Valkvætt Einn ökumannsmegin og einn farþegamegin (báðir verða að vera festir a.m.k. 2 m yfir jörðu)	Valkvætt (verða að vera festir a.m.k. 2 m yfir jörðu)
N ₁	Lögboðið Nema spegill veiti ekki útsýn aftur fyrir (eins og skilgreint er í lið 5.1 í III. viðauka) Valkvætt Ef spegillinn veitir ekki útsýn aftur fyrir	Valkvætt	Lögboðið Einn ökumannsmegin og einn farþegamegin. Heimilt er að festa spegla í flokki II í staðinn.	Valkvætt Einn ökumannsmegin og /eða einn farþegamegin	Valkvætt Einn ökumannsmegin og einn farþegamegin (báðir verða að vera festir a.m.k. 2 m yfir jörðu)	Valkvætt (verða að vera festir a.m.k. 2 m yfir jörðu)

Ökutækjaflokkur	Innri spegill	Ytri speglar				
	Innri spegill	Aðalspegill (stór)	Aðalspegill (litill)	Gleiðhornsspeglar	Nálægðarspeglar	Framsýnispeglar
	Flokkur I	Flokkur II	Flokkur III	Flokkur IV	Flokkur V	Flokkur VI
$N_2 \leq 7,5 \text{ t}$	Valkvætt (engar kröfur varðandi sjónsviðið)	Lögboðið Einn ökumannsmegin og einn farþegamegin	Ekki heimilt	Valkvætt Einn ökumannsmegin og einn farþegamegin	Valkvætt Einn farþegamegin, einn ökumannsmegin (báðir verða að vera festir a.m.k. 2 m yfir jörðu)	Valkvætt Einn framsýnispeglar (verður að vera festur a.m.k. 2 m yfir jörðu)
$N_2 > 7,5 \text{ t}$	Valkvætt (engar kröfur varðandi sjónsviðið)	Lögboðið Einn ökumannsmegin og einn farþegamegin	Ekki heimilt	Lögboðið Einn ökumannsmegin og einn farþegamegin	Lögboðið sjá liði 3.7 og 5.5.5 í III. viðauka Einn farþegamegin Valkvætt Einn ökumannsmegin (báðir verða að vera festir a.m.k. 2 m yfir jörðu)	Lögboðið, sjá lið 2.1.2 í III. viðauka Einn framsýnispeglar (verður að vera festur a.m.k. 2 m yfir jörðu)
N_3	Valkvætt (engar kröfur varðandi sjónsviðið)	Lögboðið Einn ökumannsmegin og einn farþegamegin	Ekki heimilt	Lögboðið Einn ökumannsmegin og einn farþegamegin	Lögboðið sjá liði 3.7 og 5.5.5 í III. viðauka Einn farþegamegin Valkvætt Einn ökumannsmegin (báðir verða að vera festir a.m.k. 2 m yfir jörðu)	Lögboðið, sjá lið 2.1.2 í III. viðauka Einn framsýnispeglar (verður að vera festur a.m.k. 2 m yfir jörðu)

- 2.1.2. Ef hægt er að ná sjónsviðinu, sem lýst er fyrir framsýnisspegil, og mælt er fyrir um í lið 5.6 með öðrum búnaði til að auka sjónsvið sem er viðurkenndur í samræmi við B-hluta II. viðauka og sem er uppsettur í samræmi við þennan viðauka er hægt að nota þennan búnað í stað spegils.

Ef búnaður sem samanstendur af myndavél og skjá er notaður verður skjárinn eingöngu að birta sjónsviðið sem mælt er fyrir um í lið 5.6 þegar ökutækið hreyfist áfram á hraða upp að 30 km/klst. Ef ökutækið hreyfist á meiri hraða eða aftur á bak er hægt að nota skjáinn til að birta sjónsvið annarra myndavéla sem festar eru á ökutækið.

- 2.2. Ákvæði þessarar tilskipunar gilda ekki um eftirlitsspeglar sem skilgreindir eru í lið 1.1.1.3 í I. viðauka. Engu að síður verður að festa ytri eftirlitsspeglar a.m.k. 2 m yfir jörðu þegar ökutækið er með hleðslu sem samsvarar tæknilega leyfilegum hámarks massa þess.

3. Staðsetning

- 3.1. Spegla á að staðsetja þannig að ökumaður sjái vel veginn fyrir aftan, til hliðar við og fyrir framan ökutækið þegar hann situr í ökumannssætinu í eðlilegri akstursstöðu.

- 3.2. Ytri speglar verða að sjást í gegnum hliðarrúður eða þann hluta framrúðunnar sem rúðuburrkan hreinsar. En af ástæðum er varða hönnun gildir þetta síðasta ákvæði (þ.e. ákvæði varðandi hreinsaða hluta framrúðunnar) þó ekki um:

— ytri spegla farþegamegin í ökutækjum í flokkum M₂ og M₃,

— spegla í flokki VI.

- 3.3. Ef mæla á sjónsvið í ökutæki með stýrishúsi á undirvagni skal framleiðandi tilgreina lágmarks- og hámarksbreidd yfirbyggingar og líkja eftir henni með því að smíða gervigafl ef nauðsyn krefur. Allar samskipanir ökutækis og spegla, sem teknar eru til greina við prófun, skulu koma fram á EB-gerðarviðurkenningarvottorði ökutækis með tilliti til uppsetningar spegla (sjá 4. viðbæti við I. viðauka).

- 3.4. Ytri spegillinn, sem mælt er fyrir um á ökumannshlið ökutækis, skal staðsettur þannig að ekki myndist meira en 55° horn á milli lóðrétts lengdarmiðjuplans ökutækisins og lóðrétts flatar sem liggur í gegnum miðju spegilsins og í gegnum miðju 65 mm beinnar línu sem tengir sjónpunkta ökumanns.

- 3.5. Spegill má ekki standa meira út fyrir utanverða yfirbyggingu ökutækis en nauðsynlegt er til að fara að kröfunum varðandi sjónsvið sem mælt er fyrir um í 5. lið.

- 3.6. Þegar lægri brún ytri spegils er innan við 2 metra yfir jörðu á ökutæki með hleðslu, sem samsvarar tæknilega leyfilegum hámarks massa þess með hleðslu, má ytri spegillinn ekki standa meira en 250 mm út fyrir heildarbreidd ökutækisins sem mæld er án spegla.

- 3.7. Spegla í flokki V og VI skulu festir þannig á ökutækið að enginn hluti spegilsins eða umgjardanna, í hvaða stillingu sem þær eru, sé minna en 2 m yfir jörðu þegar ökutækið er með hleðslu samsvarandi tæknilega leyfilegum hámarks massa þess með hleðslu.

Þessir speglar skulu þó ekki settir á ökutæki þar sem hæð stýrishússins getur komið í veg fyrir að farið sé að þessari kröfu. Í því tilviki er ekki krafist annars búnaðar til að auka sjónsvið.

- 3.8. Með fyrirvara um kröfurnar, sem settar eru fram í liðum 3.5, 3.6 og 3.7, mega speglar standa út fyrir leyfilega hámarksbreidd ökutækja.

4. Stilling

- 4.1. Ökumaður skal geta stillt innri spegil úr akstursstöðu.

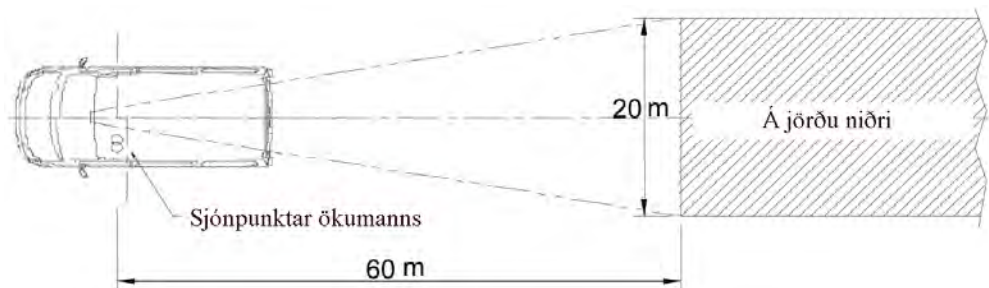
- 4.2. Ytri spegil, sem er á ökumannshlið, skal vera hægt að stilla innan úr ökutækinu þegar dyrnar eru lokaðar en gluggar mega þó vera opnir. Þó má festa speglana í rétta stöðu utan frá.

- 4.3. Þær kröfur, sem settar eru fram í lið 4.2, gilda ekki um ytri spegla sem hægt er að setja aftur í fyrri stöðu eftir að hafa færst úr stað, án þess að sérstakar stillingar séu nauðsynlegar.

5. Sjónsvið

5.1. Innri baksýnispegill (flokkur I)

Sjónsviðið skal vera þannig að ökumaður geti séð a.m.k. 20 m breiðan og flatan, láréttan hluta vegarins utan um lóðrétt lengdarmiðjuplan ökutækisins sem nær frá punkti sem er 60 m aftan við sjónpunkta ökumanns (mynd 6) og að sjóndeildarhring.

Mynd 6: Sjónsvið spegils í flokki I

5.2. Ytri aðalbaksýnispeglar í flokki II

5.2.1. Ytri baksýnispegill ökumannsmegin

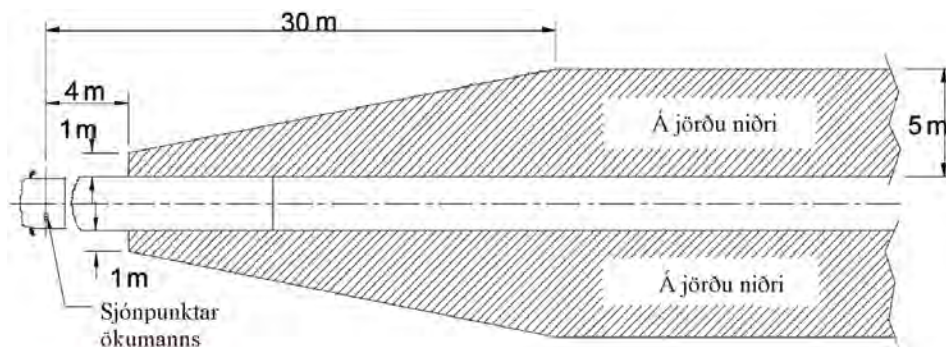
Sjónsviðið skal vera þannig að ökumaður geti séð a.m.k. 5 m breiðan og flatan, láréttan hluta vegarins sem afmarkast af plani samsíða lóðréttu lengdarmiðjuplan ökutækisins og liggur í gegnum ysta punkt ökutækisins ökumannsmegin og nær frá punkti sem er 30 m aftan við sjónpunkta ökumanns og að sjóndeildarhring.

Að auki verður ökumaður að sjá 1 m af breidd vegarins, sem afmarkast af plani samsíða lóðréttu lengdarmiðjuplan og liggur í gegnum ysta punkt ökutækisins, frá punkti sem er 4 m aftan við lóðréttu planið sem liggur í gegnum sjónpunkta ökumanns (mynd 7).

5.2.2. Ytri baksýnispegill farþegamegin

Sjónsviðið skal vera þannig að ökumaður geti séð a.m.k. 5 m breiðan og flatan, láréttan hluta vegarins sem afmarkast af plani samsíða lóðréttu lengdarmiðjuplan ökutækisins og liggur í gegnum ysta punkt ökutækisins farþegamegin og nær frá 30 m aftan við sjónpunkta ökumanns og að sjóndeildarhring.

Að auki verður ökumaður að sjá 1 m af breidd vegarins, sem afmarkast af plani samsíða lóðréttu lengdarmiðjuplan og liggur í gegnum ysta punkt ökutækisins, frá punkti sem er 4 m aftan við lóðréttu planið sem liggur í gegnum sjónpunkta ökumanns (mynd 7).

Mynd 7: Sjónsvið spegla í flokki II

5.3. Ytri aðalbaksýnispeglar í flokki III

5.3.1. Ytri baksýnispegill ökumannsmegin

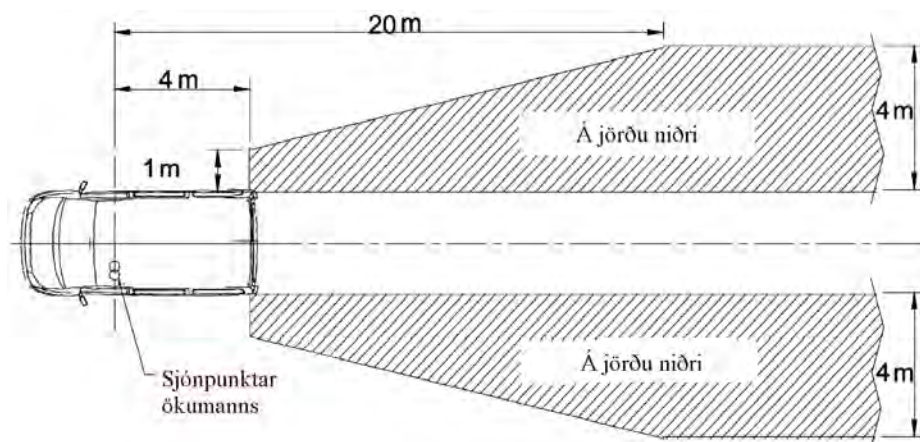
Sjónsviðið skal vera þannig að ökumaður geti séð a.m.k. 4 m breiðan og flatan, láréttan hluta vegarins sem afmarkast af plani samsíða lóðréttu lengdarmiðjuplani ökutækisins og liggur í gegnum ysta punkt ökutækisins ökumannsmegin og nær frá 20 m aftan við sjónpunkta ökumanns og að sjóndeildarhring (sjá mynd 8).

Að auki verður ökumaður að sjá 1 m af breidd vegarins, sem afmarkast af plani samsíða lóðréttu lengdarmiðjuplani og liggur í gegnum ysta punkt ökutækisins, frá punkti sem er 4 m aftan við lóðréttu planið sem liggur í gegnum sjónpunkta ökumanns.

5.3.2. Ytri baksýnispegill farþegamegin

Sjónsviðið skal vera þannig að ökumaður geti séð a.m.k. 4 m breiðan og flatan, láréttan hluta vegarins sem afmarkast af plani samsíða lóðréttu lengdarmiðjuplani ökutækisins og liggur í gegnum ysta punkt ökutækisins farþegamegin og nær frá 20 m aftan við sjónpunkta ökumanns og að sjóndeildarhring (sjá mynd 8).

Að auki verður ökumaður að sjá 1 m af breidd vegarins, sem afmarkast af plani samsíða lóðréttu lengdarmiðjuplani og liggur í gegnum ysta punkt ökutækisins, frá punkti sem er 4 m aftan við lóðréttu planið sem liggur í gegnum sjónpunkta ökumanns.

Mynd 8 Sjónsvið spegla í flokki III

5.4. Ytri „gleiðhorns“-spegill (flokkur IV)

5.4.1. Ytri „gleiðhorns“-spegill ökumannsmegin

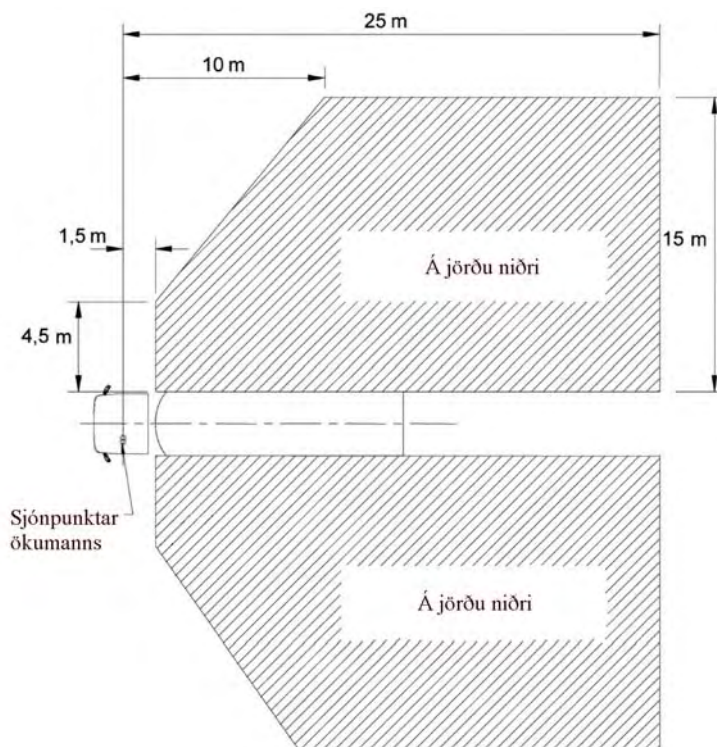
Sjónsviðið skal vera þannig að ökumaður geti séð a.m.k. 15 m breiðan og flatan, láréttan hluta vegarins sem afmarkast af plani samsíða lóðréttu lengdarmiðjuplani ökutækisins og liggur í gegnum ysta punkt ökutækisins ökumannsmegin og sem nær frá punkti sem er a.m.k. 10 til 25 m aftan við sjónpunkta ökumanns.

Að auki verður ökumaður að sjá 4,5 m af breidd vegarins, sem afmarkast af plani samsíða lóðréttu lengdarmiðjuplani og liggur í gegnum ysta punkt ökutækisins, frá punkti sem er 1,5 m aftan við lóðréttu planið sem liggur í gegnum sjónpunkta ökumanns (mynd 9).

5.4.2. Ytri „gleiðhorns“-spegill farþegamegin

Sjónsviðið skal vera þannig að ökumaður geti séð a.m.k. 15 m breiðan og flatan, láréttan hluta vegarins sem afmarkast af plani samsíða lóðréttu lengdarmiðjuplani ökutækisins og liggur í gegnum ysta punkt ökutækisins farþegamegin og sem nær frá punkti sem er a.m.k. 10 til 25 m aftan við sjónpunkta ökumanns.

Að auki verður ökumaður að sjá 4,5 m af breidd vegarins, sem afmarkast af plani samsíða lóðréttu lengdarmiðjuplani og liggur í gegnum ysta punkt ökutækisins, frá punkti sem er 1,5 m aftan við lóðréttu planið sem liggur í gegnum sjónpunkta ökumanns (mynd 9).

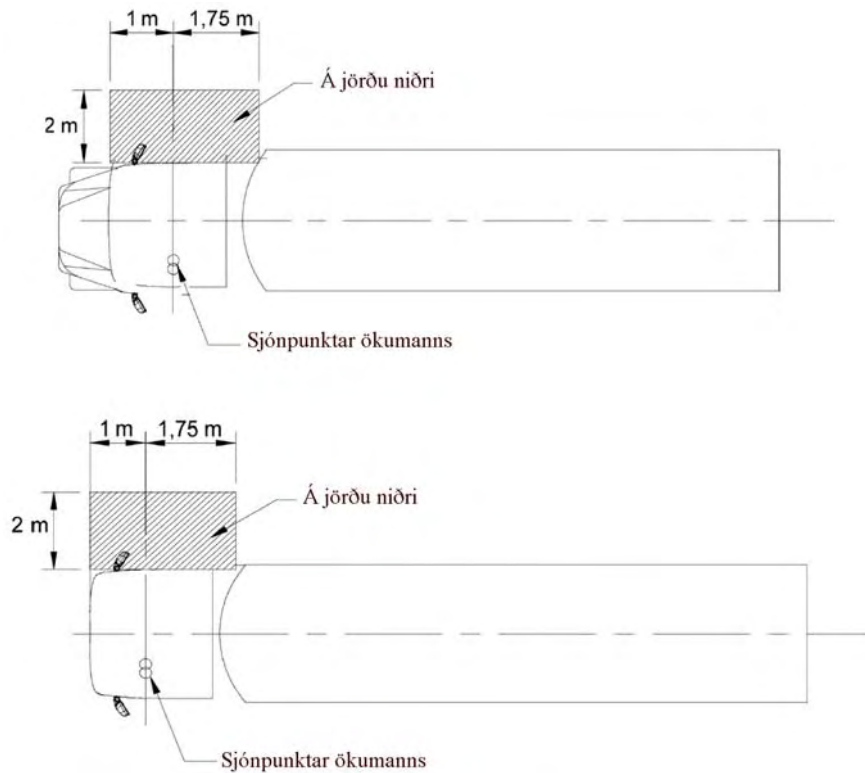
Mynd 9 Sjónsvið „gleiðhorns“-spegla í flokki IV

5.5. Ytri „nálægðar“-spegill (flokkur V)

Sjónsviðið skal vera þannig að ökumaður geti séð flatan, láréttan hluta vegarins meðfram hliðum ökutækisins sem afmarkast af eftirfarandi lóðréttum plönum (sjá myndir 10a og 10b):

- 5.5.1. plani sem er samsíða lóðréttu lengdarmiðjuplani ökutækisins og liggur í gegnum ysta punkt farþegamegin við stýrishús ökutækisins,
- 5.5.2. á þverveginn, samsíða plani sem liggur í 2 m fjarlægð framan við planið sem nefnt er í lið 5.5.1,
- 5.5.3. að aftan, plani sem er samsíða lóðréttu plani sem liggur í gegnum sjónpunkta ökumanns og er 1,75 m fyrir aftan það plan,
- 5.5.4. að framan, plani sem er samsíða lóðréttu plani sem liggur í gegnum sjónpunkta ökumanns og er 1 m fyrir framan það plan. Ef lóðréttu þverplanið, sem liggur í gegnum fremstu brún á stuðara ökutækisins, er minna en 1 m fyrir framan lóðréttu planið sem liggur í gegnum sjónpunkta ökumanns skal sjónsviðið takmarkað við það plan.

- 5.5.5. Ef sjónsviðið, sem lýst er á myndum 10a og 10b, næst með samsetningu sjónsviðs gleiðhornsspegils í flokki IV og framsýnispegils í flokki VI er ekki lögboðið að setja upp nálægðarspegil í flokki V.

Myndir 10a og 10b Sjónsvið nálægðarspegils í flokki V

5.6. Framsýnispegill (flokkur VI)

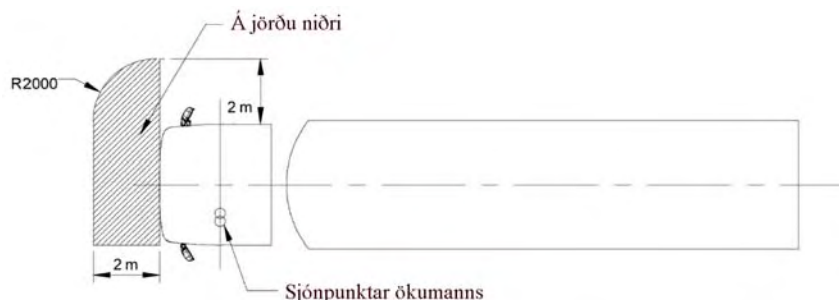
- 5.6.1. Sjónsviðið skal vera þannig að ökumaður geti séð a.m.k. flatan, láréttan hluta vegarins sem afmarkast af:

- einu lóðréttu þverplani sem liggur í gegnum ysta punkt framhluta stýrishúss ökutækisins
- einu lóðréttu þverplani sem er 2000 mm fyrir framan ökutækið
- einu lóðréttu lengdarmiðjuplani sem liggur samsíða lóðréttu lengdarmiðjuplani sem liggur í gegnum ystu hlið ökutækisins ökumannsmegin og
- einu lóðréttu lengdarmiðjuplani sem liggur samsíða lóðréttu lengdarmiðjuplani 2000 mm fyrir utan ystu hlið ökutækisins á móti þeirri hlið sem er ökumannsmegin.

Fremsta hluta þessa sjónsviðs sem er á móti þeirri hlið sem er ökumannsmegin má rúnna með geisla sem er 2000 mm (sjá mynd 11).

Ákvæðin um framsýnispegla eru lögboðin fyrir frambyggð (eins og skilgreint er í neðanmálsgrein (²) í a-lið I. viðauka við tilskipun 70/156/EBE) ökutæki í flokkum $N_2 > 7,5$ t og N_3 .

Ef ökutæki í þessum flokkum, með aðra smíðaeiginleika að því er varðar yfirbygginguna, geta ekki uppfyllt kröfurnar með því að nota framsýnispegil skal búnaður sem samanstendur af myndavél og skjá notaður. Ef hvorugur þessara kosta gefur fullnægjandi sjónsvið er hægt að nota annan búnað til að auka sjónsvið. Búnaðurinn verður að geta greint hlut sem er 50 cm á hæð og með þvermál sem er 30 cm innan þess sviðs sem skilgreint er á mynd 11.

Mynd 11 Sjónsvið framsýnispegils í flokki VI

5.6.2. Ef ökumaðurinn getur hins vegar séð, að teknu tilliti til hindrananna vegna A-stoðanna, beina línu 300 mm fyrir framan ökutækið í 1200 mm hæð fyrir ofan yfirborð vegarins og sem er staðsett á milli lóðréttis lengdarmiðjuplans, sem liggur samsíða lóðréttu lengdarmiðjuplani sem liggur í gegnum ystu hlið ökutækisins ökumannsmegin og lóðréttis lengdarmiðjuplans sem liggur samsíða lóðréttu lengdarmiðjuplani 900 mm fyrir utan ystu hlið ökutækisins á móti þeirri hlið sem er ökumannsmegin, er framsýnispegill í flokki VI ekki lögboðinn.

5.7. Þegar um er að ræða spegla sem gerðir eru úr nokkrum endurvarpsflötum sem hafa ýmist ólíka boga eða eru hornrétt hver á annan verður a.m.k. einn endurvarpsflatanna að hafa það sjónsvið og vera af þeirri stærð (sjá lið 2.2.2 í II. viðauka) sem tilgreint er fyrir þann flokk.

5.8. Hindranir

5.8.1. Innri baksýnispegill (flokkur I)

Skerðing á sjónsviði er leyfileg vegna höfuðpúða og búnaðar eins og sólskyggna, afturrúðupurrkna, hitaspírala, og hemlaljóskers í undirflokki S3 eða vegna íhluta yfirbyggingar svo sem gluggastoða í skiptum hurðum að aftan ef þau skyggja ekki meira en 15% á sjónsviðið sem mælt er fyrir um þegar þeim er varpað á lóðrétt plan hornrétt á lengdarmiðjuplan ökutækisins. Mæla skal hversu mikil hindrunin er með höfuðpúðana stillta í lægstu mögulegu stöðu og með sólskyggni frá.

5.8.2. Ytri speglar (flokkar II, III, IV, V og VI)

Í sjónsviðinu, sem skilgreint er hér að framan, skal ekki taka tillit til hindrana vegna yfirbyggingar og sumra íhluta á henni, s.s. annarra spegla, hurðarhúna, breiddarljósa, stefnuljósa og afturstuðara, svo og íhluta til hreinsunar á endurvarpsflötum ef þessir hlutir skyggja samanlagt á minna en 10% af tilgreindu sjónsviði.

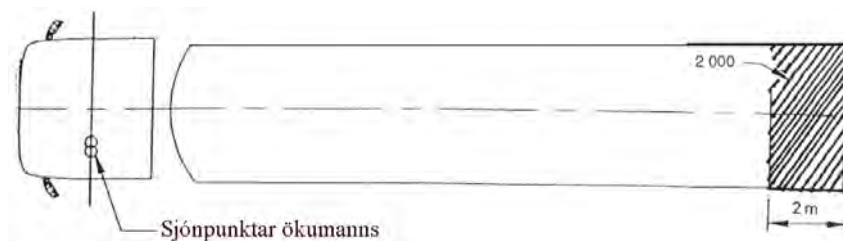
5.9. Prófunaraðferð

Sjónsvið skal ákvarðað með því að setja sterka ljósgjafa við sjónpunkta og skoða ljósið sem endurvarpast á lóðréttum eftirlitsskjá. Heimilt er að nota aðrar samsvarandi aðferðir.

Búnaður til að auka sjónsvið, annar en speglar

6. Búnaður til að auka sjónsvið skal vera þannig að hægt sé að sjá markhlut innan sjónsviðsins, sem lýst er, að teknu tilliti til markskynjunarinnar.

7. Skerðing á beinu útsýni ökumanns, sem uppsetning á búnaði til að auka sjónsvið veldur, skal takmörkuð eins og kostur er.
8. Að því er varðar ákvörðun á greiningarfjarlægðinni, þegar um er að ræða búnað til að auka sjónsvið sem samanstendur af myndavél og skjá, skal beita aðferðinni í viðbætinum við þennan viðauka.
9. **Uppsetningarkröfur vegna skjásins**
- Áttin, sem horft er í til að sjá á skjáinn, skal vera u.þ.b. sú sama og áttin sem horft er í til að sjá í aðalspegilinn.
10. Ökutæki í flokki M₁ og M₃ og fullbúin ökutæki eða fullbúin ökutæki í áföngum í flokki N₂ > 7,5 t og N₃, sem eru með sérhannaða yfirbyggingu til sorphirðu, geta, á afturhluta yfirbyggingarinnar, verið með búnað til að auka sjónsvið, annan en spegla til að tryggja eftirfarandi sjónsvið.
- 10.1. Sjónsviðið (sjá mynd 12) skal vera þannig að ökumaður geti séð a.m.k. flatan, láréttan hluta vegarins sem afmarkast af:
- lóðréttu plani sem myndar beina línu við aftasta punkt fullbúins ökutækis og hornrétt á lengdarmiðjuplan ökutækisins,
 - lóðréttu plani sem er samsíða og 2000 mm fyrir aftan fyrra planið (með tilliti til afturhluta ökutækisins),
 - tveimur lóðréttum lengdarplönum sem afmarkast af ystu hliðum ökutækisins og eru samsíða lóðréttu lengdarmiðjuplan ökutækisins.
- 10.2. Ef ökutæki í þessum flokkum geta ekki uppfyllt kröfurnar í lið 10.1 með því að nota búnað sem samanstendur af myndavél og skjá, er hægt að nota annan búnað til að auka sjónsvið. Í því tilviki verður búnaðurinn að geta greint hlut sem er 50 cm á hæð og með þvermál sem er 30 cm, innan þess sviðs sem skilgreint er í lið 10.1.

Mynd 12 Sjónsvið búnaðar til að auka sjónsvið á afturhluta ökutækisins

Viðbætur

Útreikningur á greiningarfjarlægðinni

1. BÚNAÐUR TIL AÐ AUKA SJÓNSVIÐ SEM SAMANSTENDUR AF MYNDAVÉL OG SKJÁ

1.1. Upplausnarmörk myndavélar

Upplausnarmörk myndavélar eru skilgreind með formúlunni:

$$\omega_c = 60 \frac{\beta_c}{2N_c}$$

þar sem:

ω_c : upplausnarmörk myndavélarinnar (bogamínútur)

β_c : sjónhorn myndavélarinnar (*)

N_c : fjöldi lína í mynd myndavélar

Framleiðandinn skal gefa upp gildin fyrir β_c og N_c .

1.2. Ákvörðun á markfjarlægð áhorfanda frá skjánum

Fyrir skjá sem hefur tiltekna stærðir og eiginleika er hægt að reikna út fjarlægðina frá skjánum þar sem greiningarfjarlægðin er einungis háð afköstum myndavélarinnar. Markfjarlægð áhorfanda frá skjánum $r_{m,c}$ er skilgreind með:

$$r_{m,c} = \frac{H_m}{N_m \cdot 2 \cdot \tan\left(\frac{\omega_{eye}}{2,60}\right)}$$

þar sem:

$r_{m,c}$: markfjarlægð áhorfanda frá skjá (m)

H_m : hæð skjámyndarinnar (m)

N_m : fjöldi lína í mynd á skjá (-)

ω_{eye} : upplausnarmörk auga þess sem horfir (bogamínútur)

Talan 60 er til að umreikna úr bogamínútum í gráður.

Framleiðandi skal gefa upp gildin fyrir H_m og N_m .

$\omega_{eye} = 1$

1.3. Ákvörðun á greiningarfjarlægðinni

- 1.3.1. Hámarksgreiningarfjarlægðin innan markfjarlægðar frá áhorfanda. Ef fjarlægðin frá auga til skjás er, vegna uppsetningar, minni en markfjarlægð frá áhorfanda skal hámarksgreiningarfjarlægðin, sem mögulegt er að ná, skilgreind með:

$$r_d = \frac{D_o}{\tan\left(\frac{f \cdot \omega_c}{60}\right)} = \frac{D_o}{\tan\left(\frac{f \cdot \beta_c}{2 \cdot N_c}\right)}$$

þar sem:

r_d : greiningarfjarlægð [m]

D_o : þvermál hlutarins [m]

f : stuðull til að hækka mörkin

ω_c , β_c og N_c í samræmi við lið 1.1

$D_o = 0,8$ m

$f = 8$

- 1.3.2. Greiningarfjarlægð sem er meiri en markfjarlægð frá áhorfanda. Ef fjarlægðin frá auga til skjás er, vegna uppsetningar, meiri en markfjarlægð frá áhorfanda skal hámarksgreiningarfjarlægðin, sem mögulegt er að ná, skilgreind með:

$$r_d = \frac{D_o}{\tan\left[\frac{f \cdot \beta_c}{2 N_c} \cdot \frac{N_m}{0,01524 \cdot D_m} \cdot r_m \cdot \tan\left(\frac{\omega_{eye}}{60}\right)\right]}$$

þar sem:

r_m : fjarlægð frá áhorfanda að skjánum (m)

D_m : hornalína skjásins (tommur)

N_m : fjöldi lína í mynd á skjá (-)

β_c og N_c í samræmi við lið 1.1

N_m og ω_{eye} í samræmi við lið 1.2

2. VIÐBÓTARKRÖFUR UM VIRKNI

Á grundvelli uppsetningarskilyrðanna skal ákvarða hvort búnaðurinn í heild uppfylli enn kröfurnar um virkni sem tilgreindar eru í II. viðauka, einkum varðandi glýjuleiðréttingu, hámarks- og lágmarksljóma skjásins. Einnig skal ákvarða að hvaða marki skal tekið á glýjuleiðréttingu og hversu stórt hornið má vera sem innfallandi sólarljós getur myndað við skjáinn og þetta skal borið saman við samsvarandi niðurstöður mælinga frá kerfismælingunum.

Þetta er annaðhvort hægt að byggja á líkani, sem búið er til með tölvustuddri hönnun (CAD), á ákvörðun á því horni sem innfallandi ljósið myndar við búnaðinn þegar hann hefur verið festur í viðeigandi ökutæki, eða með því að framkvæma viðeigandi mælingar á viðeigandi ökutæki eins og lýst er í lið 3.2 í B-hluta II. viðauka.

IV. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA SEM KVEDIÐ ER Á UM Í 6. GR.

Tilskipun 71/127/EBE með áorðnum breytingum	Þessi tilskipun
—	1. gr.
—	2. gr.
1. gr.	—
2. gr.	—
3. gr.	—
4. gr.	—
5. gr.	—
6. gr.	—
7. gr.	3. gr.
8. gr.	—
—	4. gr.
9. gr.	—
10. gr.	5. gr.
—	6. gr.
—	7. gr.
11. gr.	8. gr.
I. viðauki	I. viðauki
1. viðbætur við I. viðauka	1. viðbætur við II. viðauka
—	1. viðbætur við I. viðauka
—	2. viðbætur við I. viðauka
—	3. viðbætur við I. viðauka
—	4. viðbætur við I. viðauka
—	5. viðbætur við I. viðauka
2. viðbætur við I. viðauka	6. viðbætur við I. viðauka
II. viðauki	Viðauki II, A
—	Viðauki II, B
1. viðbætur við II. viðauka	1. viðbætur við II. viðauka
—	2. viðbætur við II. viðauka
2. viðbætur við II. viðauka	—
3. viðbætur við II. viðauka	I. viðauki og 5. viðbætur við I. viðauka
III. viðauki	2. viðbætur við I. viðauka
—	III. viðauki
Viðbætur við III. viðauka	Viðbætur við III. viðauka
—	4. viðbætur við I. viðauka
—	IV. viðauki

TILSKIPUN RÁÐSINS 2002/31/EB

2007/EES/26/12

frá 22. mars 2002

um framkvæmd tilskipunar ráðsins 92/75/EBE að því er varðar orkumerkingar á loftræstisamstæðum til heimilisnota (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 92/75/EBE frá 22. september 1992 um merkingar og staðlaðar vörulýsingar á heimilistækjum er greina frá notkun þeirra á orku og öðrum aðföngum ⁽¹⁾, einkum 9. og 12. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt tilskipun 92/75/EBE skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdartilskipanir fyrir ýmis konar heimilistæki, þ.m.t. loftræstisamstæður.
- 2) Raforkunotkun loftræstisamstæðna er verulegur hluti af heildarorkuþörf heimila í Bandalaginu. Unnt er að draga verulega úr raforkunotkun þessara tækja.
- 3) Samræmdir staðlar eru tækniforskriftir sem evrópskar staðlastofnanir samþykkja, eins og um getur í I. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknistaðla og reglugerða ⁽²⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 98/48/EB ⁽³⁾, í samræmi við almennar viðmiðunarreglur um samstarf framkvæmdastjórnarinnar og þessara stofnana sem undirritað var 13. nóvember 1984, með áorðnum breytingum.
- 4) Aðildarríkjunum ber að veita umbeðnar upplýsingar um hávaðamengun samkvæmt tilskipun ráðsins 86/594/EBE frá 1. desember 1986 um hávaða sem berst í lofti frá heimilistækjum ⁽⁴⁾.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið er á fót skv. 10. gr. tilskipunar 92/75/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Tilskipun þessi gildir um loftræstisamstæður til heimilisnota sem ganga fyrir rafmagni og eru skilgreindar í

Evrópastöðlunum EN 255-1, EN 814-1 eða samræmdu stöðlunum sem um getur í 2. gr.

Eftirtalin tæki falla ekki undir ákvæði hennar:

- tæki sem geta einnig notað aðra orkugjafa,
- tæki sem flytja varma frá lofti til vatns og frá vatni til vatns,
- tæki með meiri afköst (kæliafköst) en 12 kW.

2. gr.

1. Upplýsinganna, sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun, verður aflað með mælingum sem gerðar eru í samræmi við samræmda staðla sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) hafa samþykkt samkvæmt umboði frá framkvæmdastjórninni í samræmi við tilskipun 98/34/EB, en tilvísunarnúmer þeirra hafa verið birt í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* og aðildarríkin hafa birt tilvísunarnúmer innlendu staðlanna sem þessir samræmdu staðlar eru teknir upp í.

Ákvæði I., II. og III. viðauka við þessa tilskipun, sem lúta að þeirri kröfu að veittar séu upplýsingar um hávaða, gilda því aðeins að aðildarríkin krefjist þess skv. 3. gr. tilskipunar 86/594/EBE. Þessar upplýsingar skulu metnar í samræmi við þá tilskipun.

2. Í þessari tilskipun hafa hugtökin, sem eru notuð, sömu merkingu og í tilskipun 92/75/EBE.

3. gr.

1. Tækniskjöldin, sem um getur í 3. mgr. 2. gr. tilskipunar 92/75/EBE, skulu hafa að geyma:

- a) nafn og heimilisfang birgis,
- b) almenna lýsingu á tegundinni þannig að hana megi sanngreina auðveldlega og án nokkurs vafa,
- c) upplýsingar, þ.m.t. teikningar eftir þörfum, um helstu hönnunareinkenni tegundar, einkum atriði sem hafa afgerandi áhrif á orkunotkun hennar,
- d) skýrslur um viðeigandi mælingar sem gerðar hafa verið samkvæmt samræmdu stöðlunum sem um getur í 1. mgr. 2. gr. þessarar tilskipunar,

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 86, 3.4.2002, bls. 26, bls. 35. Henni var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 123/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 297, 13.10.1992, bls. 16.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 217, 5.8.1998, bls. 18.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 344, 6.12.1986, bls. 24.

e) leiðbeiningar um notkun, ef þær eru fyrir hendi.

Þegar upplýsinga hefur verið aflað um sérstaka samstæðu tegundar með útreikningi á grundvelli hönnunar og/eða framreikningi á öðrum samstæðum skulu gögnin fela í sér upplýsingar um slíka útreikninga og/eða framreikninga og um prófanir sem hafa verið gerðar til að staðfesta nákvæmni útreikninganna, sem gerðir hafa verið (upplýsingar um reiknilíkanið fyrir útreikning á afköstum skiptra kerfa (split systems) og um mælingar sem eru gerðar til að sannprófa þessa tegund).

2. Merkimiðinn, sem um getur í 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 92/75/EBE, skal vera eins og tilgreint er í I. viðauka við þessa tilskipun.

Merkimiðanum skal komið fyrir utanvert á framhlið eða ofan á tækinu, þannig að hann sjáist greinilega og að ekkert skyggi á hann.

3. Innihald og form upplýsingablaðsins, sem um getur í 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 92/75/EBE, skal vera í samræmi við það sem tilgreint er í II. viðauka við þessa tilskipun.

4. Ef tækin eru boðin til sölu, leigu eða kaupleigu með prentuðum eða skriflegum upplýsingum eða á annan hátt sem gefur til kynna að ekki sé gert ráð fyrir því að hugsanlegur viðskiptamaður geti séð tækið í útstillingu, s.s. með skriflegu tilboði, í póstpöntunarlista, auglýsingum á Netinu eða öðrum rafrænum miðli, skulu upplýsingarnar vera allar þær sömu og eru tilgreindar í III. viðauka við þessa tilskipun.

5. Orkunýtniflokkur tækis skal ákvarðaður í samræmi við IV. viðauka.

4. gr.

Aðildarríkin skulu gera þá bráðabirgðaráðstöfun, til 30. júní 2003, að leyfa markaðssetningu, auglýsingu og/eða útstillingu á framleiðsluvörum og dreifingu á upplýsingum sem

um getur í 4. mgr. 3. gr. og samrýmast ekki þessari tilskipun.

5. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta, fyrir 1. janúar 2003, nauðsynleg ákvæði til að fara að tilskipun þessari. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 1. janúar 2003.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

6. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

7. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. mars 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

MERKIMIÐINN

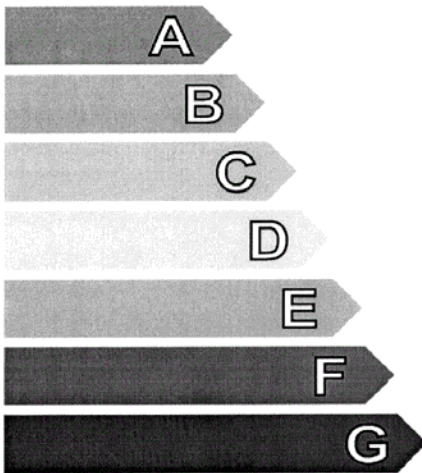
Útlit merkimiða

1. Merkimiðinn skal vera á viðeigandi tungumáli í samræmi við eftirfarandi teikningar:

Merkimiði á tæki fyrir kælingu eingöngu — merkimiði 1

Orka		Loftræstisamstæður	
Framleiðandi Utandyrabúnaður Innandyrabúnaður		Kennimerki ABC 123 ABC 123	
Góð nýtni 		 	
Slæm nýtni Orkunotkun við kælingu á ársgrundvelli í kWh (Raunnotkun fer eftir loftslagi og því hvernig tækið er notað) Kæling kW Orkunýtnihlutfall Fullur styrkur (því hærri, því betri)		X.Y X.Y X.Y	
Tegund			
Kæling eingöngu — Kæling + hitun — Loftkæling — Vatnskæling —			
Hávaði (dB(A) re 1 pW)			
Nánari upplýsingar er að finna í bæklingum sem fylgja vörunum			
Staðall EN XYZ Loftræstisamstæður Tilskipun 2002/31/EB um orkumerkingar			

Merkimiði á kælitæki/hitunartæki — merkimiði 2

Orka		Loftræstisamstæður
Framleiðandi		Kennimerki
Utandyrabúnaður		ABC 123
Innandyrabúnaður		ABC 123
Góð nýtni 		
Slæm nýtni Orkunotkun við kælingu á ársgrundvelli í kWh (Raunnotkun fer eftir loftslagi og því hvernig tækið er notað) Kæling kW Orkunýtnihlutfall Fullur styrkur (því hærri, því betri)		X.Y X.Y X.Y
Tegund	Kæling eingöngu — Kæling + hitun — Loftkæling — Vatnskæling —	
Hitun kW		X.Y
Hitunarhæfni A: góð B: slæm		A B C D E F G
Hávaði (dB(A) re 1 pW)		
Nánari upplýsingar er að finna í bæklingum sem fylgja vörunum		
Staðall EN XYZ Loftræstisamstæður Tílskipun 2002/31/EB um orkumerkingar		

2. Með eftirfarandi athugasemdum er tilgreint hvaða upplýsingar eiga að koma fram:

Athugasemd:

- I. Nafn birgis eða vörumerki.
- II. Tegundarauðkenni sem birgir gefur upp.
Fyrir „skiptar og margskiptar einingar“ skal tilgreina tegundarauðkenni þeirra innan- og utandyrahluta samstæðunnar sem tölurnar, sem gefnar eru upp hér á eftir, gilda um.
- III. Orkunýtniflokkur tegundar eða samstæðu, ákvarðaður í samræmi við IV. viðauka. Örvaroddurinn með viðeigandi kennistaf skal vera í sömu hæð og oddur örvarinnar fyrir viðkomandi orkunýtniflokk.
Hæð örvarinnar með kennistafnum skal minnst vera jöfn hæð örvarinnar fyrir orkunýtniflokkinn og ekki meira en tvöfalt hærri en hún.
- IV. Hafi tegund verið úthlutað umhverfismerki ESB í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB nr. 1980/2000 frá 17. júlí 2000 um endurskoðað kerfi um veitingu umhverfismerkis Bandalagsins ⁽¹⁾) má setja afrit af umhverfismerkinu hér með fyrirvara um kröfur reglugerðarinnar um veitingu umhverfismerkisins.
- V. Leiðbeinandi orkunotkun á ársgrundvelli með heildarílagsorku, eins og hún er skilgreind í samhæfðu stöðlunum sem um getur í 2. gr., margfölduð með 500 klukkustunda ársmeðaltali við kælingu við fullan styrk, ákvörðuð í samræmi við prófunaraðferðir samræmdu staðlanna sem um getur í 2. gr. (skilyrði T1 „í meðallagi“).
- VI. Kæling, skilgreind sem kæligeta tækis í kilóvöttum við kælingu við fullan styrk, ákvörðuð í samræmi við prófunaraðferðir samræmdu staðlanna sem um getur í 2. gr. (skilyrði T1 „í meðallagi“).
- VII. Orkunýtnihlutfall (EER) tækis við kælingu við fullan styrk, ákvarðaður í samræmi við prófunaraðferðir samræmdu staðlanna sem um getur í 2. gr. (skilyrði T1 „í meðallagi“).
- VIII. Gerð tækis: kæling eingöngu, kæling/hitun. Þessi kenniör skal vera í sömu hæð og viðkomandi gerð tækis.
- IX. Við kælingu: loftkælt, vatnskælt.
Þessi kenniör skal vera í sömu hæð og viðkomandi gerð tækis.
- X. Eingöngu fyrir tæki til hitunar (merkimiði 2): hitun skilgreind sem hitunargeta tækis í kilóvöttum við hitun við fullan styrk, ákvörðuð í samræmi við prófunaraðferðir samræmdu staðlanna sem um getur í 2. gr. (skilyrði T1 + 7C).
- XI. Eingöngu fyrir tæki með upphitun (merkimiði 2): orkunýtniflokkur við hitun í samræmi við IV. viðauka, tilgreindur á kvarðanum A (lítil orkunotkun) til G (mikil orkunotkun), ákvarðaður í samræmi við prófunaraðferðir samræmdu staðlanna sem um getur í 2. gr. (skilyrði T1 + 7C). Ef tækið framleiðir varma með rafviðnámi skal nýtnistuðullinn (coefficient of performance (COP)) hafa gildið 1.
- XII. Hávaði við eðlilega notkun, ef við á, ákvarðaður í samræmi við tilskipun 86/594/EEB.

Athugasemd:

Sambærileg hugtök á öðrum tungumálum er að finna í V. viðauka.

Prentun

3. Hér á eftir eru tiltekin atriði í gerð merkimiðans skilgreind:

Litir:

CMYK — blár, blárauður, gulur, svartur.

Dæmi 07X0: 0% blár, 70% blárauður, 100% gulur, 0% svartur.

Örvar:

A X0X0

B 70X0

C 30X0

D 00X0

E 03X0

F 07X0

G 0XX0

Litur rammans: litur X070. Kenniör orkunýtniflokksins er með svörtum bakgrunni.

Allur textinn er svartur. Bakgrunnurinn er hvítur.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 237, 21.9.2000, bls. 1.

	5 mm	73 mm	33 mm	5 mm
41 mm	Orka		Loftræstisamstæður	
	Framleiðandi Utandyrabúnaður Innandyrabúnaður		Kennimerki A B C 1 2 3 A B C 1 2 3	
90 mm	Lítill orkunotkun			
41 mm	Mikil orkunotkun			
	Árleg orkunotkun við kælingu í kWh (Raunnotkun fer eftir loftslagi og því hvernig tækið er notað)		X.Y	
	Kæliafköst kW		X.Y	
	Orkunýtnihlutfall Fullur styrkur (því hærra, því betri)		X.Y	
15 mm	Tegund	Kæling eingöngu	—	
		Kæling + hitun	←	
		Loftekæling	←	
		Vatnskæling	—	
23 mm	Hitun kW		X.Y	
	Hitunarhæfni A: góð B: slæm		A B C D E F G	
44 mm	Hávaði (dB(A) re 1 pW)			
	Nánari upplýsingar er að finna í bæklingum sem fylgja vörunum			
	Staðall EN XYZ Loftræstisamstæður Tilskipun 2002/31/EB um orkumerkingar			

II. VIÐAUKI

UPPLÝSINGABLAÐIÐ

Upplýsingablaðið skal hafa að geyma eftirfarandi upplýsingar. Setja má upplýsingarnar upp í töflu yfir margar tegundir frá sama birgi, en í því tilviki skulu þær gefnar í tilgreindri röð, eða með lýsingu á tækinu:

1. Vörumerki birgis.
2. Tegundarauðkenni sem birgir gefur upp.

Fyrir „skiptar og margskiptar einingar“ skal tilgreina tegundarauðkenni þeirra innan- og utandyrahluta sem tölurnar, sem gefnar eru upp hér á eftir, gilda um.
3. Orkunýtniflokkur tegundar, ákvarðaður í samræmi við IV. viðauka. Tilgreindur sem „Orkunýtniflokkur á kvarðanum A (góð nýtni) til G (slæm nýtni)“. Ef þessar upplýsingar eru gefnar í töflu má gefa þær upp á annan hátt að því tilskildu að ljóst sé að kvarðinn er frá A (góð nýtni) til G (slæm nýtni).
4. Ef upplýsingarnar eru gefnar upp í töflu og ef sum tækjanna, sem tilgreind eru í töflunni, hafa fengið umhverfismerki Evrópusambandsins samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1980/2000 má tilgreina þær upplýsingar hér. Í því tilviki skal koma fram í yfirskriftinni „umhverfismerki Evrópusambandsins“ og færslan skal vera afrit af umhverfismerkinu. Þetta ákvæði er með fyrirvara um kröfur samkvæmt kerfinu um veitingu umhverfismerkis Bandalagsins.
5. Leiðbeinandi, árleg orkunotkun, byggð á meðalnotkun sem er 500 klst. á ári, ákvörðuð í samræmi við prófunaraðferðir samræmdu staðlanna sem um getur í 2. gr. (skilyrði T1 „í meðallagi“), eins og hún er skilgreind í V. athugasemd I. viðauka.
6. Kæling, skilgreind sem kæligeta tækis í kilóvöttum við kælingu við fullan styrk, ákvörðuð í samræmi við prófunaraðferðir samræmdu staðlanna sem um getur í 2. gr. (skilyrði T1 „í meðallagi“), eins og hún er skilgreind í VI. athugasemd I. viðauka.
7. Orkunýtnihlutfall tækis við kælingu við fullan styrk, ákvarðað í samræmi við prófunaraðferðir samræmdu staðlanna sem um getur í 2. gr. (skilyrði T1 „í meðallagi“).
8. Gerð tækis: kæling eingöngu, kæling/hitun.
9. Við kælingu: loftkæling, vatnskæling.
10. Eingöngu fyrir tæki til hitunar: hitun er skilgreind sem hitunargeta tækis í kilóvöttum við hitun við fullan styrk, ákvörðuð í samræmi við prófunaraðferðir samræmdu staðlanna sem um getur í 2. gr. (skilyrði T1 + 7C), eins og hún er skilgreind í X. athugasemd I. viðauka.
11. Eingöngu fyrir tæki með upphitun, orkunýtniflokkur hitunar í samræmi við IV. viðauka, tilgreindur á kvarðanum A (meiri nýtni) til G (minni nýtni), ákvarðaður í samræmi við prófunaraðferðir samræmdu staðlanna sem um getur í 2. gr. (skilyrði T1 + 7C), eins og hann er skilgreindur í XI. athugasemd I. viðauka. Ef tækið framleiðir varma með rafviðnámi skal nýtnistuðullinn hafa gildið 1.
12. Hávaði við eðlilega notkun, ef við þá, ákvarðaður í samræmi við tilskipun 86/594/EEB.
13. Birgjar geta auk þess tilgreint upplýsingar 5. til 8. liðar með tilliti til annarra prófunarskilyrða sem eru ákvörðuð í samræmi við prófunaraðferðir samræmdu staðlanna sem um getur í 2. gr.

Ef afrit af merkimiðanum, annaðhvort í lit eða í svart-hvítu, er að finna á upplýsingablaðinu þarf aðeins að tilgreina viðbótarupplýsingar.

Ath.:

Sambærileg hugtök á öðrum tungumálum er að finna í V. viðauka.

Sambærileg hugtök á öðrum tungumálum er að finna í V. viðauka.

IV. VIÐAUKI

FLOKKUN

1. Orkunýtniflokkur er ákvarðaður í samræmi við eftirfarandi töflur: orkunýtnihlutfall er ákvarðað í samræmi við prófunaraðferðir samræmdu staðlanna sem um getur í 2. gr. við skilyrði T1 „í meðallagi“.

Tafla 1 — Loftkældar loftræstisamstæður

Tafla 1.1

Orkunýtniflokkur	Skipt og margskipt tæki
A	$3,20 < EER$
B	$3,20 \geq EER > 3,00$
C	$3,00 \geq EER > 2,80$
D	$2,80 \geq EER > 2,60$
E	$2,60 \geq EER > 2,40$
F	$2,40 \geq EER > 2,20$
G	$2,20 \geq EER$

Tafla 1.2

Orkunýtniflokkur	Sambyggð tæki ⁽¹⁾
A	$3,00 < EER$
B	$3,00 \geq EER > 2,80$
C	$2,80 \geq EER > 2,60$
D	$2,60 \geq EER > 2,40$
E	$2,40 \geq EER > 2,20$
F	$2,20 \geq EER > 2,00$
G	$2,00 \geq EER$

⁽¹⁾ Sambyggðar „tvístocka“ einingar („double ducts“), skilgreindar sem „loftræstisamstæður sem eru að öllu leyti innan loftræsta rýmisins og þar sem lofðinntak þéttisins og útblástursrás tengjast andrúmsloftinu úti fyrir með tveimur stokkum“, eru flokkaðar samkvæmt töflu 1.2 með leiðréttingarstuðli – 0,4.

Tafla 1.3

Orkunýtniflokkur	Einstokka einingar
A	$2,60 < \text{EER}$
B	$2,60 \geq \text{EER} > 2,40$
C	$2,40 \geq \text{EER} > 2,20$
D	$2,20 \geq \text{EER} > 2,00$
E	$2,00 \geq \text{EER} > 1,80$
F	$1,80 \geq \text{EER} > 1,60$
G	$1,60 \geq \text{EER}$

Tafla 2 — Vatnskældar loftræstisamstæður

Tafla 2.1

Orkunýtniflokkur	Skipt og margskipt tæki
A	$3,60 < \text{EER}$
B	$3,60 \geq \text{EER} > 3,30$
C	$3,30 \geq \text{EER} > 3,10$
D	$3,10 \geq \text{EER} > 2,80$
E	$2,80 \geq \text{EER} > 2,50$
F	$2,50 \geq \text{EER} > 2,20$
G	$2,20 \geq \text{EER}$

Tafla 2.2

Orkunýtniflokkur	Sambyggð tæki
A	$4,40 < \text{EER}$
B	$4,40 \geq \text{EER} > 4,10$
C	$4,10 \geq \text{EER} > 3,80$
D	$3,80 \geq \text{EER} > 3,50$
E	$3,50 \geq \text{EER} > 3,20$
F	$3,20 \geq \text{EER} > 2,90$
G	$2,90 \geq \text{EER}$

2. Orkunýtniflokkur við hitun er ákvarðaður í samræmi við eftirfarandi töflur:

nýtnistuðullinn er ákvarðaður í samræmi við prófunaraðferðir samræmdu staðlanna sem um getur í 2. gr. við skilyrði T1 + 7C.

Tafla 3 — Loftkældar loftræstisamstæður — hitun

Tafla 3.1

Orkunýtniflokkur	Skip og margskipt tæki
A	$3,60 < \text{COP}$
B	$3,60 \geq \text{COP} > 3,40$
C	$3,40 \geq \text{COP} > 3,20$
D	$3,20 \geq \text{COP} > 2,80$
E	$2,80 \geq \text{COP} > 2,60$
F	$2,60 \geq \text{COP} > 2,40$
G	$2,40 \geq \text{COP}$

Tafla 3.2

Orkunýtniflokkur	Sambyggð tæki ⁽¹⁾
A	$3,40 < \text{COP}$
B	$3,40 \geq \text{COP} > 3,20$
C	$3,20 \geq \text{COP} > 3,00$
D	$3,00 \geq \text{COP} > 2,60$
E	$2,60 \geq \text{COP} > 2,40$
F	$2,40 \geq \text{COP} > 2,20$
G	$2,20 \geq \text{COP}$

⁽¹⁾ Sambyggðar „tvístokka“ einingar, skilgreindar sem „loftræstisamstæður sem eru að öllu leyti innan loftræsta rýmisins og þar sem loftinntak þéttisins og útblástursrás tengjast andrúmsloftinu úti fyrir með tveimur stokkum“, eru flokkaðar samkvæmt töflu 3,2 með leiðréttingarstuðli - 0,4.

Tafla 3.3

Orkunýtniflokkur	Einstokka einingar
A	$3,00 < \text{COP}$
B	$3,00 \geq \text{COP} > 2,80$
C	$2,80 \geq \text{COP} > 2,60$
D	$2,60 \geq \text{COP} > 2,40$
E	$2,40 \geq \text{COP} > 2,10$
F	$2,10 \geq \text{COP} > 1,80$
G	$1,80 \geq \text{COP}$

Tafla 4 — Vatnskældar loftræstisamstæður — hitun*Tafla 4.1*

Orkunýtniflokkur	Skipt og margskipt tæki
A	$4,00 < \text{COP}$
B	$4,00 \geq \text{COP} > 3,70$
C	$3,70 \geq \text{COP} > 3,40$
D	$3,40 \geq \text{COP} > 3,10$
E	$3,10 \geq \text{COP} > 2,80$
F	$2,80 \geq \text{COP} > 2,50$
G	$2,50 \geq \text{COP}$

Tafla 4.2

Orkunýtniflokkur	Sambyggð tæki
A	$4,70 < \text{COP}$
B	$4,70 \geq \text{COP} > 4,40$
C	$4,40 \geq \text{COP} > 4,10$
D	$4,10 \geq \text{COP} > 3,80$
E	$3,80 \geq \text{COP} > 3,50$
F	$3,50 \geq \text{COP} > 3,20$
G	$3,20 \geq \text{COP}$

V. VIÐAUKI

ÞÝÐING HUGTAKA SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Á MERKIMÍÐANUM OG UPPLÝSINGABLAÐINU

Samsvarandi hugtök á tungumálum Bandalagsins eru sem hér segir:

Aths. Merkimíði I. viðauki	Upplýsingablað og póspöntun II. og III. viðauki	ES	DA	DE	EL	EN	FR	IT	NL	PT	FI	SV
⊗		Energía	Energi	Energie	Ενέργεια	Energy	Énergie	Energia	Energie	Energia	Energia	Energi
I	1	Fabricante	Mærke	Hersteller	Προμηθευτής	Manufacturer	Fabricant	Costruttore	Fabrikant	Fabricante	Tavaran-toimittaja	Leverantör
II	2	Modelo	Model	Modell	Μοντέλο	Model	Modèle	Modello	Model	Modelo	Malli	Modell
II	2	Unidad exterior	Udendørs-enhed	Außengerät	Εξωτερική μονάδα	Outside unit	Unité extérieure	Unità esterna	Buiten-apparaat	Unidade exterior	Ulkoyksikkö	Utomhus-enhet
II	2	Unidad interior	Indendørs-enhed	Innengerät	Εσωτερική μονάδα	Inside unit	Unité intérieure	Unità interna	Binnen-apparaat	Unidade interior	Sisäyksikkö	Inomhusenhet
⊗		Más eficiente	Lavt forbrug	Niedriger Verbrauch	Πιο αποδοτικό	More efficient	Économe	Bassi consumi	Efficiënt	Mais eficiente	Vähän kuluttava	Låg förbrukning
⊗		Menos eficiente	Højt forbrug	Hoher Verbrauch	Λιγότερο αποδοτικό	Less efficient	Peu économe	Alti consumi	Inefficiënt	Menos eficiente	Paljon kuluttava	Hög förbrukning
	3	Clase de eficiencia energética . . . en una escala que abarca de A (más eficiente) a G (menos eficiente)	Relativt energiforbrug . . . på skalaen A (lavt forbrug) til G (højt forbrug)	Energie-effizienz-klasse . . . auf einer Skala von A (niedriger Verbrauch) bis G (hoher Verbrauch)	Τάξη ενεργειακής απόδοσης . . . σε μια κλίμακα από το Α (πιο αποδοτικό) έως το Γ (λιγότερο αποδοτικό)	Energy efficiency class . . . on a scale of A (more efficient) to G (less efficient)	Classement selon son efficacité énergétique . . . sur une échelle allant de A (économe) à G (peu économe)	Classe di efficienza energetica . . . su una scala da A (bassi consumi) a G (alti consumi)	Energieefficiëntieklasse . . . op een schaal van A (efficiënt) tot G (inefficiënt)	Clase de eficiência energética . . . numa escala de A (mais eficiente) a G (menos eficiente)	Energiatohokkuusluokka asteikolla A:sta (vähän kuluttava) G:hen (paljon kuluttava)	Energi-effektivitetsklass på en skala från A (låg förbrukning) till G (hög förbrukning)
V	5	Consumo de energía anual kWh en modo refrigeración	Energiforbrug /år kWh ved køling	Jährlicher Energieverbrauch kWh im Kühlbetrieb	Ετήσια κατανάλωση ενέργειας kWh για λειτουργία ψύξης	Annual energy consumption kWh in cooling mode	Consommation annuelle d'énergie kWh en mode refroidissement	Consumo annuo di energia kWh in modalità raffreddamento	Jaarlijks energieverbruik KWh in koelstand	Consumo anual de energia kWh no modo de arrefecimento	Vuotuinen energiankulutus kWh jäähydytystoiminnolla	Årlig energiförbrukning i kyläge kWh

Aths. Merkimiði I. viðauki	Upplýsingablað og póströntun II. og III. viðauki	ES	DA	DE	EL	EN	FR	IT	NL	PT	FI	SV
V	5	El consumo efectivo dependerá del clima y del uso del aparato	Det faktiske energiforbrug vil bero på brugen af anlægget og vejrforhold	Der tatsächliche Energieverbrauch hängt von der Verwendung des Geräts sowie von den Klimabedingungen ab	Η πραγματική κατανάλωση εξαρτάται από τον τρόπο χρήσης της συσκευής και τις κλιματικές συνθήκες	Actual consumption will depend how the appliance is used and climate	La consommation réelle dépend de la manière dont l'appareil est utilisé et du climat	Il consumo effettivo dipende dal clima e dalle modalità d'uso dell'apparecchio	Feitelijk verbruik afhankelijk van de wijze van gebruik van het apparaat en het klimaat	O consumo real de energia dependerá das condições de utilização do aparelho e do clima	Todellinen kulutus riippuu laitteen käyttötaavoista ja ilmastosta	Den faktiska förbrukningen beror på hur maskinen används och klimatet
VI	6	Potencia de refrigeración	Køleeffekt	Kühlleistung	Ισχύς ψύξης	Cooling output	Puissance frigorifique	Potenza refrigerante	Koelvermogen	Potência de arrefecimento	Jäähdytysteho	Kyleffekt
VII	7	Índice de eficiencia energética con carga completa	Energi-effektivitetskvotient ved fuld belastning	Energie-effizienzgröße bei Volllast	Βαθμός ενεργειακής απόδοσης υπό πλήρες φορτίο	Energy efficiency ratio (EER) at full load	Niveau de rendement énergétique à pleine charge	Indice di efficienza elettrica pieno regime	Energie-efficiëntieverhouding volle belasting	Índice de eficiência energética (EER) a plena carga	Energiatehokkuuskerroin täydellä kuormituksella	Energieeffektivitetskvot på högsta kyläge
VII	7	Cuanto mayor, mejor	Høj værdi betyder bedre effektivitet	Je höher, desto besser	Όσο υψηλότερο τόσο καλύτερο	The higher the better	Doit être le plus élevé possible	La più elevata possibile	Hoe hoger hoe beter	Deve ser o mais elevado possível	Mitä korkeampi, sen parempi	Ju högre desto bättre
VIII	8	Tipo	Type	Typ	Τύπος	Size	Type	Tipo	Type	Tipo	Tyyppi	Typ
VIII	8	Sólo refrigeración	Køling	Nur Kühlung	Μόνο ψύξη	Cooling only	Refroidissement seulement	Solo raffreddamento	Alleen koeling	Só arrefecimento	Pelkkä jäähdytys	Endast kylning
VIII	8	Refrigeración/calefacción	Køling/opvarmning	Kühlfunktion/Heizfunktion	Ψύξη/θέρμανση	Cooling/heating	Refroidissement/chauffage	Raffreddamento/riscaldamento	Koeling/verwarming	Arrefecimento/aquecimento	Jäähdytys/lämmitys	Kylning och uppvärmning
IX	9	Refrigerado por aire	Luftkølet	Luftkühlung	Αερόψυκτο	Air cooled	Refroidissement par air	Raffreddamento ad aria	Luchtgekoeld	Arrefecimento a ar	Ilmajäähdytteinen	Luftkyld
IX	9	Refrigerado por agua	Vandkølet	Wasserkühlung	Υδρόψυκτο	Water cooled	Refroidissement par eau	Raffreddamento ad acqua	Watergekoeld	Arrefecimento água	Vesijäähdytteinen	Vattenkyld
X	10	Potencia térmica	Opvarmnings effekt	Heizleistung	Ισχύς θέρμανσης	Heat output	Puissance de chauffage	Potenza di riscaldamento	Verwarmingsvermogen	Potência calorífica	Lämmitysteho	Värmeeffekt

Aths. Merkimiði I. viðauki	Upplýsingablað og pósthöfundun II. og III. viðauki	ES	DA	DE	EL	EN	FR	IT	NL	PT	FI	SV
XI	11	Clase de eficiencia energética en modo calefacción: A (más eficiente) G (menos eficiente)	Relativt energiforbrug til opvarmning: A (lavt forbrug) G (højt forbrug)	Energieeffizienzklasse der Heizfunktion: A (niedriger Verbrauch) G (hoher Verbrauch)	Ενεργειακή απόδοση της λειτουργίας θέρμανσης Α: υψηλή Γ: χαμηλή	Heating performance: A (more efficient) G (less efficient)	Performance énergétique en mode de chauffage: A (économe) G (peu économe)	Efficienza energetica in modalità riscaldamento: A (bassi consumi) G (alti consumi)	Energie-efficiëntieklasse in de verwarmingsstand: A (efficiënt) G (inefficiënt)	Eficiência energética no modo de aquecimento: A (mais eficiente) G (menos eficiente)	Energiatähokkuusluokka asteikkola: A (vähän kuluttava) G (paljon kuluttava)	Energieeffektivitetsklass för uppvärmningsläget: A (låg förbrukning) G (hög förbrukning)
XII	12	Ruido [dB(A) re 1 pW]	Lydeffektivitet i dB(A) (Støj)	Geräusch (dB(A) re 1 pW)	Θόρυβος [dB(A) ανά 1 pW]	Noise (dB(A) re 1 pW)	Bruit [dB(A) re 1 pW]	Rumore [dB(A) re 1 pW]	Geluidsniveau dB(A) re 1 pW	Nível de ruído dB(A) re 1 pW	Ääni (dB(A) re 1 pW)	Buller dB(A)
⊗		Ficha de información detallada en los folletos del producto	Brochurerne om produkter indeholder yderligere oplysninger	Ein Datenblatt mit weiteren Geräteangaben ist in den Prospekten enthalten	Περισσότερες πληροφορίες στο ενημερωτικό φυλλάδιο	Further information is contained in product brochures	Une fiche d'information détaillée figure dans la brochure	Gli opuscoli illustrativi contengono una scheda particolareggiata	Een kaart met nadere gegevens is opgenomen in de brochures over het apparaat	Ficha pormenorizada no folheto do produto	Tuotesitteissä on lisätietoja	Produktbroschyrerna innehåller ytterligare information
⊗		Norma EN XYZ	Standard: EN XYZ	Norm EN XYZ	Πρότυπο EN XYZ	Norm EN XYZ	Norme EN XYZ	Norma EN XYZ	Norm XYZ	Norma EN XYZ	Standardi EN XYZ	Standard EN XYZ
⊗		Acondicionado de aire	Klimaanlæg	Raumklimagerät	Κλιματιστικό	Air-conditioner	Climatiseur	Condizionatore d'aria	Air-conditioner	Aparelho de ar condicionado	Ilmastointilaite	Luftkonditioneringsapparat
⊗		Directiva 2002/31/CE sobre etiquetado energético	Direktiv 2002/31/EF om energimærkning	Richtlinie Energie-etikettierung 2002/31/EG	Οδηγία 2002/31/EK για την επισήμανση της ενεργειακής απόδοσης	Energy label Directive 2002/31/EC	Directive relative à l'étiquetage énergétique 2002/31/CE	Direttiva 2002/31/CE Etichettatura energetica	Richtlijn 2002/31/EG (Energie-etikettering)	Directiva 2002/31/CE relativa à etiquetagem energética	Energiamerkinntäydirektiivi 2002/31/EY	Direktiv 2002/31/EG om energimärkning
	11	Clase de eficiencia energética modo calefacción	Relativt energiforbrug til opvarmning	Energieeffizienzklasse der Heizfunktion	Τάξη ενεργειακής απόδοσης λειτουργίας θέρμανσης	Heating mode energy efficiency class	Classe d'efficacité énergétique en mode chauffage	Classe di efficienza energetica in modalità riscaldamento	Verwarmingsstand energie-efficiëntieklasse	Classe de eficiência energética no modo de aquecimento	Lämmitystoinnin energiatähokkuusluokka	Energieeffektivitetsklass för uppvärmningsläget

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2007/EES/26/13

frá 11. desember 1997

um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/613/EB og setningu sérstakra skilyrða vegna innflutnings á pistasíuhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr pistasíuhnetum, sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan (*)

(97/830/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 93/43/EBE frá 14. júní 1993 um hollustuhætti í matvælaíðnaði ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/613/EB frá 8. september 1997 um tímabundna stöðvun innflutnings á pistasíuhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr pistasíuhnetum, sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan ⁽²⁾ gildir til 15. desember 1997 og ber að fella hana úr gildi.

Í ljós hefur komið að pistasíuhnetur, sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan, innihalda í mörgum tilvikum meira magn en leyfilegt er af aflatoxíni B1.

Vísindanefndin um matvæli hefur komist að þeirri niðurstöðu að aflatoxín B1 valdi lifrarkrabbameini, jafnvel í mjög litlu magni, auk þess sem það er erfðaeitur.

Þetta er alvarleg ógnun við lýðheilsu í Bandalaginu og er brýnt að samþykka verndaráðstafanir á vettvangi Bandalagsins.

Farið hefur fram rannsókn á hollustuháttum í Íran og leiddi hún í ljós að bæta þarf hollustusamlegar starfsvenjur og auðvelda rekjanleika pistasíuhnetna. Sendinefndin gat ekki athugað alla þætti í meðhöndlun á pistasíuhnetum áður en útflutningur átti sér stað. Írönsk yfirvöld hafa skuldbundið sig til að gera úrbætur, einkum í tengslum við framleiðslu, meðhöndlun, flokkun, vinnslu, pökkun og flutning. Það er því viðeigandi að setja sérstök skilyrði um pistasíuhnetur eða afurðir, unnum úr þeim, sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan, til að tryggja trausta lýðheilsuvernd.

Heimilt er að flytja inn pistasíuhnetur og afurðir unnar úr þeim sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan, að því tilskildu að þessi sérstöku skilyrði séu uppfyllt.

Fylgja þarf hollustusamlegum starfsvenjum við framleiðslu, flokkun, meðhöndlun, vinnslu, pökkun og flutning á pistasíuhnetum og afurðum unnum úr pistasíuhnetum, Akvarða þarf magn aflatoxíns B1 og heildarmagn aflatoxína í sýnum sem eru tekin úr vörusendingum rétt áður en þær eru sendar frá Íran.

Írönsk yfirvöld þurfa að leggja fram skrifleg sönnunargögn sem fylgja skulu hverri vörusendingu pistasíuhnetna, sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan, og varða skilyrði við framleiðslu, flokkun, meðhöndlun, vinnslu, pökkun og flutning og niðurstöður úr efnagreiningu á rannsóknarstofu á magni aflatoxíns B1 og heildarmagni aflatoxína í sendingunni.

Naðsynlegt er að afhenda sýni úr pistasíuhnetum, sem eru upprunnar í þriðja landi eða sendar þaðan, til efnagreiningar til að ákvarða magn aflatoxíns B1 og heildarmagn aflatoxína. Í þessu skyni skulu fullgerðar samræmdar, opinberar áætlanir um eftirlit með matvælum.

Samráð var haft við aðildarríkin 29. október 1997 og 10. nóvember 1997.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Þessi ákvörðun fellir úr gildi ákvörðun 97/613/EB frá 08. september 1997 um tímabundna stöðvun innflutnings á pistasíuhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr pistasíuhnetum, sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan.

2. gr.

1. Aðildarríkjunum er heimilt að flytja inn:

— pistasíuhnetur sem falla undir SAT-númer 0802 50 00,

— ristaðar pistasíuhnetur sem falla undir SAT-númer 2008 19 13 og 2008 19 93,

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 343, 13.12.1997, bls. 30. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 124/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 33.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 175, 19. 7. 1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 248, 11. 9. 1997, bls. 33.

sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan, svo fremi hverri vörusendingu fylgi niðurstöður úr opinberri sýnatöku og greiningu ásamt heilbrigðisvottorði, skv. I. viðauka, sem er útfyllt, undirritað og vottað af fulltrúa heilbrigðisráðuneytis Írans.

2. Einungis er heimilt að flytja pistasíuhnetur og afurðir, unnar úr þeim, sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan, inn í Bandalagið um einn af komustöðunum sem tilgreindir eru í II. viðauka.

3. Hver vörusending skal auðkennd með kenninúmeri sem samsvarar kenninúmerinu á niðurstöðunum úr opinberu sýnatökunni og greiningunni og á heilbrigðisvottorðinu sem um getur í 1. mgr.

4. Lögbær yfirvöld í hverju aðildarríki skulu sjá til þess að fram fari sannprófun skjala fyrir innfluttar pistasíuhnetur, sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan, til að tryggja að farið sé að kröfum, sem um getur í 1. mgr., um heilbrigðisvottorð og niðurstöður úr sýnatöku.

5. Lögbært yfirvald skal sjá til þess að tekin séu sýni kerfisbundið úr hverri afurðasendingu áður en afurðin er flutt frá komustað og sett á markað í Bandalaginu og þau efnagreind með tilliti til aflatoxíns B1 og heildarmagns aflatoxína. Lögbæra yfirvaldið skal tilkynna framkvæmdastjórninni um niðurstöður þessara efnagreininga.

3. gr.

Þessa ákvörðun skal endurskoða fyrir 31. október 1998 í þeim tilgangi að meta hvort þau sérstöku skilyrði, sem um getur í 2. gr., veiti nægilega trausta lýðheilsuvernd í Bandalaginu. Í endurskoðuninni skal einnig meta hvort áfram sé þörf fyrir þessi sérstöku skilyrði.

4. gr.

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að ákvörðun þessari. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þær þegar í stað.

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 11. desember 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Kenninúmer vörusendingar: númer vottorðs:

HEILBRIGÐISVOTTORÐ FYRIR INNFLUTNING TIL EVRÓPUBANDALAGSINS Á PISTASÍUHNETUM OG TILTEKNUM AFURÐUM UNNUM ÚR ÞEIM SEM ERU UPPRUNNAR Í ÍRAN EÐA SENDAR ÞAÐAN

Samkvæmt ákvæðum ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 97/830/EB um setningu sérstakra skilyrða fyrir innflutningi á pistasíuhnetum sem falla undir SAT-númer 0802 50 00 og afurðir úr þeim, sem falla undir SAT-númer 2008 19 13 og 2008 19 93, sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan, er því hér með lýst yfir

að
(heilbrigðisfyrirvald sem heyrir beint undir heilbrigðisráðuneyti Íslamska lýðveldisins Írans)

VOTTAR:

að pistasíuhneturnar í þessari vörusendingu, kenninúmer..... (færið inn kenninúmer vörusendingar) sem er:

.....

.....

.....
(lýsing á vörusendingu og vöru, fjöldi og tegund pakkinga, brúttó- eða nettóþyngd)fermd í
(fermingarstaður)af
(nafn flytjanda)fer til
(ákvörðunarstaður og -land)

kemur frá starfsstöðinni

.....

.....

.....
(nafn og póstfang starfsstöðvar)

hafa verið framleiddar, flokkaðar, meðhöndlaðar, unnar, pakkaðar og fluttar í samræmi við hollustusamlegar starfsvenjur.

Úr þessari vörusendingu voru tekin (fjöldi sýna) sýni úr pistasíuhnetum hinn (dags.), og efnagreind (dags.) í (heiti rannsóknarstofu) rannsóknarstofu heilbrigðisráðuneytisins í Íslamska lýðveldinu Íran til að ákvarða magn aflatoxíns B1 og heildarmagn aflatoxína og með fylgja allar upplýsingar um sýnatöku, greiningaraðferðir og allar niðurstöður.

Gjört í hinn

Stimpill og undirskrift
fulltrúa heilbrigðisráðuneytis
Íslamska lýðveldisins Írans

II. VIDAUKI

Skrá yfir komustaði þar sem heimilt er að flytja inn í Evrópubandalagið pistasíuhnetur og afurðir unnar úr þeim sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan

Aðildarríki	Komustaður
BELGIQUE-BELGIE	Antwerpen, Zeebrugge, Brussel/Bruxelles, Aalst
DANMARK	Allar danskar hafnir og flugvöllir
DEUTSCHLAND	HZA Lörrach — ZA Well am Rhein-Autobahn, HZA Stuttgart — ZA Flughafen, HZA München-Flughafen. HZA Hof — ZA Schirnding, HZA Weiden — ZA Furth im Wald-Schafberg, HZA Weiden — ZA Waidhaus-Autobahn, Bezirksamt Reinickendorf von Berlin, Abteilung Finanzen, Wirtschaft und Kultur, Veterinär- und Lebensmittelaufsichtsamt, Grenzkontrollstelle, HZA Frankfurt (Oder) — ZA Autobahn, HZA Cottbus — ZA Forst-Autobahn, HZA Bremen — ZA Neustadter Hafen, HZA Bremerhaven — ZA Container Terminal, HZA Bremerhaven — ZA Rotersand, HZA Hamburg-Freihafen-Abfertigungsstelle, HZA Hamburg-Freihafen — ZA Ericus-Abfertigungsstelle Sudbahnhof, HZA Hamburg-Freihafen — ZA Köhlfließdamm, HZA Hamburg-St. Annen — ZA Altona, HZA Hamburg- Waltersdorf-Abfertigungsstelle, HZA Hamburg-Waltershof — ZA Flughafen, HZA Frankfurt am Main-Flughafen, HZA Braunschweig-Abfertigungsstelle, HZA Hannover-Abfertigungsstelle, HZA Lüneburg — ZA Stade, Stadtverwaltung Dresden, Lebensmittelüberwachungs- und Veterinäramt, Grenzkontrollstelle Dresden-Friedrichstadt (für Bahntransport), Landratsamt Weisse-ritzkreis, Lebensmittelüberwachungs- und Veterinäramt, Grenzkontrollstelle (für Straßentransport), Landratsamt Niederschlesischer Oberlausitzkreis Lebensmittelüberwachungs- und Veterinäramt, Grenzkontrollstelle Ludwigsdorf (für Straßentransport), HZA Itzehoe — ZA Pinneberg
ΕΛΛΑΔΑ	Αθήνα, Πειραιάς, Ελευσίνα, Αερολιμένας Αθηνών, Θεσσαλονίκη, Βόλος, Πάτρα, Ηράκλειο Κρήτης, Αερολιμένας Κρήτης, Εύζωνοι, Ειδομένη, Ορμένιο, Κήποι, Κακαβιά, Νίκη, Προμαχώνας, Πύθιο, Ηγουμενίτσα, Κρυσταλλοπηγή
ESPAÑA	Algeciras (Puerto), Alicante (Aeropuerto, Puerto), Almeria (Aeropuerto, Puerto), Barcelona (Aeropuerto, Puerto), Bilbao (Aeropuerto, Puerto), Cadiz (Puerto), Cartagena (Puerto), Gijón (Aeropuerto, Puerto), Huelva (Puerto), La Coruña-Santiago de Compostela (Aeropuerto, Puerto), Las Palmas de Gran Canaria (Aeropuerto, Puerto), Madrid-Barajas (Aeropuerto), Málaga (Aeropuerto, Puerto), Palma de Mallorca (Aeropuerto), Pasajes-Irun (Aeropuerto, Puerto), Santa Cruz de Tenerife (Aeropuerto, Puerto), Santander (Aeropuerto, Puerto), Sevilla (Aeropuerto, Puerto), Tarragona (Puerto), Valencia (Aeropuerto, Puerto), Vigo-Vilagarcía (Aeropuerto), Marín (Puerto), Vitoria (Aeropuerto), Zaragoza (Aeropuerto)
ITALIA	Ufficio Sanità marittima ed aerea di Ancona Ufficio Sanità marittima ed aerea di Bari Ufficio Sanità marittima ed aerea di Genova Ufficio Sanità marittima di Livorno Ufficio Sanità marittima ed aerea di Napoli Ufficio Sanità marittima di Ravenna Ufficio Sanità marittima di Salerno Ufficio Sanità marittima ed aerea di Trieste
LUXEMBOURG	Centre douanier, Croix de Gasperich, Luxembourg
NEDERLAND	Rotterdam
ÖSTERREICH	Nickelsdorf, Spielfeld
PORTUGAL	Lisboa

Aðildarríki	Komustaður
SUOMI-FINLAND	Helsinki
SVERIGE	Göteborg
UNITED KINGDOM	Channel Tunnel Terminal, Dover, Felixstowe, Gatwick Airport, Goole Grangemouth, Harwich, Heathrow Airport, Heysham, Hull, Immingham, Ipswich, King's Lynn, Leith, Liverpool, London (þ.m.t. Tilbury og Thamesport), Manchester Airport, Manchester Container Port, Manchester, þ.m.t. Ellesmere Port, Middlesbrough, Newhaven, Poole, Shoreham, Southampton

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2007/EES/26/14

frá 22. júlí 2003

um breytingu á ákvörðun 97/830/EB um niðurfellingu á ákvörðun 97/613/EB og setningu sérstakra skilyrða vegna innflutnings á pistasíuhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr pistasíuhnetum, sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan (*)

(tilkynnt með númeri C(2003) 2603)

(2003/551/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 93/43/EBE frá 14. júní 1993 um hollustuhætti í matvælaíðnaði ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 10. gr.,

að höfðu samráði við aðildarríkin,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/830/EB ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 2000/238/EB ⁽³⁾, eru sett sérstök skilyrði fyrir innflutningi á pistasíuhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr jarðhnetum, sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan.
- 2) Í ákvörðun 97/830/EB er kveðið á um að lögbært yfirvald skuli tryggja að áður en afurðin er flutt frá komustað og sett á markað í Bandalaginu skuli kerfisbundið taka sýni úr hverri afurðasendingu, sem fellur undir þá tilskipun, og greina þau með tilliti til aflatoxíns B1 og heildarmagns aflatoxína. Hugtakið „kerfisbundin sýnataka og greining“, sem sett er fram í ákvörðun 97/830/EB, er hægt að túlka á mismunandi hátt og er því rétt að skýra merkingu slíkra hugtaka.
- 3) Með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 frá 28. janúar 2002 um almennar meginreglur og kröfur samkvæmt lögum um matvæli, um stofnun Matvælaöryggisstofnunar Evrópu og um málsmæðferð vegna öryggis matvæla ⁽⁴⁾ var tekið upp hraðviðvörðunarkerfi fyrir matvæli og fóður (RASFF).
- 4) Í þágu lýðheilsu skulu aðildarríkin afhenda framkvæmdastjórninni skýrslur, sem eru gerðar reglulega, yfir allar greiningarniðurstöður úr opinberu eftirliti með sendingum af pistasíuhnetum og tilteknum afurðum unnum úr þeim, sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan. Slík skýrslugjöf skal vera til viðbótar tilkynningaskyldunni samkvæmt hraðviðvörðunarkerfinu fyrir matvæli og fóður.

- 5) Mikilvægt er að tryggja að sýnataka og greining á sendingum af pistasíuhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr þeim, sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan, séu gerðar á samræmdan hátt í gervöllu Bandalaginu.
- 6) Að beiðni sumra aðildarríkja er rétt að uppfæra skrána yfir komustaði, þar sem flytja má vörur, sem falla undir ákvörðun 97/830/EB, inn í Bandalagið. Til glöggvunar skal önnur skrá koma í hennar stað.
- 7) Breyta ber ákvörðun 97/830/EB til samræmis við það.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvörðun 97/830/EB er breytt sem hér segir:

1. Ákvæðum 2. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Eftirfarandi komi í stað 5. mgr.:
„5. Lögbær yfirvöld í hverju aðildarríki skulu taka sýni úr hverri sendingu af pistasíuhnetum og tilteknum afurðum unnum úr þeim, sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan, til að greina þau með tilliti til aflatoxíns B1 og heildarmagns aflatoxíns áður en þær eru settar á markað í Bandalaginu frá komustað. Aðildarríkin skulu afhenda framkvæmdastjórninni skýrslu á þriggja mánaða fresti yfir allar greiningarniðurstöður úr opinberu eftirliti með sendingum af pistasíuhnetum og tilteknum afurðum unnum úr þeim, sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan. Skýrslan skal send í fyrsta mánuði eftir lok hvers ársfjórðungs (*).“

(*) Apríl, júlí, október, janúar.“

- b) Eftirfarandi 6. og 7. mgr. bætist við:

„6. Sendingar, sem taka á sýni úr og greina, má í mesta lagi kyrrsetja í 15 virka daga áður en þær eru settar á markað í Bandalaginu frá komustað. Lögbær yfirvöld í innflutningsaðildarríkinu skulu gefa út opinbert fylgiskjal þar sem staðfest er að á vegum hins opinbera hafi verið tekin sýni úr vörusendingunni, þau greind og greint frá greiningarniðurstöðum.“

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 187, 26.7.2003, bls. 43. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 124/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 33.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 175, 19.7.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 343, 13.12.1997, bls. 30.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 75, 24.3.2000, bls. 59.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 31, 1.2.2002, bls. 1.

7. Þegar sendingu er skipt skulu afrit af heilbrigðisvottorði og fylgiskjölum, sem um getur í 1. og 6. mgr. og vottuð eru af lögbæru yfirvaldi í aðildarríkinu þar sem skiptingin hefur átt sér stað, fylgja hverjum hluta skiptu sendingarinnar.“

3. Í stað II. viðauka komi texti viðaukans við þessa ákvörðun.

2. gr.

2. Í stað 3. gr. komi eftirfarandi:

„3. gr.

Þessa ákvörðun skal hafa í stöðugri endurskoðun í ljósi upplýsinga og ábyrgða frá lögbærum yfirvöldum í Íran og á grundvelli niðurstaðna úr prófunum, sem eru gerðar í aðildarríkjunum í því skyni að meta hvort þau sérstöku skilyrði, sem sett eru fram í 2. gr., veiti nægilega vernd með tilliti til lýðheilsu í Bandalaginu. Við endurskoðunina skal einnig meta hvort áfram sé þörf fyrir þessi sérstöku skilyrði.“

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. júlí 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

„II. VIDAUKI

Skrá yfir komustaði þar sem heimilt er að flytja inn í Bandalagið pistasíuhnetur og afurðir, unnar úr þeim, sem eru upprunnar í Íran eða sendar þaðan

Aðildarríki	Komustaður
Belgía	Antwerpen
Danmörk	Allar danskar hafnir og flugvöllir
Þýskaland	HZA Lörrach — ZA Weil-am-Rhein-Autobahn, HZA Stuttgart — ZA Flughafen, HZA München — ZA München-Flughafen, HZA Hof-Schirnding-Landstraße, HZA Weiden — ZA Furth-im-Wald-Schafberg, HZA Weiden — ZA Waidhaus-Autobahn, Bezirksamt Reinickendorf von Berlin, Abteilung Finanzen, Wirtschaft und Kultur, Veterinär- und Lebensmittelaufsichtsamt, Grenzkontrollstelle, HZA Frankfurt (Oder) — ZA Autobahn, HZA Cottbus — ZA Forst-Autobahn, HZA Bremen — ZA Neustädter Hafen, HZA Bremen — ZA Bremerhaven, HZA Hamburg-Hafen — ZA Waltershof, HZA Hamburg-Stadt, HZA Itzehoe — ZA Hamburg-Flughafen, HZA Frankfurt-am-Main-Flughafen, HZA Braunschweig-Abfertigungsstelle, HZA Hannover-Abfertigungsstelle, HZA Oldenburg — ZA Stade, HZA Dresden — ZA Dresden-Friedrichstadt, HZA Pirna — ZA Altenberg, HZA Löbau — ZA Ludwigsdorf-Autobahn, HZA Koblenz — ZA Hahn-Flughafen, HZA Oldenburg — ZA Wilhelmshaven, HZA Bielefeld — ZA Eckendorfer-Straße-Bielefeld, HZA Erfurt — ZA Eisenach, HZA Potsdam — ZA Ludwigsfelde, HZA Potsdam — ZA Berlin-Flughafen-Schönefeld, HZA Augsburg — ZA Memmingen, HZA Ulm — ZA Ulm (Donautal), HZA Karlsruhe — ZA Karlsruhe, HZA Berlin — ZA Dreilinden, HZA Gießen — ZA Gießen, HZA Gießen — ZA Marburg, HZA Singen — ZA Bahnhof, HZA Lörrach — ZA Weil-am-Rhein-Schusterinsel, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe-Abfertigungsstelle-Billbrook, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe-Abfertigungsstelle-Großmarkt, HZA Potsdam — ZA Berlin-Flughafen-Schönefeld, HZA Düsseldorf — ZA Düsseldorf-Nord
Grikkland	Athina, Pireas, Elefsis, Aerodromio ton Athinon, Thessaloniki, Volos, Patra, Iraklion tis Kritis, Aerodromio tis Kritis, Euzoni, Idomeni, Ormenio, Kipi, Kakavia, Niki, Promahonas, Pithio, Igoumenitsa, Kristalopigi
Spánn	Algeciras (Puerto), Alicante (Aeropuerto, Puerto), Almería (Aeropuerto, Puerto), Asturias (Aeropuerto), Barcelona (Aeropuerto, Puerto, Ferrocarril), Bilbao (Aeropuerto, Puerto), Cádiz (Puerto), Cartagena (Puerto), Castellón (Puerto), Ceuta (Puerto), Gijón (Puerto), Huelva (Puerto), Irún (Carretera), La Coruña (Puerto), La Junquera (Carretera), Las Palmas de Gran Canaria (Aeropuerto, Puerto), Madrid (Aeropuerto, Ferrocarril), Málaga (Aeropuerto, Puerto), Marín (Puerto), Melilla (Puerto), Murcia (Ferrocarril), Palma de Mallorca (Aeropuerto, Puerto), Pasajes (Puerto), San Sebastián (Aeropuerto), Santa Cruz de Tenerife (Puerto), Santander (Aeropuerto, Puerto), Santiago de Compostela (Aeropuerto), Sevilla (Aeropuerto, Puerto), Tarragona (Puerto), Tenerife Norte (Aeropuerto), Tenerife Sur (Aeropuerto), Valencia (Aeropuerto, Puerto), Vigo (Aeropuerto, Puerto), Villagarcía (Puerto), Vitoria (Aeropuerto), Zaragoza (Aeropuerto)
Frakkland	Marseille (Bouches-du-Rhône), Le Havre (Seine-Maritime), Rungis MIN (Val-de-Marne), Chassieu CRD (Rhône), Strasbourg CRD (Bas-Rhin), Lille CRD (Nord), Saint-Nazaire-Montoir CRD (Loire-Atlantique), Agen (Lot-et-Garonne), port de la Pointe des Galets à la Réunion
Írland	Dublin — port and airport, Cork — port and airport, Shannon — airport
Ítalía	Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Ancona Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Bari Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Genova Ufficio Sanità Marittima di Livorno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Napoli Ufficio Sanità Marittima di Ravenna Ufficio Sanità Marittima di Salerno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Trieste Dogana di Ferneti-Interporto Monrupino (Trieste) Ufficio di Sanità Marittima di La Spezia Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Venezia Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Reggio Calabria

Aðildarríki	Komustaður
Lúxemborg	Centre douanier, Croix de Gasperich, Luxembourg
Holland	Allar hafnir, flugvellir og landamærastöðvar
Austurríki	HZA Feldkirch, HZA Graz, Nickelsdorf, Spielfeld, HZA Wien, ZA Wels, ZA Kledering, ZA Flughafen Wien, HZA Salzburg, ZA Klingenbach/Zweigstelle Sopron, ZA Karawankentunnel, ZA Villach
Portúgal	Lisboa, Leixões
Finnland	All Finnish customs offices
Svíþjóð	Göteborg, Ystad, Stockholm, Helsingborg, Karlskrona, Karlshamn, Landvetter, Arlanda
Breska konungsríkið	Belfast, Channel Tunnel Terminal, Dover, Felixstowe, Gatwick Airport, Goole Grangemouth, Harwich, Heathrow Airport, Heysham, Hull, Immingham, Ipswich, King's Lynn, Leith, Liverpool, London (þ.m.t. Tilbury, Thamesport og Sheerness), Manchester Airport, Manchester Container Port, Manchester (þ.m.t. Ellesmere Port), Medway, Middlesborough, Newhaven, Poole, Shoreham, Southampton, Stansted Airport“

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2003/89/EB

2007/EES/26/15

frá 10. nóvember 2003

um breytingu á tilskipun 2000/13/EB að því er varðar tilgreiningu innihaldsefna í matvælum (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽²⁾,í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til að ná fram öflugri heilsuvernd fyrir neytendur og til að ábyrgjast rétt þeirra til upplýsinga verður að tryggja að neytendur fái viðeigandi upplýsingar um matvæli, m.a. með tilgreiningu allra innihaldsefna á merkimiðum.
- 2) Samkvæmt 6. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2000/13/EB frá 20. mars 2000 um samræmingu laga aðildarríkjanna um merkingu, kynningu og auglýsingu matvæla ⁽⁴⁾, er óþarfi að telja upp tiltekin efni í innihaldslýsingu.
- 3) Tiltekin innihaldsefni, eða önnur efni, sem eru notuð við framleiðslu matvæla og finnast enn í vörinni, orsaka ofnæmi eða óþol hjá neytendum og geta sumar tegundir ofnæmis og óþols stefnt heilsu hlutaðeigandi í hættu.
- 4) Vísindanefndin um matvæli, sem komið var á fót með 1. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 97/579/EB ⁽⁵⁾, hefur lýst því yfir að tilvik fæðuofnæmis séu svo mörg að það hafi áhrif á líf fjölda fólks og valdi ástandi sem getur verið allt frá því að vera mjög vægt til þess að vera jafnvel banvænt.

5) Umrædd nefnd hefur viðurkennt að algengir fæðuofnæmisvaldar séu m.a. kúamjólk, ávextir, belgurtir (sérstaklega jarðhnetur og sojabauur), egg, krabba-dýr, trjáhnetur, fiskur, grænmeti (selleri og aðrar fæðutegundir af sveipjurtaett), hveiti og annað korn.

6) Algengustu fæðuofnæmisvaldarnir finnast í margvíslegum unnum matvælum.

7) Umrædd nefnd hefur einnig veitt því athygli að aukefni í matvælum geta valdið skaðlegum áhrifum og að oft sé erfitt að forðast þau vegna þess að þau séu ekki alltaf öll tilgreind á merkimiðum.

8) Nauðsynlegt er að kveða á um að aukefni, tæknileg hjálparefni við framleiðslu og önnur efni, sem geta haft ofnæmisvaldandi áhrif og falla undir a-lið 4. mgr. 6. gr. tilskipunar 2000/13/EB, heyri undir reglur um merkingar til að neytendur, sem þjást af fæðuofnæmi, fái viðeigandi upplýsingar.

9) Jafnvel þótt ekki beri að líta á merkingar, sem ætlaðar eru neytendum almennt, sem eina upplýsingamiðilinn, er komi í stað læknastofnana, er engu að síður ráðlegt að aðstoða neytendur, sem þjást af ofnæmi eða óþoli, eins og kostur er, með því að veita þeim ítarlegri upplýsingar um samsetningu matvæla.

10) Skráin yfir ofnæmisvaldandi efni skal innihalda þau matvæli, innihaldsefni og önnur efni sem viðurkennt er að valda ofurnæmi.

11) Til að veita öllum neytendum betri upplýsingar og vernda heilsu tiltekinna neytenda skal gera skyldt að tilgreina í innihaldslýsingu öll innihaldsefni og önnur efni sem eru í matvælunum. Þegar um áfenga drykki er að ræða skal vera lögboðið að tilgreina á merkimiðanum öll innihaldsefni með ofnæmisvaldandi áhrif sem eru í viðkomandi drykk.

12) Til að taka tillit til tæknilegra takmarkana við framleiðslu matvæla er nauðsynlegt að heimila aukinn sveigjanleika að því er varðar upptalningu innihaldsefna og annarra efna sem eru notuð í afar litlu magni.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 308, 25.11.2003, bls. 15. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 124/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 33.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 332 E, 27.11.2001, bls. 257 og Stjtið. EB C 331 E, 31.12.2002, bls. 188.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 80, 3.4.2002, bls. 35.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 11. júní 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB), sameiginleg afstaða ráðsins frá 20. febrúar 2003 (Stjtið. EB C 102 E, 29.4.2003, bls. 16) and Position of the European Parliament of 2. júlí 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 22. september 2003.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 109, 6.5.2000, bls. 29. Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/101/EB (Stjtið. EB L 310, 28.11.2001, bls. 19).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 237, 28.8.1997, bls. 18. Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun 2000/443/EB (Stjtið. EB L 179, 18.7.2000, bls. 13).

- 13) Til að halda í við þróun á sviði vísindalegrar þekkingar og framfarir að því er varðar tæknileg úrræði til að fjarlægja ofnæmisvirkni úr innihaldsefnum og öðrum efnum og til að vernda neytendur gegn nýjum fæðu- ofnæmisvöldum og forðast ónaðsynlegar kvaðir um merkingar er mikilvægt að endurskoða megi á skömmum tíma innihaldslýsinguna með því að bæta við eða fella brott tiltekin innihaldsefni eða efni þegar nauðsyn krefur. Endurskoðunin skal byggð á vísindalegum viðmiðunum sem eru ákvarðaðar af Matvælaöryggisstofnun Evrópu sem komið er á fót með reglugerð (EB) nr. 178/2002⁽¹⁾ og felast í framkvæmdarráðstöfunum sem eru tæknilegs eðlis og skal framkvæmdastjórninni falið að samþykkja þær til að einfalda og hraða málsmeðferðinni. Enn fremur skal framkvæmdastjórnin, ef nauðsyn krefur, semja tæknilegar viðmiðunarreglur um túlkun III. viðauka a.
- 14) Því ber að breyta tilskipun 2000/13/EB til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 2000/13/EB er breytt sem hér segir:

1. Ákvæðum 6. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Innihaldslýsingin skal vera í samræmi við ákvæði þessarar greinar og I., II. og III. viðauka, og III. viðauka a.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„3a. Með fyrirvara um reglur um merkingar, sem komið skal á skv. 3. mgr., skal sérhvert innihaldsefni, eins og það er skilgreint í a-lið 4. mgr. og skráð í III. viðauka a, tilgreint á merkimiða ef það að finna í drykkjum sem um getur í 3. mgr. Í þessum upplýsingum skal koma fram orðið „inniheldur“ og þar á eftir nafn innihaldsefnisins eða -efnanna sem um ræðir. Upplýsinga er þó ekki þörf ef innihaldsefnið er þegar skráð undir sérheiti í skránni yfir innihaldsefni eða í vöruheiti drykkjarins.“

Ef nauðsyn krefur má samþykkja nákvæmar reglur um framsetningu upplýsinganna, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við eftirfarandi málsmeðferð:

- a) að því er varðar vörurnar sem um getur í 2. mgr. 1. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1493/99 frá 17. maí 1999 um sameiginlega skipulagningu vínmarkaðarins (*), í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 75. gr. þeirrar reglugerðar,

- b) að því er varðar vörurnar sem um getur í 1. mgr. 2. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1601/91 frá 10. júní 1991 um almennar reglur varðandi skilgreiningu, lýsingu og kynningu á kryddvínunum, drykkjum blönduðum með kryddvínunum og hanastélum blönduðum með kryddvínunum^(**), í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 13. gr. þeirrar reglugerðar,
- c) að því er varðar vörurnar sem um getur í 2. mgr. 1. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1576/89 frá 29. maí 1989 um almennar reglur varðandi skilgreiningu, lýsingu og kynningu á brenndum drykkjum^(***), í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 14. gr. þeirrar reglugerðar,
- d) að því er varðar aðrar vörur í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 20. gr. þessarar tilskipunar.

(*) Stjtið. EB L 179, 14.7.1999, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1795/2003 (Stjtið. EB L 262, 14.10.2003, bls. 13).

(**) Stjtið. EB L 149, 14.6.1991, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2061/96 (Stjtið. EB L 277, 30.10.1996, bls. 1).

(***) Stjtið. EB L 160, 12.6.1989, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 3378/94 (Stjtið. EB L 366, 31.12.1994, bls. 1).“

c) Eftirfarandi liður bætist við c-lið 4. mgr.:

„iv) efni sem eru ekki aukefni en eru notuð á sama hátt og í sama tilgangi og tæknileg hjálparefni við framleiðslu og enn finnast í tilbúinni vöru, jafnvel þótt í breyttri mynd sé.“

d) Annarri undirgrein 5. mgr. er breytt sem hér segir:

i) eftirfarandi komi í stað fjórða undirliðar:

„—er heimilt, hvað varðar blöndur ávaxta, grænmetis eða ætisveppa þar sem ekki er umtalsvert meira af einu umfram annað miðað við þyngd og hlutfall getur verið breytilegt, sem eru notaðar sem innihaldsefni í matvælum, að flokka þær saman í innihaldslýsingu undir heitinu „ávextir“, „grænmeti“, eða „ætisveppir“ ef strax á eftir fylgir setningin „í breytilegu hlutfalli“ og því næst eru taldir upp ávextir, grænmetið eða ætisveppirnir sem í blöndunni eru; í slíkum tilvikum skal blandan tilgreind í innihaldslýsingunni í samræmi við fyrstu undirgrein á grundvelli heildarþyngdar ávaxtanna, grænmetisins eða ætisveppanna sem í henni eru,“

ii) eftirfarandi undirliðir bætist við:

„—er heimilt að tilgreina innihaldsefni, sem eru minna en 2% af fullunnu vörunni, í annarri röð á eftir hinum innihaldsefnum,“

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 31, 1.2.2002, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) No 1642/2003 (Stjtið. EB L 245, 29.9.2003, bls. 4).

— er heimilt, þegar líklegt er að innihaldsefni, sem eru svipuð eða geta komið hvert í annars stað, verði notuð við framleiðslu eða tilreiðslu matvæla án þess að samsetningu þeirra, eðli eða skynjuðu gildi sé breytt, og að svo miklu leyti sem þau eru minna en 2% af fullunnu vörunni, að vísa til þeirra í innihaldslýsingu með setningunni „inniheldur ... og/eða ...“ þar sem a.m.k. annað tveggja innihaldsefna er til staðar í fullunnu vörunni. Þetta ákvæði á ekki við aukefni eða innihaldsefni sem skráð eru í III. viðauka a.“

e) Í stað annarrar undirgreinar 8. mgr. komi eftirfarandi:

„Innihaldslýsingin, sem um getur í fyrstu undirgrein, er þó ekki lögboðin:

- a) þegar samsetning samsetta innihaldsefnisins er skilgreind í gildandi löggjöf Bandalagsins og að svo miklu leyti sem samsetta innihaldsefnið er minna en 2% af fullunnu vörunni, þetta ákvæði gildir þó ekki um aukefni, með fyrirvara um ákvæði c-liðar 4. mgr.,
- b) þegar um er að ræða samsett innihaldsefni sem samanstanda af blöndu krydds og/eða kryddjurtu sem eru minna en 2% af fullunnu vörunni, að auknefnum undanskildum, með fyrirvara um ákvæði c-liðar 4. mgr.,
- c) þegar samsetta innihaldsefnið er fæðutegund sem innihaldslýsingar er ekki krafist fyrir, samkvæmt löggjöf Bandalagsins.“

f) Eftirfarandi málsgreinar bætist við:

„10. Þrátt fyrir 2. mgr., aðra undirgrein 6. mgr. og aðra undirgrein 8. mgr. skal sérhvert innihaldsefni, sem notað er við framleiðslu matvæla og finnst enn í fullunnu vörunni, jafnvel þótt í breyttu formi sé, og er skráð í III. viðauka a eða er upprunalega úr innihaldsefni sem skráð er í III. viðauka a, tilgreint á merkimiða með skýrri tilvísun í nafn innihaldsefnisins.

Upplýsinganna, sem getið er um í fyrstu undirgrein, er ekki krafist ef vöruheiti matvælaanna vísar skýrt til innihaldsefnanna sem um ræðir.

Þrátt fyrir ii-, iii- og iv-lið c-liðar 4. mgr. skal sérhvert efni, sem notað er við framleiðslu matvæla og finnst enn í fullunnu vörunni, jafnvel þótt í breyttu formi sé, og er upprunalega úr innihaldsefni sem er skráð í III. viðauka a, teljast innihaldsefni og tilgreint á merkimiða með skýrri tilvísun í nafn innihaldsefnisins sem það er upprunalega úr.

11. Skráin í III. viðauka a skal endurskoðuð kerfisbundið og uppfærð þegar nauðsyn krefur á grundvelli nýjustu vísindabekkingar. Fyrsta endurskoðun skal fara fram eigi síðar en 25. nóvember 2005.

Uppfærsla gæti einnig falist í því að felld væru brott úr III. viðauka a innihaldsefni sem sýnt hefur verið fram á, með vísindalegum hætti, að geti ekki valdið skaðlegum áhrifum. Í þessu skyni má tilkynna framkvæmdastjórninni, fram til 25. ágúst 2004, um yfirstandandi rannsóknir á því hvort innihaldsefni eða efni, unnin úr innihaldsefnum sem eru skráð í III. viðauka a, séu ekki líkleg til að valda skaðlegum áhrifum við sérstakar aðstæður. Framkvæmdastjórnin skal, að höfðu samráði við Matvælaöryggisstofnun Evrópu og eigi síðar en 25. nóvember 2004, gera skrá yfir þessi innihaldsefni eða efni sem skulu af þeim sökum tekin út úr III. viðauka a þar til lokaniðurstöður liggja fyrir úr tilkynntu rannsóknunum eða í síðasta lagi til 25. nóvember 2007.

Með fyrirvara um aðra undirgrein er heimilt að breyta III. viðauka a í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 20 gr. eftir að álit fæst frá Matvælaöryggisstofnun Evrópu, sem gefið er út á grundvelli 29. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 frá 28. janúar 2002 um almennar meginreglur og kröfur samkvæmt lögum um matvæli, um stofnun Matvælaöryggisstofnunar Evrópu og um málsmæðferð vegna öryggis matvæla(*).

Ef þörf krefur má gefa út tæknilegar viðmiðunarreglur um túlkun skrárinnar í III. viðauka a í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 20. gr.

(*) Stjtið. EB L 31, 1.2.2002, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1642/2003 (Stjtið. EB L 245, 29.9.2003, bls. 4).“

2. Í annarri undirgrein 19. gr. komi „fastanefndinni um matvælaferli og heilbrigði dýra sem komið var á fót með reglugerð (EB) nr. 178/2002“ í stað „fastanefndinni um matvæli sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins 69/414/EBE (¹)“.
3. Neðanmálsgreinin „Stjtið. EB L 291, 29.11.1969, bls. 9“ falli niður.
4. Í 1. mgr. 20 gr. komi „fastanefndar um matvælaferli og heilbrigði dýra“ í stað „fastanefndar um matvæli“.
5. Í I. viðauka falli brott heitin „sykurhúðaðir ávextir“ og „grænmeti“ og skilgreiningar þeirra.
6. Texti III. viðauka a, sem kemur fram í viðaukanum við þessa tilskipun, bætist við.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli eigi síðar en 25. nóvember 2004 til að:

— heimila sölu vara, sem samrýmast ákvæðum þessarar tilskipunar, frá og með 25. nóvember 2004,

— banna sölu vara, sem samrýmast ekki ákvæðum þessarar tilskipunar, frá og með 25. nóvember 2005; þó er heimilt að selja vörur, sem settar eru á markað eða merktar fyrir þann tíma, þótt samrýmist þessari tilskipun, þar til birgðir eru uppnar.

Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 10. nóvember 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. MARZANO

forseti.

VIDAUKI

„III. VIDAUKI a

Innihaldsefni sem um getur í 3. mgr. a, 10. og 11. mgr. 6. gr.

Korn sem inniheldur glúten (þ.e. hveiti, rúgur, bygg, hafrar, spelt, taumhveiti (kamut) eða blendingar þeirra) og afurðir úr því

Krabbadýr og afurðir úr þeim

Egg og afurðir úr þeim

Fiskur og fiskafurðir

Jarðhnetur og afurðir úr þeim

Sojabaunir og afurðir úr þeim

Mjólk og mjólkurafurðir (þ.m.t. laktósi)

Hnetur, þ.e. möndlur (*Amygdalus communis L.*), heslihnetur (*Corylus avellana*), valhnetur (*Juglans regia*), kasúhnetur (*Anacardium occidentale*), pekanhnetur (*Carya illinoensis (Wangenh.) K. Koch*), parahnetur (*Bertholletia excelsa*), pistasíuhnetur (*Pistacia vera*), goðahnetur og queensland-hnetur (*Macadamia ternifolia*) og afurðir þeirra

Selleri og afurðir úr því

Sinnep og afurðir úr því

Sesamfræ og afurðir úr þeim

Brennisteinsdíoxíð og súlfít í styrk sem er yfir 10 mg/kg eða 10mg/lítra gefið upp sem SO₂.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2003/113/EB

2007/EES/16

frá 3. desember 2003

um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE varðandi hámarksgildi tiltekinna varnarefnaleifa í og á kornvörum, matvælum úr dýraríkinu og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, m.a. aldinum og matjurtum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN
HEFUR,

EVROÞUBANDALAGANNA

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/62/EB ⁽²⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/60/EB ⁽⁴⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/69/EB ⁽⁶⁾, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽⁷⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/84/EB ⁽⁸⁾, einkum f-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Fyrirliggjandi virku efnunum 2,4-DB, línúroni og pendímetalíni var bætt við í I. viðauka við tilskipun ráðsins 91/414/EBE með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/31/EB ⁽⁹⁾.
- 2) Nýju virku efnunum ímasamoxi, oxasúlfúroni, etoxýsúlfúroni, foramsúlfúroni, oxadiargýli og sýasófamíði var bætt við í I. viðauka við tilskipun ráðsins 91/414/EBE með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/23/EB ⁽¹⁰⁾.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 324, 11.2.2003, bls. 24. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 124/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 33.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 154, 21.6.2003, bls. 70.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 155, 24.6.2003, bls. 15.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71.

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB L 175, 15.7.2003, bls. 37.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽⁸⁾ Stjtið. ESB L 247, 30.9.2003, bls. 20.

⁽⁹⁾ Stjtið. ESB L 101, 23.4.2003, bls. 3.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. ESB L 81, 28.3.2003, bls. 39.

- 3) Skráning þessara virku efna í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE grundvallaðist á mati á þeim upplýsingum sem voru lagðar fram varðandi fyrirhugaða notkun. Nokkur aðildarríki hafa lagt fram upplýsingar um þessa notkun í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE. Fyrirliggjandi upplýsingar hafa verið endurskoðaðar og þær nægja til þess að ákvarða megi tiltekin hámarksgildi leifa.
- 4) Séu engin hámarksgildi leifa til á vettvangi Bandalagsins, hvorki fastsett né sett til bráðabirgða, skulu aðildarríkin setja til bráðabirgða eigin hámarksgildi leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE áður en plöntuvarnarefni, sem innihalda þessi virku efni, eru leyfð.
- 5) Að því er varðar skráningu þessara virku efna í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE var tæknilegu og vísindalegu mati á þeim lokið með endurskoðunarskýrslum framkvæmdastjórnarinnar. Matsskýrslurnar fyrir fyrrgreind efni voru fullgerðar á þeim dögum sem tilgreindir eru í tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar sem nefndar eru í 1. og 2. forsendu Í skýrslunum voru sett gildi fyrir viðtekinn dagskammt og, þar sem nauðsyn bar til, viðmiðunarskammt bráðrar eitrunar fyrir viðkomandi efni. Váhrif á neytendur matvæla, sem eru meðhöndluð með umræddu, virku efni, hafa verið metin í samræmi við reglur Evrópubandalagsins. Einnig hafa verið hafðar til hliðsjónar viðmiðunarreglur sem Alþjóðahelbrigðismálastofnunin gefur út ⁽¹¹⁾ svo og álit vísindanefndarinnar um plöntur ⁽¹²⁾ um þá aðferð sem beitt er. Niðurstaðan er sú að fyrirhuguð hámarksgildi leifa leiði ekki til þess að farið verði yfir viðtekinn dagskammt eða viðmiðunarskammt bráðrar eitrunar.
- 6) Til að tryggja að neytendur njóti nægilegrar verndar gegn váhrifum af völdum leifa, sem stafa af óleyfilegri notkun plöntuvarnarefna skal setja fyrir viðkomandi samsetningar umræddra vara/varnarefna bráðabirgðahámarksgildi leifa sem svara til lægri greiningarmarka.

⁽¹¹⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfisstofnunarinnar (GEMS/Food Programme), í samráði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, útg. Alþjóðahelbrigðismálastofnunin 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

⁽¹²⁾ Álit vísindanefndarinnar um plöntur varðandi spurningar um að breyta viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE (álit vísindanefndarinnar um plöntur, gefið 14. júlí 1998) (http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/index_en.html).

7) Setning slíkra bráðabirgðahámarksgilda leifa innan Bandalagsins kemur ekki í veg fyrir að aðildarríkin ákvarði bráðabirgðahámarksgildi leifa fyrir efnin í þessari tilskipun í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE og VI. viðauka við þá tilskipun. Talið er að fjögur ár séu nægur tími til þess að heimila viðtækari notkun virka efnisins sem um er að ræða. Eftir það verða bráðabirgðahámarksgildi leifa endanleg.

8) Því er nauðsynlegt að bæta öllum varnarefnaleifum, sem myndast við notkun þessara plöntuvarnarefna, við í viðaukana við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE svo að hægt sé að hafa fullnægjandi eftirlit með þeim og með banni við notkun þeirra og til að vernda neytendur. Því ber að breyta viðaukum við tilskipanir 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE til samræmis við það.

9) Tilskipun þessi er í samræmi við álit fasta-nefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Hámarksgildi varnarefnaleifa fyrir 2,4-DB, línúron og pendímetalín, ímasamox, oxasúlfúron etoxýsúlfúron, foramsúlfúron, oxadíargýl og sýasófamíð, sem tilgreind eru í I. viðauka við þessa tilskipun, bætast við A-hluta II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE.

2. gr.

Hámarksgildi narefnaleifa fyrir pendímetalín, sem tilgreind eru í II. viðauka við þessa tilskipun, bætist við í II. viðauka A við tilskipun 86/363/EBE. Hámarksgildi varnarefnaleifa fyrir 2,4-DB og oxasúlfúron, sem tilgreind eru í III. viðauka við þessa tilskipun, bætist við í II. viðauka B við tilskipun 86/363/EBE.

3. gr.

Hámarksgildi varnarefnaleifa fyrir 2,4-DB, línúron, pendímetalín, ímasamox, oxasúlfúron etoxýsúlfúron, foramsúlfúron, oxadíargýl og sýasófamíð, sem tilgreind eru í IV. viðauka við þessa tilskipun, bætist við í II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE.

4. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari sex mánuðum eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 4. júní 2005.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

6. gr.

Þessari tilskipun er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. desember 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)								
	2,4-DB	Línúron	Ímasamox	Pendímetalín	Oxasúlfúron	Etoxýsúlfúron	Foramsúlfúron	Oxadíargýl	Sýasófamið
KORN	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,02 (*) (p)
Bygg									
Bókhveiti									
Máis									
Hirsi									
Hafrar									
Hrísgrejón									
Rúgur									
Dúrri									
Rúghveiti									
Hveiti									
Aðrar korntegundir									

(*) Neðri greiningarmörk.

(p) Bráðabirgðahámarksgildi leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE. Verði þessu gildi ekki breytt verður það endanlegt og tekur gildi frá og með 31. desember 2007.

II. VIÐAUKI

Varnarefnaleifar	Hámarksgildi í mg/kg (milljónarhlutar)		
	Í fitu sem er í kjöti, unnum kjötvörum, innmat og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum úr 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602 (1) (4)	í hrámjólk og nýmjólk sem er skráð í I. viðauka undir SAT-númeri 0401 í öðrum matvælum undir númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406 í samræmi við (2) (4)	í skurnlausum, nýjum eggjum, í fuglseggjum og eggjarauðu sem skráð eru í I. viðauka undir númerum 0407 00 og 0408 (3) (4)
Pendímetalín	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)

(*) Neðri greiningarmörk.

(p) Bráðabirgðahámarksgildi leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE. Verði þessu gildi ekki breytt verður það endanlegt og tekur gildi frá og með 31. desember 2007.

(1) Þegar um er að ræða matvæli með 10% fituinnihaldi eða minna miðast leifarnar við heildarþyngd úrbeinaðra matvæla. Í slíkum tilvikum er hámarksgildið einn tíundi af gildinu sem reiknast út frá fituinnihaldi en má þó ekki vera undir 0,01 mg/kg.

(2) Þegar ákvarða skal leifar í hrámjólk og nýmjólk úr kúum skal miða við 4% fituinnihald, miðað við þyngd.

Fyrir hrámjólk og nýmjólk úr öðrum dýrum eru leifarnar gefnar upp miðað við fituinnihald.

Fyrir önnur matvæli, skráð í I. viðauka undir númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406:

— með fituinnihaldi innan við 2%, miðað við þyngd, er hámarksgildið helmingur þess sem sett er fyrir hrámjólk og nýmjólk,

— með fituinnihaldi 2% eða meira, miðað við þyngd, er hámarksgildið gefið upp í mg/kg af fitu. Í slíkum tilvikum er hámarksgildið 25 sinnum það sem sett er fyrir hrámjólk og nýmjólk.

(3) Fyrir egg og eggjaafurðir með meira en 10% fituinnihaldi er hámarksgildið gefið upp í mg/kg af fitu.

Í slíkum tilvikum er hámarksgildið 10 sinnum það sem sett er fyrir ný egg.

(4) 1., 2. og 3. neðanmálsgrein gilda ekki ef neðri greiningarmörkin eru tilgreind.

III. VIÐAUKI

Varnarefnaleifar	Hámarksgildi í mg/kg (milljónarhlutar)		
	Í kjöti, þ.m.t. fita, unnar kjötvörur, innmatur og dýrafita sem skráð eru í I. viðauka undir númerum úr 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602	í mjólk og mjólkurvörum sem skráð eru í I. viðauka undir númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406	í skurnlausum, nýjum eggjum, í fuglseggjum og eggjarauðu sem skráð eru í I. viðauka undir númerum 0407 00 og 0408
2,4-DB	0,05 (*) (p) kjöt 0,1 (p) lifur, nýru	0,01 (*) (p)	0,05 (*) (p)
oxasúlfúron	0,05 (*) (p)		

(*) Neðri greiningarmörk.

(p) Bráðabirgðahámarksgildi leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE. Verði þessu gildi ekki breytt verður það endanlegt og tekur gildi frá og með 31. desember 2007.

„IV. VIÐAUKI

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	2,4-DB	Línúron	Pendímetalín	Ímasamox	Oxasúlfúron	Etoxýsúlfúron	Foramsúlfúron	Oxadíargýl	Sýasófamið
1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, varin skemmdum með frýstingu, án viðbættis sykurs; hnetur		0,05 (*) (p)							0,01 (*) (p)
i) SÍTRUSÁVEXTIR									
Greipaldin									
Sítrónur									
Súraldin (límónur)									
Mandarínur (þ.m.t. klementínur og aðrir blendingar)									
Appelsínur									
Pómelónur									
Annað		0,05 (*) (p)							0,01 (*) (p)
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða skurnlausar)									
Möndlur									
Parahnatur									
Kasúhnetur									
Kastaníuhnetur									
Kókoshnetur									
Heslihnetur									
Goðahnatur (makadamíuhnetur)									
Pekanhnetur									
Furuhnetur									
Pistasíuhnetur									
Valhnetur									
Annað		0,05 (*) (p)							0,01 (*) (p)

[illegible]

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	2,4-DB	Línúron	Pendímetalín	Ímasamox	Oxasúlfúron	Etoxýsúlfúron	Foramsúlfúron	Oxadíargýl	Sýasófamið
d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt)									
Aðalbláber									
Trönuber									
Rífsber (rauð og hvít) og sólber									
Garðaber									
Annað									0,01 (*) (p)
e) Villt ber og önnur aldin		0,05 (*) (p)							0,01 (*) (p)
vi) ÝMISLEGT									
Lárperur									
Bananar									
Döðlur									
Fíkjur									
Kíví									
Dvergappelsínur									
Litkabær									
Mangó									
Ólífur									
Píslaraldin									
Ananas									
Papæjaldin									
Annað	0,05 (*) (p)			0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	2,4-DB	Línúron	Pendímetalín	Ímasamox	Oxasúlfúron	Etoxýsúlfúron	Foramsúlfúron	Oxadíargýl	Sýasófamið
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað									0,01 (*) (p)
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI									
Rauðrófur		0,2 (p)	0,2 (p)						
Gulrætur		0,5 (p)							
Hnúðsilla			0,2 (p)						
Piparrót									
Ætífiðill		0,2 (p)	0,2 (p)						
Nípur		0,2 (p)	0,2 (p)						
Steinseljurót									
Hreðkur									
Hafursrót									
Sætuhnúðar									
Gulrófur									
Næpur									
Kínakartöflur		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)						
Annað		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)						0,01 (*) (p)
ii) LAUKAR									
Hvítlaukur									
Laukur									
Skalottlaukur									
Vorlaukur									
Annað		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)						

[illegible]

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	2,4-DB	Línúron	Pendímetalín	Ímasamox	Oxasúlfúron	Etoxýsúlfúron	Foramsúlfúron	Oxadiargýl	Sýasófamið
e) Kryddjurtir									
Kerfill									
Graslaukur		1 (p)							
Steinselja		1 (p)							
Blaðsellerí		0,05 (*) (p)							
Annað			0,2 (p)						0,01 (*) (p)
vi) BELGÁVEXTIR (ferskir)									
Baunir (með fræbelg)		0,1 (p)							
Baunir (án fræbelgs)									
Ertur (með fræbelg)		0,1 (p)							
Ertur (án fræbelgs)		0,05 (*) (p)							0,01 (*) (p)
Annað			0,05 (*) (p)						
vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt)									
Spergill									
Salatþistill		0,1 (p)							
Sellerí									
Fennika									
Ætiþistill									
Blaðlaukur									
Rabarbari		0,05 (*) (p)							
Annað		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)						0,01 (*) (p)
viii) SVEPPIR									
a) Ræktaðir ætisveppir									
b) Villtir ætisveppir	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa eiga við um	2,4-DB	Línúron	Pendímetalín	Ímasamox	Oxasúlfúron	Etoxýsúlfúron	Foramsúlfúron	Oxadiargýl	Sýasófamið
3. BELGÁVEXTIR									
Baunir									
Linsubaunir									
Ertur									
Annað	0,05 (*) (p)	0,1 (p)	0,1 (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,02 (p)
4. OLÍUFRÆ									
Hörfræ									
Jarðhnetur									
Valmúafræ									
Sesamfræ									
Sólblómafræ									
Repjufræ									
Sojabaunir									
Mustarðsfræ									
Baðmullarfræ									
Annað	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)
5. KARTÖFLUR									
Sumarkartöflur									
Kartöflur af haustuppskeru	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,02 (*) (p)
6. TE (þurrkuð lauf og stilkir, einnig gerjað, úr laufi Camellia sinensis)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,02 (*) (p)
7. HUMLAR (þurrkaðir), þ.m.t. humlaköggjar og óþykkt duft	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,02 (*) (p)

(*) Neðri greiningarmörk.

(p) Bráðabirgðahámarksgildi leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EEB. Verði þessu gildi ekki breytt verður það endanlegt og tekur gildi frá og með 31. desember 2007.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2174/2003**2007/EES/26/17****frá 12. desember 2003****um breytingu á reglugerð (EB) nr. 466/2001 að því er varðar aflatoxín (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 315/93 frá 8. febrúar 1993 um málsmeðferð fyrir Bandalagið vegna mengunarefna í matvælum ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 2. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 466/2001 frá 8. mars 2001 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1425/2003 ⁽³⁾, eru ákvörðuð hámarksgildi fyrir aflatoxín B1 og öll aflatoxín í tilteknum matvælum.
- 2) Í reglugerð (EB) nr. 466/2001 er kveðið á um að ef ekki hafi verið ákvörðuð sérstök gildi fyrir maís, sem fyrirhugað er að flokka eða meðhöndla á annan eðlisfræðilegan hátt, áður en hann er notaður til manneldis eða sem innihaldsefni í matvælum, fyrir 1. júlí 2003 skuli gildin, sem sett voru fyrir korn sem er ætlað til beinnar neyslu, gilda þaðan í frá. Ástæða þessa var sú, hvað maís varðar, að er ekki hægt að útiloka að draga megi úr aflatoxínmengun með flokkun eða öðrum eðlisfræðilegum aðferðum, en ekki hefur verið sýnt fram á raunverulegan árangur þessara aðferða. Einnig var kveðið á um að ef ekki væru fyrirliggjandi gögn, sem réttlættu sérstök hámarksgildi fyrir óunnið korn, skyldu gildin 2 µg/kg fyrir aflatoxín B1 og 4 µg/kg fyrir öll aflatoxín notuð.
- 3) Að því er þetta varðar hafa verið lögð fram gögn er varða maís. Á grundvelli þessara framlögðu gagna er ljóst að með mismunandi aðferðum við flokkun og eðlisfræðilega meðhöndlun er hægt að minnka verulega aflatoxíninnihald óunnins maíss í neysluvöru (flögum og korni) eftir hreinsun. Aflatoxínmengun var einkum í úrgangi, sem fellur til við sigtun, og maískími, klíðismjöli og brotnum maís (afurðir notaðar í fôður). Enda þótt ekki sé unnt að meta nákvæmlega, megindlega og með vissu hve mikið er unnt að minnka mengunina er augljóst af gögnunum, sem liggja fyrir, að mismunandi hreinsunar- og vinnsluaðferðir minnka aflatoxínið í maísafurðum,

sem eru ætlaðar til manneldis, nægilega mikið sem merkir að óunninn maís sem inniheldur 5 ig/kg af aflatoxíni B1 og 10 ig/kg af öllum aflatoxínum gefur af sér maísafurðir, ætlaðar til manneldis, sem uppfylla ákvæðin um hámarksgildið 2 ig/kg fyrir aflatoxín B1 og 4 ig/kg fyrir öll aflatoxín, og þannig næst öflug neytendavernd.

- 4) Svo virðist sem sumir þeirra, sem bera ábyrgð á efnagreiningum og eftirliti með matvælum, noti sama fjölda marktækra tölustafa þegar þeir gera grein fyrir niðurstöðum efnagreininga og notaður er þegar hámarksgildi eru tilgreind í löggjöf.
- 5) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 466/2001 til samræmis við þetta.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMBÝKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Reglugerð (EB) nr. 466/2001 er breytt sem hér segir:

1. Í stað 3. mgr. 4. gr. komi eftirfarandi:

„3. Setja má á markað jarðhnetur, hnetur og þurrkuð aldin, sem samræmast ekki þeim ákvæðum um hámarksgildi aflatoxína sem mælt er fyrir um í lið 2.1.1.1 í I. viðauka, og maís, sem samræmist ekki þeim ákvæðum um hámarksgildi sem mælt er fyrir um í lið 2.1.2.1, að því tilskildu að þessar afurðir:

- a) séu hvorki ætlaðar beint til manneldis né til nota sem innihaldsefni í matvælum,
- b) samræmist þeim ákvæðum um hámarksgildi fyrir jarðhnetur, sem mælt er fyrir um í lið 2.1.1.2 í I. viðauka, ákvæðum um hnetur og þurrkuð aldin í lið 2.1.1.3 í I. viðauka og ákvæðum um maís í lið 2.1.2.3 í I. viðauka,
- c) séu meðhöndlaðar enn frekar með flokkun eða öðrum eðlisfræðilegum aðferðum og að ekki sé, að lokinni þeirri meðhöndlun, farið yfir þau hámarksgildi, sem mælt er fyrir um í liðum 2.1.1.1 og 2.1.2.1 í I. viðauka, og þessi meðhöndlun valdi því ekki að aðrar skaðlegar efnaleifar komi til,

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 326, 13.12.2003, bls. 12. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 124/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 33.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 37, 13.2.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 77, 16.3.2001, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 203, 12.8.2003, bls. 1.

- d) séu greinilega merktar þannig að fyrirhuguð notkun þessara afurða sé tilgreind og þannig að fram komi að „afurðina verður að flokka eða meðhöndla með öðrum eðlisfræðilegum aðferðum til þess að draga úr aflatoxínmengun áður en hún er notuð til manneldis eða notuð sem innihaldsefni í matvælum“.

2. Ákvæðum I. viðauka er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 12. desember 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 466/2001 er breytt sem hér segir:

1. Í stað liðar 2.1 (aflatoxín) í 2. þætti (Sveppaeitur (mýkótóxín)) komi eftirfarandi:

Afurð	Hámarksgildi fyrir aflatoxín (ig/kg)			Sýnatöku- aðferð	Viðmiðanir fyrir efnagreiningar- aðferðir
	B1	(B1 + B2 + G1 + G2)	M1		
„2.1. AFLATOXÍN					
2.1.1. Jarðhnetur, hnetur og þurrkuð aldin					
2.1.1.1. Jarðhnetur, hnetur og þurrkuð aldin og unnar afurðir úr þeim, ætluð beint til manneldis eða sem innihaldsefni í matvælum	2,0 (6)	4,0 (6)	—	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/53/EB (7)	Tilskipun 98/53/EB
2.1.1.2. Jarðhnetur sem flokka á eða meðhöndla með öðrum eðlisfræðilegum aðferðum áður en þær eru notaðar til manneldis eða sem innihaldsefni í matvælum	8,0 (6)	15,0 (6)	—	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB
2.1.1.3. Hnetur og þurrkuð aldin sem flokka á eða meðhöndla með öðrum eðlisfræðilegum aðferðum áður en þau eru notuð til manneldis eða sem innihaldsefni í matvælum	5,0 (6)	10,0 (6)	—	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB
2.1.2. Korn (þ.m.t. bókhveiti, <i>Fagopyrum sp.</i>).					
2.1.2.1. Korn (þ.m.t. bókhveiti, <i>Fagopyrum sp.</i>) og unnar afurðir úr því sem nota á beint til manneldis eða sem innihaldsefni í matvælum.	2,0	4,0	—	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB
2.1.2.2. Korn (þ.m.t. bókhveiti, <i>Fagopyrum sp.</i>), að undanskildum maís, sem á að flokka eða meðhöndla með öðrum eðlisfræðilegum aðferðum, áður en það er notað til manneldis eða sem innihaldsefni í matvælum	2,0	4,0	—	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB
2.1.2.3. Maís sem flokka á eða meðhöndla með öðrum eðlisfræðilegum aðferðum áður en hann er notaður til manneldis eða sem innihaldsefni í matvælum	5,0	10,0	—	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB

Afurð	Hámarksgildi fyrir aflatoxín (ig/kg)			Sýnatöku- aðferð	Nothæfis- viðmiðanir fyrir efnagreiningar- aðferðir
	B1	(B1 + B2 + G1 + G2)	M1		
2.1.3. Mjólk (hrámmjólk, mjólk til framleiðslu á afurðum, að stofni til úr mjólk, og hita-meðhöndluð mjólk samkvæmt skilgreiningu í tilskipun ráðsins 92/46/EEC (10), eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 806/2003 (11))	—	—	0,05	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB
2.1.4. „Eftirfarandi kryddtegundir: – <i>Capsicum spp.</i> (þurrkuð aldin, heil eða möluð, þ.m.t. eldpaprika (chilli), eldpaprikuduft, kajennpipar og paprika) – <i>Piper spp.</i> (aldinin, þ.m.t. hvítur og svartur pipar) – <i>Myristica fragrans</i> (múskat) – <i>Zingiber officinale</i> (engifer) – <i>Curcuma longa</i> (gullinrót (túrmerik))	5,0	10,0	—	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB

(⁶) Hámarksgildin skulu gilda um ætan hluta jarðhnetna, hnetna og þurrkaðra aldina. Ef hnetur eru efnagreindar „með skurn“ skulu útreikningar á innihaldi aflatoxína miðast við að öll mengandi efni séu í æta hlutanum.

(⁷) Stjtið. EB L 201, 17.7.1998, bls. 93.

(¹⁰) Stjtið. EB L 268, 14.9.1992, bls. 1.

(¹¹) Stjtið. EB L 122, 16.5.2003, bls. 1.“

2. Neðanmálsgrein 9 falli brott.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2003/118/EB

2007/EES/26/18

frá 5. desember 2003

um breytingu á viðaukunum við tilskipunir ráðsins 76/895/EBE, 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE að því er varðar hámarksgildi leifa fyrir asefat, 2,4-D og paraþíonmetýl (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/895/EBE frá 23. nóvember 1976 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á ávöxtum og matjurtum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2003/60/EB ⁽²⁾, einkum 5. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/62/EB ⁽⁴⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2003/60/EB, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽⁶⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2003/69/EB ⁽⁷⁾, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽⁸⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/84/EB ⁽⁹⁾, einkum f-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Ákveðið var með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/219/EB ⁽¹⁰⁾ og með ákvörðun 2003/166/EB ⁽¹¹⁾, eftir því sem við á, að skrá ekki fyrirbyggjandi virku efnin asefat og paraþíonmetýl í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE. Í þessum ákvörðunum var kveðið á um að ekki væri lengur leyfilegt að nota plöntuvarnarefni, sem innihalda þessi virku efni, í Bandalaginu.
- 2) Til að unnt sé að verða við réttmætum væntingum, sem varða notkun fyrirbyggjandi birgða af varnarefnum, er í ákvörðunum framkvæmdastjórnarinnar, sem um getur í 1. forsendu, kveðið á um aðlögunartímabil og þess vegna skal ákvörðun um hámarksgildi

leifa fyrir efni, sem óheimilt er að nota í Bandalaginu, ekki taka gildi fyrr en að loknu aðlögunartímabilinu fyrir viðkomandi efni.

- 3) Hámarksgildi leifa í Bandalaginu og þau gildi, sem mælt er með í Codex Alimentarius ⁽¹²⁾, eru ákvörðuð og metin með svipuðum aðferðum. Í Codex Alimentarius finnst sjaldan hámarksgildi leifa fyrir asefat og paraþíonmetýl. Tekið var tillit til þessa við ákvörðun hámarksgilda leifa í þessari tilskipun. Hámarksgildi leifa í Codex Alimentarius, sem mælt er með að verði felld niður á næstunni, voru ekki höfð til hliðsjónar. Hámarksgildi leifa, sem byggjast á gildum í Codex Alimentarius og hafa verið metin í ljósi áhættunnar fyrir neytendur, hafa ekki reynst hafa neina áhættu í för með sér.
- 4) Til að tryggja að neytendur njóti nægilegrar verndar gegn váhrifum af völdum leifa, sem stafa af óleyfilegri notkun plöntuvarnarefna, skal setja fyrir viðkomandi samsetningar umræddra vara/varnarefna hámarksgildi leifa sem svara til lægri greiningarmarkna.
- 5) Því er nauðsynlegt að bæta öllum varnarefnaleifum, sem myndast við notkun þessara plöntuvarnarefna, við í viðaukana við tilskipunir 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE svo að hægt sé að hafa fullnægjandi eftirlit með þeim og með banni við notkun þeirra og til að vernda neytendur.
- 6) Hámarksgildi leifa fyrir paraþíonmetýl skal sett í tilskipunum 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE. Ákvæði tilskipunar 76/895/EBE, þar sem hámarksgildi leifa fyrir það efni var ákvarðað, skulu af þeim sökum felld brott.
- 7) Séu engin hámarksgildi leifa til á vettvangi Bandalagsins, hvorki fastsett né sett til bráðabirgða, eins og fyrir 2,4-D á sitrusávöxtum í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/97/EB ⁽¹³⁾ skulu aðildarríkin fastsetja hámarksgildi leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE áður en plöntuvarnarefni, sem innihalda þessi virku efni, eru leyfð. Gögn hafa verið lögð fram af aðildarríki sem sýna fram á að hærra hámarksgildi leifa megi ákvarða fyrir sítrustré, sem endurspeglar notkun 2,4-D í sumum þriðju löndum. Gögn hafa verið lögð fram sem sýna að þessar leifar skapi ekki hættu fyrir neytendur í Bandalaginu.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 327, 16.12.2003, bls. 25. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 124/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 33.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 340, 9.12.1976, bls. 26.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 155, 24.6.2003, bls. 15.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 154, 21.6.2003, bls. 70.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 175, 15.7.2003, bls. 37.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 247, 30.9.2003, bls. 20.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 82, 29.3.2003, bls. 40.

⁽¹¹⁾ Stjtið. EB L 67, 10.3.2003, bls. 18.

⁽¹²⁾ http://apps.fao.org/CodexSystem/pestdes/pest_q-e.htm.

⁽¹³⁾ Stjtið. EB L 343, 18.12.2002, bls. 23.

- 8) Því ber að breyta viðeigandi viðaukum við tilskipanir 76/895/EBE, 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE til samræmis við þetta.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Fella skal brott færslurnar varðandi paraþíonmetýl í II. viðauka við tilskipun 76/895/EBE.

2. gr.

Eftirfarandi línur bætist við í A-hluta II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE:

Varnarefnaleif	Hámarksgildi í mg/kg
„Asefat	0,02 (*) kornvörur
Paraþíonmetýl (summan af paraþíonmetýl og para-oxon-metýl gefið upp sem paraþíonmetýl)	0,02 (*) kornvörur

(*) Neðri greiningarmörk.“

3. gr.

Eftirfarandi línur bætist við í B-hluta II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE:

Varnarefnaleif	Hámarksgildi (mg/kg)		
	Í kjöti, þ.m.t. fitu, unnum kjötvörum, innmat og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602	Fyrir mjólk og mjólkurvörur sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0401, 0402, 0405 00, 0406	Í skurnlausum, nýjum eggjum, í fuglseggjum og eggjarauðu sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0407 00 og 0408
„Asefat	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)
Paraþíonmetýl (summan af paraþíonmetýl og para-oxon-metýl gefið upp sem paraþíonmetýl)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)

(*) Neðri greiningarmörk.“

4. gr.

Ákvæðum II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE er hér með breytt sem hér segir:

- Hámarksgildi varnarefnaleifa, sem tilgreind eru í viðaukanum við þessa tilskipun, bætist við í II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE.
- Hámarksgildi varnarefnaleifa 2,4-D (summan af 2,4-D og estrum þess, gefið upp sem 2,4-D) á sítrusávöxtum breytist í „1 (p) mg/kg“.

5. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg ákvæði til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. nóvember 2004 að undanskildu ákvæði 2. mgr. 4. gr. sem aðildarríkin skulu samþykkja og birta eigi síðar en 31. mars 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 1. desember 2004 að undanskildu ákvæði 2. mgr. 4. gr. sem skal beitt frá og með 1. apríl 2004.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

6. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

7. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 5. desember 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)	
	Asefat	Paraþíonmetýl (summan af paraþíonmetýl og para-oxon-metýl gefið upp sem paraþíonmetýl)
1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, rotvarin með frysingu án viðbættis sykurs; hnetur	0,02 (*)	0,02 (*)
i) SÍTRUSÁVEXTIR		
Greipaldin		
Sitrónur		
Súraldin (límónur)		
Mandarínur (þ.m.t. klementínur og aðrir blendingar)		
Appelsínur		
Pómelónur		
Annað		
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða skurnlausar)		
Möndlur		
Parahnetur		
Kasúhnetur		
Kastaníuhnetur		
Kókoshnetur		
Heslihnetur		
Goðahnetur (makadamíahnetur)		
Pekanhnetur		
Furuhnetur		
Pistasíuhnetur		
Valhnetur		
Annað		
iii) KJARNÁÁVEXTIR		
Epli		
Perur		
Kveði		
Annað		
iv) STEINALDIN		
Apríkósur		
Kirsuber		
Ferskjur (þ.m.t. nektarínur og áþekkir blendingar)		
Plómur		
Annað		
v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN		
a) Vínber og þrúgur		
Vínber		
Þrúgur		
b) Jarðarber (önnur en villt)		

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)	
	Asefat	Paraþíonmetýl (summan af paraþíonmetýl og para-oxon-metýl gefið upp sem paraþíonmetýl)
c) Klungurber (önnur en villt)		
Brómber		
Daggarber (elgsber)		
Logaber		
Hindber		
Annað		
d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt)		
Aðalbláber		
Trönuber		
Rífsber (rauð og hvít) og sólber		
Garðaber		
Annað		
e) Villt ber og aldin		
vi) ÝMISLEGT		
Lárperur		
Bananar		
Döðlur		
Fíkjur		
Kíví		
Dvergappelsínur		
Litkaaldin		
Mangó		
Ólífur		
Píslaraldin		
Ananas		
Granatepli		
Annað		
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað	0,02 (*)	0,02 (*)
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI		
Rauðrófur		
Gulrætur		
Hnúðsilla		
Piparrót		
Ætíffíll		
Nípur		
Steinseljurót		
Hreðkur		
Hafursrót		
Sætnúðar		
Gulrófur		
Næpur		
Kínakartöflur		
Annað		

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)	
	Asefat	Paraþíonmetýl (summan af paraþíonmetýl og para-oxon-metýl gefið upp sem paraþíonmetýl)
ii) LAUKAR Hvítlaukur Laukur Skalottlaukur Vorlaukur Annað iii) ALDINGRÆNMETI a) Náttskuggaætt Tómatar Paprikur Eggaldin Annað b) Graskersætt — með ætu hýði Gúrkur Smágúrkur Dvergbítar Annað c) Graskersætt — með óætu hýði Melónur Grasker Vatnsmelónur Annað d) Sykurmaís iv) KÁL a) Blómstrandi kál Spergilkál Blómkál Annað b) Kálhöfuð Rósakál Höfuðkál Annað c) Blaðkál Kínakál Grænkál Annað d) Hnúðkál v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDD-JURTIR a) Salat og áþekkt grænmeti Karsi Lambasalat Salat Vetrarsalat Annað		

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)	
	Asefat	Paraþíonmetýl (summan af paraþíonmetýl og para-oxon-metýl gefið upp sem paraþíonmetýl)
b) Spínat og áþekkt grænmeti Spínat Strandblaðka Annað c) Brunnperla d) Jólasalat e) Kryddjurtir Kerfill Graslaukur Steinselja Bláðsellerí Annað vi) BELGÁVEXTIR (ferskir) Baunir (með fræbelg) Baunir (án fræbelgs) Ertur (með fræbelg) Ertur (án fræbelgs) Annað vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt) Spergill Salatþistill Sellerí Fennika Ætiþistill Bláðlaukur Rabarbari Annað viii) SVEPPIR a) Ræktaðir ætisveppir b) Villtir ætisveppir		
3. BELGÁVEXTIR	0,02 (*)	
Baunir		
Linsubaunir		
Ertur		0,2
Annað		0,02 (*)
4. OLÍUFRÆ	0,05 (*)	0,05 (*)
Hörfræ		
Jarðhnetur		
Valmúafrae		
Sesamfræ		
Sólblómafræ		
Repjufræ		
Sojabaunir		
Mustarðskorn		
Baðmullarfræ		
Annað		

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)	
	Asefat	Paraþíonmetýl (summan af paraþíonmetýl og para-oxon-metýl gefið upp sem paraþíonmetýl)
5. KARTÖFLUR Sumarkartöflur Kartöflur af haustuppskeru	0,02 (*)	0,02 (*)
6. TE (þurrkuð lauf og stilkir, einnig gerjað, úr laufi <i>Camellia sinensis</i>)	0,05 (*)	0,05 (*)
7. HUMLAR (þurrkaðir), þ.m.t. humlaköggjar og óþykkt duft	0,05 (*)	0,05 (*)
(*) Neðri greiningarmörk.		

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2003/121/EB

2007/EES/26/19

frá 15. desember 2003

um breytingu á tilskipun 98/53/EB um sýnatöku- og greiningaraðferðir vegna opinbers eftirlits með magni tiltekinna mengunarefna í matvælum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 85/591/EBE frá 20. desember 1985 um að koma á Bandalagsaðferðum við sýnatöku og greiningu vegna matvælaeftirlits ⁽¹⁾, einkum 1. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 466/2001 frá 8. mars 2001 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1425/2003 ⁽³⁾, eru ákvörðuð sérstök hámarksgildi fyrir maís sem flokka á eða meðhöndla á annan hátt áður en hann er notaður til manneldis eða sem innihaldsefni í matvæli.
- 2) Nákvæmni mælinga á innihaldi aflatoxína ræðst einkum af sýnatökunni því að dreifing aflatoxína er fjarri því að vera einsleit í hverri framleiðslueiningu. Breyta ber tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/53/EB ⁽⁴⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 2002/27/EB ⁽⁵⁾, með því að bæta við hana sérákvæðum fyrir maís sem flokka á eða meðhöndla á annan hátt áður en hann er notaður til manneldis eða sem innihaldsefni í matvæli.
- 3) Brýnt er að gæta samræmis þegar greint er frá niðurstöðum greiningar og við túlkun þeirra til að tryggja samræmda framkvæmd alls staðar í Evrópusambandinu. Þessar túlkunarreglur skulu gilda um niðurstöðu greiningar á sýni sem tekið er við opinbert eftirlit. Innlendar reglur gilda um greiningu sem er gerð með tilliti til verslunarverndar eða úrskurðarmála.
- 4) Því ber að breyta tilskipun 98/53/EB til samræmis við þetta.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við tilskipun 98/53/EB er breytt í samræmi við I. viðauka við þessa tilskipun.

Ákvæðum II. viðauka við tilskipun 98/53/EB er breytt í samræmi við II. viðauka við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. október 2004. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni þessi ákvæði og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 15. desember 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 332, 19.12.2003, bls. 38. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 124/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 33.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 372, 31.12.1985, bls. 50.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 77, 16.3.2001, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 203, 12.8.2003, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 201, 17.7.1998, bls. 93.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 75, 16.3.2002, bls. 44.

I. VIÐAUKI

Ákvæðum I. viðauka við tilskipun 98/53/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað fjórða undirliðar í lið 5.2.1 komi eftirfarandi:

„— þyngd safnsýnis = 30 kg sem skal vera blandað og skipta ber í þrjú jafnstór undirsýni, sem hvert vegur 10 kg, áður en þau verða möluð (þessi skipting í þrjú undirsýni er óþörf ef um er að ræða jarðhnetur, hnetur, þurrkaða ávexti eða mais sem flokka á frekar eða meðhöndla á annan hátt, en það er hins vegar háð því að fyrir hendi sé búnaður sem gerir það kleift að búa til einsleitt 30 kg sýni). Ef þyngd safnsýna er minni en 10 kg skal ekki skipta þeim í þrjú undirsýni. Ef um er að ræða krydd vegur safnsýni ekki meira en 10 kg og því þarf ekki að skipta því í undirsýni.“

2. Í stað liðar 5.2.2 komi eftirfarandi:

„5.2.2. Samþykki fyrir framleiðslueiningu eða framleiðsluhluta

- Ef um er að ræða jarðhnetur, hnetur, þurrkaða ávexti og mais sem á að flokka eða meðhöndla á annan hátt og krydd:
 - samþykki ef safnsýnið eða meðaltal undirsýna samrýmist ákvæðum um hámarksgildi, að teknu tilliti til mælióvissu og leiðréttingar fyrir endurheimt,
 - synjun ef safnsýnið eða meðaltal undirsýna fer án vafa yfir hámarksgildi, að teknu tilliti til mælióvissu og leiðréttingar fyrir endurheimt.
- Ef um er að ræða jarðhnetur, hnetur, þurrkaða ávexti og korn, sem ætluð eru beint til manneldis, og korn, að undanskildum mais, sem á að flokka eða meðhöndla á annan hátt:
 - samþykki ef ekkert undirsýna fer yfir hámarksgildi, að teknu tilliti til mælióvissu og leiðréttingar fyrir endurheimt,
 - synjun ef eitt eða fleiri undirsýnanna fara án vafa yfir hámarksgildi, að teknu tilliti til mælióvissu og leiðréttingar fyrir endurheimt,
 - ef safnsýnið er undir 10 kg:
 - samþykki ef safnsýnið samrýmist ákvæðum um hámarksgildi, að teknu tilliti til mælióvissu og leiðréttingar fyrir endurheimt,
 - synjun ef safnsýnið fer án vafa yfir hámarksgildi, að teknu tilliti til mælióvissu og leiðréttingar fyrir endurheimt.“

3. Eftirfarandi komi í stað liðar 5.4.2:

„5.4.2. Samþykki fyrir framleiðslueiningu eða framleiðsluhluta

- samþykki ef safnsýnið samrýmist ákvæðum um hámarksgildi, að teknu tilliti til mælióvissu og leiðréttingar fyrir endurheimt,
- synjun ef safnsýnið fer án vafa yfir hámarksgildi, að teknu tilliti til mælióvissu og leiðréttingar fyrir endurheimt.“

4. Í stað liðar 5.5.1.2 komi eftirfarandi:

„5.5.1.2. Samþykki fyrir framleiðslueiningu eða framleiðsluhluta

- samþykki ef safnsýnið samrýmist ákvæðum um hámarksgildi, að teknu tilliti til mælióvissu og leiðréttingar fyrir endurheimt,
- synjun ef safnsýnið fer án vafa yfir hámarksgildi, að teknu tilliti til mælióvissu og leiðréttingar fyrir endurheimt.“

5. Í stað liðar 5.5.2.3 komi eftirfarandi:

„5.5.2.3. Samþykki fyrir framleiðslueiningu eða framleiðsluhluta

- samþykki ef safnsýnið samrýmist ákvæðum um hámarksgildi, að teknu tilliti til mælióvissu og leiðréttingar fyrir endurheimt,
- synjun ef safnsýnið fer án vafa yfir hámarksgildi, að teknu tilliti til mælióvissu og leiðréttingar fyrir endurheimt.“

II. VIÐAUKI

Í stað liðar 4.4 í II. viðauka við tilskipun 98/53/EB komi eftirfarandi:

„4.4. Útreikningur á endurheimt og greint frá niðurstöðum

Greina ber frá niðurstöðum greininga, leiðréttum eða óleiðréttum, fyrir endurheimt. Tilgreina skal skráningar- aðferð og endurheimtuhlutfall. Niðurstöður greininga, leiðréttar fyrir endurheimt, eru notaðar til að hafa eftirlit með því að farið sé að kröfum (sjá lið 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.1.2 og 5.5.2.3 í I. viðauka).

Greina ber frá niðurstöðu greiningar sem $x \pm U$ þar sem x er niðurstaða greiningarinnar og U er útvíkkaða mælióvissan með þekjustuðulinn 2 sem gefur 95% áreiðanleika.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2004/1/EB

2007/EES/26/20

frá 6. janúar 2004

um breytingu á tilskipun 2002/72/EB um að hætta tímabundið notkun asódíkarbonamíðs sem þanefnis(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/109/EEB frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi efni og hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli ⁽¹⁾, einkum 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/72/EB frá 6. ágúst 2002 um plastefni og -hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli ⁽²⁾ er leyft, í samræmi við álit vísindanefndarinnar um matvæli (SCF), að nota asódíkarbonamíð sem þanefni í plastefni og -hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli.
- 2) Asódíkarbonamíð er notað sem þanefni við framleiðslu plastþéttinga í málmlok sem sett eru á glerkrukkur. Nýjar niðurstöður sýna að asódíkarbonamíð brotnar niður í semíkarbasíð (SEM) þegar það er hitað við framleiðslu frauþéttinga og við dauðhreinsun lokaðra glerkrukka.
- 3) Hinn 8. júlí 2003 fékk Matvælaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd „stofnunin“) þær upplýsingar frá atvinnugreininni að semíkarbasíð hefði fundist í nokkrum tegundum matvæla í glerkrukum. Styrkur semíkarbasíðs í matvælunum var mismikill (allt að 25 µg/kg), mestur í barnamat.
- 4) Á grundvelli fyrirliggjandi vísindagagna, m.a. úr nýlegum rannsóknum sem stofnunin stóð fyrir, komst vísindanefndin um aukefni í matvælum, bragðefni, tæknileg hjálparefni við framleiðslu og efni í snertingu við matvæli (hér á eftir kölluð „nefndin“) að þeirri niðurstöðu í yfirlýsingu frá 1. október 2003 að semíkarbasíð hafi væga, krabbameinsvaldandi virkni í tilraunadýrum og væg erðaeiturhrif í glasi en að ekki sé unnt út frá þeirri vísindabekkingu, sem fyrir liggur, að skera úr um það hvort hætta sé á að semíkarbasíð hafi í för með sér hættu á krabbameini í mönnum.
- 5) Stofnunin fékk sérstakan hóp sérfræðinga til að veita frekari ráðgjöf um hugsanlega hættu fyrir smábörn, sem er sá neytendahópur sem líklegast er að verði

fyrir váhrifum af völdum semíkarbamíðs. Við mat á hugsanlegum váhrifum frá semíkarbamíði í barnamat fór sérfræðingahópurinn bæði yfir eiturefnafræðilega og örverufræðilega þætti sem og næringarþættina.

- 6) Hinn 9. október 2003 setti sérfræðingahópurinn fram það álit, að teknu tilliti til fyrirliggjandi upplýsinga um styrk semíkarbamíðs í matvælum, inntekins magns og eiturefnafræði, að hætta fyrir ungbörn jafnt sem fullorðna, sem neyttu matvæla sem innihalda semíkarbamíð, væri að líkindum hverfandi. Samt sem áður lýsti nefndin því yfir að semíkarbamíð væri óæskilegt í barnamat og lagði til að dregið yrði úr váhrifum frá efninu í varfærnissskyni eins skjótt og unnt væri með tilliti til tækni framfara.
- 7) Með hliðsjón af niðurstöðum nefndarinnar og sérstaka sérfræðingahópsins og þeirri vísindalegu óvissu sem enn ríkir og til að ná því stigi heilsuverndar, sem til er ætlast í Bandalaginu, er rétt að stöðva notkun asódíkarbonamíðs tímabundið í samræmi við varúðarregluna sem um getur í 7. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 ⁽³⁾ (lög um matvæli). Niðurfelling asódíkarbonamíðs af ófullgerðri skrá yfir aukefni, sem eru að fullu samræmd í Bandalaginu, gildir meðan Bandalagið leitar eftir nánari upplýsingum sem, burtséð frá því hvar heimilda er aflað, geta fyllt í eyður núverandi þekkingar á semíkarbamíði.
- 8) Framkvæmdastjórnin hefur fengið þær upplýsingar að aðrir kostir en asódíkarbonamíð verði fyrir hendi í náninni framtíð. Að því er varðar þann möguleika að í umbúðaeefni fyrir barnamat verði asódíkarbonamíði skipt út fyrir annað efni er brýnt að athuga og meta vandlega heilleika þéttiefnisins til að slaka ekki á kröfum varðandi örverufræðilegt öryggi matvæla. Því er nauðsynlegt að kveða á um 18 mánaða aðlögunartíma til að slíkt mat geti farið fram á tilteknu tímabili þar sem tekið er tillit til lágmarksgeymsluþols slíkra innpakkaðra vara.
- 9) Einnig skal kveða á um aðlögunartímabil vegna efna og hluta sem komast í snertingu við matvæli áður en frestur til að hrinda þessari tilskipun í framkvæmd rennur út.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 7, 13.1.2004, bls. 45. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 124/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 33.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 38. Tilskipuninni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. EB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 220, 15.8.2002, bls. 18.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 31, 1.2.2002, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1642/2003 (Stjtið. EB L 245, 29.9.2003, bls. 4).

- 10) Þetta aðlögunartímabil skal einnig taka mið af kröfum tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2000/13/EB frá 20. mars 2000 um samræmingu laga aðildarríkjanna um merkingu, kynningu og auglýsingu matvæla ⁽⁴⁾.
- 11) Því ber að breyta tilskipun 2002/72/EB til samræmis við þetta.
- 12) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Að því er varðar aukefnið asódíkarbonamíð, sem hefur tilvísunarnúmerið 36640, kemur eftirfarandi í stað texta í 4. dálki A-þáttar III. viðauka við tilskipun 2002/72/EB:

„Einungis til notkunar sem þanefni. Notkun bönnuð frá og með 2. ágúst 2005.“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 2. ágúst 2005. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

2. Aðildarríkin skulu beita ákvæðunum, sem um getur í 1. mgr., frá og með 2. ágúst 2005 á þann veg að bannað sé að setja á markað og flytja inn í Bandalagið plastefni og -hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli og sem uppfylla ekki ákvæði þessarar tilskipunar.

Samt sem áður er heimilt að setja áfram á markað efni og hluti ef áfylling á sér stað fyrir 2. ágúst 2005, að því tilskildu að áfyllingardagur komi fram á viðkomandi efnum og hlutum. Heimilt er að nota aðra merkingu í stað áfyllingardags, að því tilskildu að unnt sé að ráða áfyllingardaginn af merkingunni. Upplýsingar um áfyllingardag skulu, að fenginni beiðni, lagðar fyrir lögbær yfirvöld og alla sem koma að því að framfylgja kröfum þessarar tilskipunar.

Ákvæði fyrstu og annarrar undirgreinar gilda með fyrirvara um kröfur tilskipunar 2000/13/EB.

Þegar aðildarríkin samþykkja ákvæðin, sem um getur í 1. mgr., skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 6. janúar 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

⁽⁴⁾ Stjóð. EB L 109, 6.5.2000, bls. 29. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/89/EB (Stjóð. ESB L 308, 25.11.2003, bls. 15.)

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2004/2/EB

2007/EES/26/21

frá 9. janúar 2004

um breytingu á tilskipunum ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE að því er varðar hámarksgildi leifa fyrir fenamífos (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/62/EB⁽²⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/60/EB⁽⁴⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/69/EB⁽⁶⁾, einkum 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þegar um er að ræða korn og afurðir úr jurtaríkinu, þ.m.t. ávextir og grænmeti, endurspeglar gildi efnaleifa notkun á minnsta magni varnarefna sem nægir til að verja plöntur þannig að leifarnar verði eins litlar og komist verður af með og viðunandi frá eitrefnafræðilegu sjónarmiði, einkum með tilliti til umhverfisverndar og þess magns sem áætlað er að berist í neytendur með fæðu. Þegar um er að ræða matvæli úr dýraríkinu endurspeglar gildi efnaleifa í þeim hve mikið dýr hafa étið af korni og afurðum úr jurtaríkinu, meðhöndluðum með varnarefnum, og, ef við á, bein áhrif af notkun dýrallyfja. Hámarksgildi leifa (MRL) í Bandalaginu samsvarar efri mörkum magns slíkra leifa sem vænta má að gætu fundist í vörum þótt framleiðendur virði góðar starfsvenjur í landbúnaði.
- 2) Stöðugt er verið að endurskoða hámarksgildi leifa og breyta þannig að tekið sé tillit til nýrra upplýsinga og gagna. Hámarksgildi leifa er ákvarðað við neðri

greiningarmörk ef leyfileg notkun plöntuvarnarefnis hefur ekki í för með sér greinanlegar varnarefnaleifar í eða á matvælunum eða ef engin notkun er leyfð eða ef notkun, sem aðildarríkin hafa leyft, hefur ekki verið studd nægjanlegum gögnum eða ef notkun í þriðju löndum, sem hefur í för með sér efnaleifar í eða á matvælum sem kunna að fara í dreifingu á markaði Bandalagsins, hefur ekki verið studd nægilega traustum gögnum.

- 3) Að því er varðar fenamífos hefur aðildarríki tilkynnt framkvæmdastjórninni að það óski þess að láta endurskoða hámarksgildi leifa, í samræmi við 8. gr. tilskipunar 90/642/EBE, í ljósi þess að sá skammtur, sem neytendur fá, gefur tilefni til áhyggna. Tillaga um endurskoðun á hámarksgildi leifa í Bandalaginu var afhent framkvæmdastjórninni.
- 4) Ævilöng og skammtímaváhrif fenamífos, sem um getur í þessari tilskipun, á neytendur og stafa frá matvælum, hafa verið tekin til endurskoðunar og metin í samræmi við reglur og venjur innan Bandalagsins með tilliti til viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin gefur út⁽⁷⁾. Reiknað hefur verið út að hámarksgildi leifa, sem er fastsett með þessari tilskipun, muni ekki leiða til þess að neytendur verði fyrir óviðunandi váhrifum.
- 5) Bráð váhrif þessara varnarefna á neytendur sem stafa af sérhverri matvælagöngu, sem hugsanlegt er að innihaldi leifar, hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem farið er eftir innan Bandalagsins, að teknu tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin gefur út. Niðurstaðan er sú að tilvist varnarefnaleifa við þau mörk hámarksgildis leifa, sem lagt er til í þessari tilskipun, eða undir þeim mörkum, muni ekki valda bráðum eitruhrifum.
- 6) Samráð hefur verið haft við viðskiptaaðila Bandalagsins, fyrir milligöngu Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar, um það hámarksgildi leifa sem ákvarðað er í þessari tilskipun og tillit tekið til athugasemda þeirra.
- 7) Tekið hefur verið tillit til álits vísindanefndarinnar um plöntur, einkum ráðlegginga og tilmæla um þær aðferðir sem skulu notaðar til að vernda þá sem neyta landbúnaðarvara sem hafa verið meðhöndlaðar með varnarefnum.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 14, 21.1.2004, bls. 10. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 124/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 33.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 154, 21.6.2003, bls. 70.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 155, 24.6.2003, bls. 15.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 175, 15.7.2003, bls. 37.

⁽⁷⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfiseftirlitsins (GEMS/Food Programme), í samráði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, gefnar út af Alþjóðaheilbrigðismálastofnuninni 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

- 8) Því ber að breyta viðaukum við tilskipanir 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE til samræmis við þetta.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi línur bætist við í A-hluta II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE:

„Varnarefnaleif	Hámarksgildi í mg/kg
Fenamífos (summa af fenamífos og súlfoxíði og súlfoni þess, gefin upp sem fenamífos)	0,02 (*) kornvörur
(*) Sýnir neðri greiningarmörk.“	

2. gr.

Eftirfarandi lína bætist við í B-hluta II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE:

Varnarefnaleif	Hámarksgildi (mg/kg)		
	Í kjöti, þ.m.t. fita, unnar kjötvörur, innmatar og dýrafita sem skráð er í I. viðauka undir SAT-númerum 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602	Fyrir mjólk og mjólkurvörur sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0401, 0402, 0405 00, 0406	Í skurmlausum, nýjum eggjum, í fuglseggjum og eggjarauðu sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0407 00 og 0408
Fenamífos (summa af fenamífos og súlfoxíði og súlfoni þess, gefin upp sem fenamífos)	0,01(*)	0,005 (*)	0,01 (*)
(*) Sýnir neðri greiningarmörk.“			

3. gr.

Ákvæðum II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE er breytt sem hér segir:

„Hámarksgildi leifa fenamífos sem tilgreint er í viðaukanum við þessa tilskipun er felld inn í II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE.“

4. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg ákvæði til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. júlí 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 1. ágúst 2004.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 9. janúar 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og leyfilegt hámarksgildi leifa (mg/kg)
	Fenamifos (summa af fenamifosi og súlfoxíði og súlfoni þess, gefin upp sem fenamifos)
1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, rotvarin með frystingu án viðbætts sykurs; hnetur	
i) SÍTRUSÁVEXTIR	0,02 (*)
Greipaldin	
Sítrónur	
Súraldin (límónur)	
Mandarínur (þ.m.t. klementínur og aðrir blendingar)	
Appelsínur	
Pómelónur	
Annað	
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða skurnlausar)	0,02 (*)
Möndlur	
Brasilíuhnetur	
Kasúhnetur	
Kastaníuhnetur	
Kókoshnetur	
Heslihnetur	
Goðahnetur (makadamíahnetur)	
Pekanhnetur	
Furuhnetur	
Pistasíuhnetur	
Valhnetur	
Annað	
iii) KJARNAÁVEXTIR	0,02 (*)
Epli	
Perur	
Kveði	
Annað	
iv) STEINALDIN	0,02 (*)
Apríkósur	
Kirsuber	
Ferskjur (þ.m.t. nektarínur og áþekkir blendingar)	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og leyfilegt hámarksgildi leifa (mg/kg)
	Fenamífos (summa af fenamífosí og súlfoxíði og súlfoni þess, gefin upp sem fenamífos)
Plómur	
Annað	
v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN	0,02 (*)
a) Vínber og þrúgur	
Vínber	
Þrúgur	
b) Jarðarber (önnur en villt)	
c) Klungurber (önnur en villt)	
Brómber	
Daggarber (elgsber)	
Logaber	
Hindber	
Annað	
d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt)	
Aðalbláber	
Trönuber	
Rífsber (rauð og hvít) og sólber	
Garðaber	
Annað	
e) Villt ber og aldin	
vi) ÝMISLEGT	
Lárperur	
Bananar	0,05
Döðlur	
Fíkjur	
Kíví	
Dvergappelsínur	
Lítkabær	
Mangó	
Ólífur	
Píslaraldin	
Ananas	
Granatepli	
Annað	0,02 (*)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og leyfilegt hámarksgildi leifa (mg/kg)
	Fenamífos (summa af fenamífosí og súlfoxíði og súlfóni þess, gefin upp sem fenamífos)
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað	
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI	
Rauðrófur	
Gulrætur	0,05
Hnúðsilla	
Piparrót	
Ætífiþill	
Nípur	
Steinseljurót	
Hreðkur	
Hafursrót	
Sætnúðar	
Gulrófur	
Næpur	
Kínakartöflur	
Annað	0,02 (*)
ii) LAUKAR	0,02 (*)
Hvítlaukur	
Laukur	
Skalottlaukur	
Vorlaukur	
Annað	
iii) ALDINGRÆNMETI	
a) Náttskuggaett	
Tómatar	0,05
Paprikur	0,1
Eggaldin	0,05
Annað	0,02 (*)
b) Graskersætt — með ætu hýði	
Gúrkur	0,05
Smágúrkur	
Dvergbitar	0,05
Annað	0,02 (*)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og leyfilegt hámarksgildi leifa (mg/kg)
	Fenamífos (summa af fenamífosí og súlfoxíði og súlfoni þess, gefin upp sem fenamífos)
c) Graskersætt — með óætu hýði	
Melónur	0,05
Grasker	
Vatnsmelónur	0,05
Annað	0,02 (*)
d) Sykurmaís	0,02 (*)
iv) KÁL	
a) Blómstrandi kál	0,02 (*)
Spergilkál (þ.m.t. kalabriukál)	
Blómkál	
Annað	
b) Kálhöfuð	
Rósakál	0,05
Höfuðkál	0,05
Annað	0,02 (*)
c) Blaðkál	0,02 (*)
Kínakál	
Grænkál	
Annað	
d) Hnúðkál	0,02 (*)
v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR	0,02 (*)
a) Salat og áþekkt grænmeti	
Karsi	
Lambasalat	
Salat	
Vetrarsalat (salatfífill með breiðum blöðum)	
Annað	
b) Spínat og áþekkt grænmeti	
Spínat	
Strandblaðka	
Annað	
c) Brunnperla	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og leyfilegt hámarksgildi leifa (mg/kg)
	Fenamífos (summa af fenamífosí og súlfoxíði og súlfóni þess, gefin upp sem fenamífos)
d) Jólasalat	
e) Kryddjurtir	
Kerfill	
Graslaukur	
Steinselja	
Blaðsellerí	
Annað	
vi) BELGÁVEXTIR (ferskir)	0,02 (*)
Baunir (með fræbelg)	
Baunir (án fræbelgs)	
Ertur (með fræbelg)	
Ertur (án fræbelgs)	
Annað	
vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt)	0,02 (*)
Spergill	
Salatþistill	
Sellerí	
Fennika	
Ætiþistill	
Blaðlaukur	
Rabarbari	
Annað	
viii) SVEPPIR	0,02 (*)
a) Ræktaðir ætisveppir	
b) Villtir ætisveppir	
3. Belgávextir	0,02 (*)
Baunir	
Linsubaunir	
Ertur	
Annað	
4. Olíufræ	0,05 (*)
Hörfræ	
Jarðhnetur	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og leyfilegt hámarksgildi leifa (mg/kg)
	Fenamífos (summa af fenamífosí og súlfoxíði og súlfóni þess, gefin upp sem fenamífos)
Valmúafræ	
Sesamfræ	
Sólblómafræ	
Repjufræ	
Sojabaunir	
Mustarðskorn	
Baðmullarfræ	
Annað	
5. Kartöflur	0,02 (*)
Sumarkartöflur	
Kartöflur af haustuppskeru	
6. Te (þurrkuð lauf og stíkar, einnig gerjuð, <i>Camellia sinensis</i>)	0,05 (*)
7. Humlur (þurrkaðir), þ.m.t. humlakögglar og óþykkt duft	0,05 (*)
(*) Sýnir neðri greiningarmörk.“	

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2004/5/EB

2007/EES/26/22

frá 20. janúar 2004

um breytingu á tilskipun 2001/15/EB í því skyni að bæta tilteknum eignum við í viðaukann (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/398/EBE frá 3. maí 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna um sérfaði ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 4. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um matvæli eða Matvælaöryggisstofnun Evrópu,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/15/EB frá 15. febrúar 2001 um efni sem bæta má í sérfaði í sérstökum næringarfræðilegum tilgangi ⁽²⁾ eru tilgreindir tilteknir flokkar efna og undir hverjum þeirra skráð þau iðefni sem heimilt er að nota við framleiðslu sérfaðis. Hún kveður á um að aðildarríki skuli banna viðskipti með vörur sem samrýmast ekki ákvæðum tilskipunarinnar frá og með 1. apríl 2004.
- 2) Þegar tilskipun 2001/15/EB var samþykkt var ekki hægt að skrá tiltekin iðefni, sem bætt er í sumt sérfaði í sérstökum næringarfræðilegum tilgangi og eru markaðssett í nokkrum aðildarríkjum, í viðaukann við tilskipunina vegna þess að þau höfðu ekki verið metin af vísindanefndinni um matvæli.
- 3) Þau iðefni, sem hafa síðan þá verið metin af vísindanefndinni um matvæli eða af Matvælaöryggisstofnun Evrópu og hlotið jákvætt vísindalegt mat skal skrá í viðaukann við tilskipun 2001/15/EB.
- 4) Þar sem vörur, sem innihalda þessi efni, eru á markaði í nokkrum aðildarríkjum er nauðsynlegt að þessi tilskipun verði tekin upp í landslög fyrir 1. apríl 2004 til að forðast að bannið, sem kveðið er á um í tilskipun 2001/15/EB, taki gildi fyrir þessi efni í takmarkaðan tíma, sem myndi valda óþarfa röskun á markaðinum.
- 5) Breyta ber tilskipun 2001/15/EB til samræmis við þetta.

- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við tilskipun 2001/15/EB er breytt til samræmis við viðauka þessarar tilskipunar.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. mars 2004. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni þessi ákvæði og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. janúar 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 14, 21.1.2004, bls. 19. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 124/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 33.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 186, 30.6.1989, bls. 27, Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. EB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 52, 22.2.2001, bls. 19.

VIÐAUKI

Viðaukanum við tilskipun 2001/15/EB er breytt sem hér segir:

1. Við liðinn 2. flokkur Steinefni bætist eftirfarandi lína undir fyrirsögninni KALSÍUM:

Efni	Notkunarskilyrði	
	Allt sérfaði	SSLT
„— súlfat	x ^{cc}	

2. Við liðinn 3. flokkur Aminosýrur bætast eftirfarandi línur:

Efni	Notkunarskilyrði	
	Allt sérfaði	SSLT
„— L-serín		x
— L-arginín-L-aspartat		x
— L-lýsín-L-aspartat		x
— L-lýsín-L-glútamát		x
— N-asetýl-L-systeín		x
— N-asetýl-L-metiónín		x í vörum sem ætlaðar eru einstaklingum sem eru eldri en 1 árs ^{cc}

3. Við liðinn 4. flokkur Karnítín og tárín bætist eftirfarandi lína:

Efni	Notkunarskilyrði	
	Allt sérfaði	SSLT
„— L-karnítín-L-tartrat	x ^{cc}	

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2004/4/EB

2007/EES/26/23

frá 15. janúar 2004

um breytingu á tilskipun 96/3/EB um undanþágu frá tilteknum ákvæðum tilskipunar ráðsins 93/43/EBE um hollustuhætti í matvælaíðnaði vegna flutninga á fljótandi olíum og fitu í lausri vigt á sjó (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 93/43/EBE frá 14. júní 1993 um hollustuhætti í matvælaíðnaði ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Nauðsynlegt er að breyta tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/3/EB frá 26. janúar 1996 um undanþágu frá tilteknum ákvæðum tilskipunar ráðsins 93/43/EBE um hollustuhætti í matvælaíðnaði vegna flutninga á fljótandi olíum og fitu í lausri vigt á sjó ⁽²⁾ með tilliti til þróunar á sviði vísinda.
- 2) Á grundvelli mats vísindanefndarinnar um matvæli, einkum álits hennar frá 20. september 1996, eins og því var breytt 12. júní 1997 (á 107. allsherjarmundi), og uppfærðs álits frá 4. apríl 2003 um hugsanlega hættu sem heilsu manna er búin vegna flutninga olíu og fitu í skipsgeymum sem áður hafa verið flutt í efni, sem litið hefur verið á sem tækan fyrri farm, er nauðsynlegt að breyta skránni yfir tæka fyrri farma sem er að finna í viðauka við tilskipun 96/3/EB.
- 3) Í tilviki sýklóhexanóls, 2,3-bútandióls, ísobútanóls og nónans voru upplýsingar, sem fyrir lágu, ófullnægjandi eða þörfuðust frekari skýringa til að traust vísindalegt mat á eiturefnafræðilegum eiginleikum þeirra gæti farið fram og gat vísindanefndin um matvæli því ekki framkvæmt matið sem óskað var eftir. Vísindanefndin um matvæli taldi þessi efni ekki tæk sem fyrri farm og því ber að fjarlægja þau úr skránni yfir tækan fyrri farm.
- 4) Í tilviki metýlestra af fitusýrum (lárat, palmítat, sterat, óleat), ediksýruanhýdríðs, ammoníumfjölfosfats, própýlenfjórliðu, própýlalkóhóls og natriumsilikats hefur mat vísindanefndarinnar um matvæli, í ljósi gagna sem fyrir liggja, leitt til þess að þessi efni hafa verið samþykkt sem tækur fyrri farmur. Þessum efnum ber því að bæta í skrána yfir tækan fyrri farm.
- 5) Í tilviki ísódekanóls, ísónónanóls, ísóoktanóls, montanvax, paraffinvax og hvítolíu voru upplýsingar, sem fyrir lágu, ófullnægjandi til að fullkomið mat gæti farið fram. Samkvæmt álit vísindanefndarinnar um matvæli má þó líta á þessi efni sem tækan fyrri

farm til bráðabirgða þegar tillit er tekið til þess hversu ólíklegt er að þau geti framkallað erfðaeiturhrif, hversu auðvelt er að fjarlægja þau með hreinsun geyma og hversu lítills efnaleifa búist við er vegna þessara þátta auk líklegrar þynningar efnanna.

- 6) Þessi efni, sem samþykkt eru til bráðabirgða, skulu endurmetin á grundvelli nýrra vísindagagna og viðaukinn endurskoðaður, eftir því sem við á, innan fullnægjandi frests. Gögnin, sem eru nauðsynleg vegna framangreinds mats, skulu einkum lögð fram af hlutadeigandi matvælafyrirtækjum.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukinn við þessa tilskipun komi í stað viðaukans við tilskipun 96/3/EB.

2. gr.

Efnin ísódekanól, ísónónanól, ísóoktanól, montanvax, paraffinvax og hvítolíur skulu endurmetin á grundvelli nýrra vísindagagna og viðaukinn endurskoðaður, eftir því sem við á, fyrir 31. desember 2006.

3. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. júní 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 15, 22.1.2004, bls. 25. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 124/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 33.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 175, 19.7.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 21, 27.1.1996, bls. 42.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 15. janúar 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

„VIDAUKI

SKRÁ YFIR TÆKAN FYRRI FARM

Efni (samheiti)	CAS-númer
Ediksýra	64-19-7
Ediksýruanhýdríð (etananhýdríð)	108-24-7
Aseton (dímetýlketon, 2-própanón)	67-64-1
Súrar olíur og fitusýrueimi — úr jurtaolíum og -fitu og/eða blöndum úr þeim, og úr dýra- og sjávarfitu og -olíum	
Ammóníumhýdroxíð (ammóníumhýdrat, ammóníakslausn, ammóníaksvatn)	1336-21-6
Ammoníumfjölfosfat	68333-79-9 10124-31-9
Dýra-, sjávar- og jurtaolíur og hertar olíur og fita (þó ekki olía úr kasúhnetum og hrá furuolía)	
Bývax (hvítt og gult)	8006-40-4 8012-89-3
Bensýlalkóhól (aðeins ef hreinleiki þess gerir það hæft til notkunar í lyf og prófunarefni)	100-51-6
Bútýlasetót (n-, sek-, tert-)	123-86-4 105-46-4 540-88-5
Aðeins er unnt að líta á kalsíumklóríðlausn sem tækan fyrri farm ef farmurinn, sem var fluttur næst á undan henni, er í þessari skrá og ekki háður svipuðum takmörkunum.	10043-52-4
Kalsíumlignósúlfónat	8061-52-7
Kandelillavax	8006-44-8
Karnúbavax — (Brasíluvax)	8015-86-9
Sýklóhexan (hexametylen, hexanaften, hexalhýdróbensen)	110-82-7
Epoxuð sojabaunaolía (oxíran-súrefnisinnihald minnst 7% en mest 8%)	8013-07-8
Etanól (etýlalkóhól)	64-17-5
Etýlasetat (ediksýruetri, ediksýruetri, ediksnafta)	141-78-6
2-etýlhexanól (2-etýlhexýlalkóhól)	104-76-7
Fitusýrur:	
Arakínsýra (eikósansýra)	506-30-9
Behensýra (dókósansýra)	112-85-6
Smjörýra (bútansýra, etýlediksýra, própýlmaurasýra)	107-92-6
Kaprínsýra (n-dekansýra)	334-48-5
Kaprónsýra (n-hexansýra)	142-62-1

Efni (samheiti)	CAS-númer
Kaprýlsýra (n-oktansýra)	124-07-2
Erúkasýra (sis-13-dókósensýra)	112-86-7
Heptansýra (n-hexansýra)	111-14-8
Lárinsýra (n-dódekansýra)	143-07-7
Lároleínsýra (dódekansýra)	4998-71-4
Línólsýra (9,12-oktadekadiensýra)	60-33-3
Línólensýra (9,12,15-oktadekatriensýra)	463-40-1
Mýristínsýra (n-tetradekansýra)	544-63-8
Mýristóleínsýra (n-tetradekansýra)	544-64-9
Olíusýra (n-oktadekansýra)	112-80-1
Palmitínsýra (n-hexadekansýra)	57-10-3
Palmitóleínsýra (sis-9-hexadekansýra)	373-49-9
Pelargónsýra (n-nónansýra)	112-05-0
Rísínólsýra (sis-12-hýdroxýoktadek-9-ensýra, laxerolíusýra)	141-22-0
Sterínsýra (n-oktadekansýra)	57-11-4
Valerínsýra (n-pentansýra)	109-52-4

Fitualkóhól:

Bútýlalkóhól (1-bútanól)	71-36-3
Kaprýlalkóhól (1-hexanól)	111-27-3
Kaprýlalkóhól (1-n-oktanól)	111-87-5
Setýlalkóhól (C-16 alkóhól, 1-hexadekanól, palmitýlalkóhól)	36653-82-4
Dekýlalkóhól (1-dekanól)	112-30-1
Enantýlalkóhól (1-heptanól, heptýlalkóhól)	111-70-6
Lárýlalkóhól (n-dódekanól)	112-53-8
Mýristýlalkóhól (1-tetradekanól)	112-72-1
Nónýlalkóhól (1-nónanól)	143-08-8
Óleýlalkóhól (oktadekanól)	143-28-2
Sterýlalkóhól (1-oktadekanól)	112-92-5
Trídekýlalkóhól (1-trídekanól)	27458-92-0 112-70-9

Fitualkóhólblöndur:

Lárylmýristýlalkóhól (C12-C14)	
Setýlsterýlalkóhól (C16-C18)	

Efni (samheiti)	CAS-númer
Fitusýruestrar — allir estrar myndaðir með samsetningu einhverrar af framangreindum fitusýrum og einhvers af framangreindum fitualkóhólum. Sem dæmi hér um má nefna bútýlmýristat, óleýlpalmítat og setýlsterat	
Metýlestrar af fitusýrum:	
Metýllárat (metýldódekanóat)	111-82-0
Metýlpalmítat (metýlhexadekanóat)	112-39-0
Metýlsterat (metýloktadekanóat)	112-61-8
Metýlóleat (metýloktadekanóat)	112-62-9
Maurasýra (metansýra)	64-18-6
Glýserín (glýseról)	56-81-5
Glýkól:	
Bútandiól	
1,3-bútandiól (1,3-bútýlenglýkól)	107-88-0
1,4-bútandiól (1,4-bútýlenglýkól)	110-63-4
Fjölp própýlenglýkól (meðalmólmassi yfir 400)	25322-69-4
Própýlenglýkól (1,2-própýlenglýkól, 1,2-própandiól, 1,2-dihídroxýprópan; mónóprópýlenglýkól (MPG), metýlglýkól)	57-55-6
1,3-própýlenglýkól (trímetýlenglýkól, 1,3-própandiól)	504-63-2
n-heptan	142-82-5
n-hexan (tæknilega hreint)	110-54-3 64742-49-0
Ísóbútýlasetat	110-19-0
Ísódekanól (ísódekýlalkóhól)	25339-17-7
Ísónónanól (ísónónýlalkóhól)	27458-94-2
Ísóoktanól (ísóoktýlalkóhól)	26952-21-6
Ísóprópanól (ísóprópýlalkóhól, IPA)	67-63-0
Límónen (dípenten)	138-86-3
Magnesiumklóríðlausn	7786-30-3
Metanól (metýlalkóhól)	67-56-1
Metýletýlketon (2-bútanon)	78-93-3
Metýlisóbútýlketon (4-metýl-2-pentanón)	108-10-1
Metýltertíerbútýletri (MBTE)	1634-04-4
Melassi	57-50-1
Montanvax	8002-53-7
Paraffinvax	8002-74-2 63231-60-7
Pentan	109-66-0
Fosfórsýra (ortófosfórsýra)	7664-38-2

Efni (samheiti)	CAS-númer
Aðeins er unnt að líta á drykkjarvatn sem tækan fyrri farm ef farmurinn sem var fluttur næst á undan því er í þessari skrá og er ekki háður svipuðum takmörkunum	
Aðeins er unnt að líta á kalíumhýdroxíð (kalíumlút) sem farm sem hefur verið fluttur áður ef farmurinn sem var fluttur næst á undan því er í þessari skrá og er ekki háður svipuðum takmörkunum	1310-58-3
n-própýlasetat	109-60-4
Própýlenfjórliða	6842-15-5
Própýlalkóhól (própan-1-ól, 1-própanól)	71-23-8
Aðeins er unnt að líta á natríumhýdroxíð (vítissóða) sem tækan fyrri farm ef farmurinn sem var fluttur næst á undan því er í þessari skrá og er ekki háður svipuðum takmörkunum	1310-73-2
Kísildíoxíð (dvergkisill)	7631-86-9
Natríumsilíkat (glervatn)	1344-09-8
Sorbitól (D-sorbitól)	50-70-4
Brennisteinssýra	7664-93-9
Þvagefnisammóníum-nítratlausn (UAN)	
Víndreggjar (hrátt vínsteinsduft)	868-14-4
Hvítolíur	8042-47-5“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2004/6/EB

2007/EES/26/24

frá 20. janúar 2004

um að veita undanþágu frá tilskipun 2001/15/EB til að fresta því að bann við viðskiptum með tilteknar vörur taki gildi (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

1. gr.

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/398/EBE frá 3. maí 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna um sérfaði ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/15/EB frá 15. febrúar 2001 um efni sem bæta má í sérfaði í sérstökum næringarfræðilegum tilgangi ⁽²⁾ eru tilgreindir tilteknir flokkar efna og undir hverjum þeirra skráð þau iðefni sem heimilt er að nota við framleiðslu sérfaðis. Hún kveður á um að aðildarríki skuli banna viðskipti með vörur sem samrýmast ekki ákvæðum tilskipunarinnar frá og með 1. apríl 2004.
- 2) Þegar tilskipun 2001/15/EB var samþykkt var ekki hægt að skrá tiltekin efni, sem bætt er í sumt sérfaði í sérstökum næringarfræðilegum tilgangi og eru markaðssett í nokkrum aðildarríkjum, í viðaukann við tilskipunina vegna þess að þau höfðu ekki verið metin af vísindanefndinni um matvæli.
- 3) Þar til Matvælaöryggisstofnun Evrópu lýkur mati þessara efna skal notkun þeirra leyfð áfram við framleiðslu vara sem eru markaðssettar fyrir gildistöku þessarar tilskipunar.
- 4) Með hliðsjón af dagsetningunni 1. apríl 2004, sem kveðið er á um í b-lið 3. gr. tilskipunar 2001/15/EB, er nauðsynlegt að frestur, sem gefinn er til lögleiðingar þessarar tilskipunar, sé stuttur.
- 5) Því skal kveðið á um undanþágu frá tilskipun 2001/15/EB.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

Þrátt fyrir b-lið annarrar undirgreinar 3. gr. tilskipunar 2001/15/EB er aðildarríkjum heimilt að leyfa, til 31. desember 2006, viðskipti á yfirráðasvæði sínu með vörur sem innihalda efnin, sem skráð eru í viðaukanum við þessa tilskipun, að svo miklu leyti sem kröfur fyrstu undirgreinar 1. mgr. 1. gr. tilskipunarinnar gilda, að því tilskildu:

- a) að Matvælaöryggisstofnun Evrópu hafi ekki gefið neikvætt álit að því er varðar notkun efnisins við framleiðslu sérfaðis sem tilskipun 2001/15/EB gildir um,
- b) að viðkomandi efni sé notað við framleiðslu einnar eða fleiri tegunda sérfaðis sem eru á markaði í Bandalaginu á gildistöku degi þessarar tilskipunar.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. mars 2004. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni þessi ákvæði og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

3. gr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 15, 22.1.2004, bls. 31. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 124/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 33.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 186, 30.6.1989, bls. 27. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003 Evrópuþingsins og ráðsins (Stjtið. EB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 52, 22.2.2001, bls. 19.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. janúar 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

EFNI SEM HEIMILT AD BÆTA Í SÉRFRÆÐI Í SÉRSTÖKUM NÆRINGARFRÆÐILEGUM TILGANGI OG SEM FALLA UNDIR TILSKIPUN 2001/15/EB**1. flokkur Fjörefni**

E-VÍTAMÍN

- D-alfa-tókóferýlpolyetýlenglýkól 1000 súksínat

2. flokkur Steinefni

BÓR

- bórsýra
- natriumbórat

KALSÍUM

- aínósýruklósamband
- píðólat

KRÓM

- aínósýruklósamband

KOPAR

- aínósýruklósamband

JÁRN

- ferróhýdroxíð
- ferrópíðólat
- aínósýruklósamband

SELEN

- efnabætt ger

MAGNESÍUM

- aínósýruklósamband
- píðólat

MANGAN

- aínósýruklósamband

SINK

- aínósýruklósamband
-

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2003/114/EB

2007/EES/26/25

frá 22. desember 2003

um breytingu á tilskipun 95/2/EB um aukefni í matvælum önnur en litarefni og sætuefni (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Einungis er heimilt að samþykkja notkun aukefna í matvælum ef þau uppfylla kröfur II. viðauka við tilskipun ráðsins 89/107/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi notkun leyfilegra aukefna í matvælum ⁽³⁾.
- 2) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/2/EB frá 20. febrúar 1995 um aukefni í matvælum önnur en litarefni og sætuefni ⁽⁴⁾ var sett fram skrá yfir aukefni í matvælum sem leyfð eru í Bandalaginu og notkunarskilyrði þeirra.
- 3) Frá því að tilskipun 95/2/EB var samþykkt hefur orðið tæknileg þróun á sviði aukefna í matvælum. Þá tilskipun ber að laga að þessari þróun.
- 4) Í tilskipun ráðsins 88/388/EBE frá 22. júní 1988 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um bragðefni til notkunar í matvælum og grunnefni til framleiðslu þeirra ⁽⁵⁾ er kveðið á um samþykkt skrár yfir aukefni, sem eru nauðsynleg vegna geymslu og notkunar bragðefna og um samþykkt hvers kyns sérstakra skilyrða fyrir notkun slíkra aukefna sem kunna að vera nauðsynleg til að vernda lýðheilsu og tryggja góða viðskiptahætti.

- 5) Æskilegt er að þessar ráðstafanir, sem varða aukefni sem nauðsynleg eru vegna geymslu og notkunar bragðefna, séu felldar inn í tilskipun 95/2/EB, til að stuðla að gagnsæi og innbyrðis samræmi löggjafar Bandalagsins og til að auðvelda matvælaframleiðendum, einkum litlum og meðalstórum fyrirtækjum, að uppfylla ákvæði í löggjöf Bandalagsins um aukefni í matvælum. Auk þess falla bragðefni, samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 frá 28. janúar 2002 um almennar meginreglur og kröfur samkvæmt lögum um matvæli, um stofnun Matvælaöryggisstofnunar Evrópu og um málsmeðferð vegna öryggis matvæla ⁽⁶⁾, undir skilgreininguna á „matvælum“.

- 6) Þótt heimila beri notkun aukefna, sem eru nauðsynleg til að tryggja öryggi og gæði bragðefna og auðvelda geymslu þeirra og notkun, skal magn aukefna í slíkum bragðefnum ekki vera meira en þarf til þess að ná tilskildum áhrifum. Auk þess skal vera tryggt að neytendur fái réttar og fullnægjandi upplýsingar um notkun aukefna sem eru ekki villandi.

- 7) Magn aukefnis í matvælum, sem rekja má til notkunar bragðefnis, er yfirleitt lítið og aukefnið gegnir ekki tæknilegu hlutverki í matvælunum. Ef aukefnið gegnir hins vegar tæknilegu hlutverki í samsettu matvælunum skal líta á það sem aukefni í þeim en ekki sem aukefni í bragðefninu og viðkomandi reglur, sem varða aukefnið í þessum tilteknu matvælum, skulu gilda, þ.m.t. reglur um merkingar sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/13/EB frá 20. mars 2000 um samræmingu laga aðildarríkjanna um merkingu, kynningu og auglýsingu matvæla ⁽⁷⁾.

- 8) Í samræmi við tilskipun 88/388/EBE skulu matvælaframleiðendur upplýstir um styrk allra aukefna í bragðefnum svo að þeim sé unnt að fara að ákvæðum löggjafar Bandalagsins. Í tilskipuninni er þess einnig krafist að magn allra efnisþátta, sem háðir eru magntakmörkunum í matvælum, sé tilgreint við merkingu. Magntakmörkun er tilgreind annaðhvort í tölum eða samkvæmt meginreglunni um að notkun skuli vera eftir þörfum (quantum satis).

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 24, 29.1.2004, bls. 58. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 124/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 33.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 208, 3.9.2003, bls. 30.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 3. júlí 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB), og ákvörðun ráðsins frá 1. desember 2003.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 27. Tilskipuninni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/34/EB (Stjtið. EB L 237, 10.9.1994, bls. 1).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 61, 18.3.1995. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/52/EB (Stjtið. EB L 178, 17.7.2003, bls. 23).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 184, 15.7.1988, bls. 61. Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/71/EBE (Stjtið. EB L 42, 15.2.1991, bls. 25).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 31, 1.2.2002, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) N 1642/2003 (Stjtið. EB L 245, 29.9.2003, bls. 4).

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 109, 6.5.2000, bls. 29. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/89/EB (Stjtið. EB L 308, 25.11.2003, bls. 15).

- 9) Í samræmi við meðalhófsregluna er nauðsynlegt og viðeigandi að setja reglur um notkun aukefna í bragðefnum til að ná grundvallarmarkmiðinu um að tryggja heildstæðan markað og öfluga neytendavernd. Með þessari tilskipun er ekki gengið lengra en nauðsynlegt er til þess að ná settum markmiðum í samræmi við 5. gr. sáttmálans.
- 10) Að beiðni aðildarríkis og í samræmi við álit vísindanefndarinnar um matvæli, sem var sett á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/579/EB frá 23. júlí 1997 um stofnun vísindanefnda á sviði heilbrigðis neytenda og öryggis matvæla⁽¹⁾, skal leyfa notkun vetnaðs pólý-1-dekens, sem var leyft á innlendum vettvangi samkvæmt tilskipun 89/107/EBE.
- 11) Bífenýl (E 230), ortófenýlfenól (E 231) og natríum-ortófenýlfenól (E 232) eru skráð sem rotvarnarefni í og á sítrusávexti í tilskipun 95/2/EB. Þau falla hins vegar undir skilgreininguna á „plöntuvarnarefnum“ í tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna⁽²⁾. Því skulu efnin ekki lengur falla undir gildissvið tilskipunar 95/2/EB. Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að hvergi verði lagalegt tómarúm varðandi þessi efni. Fjalla skal um leyfið til að markaðssetja þessi efni sem plöntuvarnarefni eins fljótt og við verður komið.
- 12) Þann 4. apríl 2003 lýsti vísindanefndin um matvæli yfir því að afturkalla skuli tímabundin gildi fyrir viðtekinn dagskammt að því er varðar E 214 til E 219, p-hýdróbensósýrualkýlestra og natríumsölt þeirra, ef engin frekari gögn um inntekið magn með fæðu og eiturhrif eru lögð fram.
- 13) Því ber að breyta tilskipun 95/2/EB til samræmis við þetta.
- 14) Í tilskipun ráðsins 67/427/EBE frá 27. júní 1967 um notkun ákveðinna rotvarnarefna við yfirborðsmeðferð sítrusávaxta og eftirlitsráðstafanir sem ber að grípa til vegna greiningar á magni og eðli rotvarnarefna í og á sítrusávöxtum⁽³⁾ er mælt fyrir um eftirlitsráðstafanir varðandi rotvarnarefni í og á sítrusávöxtum. Þar eð ekki er lengur heimilt, samkvæmt tilskipun 95/2/EB, að nota þessi rotvarnarefni í sítrusávöxtum er nauðsynlegt að fella úr gildi tilskipun 67/427/EBE.
- 15) Haft var samráð við vísindanefndina um matvæli áður en samþykkt voru ákvæði sem geta haft áhrif á lýðheilsu, samkvæmt 6. gr. tilskipunar 89/107/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 95/2/EB:

1. Í stað v-liðar 3. mgr. 1. gr. komi eftirfarandi:

„v) „stöðgari“: efni sem er notað til að halda við eðlisefnafræðilegu ástandi matvæla; til stöðgara teljast efni sem draga úr líkum á aðskilnaði mismunandi efnispáttá í einsleitri ýrulausn í matvælum, sem blandast ekki saman, efni sem stöðga, halda við eða styrkja litarefni sem fyrir eru í matvælum og efni sem auka bindandi eiginleika matvæla, m.a. þá sem stuðla að myndun víxl tengja milli prótína þannig að matvælabitar bindist saman í endurgerðum matvælum.“

2. Ákvæðum 3. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Heimilt er að setja aukefni í matvæli sem hér segir:

a) í samsett matvæli, önnur en þau sem nefnd eru í 3. mgr. 2. gr., að því tilskildu að aukefnið sé heimilað í einhverju innihaldsefna samsettu matvælanna,

b) í matvæli sem bragðefni hafa verið sett í, að því tilskildu að aukefnið sé leyft til notkunar í bragðefnum samkvæmt þessari tilskipun og hafi færst yfir í matvælin með bragðefninu að því tilskildu að aukefnið gegni engu tæknilegu hlutverki í endanlegu matvælunum eða

c) ef nota á matvælin eingöngu við framleiðslu á samsettum matvælum, sem samrýmast þessari tilskipun, og að því gefnu að samsettu matvælin séu í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar.“

b) eftirfarandi málsgrein bætist við:

„3. Magn aukefna í bragðefnum skal takmarkast við það lágmark sem er nauðsynlegt til að tryggja öryggi og gæði bragðefnanna og auðvelda geymslu þeirra. Tilvist aukefna í bragðefnum má heldur ekki villa neytendum sýn eða stofna heilsu þeirra í hættu. Ef aukefni í matvælum, sem rekja má til þess að bragðefnum var bætt í matvælin, gegna tæknilegu hlutverki í matvælunum skal líta á það sem aukefni í matvælunum en ekki sem aukefni í bragðefninu.“

3. Viðaukunum er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Framkvæmdastjórnin og Matvælaöryggisstofnun Evrópu skulu endurskoða skilyrðin fyrir notkun aukefnanna E 214 til E 219 fyrir 1. júlí 2004.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 237, 28.8.1997, bls. 18. Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun 2000/443/EB (Stjtið. EB L 179, 18.7.2000, bls. 13).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 806/2003 (Stjtið. EB L 122, 16.5.2003, bls. 1).

⁽³⁾ Stjtið. 148, 11.7.1967, bls. 1.

2. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um framvindu við endurmat á aukefnum fyrir 27. janúar 2006. Þetta endurmat skal einkum beinast að E 432 til E 436 (pólýsorböt), sem og E 251 og E 252 (nitröt) og E 249 og E 250 (nitrít).

3. gr.

Tilskipun 67/427/EBE er felld úr gildi.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari í því skyni að:

— heimila viðskipti með vörur, sem samrýmast ákvæðum þessarar tilskipunar, og notkun þeirra eigi síðar en 27. júlí 2005,

— banna viðskipti með vörur, sem samrýmast ákvæðum þessarar tilskipunar, og notkun þeirra eigi síðar en 27. janúar 2006. Þó er heimilt að selja vörur, sem eru settar á markað eða merktar fyrir þann tíma, þótt þær séu ekki í samræmi við þessa tilskipun, á meðan birgðir endast.

Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. desember 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. MATTEOLI

forseti.

VIÐAUKI

Viðaukunum við tilskipun 95/2/EB er breytt sem hér segir:

1. í I. viðauka:

a) komi eftirfarandi í stað 2. athugasemdar:

„2. Heimilt er að staðla efni, sem eru gefin upp undir númerunum E 407, E 407a og E 440, með sykrum ef það er tilgreint til viðbótar við númerið og heitið.“

b) í skránni yfir aukefni:

- komi „E 170 Kalsíumkarbónat“ í stað allrar færslunnar fyrir E 170,
- bætist heitið „Sellulósagúmmí“ við í færslunni fyrir E 466,
- bætist heitið „Sellulósagúmmí, vatnsrofið með ensínum“ við í færslunni fyrir E 469,

2. í II. viðauka:

a) komi „E 170 Kalsíumkarbónat“ alls staðar í stað „E 170 Kalsíumkarbónöt“,

b) bætist eftirfarandi við skrána yfir aukefni og hámarksgildi varðandi „Kakó- og súkkulaðivörur samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 2000/36/EB“:

	„E 472c Sítrónusýruestrar ein- og tvíglýseríða af fitusýrum	eftir þörfum (quantum satis)“
--	---	-------------------------------

c) bætist eftirfarandi við í skrána yfir aukefni og hámarksgildi fyrir „Fryst og djúpfryst, óunnin aldin og grænmeti; pökkuð, kæld, óunnin aldin og grænmeti, tilbúin til neyslu, og pakkaðar, óunnar og skrældar kartöflur“:

	„E 296 Eplasyra	eftir þörfum (eingöngu fyrir skrældar kartöflur)“
--	-----------------	---

d) bætist eftirfarandi við skrána yfir aukefni og hámarksgildi fyrir færsluna „Soðnir ávextir“:

	„E 440 Pektín E 509 Kalsíumklóríð	eftir þörfum (eingöngu fyrir aðra soðna ávexti en epli)“
--	--------------------------------------	--

e) bætist eftirfarandi við skrána yfir aukefni og hámarksgildi fyrir færsluna „Mozzarella og mysuostur“:

	„E 460ii Sellulósaduft	eftir þörfum (eingöngu fyrir rifinn og sneiddan ost)“
--	------------------------	---

f) bætist eftirfarandi línur við í lok viðaukans:

„Leifturhítuð geitamjólk	E 331	Natríumsítröt	4 g/l
Kastaníuhnetur í vökva	E 410 E 412 E 415	Karóbgúmmí Gúargúmmí Xantangúmmí	eftir þörfum“

3. í III. viðauka:

A. er A-hluta breytt sem hér segir:

a) eftirfarandi komi í stað setningarhlutans „Kaffibrauð, hálfbakað og pakkað, ætlað til smásölu“: „Kaffibrauð, hálfbakað og pakkað, ætlað til smásölu og orkusnautt brauð ætlað til smásölu“,

b) í lok þessa hluta bætist eftirfarandi línur við:

„Soðnir vatnakrabbahalar og pökkuð, kryddlegin, soðin lindýr	2 000					
Bragðefni				1 500“		

B. er C-hluta breytt sem hér segir:

a) eftirfarandi línur eru felldar brott:

„E 230	Bífenýl, dífenýl	Yfirborðsmeðferð sítrusávaxta	70 mg/kg
E 231	E 904 Skellakk	Yfirborðsmeðferð sítrus- ávaxta	12 mg/kg, hvert um sig eða í samsetning- um, gefið upp sem ortófenýl- fenól
E 232 (*)			

(*) Brottfelling færslanna fyrir E 231, ortófenýlfenól, og E 232, natriumortófenýlfenól, öðlast gildi um leið og kröfur um merkingu matvæla, sem hafa verið meðhöndluð með þessum efnum, öðlast gildi samkvæmt löggjöf Bandalagsins um hámarksgildi leifa að því er varðar plöntuvarnarefni.“

b) eftirfarandi matvæli bætist við E 1105:

		„Vín í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1493/1999 (*) og framkvæmdareglugerð hennar (EB) nr. 1622/2000 (**)	Til minnis (Pro memoria)
--	--	---	--------------------------

(*) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1493/1999 frá 17. maí 1999 um sameiginlega skipulagningu vínmarkaðarins (Stjtið. EB L 179, 14.7.1999, bls. 1). Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1795/2003 (Stjtið. EB L 262, 14.10.2003, bls. 1).

(**) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1622/2000 frá 24. júlí 2000 þar sem mælt er fyrir um tilteknar, ítarlegar reglur um framkvæmd reglugerðar (EB) nr. 1493/1999 um sameiginlega skipulagningu vínmarkaðarins og settar Bandalagsreglur um vinfæðilegar vinnsluáferðir og vinnslu (Stjtið. EB L 194, 31.7.2000, bls. 1). Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1410/2003 (Stjtið. EB L 201, 08.08.2003, bls. 9).“

C. er D-hluta breytt sem hér segir:

a) bætist eftirfarandi matvæli og hámarksgildi við í lok þessa hluta:

„E 310	Própýlgallat	Ilmkjarnaolíur	1 000 mg/kg (gallöt og BHA, hvert um sig eða í samsetningum)
E 311	Oktýlgallat	Önnur bragðefni en ilmkjarnaolíur	100 mg/kg (gallöt, hvert um sig eða í samsetningum) eða 200 mg/kg (BHA)“
E 312	Dódekýlgallat		
E 320	Bútýlað hýdroxýanisól (BHA)		

b) í upptalningunni á matvælum varðandi E 315 og E 316 komi eftirfarandi í stað setningarhlutans „Hálfrotvarðar og rotvarðar kjötvörur“: „Pækilsaltaðar kjötafurðir og aðrar rotvarðar kjötafurðir“,

4. í IV. viðauka:

a) bætist eftirfarandi matvæli og hámarksgildi við að því er varðar E 338 til E 452:

		„Bragðefni	40 g/kg“
--	--	------------	----------

b) falli eftirfarandi matvæli og hámarksgildi brott að því er varðar E 338 til E 452:

		„Epla- og perusítri	2 g/l“
--	--	---------------------	--------

c) bætist eftirfarandi matvæli og hámarksgildi við E 416:

		„Bragðefni	50 g/kg“
--	--	------------	----------

d) bætist eftirfarandi matvæli og hámarksgildi við að því er varðar E 432 til E 436:

		„Bragðefni, að undanskildum fljótandi reykbragðefnum og bragðefnum sem eru að stofni til úr kryddóleóresinum (*)	10 g/kg
		Matvæli sem innihalda fljótandi reykbragðefni og bragðefni sem eru að stofni til úr kryddóleóresinum	1 g/kg

(*) Kryddóleóresín eru samkvæmt skilgreiningu kryddkjarni þar sem útdráttarleysirinn hefur verið látinn gufa upp svo eftir verður blanda rokgyrnar olíu og resínkennds efnis úr kryddinu.“

- e) bætist eftirfarandi matvæli og hámarksgildi við að því er varðar E 444:

		„Bragðbættir, skýjaðir, brenndir drykkir sem innihalda minna en 15% alkóhól miðað við rúmmál	300 mg/l“
--	--	--	-----------

- f) bætist eftirfarandi færsla, sem varðar E 551, við á eftir upptalningu á matvælum og hámarksgildum fyrir E 535 til E 538:

„E 551	Kísildíoxíð	Bragðefni	50 g/kg“
--------	-------------	-----------	----------

- g) bætist eftirfarandi matvæli og hámarksgildi við E 900:

		„Bragðefni	10 mg/kg“
--	--	------------	-----------

- h) skal færslan: „E 903 Karnúbavax“ felld brott í upptalningu á matvælum og hámarksgildum að því er varðar E 901 til E 904 og eftirfarandi færslu, sem varðar E 903, er bætt við á eftir færslunni „E 904 Skellakk“:

„E 903	Karnúbavax	Eingöngu sem húðunarefni fyrir: — sælgæti (þ.m.t. súkkulaði) — smáar kökur með súkkulaðihjúp — nasl — hnetur — kaffibaunir — fæðubótarefni — ferska sitrusávexti, melónur, epli, perur, ferskjur og ananas (eingöngu yfirborðsmeðferð)	500 mg/kg 1200 mg/kg (eingöngu fyrir tyggigúmmi) 200 mg/kg 200 mg/kg 200 mg/kg 200 mg/kg 200 mg/kg 200 mg/kg“
--------	------------	---	--

- i) bætist eftirfarandi matvæli og hámarksgildi við E 459:

		„Húðuð bragðefni í — bragðbættu tei og bragðbættu skyndi-drykkjardufti — bragðbættu nasli	500 mg/l 1 g/kg í matvælum þegar þeirra er neytt eða þegar þau hafa verið endurgerð í samræmi við fyrirmæli framleiðandans“
--	--	---	--

- j) bætist eftirfarandi línur við viðaukann aftast:

„E 907	Vetnað pólý-1-deken	Sem húðunarefni fyrir: — sælgæti — þurrkaða ávexti	2 g/kg 2 g/kg
E 1505 E 1517 E 1518 E 1520	Trietýlsítrat Glýserýldíasetat (díasetín) Glýserýltríasetat (tríasetín) Própan-1,2-díól (própylenglýkól)	Bragðefni	3 g/kg frá öllum upptökum í matvælum þegar þeirra er neytt eða þegar þau hafa verið endurgerð í samræmi við fyrirmæli framleiðandans, hvert um sig eða í samsetningu. Ef um drykkjarvörur er að ræða skal hámarksgildi E 1520 vera 1 g/l.
E 1519	Bensýlalkóhól	Bragðefni fyrir — líkjöra, kryddvín, drykki að stofni til úr kryddvíni og hanastél að stofni til úr kryddvíni. — sælgæti, þ.m.t. súkkulaði og fint kaffibrauð	100 mg/l 250 mg/kg frá öllum upptökum í matvælum þegar þeirra er neytt eða þegar þau hafa verið endurgerð í samræmi við fyrirmæli framleiðandans“

5. í V. viðauka:

- a) bætist eftirfarandi lína við í lok viðaukans:

„E 555	Kalíumálsilikat	Í E 171, titandíoxíð, og E 172, járnnoxíð og -hýdroxíð (að hámarki 90% í hlutfalli við fastlitarefnið)“
--------	-----------------	---

- b) bætist heitið „Víxltengt sellulósagúmmí“ við að því er varðar E 468,

6. í VI. viðauka:

- a) bætist eftirfarandi málsgrein aftan við fyrstu málsgrein í athugasemdinni:

„Í blöndum og afvenslunarfæðu fyrir smábörn og ung börn má vera E 1450, natríumoktenýlsúksínatsterkja, úr viðbættum vítamínblöndum eða blöndum með fjölómettuðum fitusýrum. Yfirfærslan af E 1450 í matvæli, sem eru tilbúin til neyslu, skal ekki vera meiri en 100 mg/kg úr vítamínblöndum og 1000 mg/kg úr blöndum með fjölómettuðum fitusýrum.“

- b) í 4. hluta:

— komi eftirfarandi í stað fyrirsagnarinnar:

„AUKEFNI LEYFÐ Í SÉRFAÐU FYRIR UNGBÖRN OG SMÁBÖRN Í SÉRSTÖKUM, LÆKNISFRÆÐILEGUM TILGANGI SAMKVÆMT SKILGREININGU Í TILSKIPUN 1999/21/EB (*)“

(*) Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/21/EB frá 25. mars 1999 um sérfaði sem er notað í sérstökum læknisfræðilegum tilgangi (Stjtið. EB L 91, 7.4.1999, bls. 29).“

— bætist eftirfarandi við töfluna:

„E 472c	Sítrónusýruestrar ein- og tvíglýseríða af fitusýrum	7,5 g/l selt sem duft 9 g/l selt sem vökvi	Frá og með fæðingu“
---------	---	---	---------------------

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2003/115/EB

2007/EES/26/26

frá 22. desember 2003

um breytingu á tilskipun 94/35/EB um sätuefni til notkunar í matvælum (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,
með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽²⁾,

Að höfðu samráði við vísindanefndina um matvæli skv. 6. gr. tilskipunar ráðsins 89/107/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi notkun leyfilegra aukefna í matvælum ⁽³⁾,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/35/EB frá 30. júní 1994, um sätuefni til notkunar í matvælum ⁽⁵⁾, var sett fram skrá yfir sätuefni í matvælum sem leyfð eru í Bandalaginu og notkunarskilyrði þeirra.
- 2) Frá árinu 1996 hefur vísindanefndin um matvæli fallist á að leyfa notkun tveggja nýrra sätuefna, súkralósa og saltsins af aspartami og asesúlfami, í matvælum.
- 3) Álit vísindanefndarinnar um matvæli á sýklamínsýru og natríum- og kalsíumsöltum hennar (sem leiddi til þess að ákvörðuð voru ný gildi fyrir viðtekinn dag-skammt) og nýlegar rannsóknir á innteknu magni sýklamata með fæðu leiddu til þess að gildi fyrir hámarksskammt sýklamínsýru og natríum- og kalsíumsalta hennar voru lækkuð.
- 4) Aðlaga skal heiti tiltekinna flokka matvæla í tilskipun 94/35/EB svo að tillit sé tekið til tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/46/EB frá 10. júní 2002 um samræmingu laga aðildarríkjanna um fæðubótarefni ⁽⁶⁾ og sértilskipana, sem voru samþykktar fyrir suma flokka matvæla sem eru tilgreindir í I. viðauka við tilskipun ráðsins 89/398/EBE ⁽⁷⁾.

5) Notkun viðkomandi aukefna í matvælum er í samræmi við almennu viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í II. viðauka við tilskipun 89/107/EBE.

6) Í 53. og 54. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 frá 28. janúar 2002 um almennar meginreglur og kröfur samkvæmt lögum um matvæli, um stofnun Matvælaöryggisstofnunar Evrópu og um málsmæðferð vegna öryggis matvæla ⁽⁸⁾ eru fastsettar verklagsreglur um neyðarráðstafanir varðandi matvæli sem eru upprunnin í Bandalaginu eða innflutt frá þriðja landi. Þær gera framkvæmdastjórninni kleift að samþykkja slíkar ráðstafanir við aðstæður þar sem líklegt er að matvæli stofni heilbrigði manna eða dýra eða umhverfinu í alvarlega hættu og þar sem ekki er unnt að halda hættunni í skefjum á fullnægjandi hátt með þeim ráðstöfunum sem viðkomandi aðildarríki grípur (grípa) til.

7) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar tilskipun 94/35/EB skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁹⁾.

8) Því ber að breyta tilskipun 94/35/EB til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 94/35/EB:

1. Í stað 4. gr. komi eftirfarandi:

„4. gr.

Heimilt er að ákveða í samræmi við málsmæðferðina í 7. gr.:

— hvort tiltekin tegund matvæla skuli teljast til eins af flokkunum, sem eru skráðir í þriðja dálki viðaukans, ef uppi er ágreiningur um hvort nota megi sätuefni í þá tegund samkvæmt þessari tilskipun og

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 24, 29.1.2004, bls. 65. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 124/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 33.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 262 E frá 29.10.2002, bls. 429.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 85, 8.4.2003, bls. 34.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 27. Tilskipuninni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/34/EB (Stjtið. EB L 237, 10.9.1994, bls. 1).

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 10. apríl 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB), sameiginleg afstaða ráðsins frá 25. júní 2003 (Stjtið. EB C 277 E, 18.11.2003, bls. 1) og afstaða Evrópuþingsins frá 22. október 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 237, 10.9.1994, bls. 3. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 96/83/EB (Stjtið. EB L 48, 19.2.1997, bls. 16).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 183, 12.7.2002, bls. 51.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 186, 30.6.1989, bls. 27. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/41/EB (Stjtið. EB L 172, 8.7.1999, bls. 38).

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 31, 1.2.2002, bls. 1.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

— hvort aukefni í matvælum, sem er tilgreint í viðaukanum og er leyfilegt miðað við „*quantum satis*“ (eftir þörfum), er notað í samræmi við skilyrðin sem um getur í 2. gr.“,

2. Þriðji undirliður bætist við 2. mgr. 5. gr.:

„— salt af aspartami og asesúlfami: „inniheldur fenýlalanín“.“,

3. Í stað 7. gr. komi eftirfarandi:

„7. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fasta-nefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra, sem komið var á fót skv. 58. gr. reglugerðar (EB) nr. 178/2002 (*), hér á eftir kölluð „nefndin“.

2. Þegar vísað er til þessarar greinar skulu ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB (**) gilda, með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

(*) Stjtið. EB L 31, 1.2.2002, bls. 1.

(**) Ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið (Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23).“,

4. Viðaukanum er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

Eigi síðar en 29. janúar 2006 skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið þar sem rakin er framvindan við endurmat, sem nú fer fram á aukefnum, og bráðabirgðaáætlun fyrir endurmat í framtíðinni, einkum á súkralósa og salti af aspartami og asesúlfami. Slíkt endurmat skal fara fram á grundvelli upplýsinga um neyslu, sem aðildarríkin leggja fram, og skal tekið tillit til áhrifa aukefna á viðkvæma þjóðfélagshópa.

3. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari í því skyni að:

— heimila viðskipti með vörur, sem samræmast ákvæðum þessarar tilskipunar, og notkun þeirra eigi síðar en 29. janúar 2005,

— banna viðskipti með vörur, sem samræmast ekki ákvæðum þessarar tilskipunar, og notkun þeirra eigi síðar en 29. júlí 2005. Þó er heimilt að selja vörur sem settar eru á markað eða merktar fyrir þann tíma, þótt þær séu ekki í samræmi við þessa tilskipun, til 29. janúar 2006.

Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. desember 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. MATTEOLI

forseti.

VIÐAUKI

Viðaukanum við tilskipun 94/35/EB er breytt sem hér segir:

1. í þriðja dálki taflnanna skal breyta yfirskrift eftirfarandi flokka matvæla:

- a) í stað „Heilblöndur til að stýra þyngd sem eiga að koma í staðinn fyrir allan matarskammt dagsins eða stakar máltíðir“ standi „Matvæli, til nota í orkusnauða megrunarfæðu, eins og um getur í tilskipun 96/8/EB (*)“,
- b) í stað „Heilblöndur og fæðubótarefni til að nota undir eftirliti læknis“ standi „Sérfaða sem er notuð í sérstökum, læknisfræðilegum tilgangi, samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 1999/21/EB (**)*“,
- c) í stað „Fljótandi fæðubótarefni“ komi „Fæðubótarefni, samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 2002/46/EB (**), gefin í fljótandi formi“,
- d) í stað „Fæðubótarefni í föstu formi“ komi „Fæðubótarefni, samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 2002/46/EB, gefin í föstu formi“,
- e) í stað „Fæðubótarefni, að stofni til úr vítamínum og/edá steinefnum, í formi sýróps eða tyggjanleg“ standi „Fæðubótarefni, samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 2002/46/EB, sem eru að stofni til úr vítamínum og/edá steinefnum og gefin sem mixtúra eða tuggutöflur“,

2. eftirfarandi neðanmálsgreinar bætist við á eftir töflunum:

- (*) Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/8/EB um matvæli sem nota á sem orkusnautt megrunarfæði (Stjtið. EB L 55, 6.3.1996, bls. 22).
- (**) Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/21/EB frá 25. mars 1999 um sérfaði sem er notað í sérstökum læknisfræðilegum tilgangi (Stjtið. EB L 91, 7.4.1999, bls. 29).
- (***) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/46/EB frá 10. júní 2002 um samræmingu laga aðildarríkjanna um fæðubótarefni (Stjtið. EB L 183, 12.7.2002, bls. 51).“

3. í E 951, „Aspartam“, bætist við eftirfarandi flokkur undir „Sælgæti“:

„— Essoblaten	1 000 mg/kg“
---------------	--------------

4. í E 952, sýklamínsýra og natríum- og kalsíumsölt hennar:

- a) í eftirfarandi flokkum matvæla komi hámarksskammturinn „250 mg/l“ í stað „400 mg/l“:

- Bragðbættir drykkir, að stofni til úr vatni, orkusnauðir eða án viðbætts sykurs,
- Drykkir, að stofni til úr mjólk, mjólkurvörum eða ávaxtasafa, orkusnauðir eða án viðbætts sykurs,

- b) eftirfarandi flokkar matvæla og hámarksskammtar falli brott:

„— Sælgæti án viðbætts sykurs	500 mg/kg
— Sælgæti, að stofni til úr kakói eða þurrkuðum ávöxtum, orkusnautt eða án viðbætts sykurs	500 mg/kg
— Sælgæti, að stofni til úr sterkju, orkusnautt eða án viðbætts sykurs	500 mg/kg
— Tyggigúmmí án viðbætts sykurs	1 500 mg/kg
— Smátöflur, sem gefa frískandi andardrátt, án viðbætts sykurs	2 500 mg/kg
— Ís til manneldis, orkusnauður eða án viðbætts sykurs	250 mg/kg“

5. eftirfarandi töflur bætist við:

„EB-nr.	Heiti	Matvæli	Hámarksskammtur
E 955	Súkralósi	Óáfengir drykkir	
		— Bragðbættir drykkir, að stofni til úr vatni, orkusnauðir eða án viðbætts sykurs	300 mg/l
		— Drykkir, að stofni til úr mjólk eða mjólkurvörum eða ávaxtasafa, orkusnauðir eða án viðbætts sykurs	300 mg/l
		Eftirréttir og svipaðar vörur	
		— Bragðbættir eftirréttir, að stofni til úr vatni, orkusnauðir eða án viðbætts sykurs	400 mg/kg
		— Blöndur, að stofni til úr mjólk eða mjólkurvörum, orkusnauðar eða án viðbætts sykurs	400 mg/kg
		— Eftirréttir, að stofni til úr ávöxtum eða grænmeti, orkusnauðir eða án viðbætts sykurs	400 mg/kg
		— Eftirréttir, að stofni til úr eggjum, orkusnauðir eða án viðbætts sykurs	400 mg/kg
		— Eftirréttir, að stofni til úr korni, orkusnauðir eða án viðbætts sykurs	400 mg/kg
		— Eftirréttir, að stofni til úr fitu, orkusnauðir eða án viðbætts sykurs	400 mg/kg
		— „Nasl“: tilteknaðar bragðtegundir af tilbúnum, pökkuðum, þurrkuðum, bragðmiklum sterkjuafurðum og húðuðum hnetum	200 mg/kg
		Sælgæti	
		— Sælgæti án viðbætts sykurs	1 000 mg/kg
		— Sælgæti, að stofni til úr kakói eða þurrkuðum ávöxtum, orkusnautt eða án viðbætts sykurs	800 mg/kg
		— Sælgæti, að stofni til úr sterkju, orkusnautt eða án viðbætts sykurs	1 000 mg/kg
		— Kramarhús og kexþynnuform undir tjómaís, án viðbætts sykurs	800 mg/kg
		— Essoblaten	800 mg/kg
		— Viðbit, að stofni til úr kakói, mjólk, þurrkuðum ávöxtum eða fitu, orkusnautt eða án viðbætts sykurs	400 mg/kg
		— Morgunkorn með meira en 15% trefjainnihaldi sem inniheldur a.m.k. 20% af klíði og er orkusnautt eða án viðbætts sykurs	400 mg/kg
		— Smátöflur, sem gefa frískandi andardrátt, án viðbætts sykurs	2 400 mg/kg
		— Bragðsterkar, frískandi hálstöflur, án viðbætts sykurs	1 000 mg/kg
		— Tyggigúmmí án viðbætts sykurs	3 000 mg/kg
		— Orkusnautt sælgæti í töfluformi	200 mg/kg
		— Epla- og perusítri	50 mg/l
		— Drykkir úr blöndu af óáfengum drykk og bjór, eplasítra, perusítra, brenndum vínnum eða víni	250 mg/l
		— Brenndir drykkir sem innihalda minna en 15% alkóhól miðað við rúmmál	250 mg/l
		— Óáfengur bjór eða bjór með áfengismagn sem er ekki meira en 1,2% miðað við rúmmál	250 mg/l

EB-nr.	Heiti	Matvæli	Hámarksskammtur
		— „Bière de table/Tafelbier/Table beer“ (upprunalegt magn maltvökva, sem látinn er gerjast, er minna en 6%), nema þegar um er að ræða „Oberbürgerliches Einfachbier“ — Bjór með lágmarkssýrumagni, sem nemur 30 millíjafngildum, gefið upp sem NaOH — Dökkur bjór af gerðinni „oud bruin“ — Léttbjór — Ís til manneldis, orkusnauður eða án viðbættis sykurs — Ávextir, niðursoðnir í dósir eða krukkur, orkusnauðir eða án viðbættis sykurs — Orkusnauð aldinsulta, ávaxtahlaup og ávaxtamauk — Orkusnauðar aldin- og grænmetisblöndur — Súrsæt, niðursoðin aldin og grænmeti — Feinkostsalat — Súrsætur, niðursoðinn og niðurlagður fiskur og kryddlögur fyrir fisk, krabbadýr og lindýr — Orkusnauðar súpur — Sósar — Sinnep — Fínt kaffibrauð, notað í sérstökum, næringarfræðilegum tilgangi — Matvæli til nota sem orkusnauð megrunarfaði, eins og um getur í tilskipun 1996/8/EB — Sérfaða notuð í sérstökum lækisfræðilegum tilgangi samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 1999/21/EB — Fæðubótarefni samkvæmt skilgreiningu í 2002/46/EB, gefin í fljótandi formi — Fæðubótarefni samkvæmt skilgreiningu í 2002/46/EB, gefin í föstu formi — Fæðubótarefni, samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 2002/46/EB, sem eru að stofni til úr vítamínum og/eða steinefnum og gefin sem mixtúra eða tuggutöflur	250 mg/l 250 mg/l 250 mg/l 10 mg/l 320 mg/kg 400 mg/kg 400 mg/kg 400 mg/kg 180 mg/kg 140 mg/kg 120 mg/kg 45 mg/l 450 mg/kg 140 mg/kg 700 mg/kg 320 mg/kg 400 mg/kg 240 mg/l 800 mg/kg 2 400 mg/kg
E 962	Salt af aspartami og asesúlfami (*)	Óáfengir drykkir — Bragðbættir drykkir, að stofni til úr vatni, orkusnauðir eða án viðbættis sykurs — Drykkir, að stofni til úr mjólk eða mjólkurvörum eða ávaxtasafa, orkusnauðir eða án viðbættis sykurs Eftirréttir og svipaðar vörur — Bragðbættir eftirréttir, að stofni til úr vatni, orkusnauðir eða án viðbættis sykurs — Blöndur, að stofni til úr mjólk eða mjólkurvörum, orkusnauðar eða án viðbættis sykurs — Eftirréttir, að stofni til úr ávöxtum eða grænmeti, orkusnauðir eða án viðbættis sykurs	350 mg/l (a) 350 mg/l (a) 350 mg/kg (a) 350 mg/kg (a) 350 mg/kg (a)

EB-nr.	Heiti	Matvæli	Hámarksskammtur
		— Eftirréttir, að stofni til úr eggjum, orkusnauðir eða án viðbætts sykurs	350 mg/kg (a)
		— Eftirréttir, að stofni til úr korni, orkusnauðir eða án viðbætts sykurs	350 mg/kg (a)
		— Eftirréttir, að stofni til úr fitu, orkusnauðir eða án viðbætts sykurs	350 mg/kg (a)
		— „Nasl“: tilteknað bragðtegundir af tilbúnum, pökkuðum, þurrkuðum, bragðmiklum sterkjuafurðum og húðuðum hnetum	500 mg/kg (b)
		Sælgæti	
		— Sælgæti án viðbætts sykurs	500 mg/kg (a)
		— Sælgæti, að stofni til úr kakói eða þurrkuðum ávöxtum, orkusnauðir eða án viðbætts sykurs	500 mg/kg (a)
		— Sælgæti, að stofni til úr sterkju, orkusnauðir eða án viðbætts sykurs	1 000 mg/kg (a)
		— <i>Essoblaten</i>	1 000 mg/kg (b)
		— Viðbit, að stofni til úr kakói, mjólk, þurrkuðum ávöxtum eða fitu, orkusnauðir eða án viðbætts sykurs	1 000 mg/kg (b)
		— Morgunkorn með meira en 15 % trefjainnihaldi sem inniheldur a.m.k. 20 % af klíði og er orkusnauðir eða án viðbætts sykurs	1 000 mg/kg (b)
		— Smátöflur, sem gefa frískandi andardrátt, án viðbætts sykurs	2 500 mg/kg (a)
		— Tyggigúmmí án viðbætts sykurs	2 000 mg/kg (a)
		— Epla- og perusítri	350 mg/l (a)
		— Drykkir úr blöndu af óáfengum drykk og bjór, eplavíni, peruvíni, brenndum vínum eða víni	350 mg/l (a)
		— Brenndir drykkir sem innihalda minna en 15% alkóhól miðað við rúmmál	350 mg/l (a)
		— Óáfengur bjór eða bjór með áfengismagn sem er ekki meira en 1,2% miðað við rúmmál	350 mg/l (a)
		— „Bière de table/Tafelbier/Table beer“ (upprunalegt magn maltvökva, sem látinn er gerjast, er minna en 6%), nema þegar um er að ræða „Obergäriges Einfachbier“	350 mg/l (a)
		— Bjór með lágmarkssýrumagni, sem nemur 30 millíjafngildum, gefið upp sem NaOH	350 mg/l (a)
		— Dökkur bjór af gerðinni „oud bruin“	350 mg/l (a)
		— Léttbjór	25 mg/l (b)
		— Ís til manneldis, orkusnauðir eða án viðbætts sykurs	800 mg/kg (b)
		— Ávextir, niðursoðnir í dósir eða krukur, orkusnauðir eða án viðbætts sykurs	350 mg/kg (a)
		— Orkusnauð aldinsulta, ávaxtahlauð og ávaxtamauk	1 000 mg/kg (b)
		— Orkusnauðar aldin- og grænmetisblöndur	350 mg/kg (a)
		— Súrsæt, niðursoðin aldin og grænmeti	200 mg/kg (a)
		— Feinkostsalat	350 mg/kg (b)

EB-nr.	Heiti	Matvæli	Hámarksskammtur
		— Súrsætur, niðursoðinn og niðurlagður fiskur og fiskur, krabbadýr eða lindýr í kryddlegi	200 mg/kg (a)
		— Orkusnauðar súpur	110 mg/l (b)
		— Sósar	350 mg/kg (b)
		— Sinnep	350 mg/kg (b)
		— Fínt kaffibrauð sem er notað í sérstökum, næringarfræðilegum tilgangi	1 000 mg/kg (a)
		— Matvæli sem á að nota í orkusnautt megrunarfæði, eins og um getur í tilskipun 96/8/EB	450 mg/kg (a)
		— Sérfaða notuð í sérstökum læknisfræðilegum tilgangi samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 1999/21/EB	450 mg/kg (a)
		— Fæðubótarefni samkvæmt skilgreiningu í 2002/46/EB, gefin í fljótandi formi	350 mg/l (a)
		— Fæðubótarefni samkvæmt skilgreiningu í 2002/46/EB, gefin í föstu formi	500 mg/kg (a)
		— Fæðubótarefni, samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 2002/46/EB, sem eru gefin sem mixtúra eða tuggutöflur og eru að stofni til úr vítamínum og/eða steinefnum	2 000 mg/kg (a)

(*) Hámarksskammtar fyrir saltið af aspartami og asesúlfami eru reiknaðir út frá hámarksskömmum fyrir innihaldsefni þess, aspartam (E 951) og asesúlfam-K (E 950). Ekki má fara yfir hámarksskammt fyrir aspartam (E 951) eða asesúlfam-K (E 950) við notkun saltsins af aspartami og asesúlfami, hvorki eitt og sér né í samsetningu með E 950 eða E 951. Gildin í þessum dálki eru gefin upp annaðhvort sem a) jafngildi asesúlfams-K, eða b) jafngildi aspartams.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2004/13/EB

2007/EES/26/27

frá 29. janúar 2004

um breytingu á tilskipun 2002/16/EB um notkun tiltekinna epoxýafleiða í efni og hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/109/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi efni og hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli ⁽¹⁾, einkum 3. gr.,

að höfðu samráði við Matvælaöryggisstofnun Evrópu,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/16/EB frá 20. febrúar 2002 um notkun tiltekinna epoxýafleiða í efni og hluti, sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli ⁽²⁾, er mælt fyrir um tilteknar reglur sem gilda um notkun/tilvist 2,2-bis(4-hýdroxýfenýl)-própan-bis(2,3-epoxýprópýl)etra („BADGE“), bis-(hýdroxýfenýl)metan-bis(2,3-epoxýprópýl)etra („BFDGE“), nóvólak-glýsidýletra („NOGE“) og sumra afleiðna þeirra í efnum og hlutum sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli.
- 2) Í þeirri tilskipun er kveðið á um að notkun og/eða tilvist BADGE við framleiðslu þessara efna og hluta má aðeins halda áfram til 31. desember 2004.
- 3) Vísindanefndin um matvæli (SCF) óskaði eftir eiturefnafræðilegum gögnum til að unnt væri að meta BADGE innan tiltekins frests. Vísindanefndin um matvæli óskaði einnig eftir því að lögð yrðu fram ný eiturefnafræðileg gögn til að meta hugsanleg krabbameinsvaldandi áhrif klóraðra afleiðna sem eru háðar magntakmörkunum sem gilda um flæði BADGE og kveðið er á um í I. viðauka við tilskipun 2002/16/EB.
- 4) Hinn 4. desember 2002 vakti vísindanefndin um matvæli athygli á neikvæðum niðurstöðum að því er varðar hugsanleg krabbameinsvaldandi áhrif klóraðra afleiðna BADGE og hversu lítil áhrif BADGE hefur á evrópska neytendur þar eð innihald BADGE í niðursoðnum mat hefur verið verulega skert, samkvæmt nýlegum könnunum aðildarríkjanna og sameiginlegrar rannsóknarmiðstöðvar framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna. Því er leyfilegt að framlengja bráðabirgðaleyfi fyrir BADGE um eitt ár uns nýju eiturefnafræðilegu gögnin hafa verið lögð

fram og Matvælaöryggisstofnun Evrópu hefur lagt mat á þau.

- 5) Í tilskipun 2002/16/EB er kveðið á um að kröfur þeirrar tilskipunar, að því er varðar BADGE, BFDGE og NOGE, skuli ekki gilda um efni og hluti, þakta efnum til yfirborðsmeðferðar, og lím, sem komast í snertingu við matvæli fyrir 1. mars 2003. Heimilt er að setja áfram á markað þessi efni og hluti að því tilskildu að áfyllingardagur komi fram á viðkomandi efnum og hlutum. Til að túlkun sé ótvíræð, varðandi það hvernig merkja eigi efni og hluti með áfyllingardegi, skal kveða á um að í stað áfyllingardags megi koma dagsetningin sem varan er „best fyrir“ eins og kveðið er á um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/13/EB ⁽³⁾, eða önnur merking, s.s. númer framleiðslueiningar eins og krafist er í tilskipun ráðsins 89/396/EBE ⁽⁴⁾ fyrir matvæli sem pakkað er í slík efni og hluti. Þó er nauðsynlegt að koma á tengslum milli slíkra merkinga og áfyllingardags svo ávallt sé hægt að ráða áfyllingardaginn af merkingunni.
- 6) Því ber að breyta tilskipun 2002/16/EB til samræmis við það.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 2002/16/EB er breytt sem hér segir:

1. í annarri málsgrein 2. gr. komi dagsetningin „31. desember 2005“ í stað „31. desember 2004“.
2. Í stað 5. gr. komi eftirfarandi:
„5. gr.

1. Ákvæði 2., 3., og 4. gr. gilda ekki um efni og hluti, sem um getur í b- og c-lið annars undirliðar 1. mgr. 1. gr., sem komast í snertingu við matvæli fyrir 1. mars 2003.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 27, 30.1.2004, bls. 46. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 124/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 33.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 38.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 51, 22.2.2002, bls. 27.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 109, 6.5.2000, bls. 29.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 186, 30.6.1989, bls. 21.

Heimilt er að setja á markað þessi efni og hluti að því tilskildu að áfyllingardagur komi fram á viðkomandi efnum og hlutum. Hins vegar er heimilt að nota aðra merkingu í stað áfyllingardags, að því tilskildu að unnt sé að ráða áfyllingardaginn af merkingunni. Upplysingar um áfyllingardag skulu, að fenginni beiðni, lagðar fyrir lögbær yfirvöld og alla sem koma að því að framfylgja kröfum þessarar tilskipunar.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda með fyrirvara um kröfur tilskipunar 2000/13/EB.“.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 29. janúar 2005. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 29. janúar 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

varaforseti.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2004/14/EB

2007/EES/26/28

frá 29. janúar 2004

um breytingu á tilskipun 93/10/EBE um efni og hluti úr filmum úr endurmynduðum sellulósa sem er ætlað að komast í snertingu við matvæli (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/109/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi efni og hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli⁽¹⁾, eins og henni var breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003⁽²⁾, einkum 3. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um matvæli,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 93/10/EBE frá 15. mars 1993 um efni og hluti úr filmum úr endurmynduðum sellulósa sem er ætlað að komast í snertingu við matvæli⁽³⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/111/EB⁽⁴⁾, gildir um filmur úr endurmynduðum sellulósa og er í henni skrá yfir leyfileg efni ásamt takmörkunum á notkun þeirra. Fyrirnefnd tilskipun tekur til filmna úr endurmynduðum sellulósa, óhúðaðra eða með húð, sem er einungis úr efnum, sem eru í skrá tilskipunarinnar.
- 2) Í kjölfar tækniþróunar er nauðsynlegt að heimila nýja tegund filmu úr endurmynduðum sellulósa með húð úr plasti sem er moltanlegt og lífbrjótanlegt. Þessi nýja tegund filmu úr endurmynduðum sellulósa er í samræmi við umhverfiskröfurnar í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/62/EB frá 20. desember 1994 um umbúðir og umbúðauðgang⁽⁵⁾, eins og henni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003. Til samræmis við það tryggir slík heimild samræmi í löggjöf Bandalagsins.
- 3) Reglurnar, sem munu gilda um filmur úr endurmynduðum sellulósa, skulu sérstaklega miðast við eiginleika lagsins sem er í snertingu við matvælin. Til samræmis við það skulu kröfurnar fyrir filmur úr endurmynduðum sellulósa með húð úr plasti vera frábrugðnar þeim sem gilda um filmur úr endurmynduðum sellulósa sem eru óhúðaðar eða með húð úr sellulósa.

- 4) Einungis skal nota leyfileg efni við framleiðslu allra tegunda af filmum úr endurmynduðum sellulósa, þ.m.t. filmur úr endurmynduðum sellulósa sem eru húðaðar með plasti.
- 5) Ef um er að ræða filmur úr endurmynduðum sellulósa, sem eru með húð úr plasti, skal lagið, sem er í snertingu við matvælin, vera úr efni sem er sambærilegt plastefnum og -hlutum sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli. Því skulu reglurnar, sem kveðið er á um í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/72/EB frá 6. ágúst 2002 um plastefni og -hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli⁽⁶⁾, einnig gilda um slíkar filmur.
- 6) Til að tryggja samræmi í löggjöf Bandalagsins skal sannprófa samræmi plasthúðaðra filmna úr endurmynduðum sellulósa við flæðimörkin, sem sett eru í tilskipun 2002/72/EB, í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 82/711/EB frá 18. október 1982 um nauðsynlegar grundvallarreglur til að mæla flæði efna úr plastefnum og -hlutum sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli⁽⁷⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 97/48/EB⁽⁸⁾, og tilskipun ráðsins 85/572/EBE frá 19. desember 1985 um skrá yfir herma til notkunar við mælingar á flæði efna úr plastefnum og -hlutum sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli⁽⁹⁾.
- 7) Fella skal brott nokkurn fjölda fjölíða, sem notaðar eru í húðun, úr skránni yfir leyfileg efni, sem sett er fram í tilskipun 93/10/EBE, þar eð þau falla undir reglurnar sem settar eru fram í tilskipun 2002/72/EB og gilda um plasthúðaðar filmur úr endurmynduðum sellulósa.
- 8) Einnig skal fella brott fjögur leysiefni úr skránni yfir leyfileg efni, sem sett eru fram í tilskipun 93/10/EBE, þar eð ný gögn liggja fyrir sem sýna að af þeim stafar hættu við æxlun og vegna þess að þau eru ekki lengur notuð við framleiðslu á filmum úr endurmynduðum sellulósa. Auk þess skal fella brott úr skránni nokkur mýkiefni sem eru ekki lengur notuð.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 27, 30.1.2004, bls. 48. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 124/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 33.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 38.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 93, 17.4.1993, bls. 27.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 310, 14.12.1993, bls. 41.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 365, 31.12.1994, bls. 10.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 220, 15.8.2002, bls. 18.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 297, 23.10.1982, bls. 26.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 222, 12.8.1997, bls. 10.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 372, 31.12.1985, bls. 14.

- 9) Auk þess skal breyta takmörkunum varðandi notkun 2-etylhexýldifenýlfosfats (samheiti: fosfórsýra, difenýl-2-etylhexýlestri), sem settar eru fram í tilskipun 93/10/EBE, þannig að þær taki mið af álití vísindanefndarinnar um matvæli frá 19. mars 1998.
- 10) Því ber að breyta tilskipun 93/10/EBE til samræmis við það.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á tilskipun 93/10/EBE:

1. Í 3. mgr. 1. gr. falli a-liður niður.

2. Eftirfarandi 1. gr. a bætist við:

„1. gr. a

Filmurnar úr endurmynduðum sellulósa, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., skulu tilheyra einni af eftirfarandi tegundum:

- a) óhúðuð filma úr endurmynduðum sellulósa,
- b) húðuð filma úr endurmynduðum sellulósa með húð úr sellulósa,
- eða
- c) húðuð filma úr endurmynduðum sellulósa með húð úr plasti.“

3. Í stað 1. mgr. 2. gr. komi eftirfarandi:

„1. Við framleiðslu filmna úr endurmynduðum sellulósa, sem um getur í a- og b-lið 1. gr. a, skal einungis nota efni eða flokka efna sem skráð eru í II. viðauka, sbr. þó þær takmarkanir sem þar eru settar fram.“

4. Eftirfarandi 2. gr. a bætist við:

„2. gr. a

1. Við framleiðslu filmna úr endurmynduðum sellulósa, sem um getur í c-lið 1. gr. a, fyrir húðun, skal einungis nota efni eða flokka efna sem skráð eru í fyrsta hluta II. viðauka, sbr. þó þær takmarkanir sem þar eru settar fram.

2. Við framleiðslu húðunarefnis sem á að nota á filmu úr endurmynduðum sellulósa, sem um getur í 1. mgr., skal einungis nota efni eða flokka efna sem skráð eru í II.-VI. viðauka við tilskipun 2002/72/EB, sbr. þó þær takmarkanir sem þar eru settar fram.

3. Með fyrirvara um 1. mgr. skulu efni og hlutir sem gerðir eru úr filmu úr endurmynduðum sellulósa, sem um getur í c-lið 1. gr. a, vera í samræmi við 2., 7. og 8. gr. tilskipunar 2002/72/EB.“

5. Ákvæðum II. viðauka er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 29. júlí 2005. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar. Aðildarríki skulu beita þessum ákvæðum á þann hátt að þau:

a) heimila, frá 29. júlí 2005, viðskipti með og notkun filmna úr endurmynduðum sellulósa sem er ætlað að komast í snertingu við matvæli og eru í samræmi við þessa tilskipun,

b) banna, frá og með 29. janúar 2006, framleiðslu og innflutning til Bandalagsins á filmum úr endurmynduðum sellulósa sem er ætlað að komast í snertingu við matvæli og ekki eru í samræmi við þessa tilskipun. Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 29. janúar 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Öðrum hluta II. viðauka við tilskipun 93/10/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í þriðju línu (C. Húðun) í öðrum dálki (Takmarkanir) töflunnar falli brott „ekki yfir 50 mg af húð/dm² á þeirri hlið sem er í snertingu við matvæli“.
2. Eftirfarandi fjöliliður og takmarkanir þeirra falli brott úr töflunni:

Heiti	Takmarkanir
„— Fjölliður, blandfjölliður og blöndur þeirra með eftirtöldum einliðum: vinýlasetól úr mettuðum aldehyðum (C1 til C6) vinýlasetat alkýl (C1 til C4) vinýletrar akrýl-, króton-, ítakón-, malín-, metakrýlsýrur og esterar þeirra bútadíen stýren metýlstýren vinýlidenklóríð akrýlónítril metakrýlónítril etýlen, própýlen 1- og 2-bútýlen vinýlklóríð	Í samræmi við tilskipanir Bandalagsins eða innlenda löggjöf séu þær ekki til, meðan þess er beðið að tilskipanir Bandalagsins séu samþykktar Samkvæmt tilskipun 78/142/EBE (Stjtið. EB L 44, 15.2.1978, bls. 15)“

3. Að því er varðar resín komi eftirfarandi í stað innihalds dálksins „Takmarkanir“:

„2. Resín	Heildarmagn efna skal ekki fara yfir 12,5 mg/dm ² af húðinni á þeirri hlið sem er í snertingu við matvæli og aðeins við framleiðslu filmu úr endurmynduðum sellulósa sem er húðuð með nítrósellulósa“
-----------	--

4. Eftirfarandi mýkiefni og takmarkanir þeirra falli brott úr töflunni:

Heiti	Takmarkanir
‘— Bútýlbensýlftalat	Ekki yfir 2,0 mg/dm ² af húðinni á þeirri hlið sem er í snertingu við matvæli
— Dí-n-bútýlftalat	Ekki yfir 3,0 mg/dm ² af húðinni á þeirri hlið sem er í snertingu við matvæli
— Dí(2-etylhexýl)sebakat [= díoktýl\sebakat]“	

5. Að því er varðar eftirtalin mýkiefni komi eftirfarandi í stað innihalds dálksins „Takmarkanir“:

Heiti	Takmarkanir
‘— 2-etylhexýldífenýlfosfat (samheiti: fosfórsýra, dífenýl-2-etylhexýlestri)	Magn 2-etylhexýldífenýlfosfats fari ekki yfir: a) 2,4 mg/kg af matvælum í snertingu við þessa tegund filmu, b) 0,4 mg/dm ² af húðinni á þeirri hlið sem er í snertingu við matvæli“

6. Eftirfarandi leysiefni falli brott úr töflunni:

Heiti	Takmarkanir
„— Etýlenglýkólmónóetýleter	
— Etýlenglýkólmónóetýleterasetat	
— Etýlenglýkólmónómetýleter	
— Etýlenglýkólmónómetýleterasetat“	

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 242/2004

2007/EES/26/29

frá 12. febrúar 2004

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 466/2001 að því er varðar ólífrænt tin í matvælum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 315/93 frá 8. febrúar 1993 um málsmeðferð fyrir Bandalagið vegna mengunarefna í matvælum ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 2. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 466/2001 ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2174/2003 ⁽³⁾, eru sett ákvæði um hámarksgildi tiltekinna mengunarefna í matvælum.
- 2) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/321/EBE frá 14. maí 1991 um ungbarnablöndur og stoðblöndur ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2003/14/EB ⁽⁵⁾ er kveðið á um að í ungbarnablöndum og stoðblöndum skuli ekki vera nein efni í því magni að stefnt geti heilsu ungbarna og smábarna í hættu og að nauðsynlegt sé að ákvarða hámarksgildi fyrir slík efni án tafar.
- 3) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/5/EB frá 16. febrúar 1996 um unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat fyrir ungbörn og smábörn ⁽⁶⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2003/13/EB ⁽⁷⁾ er kveðið á um að í unnum matvælum með korn sem uppistöðu og barnamat skuli ekki vera nein efni í því magni að stefnt geti heilsu ungbarna og smábarna í hættu og að nauðsynlegt sé að ákvarða hámarksgildi fyrir slík efni án tafar.
- 4) Sum aðildarríki hafa samþykkt hámarksgildi fyrir ólífrænt tin í matvælum. Með hliðsjón af ósamræmi milli aðildarríkjanna og hættu á röskun á samkeppni af þeim sökum er nauðsynlegt að gera ráðstafanir á vettvangi Bandalagsins í því skyni að stuðla að heildstæðum markaði og halda jafnframt meðalhófs-regluna í heiðri.
- 5) Vísindanefndin um matvæli komst að þeirri niðurstöðu í álitinu sínu frá 12. desember 2001 að styrkur ólífræns tins, sem nemur 150 mg/kg í drykkjarvörum í

dósum og 250 mg/kg í öðrum niðursoðnum matvælum, geti valdið ertingu í maga hjá sumu fólki. Engar upplýsingar liggja fyrir um það hvort áhættan kunni að vera meiri hjá ungbörnum og smábörnum.

- 6) Til að vernda almenning gegn þessari bráðu heilsufarshættu er nauðsynlegt að ákvarða hámarksgildi fyrir ólífrænt tin í niðursoðnum matvælum og drykkjarvörum í dósum. Þar til gögn um næmi ungbarna og smábarna fyrir ólífrænu tinni í matvælum liggja fyrir er nauðsynlegt í varúðarskyni að vernda heilbrigði þessa viðkvæma hóps. Lægri hámarksgildi eru nauðsynleg og þeim má ná með ströngu eftirliti með framleiðslu og þökkun ungbarna- og stoðblanda, barnamatar og unninna matvæla með korn sem uppistöðu fyrir ungbörn og smábörn.
- 7) Breyta ber reglugerð (EB) nr. 466/2001 til samræmis við það.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 466/2001 er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Framkvæmdastjórnin skal endurskoða hámarksgildin fyrir ólífrænt tin eins og segir í 1. og 2. lið viðaukans við þessa reglugerð eigi síðar en 1. janúar 2006 og taka tillit til aukinnar þekkingar á sviði vísinda og tækni.

3. gr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 42, 13.2.2004, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 124/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 33.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 37, 13.2.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 77, 16.3.2001, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 326, 13.12.2003, bls. 12.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 175, 4.7.1991, bls. 35.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 41, 14.2.2003, bls. 37.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 49, 28.2.1996, bls. 17.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 41, 14.2.2003, bls. 33.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 12. febrúar 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Eftirfarandi 6. þáttur bætist við I. viðauka reglugerðar (EB) nr. 466/2001:

„6. þáttur: Tin (ólífrænt)

Afurð	Hámarksgildi (mg/kg blautvigt)	Nothæfisviðmiðanir við sýnatöku	Nothæfisviðmiðanir við greiningaraðferðir
1. Niðursoðin matvæli í dósum, önnur en drykkjarvörur	200	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/16/EB (*)	Tilskipun 2004/16/EB
2. Drykkjarvörur í dósum, þ.m.t. ávaxta- og grænmetisaffi	100	Tilskipun 2004/16/EB	Tilskipun 2004/16/EB
3. Niðursoðin matvæli í dósum fyrir ungbörn og smábörn, þó ekki þurrkaðar afurðir eða afurðir í duftformi:			
3.1. Niðursoðinn barnamatur og unnin matvæli með korn sem uppistöðu í dósum, ætluð ungbörnum og smábörnum ⁽¹⁾	50	Tilskipun 2004/16/EB	Tilskipun 2004/16/EB
3.2. Niðursoðnar ungbarnablöndur og stoðblöndur í dósum, þ.m.t. mjólk fyrir ungbörn og stoðmjólk ⁽²⁾	50	Tilskipun 2004/16/EB	Tilskipun 2004/16/EB
3.3. Niðursoðin sérfaða í dósum, notuð í sérstökum, lækisfræðilegum tilgangi ⁽³⁾ , sérstaklega ætluð ungbörnum	50	Tilskipun 2004/16/EB	Tilskipun 2004/16/EB

(*) Stjtið. EB L 42, 13.2.2004, bls. 16.

⁽¹⁾ Barnamatur og unnin matvæli með korn sem uppistöðu fyrir ungbörn og smábörn samkvæmt skilgreiningu í 1. gr. tilskipunar 96/5/EB. Hámarksgildin gilda fyrir afurðina eins og hún er seld.

⁽²⁾ Ungbarnablöndur og stoðblöndur samkvæmt skilgreiningu í 1. gr. tilskipunar 91/321/EBE. Hámarksgildin gilda fyrir afurðina eins og hún er seld.

⁽³⁾ Sérfaða, sem er notuð í sérstökum, lækisfræðilegum tilgangi, samkvæmt skilgreiningu í 2. mgr. 1. gr. tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 1999/21/EB frá 25. mars 1999 um sérfaði sem er notað í sérstökum lækisfræðilegum tilgangi (Stjtið. EB L 91, 7.4.1999, bls. 29). Hámarksgildin gilda fyrir afurðina eins og hún er seld.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2004/16/EB

2007/EES/26/30

frá 12. febrúar 2004

um aðferðir við sýnatöku og greiningu vegna opinbers eftirlits með innihaldi tins í niðursoðnum matvælum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 85/591/EBE frá 20. desember 1985 um að koma á Bandalagsaðferðum við sýnatöku og greiningu vegna matvælaeftirlits⁽¹⁾, eins og henni var breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003⁽²⁾, einkum 1. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 466/2001 frá 8. mars 2001 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 242/2004⁽⁴⁾, eru ákvörðuð hámarksgildi fyrir ólífrænt tin í niðursoðnum matvælum og vísað í þær ráðstafanir þar sem mælt er fyrir um sýnatöku- og greiningaraðferðirnar sem skal nota.
- 2) Með tilskipun ráðsins 93/99/EBE frá 29. október 1993 um viðbótarákvæði um opinbert matvælaeftirlit⁽⁵⁾, eins og henni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003, er tekið upp kerfi gæðastaðla fyrir þær rannsóknarstofur sem aðildarríkin fela opinbert matvælaeftirlit.
- 3) Nauðsynlegt virðist að ákvarða almennar viðmiðanir sem gilda fyrir greiningaraðferðir svo að tryggt sé að rannsóknarstofur, sem annast eftirlitið, styðjist við greiningaraðferðir sem eru allar svipaðar að því er varðar áreiðanleika. Einnig skiptir miklu að gæta samræmis í tilkynningu og túlkun á niðurstöðum greiningar til að tryggja samræmda framkvæmd alls staðar í Evrópusambandinu. Þessar túlkunarreglur gilda um niðurstöðu greiningar á sýni sem tekið er við opinbert eftirlit. Landsreglur gilda um greiningu sem er gerð með tilliti til verslunarverndar eða úrskurðarmála.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 42, 13.2.2004, bls. 16. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 124/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 33.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 372, 31.12.1985, bls. 50.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 77, 16.3.2001, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L, [...], bls. 3.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 290, 24.11.1993, bls. 14.

- 4) Ákvæðin um sýnatöku og greiningaraðferðir voru sett með hliðsjón af núverandi þekkingu og þau má laga að framförum á sviði vísinda- og tækniþekkingar. Aðferðir til að greina heildarinnihald tins eiga við um eftirlit með ólífrænu tini. Mjög ólíklegt er að tin fyrirfinnist í lífrænu formi og því á það ekki að hafa áhrif í tengslum við hámarksgildi sem eru sett fyrir ólífrænt tin.

- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að taka sýna við opinbert eftirlit með innihaldi tins í matvælum sé í samræmi við þær aðferðir sem lýst er í I. viðauka við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að undirbúningur sýna og þær aðferðir, sem notaðar eru við opinbert eftirlit með innihaldi tins í matvælum, séu í samræmi við þær viðmiðanir sem lýst er í II. viðauka við þessa tilskipun.

3. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að ákvæðum þessarar tilskipunar eigi síðar en 31. desember 2004. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvisun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvisun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvisun.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 12. febrúar 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

SÝNATÖKUADFERÐIR VIÐ OPINBERT EFTIRLIT MEÐ INNIHALDI TINS Í NIÐURSOÐNUM MATVÆLUM

1. Tilgangur og gildissvið

Tekin skulu sýni til opinbers eftirlits með innihaldi tins í niðursoðnum matvælum samkvæmt þeim aðferðum sem er lýst hér á eftir. Safnsýni, tekin á þann hátt, skulu talin dæmigerð fyrir framleiðslueiningarnar. Ákvarðað skal á grundvelli þess innihalds, sem finnst í rannsóknarsýnum, hvort farið sé að ákvæðum um hámarksgildi sem mælt er fyrir um í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 466/2001.

2. Skilgreiningar

Framleiðslueining: sanngreinanlegt magn af matvöru, afhent í einu, sem opinber sýnatökumaður staðfestir að hafi sameiginleg einkenni, s.s. að því er varðar uppruna, afbrigði, gerð umbúða, pakkanda, sendanda eða merkingar.

Framleiðsluhluti: tiltekinn hluti framleiðslueiningar sem er valinn þannig að það samræmist sýnatöku-aðferðinni sem er notuð við þennan tiltekna hluta. Hver framleiðsluhluti skal vera skilinn frá öðrum og sanngreinanlegur.

Hlutasýni: magn efnis tekið á sama stað í framleiðslueiningunni eða framleiðsluhlutanum.

Safnsýni: sameinuð heild allra hlutasýna sem eru tekin úr framleiðslueiningunni eða framleiðsluhlutanum.

Rannsóknarsýni: sýni ætlað til rannsókna á rannsóknarstofu.

3. Almenn ákvæði

3.1. Starfsfólk

Einstaklingur, sem aðildarríkin hafa tilnefnt, skal annast sýnatöku, s.s. aðildarríkin kveða á um.

3.2. Efni til sýnatöku

Taka ber sýni úr hverri framleiðslueiningu sem á að rannsaka.

3.3. Varúðarráðstafanir

Gera þarf varúðarráðstafanir þegar sýni eru tekin og undirbúin til þess að forðast breytingar sem myndu hafa áhrif á innihald tins, hafa slæm áhrif á niðurstöðu greiningarinnar eða gera safnsýnin ódæmigerð.

3.4. Hlutasýni

Hlutasýni skulu tekin sem víðast úr framleiðslueiningunni eða framleiðsluhlutanum. Sé vikið frá þessari aðferð verður að færa það í skrána.

3.5. Undirbúningur safnsýnis

Safnsýni er myndað með því að sameina öll hlutasýnin. Safnsýnið er gert einsleitt á rannsóknarstofu.

3.6. Samhliða rannsóknarsýni

Taka ber samhliða rannsóknarsýni, vegna fullnustu ákvæða, verslunarverndar eða úrskurðarmála, úr safnsýni, sem hefur verið gert einsleitt, svo fremi að það stangist ekki á við reglur aðildarríkjanna um sýnatöku.

3.7. Þökkun og flutningur sýna

Hvert sýni skal sett í hreinar, hvarftregar umbúðir sem verja það nægilega gegn mengun og skemmdum í flutningi. Gera skal allar varúðarráðstafanir til þess að koma í veg fyrir breytingu á samsetningu sýnisins sem gæti átt sér stað meðan á flutningi eða geymslu stendur.

3.8. *Innsigling og merking sýna*

Hvert sýni, sem tekið er til opinberra nota, skal innsiglað á sýnatökustað og merkt samkvæmt reglum viðkomandi aðildarríkis.

Halda skal skrá yfir hverja sýnatöku þannig að hver framleiðslueining verði ótvírátt sanngreinanleg og tilgreina skal dagsetningu og sýnatökustað ásamt öðrum viðbótarupplýsingum sem gætu komið greinandanum að notum.

4. **Sýnatökuaðferðir**

Sýnatökuaðferðin, sem notuð er, skal tryggja að safnsýnið sé dæmigert fyrir framleiðslueininguna sem eftirlitið beinist að.

4.1. *Fjöldi hlutasýna*

Lágmarksfjöldi hlutasýna, sem taka skal úr dósum í framleiðslueiningu, skal vera sá sem er tilgreindur í töflu 1. Hlutasýnin, sem tekin eru úr hverri dós, skulu öll vera af svipaðri þyngd og gefa safnsýni (sjá lið 3.5).

Tafla 1

Fjöldi dósna (hlutasýni) sem þarf í safnsýnið

Fjöldi dósna í framleiðslueiningunni eða -hlutanum	Fjöldi dósna sem ber að taka úr
1 til 25	a.m.k. 1 dós
26 til 100	a.m.k. 2 dósir
> 100	5 dósir

Athugasemd: hámarksgildin gilda um innihald hverrar dósar en til að prófunin sé hagkvæm er nauðsynlegt að nota safnsýnatöku. Ef niðurstöður prófunar sýna að safnsýnið er rétt undir hámarksgildinu og ef grunur leikur á því að einstaka dósir gætu verið yfir hámarksgildinu gæti verið nauðsynlegt að gera frekari prófanir.

4.2. *Sýnataka á smásölustigi*

Sýnataka matvæla á smásölustigi ætti að fara fram, ef hægt er, í samræmi við framangreind ákvæði um sýnatöku. Ef það reynist ekki gerlegt er hægt að nota aðrar skilvirkar sýnatökuaðferðir á smásölustigi, að því tilskildu að sýnin úr framleiðslueiningunni séu nægilega dæmigerð.

5. **Samræmi framleiðslueiningar eða framleiðsluhluta við forskriftir**

Samanburðarrannsóknastofan skal greina rannsóknarsýnið vegna fullnustu ákvæða með a.m.k. tveimur sjálfstæðum greiningum og reikna út meðalgildi niðurstaðna.

Framleiðslueiningin er viðurkennd ef meðalgildið er ekki yfir hámarksgildum (sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 466/2001) að teknu tilliti til mælióvissu og leiðréttingar fyrir endurheimt.

Framleiðslueiningin er ekki í samræmi við hámarksgildið (sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 466/2001) ef meðalgildið fer án vafa yfir hámarksgildið að teknu tilliti til mælióvissu og leiðréttingar fyrir endurheimt.

II. VIÐAUKI

**UNDIRBÚNINGUR SÝNA OG VIÐMIDANIR VEGNA GREININGARADFERÐA SEM ERU NOTADAR VIÐ
OPINBERT EFTIRLIT MEÐ INNIHALDI TINS Í NIÐURSOÐNUM MATVÆLUM**

1. Varrúðarráðstafanir og almenn umfjöllunaratríði er varða tin

Grunnkrafan er að afla dæmigerðs og einsleits rannsóknarsýnis án þess að það verði fyrir utanaðkomandi mengun.

Greinandinn skal tryggja að sýni mengist ekki við undirbúning. Hvar sem því verður við komið skulu tæki, sem komast í snertingu við sýni, vera úr ónæmu efni á borð við plast, s.s. pólýprópýlen, pólýtetraflúoretýlen (PTFE) o.fl., og skal þrifa tækin með sýru til að draga úr hættu á mengun. Ryðfrítt gæðastál má vera í egg skurðáhalda.

Nota ber allt efni sýnisins, sem rannsóknarstofan tekur á móti, við undirbúning prófunarefnis. Einungis sýni sem eru gerð einsleit af mikilli nákvæmni gefa samanburðarnákvæmar niðurstöður.

Til eru margar sérstakar aðferðir við undirbúning sýna, sem gefa fullnægjandi niðurstöður og hægt er að nota. Þær aðferðir, sem lýst er í CEN-staðlinum „Determination of trace elements – Performance criteria and general consideration“, teljast fullnægjandi ⁽¹⁾ en aðrar geta verið fullt eins góðar.

2. Meðhöndlun sýnisins á rannsóknarstofunni

Hvert sýni er finmálað (að svo miklu leyti sem þörf er á) og blandað vandlega saman með aðferð sem sannað þykir að tryggi fullkomna einsleitni.

3. Frekari skipting sýna með tilliti til fullnustu ákvæða eða verslunarverndar

Taka ber samhlíða sýni, með tilliti til fullnustu ákvæða, verslunarverndar eða úrskurðarmála, úr efni, sem hefur verið gert einsleitt, svo fremi það stangist ekki á við reglur aðildarríkjanna um sýnatöku.

4. Greiningaraðferð, sem nota ber á rannsóknarstofunni, og kröfur um eftirlit á rannsóknarstofu

4.1. Skilgreiningar

Nokkrar af helstu skilgreiningum, sem rannsóknarstofan þarf að styðjast við, eru eftirfarandi:

r = Endurtekningarnákvæmni: gildi sem er af þeirri stærð að sé tölulegur mismunur tveggja stakra prófunarniðurstaðna, sem eru fengnar við endurtekningarnákvæm skilyrði (þ.e. sama sýni, sami starfsmaður, sami tækjabúnaður, sama rannsóknarstofa og með skömmu millibili), undir þessu gildi má vænta að hann liggji innan tiltekinna öryggismarka (venjulega 95%) og því er $r = 2,8 \times s_r$.

s_r = Staðalfrávik, reiknað út frá niðurstöðum sem eru fengnar við endurtekningarnákvæm skilyrði.

RSD_r = Hlutfallslegt staðalfrávik, reiknað út frá niðurstöðum sem eru fengnar við endurtekningarnákvæm skilyrði $[(s_r / \bar{x}) \times 100]$, þar sem $\bar{x}$ er meðaltal niðurstaðna fyrir allar rannsóknarstofur og öll sýni.

R = Samanburðarnákvæmni: gildi sem er af þeirri stærð að sé tölulegur mismunur stakra prófunarniðurstaðna, sem eru fengnar við samanburðarnákvæm skilyrði (þ.e. sem starfsmenn á mismunandi rannsóknarstofum fá með staðlaðri prófunaraðferð á sams konar efni), undir þessu gildi má vænta þess að hann liggji innan tiltekinna öryggismarka (venjulega 95%); $R = 2,8 \times s_R$.

s_R = Staðalfrávik, reiknað út frá niðurstöðum sem eru fengnar við samanburðarnákvæm skilyrði.

RSD_R = Hlutfallslegt staðalfrávik, reiknað út frá niðurstöðum sem eru fengnar við samanburðarnákvæm skilyrði $[(s_R / \bar{x}) \times 100]$.

$HORRAT_r$ = mælt RSD_r , deilt með RSD_r -gildinu sem er áætlað út frá Horwitz-jöfnunni þar sem gert er ráð fyrir því að $r = 0,66R$.

$HORRAT_R$ = mælt RSD_R -gildi, deilt með RSD_R -gildinu sem reiknað er út frá Horwitz-jöfnunni (2).

U = er útvíkkaða mælióvissan með þekjustuðulinn 2 sem gefur u.þ.b. 95% áreiðanleika.

4.2. *Almennar kröfur*

Greiningaraðferðir, sem eru notaðar við matvælaeftirlit, skulu samræmast ákvæðum 1. og 2. liðar viðauka við tilskipun ráðsins 85/591/EBE frá 20. desember 1985 um að koma á Bandalagsaðferðum við sýnatöku og greiningu vegna matvælaeftirlits.

4.3. *Sértækar kröfur*

Hafi ekki verið mælt fyrir um neinar sérstakar aðferðir til þess að ákvarða innihald tins í niðurstöðnum matvælum á vettvangi Bandalagsins er rannsóknarstofum heimilt að velja hverja þá fullgiltu aðferð sem samræmist þeim nothæfisviðmiðunum sem eru tilgreindar í töflu 2. Við fullgildinguna skal helst nota vottað viðmiðunarefni.

Tafla 2

Nothæfisviðmiðanir varðandi greiningaraðferðir fyrir tin

Færibreyta	Gildi/athugasemd
Notkunarsvið	Matvæli sem tilgreind eru í reglugerð (EB) nr. 242/2004
Greiningarmörk	Ekki yfir 5 mg/kg
Magngreiningarmörk	Ekki yfir 10 mg/kg
Samkvæmni	HORRAT _r - eða HORRAT _R -gildi sem eru lægri en 1,5 í samstarfsprófuninni
Endurheimt	80–105% (eins og tilgreint er í samstarfsprófuninni)
Sértæki	Laus við truflanir frá sýnaefniviði eða rófruflanir

4.3.1. Gæðaviðmiðanir— Notkun óvissuáðferðar

Þó má einnig nota óvissuáðferð til að meta gæði þeirrar greiningaraðferðar sem ætlunin er að beita á rannsóknarstofunni. Rannsóknarstofan getur notað aðferð sem gefur niðurstöður innan hámarksstaðalóvissu. Hámarksstaðalóvissuna er hægt að reikna út með eftirfarandi formúlu:

$$Uf = \sqrt{(LOD/2)^2 + (0,1C)^2}$$

þar sem:

Uf er hámarksstaðalóvissan

LOD eru greiningarmörk aðferðarinnar

C er viðkomandi styrkur

Ef greiningaraðferð gefur niðurstöður með óvissumælingu, sem er undir hámarksstaðalóvissu, er aðferðin jafnheppileg og hver önnur aðferð sem samræmist þeim gæðaviðmiðunum sem eru tilgreindar í töflu 2.

4.4. *Útreikningur á endurheimt og greinargerð um niðurstöður*

Greina ber frá niðurstöðum greininga, leiðréttum eða óleiðréttum fyrir endurheimt. Tilgreina skal aðferð sem er notuð til að greina frá niðurstöðum og hlutfall endurheimtar. Niðurstöður greininga, leiðréttar að því er varðar endurheimt, eru notaðar til að ganga úr skugga um hvort farið er að kröfum (sjá 5. lið I. viðauka).

Greinandinn skal taka mið af „Harmonised Guidelines for the Use of Recovery Information in Analytical Measurement“ (Samræmdu viðmiðunarreglunum um notkun upplýsinga um endurheimt í efnamælingum) sem teknar voru saman og próaðar á vegum Alþjóðasamtaka um hreina og hagnýta efnafræði (IUPAC), Alþjóðlegu staðlasamtakanna (ISO) og Samtaka aðila í efnagreiningu (AOAC). Þessar viðmiðunarreglur auðvelda að ákvarða endurheimtarstuðla.

Greina ber frá niðurstöðu greiningar sem $x \pm U$ þar sem x er niðurstaða greiningarinnar og U er mælióvissan.

4.5. *Gæðaviðmiðanir fyrir rannsóknarstofur*

Rannsóknarstofur skulu uppfylla viðmiðanir tilskipunar ráðsins 93/99/EBE frá 29. október 1993 um viðbótarákvæði um opinbert matvælaeftirlit.

4.6. *Annað sem ber að hafa í huga við greininguna*

Hæfnisprófun

Þátttaka í viðeigandi hæfnisprófunarkerfi, sem er í samræmi við „International Harmonised Protocol for the Proficiency Testing of (Chemical) Analytical Laboratories“ (4), sem er byggt upp á vegum IUPAC/ISO/AOAC.

Sum þessara kerfa taka sérstaklega til þess að ákvarða innihald tins í matvælum og er fremur mælt með þátttöku í slíku kerfi en almennu kerfi til að ákvarða styrk málma í matvælum.

Innra gæðaeftirlit

Rannsóknarstofur verða að geta sýnt fram á að þær hafi tekið upp tilteknar aðferðir fyrir gæðaeftirlit. Í „ISO/AOAC/IUPAC Guidelines on Internal Quality Control in Analytical Chemistry Laboratories“ (5) eru dæmi um slíkar aðferðir.

Undirbúningur sýnis

Nauðsynlegt er að sjá til þess að allt tin í sýninu sé í lausninni sem er efnagreind. Einkum er mikilvægt að aðferðin við uppleysingu sýnisins sé þannig að engin vatnrofin SnIV-efnasambönd botnfalli (þ.e. mismunandi tinoxíð, s.s. SnO_2 , $\text{Sn}(\text{OH})_4$, $\text{SnO}_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$).

Geymið tilbúin sýni í HCl sem er 5 mól/l. Hins vegar gufar SnC_{14} auðveldlega upp og því skal ekki sjóða slíkar lausnir.

HEIMILDASKRÁ

1. BS EN 13804:2002: Foodstuffs — Determination of trace elements — Performance criteria, general considerations and sample preparation, CEN, Rue de Stassart 36, B-1050 Brussel.
 2. W Horwitz, „*Evaluation of Analytical Methods for Regulation of Foods and Drugs*“, Anal. Chem., 1982, 54, 67A–76A.
 3. ISO/AOAC/IUPAC Harmonised Guidelines for the Use of Recovery Information in Analytical Measurement. *Ritstj.*: Michael Thompson, Steven L. R. Ellison, Ales Fajgelj, Paul Willetts og Roger Wood, Pure Appl. Chem., 1999, 71, 337–348.
 4. ISO/AOAC/IUPAC *International Harmonised Protocol for Proficiency Testing of (Chemical) Analytical Laboratories*. *Ritstj.*: M. Thompson og R. Wood, Pure Appl. Chem., 1993, 65, 2123–2144 (Einnig birt í J. AOAC *International*, 1993, 76, 926).
 5. ISO/AOAC/IUPAC *International Harmonised Guidelines for Internal Quality Control in Analytical Chemistry Laboratories*. *Ritstj.*: M. Thompson og R. Wood, Pure Appl. Chem., 1995, 67, 649–666.
-

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 392/2004

2007/EES/26/31

frá 24. febrúar 2004

um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 37. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽¹⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í reglugerð (EBE) nr. 2092/91 ⁽²⁾ er kveðið á um samræmd rammaákvæði um merkingu, framleiðslu og skoðun landbúnaðarafurða sem eru merktar eða er ætlað að vera merktar lífrænu framleiðsluaðferðinni.

2) Í reglugerð (EBE) nr. 2092/91 er einnig kveðið á um vernd tiltekinna hugtaka í gjörvöllu Bandalaginu sem eru notuð til að upplýsa neytendur um að matvæli eða fôður eða innihaldsefni þeirra hafi verið framleidd með lífrænu framleiðsluaðferðinni sem mælt er fyrir um í reglugerðinni. Sú vernd gildir einnig um afleidd orð eða stýtt, hvort sem þau eru notuð ein sér eða í samsetningum og án tillits til þess á hvaða tungumáli þau eru. Rétt er að breyta fyrrgreindri reglugerð til samræmis við þetta til að koma í veg fyrir mistúlkun að því er varðar umfang téðrar verndar.

3) Í reglugerð (EBE) nr. 2092/91 er einnig kveðið á um að rekstraraðilar, sem framleiða, tilreiða eða flytja inn vörur frá þriðju löndum sem falla undir gildissvið reglugerðarinnar, skuli sæta eftirliti. Á síðustu árum hafa verið settar á markað nokkrar vörur með ábendingum sem vísa til lífrænu framleiðsluaðferðarinnar þó að þær samræmist ekki ákvæðunum í reglugerð (EBE) nr. 2092/91. Enn fremur gerðist það nýlega að vörur úr lífrænum búskap urðu fyrir

mengun af völdum illgresiseyða er þær voru í geymslu. Því er nauðsynlegt að efla eftirlitskerfið þannig að það nái til allra rekstraraðila í framleiðslu- og vinnsluferlinu.

4) Í samræmi við meginregluna um aðferð sem tekur mið af áhættu getur í sumum tilvikum talist óeðlilegt að láta kröfur um tilkynningarskyldu og eftirlit ná til tiltekinna aðila í smásölu. Því er rétt að kveða á um að aðildarríkin geti veitt þeim aðilum undanþágu frá þessum kröfum.

5) Í samræmi við þagnarskylduna mega eftirlitsyfirvöld og -aðilar ekki veita öðrum aðgang að upplýsingum og gögnum sem þeir komast yfir við eftirlitið. Miðlun upplýsinga skal þó vera möguleg milli eftirlitsyfirvalda og -aðila til að bæta rekjanleika og tryggja samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2092/91 í framleiðslu- og vinnsluferlinu.

6) Vegna þess að nota má kennimerki Bandalagsins, sem gefur til kynna að vörurnar sæti sérstöku eftirliti, fyrir vörur sem eru fluttar inn frá þriðju löndum þykir, til glöggvunar, rétt að kveða á um að gerðar séu sambærilegar kröfur um eftirlit með þessum vörum.

7) Rétt er að kveða á um að fresta gildistöku nýrra krafna um tilkynningar- og eftirlitsskyldu í því skyni að veita svigrúm til nauðsynlegrar aðlögunar, einkum í þeim aðildarríkjum þar sem engar kröfur af þessu tagi eru nú gerðar. Þetta hefur þó ekki áhrif á kröfur um eftirlit sem þegar eru gerðar á landsvísi.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 65, 3.3.2004, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 125/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 37.

⁽¹⁾ Áliti var skilað 4. desember 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 198, 22.7.1991, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar nr. 2277/2003 (Stjtið. ESB L 336, 23.12.2003, bls. 68).

8) Breyta ber reglugerð (EBE) nr. 2092/91 til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 2092/91 er breytt sem hér segir:

1. Í stað 2. gr. komi eftirfarandi:

„2. gr.

Í þessari reglugerð telst afurð, sem fylgja ábendingar sem vísa til lífrænu framleiðsluaðferðarinnar, vera slík afurð ef afurðinni, innihaldsefnum hennar eða fôðurefnum er lýst á umbúðum, í auglýsingum eða viðskiptaskjölum með orðum sem gefa kaupanda til kynna að afurðin, innihaldsefni hennar eða fôðurefni hafi verið framleidd í samræmi við reglur um framleiðslu sem mælt er fyrir um í 6. gr. Einkum skal líta á eftirfarandi orð eða orð sem eru venjulega leidd af þeim (s.s. „lífrænn“) eða styttingar, ein sér eða í samsetningum, sem ábendingar sem vísa til lífrænu framleiðsluaðferðarinnar í gjörvöllu Bandalaginu og á hvaða tungumáli Bandalagsins sem vera skal svo fremi þau eigi ekki við um annað en landbúnaðarafurðir í matvælum eða fôðri eða þau séu bersýnilega ekki í neinum tengslum við framleiðsluaðferðina:

— á spænsku: ecológico,

— á dönsku: økologisk,

— á þýsku: ökologisch, biologisch,

— á grísku: βιολογικό,

— á ensku: organic,

— á frönsku: biologique,

— á ítölsku: biologico,

— á hollensku: biologisch,

— á portúgölsku: biológico,

— á finnsku: luonnonmukainen,

— á sænsku: ekologisk.“

2. Í stað 1. mgr. 8. gr. komi eftirfarandi:

„1. Allir rekstraraðilar, sem framleiða, tilreiða, geyma eða flytja inn frá þriðja landi vörur, sem eru tilgreindar í 1. gr., í þeim tilgangi að markaðssetja þær síðar, eða gera það nú þegar, skulu:

a) tilkynna þessa starfsemi til lögbærs yfirvalds þess aðildarríkis þar sem starfsemin fer fram. Í tilkynningunni skulu koma fram þær upplýsingar sem um getur í IV. viðauka,

b) nota eftirlitskerfið, sem um getur í 9. gr., í fyrirtæki sínu.

Aðildarríkin geta veitt rekstraraðilum, sem selja slíkar afurðir beint til neytenda eða notenda, undanþágu frá ákvæðum þessarar málsgreinar svo fremi þeir framleiði ekki, tilreiði eða geymi þær öðruvísi en í tengslum við sölustað, eða flytji inn slíkar vörur frá þriðja landi.

Ef rekstraraðili felur þriðja aðila einhverja starfsemi, sem um getur í fyrstu undirgrein, í undirverktöku skal sá rekstraraðili engu að síður uppfylla kröfurnar sem um getur í a- og b-lið og starfsemin, sem undirverktakinn annast, skal falla undir eftirlitskerfið sem um getur í 9. gr.“

3. Ákvæðum 9. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu koma á fót eftirlitskerfi sem rekstraraðilar, sem um getur í 1. mgr. 8. gr., falla undir og er rekið á vegum eftirlitsyfirvalda og/eða á vegum viðurkenndra aðila.“

b) Eftirfarandi málslíður bætist við í b-lið 7. mgr.:

„Sé þess óskað, og sú beiðni helgast af nauðsyn þess að tryggja að afurðirnar hafi verið framleiddar í samræmi við þessa reglugerð, skulu þau skiptast á upplýsingum, sem skipta máli, við önnur eftirlitsyfirvöld eða viðurkennda eftirlitsaðila um niðurstöður eftirlitsins. Þau geta enn fremur haft frumkvæði að því að skiptast á framangreindum upplýsingum.“

c) Eftirfarandi komi í stað a-liðar 9. mgr.:

„a) tryggja, ef frávik eru í framkvæmd ákvæða 5. og 6. gr. eða þeirra ákvæða, sem um getur í 3. og 4. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 223/2003 frá 5. febrúar 2003 um lífræna framleiðsluaðferð fôðurs, fôðurblandna og fôðurefna(*), eða þeirra ráðstafana, sem um getur í III. viðauka, að þær merkingar, sem kveðið er á um í 2. gr. um lífrænu framleiðsluaðferðina, séu fjarlægðar af allri framleiðslueiningunni eða framleiðslulotunni sem viðkomandi brot nær til,“.

(*) Stjtið. ESB L 31, 6.2.2003, bls. 3.

4. Í stað b-liðar 1. mgr. 10. gr. komi eftirfarandi:

„b) hafa fallið undir eftirlitskerfið, sem um getur í 9. gr., á öllum stigum framleiðslu og tilreiðslu eða, ef um er að ræða innfluttar afurðir, falla undir sambærilegar ráðstafanir, en ef um er að ræða afurðir, sem eru fluttar inn í samræmi við 6. mgr. 11. gr., skal framkvæmd eftirlitsins vera í samræmi við kröfur sem eru jafngildar þeim sem kveðið er á um í 9. gr., einkum 4. mgr.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Ákvæði 2. mgr. 1. gr. gilda frá 1. júlí 2005.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 24. febrúar 2004.

Fyrir hönd ráðsins,

J. WALSH

forseti.

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 1647/2003

2007/EES/26/32

frá 18. júní 2003

um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 2309/93 um málsmeðferð Bandalagsins við veitingu leyfa fyrir lyfjum sem ætluð eru mönnum og dýrum og eftirlit með þeim og um stofnun Lyfjamálastofnunar Evrópu (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 308. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum endurskoðunarréttarins ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tiltekin ákvæði í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2309/93 frá 22. júlí 1993 um málsmeðferð Bandalagsins við veitingu leyfa fyrir lyfjum sem ætluð eru mönnum og dýrum og eftirlit með þeim og um stofnun Lyfjamálastofnunar Evrópu ⁽⁴⁾ skulu færð til samræmis við reglugerð ráðsins (EB, KBE) nr. 1605/2002 frá 25. júní 2002 um fjárhagsreglugerðina sem gildir um fjárlög Evrópubandalaganna ⁽⁵⁾ (hér á eftir nefnd almenna fjárhagsreglugerðin), einkum 185. gr.
- 2) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1049/2001 frá 30. maí 2001 um almennan aðgang að skjölum Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar ⁽⁶⁾ er mælt fyrir um meginreglur og takmarkanir að því er varðar aðgang að skjölum sem kveðið er á um í 255. gr. sáttmálans.
- 3) Við samþykkt reglugerðar (EB) nr. 1049/2001 samþykktu þessar þrjár stofnanir sameiginlega yfirlýsingu þess efnis að stofnunum og öðrum slíkum aðilum bæri að setja reglur sem samræmdust ákvæðum þeirrar reglugerðar.

4) Því ber að bæta viðeigandi ákvæðum inn í reglugerð (EBE) nr. 2309/93, þannig að reglugerð (EB) nr. 1049/2001 taki til Lyfjamálastofnunar Evrópu, svo og ákvæði um kærur vegna synjunar um aðgang að skjölum.

5) Því ber að breyta reglugerð (EBE) nr. 2309/93 til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 2309/93 er breytt sem hér segir:

1. Í 55. gr.:

a) Í stað fimmta undirliðar 2. mgr. komi eftirfarandi:

„– gerð draga að fjárhagsáætlun um tekjur og gjöld Lyfjamálastofnunarinnar og framkvæmd fjárhagsáætlunar hennar,“

b) Í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:

„Framkvæmdastjórnin skal árlega leggja drög að vinnuáætlun fyrir komandi ár fyrir stjórnina til samþykktar þar sem gerður er greinarmunur á starfsemi Lyfjamálastofnunarinnar vegna lyfja sem ætluð eru mönnum annars vegar og dýralyfja hins vegar.“

c) 4. mgr. falli brott.

2. Í stað 5. mgr. 56. gr. komi eftirfarandi:

„5. Stjórnin skal samþykkja ársskýrslu um starfsemi Lyfjamálastofnunarinnar og framsenda hana til Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar, efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna, endurskoðunarréttarins og aðildarríkjanna eigi síðar en 15. júní.

6. Lyfjamálastofnunin skal senda fjárveitingavaldinu árlega allar upplýsingar sem varða matsniðurstöður.“

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 245, 29.9.2003, bls. 19. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 126/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 38.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 331 E, 31.12.2002, bls. 61.

⁽²⁾ Álit var skilað 27.3.2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB).

⁽³⁾ Stjtið. EB C 285, 21.11.2002, bls. 4.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 214, 24.8.1993, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 649/98 (Stjtið. EB L 88, 24.3.1998, bls. 7).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 248, 16.9.2002, bls. 1, ásamt leiðréttingu í Stjtið. EB L 25, 30.1.2003, bls. 43.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 145, 31.5.2001, bls. 43.

3. Í stað 57. gr. komi eftirfarandi:

„57. gr.

1. Gera skal áætlun um allar tekjur og gjöld Lyfjamálastofnunarinnar fyrir hvert fjárhagsár, sem samsvarar almanaksári, og taka hana inn í fjárhagsáætlun Lyfjamálastofnunarinnar.

2. Jöfnuður skal vera milli tekna og gjalda í fjárhagsáætluninni.

3. Tekjur stofnunarinnar skulu samanstanda af fjárframlögum frá Bandalaginu og gjöldum sem fyrirtæki greiða fyrir að fá og halda markaðsleyfi Bandalagsins og fyrir aðra þjónustu sem Lyfjamálastofnunin veitir.

4. Til útgjalda Lyfjamálastofnunarinnar skal telja laun starfsmanna, kostnað vegna stjórnunar og grunnvirkja, rekstrarútgjöld og útgjöld í tengslum við samninga sem gerðir eru við þriðju aðila.

5. Stjórnin skal árlega gera áætlun um tekjur og gjöld Lyfjamálastofnunarinnar fyrir næsta fjárhagsár sem byggð er á drögum frá framkvæmdastjóra. Stjórnin skal senda framkvæmdastjórnum áætlunina, sem inniheldur drög að yfirliti um stöðugildi, eigi síðar en 31. mars.

6. Framkvæmdastjórnin skal senda Evrópuþinginu og ráðinu (sem hér á eftir eru nefnd fjárveitingavaldið) áætlunina ásamt fyrstu drögum að fjárlögum Evrópusambandsins.

7. Á grundvelli áætlunarinnar skal framkvæmdastjórnin fella inn í fyrstu drögin að fjárlögum Evrópusambandsins þær áætluðu fjárhæðir, sem hún telur nauðsynlegar með hliðsjón af yfirlitinu um stöðugildi, og þá styrkfjárhæð, sem veita skal af fjárlögum, og leggja þau fyrir fjárveitingavalðið í samræmi við 272. gr. sáttmálans.

8. Fjárveitingavalðið heimilar fjárveitingar í formi styrks til Lyfjamálastofnunarinnar.

Fjárveitingavalðið skal samþykka yfirlitið um stöðugildi fyrir Lyfjamálastofnunina.

9. Stjórnin skal samþykka fjárhagsáætlun Lyfjamálastofnunarinnar. Hún verður endanleg í framhaldi af lokasamþykkt fjárlaga Evrópusambandsins. Ef við á skal leiðrétta fjárhagsáætlunina til samræmis við fjárlögin.

10. Hafi stjórn Lyfjamálastofnunarinnar í hyggju að hrinda í framkvæmd verkefni sem kann að hafa veruleg áhrif á fjármögnun fjárhagsáætlunar stofnunarinnar skal hún tilkynna fjárveitingavaldinu það eins skjótt og unnt er, einkum ef um er að ræða verkefni er varða fasteignir, s.s. leigu eða kaup bygginga. Hún skal tilkynna framkvæmdastjórnum um þetta.

Hafi aðili, sem er hluti af fjárveitingavaldinu, tilkynnt að hann hafi í hyggju að skila álitum skal hann senda stjórn Lyfjamálastofnunarinnar álit sitt innan sex vikna frá tilkynningu verkefnisins.“

4. Eftirfarandi grein bætist við:

„57. gr. a

1. Framkvæmdastjórnin sér um framkvæmd fjárhagsáætlunar Lyfjamálastofnunarinnar.

2. Gjaldkeri Lyfjamálastofnunarinnar skal senda gjaldkera framkvæmdastjórnarinnar drög að reikningsskilum eigi síðar en 1. mars eftir lok fjárhagsársins ásamt skýrslu um fjárlaga- og fjármálastjórn á því fjárhagsári. Gjaldkeri framkvæmdastjórnarinnar skal gera samstæðu úr drögum að reikningsskilum stofnana og sjálfstæðra aðila í samræmi við 128. gr. almennu fjárhagsreglugerðarinnar.

3. Gjaldkeri framkvæmdastofnunarinnar skal senda endurskoðunarréttinum drög að reikningsskilum Lyfjamálastofnunarinnar eigi síðar en 31. mars eftir lok fjárhagsársins ásamt skýrslu um fjárlaga- og fjármálastjórn á því fjárhagsári. Skýrslan um fjárlaga- og fjármálastjórn á fjárhagsárinu skal einnig framsend til Evrópuþingsins og ráðsins.

4. Þegar framkvæmdastjóra Lyfjamálastofnunarinnar berast athugasemdir endurskoðunarréttarins við drögin að reikningsskilum stofnunarinnar, skv. 129. gr. almennu fjárhagsreglugerðarinnar, skal hann taka saman endanleg reikningsskil stofnunarinnar á eigin ábyrgð og senda þau til stjórnar Lyfjamálastofnunarinnar til umsagnar.

5. Stjórn Lyfjamálastofnunarinnar skal skila álitum um endanleg reikningsskil stofnunarinnar.

6. Framkvæmdastjórnin skal framsenda endanleg reikningsskil eigi síðar en 1. júlí eftir lok fjárhagsársins til Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar og endurskoðunarréttarins ásamt álitum stjórnar Lyfjamálastofnunarinnar.

7. Endanleg reikningsskil skulu birt.

8. Framkvæmdastjórnin skal senda endurskoðunarréttinum svar við athugasemdum réttarins eigi síðar en 30. september. Hann skal einnig senda svarið til stjórnar Lyfjamálastofnunarinnar.

9. Fari Evrópuþingið þess á leit skal framkvæmdastjórnin láta því í té allar upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að greiðlega gangi að leysa hann undan ábyrgð fyrir viðkomandi fjárhagsár eins og mælt er fyrir í 3. mgr. 146. gr. almennu fjárhagsreglugerðarinnar.

10. Fyrir 30. apríl árið N + 2 skal Evrópuþingið, að fengnum tilmælum frá ráðinu sem tekur ákvörðun með auknum meirihluta, leysa framkvæmdastjórnann undan ábyrgð á framkvæmd fjárhagsáætlunarinnar fyrir árið N.

11. Stjórnin skal samþykkja fjárhagsreglur fyrir Lyfjamálastofnunina að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina. Þær mega ekki víkja frá reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB, KBE) nr. 2343/2002 frá 19. nóvember 2002 um fjárhagslega rammareglugerð fyrir þá aðila sem um getur í 185. gr. reglugerðar ráðsins (EB, KBE) nr. 1605/2002 frá 25. júní 2002 um fjárhagsreglugerðina sem gildir um fjárlög Evrópubandalaganna (*) nema sérstök þörf sé á slíku fráviki vegna reksturs Lyfjamálastofnunarinnar og framkvæmdastjórnin hafi áður veitt samþykki sitt.“

(*) Stjtið. EB L 357, 31.12.2002, bls. 72, ásamt leiðréttingu í Stjtið. EB L 2, 7.1.2003, bls. 39.

5. Eftirfarandi grein bætist við:

„63. gr. a

1. Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1049/2001 frá 30. maí 2001 um almennan aðgang að skjölum Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmda-

stjórnarinnar (*) gildir um skjöl í vörslu Lyfjamálastofnunarinnar.

2. Stjórn Lyfjamálastofnunarinnar skal ákveða fyrirkomulag á beitingu reglugerðar (EB) nr. 1049/2001 innan sex mánaða frá gildistöku reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1647/2003 frá 18. júní 2003 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2309/2002 um málsmeðferð Bandalagsins við veitingu leyfa fyrir lyfjum sem ætluð eru mönnum og dýrum og eftirlit með þeim og um stofnun Lyfjamálastofnunar Evrópu (**).

3. Ákvarðanir, sem Lyfjamálastofnunin tekur skv. 8. gr. reglugerðar (EB) nr. 1049/2001, geta orðið tilefni kæru til umboðsmanns eða málshöfðunar fyrir dómstóli Evrópubandalaganna með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í 195. gr. EB-sáttmálans annars vegar og 230. gr. hins vegar.“

(*) Stjtið. EB L 145, 31.5.2001, bls. 43.

(**) Stjtið. ESB L 245, 29.9.2003, bls. 19.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á fyrsta degi næsta mánaðar eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Lúxemborg 18. júní 2003.

Fyrir hönd ráðsins,

G. DRYS

forseti.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2007/EES/26/33

frá 8. febrúar 2000

um framkvæmd tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar flokkun byggingavara eftir
nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna (*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 133)

(2000/147/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 3., 6., og 20. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í 2. og 3. mgr. 3. gr. tilskipunar 89/106/EBE segir að til þess að mið sé tekið af ólíkum kröfum um vernd mannvirkja í mismunandi löndum, héruðum eða byggðum kunni að vera ástæða til að skipta hverri grunnkröfu í flokka í grunnskjölunum. Skjöl þessi hafa verið gefin út í „Orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar varðandi grunnskjöl með tilskipun ráðsins 89/106/EBE ⁽³⁾“.

2) Samkvæmt lið 4.2.1 í grunnskjali nr. 2 geta stig grunnkrafna ákvarðast af gerð byggingarmannvirkis, notkun, staðsetningu, og útfærslu þess og því hversu aðgengilegur neyðarbúnaður er.

3) Í lið 2.2 í grunnskjali nr. 2 eru taldar upp ýmsar innbyrðis tengdar ráðstafanir sem hafa það að markmiði að fullnægja grunnkröfunni „Varnir gegn eldsvoða“ auk þess sem með þeim er lagður grunnur að mótun stefnu á sviði brunavarna sem má útfæra á mismunandi vegu í aðildarríkjunum.

4) Í lið 4.2.3.3 í grunnskjali nr. 2 er gerð grein fyrir einni þeirra aðgerða sem er útbreidd í aðildarríkjunum og felst í því að takmarka myndun og útbreiðslu elds og reyks á upptakastað (eða á nánar tilgreindu svæði) með því að draga úr því að byggingarvörur stuðli að fullþróuðum bruna.

5) Skilgreining á flokkum grunnkrafna er að hluta til háð því á hvaða stigi slík takmörkun er.

6) Einungis er unnt að greina frá umfangi þessarar takmörkunar með því að flokka nothæfi byggingarvara eftir stigum með tilliti til viðbragða við bruna við raunverulega notkun.

7) Í lið 4.3.1.1 í grunnskjali nr. 2 segir að til að unnt sé að meta nothæfi byggingarvara með tilliti til viðbragða við bruna verði þróuð samhæfð lausn sem felur í sér allsherjar- eða hlutaprófanir sem samsvara raunverulegum brunaaðstæðum.

8) Þessi samhæfða lausn er hluti af flokkunarkerfi sem er ekki fjallað um í grunnskjalinu.

9) Flokkunarkerfið, sem á að nota í þessu samhengi, byggist á allmörgum prófunaraðferðum sem evrópskar staðlastofnanir hafa þegar skilgreint.

10) Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/611/EB frá 9. september 1994 um framkvæmd 20. gr. tilskipunar 89/106/EBE um byggingarvörur ⁽⁴⁾, þar sem flokkunarkerfinu er lýst, eru ekki gefin upp viðmiðunarmörk fyrir flokka B, C og D þar eð prófunaraðferð, þar sem um er að ræða einstakan brennandi hlut, var ekki nægilega vel á veg komin á þeim tíma.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 50, 23.12.2000, bls. 14. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 127/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 39.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 62, 28.2.1994, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 241, 16.9.1994, bls. 25.

- 11) Viðkomandi gögn liggja nú fyrir og skal því ný ákvörðun, þar sem greint er frá viðmiðunarmörkum fyrir flokkana og ákveðinni aðlögun að tækni-framförum, koma í stað ákvörðunar 94/611/EB. Í fyrirhuguðum Evrópustaðli, eða ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar, skal lýsa öðrum prófunaraðferðum til fulls á grundvelli samnings milli framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna í samráði við Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) og Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA).
- 12) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Þegar raunveruleg notkun byggingarvöru er með þeim hætti að hún stuðlar að myndun og útbreiðslu elds og reyks á upptakastað (eða svæði) er varan flokkuð á grundvelli nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna með hliðsjón af flokkunarkerfinu í töflu 1 og 2 í viðaukanum.

2. Meta skal byggingarvörur við raunverulega notkun.

Ef flokkunin, sem byggist á stöðluðum prófunum og viðmiðunum í töflu 1 og 2 í viðaukanum, á ekki við, er heimilt að nota einar eða fleiri viðmiðunaraðstæður (prófanir í fullum kvarða sem eru lýsandi fyrir viðurkennt hættuástand) innan ramma verklagsreglna sem kveða á um annars konar prófanir.

2. gr.

Ákvörðun 94/611/EB er hér með felld úr gildi.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu ákvörðunina sem tilvísanir í þessa ákvörðun.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 8. febrúar 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Tákn ⁽¹⁾

ΔT	hitahækkun
Δm	massatap
t_f	hve lengi logi varir
PCS	heildarvarmaleiðni
FIGRA	útbreiðsluhraði bruna
THR _{600s}	heildarhitalosun
LFS	lárétt eldsútbreiðslumark til hliða
SMOGRA	útbreiðsluhraði reyks
TSP _{600s}	heildarreykmyndun
F _s	eldsútbreiðslumark

Skilgreiningar

„Efni“: eitt grunnefni eða jöfn blanda af efnum, t.d. málmur, steinn, timbur, steinsteypa, steinnull með jafnri blöndu af bindiefni, og fjölíðar.

„Ósamsett byggingarvara“: byggingarvara úr einu efni með jafnan þéttleika og samsetningu í allri vörinni.

„Samsett byggingarvara“: byggingarvara sem uppfyllir ekki kröfur sem gerðar eru til ósamsettrar byggingarvöru. Byggingarvaran er gerð úr einum eða fleiri íhlutum, mikilvægum og/eða ekki mikilvægum.

„Mikilvægur íhluti“: efni sem er umtalsverður hluti af samsettri byggingarvöru. Lag með massa á flatareiningu $> = 1,0 \text{ kg/m}^2$ eða þykkt $> = 1,0 \text{ mm}$ telst vera mikilvægur íhluti.

„Ekki mikilvægur íhluti“: efni sem er ekki umtalsverður hluti af samsettri byggingarvöru. Lag með massa á flatareiningu $< 1,0 \text{ kg/m}^2$ og þykkt $< 1,0 \text{ mm}$ telst ekki vera mikilvægur íhluti.

Tvö eða fleiri aðliggjandi lög (þ.e. þar sem ekki er mikilvægur íhluti milli laganna), sem ekki eru mikilvæg, teljast vera einn íhluti sem ekki er mikilvægur og því verður hann að vera í samræmi við kröfur varðandi lög sem ekki eru mikilvægir íhlutar.

Að því er varðar íhluti, sem ekki eru mikilvægir, er gerður greinarmunur milli innri og ytri íhluta, sem ekki eru mikilvægir, á eftirfarandi hátt:

„Innri íhluti sem ekki er mikilvægur“: ekki mikilvægur íhluti þar sem báðar hliðar eru þaktar með a.m.k. einum mikilvægum íhlut.

„Ytri íhluti sem ekki er mikilvægur“: ekki mikilvægur íhluti þar sem önnur hliðin er ekki þakin með mikilvægum íhlut.

Tafla 1

FLOKKAR BYGGINGARVARA, AÐ UNÐANSKILDU GÓLFEFNI, EFTIR NOTHÆFI MEÐ TILLITI TIL VIÐBRAGÐA VIÐ BRUNA

Flokkur	Prófunaraðferð(ir)	Flokkunarviðmiðanir	Viðbótarflokkun
A1	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ og	$\Delta T \leq 30 \text{ °C}$; og $\Delta m \leq 50 \%$; og $t_f = 0$ (þ.e. ekki viðvarandi logi)	—
	EN ISO 1716	$PCS \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽¹⁾ og $PCS \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽²⁾ ^(2a) og $PCS \leq 1,4 \text{ MJ.m}^{-2}$ ⁽³⁾ og $PCS \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	—

⁽¹⁾ Eiginleikarnir eru skilgreindir með tilliti til viðeigandi prófunaraðferðar.

Flokkur	Prófunaraðferð(ir)	Flokkunarviðmiðanir	Viðbótarflokkun
A2	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ eða	$\Delta T \leq 50\text{ °C}$ og $\Delta m \leq 50\text{ %}$ og $t_f \leq 20\text{ s}$	—
	EN ISO 1716 og	$PCS \leq 3,0\text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽¹⁾ og $PCS \leq 4,0\text{ MJ.m}^{-2}$ ⁽²⁾ og $PCS \leq 4,0\text{ MJ.m}^{-2}$ ⁽³⁾ og $PCS \leq 3,0\text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	—
	EN 13823 (SBI)	$FIGRA \leq 120\text{ W.s}^{-1}$ og LFS < jaðar sýnis og $THR_{600s} \leq 7,5\text{ MJ}$	Reykmyndun ⁽⁵⁾ og logandi dropar/agnir ⁽⁶⁾
B	EN 13823 (SBI) og	$FIGRA \leq 120\text{ W.s}^{-1}$ og LFS < jaðar sýnis og $THR_{600s} \leq 7,5\text{ MJ}$	Reykmyndun ⁽⁵⁾ og logandi dropar/agnir ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ <i>Brunaðraun = 30s</i>	$F_s \leq 150\text{ mm}$ innan 60s	
C	EN 13823 (SBI) og	$FIGRA \leq 250\text{ W.s}^{-1}$ og LFS < jaðar sýnis og $THR_{600s} \leq 15\text{ MJ}$	Reykmyndun ⁽⁵⁾ og logandi dropar/agnir ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ : <i>Brunaðraun = 30s</i>	$F_s \leq 150\text{ mm}$ innan 60s	
D	EN 13823 (SBI) og	$FIGRA \leq 750\text{ W.s}^{-1}$	Reykmyndun ⁽⁵⁾ og logandi dropar/agnir ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ : <i>Brunaðraun = 30s</i>	$F_s \leq 150\text{ mm}$ innan 60s	
E	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ <i>Brunaðraun = 15s</i>	$F_s \leq 150\text{ mm}$ innan 20s	Logandi dropar/agnir ⁽⁷⁾
F	Ekkert nothæfisstig ákvarðað		

(*) Meðhöndlun sumra vöruflokka, t.d. ílangra byggingarvara (lagnir, rásir, strengir o.þ.h.), er enn í skoðun og gæti því þurft að breyta þessari ákvörðun.

⁽¹⁾ Fyrir ósamsettar byggingarvörur og mikilvæga íhluti samsettra byggingarvara.

⁽²⁾ Fyrir ytri og ekki mikilvæga íhluti samsettra byggingarvara.

^(2a) Einnig allir ytri íhlutar sem ekki eru mikilvægir og hafa $PCS \leq 2,0\text{ MJ.m}^{-2}$, að því tilskildu að byggingarvaran uppfylli eftirfarandi viðmiðanir EN 13823 (SBI): $FIGRA \leq 20\text{ W.s}^{-1}$; og LFS < jaðar sýnis og $THR_{600s} \leq 4,0\text{ MJ}$ og s1 og d0.

⁽³⁾ Fyrir innri og ekki mikilvæga íhluti samsettra byggingarvara.

⁽⁴⁾ Fyrir byggingarvöruna í heild.

⁽⁵⁾ s1 = $SMOGR \leq 30\text{ m}^2.\text{s}^{-2}$ og $TSP_{600s} \leq 50\text{ m}^2$; s² = $SMOGR \leq 180\text{ m}^2.\text{s}^{-2}$ og $TSP_{600s} \leq 200\text{ m}^2$; s3 = ekki s1 eða s2.

⁽⁶⁾ d0 = Engir logandi dropar/agnir í EN13823 (SBI) innan 600s; d1 = engir logandi dropar/agnir sem loga lengur en 10s í EN13823 (SBI) innan 600s; d2 = engin d0 eða d1; íkvikun pappírs í EN ISO 11925-2 leiða til flokkunar í d2.

⁽⁷⁾ Uppfyllt = engin íkveikja í pappírnum (engin flokkun); hafnað = íkveikja í pappírnum (d2 flokkun).

⁽⁸⁾ Við skilyrði þar sem hætta er á yfirborðsbruna og, ef við á, við raunverulega nýtingu byggingarvörunnar, hætta á jaðarbruna.

Tafla 2

FLOKKAR GÓLFEFNIS EFTIR NOTHÆFI MEÐ TILLITI TIL VIÐBRAGÐA VIÐ BRUNA

Flokkur	Prófunaraðferð(ir)	Flokkunarviðmiðanir	Viðbótarflokkun
A1 _{FL}	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ og	$\Delta T \leq 30\text{ °C}$ og $\Delta m \leq 50\%$ og $t_f = 0$ (þ.e. ekki viðvarandi logi)	—
	EN ISO 1716	$PCS \leq 2,0\text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽¹⁾ og $PCS \leq 2,0\text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽²⁾ og $PCS \leq 1,4\text{ MJ.m}^{-2}$ ⁽³⁾ og $PCS \leq 2,0\text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	—
A2 _{FL}	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ eða	$\Delta T \leq 50\text{ °C}$ og $\Delta m \leq 50\%$ og $t_f \leq 20s$	—
	EN ISO 1716 og	$PCS \leq 3,0\text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽¹⁾ og $PCS \leq 4,0\text{ MJ.m}^{-2}$ ⁽²⁾ og $PCS \leq 4,0\text{ MJ.m}^{-2}$ ⁽³⁾ og $PCS \leq 3,0\text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	—
	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾	Hætið varmaflæði ⁽⁶⁾ $\geq 8,0\text{ kW.m}^{-2}$	Reykmyndun ⁽⁷⁾
B _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ og	Hætið varmaflæði ⁽⁶⁾ $\geq 8,0\text{ kW.m}^{-2}$	Reykmyndun ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ <i>Brunaáraun = 15s</i>	$F_s \leq 150\text{ mm}$ innan 20s	
C _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ og	Hætið varmaflæði ⁽⁶⁾ $\geq 4,5\text{ kW.m}^{-2}$	Reykmyndun ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ <i>Brunaáraun = 15s</i>	$F_s \leq 150\text{ mm}$ innan 20s	
D _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ og	Hætið varmaflæði ⁽⁶⁾ $\geq 3,0\text{ kW.m}^{-2}$	Reykmyndun ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ <i>Brunaáraun = 15s</i>	$F_s \leq 150\text{ mm}$ innan 20s	
E _{FL}	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ <i>Brunaáraun = 15s</i>	$F_s \leq 150\text{ mm}$ innan 20s	
F _{FL}	Ekkert nothæfisstig ákvarðað		

⁽¹⁾ Fyrir ósamsettar byggingarvörur og mikilvæga íhluti samsettra byggingarvara.⁽²⁾ Fyrir ytri og ekki mikilvæga íhluti samsettra byggingarvara.⁽³⁾ Fyrir innri og ekki mikilvæga íhluti samsettra byggingarvara.⁽⁴⁾ Fyrir byggingarvöruna í heild.⁽⁵⁾ Prófunartími = 30 mínútur.⁽⁶⁾ Hætið varmaflæði er skilgreint sem geislunarflæðið sem loginn slokknar við eða geislunarflæði eftir 30 mínútna prófunartíma, eftir því hvort er minna (þ.e. leiðnin sem samsvarar ystu eldsútbreiðslumörkum)⁽⁷⁾ s1 = Reykur $\leq 750\%$ lágmark; s2 = ekki s1.⁽⁸⁾ Við skilyrði þar sem hætta er á yfirborðsbruna og, ef við á, við raunverulega nýtingu byggingarvörunnar, hætta á jaðarbruna.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2007/EES/26/34

frá 26. ágúst 2003

um breytingu á ákvörðun 2000/147/EB um framkvæmd tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar flokkun byggingavara eftir nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna (*)

(tilkynnt með númeri C(2003) 2986)

(2003/632/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE⁽²⁾, einkum 2. mgr. 20. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/147/EB⁽³⁾ var komið á kerfi til flokkunar byggingavara eftir nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna.
- 2) Að lokinni endurskoðun á ákveðnum vöruhópum skal búa til aðskilda flokka nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna fyrir vörur til að hitaeinangra rör.
- 3) Breyta ber ákvörðun 2000/147/EB til samræmis við þetta.

- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við ákvörðun 2000/147/EB er breytt til samræmis við viðaukann við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 26. ágúst 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

(³) Stjtið. EB L 50, 23.2.2000, bls. 14.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 220, 3.9.2003, bls. 5. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 128/2004, 24. september 2004 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 40.

(¹) Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 12.

(²) Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1.

VIÐAUKI

Eftirfarandi tafla bætist við viðaukann við tilskipun 2000/147/EB:

„Tafla 3

FLOKKAR NOTHÆFI MED TILLITI TIL VIÐBRAGÐA VIÐ BRUNA FYRIR VÖRUR TIL AÐ HITAEINANGRA RÖR

Flokkur	Prófunaraðferð(ir)	Flokkunarviðmiðanir	Viðbótarflokkun
A1 _L	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ ; og	$\Delta T \leq 30 \text{ }^{\circ}\text{C}$; og $\Delta m \leq 50 \text{ } \%$; og $t_r = 0$ (þ.e. ekki viðvarandi logi)	—
	EN ISO 1716	$\text{PCS} \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽¹⁾ ; og $\text{PCS} \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽²⁾ ; og $\text{PCS} \leq 1,4 \text{ MJ.m}^{-2}$ ⁽³⁾ ; og $\text{PCS} \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	—
A2 _L	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ ; eða	$\Delta T \leq 50 \text{ }^{\circ}\text{C}$; og $\Delta m \leq 50 \text{ } \%$; og $t_r \leq 20\text{s}$	—
	EN ISO 1716; og	$\text{PCS} \leq 3,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽¹⁾ ; og $\text{PCS} \leq 4,0 \text{ MJ.m}^{-2}$ ⁽²⁾ ; og $\text{PCS} \leq 4,0 \text{ MJ.m}^{-2}$ ⁽³⁾ ; og $\text{PCS} \leq 3,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	—
	EN 13823 (SBI)	$\text{FIGRA} \leq 270 \text{ W.s}^{-1}$; og $\text{LFS} < \text{jaðar sýnis}$; og $\text{THR}_{600\text{s}} \leq 7,5 \text{ MJ}$	Reykmyndun ⁽⁵⁾ ; og logandi dropar/agnir ⁽⁶⁾
B _L	EN 13823 (SBI); og	$\text{FIGRA} \leq 270 \text{ W.s}^{-1}$; og $\text{LFS} < \text{jaðar sýnis}$; og $\text{THR}_{600\text{s}} \leq 7,5 \text{ MJ}$	Reykmyndun ⁽⁵⁾ ; og logandi dropar/agnir ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; Brunaáraun = 30s	$F_s \leq 150\text{mm}$ innan 60s	
C _L	EN 13823 (SBI); og	$\text{FIGRA} \leq 460 \text{ W.s}^{-1}$; og $\text{LFS} < \text{jaðar sýnis}$; og $\text{THR}_{600\text{s}} \leq 15 \text{ MJ}$	Reykmyndun ⁽⁵⁾ ; og logandi dropar/agnir ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; Brunaáraun = 30s	$F_s \leq 150\text{mm}$ innan 60s	
D _L	EN 13823 (SBI); og	$\text{FIGRA} \leq 2100 \text{ W.s}^{-1}$ $\text{THR}_{600\text{s}} \leq 100 \text{ MJ}$	Reykmyndun ⁽⁵⁾ ; og logandi dropar/agnir ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; Brunaáraun = 30s	$F_s \leq 150\text{mm}$ innan 60s	
E _L	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ ; Brunaáraun = 15s	$F_s \leq 150\text{mm}$ innan 20s	Logandi dropar/ agnir ⁽⁷⁾
F _L	Ekkert nothæfisstig ákvarðað		

⁽¹⁾ Fyrir einsleitar byggingarvörur og mikilvæga íhluti byggingarvara sem eru ekki einsleitar.

⁽²⁾ Fyrir ytri og ekki mikilvæga íhluti vara sem eru ekki einsleitar.

⁽³⁾ Fyrir innri og ekki mikilvæga íhluti vara sem eru ekki einsleitar.

⁽⁴⁾ Fyrir vöruna í heild.

⁽⁵⁾ $s_1 = \text{SMOGR} \leq 105 \text{ m}^2.\text{s}^{-2}$ og $\text{TSP}_{600\text{s}} \leq 250 \text{ m}^2$; $s_2 = \text{SMOGR} \leq 580 \text{ m}^2.\text{s}^{-2}$ og $\text{TSP}_{600\text{s}} \leq 1600 \text{ m}^2$; $s_3 =$ ekki s_1 eða s_2 .

⁽⁶⁾ $d_0 =$ Engir logandi dropar/agnir í EN13823 (SBI) innan 600s; $d_1 =$ Engir logandi dropar/agnir sem loga lengur en 10s í EN13823 (SBI) innan 600s; $d_2 =$ ekki d_0 eða d_1 ; íkvikun pappírs í EN ISO 11925-2 leiðir til flokkunar í d_2 .

⁽⁷⁾ Uppfyllt = ekki kviknar í pappírnum (engin flokkun); hafnað = það kviknar í pappírnum (flokkun í d_2).

⁽⁸⁾ Við skilyrði þar sem hætta er á yfirborðsbruna og, ef við á, við raunverulega nýtingu vöru, hætta á jaðarbruna.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2003/127/EB

2007/EES/26/35

frá 23. desember 2003

um breytingu á tilskipun ráðsins 1999/37/EB um skráningarskjöl fyrir ökutæki (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN
HEFUR,

EVROPUBANDALAGANNA

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 1999/37/EB frá 29. apríl 1999 um skráningarskjöl fyrir ökutæki ⁽¹⁾, einkum 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 1999/37/EB er mælt fyrir um samræmdar reglur um skráningarskírteini fyrir ökutæki sem skylt er að skrá í Bandalaginu.
- 2) Þar eð mikil aukning hefur orðið á rafeinda- og fjarvirknibúnaði í ökutækjum skal aðlagða viðaukana við tilskipun 1999/37/EB að framförum á sviði tækni og vísinda til að gera aðildarríkjunum kleift að gefa út skráningarskjöl fyrir ökutæki á formi örgjörvakorta í stað prentaðra skjala.
- 3) Því ber að breyta tilskipun 1999/37/EB til samræmis við þetta.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 8. gr. tilskipunar ráðsins 96/96/EB ⁽²⁾.
- 5) Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að söfnun og vinnsla persónuupplýsinga, sem er nauðsynleg fyrir útgáfu skráningarskjala á formi örgjörvakorta, uppfylli ákvæði tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ⁽³⁾.

1. gr.

Í stað viðaukana við tilskipun 1999/37/EB komi texti viðaukans við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 15. janúar 2005. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunar-töflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. desember 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 10, 16.1.2004, bls. 29. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 129/2004, 24. september 2004 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópu-sambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 41.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 138, 1.6.1999, bls. 57.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 46, 17.2.1997, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31.

VIÐAUKI

„I. VIÐAUKI

I. HLUTI SKRÁNINGARSKÍRTEINISINS ⁽¹⁾

- I. Framsetning þessa hluta má vera tvenns konar, annaðhvort prentað skjal eða örgjörvakort. Útfærsla prentaða skjalsins er sýnd í II. kafla og örgjörvakortsins í III. kafla.
- II. **Forskriftir í I. hluta fyrir skráningarskírteini á formi prentaðs skjals.**
- II.1. Skráningarskírteinið má ekki vera stærra en A4 (210 × 297 mm) eða brotið saman í þá stærð.
- II.2. Verjast skal fölsun á skjalinu í I. hluta skráningarskírteinisins með a.m.k. tveimur eftirtalinna aðferða:
- myndrænni útfærslu,
 - vatnsmerki,
 - flúrljómandi trefjum eða
 - flúrljómandi upphleypingu.
- Aðildarríkjunum er fjálst að bæta fleiri öryggisþáttum við.
- II.3. I. hluti skráningarskírteinis getur verið nokkrar síður. Aðildarríkin skulu ákveða fjölda síðna í samræmi við upplýsingarnar í skjalinu og uppsetningu þess.
- II.4. Á fyrstu síðu I. hluta skráningarskírteinis skal vera:
- heiti aðildarríkisins sem gefur út I. hluta skráningarskírteinisins,
 - auðkennisstafrir aðildarríkisins sem gefur út I. hluta skráningarskírteinisins, þ.e.a.s.:
 - B Belgía
 - DK Danmörk
 - D Þýskaland
 - GR Grikkland
 - E Spánn
 - F Frakkland
 - IRL Írland
 - I Ítalía
 - L Lúxemborg
 - NL Holland
 - A Austurríki
 - P Portúgal
 - FIN Finnland
 - S Svíþjóð
 - UK Breska konungsríkið
 - heiti lögbæra yfirvaldsins,
 - orðin „I. hluti skráningarskírteinis“ eða, ef skírteinið er aðeins í einum hluta, orðið „Skráningarskírteini“, prentuð með stóru letri á tungumáli eða –málum aðildarríkisins sem gefur skírteinið út. Sama eða sömu orð skulu einnig standa, á eftir hæfilegu bili, með smáu letri á öðrum tungumálum Evrópubandalagsins,
 - orðið „Evrópubandalagið“, prentað á tungumáli eða –málum aðildarríkisins sem gefur út I. hluta skráningarskírteinisins,
 - númer skjalsins.

⁽¹⁾ Í skírteini, sem er í einum hluta, stendur aðeins „Skráningarskírteini“ og hvergi er vísað til „I. hluta“ í textanum.

- II.5. Í I. hluta skráningarskrteinisins skulu einnig vera eftirfarandi upplýsingar en á undan þeim skulu koma samsvarandi samræmdar tákntölur Bandalagsins:
- A) skráningarnúmer,
 - B) dagsetning fyrstu skráningar ökutækisins,
 - C) persónuupplýsingar,
 - C.1) handhafi skráningarskrteinis:
 - C.1.1) kenninafn eða –nöfn eða firmanafn,
 - C.1.2) annað nafn eða nöfn eða upphafsstafur eða –stafir (eftir því sem við á),
 - C.1.3) heimilisfang í aðildarríkinu, þar sem ökutækið er skráð, daginn sem skjalið er gefið út
 - C.4) Ef upplýsingarnar, sem eru tilgreindar í númeri C.2 í lið II.6 koma ekki fram í skráningarskrteininu skal í staðinn koma fram að handhafi skráningarskrteinisins:
 - a) er eigandi ökutækisins,
 - b) er ekki eigandi ökutækisins,
 - c) er ekki tilgreindur í skráningarskrteininu sem eigandi ökutækisins,
 - D) ökutæki:
 - D.1) tegund,
 - D.2) gerð,
 - afbrigði (ef upplýsingar liggja fyrir um það),
 - útfærsla (ef upplýsingar liggja fyrir um það),
 - D.3) verslunarheiti,
 - E) verksmiðjunúmer ökutækis,
 - F) massi:
 - F.1) tæknilega leyfilegur hámarksmassi ökutækis með hleðslu, nema fyrir bifhjól,
 - G) massi ökutækis í notkun ásamt yfirbyggingu og með tengibúnaði ef um er að ræða dráttar bifreið í notkun úr öðrum flokki ökutækja en flokki M₁,
 - H) gildistími ef hann er ekki ótakmarkaður,
 - I) dagsetning skráningarinnar sem þetta skirteini vísar til,
 - K) gerðarviðurkenningarnúmer (ef það er fyrir hendi),
 - P) hreyfill,
 - P.1) slagrymi (í cm³),
 - P.2) hámarksnettóafli (í kW) (ef upplýsingar liggja fyrir um það),
 - P.3) tegund eldsneytis eða aflgjafa,
 - Q) afl/þyngdarhlutfall (í kW/kg) (aðeins fyrir bifhjól),
 - S) sætarými,
 - S.1) fjöldi sæta, að öikumannssæti meðtöldu,
 - S.2) fjöldi stæða (eftir því sem við á).
- II.6. Í I. hluta skráningarskrteinisins geta einnig verið eftirfarandi upplýsingar en á undan þeim skulu koma samsvarandi samræmdar tákntölur Bandalagsins:
- C) persónuupplýsingar,
 - C.2) eigandi ökutækis (eða eigendur ef þeir eru fleiri en einn),
 - C.2.1) kenninafn eða firmanafn,
 - C.2.2) annað nafn eða nöfn eða upphafsstafur eða –stafir (eftir því sem við á),
 - C.2.3) heimilisfang í aðildarríkinu, þar sem ökutækið er skráð, daginn sem skjalið er gefið út,

- C.3) einstaklingur eða lögaðili sem má nota ökutækið í krafti annars lagalegs réttar en eignarréttar,
- C.3.1) kenninafn eða firmanafn,
- C.3.2) annað nafn eða nöfn eða upphafsstafur eða –stafir (eftir því sem við á),
- C.3.3) heimilisfang í aðildarríkinu, þar sem ökutækið er skráð, daginn sem skjalið er gefið út,
- C.5), C.6), C.7), C.8): ef breyting á persónuupplýsingum samkvæmt númeri C.1 í lið II.5, númeri C.2 í lið II.6 og/eða númeri C.3 í lið II.6 gefur ekki tilefni til útgáfu nýs skráningarskírteinis má tilgreina nýju persónuupplýsingarnar, sem svara til þessara liða, undir númerum C.5, C.6, C.7 eða C.8. Þær eru síðan sundurliðaðar í samræmi við tilvísanir í númeri C.1 í lið II.5, í númeri C.2 í lið II.6, í númeri C.3 í lið II.6 og í númeri C.4 í lið II. 5,
- F) massi:
- F.2) tæknilega leyfilegur hámarksmassi ökutækis með hleðslu, í notkun í aðildarríkinu þar sem ökutækið er skráð,
- F.3) tæknilega leyfilegur hámarksmassi fullbúins ökutækis með hleðslu í notkun í aðildarríkinu þar sem ökutækið er skráð,
- J) ökutækjaflokkur.
- L) fjöldi ása,
- M) hjólhaf (í mm),
- N) skipting tæknilega leyfilegs hámarksmassa ökutækis með hleðslu á milli ása fyrir ökutæki með heildarmassa yfir 3500 kg.
- N.1) ás 1 (í kg),
- N.2) ás 2 (í kg), eftir því sem við á,
- N.3) ás 3 (í kg), eftir því sem við á,
- N.4) ás 4 (í kg), eftir því sem við á,
- N.5) ás 5 (í kg), eftir því sem við á,
- O) tæknilega leyfilegur hámarksdráttarmassi eftirvagnsins:
- O.1) hemlaður (í kg),
- O.2) óhemlaður (í kg),
- P) hreyfill:
- P.4) nafnhraði (í mín.⁻¹),
- P.5) kenninúmer hreyfils,
- R) litur ökutækisins,
- T) hámarkshraði (í km/klst.),
- U) hljóðstig,
- U.1) í kyrrstöðu (í dB(A)),
- U.2) snúningshraði hreyfils (í mín.⁻¹),
- U.3) í akstri (í dB(A)),
- V) losun með útblæstri:
- V.1) CO (í g/km eða g/kWh),
- V.2) HC (í g/km eða g/kWh),
- V.3) NO_x (í g/km eða g/kWh),

- V.4) HC + NO_x (í g/km),
 - V.5) efnisagnir, ef um er að ræða dísilhreyfil (í g/km eða g/kWh),
 - V.6) leiðréttur gleypnistuðull fyrir dísilhreyfla (í mín.-1),
 - V.7) CO₂ (í g/km),
 - V.8) samanlögð eldsneytiseyðsla (í l/100 km).
 - V.9) tilgreining umhverfisflokks í EB-gerðarviðurkenningu,
- tilvísun til gildandi útgáfu samkvæmt tilskipun 70/220/EBE ⁽¹⁾ eða tilskipun 88/77/EBE ⁽²⁾.

W) rúmtak eldsneytisgeymis eða –geyma (í litrum).

II.7 Aðildarríkin geta bætt við upplýsingum (í I. hluta skráningarskrárteinisins), m.a. geta þau bætt frekari innlendum númerum í hornklofum við auðkennisnúmerin sem mælt er fyrir um í liðum II.5 og II.6.

III. **Forskriftir í I. hluta skráningarskrárteinis á formi örgjörvakorts** (önnur útfærsla en fyrirmyndin að prentaða skjalinu sem er lýst í II. kafla)

III.1 *Gagnasnið korts og gögn sem hægt er að lesa með berum augum*

Kortið er örgjörvakort og skal því hannað í samræmi við staðlana sem um getur í kafla III.5. Gögnin, sem eru geymd á kortinu, skulu vera læsileg fyrir hefðbundinn aflestrarbúnað (t.d. búnað til að lesa af ökuritakortum).

Á fram- og bakhlið kortsins skulu a.m.k. prentuð þau gögn sem eru tilgreind í köflum II.4 og II.5. Þessi gögn skal vera hægt að lesa með berum augum (lágmarkshæð hvers stafs: 6 punktar) og skulu þau prentuð á kortið á eftirfarandi hátt. (Dæmi um mögulegar útfærslur eru sýndar á mynd 1 í lok þessa þáttar).

A. Grunnupplýsingar með upphleypu lettri

Eftirfarandi grunnupplýsingar skulu vera á kortinu:

Framhlið

- a) Hægra megin við örgjörvann:
 - skal vera á tungumáli eða tungumálum aðildarríkisins sem gefur út skráningarskrárteinið
 - orðið „Evrópubandalagið“,
 - heiti aðildarríkisins sem gefur skráningarskrárteinið út,
 - orðin „I. hluti skráningarskrárteinisins“ eða ef skráningarskrárteinið er aðeins einn hluti, orðið „skráningarskrárteini“, prentað með stóru lettri,
 - annað auðkenni (t.d. fyrra innlent) sambærilegs skjals (valfrjálst),
 - heiti lögbærs yfirvalds (einnig má tilgreina þetta undir B-lið, persónulegar upplýsingar með upphleypu lettri, hér á eftir),
 - ótvíræð raðtala skjalsins í viðkomandi aðildarríki (einnig má tilgreina þetta undir B-lið, persónulegar upplýsingar með upphleypu lettri),
- b) Ofan við örgjörvann:
 - auðkennisstafir aðildarríkisins, sem gefur skráningarskrárteinið út, hvítir í bláum rétthyrningi með tólf gulum stjörnum í kring:

B	Belgía
DK	Danmörk
D	Þýskaland
GR	Grikkland
E	Spánn
F	Frakkland

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 70/220/EBE frá 20. mars 1970 um samræmingu laga aðildarríkja varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá hreyflum ökutækja með rafkeikju (Stjtið. EB L 76, 6.4.1970, bls. 1). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/80/EB (Stjtið. EB L 291, 28.10.2002, bls. 20).

⁽²⁾ Tilskipun ráðsins 88/77/EBE frá 3. desember 1987 um samræmingu laga aðildarríkja varðandi aðgerðir gegn mengandi efnun í útblæstri dísilhreyfla til nota í ökutækjum (Stjtið. EB L 36, 9.2.1988, bls. 33). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/27/EB (Stjtið. EB L 107, 18.4.2001, bls. 10).

IRL	Írland
I	Ítalía
L	Lúxemborg
NL	Holland
A	Austurríki
P	Portúgal
FIN	Finnland
S	Svíþjóð
UK	Breska konungsríkið

- c) Aðildarríkin gætu metið hvort þau bæti við neðst á kortið eftirfarandi athugasemd, með smáu lettri, á þjóðtungu eða –tungum sínum: „Framvísa skal þessu skjali til allra viðurkenndra aðila samkvæmt beiðni þeirra“.
- d) Grunnlitur kortsins er grænn (Pantone 362). Að öðrum kosti má nota grænan lit sem skiptir smám saman yfir í hvítan.
- e) Tákn sem sýnir hjól (sjá fyrirhugaða útfærslu á mynd 1) skal prentað á prentsvæðið í neðra, vinstra horninu á framhlið kortsins.

Að öðru leyti gilda ákvæði kafla III.13.

B. Persónulegar upplýsingar með upphleyptu lettri

Eftirfarandi persónulegar upplýsingar skulu vera á kortinu:

Framhlið

- a) heiti lögbærs yfirvalds — sjá einnig a-lið A-liðar,
- b) heiti yfirvaldsins sem gefur skráningarskrarteinið út (valfrjálst),
- c) ótvíræð raðtala skjalsins sem er notuð í aðildarríkinu — sjá einnig a-lið A-liðar,
- d) eftirfarandi gögn í kafla II.5. bæta má einstökum, innlendum númerum við á eftir samræmdum táknötölum Bandalagsins:

Táknatala:

Tilvísun

- A) skráningarnúmer (opinbert númer leyfisins),
- B) dagsetning fyrstu skráningar ökutækisins,
- D) dagsetning skráningarinnar sem þetta skirteini vísar til,

Persónuupplýsingar

- C.1) handhafi skráningarskrarteinis,
 - C.1.1) kenninafn eða firmanafn,
 - C.1.2) annað nafn eða nöfn eða upphafsstafur eða –stafir (eftir því sem við á),
 - C.1.3) heimilisfang í aðildarríkinu, þar sem ökutækið er skráð, daginn sem skjalið er gefið út,
- C.4) Ef upplýsingarnar, sem eru tilgreindar í númeri C.2 í kafla II.6, koma ekki fram í skráningarskrarteininu, sem er skilgreint í A- og B-lið, skal í staðinn koma fram að handhafi skráningarskrarteinisins:
 - a) er eigandi ökutækisins,
 - b) er ekki eigandi ökutækisins,
 - c) er ekki tilgreindur í skráningarskrarteininu sem eigandi ökutækisins.

Bakhlið

Á bakhliðinni skulu a.m.k. vera þau gögn sem eftir eru og eru tilgreind í kafla II.5. Bæta má einstökum, innlendum númerum við á eftir samræmdum táknötölum Bandalagsins í samræmi við kafla II.7.

Um er að ræða eftirfarandi upplýsingar:

Táknatala

Tilvísun

Gögn um ökutæki (með hliðsjón af athugasemdunum í kafla II.5)

- D.1) tegund,
- D.2) gerð (afbrigði/útfærsla, eftir því sem við á)
- D.3) verslunarheiti,
- E) verksmiðjunúmer ökutækis,
- F.1) tæknilega leyfilegur hámarksmassi ökutækis með hleðslu, nema fyrir bifhjól (kg)
- G) massi ökutækis í notkun ásamt yfirbyggingu og með tengibúnaði ef um er að ræða dráttarbifreið í notkun úr öðrum flokki ökutækja en flokki M₁ (kg).
- H) gildistími ef hann er ekki ótakmarkaður,
- K) gerðarviðurkenningarnúmer (ef það er fyrir hendi),
 - P.1) slagrymi (cm³)
 - P.2) nafnafl (kW),
 - P.3) tegund eldsneytis eða aflgjafa,
- Q) afl/þyngdarhlutfall (í kW/kg) (aðeins fyrir bifhjól)
 - S.1) fjöldi sæta, að ökumannssæti meðtöldu,
 - S.2) fjöldi stæða (eftir því sem við á).

Einnig má bæta við gögnum úr köflum II.6 (með samræmdu táknötölunum) og II.7 á bakhlið kortsins.

C. Útlitstengdir öryggisþættir örgjörvakortsins

Eftirfarandi getur ógnað öryggi korts:

- Framleiðsla falsaðra korta: að búa til nýtt kort sem líkist skjalinu mjög mikið, annaðhvort með því að búa það til frá grunni eða með því að taka afrit af upprunalega skjalinu.
- Efnisbreyting: að breyta inntaki upprunalega skjalsins, t.d. að breyta sumum prentuðum gögnum skjalsins.

Verjast skal fölsun á efninu, sem er notað í I. hluta skráningarskráteinisins, með a.m.k. þremur eftirtalinna aðferða:

- örprentun,
- bakgrunnsmyndun*,
- regnbogaprentun,
- leysigreypingu,
- útfjólubláum flúrljómandi prentlit,
- prentlit sem ræðst af sjónarhorninu*,
- prentlit sem ræðst af hitastiginu*,
- sérhönnuðum almyndum*,
- breytilegum leysimyndum,
- myndum sem breytast eftir birtustiginu.

Aðildarríkjunum er frjálst að bæta fleiri öryggisþáttum við.

Til grundvallar skal velja aðferðirnar sem eru merktar með stjörnu þar sem þær gera löggæslumönnum kleift að kanna gildi kortsins án þess að nota til þess sérstakan búnað.

[illegible]

Mynd 1: dæmi um mögulega útfærslu skyldubundinna gagna

(frekari valkvæðar og viðbótarupplýsingar má setja á bakhlið kortsins)

III.2. *Gagnageymsla og -vernd*

Á eftir samræmdu, sameiginlegu tölunum (eftir því sem við á, í tengslum við einstök númer aðildarríkjanna samkvæmt kafla II.7) skal eða má enn fremur geyma eftirfarandi gögn á yfirborði kortsins sem inniheldur læsilegu upplýsingarnar samkvæmt kafla III.1:

A) Gögn samkvæmt köflum II.4 og II. 5

Öll gögn, sem eru tilgreind í köflum II.4 og II.5, er skylt að geyma á kortinu.

B) Önnur gögn samkvæmt kafla II.6

Aðildarríkjunum er ennfremur frjálst að geyma fleiri gögn samkvæmt kafla II.6 eftir því sem þurfa þykir

C) Önnur gögn samkvæmt kafla II.7

Frjálst er að geyma frekari upplýsingar á kortinu.

Gögnin í A- og B-lið eru geymd í tveimur aðgreindum skráum með gagnsærri skipan (sjá ISO/IEC 7816-4). Aðildarríkin mega sjálf ákveða hvernig gögnin í C-lið eru geymd í samræmi við eigin kröfur.

Engar takmarkanir á lesaðgangi eru á þessum skráum.

Skrifaðgangur að þessum skráum skal takmarkast við lögbær, innlend yfirvöld (og viðurkenndar stofnanir) í aðildarríkinu sem gefur örgjörvakortið út.

Skrifaðgangur er einungis leyfður að lokinni ósamhverfri sannvottun með því að skipta út lotulykli til að vernda lotuna á milli skráningarkorts ökutækis og öryggiseiningar (t.d. öryggiseiningarkorts) lögbærra, innlendra yfirvalda (eða viðurkenndra stofnana þeirra). Því er vottorðum, sem eru sannprófanleg með korti, skipt út í samræmi við ISO/IEC 7816-8 áður en sannvottunarferlið hefst. Vottorð, sem eru sannprófanleg með korti, innihalda samsvarandi dreifilykla sem hægt er að sækja og nota við eftirfarandi sannvottunarferli. Þessi vottorð eru undirrituð af lögbærum, innlendum yfirvöldum og innihalda heimildahlut (authorisation object) (heimild handhafa skirteinis) í samræmi við ISO/IEC 7816-9 til að kóða tiltekna aðgerðarheimild á kortið. Þessi aðgerðarheimild tengist lögbæru, innlendu yfirvaldi (t.d. til að uppfæra gagnasvæði).

Samsvarandi dreifilyklar lögbærs, innlends yfirvalds eru geymdir sem grunnlykill á kortinu.

Aðildarríkin eru ábyrg fyrir forskriftum skrána og skipananna sem eru nauðsynlegar fyrir sannvottunar- og skrifferlið. Öryggistryggingin skal viðurkennd með sameiginlegu mati á viðmiðunum (common criteria evaluation) samkvæmt EAL4+. Aukið öryggi byggist á eftirfarandi: 1. AVA_MSU. 3 Greining og prófun við óstöðugar aðstæður (Analysis and testing for insecure states), 2. AVA_VLA.4 Mjög mikið viðnám (Highly resistant).

D) Gögn til að sannprófa sannvottaðan uppruna skráningargagna

Útgáfufyrirvaldið reiknar út rafræna undirskrift fyrir fullnægjandi gögn skrárinnar, sem inniheldur gögnin í A- og B-lið, og geymir hana í tengdri skrá. Þessar undirskriftir gera kleift að sannprófa sannvottaðan uppruna geymdu gagnanna. Á kortunum skulu geymd eftirfarandi gögn:

— rafræn undirskrift skráningargagna sem tengjast A-lið,

— rafræn undirskrift skráningargagna sem tengjast B-lið,

Til að sannprófa þessar rafrænu undirskriftir skal geyma á kortinu:

— vottorð frá útgáfufyrirvaldinu sem hefur reiknað út undirskriftir fyrir gögn í A- og B-lið.

Lesaðgangur að rafrænum undirskriftum og vottorðum skal vera án takmarkana. Skrifadgangur að rafrænum undirskriftum og vottorðum takmarkast við lögbær, innlend yfirvöld.

III.3. *Skilflötur*

Nota skal ytri raftengi til að tengjast skilfletinum. Valfrjálst er að nota ytri raftengi ásamt merkjasvara.

III.4. *Geymslurými kortsins*

Á kortinu skal vera nægilegt rými til að geyma gögnin sem um getur í kafla III.2.

III.5. *Staðlar*

Örgjörvakortið og aflestrarbúnaðurinn skulu vera í samræmi við eftirfarandi staðla:

- ISO 7810: Standards for identification cards (plastic cards): Physical characteristics
- ISO 7816-1 og -2: Physical characteristics of chip cards, dimensions and location of contacts
- ISO 7816-3: Electrical characteristics of contacts, transmission protocols
- ISO 7816-4: Communication contents, chip card data structure, safety architecture, access mechanisms
- ISO 7816-5: Structure of application identifiers, selection and execution of application identifiers, registration procedure for application identifiers (numbering system)
- ISO 7816-6: Inter-industry data elements for interchange
- ISO 7816-8: Integrated circuit(s) cards with contacts — Security related inter-industry commands
- ISO 7816-9: Integrated circuit(s) cards with contacts — Enhanced inter-industry commands

III.6. *Tæknilegir eiginleikar og samskiptareglur fyrir gagnaflutninga*

Sniðið skal vera ID-1 (venjuleg stærð, sjá ISO/IEC 7810).

Kortið skal styðja samskiptareglur fyrir gagnaflutninga T=1 í samræmi við ISO/IEC 7816-3. Þar að auki má styðja aðrar samskiptareglur fyrir gagnaflutninga, t.d. T=0, USB eða samskiptareglur án tengja.

Nota skal „bein samskipti“ fyrir gagnaflutning með bitahraða (sjá ISO/IEC 7816-3).

A) Fæðispenna, forritunarspenna

Kortið skal virka með $V_{cc} = 3V (+0.3V)$ eða með $V_{cc} = 5V (+0.5V)$. Kortið á ekki að þurfa neina forritunarspennu í pinna C6.

B) Svar við endurstillingu

Bætið fyrir stærð upplýsingasvæðis kortsins skal gefið upp í ATR (svari við endurstillingu) í rittákninu TA3. Þetta gildi skal a.m.k. vera „80h“ (= 128 bæti).

C) Val á færibreytu fyrir samskiptareglur

Styðja skal val á færibreytu fyrir samskiptareglur (PPS) samkvæmt ISO/IEC 7816-3. PPS er notað til að velja T=1, einnig ef T=0 er til staðar á kortinu og til að semja um Fi/Di-færibreytur til að auka flutningshraðann.

D) Samskiptareglur fyrir gagnaflutninga T = 1

Stuðningur við samhlekkjun er lögboðinn.

Eftirfarandi einföldun er leyfð:

- NAD-bæti: ekki notað (NAD skal stillt á „00“),
- S-bálfur ABORT: ekki notaður,
- S-bálfur VPP-stillingarvilla: ekki notaður:

Kortalesarinn skal tilgreina stærð upplýsingasvæðis búnaðarins (IFSD) næst á eftir svari við endurstillingu (ATR), þ.e. kortalesarinn (IFS) skal senda beiðni um stærð upplýsingasvæðis S-bálksins næst á eftir svari við endurstillingu og kortið skal senda til baka stærð upplýsingasvæðis S-bálksins. Gildið, sem mælt er með fyrir stærð upplýsingasvæðis búnaðarins, er 254 bæti.

III.7. *Hitastigssvið*

Skráningarskirteini á formi örgjörvakorts skal starfa rétt við öll venjuleg veðurskilyrði á yfirráðasvæði Bandalagsins og a.m.k. við það hitastig sem er tilgreint í ISO-staðli 7810. Kortin skulu starfa rétt við rakastig á bilinu 10% til 90%.

III.8. *Endingartími*

Kortið á að geta enst í tíu ár ef það er notað í samræmi við umhverfis- og rafmagnstengdar forskriftir. Kortið skal búið til úr efni sem uppfyllir þessar kröfur um endingartíma.

III.9. *Rafeiginleikar*

Við notkun skulu kortin uppfylla ákvæði tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 95/54/EB frá 31. október 1995 ⁽⁴⁾ að því er varðar rafsegulsviðssamhæfi og þau skulu varin gegn rafstöðuafhleðslu.

III.10. *Skráaskipan*

Í töflu 1 eru talðar upp lögbundnar frumskrár (EF) í sérnotaskrá (DF) hugbúnaðarins (sjá ISO/IEC 7816-4) DF.Registration. Allar þessar skrár hafa gagnsæja skipan. Aðgangskröfum er lýst í kafla III.2. Aðildarríkin ákveða sjálf stærð skrána í samræmi við eigin kröfur.

Tafla 1

Skrárheiti	Kennimerki skrár	Lýsing
EF.Registration_A	„D001“	Skráningargögn samkvæmt köflum II.4 og II.5
EF.Signature_A	„E001“	Rafræn undirskrift fyrir öll fullnægjandi gögn í EF.Registration_A
EF.C.IA_A.DS	„C001“	X.509v3-vottorð útgáfufirvaldsins sem reiknar út undirskriftir fyrir EF.Signature_A
EF.Registration_B	„D011“	Skráningargögn samkvæmt kafla II.6
EF.Signature_B	„E011“	Rafræn undirskrift fyrir öll fullnægjandi gögn í EF.Registration_B
EF.C.IA_B.DS	„C011“	X.509v3-vottorð útgáfufirvaldsins sem reiknar út undirskriftir fyrir EF.Signature_B

III.11. *Gagnaskipan*

Upplýsingarnar sem eru geymdar á skirteinunum eru með X.509v3-sniði samkvæmt ISO/IEC 9594-8. Rafrænu undirskriftirnar eru geymdar á gagnsæjan hátt.

Skráningargögn eru geymd sem BER-TLV gagnahlutir (sjá ISO/IEC 7816-4) í samsvarandi frumskrá. Gildissvæðin eru kóðuð með ASCII-ritáknum eins og skilgreint er í ISO/IEC 8824-1, gildin „C0“-, „FF“ eru skilgreind með ISO/IEC 8859-1 (latínu 1-stafamengi) eða ISO/IEC 8859-7 (grískt stafamengi) eða ISO/IEC 8859-5 (kýrilískt stafamengi). Dagsetningarsniðið er ÁÁÁÁMMDD.

Í töflu 2 eru talin upp merki sem auðkenna gagnahluti sem samsvara skráningargögnum í kafla II.4 og II.5 ásamt viðbótargögnum úr kafla III.1. Lögboðið er að nota gagnahlutina, sem eru taldir upp í töflu 2, nema annað sé tilgreint. Heimilt er að sleppa valkvæðum gögnum. Merkjunum er raðað í dálka eftir földunarstigi.

Tafla 2

Merki				Lýsing
„78“				Yfirvald sem úthlutar samhæfðu merki (Compatible tag allocation authority), faldaði hluturinn „4F“ (sjá ISO/IEC 7816-4 og ISO/IEC 7816-6)
	„4F“			Kennimerki notkunarforrits (sjá ISO/IEC 7816-4)
„71“				Sameiginlegt sniðmát innan geirans (sjá ISO/IEC 7816-4 og ISO/IEC 7816-6) sem samsvarar lögboðnum gögnum í 1. hluta skráningarskirteinisins með öllum eftirfarandi földuðum hlutum

⁽⁴⁾ Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/54/EB frá 31. október 1995 um aðlögun að tækniþróunum á tilskipun ráðsins 72/245/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðgerðir gegn rafsegultruflunum frá hreyflum með neistakveikju í vélknúnum ökutækjum og breytingu á tilskipun 70/156/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (Stjtið. EB L 266, 8.11.1995, bls. 1).

Merki			Lýsing
	„80“		Útgáfa af skilgreiningu merkis
	„9F33“		Heiti aðildarríkisins sem gefur I. hluta skráningarskrárteinisins út
	„9F34“		Annað auðkenni (t.d. fyrri, innlent auðkenni) sambærilegs skjals (valfrjálst)
	„9F35“		Heiti lögbæra yfirvaldsins
	„9F36“		Heiti yfirvaldsins sem gefur skráningarskrárteinið út (valfrjálst)
	„9F37“		Stafamengi sem er notað: „00“: ISO/IEC 8859-1 (latínu 1-stafamengi) „01“: ISO/IEC 8859-5 (kýrilískt stafamengi) „02“: ISO/IEC 8859-7 (grískt stafamengi)
	„9F38“		Ótvíræð raðtala skjalsins sem er notuð í aðildarríkinu
	„81“		Skráningarnúmer
	„82“		Dagsetning fyrstu skráningar
	„A1“		Persónuupplýsingar, með földuðu hlutunum „A2“ og „86“
		„A2“	Handhafi skráningarskrárteinisins, með földuðu hlutunum „83“, „84“ og „85“
		„83“	Kenninafn eða firmanafn
		„84“	Önnur nöfn eða upphafsstafir (valfrjálst)
		„85“	Heimilisfang í aðildarríkinu
		„86“	„00“: er eigandi ökutækisins „01“: er ekki eigandi ökutækisins „02“: er ekki tilgreindur sem eigandi ökutækisins
	„A3“		Ökutæki, með földuðu hlutunum „87“, „88“ og „89“
		„87“	Tegund ökutækis
		„88“	Gerð ökutækis
		„89“	Verslunarheiti ökutækis
	„8A“		Verksmiðjunúmer ökutækis
	„A4“		Massi, með faldaða hlutnum „8B“
		„8B“	Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu,
	„8C“		Massi ökutækis í notkun með yfirbyggingu
	„8D“		Gildistími
	„8E“		Dagsetning skráningarinnar sem þetta skírteini vísar til
	„8F“		Gerðarviðurkenningarnúmer
	„A5“		Hreyfill, með földuðu hlutunum „90“, „91“ og „92“
		„90“	Slagrými hreyfils
		„91“	Hámarksnettóafli hreyfils
		„92“	Gerð eldsneytis fyrir hreyfilinn
	„93“		Afl/þyngdarhlutfall
	„A6“		Sætarymi með földuðu hlutunum „94“ og „95“
		„94“	Sætafjöldi
		„95“	Fjöldi stæða fyrir farþega

Merki				Lýsing
		„92“		Gerð eldsneytis fyrir hreyfilinn
	„93“			Afl/þyngdarhlutfall
	„A6“			Sætarými með földuðu hlutunum „94“ og „95“
		„94“		Sæta fjöldi
		„95“		Fjöldi stæða fyrir farþega

Í töflu 3 eru talin upp merki sem auðkenna gagnahluti og samsvara skráningargögnum í kafla II.6. Gagnahlutirnir, sem eru taldir upp í töflu 3, eru valfrjálssir.

Tafla 3

Merki				Lýsing
„78“				Yfirvald sem úthlutar samhæfðu merki með földuðum hlut „4F“ (sjá ISO/IEC 7816-4 og ISO/IEC 7816-6)
	„4F“			Kennimerki notkunarforrits (sjá ISO/IEC 7816-4)
„72“				Sameiginlegt sniðmát innan geirans (sjá ISO/IEC 7816-4 og ISO/IEC 7816-6) sem samsvarar valfrjálsum gögnum í kafla II.6 í I. hluta skráningarskráteinisins með eftirfarandi földuðum hlutum
	„80“			Útgáfa af skilgreiningu merkis
	„A1“			Persónuupplýsingar með földuðu hlutunum „A7“, „A8“ og „A9“
		„A7“		Ökutæki með földuðu hlutunum „83“, „84“ og „85“
			..	
		„A8“		Annar eigandi ökutækisins með földuðu hlutunum „83“, „84“ og „85“
			..	
		„A9“		Einstaklingur sem má nota ökutækið í krafti annars lagalegs réttar en eignaréttar, með földuðu hlutunum „83“, „84“ og „85“
			..	
	„A4“			Massi, með földuðu hlutunum „96“ og „97“
		„96“		Leyfilegur hámarksmassi ökutækis með hleðslu í notkun
		„97“		Leyfilegur hámarksmassi fullbúins ökutækis með hleðslu í notkun
	„98“			Ökutækjaflokkur
	„99“			Fjöldi ása
	„9A“			Hjólhaf
	„AD“			Skipting leyfilegs hámarks massa ökutækis með hleðslu á milli ása með földuðu hlutunum „9F1F“, „9F20“, „9F21“, „9F22“ og „9F23“
		„9F1F“		Ás 1

Merki				Lýsing
		„9F20“		Ás 2
		„F21„		Ás 3
		„9F22„		Ás 4
		„9F23“		Ás 5
	„AE“			Tæknilega leyfilegur hámarksdráttarmassi með földuðu hlutunum „9B“ og „9C“
		„9B“		Hemlaður
		„9C“		Óhemlaður
	„A5“			Hreyfill með földuðu hlutunum „9D“ og „9E“
		„9D“		Nafnhraði
		„9E“		Kenninúmer hreyfils
	„9F24“			Litur ökutækisins
	„9F25“			Hámarkshraði
	„AF“			Hljóðstig með földuðu hlutunum „DF26“, „DF27“ og „DF28“
		„9F26“		Í kyrrstöðu
		„9F27“		Snúningshraði
		„9F28“		Í akstri
	„B0“			Losun með útblæstri með földuðu hlutunum „9F29“, „9F2A“, „9F2B“, „9F2C“, „9F2D“, „9F2E“, „9F2F“, „9F30“ og „9F31“
		„9F29“		CO
		„9F2A“		HC
		„9F2B“		NO _x
		„9F2C“		HC+NO _x
		„9F2D“		Efnisagnir ef um er að ræða dísilhreyfil
		„9F2E“		Leiðréttur gleypnistuðull fyrir dísilolíu
		„9F2F“		CO ₂
		„9F30“		Eldsneytiseyðsla (blandaður akstur)
		„9F31“		Tilgreining umhverfisflokks í EB-gerðarviðurkenningu.
	„9F32“			Rúmtak eldsneytisgeymis

Aðildarríkin ákveða skipan og snið gagnanna samkvæmt kafla II.7.

III.12. Lestur skráningargagna

A. Val á notkunarforriti

Unnt skal vera að velja notkunarforritið „skráning ökutækis“ með hjálp skipunarinnar SELECT DF (eftir heiti, sjá ISO/IEC 7816-4) með viðeigandi kennimerki notkunarforritsins (AID). Sækja skal um gildi fyrir kennimerki notkunarforrits (AID) hjá rannsóknarstofu sem framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna velur.

B. Lestur gagna úr skrá

Unnt skal vera að velja skrár sem samsvara A-, B- og C-lið í II. kafla með skipuninni SELECT (sjá ISO/IEC 7816-4) með því að stilla skipanafæribreyturnar P1 á „02“ og P2 á „04“ ásamt skipanagagnasvæðinu sem inniheldur kennimerki skrár (sjá töflu 1 í X. kafla). FCP-sniðmátið, sem er sent til baka, inniheldur upplýsingar um stærð skrárinnar sem gætu komið að gagni við lestur þessara skráa.

Þessar skrár eru læsilegar með READ BINARY (sjá ISO/IEC 7816-4) ef skipanagagnasvæðið er tomt og L_c stillt á fyrirhugaða lengd gagnanna með því að nota stutt L_e.

C. Sannprófun á sannvottuðum uppruna gagna

Til að sannprófa sannvottaðan uppruna geymdu skráningargagnanna er heimilt að sannprófa samsvarandi rafræna undirskrift. Þetta merkir að auk skráningargagnanna er einnig heimilt að lesa samsvarandi rafræna undirskrift af skráningarkortinu.

Hægt er að sækja dreifilykil til að sannprófa undirritun með því að lesa samsvarandi skirteini útgáfufirvaldsins af skráningarkortinu. Skirteinin innihalda dreifilykilinn og auðkenni samsvarandi yfirvalds. Nota má annað kerfi en skráningarkortið til að sannprófa undirritunina.

Aðildarríkjum er frjálst að sækja dreifilyklana og skirteinin til að sannprófa skirteini útgáfufirvaldsins.

III.13. Sérákvæði

Þrátt fyrir önnur ákvæði í þessari tilskipun mega aðildarríkin bæta við litum, merkjum eða táknum, eftir að hafa tilkynnt framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna um það. Þar að auki mega aðildarríkin, að því er varðar tiltekin gögn í C-lið í kafla III.2, leyfa XML-snið og aðgang í gegnum TCP/IP.

Aðildarríkin mega, í samráði við framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna, bæta öðrum notkunarforritum við á skráningarskirteini ökutækis, sem engar samræmdar reglur eða skjöl gilda enn um á vettvangi ESB (t.d. skirteini um aksturshæfni), til að innleiða viðbótarþjónustu í tengslum við ökutæki.

II. VIÐAUKI

II. HLUTI SKRÁNINGARSKÍRTEINISINS ⁽¹⁾

- I. Framsetning þessa hluta má vera tvenns konar, annaðhvort prentað skjal eða örgjörvakort. Útfærsla prentaða skjalsins er sýnd í II. kafla og örgjörvakortsins í III. kafla.
- II. **Forskriftir í II. hluta fyrir skráningarskírteini á formi prentaðs skjals**
- II.1. Skráningarskírteinið má ekki vera stærra en A4 (210 × 297 mm) eða brotið saman í þá stærð.
- II.2. Verjast skal fölsun á skjalinu í II. hluta skráningarskírteinisins með a.m.k. tveimur eftirtalinna aðferða:
- myndrænni útfærslu,
 - vatnsmerki,
 - flúrljómandi trefjum eða
 - flúrljómandi upphleypingu. Aðildarríkjunum er frjálst að bæta við fleiri öryggisþáttum.
- II.3. II. hluti skráningarskírteinis getur verið nokkrar síður. Aðildarríkin skulu ákveða fjölda síðna í samræmi við upplýsingarnar í skjalinu og uppsetningu þess.
- II.4. Á fyrstu síðu II. hluta skráningarskírteinis skal vera:
- heiti aðildarríkisins sem gefur út II. hluta skráningarskírteinisins,
 - auðkennisstafir aðildarríkisins sem gefur út II. hluta skráningarskírteinisins, þ.e.a.s.:

B	Belgía
DK	Danmörk
D	Þýskaland
GR	Grikkland:
E	Spánn
F	Frakkland
IRL	Írland
I	Ítalía
L	Lúxemborg
NL	Holland
A	Austurríki
P	Portúgal
FIN	Finnland
S	Svíþjóð
UK	Breska konungsríkið:
 - heiti lögbæra yfirvaldsins,
 - orðin „II. hluti skráningarskírteinis“ prentað með stóru letri á tungumáli eða -málum aðildarríkisins sem gefur skírteinið út. Sama eða sömu orð skulu einnig standa, á eftir hæfilegu bili, með smáu letri á öðrum tungumálum Evrópubandalagsins,
 - orðið „Evrópubandalagið“, prentað á tungumáli eða -málum aðildarríkisins sem gefur út II. hluta skráningarskírteinisins,
 - númer skjalsins.

⁽¹⁾ Þessi viðauki varðar aðeins skráningarskírteini sem eru samsett úr I. og II. hluta.

II.5. Í II. hluta skráningarskríteinisins skulu einnig vera eftirfarandi upplýsingar en á undan þeim skulu koma samsvarandi samræmdar táknölur Bandalagsins:

A) skráningarnúmer,

B) dagsetning fyrstu skráningar ökutækisins,

D) ökutæki:

D.1) tegund,

D.2) gerð,

— afbrigði (ef upplýsingar liggja fyrir um það)

— útfærsla (ef upplýsingar liggja fyrir um það)

D.3) verslunarheiti,

E) verksmiðjunúmer ökutækis

K) gerðarviðurkenningarnúmer (ef það er fyrir hendi),

II.6. Í II. hluta skráningarskríteinisins geta einnig verið eftirfarandi upplýsingar en á undan þeim skulu koma samræmdar táknölur Bandalagsins:

C) persónuupplýsingar

C.2) eigandi ökutækisins,

C.2.1) kenninafn eða –nöfn eða firmanafn,

C.2.2) annað nafn eða nöfn eða upphafsstafur eða –stafir (eftir því sem við á),

C.2.3) heimilisfang í aðildarríkinu, þar sem ökutækið er skráð, daginn sem skjalið er gefið út.

C.3) einstaklingur eða lögaðili sem má nota ökutækið í krafti annars lagalegs réttar en eignarréttar,

C.3.1) kenninafn eða –nöfn eða firmanafn,

C.3.2) annað nafn eða nöfn eða upphafsstafur eða –stafir (eftir því sem við á),

C.3.3) heimilisfang í aðildarríkinu, þar sem ökutækið er skráð, daginn sem skjalið er gefið út

C.5), C.6) ef breyting á persónuupplýsingum samkvæmt númeri C.2 í lið II.6 og/eða númeri C.3 í lið II.6 gefur ekki tilefni til útgáfu nýs II. hluta skráningarskríteinisins má tilgreina nýju persónuupplýsingarnar, sem svara til þessara liða, undir númerum C.5 eða C.6. Þær eru sundurliðaðar í samræmi við númer C.2 í lið II.6 og númer C.3 í lið II.6.

J) ökutækjaflokkur.

II.7. Aðildarríkin geta bætt við upplýsingum í II. hluta skráningarskríteinisins, m.a. geta þau bætt frekari innlendum númerum í hornklofum við auðkennisnúmerin sem mælt er fyrir um í liðum II.5 og II.6.

III. **Forskriftir II. hluta skráningarskríteinis á formi örgjörvakorts** (önnur útfærsla en fyrirmyndin að prentaða skjalinu sem er lýst í II. kafla)

III.1. *Gagnasnið korts og gögn sem hægt er að lesa með berum augum*

Kortið er örgjörvakort og skal því hannað í samræmi við staðlana sem um getur í kafla III.5.

Á fram- og bakhlið kortsins skulu a.m.k. prentuð þau gögn sem eru tilgreind í köflum II.4 og II.5. Þessi gögn skal vera hægt að lesa með berum augum (lágmarkshæð hvers stafs: 6 punktar) og skulu þau prentuð á kortið á eftirfarandi hátt. (Dæmi um mögulegar útfærslur eru sýnd á mynd 2 í lok þessa þáttar).

A. Grunnupplýsingar með upphleyptu letri

Eftirfarandi grunnupplýsingar skulu vera á kortinu:

Framhlið

- a) Hægra megin við örgjörvann: skal vera á tungumáli eða tungumálum aðildarríkisins sem gefur út skráningarskírteinið
- orðið „Evrópubandalagið“,
 - heiti aðildarríkisins sem gefur skráningarskírteinið út,
 - orðin „II. hluti skráningarskírteinis“ prentuð með stóru letri,
 - annað auðkenni (t.d. fyrra innlent) sambærilegs skjals (valfrjálst),
 - heiti lögbærs yfirvalds (einnig má tilgreina þetta undir B-lið, persónulegar upplýsingar með upphleyptu letri),
 - ótvíræð raðtala skjalsins í viðkomandi aðildarríki (einnig má tilgreina þetta undir B-lið, persónulegar upplýsingar með upphleyptu letri).

- b) Ofan við örgjörvann:

auðkennisstafir aðildarríkisins, sem gefur skráningarskírteinið út, hvítir í bláum rétthyrningi með tólf gulum stjörnum í kring:

B	Belgía
DK	Danmörk
D	Þýskaland
GR	Grikkland:
E	Spánn
F	Frakkland
IRL	Írland
I	Ítalía
L	Lúxemborg
NL	Holland
A	Austurríki
P	Portúgal
FIN	Finnland
S	Svíþjóð
UK	Breska konungsríkið

- c) Aðildarríkin gætu metið hvort þau bæti við neðst á kortið eftirfarandi athugasemd, með smáu letri, á þjóðtungu eða –tungum sínum: „Þetta skjal skal geymt á öruggum stað utan við ökutækið.“
- d) Grunnlitur kortsins er rauður (Pantone 194). Að öðrum kosti má nota rauðan lit sem skiptir smám saman yfir í hvítan.
- e) Tákn sem sýnir hjól (sjá fyrirhugaða útfærslu á mynd 1) skal prentað á prentsvæðið í neðra, vinstra horninu á framhlið kortsins.

Að öðru leyti gilda ákvæði kafla III.13.

B. Persónulegar upplýsingar með upphleyptu letri

Eftirfarandi persónulegar upplýsingar með upphleyptu letri skulu vera á kortinu:

Framhlið

- a) heiti lögbærs yfirvalds — sjá einnig a-lið A-liðar,
- b) heiti yfirvaldsins sem gefur skráningarskírteinið út (valfrjálst),
- c) ótvíræð raðtala skjalsins sem er notuð í aðildarríkinu — sjá einnig a-lið A-liðar,

- d) eftirfarandi gögn í kafla II.5. Bæta má einstökum, innlendum númerum við á eftir samræmdum táknölum Bandalagsins.

Tákntala

Tilvísun

- A skráningarnúmer (opinbert númer leyfisins)
B dagsetning fyrstu skráningar ökutækisins,

Bakhlíð

Á bakhlíðinni skulu a.m.k. vera þau gögn sem eftir eru og eru tilgreind í kafla II.5. Bæta má einstökum, innlendum númerum við á eftir samræmdum táknölum Bandalagsins í samræmi við kafla II.7.

Um er að ræða eftirfarandi upplýsingar:

Tákntala

Tilvísun

Gögn um ökutæki (með hliðsjón af athugasemdunum í kafla II.5)

- D.1 tegund,
D.2 gerð (afbrigði/útfærsla, eftir því sem við á),
D.3 verslunarheiti,
E verksmiðjunúmer ökutækis,
K gerðarviðurkenningarnúmer (ef það er fyrir hendi),

Einnig má bæta við gögnum úr kafla II.6 (samræmdu táknölunum) og II.7 á bakhlíð kortsins.

C. Öryggisþættir örgjörvakortsins

Eftirfarandi getur ógnað öryggi korts:

- Framleiðsla falsaðra korta: að búa til nýtt kort sem líkist skjalinu mjög mikið, annaðhvort með því að búa það til frá grunni eða með því að taka afrit af upprunalega skjalinu.
- Efnisbreyting: að breyta inntaki upprunalega skjalsins, t.d. að breyta sumum prentuðum gögnum skjalsins.

Verjast skal fölsun á efninu, sem er notað í II. hluta skráningarskírteinisins, með a.m.k. þremur eftirtalinna aðferða:

- örprentun,
- bakgrunnsmunsturprentun*,
- regnbogaprentun,
- leysigreyting,
- útfjólubláu flúrljómandi bleki,
- prentlit sem ræðst af sjónarhorninu*,
- prentlit sem ræðst af hitastiginu*,
- sérhönnuðum almyndum*,
- breytilegum leysimyndum,
- myndum sem breytast eftir birtustiginu.

Aðildarríkjunum er frjálst að bæta við fleiri öryggisþáttum.

Til grundvallar skal velja aðferðirnar, sem eru merktar með stjörnu, þar sem þær gera löggæslumönnum kleift að kanna gildi kortsins án þess að nota til þess sérstakan búnað.

[illegible]

Mynd 2: dæmi um mögulega úrfærslu skyldubundinna gagna
(frekari valfrjálssar og viðbótarupplýsingar má setja á bakhlið kortsins)

III.2. *Gagnageymsla og -vernd*

Á eftir samræmdu, sameiginlegu tákntölunum (eftir því sem við á, í tengslum við einstök númer aðildarríkjanna í samræmi við kafla II.7) skal eða má enn fremur geyma eftirfarandi gögn á yfirborði kortsins sem inniheldur læsilegu upplýsingarnar samkvæmt kafla III.1:

A) Gögn samkvæmt köflum II.4 og II. 5

Öll gögn, sem eru tilgreind í köflum II.4 og II.5, er skylt að geyma á kortinu.

B) Önnur gögn samkvæmt kafla II.6

Aðildarríkjunum er ennfremur frjálst að geyma fleiri gögn samkvæmt kafla II.6, eftir því sem þurfa þykir.

C) Önnur gögn samkvæmt kafla II.7

Ennfremur má geyma á kortinu fleiri gögn sem tengjast ökutækjum og teljast til almennra hagsmuna.

Gögnin í A- og B-lið eru geymd í tveimur aðgreindum skráum með gagnsærri skipan (sjá ISO/IEC 7816-4). Aðildarríkin mega sjálf ákveða hvernig gögnin í C-lið eru geymd samkvæmt eigin kröfum.

Engar takmarkanir á lesaðgangi eru á þessum skráum.

Skrifaðgangur að þessum skráum skal takmarkast við lögbær, innlend yfirvöld (og viðurkenndar stofnanir) í aðildarríkinu sem gefur örgjörvakortið út.

Skrifaðgangur er einungis leyfður að lokinni ósamhverfri sannprófun með því að skipta út lotulykli til að vernda lotuna á milli skráningarkorts ökutækis og öryggiseiningar (t.d. öryggiseiningarkort) lögbærra, innlendra yfirvalda (eða viðurkenndra stofnana þeirra). Því er vottorðum sem eru sannprófanleg með korti skipt út í samræmi við ISO/IEC 7816-8 áður en sannvottunarferlið hefst. Vottorð sem eru sannprófanleg með korti innihalda samsvarandi dreifilykla sem hægt er að sækja og nota við eftirfarandi sannvottunarferli. Þessi vottorð eru undirrituð af lögbærum, innlendum yfirvöldum og innihalda heimildahlut (authorisation object) (heimild handhafa vottorðs) í samræmi við ISO/IEC 7816-9 til að kóða tiltekna aðgerðarheimild á kortið. Þessi aðgerðarheimild tengist lögbæru, innlendu yfirvaldi (t.d. til að uppfæra gagnasvæði).

Samsvarandi dreifilyklar lögbærs, innlends yfirvalds eru geymdir sem grunnlykill á kortinu.

Aðildarríkin eru ábyrg fyrir forskriftum skrána og skipananna sem eru nauðsynlegar fyrir sannvottunar- og skrifferlið. Öryggistryggingin skal viðurkennd með sameiginlegu mati á viðmiðunum (common criteria evaluation) samkvæmt EAL4+. Aukið öryggi byggist á eftirfarandi: 1. AVA_MSU. 3 Greining og prófun við óstöðugar aðstæður (Analysis and testing for insecure states), 2. AVA_VLA..4 Mjög mikið viðnám (Highly resistant).

D) Gögn til að sannprófa sannvottaðan uppruna skráningargagna

Útgáfuyfirvaldið reiknar út rafræna undirskrift fyrir fullnægjandi gögn skrárinnar sem inniheldur gögnin í A- og B-lið og geymir hana í tengdri skrá. Þessar undirskriftir gera kleift að sannprófa sannvottaðan uppruna geymdu gagnanna. Á kortunum skulu geymd eftirfarandi gögn:

— rafræn undirskrift skráningargagna sem tengjast A-lið,

— rafræn undirskrift skráningargagna sem tengjast B-lið,

Til að sannprófa þessar rafrænu undirskriftir skal geyma á kortinu:

— vottorð frá útgáfuyfirvaldinu sem hefur reiknað út undirskriftir fyrir gögn í A- og B-lið.

Lesaðgangur að rafrænum undirskriftum og vottorðum skal vera án takmarkana. Skrifadgangur að rafrænum undirskriftum og vottorðum takmarkast við lögbær, innlend yfirvöld.

III.3. *Skilflötur*

Nota skal ytri raftengi til að tengjast skilfletinum. Valfrjálst er að nota ytri raftengi ásamt merkjasvara.

III.4. *Geymslurými kortsins*

Á kortinu skal vera nægilegt rými til að geyma gögnin sem um getur í kafla III.2.

III.5. *Staðlar*

Örgjörvakortið og aflestrarbúnaðurinn skulu vera í samræmi við eftirfarandi staðla:

- ISO 7810: Standards for identification cards (plastic cards): Physical characteristics,
- ISO 7816-1 og -2: Physical characteristics of chip cards, dimensions and location of contacts,
- ISO 7816-3: Electrical characteristics of contacts, transmission protocols,
- ISO 7816-4: Communication contents, chip card data structure, safety architecture, access mechanisms,
- ISO 7816-5: Structure of application identifiers, selection and execution of application identifiers, registration procedure for application identifiers (numbering system),
- ISO 7816-6: Inter-industry data elements for interchange,
- ISO 7816-8: Integrated circuit(s) cards with contacts — Security related inter-industry commands,
- ISO 7816-9: Integrated circuit(s) cards with contacts — Enhanced inter-industry commands,

III.6. *Tæknilegir eiginleikar og samskiptareglur fyrir gagnaflutninga*

Sniðið skal vera ID-1 (venjuleg stærð, sjá ISO/IEC 7810).

Kortið skal styðja samskiptareglur fyrir gagnaflutninga T=1 í samræmi við ISO/IEC 7816-3. Þar að auki má styðja aðrar samskiptareglur fyrir gagnaflutninga, t.d. T=0, USB eða samskiptareglur án tengja. Nota skal „bein samskipti“ fyrir gagnaflutning með bitahraða (sjá ISO/IEC 7816-3).

A. Fæðispenna, forritunarspenna

Kortið skal virka með $V_{cc} = 3V (+/-0.3V)$ eða með $V_{cc} = 5V (+/-0.5V)$. Kortið á ekki að þurfa neina forritunarspennu í pinna C6.

B. Svar við endurstillingu

Bætið fyrir stærð upplýsingasvæðis kortsins skal gefið upp í ATR (svari við endurstillingu) í rittákninu TA3. Þetta gildi skal a.m.k. vera „80h“ (= 128 bæti).

C. Val á færibreytu fyrir samskiptareglur

Styðja skal val á færibreytu fyrir samskiptareglur (PPS) samkvæmt ISO/IEC 7816-3. PPS er notað til að velja T=1, einnig ef T=0 er til staðar á kortinu og til að semja um Fi/Di-færibreytur til að auka sendingarhraðann.

D. Samskiptareglur fyrir gagnaflutninga T = 1

Stuðningur við samhlekkjun er lögboðinn.

Eftirfarandi einföldun er leyfð:

NAD-bæti: Ekki notað (NAD skal stillt á „00“),

- S-bálgur ABORT: ekki notaður,
- S-bálgur, VPP-stillingarvilla: ekki notaður.

Kortalesarinn (IFD) skal tilgreina stærð upplýsingasvæðis búnaðarins (IFSD) næst á eftir svari við endurstillingu (ATR), þ.e. kortalesarinn (IFD) skal senda beiðni um stærð upplýsingasvæðis S-bálksins næst á eftir svari við endurstillingu og kortið skal senda til baka stærð upplýsingasvæðis S-bálksins. Gildið, sem mælt er með fyrir stærð upplýsingasvæðis búnaðarins, er 254 bæti.

III.7. *Hitastigssvið*

Skráningarskirteini á formi örgjörvakorts skal starfa rétt við öll venjuleg veðurskilyrði á yfirráðasvæði Bandalagsins og a.m.k. við það hitastig sem er tilgreint í ISO-staðli 7810. Kortin skulu starfa rétt við rakastig á bilinu 10% til 90%.

III.8. *Endingartími*

Kortið á að geta enst í tíu ár ef það er notað í samræmi við umhverfis- og rafmagnstengdar forskriftir. Kortið skal búið til úr efni sem uppfyllir þessar kröfur um endingartíma.

III.9. *Rafseiginleikar*

Við notkun skulu kortin uppfylla ákvæði tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 95/54/EB að því er varðar rafsegulsviðssamhæfi og þau skulu varin gegn rafstöðuafhleðslu.

III.10. *Skráaskipan*

Í töflu 1 eru taldar upp lögbundnar frumskrár (EF) í sérnotaskrá (DF) hugbúnaðarins (sjá ISO/IEC 7816-4) DF.Registration. Allar þessar skrár hafa gagnsæja skipan. Aðgangskröfum er lýst í kafla III.2. Aðildarríkin ákveða sjálf stærð skrána í samræmi við eigin kröfur.

Tafla 4

Skrárheiti	Kennimerki skrár	Lýsing
EF.Registration_A	„D001“	Skráningargögn samkvæmt köflum II.4 og II.5
EF.Signature_A	„E001“	Rafræn undirskrift fyrir öll fullnægjandi gögn í EF.Registration_A
EF.C.IA_A.DS	„C001“	X.509v3-vottorð útgáfufirvaldsins sem reiknar út undirskriftir fyrir EF.Signature_A
EF.Registration_B	„D011“	Skráningargögn samkvæmt kafla II.6
EF.Signature_B	„E011“	Rafræn undirskrift fyrir öll fullnægjandi gögn í EF.Registration_B
EF.C.IA_B.DS	„C011“	X.509v3-vottorð útgáfufirvaldsins sem reiknar út undirskriftir fyrir EF.Signature_B

III.11. *Gagnaskipan*

Upplýsingarnar sem eru geymdar á vottorðunum eru með X.509v3-sniði samkvæmt ISO/IEC 9594-8.

Rafrænu undirskriftirnar eru geymdar á gagnsæjan hátt.

Skráningargögn eru geymd sem BER-TLV-gagnahlutir (sjá ISO/IEC 7816-4) í samsvarandi frumskrá. Gildissvæðin eru kóðuð með ASCII-ritáknum eins og skilgreint er í ISO/IEC 8824-1, gildin „C0“-„FF“ eru skilgreind með ISO/IEC 8859-1 (latínu 1-stafamengi) eða ISO/IEC 8859-7 (grískt stafamengi) eða ISO/IEC 8859-5 (kýrilískt stafamengi). Dagsetningarsniðið er AAAAMMDD.

Í töflu 2 eru talin upp merki sem auðkenna gagnahluti sem samsvara skráningargögnum í köflum II.4 og II.5 ásamt viðbótargögnum úr kafla III.1. Lögboðið er að nota gagnahlutina, sem eru taldir upp í töflu 2, nema annað sé tilgreint. Heimilt er að sleppa valfrjálsum gögnum. Merkjunum er raðað í dálka eftir földunarstigi.

Tafla 5

Merki				Lýsing
„78“				Yfirvald sem úthlutar samhæfðu merki (Compatible tag allocation authority), faldaði hluturinn „4F“ (sjá ISO/IEC 7816-4 og ISO/IEC 7816-6)
	„4F“			Kennimerki notkunarforrits (sjá ISO/IEC 7816-4)
„73“				Sameiginlegt sniðmát innan geirans (sjá ISO/IEC 7816-4 og ISO/IEC 7816-6) sem samsvarar lögboðnum gögnum í 2. hluta skráningarskírteinisins með öllum eftirfarandi földuðum hlutum
	„80“			Útgáfa af skilgreiningu merkis

Merki				Lýsing
	„9F33“			Heiti aðildarríkisins sem gefur 2. hluta skráningarskrarteinisins út
	„9F34“			annað auðkenni (t.d. fyrri, innlent auðkenni) sambærilegs skjals (valfrjálst)
	„9F35“			Heiti lögbæra yfirvaldsins
	„9F36“			Heiti yfirvaldsins sem gefur skráningarskrarteinið út (valfrjálst)
	„9F37“			Stafamengi sem er notað: „00“: ISO/IEC 8859-1 (latínu 1-stafamengi) „01“: ISO/IEC 8859-5 (kýrilískt 1-stafamengi) „02“: ISO/IEC 8859-7 (grískt stafamengi)
	„9F38“			Ótvíræð raðtala skjalsins sem er notuð í aðildarríkinu
	„81“			Skráningarnúmer
	„82“			Dagsetning fyrstu skráningar
	„A3“			Ökutæki með földuðu hlutina „87“, „88“ og „89“
		„87“		Tegund ökutækis
		„88“		Gerð ökutækis
		„89“		Verslunarheiti ökutækis
	„8A“			Verksmiðjunúmer ökutækis
	„8F“			Gerðarviðurkenningarnúmer

Í töflu 6 eru talin upp merki sem auðkenna gagnahluti sem samsvara skráningargögnum í kafla II.6. Gagnahlutirnir, sem eru taldir upp í töflu 6, eru valfrjálsir.

Tafla 6

Merki				Lýsing
„78“				Yfirvald sem úthlutar samhæfðu merki, faldaði hluturinn „4F“ (sjá ISO/IEC 7816-4 og ISO/IEC 7816-6)
	„4F“			Kennimerki notkunarforrits (sjá ISO/IEC 7816-4)
„74“				Sameiginlegt sniðmát innan geirans (sjá ISO/IEC 7816-4 og ISO/IEC 7816-6) sem samsvarar valfrjálsum gögnum í kafla II.6 í 1. hluta skráningarskrarteinisins með öllum eftirfarandi földuðum hlutum
	„80“			Útgáfa af skilgreiningu merkis
	„A1“			Persónuupplýsingar með földuðu hlutunum „A7“, „A8“ og „A9“
		„A7“		Eigandi ökutækis með földuðu hlutunum „83“, „84“ og „85“
			„83“	Kenninafn eða firmanafn
			„84“	Önnur nöfn eða upphafsstafir (valfrjálst)
			„85“	Heimilisfang í aðildarríkinu
		„A8“		Annar eigandi ökutækis með földuðu hlutunum „83“, „84“ og „85“
			...	

Merki				Lýsing
		„A9“		Einstaklingur, sem má nota ökutækið í krafti annars lagalegs réttar en eignaréttar, með földuðu hlutunum „83“, „84“ og „85“
			...	
	„98“			Ökutækjaflokkur

Aðildarríkin ákveða skipan og snið gagnanna samkvæmt kafla II.7.

III.12. Lestur skráningargagna

A. Val á notkunarforriti

Unnt skal vera að velja notkunarforritið „skráning ökutækis“ með hjálp skipunarinnar SELECT DF (eftir heiti, sjá ISO/IEC 7816-4) með viðeigandi kennimerki notkunarforritsins (AID). Sækja skal um gildi fyrir kennimerki notkunarforrits (AID) hjá rannsóknarstofu sem framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna velur.

B. Lestur gagna úr skrá

Unnt skal vera að velja skrár sem samsvara A-, B- og C-lið í II. kafla með skipuninni SELECT (sjá ISO/IEC 7816-4) með því að stilla skipanafæribreyturnar P1 á „02“ og P2 á „04“ ásamt skipanagagnasvæðinu sem inniheldur kennimerki skrár (sjá töflu 1 í X. kafla). FCP-sniðmátið sem er sent til baka inniheldur upplýsingar um stærð skrárinnar sem gætu komið að gagni við lestur þessara skráa.

Þessar skrár eru læsilegar með READ BINARY (sjá ISO/IEC 7816-4) ef skipanagagnasvæðið er tomt og L_c stillt á fyrirhugaða lengd gagnanna með því að nota stutt L_c.

C. Sannprófun á sannvottuðum uppruna gagna

Til að sannprófa sannvottaðan uppruna geymdu skráningargagnanna er heimilt að sannprófa samsvarandi rafræna undirskrift. Þetta merkir að auk skráningargagnanna er einnig heimilt að lesa samsvarandi rafræna undirskrift af skráningarkortinu.

Hægt er að sækja dreifilykil til að sannprófa undirritun með því að lesa samsvarandi skírteini útgáfufirvaldsins af skráningarkortinu. Skírteinin innihalda dreifilykilinn og auðkenni samsvarandi yfirvalds. Nota má annað kerfi en skráningarkortið til að sannprófa undirritunina.

Aðildarríkjunum er frjálst að sækja dreifilyklana og skírteinin til að sannprófa skírteini útgáfufirvaldsins.

III.13. Sérákvæði

Þrátt fyrir önnur ákvæði í þessari tilskipun mega aðildarríkin bæta við litum, merkjum eða táknum, eftir að hafa tilkynnt framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna um það. Þar að auki mega aðildarríkin, að því er varðar tiltekin gögn í C-lið í kafla III.2, leyfa XML-snið og aðgang í gengum TCP/IP. Aðildarríkin mega, í samráði við framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna, bæta við öðrum notkunarforritum á skráningarskírteini ökutækis, sem engar samræmdar reglur eða skjöl gilda enn um á vettvangi ESB (t.d. skírteini um aksturshæfni), til að innleiða viðbótarþjónustu í tengslum við ökutæki.

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 1/2003**2007/EES/26/36****frá 16. desember 2002****um framkvæmd samkeppnisreglna sem mælt er fyrir um í 81. og 82. gr. Sáttmálans (*)**

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 83. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Beita skal 81. og 82. gr. sáttmálans á skilvirkan og samræmdan hátt í Bandalaginu til að unnt sé að koma á kerfi sem tryggir að samkeppni á sameiginlega markaðnum raskist ekki. Í reglugerð ráðsins nr. 17 frá 6. febrúar 1962, fyrstu reglugerðinni um framkvæmd 81. og 82. gr. ⁽⁴⁾ sáttmálans ⁽⁴⁾, var stefna Bandalagsins í samkeppnismálum mótuð og hefur hún stuðlað að því að samkeppni hefur breiðst út innan Bandalagsins. Í ljósi reynslunnar er þó rétt að í stað þeirrar reglugerðar komi lög-gjöf sem er ætlað að taka á þeim verkefnum sem fylgja samþættum markaði og stækkun Banda-lagsins í framtíðinni.
- 2) Einkum er nauðsynlegt að endurskoða fyrirkomulag á beitingu undanþágunnar frá banni við samkeppnishamlandi samningum sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 81. gr. sáttmálans. Samkvæmt b-lið 2. mgr. 83. gr. sáttmálans verður í þessu tilliti að hafa annars vegar hliðsjón af þörfinni á að tryggja skilvirkt eftirlit og hins vegar að einfalda stjórnsýsluna eins og kostur er.
- 3) Miðlæga kerfið, sem var komið á fót með reglugerð nr. 17, getur ekki lengur tryggt að þessi tvö markmið haldist í jafnvægi. Það hamlar því að dómstólar og yfirvöld samkeppnismála í aðildarríkjunum geti beitt samkeppnisreglum Bandalagsins og einnig kemur tilkynningakerfi þess í veg fyrir að framkvæmdastjórnin geti nýtt fjármagn og mannafla til að koma í veg fyrir alvar-legustu brotin. Enn fremur hefur það í för með sér verulegan kostnað fyrir fyrirtækin.
- 4) Af þessum sökum er rétt að í stað núverandi kerfis komi undanþágukerfi, sem gildir án frekari lögfestingar, þar sem samkeppnisfyrirvöld og dómstólar í aðildarríkjunum hafa vald til að beita, auk 1. mgr. 81. gr. og 82. gr. sáttmálans sem gilda án frekari lögfestingar á grundvelli dómaframkvæmdar Dómstóls Evrópubandalaganna, 3. mgr. 81. gr. sáttmálans.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 1, 4.1.2003, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 130/2004, 24. september 2004 um breytingu á XIV. viðauka (Samkeppni), bókun 21 (um framkvæmd samkeppnisreglna sem gilda um fyrirtæki) og bókun 23 (um samvinnu milli eftirlitsstofnana) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 42.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 365 E, 19.12.2000, bls. 284.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 72 E, 21.3.2002, bls. 305.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 155, 29.5.2001, bls. 73.

⁽⁴⁾ Fyrirsögn reglugerðar nr. 17 hefur verið breytt með tilliti til endurtölusetningar greina stofnsáttmála EB í samræmi við 12. gr. Amsterdam-sáttmálans; upprunalega tilvísunin var í 85. og 86. gr. sáttmálans.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB 13, 21.2.1962, bls. 204/62. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1216/1999 (Stjtið. EB L 148, 15.6.1999, bls. 5).

- 5) Til að tryggja skilvirka framkvæmd samkeppnisreglna Bandalagsins og virða á sama tíma grundvallarréttinn til málsvarnar eru í þessari reglugerð settar reglur um sönnunarbyrði skv. 81. og 82. gr. sáttmálans. Það er aðilans eða yfirvaldsins, sem telur að ákvæði 1. mgr. 81. gr. og 82. gr. sáttmálans hafi verið brotin, að færa sönnur á það samkvæmt gildandi lagareglum. Það er fyrirtækisins eða samtaka fyrirtækjanna, sem taka til málsvarnar vegna fullyrðingar um brot, að sýna fram á það samkvæmt gildandi lagareglum að skilyrðum fyrir slíkri málsvörn hafi verið fullnægt. Þessi reglugerð hefur hvorki áhrif á innlendar reglur um vægi sannana né þá skyldu samkeppnis-yfirvalda og dómstóla í aðildarríkjunum að upplýsa málsatvik, að því tilskildu að þessar reglur og skyldur samrýmist almennum meginreglum réttarreglna Bandalagsins.
- 6) Til að tryggja skilvirka beitingu á samkeppnisreglum Bandalagsins er rétt að samkeppnisyfírvöld í aðildarríkjunum komi enn frekar inn í beitingu þeirra. Í þessu skyni er rétt að þau fái vald til þess að beita lögum Bandalagsins.
- 7) Innlendir dómstólar hafa veigamiklu hlutverki að gegna við beitingu samkeppnisreglna Bandalagsins. Þeir vernda borgaraleg réttindi samkvæmt lögum Bandalagsins í deilumálum milli einstaklinga, t.d. dæma bætur til handa þeim sem brotið er á. Innlendir dómstólar koma hér til viðbótar við störf samkeppnisyfírvalda í aðildarríkjunum. Því ætti þeim að vera heimilt að beita 81. og 82. gr. sáttmálans að fullu.
- 8) Til að tryggja skilvirka framkvæmd samkeppnislaga Bandalagsins og eðlilega framkvæmd á því samstarfsfyrirkomulagi, sem lýst er í þessari reglugerð, er nauðsynlegt að skylda samkeppnis-yfírvöld og dómstóla í aðildarríkjunum til að beita einnig 81. og 82. gr. sáttmálans þegar þau beita innlendum samkeppnislögum gagnvart samningum og venjum sem geta haft áhrif á viðskipti milli aðildarríkjanna. Til að skapa samningum, ákvörðunum samtaka fyrirtækja og samstilltum aðgerðum sambærileg skilyrði á innri markaðnum er enn fremur nauðsynlegt að ákvarða, skv. e-lið 2. mgr. 83. gr. sáttmálans, hvernig tengslum milli landslaga og samkeppnislaga Bandalagsins skuli háttáð. Nauðsynlegt er, í þessu skyni, að kveða á um að beiting innlendra samkeppnislaga gagnvart samningum, ákvörðunum eða samstilltum aðgerðum, í skilningi 1. mgr. 81. gr. sáttmálans, megi ekki leiða til þess að bann sé lagt við samningum, ákvörðunum og samstilltum aðgerðum ef slíkt hið sama er ekki bannað samkvæmt samkeppnislögum Bandalagsins. Hugtökin samningar, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir eru sjálfstæð hugtök í samkeppnislögum Bandalagsins sem fjalla um samræmingu á atferli fyrirtækja á markaðnum samkvæmt túlkun dómstóla Bandalagsins. Þessi reglugerð kemur ekki í veg fyrir aðildarríkin geti samþykkt og beitt á eigin yfirráðasvæði strangari landslögum sem banna eða leggja viðurlög við einhliða framferði fyrirtækja. Í strangari landslögum af þessu tagi geta verið ákvæði sem leggja bann eða viðurlög við misnotkun á fyrirtækjum sem eru efnahagslega háð öðrum. Þessi reglugerð á heldur ekki við um landslög þar sem einstaklingar eru látnir sæta refsiviðurlögum, nema að því marki sem framkvæmd samkeppnis-reglna gagnvart fyrirtækjum byggist á slíkum viðurlögum.
- 9) Markmiðið með 81. og 82. gr. sáttmálans er að vernda samkeppni á markaðnum. Þessi reglugerð, sem var samþykkt til framkvæmdar á þessum ákvæðum sáttmálans, kemur ekki í veg fyrir að aðildarríkin beiti á eigin yfirráðasvæði innlendra löggjöf sem verndar aðra lögmæta hagsmuni, að því tilskildu að löggjöfin samrýmist almennum meginreglum og öðrum réttarreglum Bandalagsins. Samkeppnisyfírvöldum og dómstólum í aðildarríkjunum er heimilt að beita slíkri löggjöf á eigin yfirráðasvæði, að því tilskildu að innlend löggjöf af þessu tagi hafi í meginatriðum annað markmið en það að vernda samkeppni á markaðnum. Þar af leiðandi er aðildarríkjunum heimilt, samkvæmt þessari reglugerð, að láta innlenda löggjöf, sem bannar eða setur viðurlög við óheiðarlegum viðskiptaháttum, hvort heldur er einhliða eða með samningum, koma til framkvæmda á yfirráðasvæði sínu. Slík löggjöf hefur tiltekið markmið, óháð því hver raunveruleg eða ætluð áhrif óheiðarlegra viðskiptahátta verða á samkeppni á markaðnum. Þetta á einkum við þegar um er að ræða löggjöf sem bannar fyrirtækjum að setja viðskiptaaðilum sínum skilyrði eða fá þá, eða gera tilraun til að fá þá, til að samþykkja skilyrði sem teljast óréttmæt, ekki í samræmi við aðstæður eða án mótframlags.

- 10) Með reglugerðum á borð við 19/65/EBE ⁽¹⁾, (EBE) nr. 2821/71 ⁽²⁾, (EBE) nr. 3976/87 ⁽³⁾, (EBE) nr. 1534/91 ⁽⁴⁾ eða (EBE) nr. 479/92 ⁽⁵⁾ er framkvæmdastjórninni fengið vald til að beita, með reglugerð, 3. mgr. 81. gr. sáttmálans að því er varðar tiltekna flokka samninga, ákvarðana samtaka fyrirtækja og samstilltra aðgerða. Á þeim sviðum, sem eru skilgreind í þessum reglugerðum, hefur framkvæmdastjórnin samþykkt og er heimilt að samþykkja áfram svokallaðar hópundanþágureglugerðir þar sem hún lýsir því yfir að 1. mgr. 81. gr. sáttmálans eigi ekki við um flokka samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða. Ef samningar, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir, sem þessar reglugerðir eiga við um, hafa engu að síður áhrif sem eru ósamrýmanleg 3. mgr. 81. gr. sáttmálans skulu framkvæmdastjórnin og samkeppnisyfirlögin í aðildarríkjunum hafa vald til að fella ávinning af hópundanþágureglugerðinni niður í einstökum tilvikum.
- 11) Til að tryggja að ákvæðum sáttmálans sé beitt getur framkvæmdastjórnin fjallað um ákvarðanir fyrirtækja eða samtaka fyrirtækja í því skyni að stöðva brot á 81. og 82. gr. sáttmálans. Ef framkvæmdastjórnin hefur af því lögmæta hagsmuni er henni enn fremur heimilt að samþykkja ákvarðanir þar sem úrskurðað er að brot hafi áður átt sér stað jafnvel þótt það hafi engar sektir í för með sér. Í þessari reglugerð skal að auki skýrt kveðið á um vald það sem dómstóllinn hefur fengið framkvæmdastjórninni til að samþykkja ákvarðanir um tímabundnar ráðstafanir.
- 12) Í þessari reglugerð skal kveðið skýrt á um vald framkvæmdastjórnarinnar til að beita, í hlutfalli við framið brot, úrræðum til breytingar á atferli eða skipulagi sem nauðsynleg teljast til að stöðva brotið. Ekki skal beita úrræðum til breytingar á skipulagi nema fyrir hendi sé annað jafnárangursríkt úrræði til breytingar á atferli eða ef það úrræði til breytingar á atferli væri meira íþyngjandi fyrir hlutaðeigandi fyrirtæki en úrræði til breytingar á skipulagi. Breytingar á skipulagi fyrirtækis, eins og það var áður en brotið var framið, teljast því aðeins vera í réttu hlutfalli við brotið að veruleg hætta sé á að skipulag fyrirtækisins leiði af sér langvarandi eða endurtekin brot.
- 13) Ef fyrirtæki taka á sig skuldbindingar, á meðan málsmeðferð stendur yfir sem leitt getur til þess að samningar eða aðgerðir verði bannaðar, í þeim tilgangi að bregðast við efasemdu framkvæmdastjórnarinnar skal framkvæmdastjórnin hafa vald til að samþykkja ákvarðanir þess efnis að þær skuldbindingar séu bindandi fyrir fyrirtækin. Í ákvörðun um skuldbindingu skal koma fram að ekki sé lengur talinn grundvöllur til aðgerða af hálfu framkvæmdastjórnarinnar nema fyrir liggi niðurstaða um að brot hafi verið framið eða það standi enn yfir. Ákvarðanir um skuldbindingar eru með fyrirvara um vald samkeppnisyfirlögin og dómstóla í aðildarríkjunum til að komast að niðurstöðu og úrskurða í málinu. Ákvarðanir um skuldbindingar eiga ekki við þegar framkvæmdastjórnin hyggst beita sektum.

⁽¹⁾ Reglugerð ráðsins nr. 19/65/EBE frá 2. mars 1965 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga og samstilltra aðgerða (Fyrirsögnum reglugerðanna hefur verið breytt með tilliti til endurtölusettingar greina stofnsáttmála EB í samræmi við 12. gr. Amsterdam-sáttmálans; upprunalega tilvísunin var í 3. mgr. 85. gr. sáttmálans.) (Stjtið. EB 36, 6.3.1965, bls. 533). Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1215/1999 (Stjtið. EB L 148, 15.6.1999, bls. 1).

⁽²⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2821/71 frá 20. desember 1971 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða (Fyrirsögnum reglugerðanna hefur verið breytt með tilliti til endurtölusettingar greina stofnsáttmála EB í samræmi við 12. gr. Amsterdam-sáttmálans; upprunalega tilvísunin var í 3. mgr. 85. gr. sáttmálans.) (Stjtið. EB L 285, 29.12.1971, bls. 46). Reglugerðinni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

⁽³⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3976/87 frá 14. desember 1987 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga og samstilltra aðgerða á sviði flutninga í lofti (Fyrirsögnum reglugerðanna hefur verið breytt með tilliti til endurtölusettingar greina stofnsáttmála EB í samræmi við 12. gr. Amsterdam-sáttmálans; upprunalega tilvísunin var í 3. mgr. 85. sáttmálans) (Stjtið. EB L 374, 31.12.1987, bls. 9). Reglugerðinni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

⁽⁴⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1534/91 frá 31. maí 1991 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða á sviði váttrygginga (Fyrirsögnum reglugerðanna hefur verið breytt með tilliti til endurtölusettingar greina stofnsáttmála EB í samræmi við 12. gr. Amsterdam-sáttmálans; upprunalega tilvísunin var í 3. mgr. 85. sáttmálans) (Stjtið. EB L 143, 7.6.1991, bls. 1).

⁽⁵⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 479/92 frá 25. febrúar 1992 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða milli áætlunarskipafélaga (skipafélagasamtaka) (Fyrirsögnum reglugerðanna hefur verið breytt með tilliti til endurtölusettingar greina stofnsáttmála EB í samræmi við 12. gr. Amsterdam-sáttmálans; upprunalega tilvísunin var í 3. mgr. 85. gr. sáttmálans) (Stjtið. EB L 55, 29.2.1992, bls. 3). Reglugerðinni var breytt með aðildarlögunum frá 1994.

- 14) Enn fremur gæti, í undantekningartilvikum, verið heppilegt að framkvæmdastjórnin samþykki ef almannahagsmunir í Bandalaginu krefjast þess, yfirlýsingu með skýringum, þar sem fram kemur að bannið í 81. eða 82. gr. sáttmálans eigi ekki við, í því skyni að skýra lagagrundvöllinn og tryggja samræmda beitingu réttarreglnanna alls staðar í Bandalaginu, einkum með tilliti til nýrra samninga eða aðgerða sem ekki hefur verið tekin afstaða til með dómaframkvæmd og stjórnsýsluvenju.
- 15) Framkvæmdastjórnin og samkeppnisyfirvöld í aðildarríkjunum skulu saman mynda net opinberra yfirvalda sem hafa náð samstarf um að beita samkeppnisreglum Bandalagsins. Í því skyni er nauðsynlegt að ákveða tilhögun á miðlun upplýsinga og samráði. Framkvæmdastjórnin mun mæla fyrir um og endurskoða aðrar aðferðir í samstarfi innan netsins í náinni samvinnu við aðildarríkin.
- 16) Þrátt fyrir að fyrir liggi innlend ákvæði um hið gagnstæða er aðilum að netinu heimilt að skiptast á upplýsingum, jafnvel trúnaðarupplýsingum, og nota þær sem sönnunargögn. Heimilt er að nota þessar upplýsingar við beitingu 81. og 82. gr. sáttmálans, svo og við samhliða beitingu innlendra samkeppnislaga, að því tilskildu að síðarnefnda beitingin varði sama mál og leiði ekki til annarrar niðurstöðu. Ef yfirvaldið, sem fær upplýsingar, notar upplýsingar sem skipst er á til að beita fyrirtæki viðurlögum skulu ekki vera aðrar takmarkanir á notkun þeirra upplýsinga en að þær skuli einungis notaðar í sama tilgangi og lá að baki söfnun þeirra þar eð viðurlög á fyrirtæki eru sömu tegundar í öllum kerfum. Líta má svo á að réttur fyrirtækja til málsvarnar í hinum ýmsu kerfum sé nægilega líkur. Á hinn bóginn má vera að viðurlög á einstaklinga séu mjög mismunandi í hinum ýmsu kerfum. Sé þetta raunin er nauðsynlegt að tryggja að einungis sé heimilt að nota upplýsingarnar ef þeim hefur verið safnað á þann hátt að varnarréttur einstaklinga sé varinn að sama marki og gert er ráð fyrir í innlendum lögum landsins sem fær upplýsingar.
- 17) Ef unnt á að vera að beita samkeppnisreglum með samræmdum hætti og gæta þess jafnframt að framkvæmd innan netsins sé eins góð og kostur er er nauðsynlegt að setja þá reglu að samkeppnisyfirvöld í aðildarríkjunum missi sjálfkrafa umboð sitt ef framkvæmdastjórnin hefur eigin málsmeðferð. Ef samkeppnisyfirvöld í aðildarríki vinna þegar að máli en framkvæmdastjórnin vill hefja málsmeðferð skal hún gera það eins fljótt og auðið er. Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við hlutaðeigandi innlent yfirvald áður en hún hefur málsmeðferð.
- 18) Til að tryggja að það yfirvald innan netsins, sem málið stendur næst, fjalli um það skal setja almennt ákvæði þar sem samkeppnisyfirvöldum er heimilað að fresta eða loka máli á þeirri forsendu að annað yfirvald fjalli eða hafi þegar fjallað um það, en markmiðið er að aðeins eitt yfirvald fjalli um hvert mál. Þetta ákvæði kemur ekki í veg fyrir að framkvæmdastjórnin geti vísað frá kæru á grundvelli þess að hún eigi þar ekki hagsmuna að gæta, líkt og viðurkennt hefur verið í dómaframkvæmd dómstólsins að henni sé heimilt að gera jafnvel þótt annað samkeppnisyfirvald hyggist ekki fjalla um málið.
- 19) Ráðgjafarnefndin um samkeppnishömlur og yfirburðastöðu, sem komið var á fót með reglugerð nr. 17, hefur sinnt hlutverki sínu afar vel. Hún mun falla vel inn í hið nýja kerfi dreifstýrðrar beitingar. Af þessum sökum er nauðsynlegt að byggja á þeim reglum sem mælt er fyrir um í reglugerð nr. 17 en bæta jafnframt skipulagið. Með þetta að markmiði mætti heimila að álit sé lagt fram með skriflegum hætti. Ráðgjafarnefndin skal enn fremur vera vettvangur umræðna um mál, sem samkeppnisyfirvöld í aðildarríkjunum hafa til umfjöllunar, og stuðla þannig enn frekar að samræmdri beitingu samkeppnisreglna Bandalagsins.
- 20) Ráðgjafarnefndin skal skipuð fulltrúum samkeppnisyfirvalda í aðildarríkjunum. Aðildarríkjunum skal heimilt að tilnefna einn viðbótarfulltrúa þegar fjallað er um almenn málefni á fundum. Þetta hefur ekki áhrif á að nefndarmenn geti notið aðstoðar annarra sérfræðinga frá aðildarríkjunum.

- 21) Til þess að unnt sé að beita samkeppnisreglunum með samræmdum hætti er nauðsynlegt að koma á samstarfi milli dómstóla í aðildarríkjunum og framkvæmdastjórnarinnar. Þetta tekur til allra dómstóla í aðildarríkjunum sem beita 81. og 82. gr. sáttmálans, hvort sem þeir beita þessum reglum í málaferlum milli einkaaðila, við störf sín sem opinberir fullnustuaðilar eða endurskoðunar-dómstólar. Einkum skulu innlendir dómstólar hafa tækifæri til að inna framkvæmdastjórnina eftir upplýsingum eða álitum á atriðum sem varða beitingu á samkeppnislögum Bandalagsins. Framkvæmdastjórnin og samkeppnisfyrirvöld í aðildarríkjunum skulu enn fremur hafa tækifæri til að leggja fram skriflegar eða munnlegar athugasemdir fyrir þá dómstóla sem farið er fram á að beiti 81. eða 82. gr. sáttmálans. Þær athugasemdir skulu lagðar fram innan ramma innlendra málsmeðferðarreglna og -venja, þ.m.t. þær sem eru til verndar réttindum aðila. Af þessum sökum skal gera ráðstafanir til að tryggja að framkvæmdastjórnin og samkeppnisfyrirvöld í aðildarríkjunum hafi nægar upplýsingar um málsmeðferð fyrir innlendum dómstólum.
- 22) Til þess að tryggja að farið sé að meginreglunum um réttaröryggi og samræmda beitingu á samkeppnisreglum Bandalagsins í kerfi samhliða lögsögu (system of parallel powers) er nauðsynlegt að forðast að samþykkja þversagnarkenndar ákvarðanir. Af þessum sökum er nauðsynlegt að skýra, í samræmi við dómaframkvæmd dómstólsins, hvaða áhrif ákvarðanir og málsmeðferð framkvæmdastjórnarinnar hafa á dómstóla og samkeppnisfyrirvöld í aðildarríkjunum. Ákvarðanir um skuldbindingar, sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt, hafa ekki áhrif á vald dómstólanna og samkeppnisfyrivalda í aðildarríkjunum til að beita 81. og 82. gr. sáttmálans.
- 23) Framkvæmdastjórnin skal hvarvetna í Bandalaginu hafa vald til að fara fram á upplýsingar sem nauðsynlegar teljast til að grafast fyrir um samninga, ákvarðanir eða samstilltar aðgerðir, sem eru bannaðar skv. 81. gr. sáttmálans, eða misnotkun á yfirburðastöðu sem er bönnuð skv. 82. gr. sáttmálans. Þegar fyrirtæki hlíta ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar er ekki hægt að skylda þau til að viðurkenna að brot hafi verið framið en þó er þeim skylt að svara spurningum um staðreyndir og leggja fram skjöl jafnvel þótt þær upplýsingar megi nota til sönnunar á broti þeirra sjálfra eða annarra fyrirtækja.
- 24) Framkvæmdastjórnin skal hafa vald til að láta gera athuganir sem nauðsynlegar teljast til að grafast fyrir um samninga, ákvarðanir eða samstilltar aðgerðir sem eru bannaðar skv. 81. gr. sáttmálans eða misnotkun á yfirburðastöðu sem er bönnuð skv. 82. gr. sáttmálans. Samkeppnisfyrirvöld í aðildarríkjunum skulu hafa náð samstarf við framkvæmdastjórnina um beitingu þessa valds.
- 25) Sífellt erfiðara verður að greina brot á samkeppnisreglum og er nauðsynlegt að veita framkvæmdastjórninni aukið vald til rannsókna í því skyni að veita samkeppni raunverulega vernd. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi vald til að ræða við hvern þann sem gæti búið yfir gagnlegum upplýsingum og skrá framburð hans. Við athugun skulu embættismenn með umboð framkvæmdastjórnarinnar hafa vald til innsíglunar svo lengi sem þurfa þykir vegna athugunarinnar. Alla jafna skal ekki innsíglad lengur en í 72 klukkustundir. Enn fremur skulu embættismenn með umboð framkvæmdastjórnarinnar hafa vald til að óska eftir upplýsingum um efni og tilgang athugunarinnar.
- 26) Reynslan sýnir að í sumum tilvikum eru viðskiptagögn geymd á heimilum stjórnenda eða annarra starfsmanna fyrirtækis. Af þessum sökum og til þess að athuganir skili árangri skulu embættismenn og aðrir með umboð framkvæmdastjórnarinnar hafa vald til að fara inn á hvert það athafnasvæði þar sem viðskiptagögn gætu fundist, þ.m.t. inn á einkaheimili. Þó er beiting síðastnefnda valdsins háð því að fyrir liggi heimild dómsmálafyrivalda.
- 27) Með fyrirvara um dómaframkvæmd dómstólsins er rétt að tiltaka hversu langt eftirlit innlendra dómsmálafyrivalda megi ganga þegar þau heimila, eins og mælt er fyrir um í landslögum, einnig sem varúðarráðstöfun, aðstoð löggæslufyrivalda við að brjóta á bak aftur hugsanlega andstöðu fyrirtækis eða við að framfylgja ákvörðun um athugun sem fram fer í húsnæði, öðru en atvinnuhúsnæði. Samkvæmt dómaframkvæmd er innlendum dómsmálafyrirvöldum heimilt að biðja framkvæmdastjórnina um nánari upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að þau geti sinnt eftirliti sínu en án þeirra gætu þau synjað um heimildina. Í dómaframkvæmd er enn fremur staðfest vald innlendra dómstóla til að stjórna beitingu innlendra reglna um framkvæmd þvingunarráðstafana.

- 28) Gera skal samkeppnisyfirvöldum í aðildarríkjunum kleift að leita aðstoðar annarra samkeppnisyfirvalda við framkvæmd athugana og aðra gagnöflun í því skyni að auka möguleika þeirra á að beita 81. og 82. gr. sáttmálans með skilvirkum hætti.
- 29) Fara skal að 81. og 82. gr. sáttmálans og uppfylla skuldbindingar, sem fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja ber að efna samkvæmt þessari reglugerð, að viðlögðum sektum og févítum. Enn fremur skal mæla fyrir um hæfilegar sektir við broti á málmeðferðarreglunum.
- 30) Til að tryggja fullnaðargreiðslu sekta, sem eru lagðar á samtök fyrirtækja fyrir brot þeirra, er nauðsynlegt að mæla fyrir um með hvaða skilyrðum framkvæmdastjórninni er heimilt að krefjast greiðslu frá aðilum samtakanna ef þau eru ekki gjaldhæf. Framkvæmdastjórnin skal, ef til þessa kemur, taka tillit til hlutfallslegrar stærðar þeirra fyrirtækja sem eru í samtökunum og þá einkum til aðstæðna lítilla og meðalstórra fyrirtækja. Sektargreiðsla eins eða fleiri aðila að samtökum hefur engin áhrif á reglur í landslögum sem kveða á um endurheimt fjárhæðarinnar frá öðrum aðilum að samtökunum.
- 31) Mælt er fyrir um reglur um fyrningarfresti að því er varðar sektir og févít í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2988/74⁽¹⁾ sem fjallar einnig um viðurlög á sviði flutningastarfsemi. Í kerfi samhliða lögsögu skulu í réttarreglum, sem leitt geta til rofs á fyrningarfresti, vera ráðstafanir tengdar málmeðferð sem samkeppnisyfirvöld í aðildarríki gera sjálfstætt. Til að skýra lagarammann er því rétt að reglugerð (EBE) nr. 2988/74 verði breytt þannig að ekki verði unnt að beita henni í málum sem falla undir þessa reglugerð og í þessari reglugerð skulu vera ákvæði um fyrningarfresti.
- 32) Hlutaðeigandi fyrirtæki skulu því öðlast rétt til að flytja mál sitt fyrir framkvæmdastjórninni. Þriðju aðilar, sem hafa hagsmuna að gæta sem ákvörðunin gæti haft áhrif á, skulu fá tækifæri til að leggja fram athugasemdir sínar fyrir fram og skulu ákvarðanirnar birtar sem viðast. Jafnframt því að tryggja rétt hlutaðeigandi fyrirtækja til málsvagnar, og þá einkum rétt til aðgangs að málsskjöllum, er grundvallaratriði að virða viðskiptaleynd. Með sama hætti skal gæta trúnaðar varðandi þær upplýsingar sem skipst er á um netið.
- 33) Þar sem dómstólnum er heimilt, í samræmi við sáttmálann, að endurskoða allar ákvarðanir framkvæmdastjórnarinnar samkvæmt þessari reglugerð er rétt að hann fái, í samræmi við 229. gr., ótakmarkaða lögsögu að því er varðar ákvarðanir framkvæmdastjórnarinnar um álagningu sekta eða févita.
- 34) Í meginreglunum, sem mælt er fyrir um í 81. og 82. gr. sáttmálans, eins og þeim er beitt samkvæmt reglugerð nr. 17, er stofnunum framkvæmdastjórnarinnar fengið forystuhlutverk. Rétt er að það haldist óbreytt en aðildarríkjunum þó á sama tíma fengið veigameira hlutverk við beitingu á samkeppnisreglum Bandalagsins. Í samræmi við dreifræðis- og meðalhófsregluna, eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessu markmiði sem er skilvirkari beiting samkeppnisreglna Bandalagsins.
- 35) Til þess að samkeppnislög Bandalagsins komi til framkvæmda með fullnægjandi hætti skulu aðildarríkin tilnefna yfirvöld og fá þeim vald til að beita 81. og 82. gr. sáttmálans sem opinberir fullnustuaðilar. Þeim skal gert kleift að tilnefna jafnt stjórnsýsluyfirvöld sem dómsmáluyfirvöld til þess að gegna margvíslegum störfum sem samkeppnisyfirvöldum er ætlað að hafa með höndum með þessari reglugerð. Í þessari reglugerð er tekið tillit til þess hve mismunandi opinber fullnustukerfi aðildarríkjanna eru. Ákvæði 6. mgr. 11. gr. þessarar reglugerðar skulu ná til allra samkeppnisyfirvalda. Undantekningin frá þessari almennu reglu er að 6. mgr. 11. gr. gildir um

⁽¹⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2988/74 frá 26. nóvember 1974 um fyrningarfrest við meðferð mála og hvernig beita skuli refsiaðgerðum samkvæmt reglum Efnahagsbandalags Evrópu um flutninga og samkeppni (Stjtið. EB L 319, 29.11.1974, bls. 1).

saksóknara sem sækir mál fyrir sérstöku og aðskildu dómsmálafyrivaldi með fyrirvara um skilyrði 4. mgr. 35. gr. þessarar reglugerðar. Ef þessum skilyrðum er ekki fullnægt gildir almenna reglan. Ákvæði 6. mgr. 11. gr. gilda aldrei um dómstóla sem starfa sem endurskoðunardómstólar.

- 36) Af dómaframkvæmd er ljóst að samkeppnisreglur gilda um flutninga og því fellur sá geiri undir málsmeðferðarákvæði þessarar reglugerðar. Af þessum sökum er rétt að fella úr gildi reglugerð ráðsins nr. 141 frá 26. nóvember 1962 um að undanþiggja flutninga frá beitingu reglugerðar ráðsins nr. 17 ⁽¹⁾ og breyta reglugerðum (EBE) nr. 1017/68 ⁽²⁾, (EBE) nr. 4056/86 ⁽³⁾ og (EBE) nr. 3975/87 ⁽⁴⁾ í því skyni að fella niður sérstök málsmeðferðarákvæði sem í þeim eru.
- 37) Í þessari reglugerð er tekið tillit til grundvallarréttinda og þeim meginreglum fylgt sem eru m.a. viðurkenndar í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi. Þar af leiðandi er rétt að túlka og beita þessari reglugerð með hliðsjón af þeim réttindum og meginreglum.
- 38) Réttaröryggi fyrirtækja, sem starfa samkvæmt samkeppnisreglum Bandalagsins, stuðlar að nýjungum og fjárfestingum. Komi upp verulega óvissa vegna þess að beiting þessara reglna vekur nýjar spurningar sem engin svör fást við er einstökum fyrirtækjum heimilt að óska eftir óformlegri leiðsögn framkvæmdastjórnarinnar. Reglugerð þessi er með fyrirvara um getu framkvæmdastjórnarinnar til að gefa út óformlegar leiðbeiningar af þessu tagi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

MEGINREGLUR

1. gr.

Beiting 81. og 82. gr. sáttmálans

1. Lagt er bann við samningum, ákvörðunum og samstilltum aðgerðum, sem falla undir 1. mgr. 81. gr. sáttmálans og uppfylla ekki skilyrði 3. mgr. þeirrar greinar, án sérstakrar ákvörðunar um það.
2. Ekki er lagt bann við samningum, ákvörðunum og samstilltum aðgerðum, sem falla undir 1. mgr. 81. gr. sáttmálans og uppfylla skilyrði 3. mgr. þeirrar greinar, án sérstakrar ákvörðunar um það.
3. Lagt er bann við misnotkun á yfirburðastöðu, sem um getur í 82. gr. sáttmálans, án sérstakrar ákvörðunar um það.

⁽¹⁾ Stjtið. EB 124, 28.11.1962, bls. 2751/62. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð nr. 1002/67/EBE (Stjtið. EB 306, 16.12.1967, bls. 1).

⁽²⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1017/68 frá 19. júlí 1968 um að beita samkeppnisreglum gagnvart flutningum á járnbrautum, vegum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtið. EB L 175, 23.7.1968, bls. 1). Reglugerðinni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

⁽³⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4056/86 frá 22. desember 1986 um beitingu 81. og 82. gr. sáttmálans gagnvart flutningum á sjó (Fyrirsögnunum reglugerðanna hefur verið breytt með tilliti til endurtölusetningar greina stofnsáttmála EB í samræmi við 12. gr. Amsterdam-sáttmálans; upprunalega tilvisunin var í 85. og 86. gr. sáttmálans.) (Stjtið. EB L 378, 31.12.1986, bls. 4). Reglugerðinni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

⁽⁴⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3975/87 frá 14. desember 1987 sem setur reglur um beitingu samkeppnisreglna gagnvart fyrirtækjum á sviði flutninga í lofti (Stjtið. EB L 374, 31.12.1987, bls. 1). Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 2410/92 (Stjtið. EB L 240, 24.8.1992, bls. 18).

2. gr.

Sönnunarbyrði

Við málsmeðferð á innlendum vettvangi eða á vettvangi Bandalagsins til beitingar 81. og 82. gr. sáttmálans skal sönnunarbyrði vegna brots á 1. mgr. 81. gr. eða 82. gr. sáttmálans hvíla á þeim aðila eða því yfirvaldi sem telur að brot hafi átt sér stað. Sönnunarbyrði um að skilyrðum 3. mgr. 81. gr. sáttmálans hafi verið fullnægt hvílir á því fyrirtæki eða þeim samtökum fyrirtækja sem hafa ávinning af þeirri málsgrein.

3. gr.

Tengsl milli 81. og 82. gr. sáttmálans og innlendra samkeppnislaga

1. Ef samkeppnisyfirvöld í aðildarríkjunum eða innlendir dómstólar beita innlendum samkeppnislögum vegna samninga, ákvarðana samtaka fyrirtækja eða samstilltra aðgerða í skilningi 1. mgr. 81. gr. sáttmálans, sem gætu haft áhrif á viðskipti milli aðildarríkjanna í skilningi þess ákvæðis, skulu þau einnig beita 81. gr. sáttmálans að því er varðar slíka samninga, ákvarðanir eða samstilltar aðgerðir. Ef samkeppnisyfirvöld í aðildarríkjunum eða innlendir dómstólar beita innlendum samkeppnislögum vegna misnotkunar, sem er bönnuð skv. 82. gr. sáttmálans, skulu þau einnig beita 82. gr. sáttmálans.

2. Beiting innlendra samkeppnislaga má ekki leiða til þess að bannaðir verði samningar, ákvarðanir samtaka fyrirtækja og samstilltar aðgerðir sem gætu haft áhrif á viðskipti milli aðildarríkjanna, en hamlar ekki samkeppni í skilningi 1. mgr. 81. gr. sáttmálans, eða uppfylla skilyrði 3. mgr. 81. gr. sáttmálans eða falla undir reglugerð um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans. Þessi reglugerð kemur ekki í veg fyrir aðildarríkin geti samþykkt og beitt á yfirráðasvæði sínu strangari landslögum sem banna eða beita viðurlögum við einhliða athæfi fyrirtækja.

3. Með fyrirvara um almennar meginreglur og önnur ákvæði laga Bandalagsins gilda 1. og 2. mgr. hvorki þegar samkeppnisyfirvöld og dómstólar í aðildarríkjunum beita innlendum lögum um samruna-eftirlit né heldur koma þær í veg fyrir beitingu ákvæða landslaga þar sem í meginatriðum eru ríkjandi önnur markmið en þau sem er að finna í 81. og 82. gr. sáttmálans.

II. KAFLI

VALDSVIÐ

4. gr.

Valdsvið framkvæmdastjórnarinnar

Að því er varðar beitingu 81. og 82. gr. sáttmálans skal valdsvið framkvæmdastjórnarinnar vera eins og kveðið er á um í þessari reglugerð.

5. gr.

Valdsvið samkeppnisyfivalda í aðildarríkjunum

Samkeppnisyfirvöld í aðildarríkjunum hafa vald til að beita 81. og 82. gr. sáttmálans í einstökum tilvikum. Þau geta tekið eftirfarandi ákvarðanir í þessu skyni, annaðhvort að eigin frumkvæði eða á grundvelli kvörtunar:

— krafist þess að látið verði af broti,

— gefið fyrirsmæli um tímabundnar ráðstafanir,

- samþykkt skuldbindingar,
- lagt á sektir og fávíti eða beitt hverjum þeim viðurlögum öðrum sem kveðið er á um í landslögum þeirra.

Þeim er enn fremur heimilt að ákveða að ekki sé ástæða til aðgerða af þeirra hálfu ef skilyrðum fyrir banni er ekki fullnægt á grundvelli fyrirbyggjandi upplýsinga.

6. gr.

Valdsvið innlendra dómstóla

Innlendir dómstólar hafa vald til að beita 81. og 82. gr. sáttmálans.

III. KAFLI

ÁKVÆRDANIR FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

7. gr.

Að uppgötva og stöðva brot

1. Ef framkvæmdastjórnin kemst að þeirri niðurstöðu, á grundvelli kvörtunar eða að eigin frumkvæði, að brotið hafi verið gegn 81. eða 82. gr. sáttmálans er henni heimilt að taka ákvörðun um að krefjast þess að hlutaðeigandi fyrirtæki eða samtök fyrirtækja láti af brotinu. Í þessu skyni er henni heimilt að beita úrræðum til breytingar á atferli eða skipulagi, í hlutfalli við það brot sem framið hefur verið og nauðsynlegt telst til að stöðva það í reynd. Heimilt er að beita úrræðum til breytingar á skipulagi ef sýnt þykir að ekki sé fyrir hendi árangursríkt úrræði til breytingar á atferli eða þar sem jafnárangursríkt úrræði til breytingar á atferli væri meira íþyngjandi fyrir hlutaðeigandi fyrirtæki en úrræði til breytingar á skipulagi. Ef framkvæmdastjórnin hefur af því lögmæta hagsmuni er henni enn fremur heimilt að sýna fram á að brot hafi átt sér stað áður.

2. Einstaklingum eða lögaðilum, sem geta sýnt fram á lögmæta hagsmuni, og aðildarríkjunum er heimilt að leggja fram kvörtun varðandi 1. mgr.

8. gr.

Tímabundnar ráðstafanir

1. Þegar skjótra aðgerða er þörf vegna hættu á að samkeppni verði fyrir umtalsverðum og óbætanlegum skaða er framkvæmdastjórninni heimilt að taka ákvörðun, að eigin frumkvæði og á grundvelli þess sem virðist við fyrstu sýn vera uppgötvun brots, um að grípa til tímabundinna ráðstafana.

2. Ákvörðun skv. 1. mgr. gildir um tiltekinn tíma og hana má endurnýja ef slíkt er talið nauðsynlegt og viðeigandi.

9. gr.

Skuldbindingar

1. Ef framkvæmdastjórnin hyggst samþykkja ákvörðun um að brot skuli stöðvað og að hlutaðeigandi fyrirtæki taki á sig skuldbindingar til þess að draga úr þeim áhyggjum sem hún hefur látið í ljós í bráðabirgðamati sínu er henni heimilt að taka ákvörðun um að skylda fyrirtækin til að standa við þær skuldbindingar. Heimilt er að samþykkja slíka ákvörðun til tiltekins tíma og í henni skal koma fram að ekki sé lengur ástæða til aðgerða af hálfu framkvæmdastjórnarinnar.

2. Framkvæmdastjórninni er heimilt, að fenginni beiðni eða að eigin frumkvæði, að hefja málsmeðferð að nýju:

- a) ef verulegar breytingar hafa orðið á þeim málsatvikum sem liggja til grundvallar ákvörðuninni,
- b) ef hlutaðeigandi fyrirtæki efna ekki skuldbindingar sínar, eða
- c) ef ákvörðunin er byggð á ófullnægjandi, röngum eða villandi upplýsingum sem aðilarnir hafa látið í té.

10. gr.

Beiting á ekki við

Ef þess er krafist vegna almannahagsmuna í Bandalaginu, að því er varðar beitingu 81. og 82. gr. sáttmálans, er framkvæmdastjórninni heimilt að komast að þeirri niðurstöðu, með ákvörðun að eigin frumkvæði, að 81. gr. sáttmálans gildi ekki um samning, ákvörðun samtaka fyrirtækja eða samstilltar aðgerðir annaðhvort vegna þess að skilyrði 1. mgr. 81. gr. sáttmálans hafa ekki verið uppfyllt eða vegna þess að skilyrði 3. mgr. 81. gr. sáttmálans hafa verið uppfyllt.

Framkvæmdastjórnin getur á sama hátt komist að þessari niðurstöðu með vísun til 82. gr. sáttmálans.

IV. KAFLI

SAMSTARF

11. gr.

Samstarf framkvæmdarstjórnarinnar og samkeppnisfyrvalda í aðildarríkjunum

1. Framkvæmdastjórnin og samkeppnisfyrvöld í aðildarríkjunum skulu hafa með sér náið samstarf um beitingu samkeppnisreglna Bandalagsins.

2. Framkvæmdastjórnin skal senda samkeppnisfyrvöldum í aðildarríkjunum afrit af mikilvægustu skjölum sem hún hefur safnað saman vegna beitingar 7., 8., 9., 10. og 29. gr. (1. mgr.). Framkvæmdastjórnin skal, að fenginni beiðni frá samkeppnisfyrvöldum í aðildarríki, leggja fram afrit af fyrirbyggjandi skjölum sem nauðsynleg teljast til að unnt sé að leggja mat á málið.

3. Samkeppnisfyrvöld í aðildarríkjunum skulu, á grundvelli 81. eða 82. gr. sáttmálans, senda framkvæmdastjórninni skriflega tilkynningu fyrir fram eða strax og gerðar eru ráðstafanir til að hefja formlega rannsókn. Einnig má veita samkeppnisfyrvöldum í hinum aðildarríkjunum þessar upplýsingar.

4. Samkeppnisfyrvöld í aðildarríkjunum skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um samþykkt ákvörðunar um að brot skuli stöðvað, skuldbindingar samþykktar eða fallið frá reglugerð um hópundanþágu með minnst 30 daga fyrirvara. Í þessu skyni skulu þau láta framkvæmdastjórninni í té samantekt yfir málið, fyrirhugaða ákvörðun eða, liggi hún ekki fyrir, sérhvert annað skjal sem felur í sér tillögur um aðgerðir. Einnig má veita samkeppnisfyrvöldum í hinum aðildarríkjunum þessar upplýsingar. Hlutaðeigandi samkeppnisfyrvöld skulu, að beiðni framkvæmdastjórnarinnar, láta henni í té önnur skjöl sem þau hafa undir höndum og telja má nauðsynleg til að meta málið. Heimilt er að veita samkeppnisfyrvöldum í hinum aðildarríkjunum þær upplýsingar sem framkvæmdastjórninni eru látnar í té. Innlendum samkeppnisfyrvöldum er einnig heimilt að skiptast á upplýsingum sem telja má nauðsynlegar til að meta mál sem þau fjalla um skv. 81. eða 82. gr. sáttmálans.

5. Samkeppnisfyrvöldum í aðildarríkjunum er heimilt að hafa samráð við framkvæmdastjórnina vegna sérhvers máls sem felur í sér beitingu laga Bandalagsins.

6. Ef framkvæmdastjórnin hefur málsmeðferð til samþykktar á ákvörðun skv. III. þætti hafa samkeppnisyfirvöld í aðildarríkjunum ekki lengur vald til að beita 81. og 82. gr. sáttmálans. Ef samkeppnisyfirvöld í aðildarríki vinna þegar að máli skal framkvæmdastjórnin því aðeins hefja málsmeðferð að haft sé samráð við innlend samkeppnisyfirvöld.

12. gr.

Upplýsingaskipti

1. Framkvæmdastjórnin og samkeppnisyfirvöld í aðildarríkjunum skulu hafa það vald, til beitingar 81. og 82. gr. sáttmálans, að veita hvert öðru og nota til sönnunar hvers konar upplýsingar um staðreyndir og lagaatriði, þ.m.t. trúnaðarupplýsingar.

2. Upplýsingar, sem skipst er á, skulu einungis notaðar til sönnunar við beitingu 81. eða 82. gr. sáttmálans og í tengslum við það viðfangsefni sem var tilefni þess að þær voru teknar saman hjá yfirvaldinu sem sendir upplýsingarnar. Ef innlendum samkeppnislögum er hins vegar beitt í sama máli og samhliða samkeppnislögum Bandalagsins og það leiðir ekki til annarrar niðurstöðu er einnig heimilt að nota upplýsingar, sem skipst er á samkvæmt þessari grein, við beitingu innlendra samkeppnislaga.

3. Einungis er heimilt að nota upplýsingar, sem skipst er á skv. 1. mgr., til sönnunar þegar beita á einstaklinga viðurlögum ef:

— mælt er fyrir um svipuð viðurlög í lögum yfirvaldsins, sem sendir upplýsingarnar, í tengslum við brot á 81. eða 82. gr. sáttmálans eða, ef slíkt er ekki fyrir hendi,

— upplýsingunum hefur verið safnað á þann hátt að gert sé ráð fyrir að varnarréttur einstaklinga sé varinn að sama marki og kveðið er á um í lögum landsins sem tekur við upplýsingunum. Í þessu tilviki er yfirvaldinu, sem tekur við upplýsingunum, þó ekki heimilt að nota þær upplýsingar, sem skipst er á, til að beita viðurlögum til frjálsræðissviptingar.

13. gr.

Málsmeðferð frestað eða hætt

1. Ef samkeppnisyfirvöld í tveimur aðildarríkjunum eða fleiri taka við kvörtun eða fara fram að eigin frumkvæði skv. 81. eða 82. gr. sáttmálans gegn sama samningi, ákvörðun samtaka eða aðgerð skal sú staðreynd að eitt yfirvald fjalli um málið nægja öðrum til þess að fresta málsmeðferð eða vísa kvörtun frá. Framkvæmdastjórnin getur með sama hætti vísað kvörtun frá á þeirri forsendu að samkeppnisyfirvöld í aðildarríki fjalli um málið.

2. Ef samkeppnisyfirvald í aðildarríki eða framkvæmdastjórnin fær senda kvörtun gegn samningi, ákvörðun samtaka eða aðgerð, sem annað samkeppnisyfirvald hefur þegar fjallað um, er því heimilt að vísa henni frá.

14. gr.

Ráðgjafarnefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við ráðgjafarnefnd um samkeppnishömlur og yfirburðastöðu áður en hún tekur ákvörðun skv. 7., 8., 9., 10. og 23. gr., 24. gr. (2. mgr.) og 29. gr. (1. mgr.).

2. Ráðgjafarnefndin skal skipuð fulltrúum samkeppnisyfirvalda í aðildarríkjunum við umfjöllun einstakra mála. Heimilt er að tilnefna viðbótarfulltrúa aðildarríkis, sem er til þess bært að fjalla um samkeppnismál, þegar fjallað er um annað á fundum en einstök mál. Í stað fulltrúa, sem geta ekki sótt fundi, geta komið aðrir fulltrúar.

3. Samráð getur farið fram á boðuðum fundi undir formennsku framkvæmdastjórnarinnar og skal hann haldinn í fyrsta lagi 14 dögum eftir að fundarboð er sent ásamt samantekt um málið, upplýsingum um mikilvægustu skjölin og drögum að ákvörðun. Að því er tekur til ákvarðana skv. 8. gr. er heimilt að halda fundinn sjö dögum eftir að framkvæmdarhluti draga að ákvörðun hefur verið sendur. Ef framkvæmdastjórnin sendir fundarboð, sem tilgreinir skemmri fyrirvara en að framan greinir, má halda fundinn á þeim degi sem lagður er til ef ekkert aðildarríki hreyfir mótmælum við því. Ráðgjafarnefndin skal leggja fram skriflegt álit á drögum framkvæmdastjórnarinnar að ákvörðun. Henni er heimilt að skila álitinu jafnvel þótt einhverjir nefndarmanna séu fjarstaddir og enginn hafi komið í þeirra stað. Rökstyðja skal þá afstöðu sem fram kemur í álitinu fari einn eða fleiri nefndarmanna fram á það.

4. Samráð getur einnig farið fram skriflega. Framkvæmdastjórnin skal þó boða til fundar ef aðildarríki óskar eftir því. Við skriflega málsmeðferð skal framkvæmdastjórnin ákvarða eigi skemmri frest en 14 daga til handa aðildarríkjunum til að leggja fram athugasemdir til dreifingar til hinna aðildarríkjanna. Ef um er að ræða ákvarðanir sem taka skal skv. 8. gr. styttest fresturinn úr 14 dögum í sjö daga. Ef framkvæmdastjórnin ákvarðar skemmri frest vegna skriflegrar málsmeðferðar en að framan greinir skal sá frestur, sem lagður er til, gilda ef ekkert aðildarríkjanna hreyfir andmælum.

5. Framkvæmdastjórnin skal taka ítrasta tillit til álits ráðgjafarnefndarinnar. Henni ber að greina nefndinni frá því með hvaða hætti álit hennar var haft til hliðsjónar.

6. Ef ráðgjafarnefndin skilar skriflegu álitu skal það látið fylgja drögum að ákvörðun. Ef ráðgjafarnefndin mælir með því að álituð verði birt skal framkvæmdastjórnin annast birtinguna og taka tillit til lögmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

7. Framkvæmdastjórnin skal, að beiðni samkeppnisyfirvalda í aðildarríki, setja á dagskrá ráðgjafarnefndarinnar mál sem samkeppnisyfirvöld í aðildarríki hafa til umfjöllunar skv. 81. eða 82. gr. sáttmálans. Framkvæmdastjórninni er einnig heimilt að gera slíkt að eigin frumkvæði. Í báðum tilvikum skal framkvæmdastjórnin tilkynna hlutaðeigandi samkeppnisyfirvöldum um það.

Einkum geta samkeppnisyfirvöld í aðildarríki lagt fram beiðni varðandi mál sem framkvæmdastjórnin telur gefa tilefni til málsmeðferðar á grundvelli 6. mgr. 11. gr.

Ráðgjafarnefndin skal ekki segja álit sitt á málum sem eru til umfjöllunar hjá samkeppnisyfirvöldum í aðildarríkjunum. Ráðgjafarnefndinni er einnig heimilt að fjalla um almenn atriði samkeppnislaga Bandalagsins.

15. gr.

Samstarf við innlenda dómstóla

1. Í málsmeðferð til beitingar á 81. eða 82. gr. sáttmálans er dómstólum í aðildarríkjunum heimilt að óska eftir því að framkvæmdastjórnin sendi þeim þær upplýsingar, sem hún hefur undir höndum, eða álit sitt á þeim álitaefnum sem varða beitingu samkeppnisreglna Bandalagsins.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni afrit af sérhverjum skriflegum úrskurði innlendra dómstóla um beitingu 81. eða 82. gr. sáttmálans. Senda skal slíkt afrit án tafar eftir að aðilar hafa fengið tilkynningu um skriflegan úrskurð í heild sinni.

3. Samkeppnisyfirvöldum í aðildarríkjunum er heimilt leggja fram skriflegar athugasemdir, að eigin frumkvæði, fyrir innlenda dómstóla í eigin ríki um málefni sem varða beitingu 81. eða 82. gr. sáttmálans. Þeim er enn fremur heimilt, með leyfi hlutaðeigandi dómstóls, að gera athugasemdir munnlega fyrir innlendum dómstólum í eigin aðildarríki. Framkvæmdastjórninni er heimilt að leggja, að eigin frumkvæði, skriflegar athugasemdir fyrir dómstóla í aðildarríkjunum, ef nauðsyn krefur, varðandi samræmda beitingu 81. eða 82. gr. sáttmálans. Henni er enn fremur heimilt að gera athugasemdir munnlega með leyfi hlutaðeigandi dómstóls.

Samkeppnisyfirvöldum í aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni er heimilt, þó aðeins til undirbúnings athugasemda sinna, að fara fram á það við viðeigandi dómstól í aðildarríki að hann sendi þeim eða tryggi sendingu þeirra skjala sem teljast nauðsynleg til að meta málið.

4. Þessi grein hefur ekki áhrif á viðtækari valdheimildir til handa samkeppnisyfirvöldum í aðildarríkjunum samkvæmt lögum viðkomandi aðildarríkis til að skila athugasemdum til dómstóla.

16. gr.

Samræmd beiting samkeppnislaga Bandalagsins

1. Þegar innlendir dómstólar fella úrskurð um samninga, ákvarðanir eða aðgerðir skv. 81. eða 82. gr. sáttmálans, sem þegar hefur verið fjallað um í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar, er þeim ekki heimilt að taka ákvörðun sem gengur gegn þeirri ákvörðun sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt. Þeir skulu enn fremur forðast að taka ákvarðanir sem stangast á við ákvörðun sem framkvæmdastjórnin hefur hyggst taka við málsmeðferð sem hafin er. Innlendum dómstóli er, í þessu skyni, heimilt að meta hvort ástæða sé til að fresta málsmeðferð dómstólsins. Þessi skylda hefur ekki áhrif á réttindi og skyldur skv. 234. gr. sáttmálans.

2. Þegar samkeppnisyfirvöld í aðildarríkjunum fella úrskurð um samninga, ákvarðanir eða aðgerðir skv. 81. eða 82. gr. sáttmálans, sem þegar hefur verið fjallað um í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar, er þeim ekki heimilt að taka ákvörðun sem gengur gegn þeirri ákvörðun sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt.

V. KAFLI

VALD TIL RANNSÓKNA

17. gr.

Rannsóknir á einstökum atvinnugreinum og á tegundum samninga

1. Gefi þróun viðskipta milli aðildarríkja, ósveigjanleiki í verðmyndun eða aðrar aðstæður ástæðu til að ætla að samkeppni á sameiginlega markaðnum, hafi verið takmörkuð eða henni raskað getur framkvæmdastjórnin ákveðið að gera athugun á tiltekinni atvinnugrein eða tilteknum tegundum samninga í ýmsum atvinnugreinum. Meðan á þeirri athugun stendur er framkvæmdastjórn heimilt að fara fram á að hlutaðeigandi fyrirtæki eða samtök fyrirtækja veiti henni nauðsynlegar upplýsingar til að unnt sé að framfylgja 81. og 82. gr. sáttmálans og getur hún látið gera nauðsynlegar athuganir í því skyni.

Framkvæmdastjórninni er m.a. heimilt að fara fram á að hlutaðeigandi fyrirtæki eða samtök fyrirtækja veiti henni upplýsingar um alla samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir.

Framkvæmdastjórninni er heimilt að birta skýrslu um niðurstöður athugana sinna á tilteknum atvinnugreinum og bjóða þeim sem hagsmuna eiga að gæta að skila inn athugasemdum.

2. Ákvæði 14., 18., 19., 20., 22., 23. og 24. gr. gilda að breyttu breytanda.

18. gr.

Beiðnir um upplýsingar

1. Til þess að framkvæmdastjórnin geti gegnt þeim störfum sem henni eru falin samkvæmt þessari reglugerð er henni heimilt, með einfaldri beiðni eða ákvörðun, að fara fram á það við fyrirtæki og samtök fyrirtækja að þau veiti allar nauðsynlegar upplýsingar.

2. Þegar framkvæmdastjórnin sendir einfalda beiðni um upplýsingar til fyrirtækis eða samtaka fyrirtækja skal hún skýra frá þeim lagagrundvelli og tilgangi sem liggur að baki beiðninni, tilgreina hvaða upplýsinga er óskað og skilafresti þeirra og skýra frá viðurlögum, sem kveðið er á um í 23. gr., við því að gefa rangar eða villandi upplýsingar.

3. Ef framkvæmdastjórnin fer fram á það, með ákvörðun, að fyrirtæki og samtök fyrirtækja láti í té upplýsingar skal hún skýra frá þeim lagagrundvelli og tilgangi sem að liggur baki beiðninni, tilgreina hvaða upplýsinga er óskað og skilafrest þeirra. Hún skal einnig skýra frá þeim viðurlögum sem kveðið er á um í 23. gr. og benda á eða beita þeim viðurlögum sem kveðið er á um í 24. gr. Hún skal enn fremur skýra frá réttinum til að áfrýja ákvörðuninni til dómstólsins.

4. Eigendum fyrirtækjanna eða fulltrúum þeirra og, þegar um lögaðila er að ræða, félögum eða fyrirtækjum eða, þegar um er að ræða samtök sem hafa ekki réttarstöðu lögaðila, einstaklingum, sem hafa umboð til að koma fram fyrir þeirra hönd samkvæmt lögum eða reglum þeirra, er skylt að veita umbeðnar upplýsingar fyrir hönd hlutaðeigandi fyrirtækis eða samtaka fyrirtækja. Lögfræðingum, sem til þess hafa tilhlýðilegt umboð, er heimilt að veita upplýsingar fyrir hönd viðskiptavina sinna. Hinir síðarnefndu bera áfram fulla ábyrgð á að upplýsingarnar séu hvorki ófullnægjandi, rangar né villandi.

5. Framkvæmdastjórnin skal senda afrit af hinni einföldu beiðni eða ákvörðun til samkeppnisyfirvalda í aðildarríkinu, þar sem fyrirtækið eða samtök fyrirtækja hafa aðsetur, og til samkeppnisyfirvalda í því aðildarríki sem þetta hefur áhrif á.

6. Ríkisstjórnir og samkeppnisyfirvöld í aðildarríkjunum skulu, að beiðni framkvæmdastjórnarinnar, veita stofnuninni allar nauðsynlegar upplýsingar til að henni sé unnt að gegna þeim störfum sem henni eru falin samkvæmt þessari reglugerð.

19. gr.

Vald til skýrslutöku

1. Til þess að framkvæmdastjórninni sé unnt að gegna þeim störfum sem henni eru falin samkvæmt þessari reglugerð er henni heimilt að taka viðtöl við einstaklinga eða lögaðila sem samþykkja slík viðtöl vegna söfnunar upplýsinga er varða viðfangsefni rannsókna.

2. Fari viðtal skv. 1. mgr. fram á athafnasvæði fyrirtækis skal framkvæmdastjórnin upplýsa samkeppnisyfirvöld í aðildarríkinu, þar sem viðtalið fer fram, um það. Fari samkeppnisyfirvöld í því aðildarríki fram á það geta embættismenn yfirvaldsins verið embættismönnum og fylgdarmönnum þeirra, sem hafa umboð framkvæmdastjórnarinnar til að sjá um slíkt viðtal, til aðstoðar.

20. gr.

Vald framkvæmdastjórnarinnar til að gera athuganir

1. Til þess að framkvæmdastjórnin geti gegnt þeim störfum sem henni eru falin samkvæmt þessari reglugerð er henni heimilt að gera allar nauðsynlegar athuganir á fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja.

2. Embættismenn og fylgdarmenn þeirra, sem framkvæmdastjórnin hefur veitt umboð til að gera athuganir, hafa vald til:

- a) að fara inn á öll athafnasvæði, allt land eða inn í öll farartæki fyrirtækja og samtaka fyrirtækja,
- b) að rannsaka bókhald og önnur viðskiptaskjöl, hver sem geymslumiðill þeirra er,
- c) að taka eða fá hvers konar afrit eða útdrátti úr slíku bókhaldi eða viðskiptaskjöllum,
- d) að innsigla atvinnuhúsnæði og bókhald eða viðskiptaskjöl í þann tíma og að því marki sem nauðsynlegt er vegna athugunarinnar,
- e) að biðja einhvern fulltrúa starfsmanna eða starfsmenn fyrirtækis eða samtaka fyrirtækja um skýringar á málsvikum eða skjölum sem varða viðfangsefni athugunarinnar og tilgang hennar og skrá svörin.

3. Embættismenn og fylgdarmenn þeirra, sem framkvæmdastjórnin hefur veitt umboð til að gera athuganir, skulu framvísa skriflegu umboði þegar þeir beita valdi sínu þar sem viðfangsefni og tilgangur athugunarinnar kemur fram og þau viðurlög sem kveðið er á um í 23. gr. og beitt er ef þau bókhaldsgögn eða önnur viðskiptaskjöl, sem varða starfsemina, eru ófullnægjandi eða svör við spurningum, sem eru lagðar fyrir skv. 2. mgr. þessarar greinar, eru röng eða villandi. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna samkeppnisyfirvöldum í aðildarríkinu, þar sem athuginin á að fara fram, um hana með góðum fyrirvara.

4. Fyrirtæki og samtök fyrirtækja skulu fallast á athuganir sem fyrirskipaðar eru samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar. Í ákvörðuninni skal tilgreina viðfangsefnið, tilganginn með athuginni og hvenær hún á að hefjast og auk þess skal greina frá þeim viðurlögum, sem kveðið er á um í 23. og 24. gr., og réttinum til að áfrýja ákvörðuninni til dómstólsins. Framkvæmdastjórnin skal taka slíka ákvörðun að höfðu samráði við samkeppnisyfirvöld í aðildarríkinu þar sem athuginin verður gerð.

5. Embættismenn og aðrir með umboð frá eða tilnefndir af samkeppnisyfirvöldum í aðildarríkinu, þar sem athuginin verður gerð, skulu, að beiðni þess yfirvalds eða framkvæmdastjórnarinnar, aðstoða embættismenn og fylgdarmenn þeirra, sem hafa umboð framkvæmdastjórnarinnar, með virkum hætti. Í þessu skyni skulu þeir hafa það valdsvið sem tilgreindar eru í 2. mgr.

6. Ef embættismenn og fylgdarmenn þeirra, sem framkvæmdastjórnin hefur veitt umboð, komast að raun um að fyrirtæki leggst gegn athugin sem farið er fram á samkvæmt þessari grein skal hlutaðeigandi aðildarríki veita þeim nauðsynlega aðstoð og kalla, ef við á, eftir aðstoð lögreglu eða stjórnvalds með sambærilegt framkvæmdarvald til þess að gera þeim kleift að gera athugin sína.

7. Ef aðstoð, sem kveðið er á um í 6. mgr., krefst heimildar dómsmálafyrivalda samkvæmt landslögum skal sækja um slíka heimild. Einnig er hægt að sækja um slíka heimild sem varúðarráðstöfun.

8. Ef sótt er um þá heimild sem um getur í 7. mgr. skulu innlend dómsmálafyrirvöld hafa eftirlit með því að ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar sé ósvikin og að þær þvingunarráðstafanir, sem stefnt er að, séu hvorki handahófskenndar né óþarflega umfangsmiklar með hliðsjón af viðfangsefni athugunarinnar. Innlendum dómsmálafyrirvöldum er heimilt, þegar þau sinna eftirlitsskyldum sínum og kanna hvort þvingunarráðstafanir séu í réttu hlutfalli við brotið, að biðja framkvæmdastjórnina, beint eða fyrir milligöngu samkeppnisyfyrivalda í aðildarríkinu, um nákvæmar skýringar, t.d. á því á hverju framkvæmdastjórnin byggir grunsemdir sínar um brot á 81. og 82. gr. sáttmálans, svo og hversu alvarlegt meint brot er og á hvern hátt hlutaðeigandi fyrirtæki tengist málinu. Innlendum dómsmálafyrirvöldum er þó ekki heimilt að vefengja nauðsyn þess að gera athugin eða krefjast þess að fá upplýsingar úr málsskjali framkvæmdastjórnarinnar. Einungis dómstólinn er til þess bær að fjalla um lögmæti ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar.

21. gr.

Athugin á öðrum athafnasvæðum

1. Ef fyrir liggur rökstuddur grunur um að bókhald eða önnur viðskiptaskjöl, er varða starfsemina og viðfangsefni athugunarinnar, sem skipta máli til að sanna alvarlegt brot á 81. eða 82. gr. sáttmálans, séu geymd á öðru athafnasvæði, landsvæði eða í öðru flutningatæki, þ.m.t. á heimilum stjórnarmanna, framkvæmdastjóra og annarra starfsmanna hlutaðeigandi fyrirtækis og samtaka fyrirtækja, getur framkvæmdastjórnin tekið ákvörðun um að fyrirskipa athugin á því athafnasvæði, landsvæði eða flutningatæki.

2. Í ákvörðuninni skal tilgreina viðfangsefnið og tilganginn með athuginni og hvenær hún á að hefjast og réttinn til að áfrýja ákvörðuninni til dómstólsins. Í henni skal það einkum tilgreint sem staðfesti grunsemdir framkvæmdastjórnarinnar í skilningi 1. mgr. Framkvæmdastjórnin skal taka slíka ákvörðun að höfðu samráði við samkeppnisyfirvöld í aðildarríkinu þar sem athuginin verður gerð.

3. Ákvörðun, sem er samþykkt skv. 1. mgr., verður ekki komið til framkvæmda nema fyrir liggi heimild innlendra dómsmálayfirvalda í hlutaðeigandi aðildarríki. Innlend dómsmálayfirvöld skulu hafa eftirlit með því að ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar sé ósvikin og að þær þvingunarráðstafanir, sem stefnt er að, séu hvorki handahófskenndar né óþarflega umfangsmiklar, einkum með hliðsjón af því hversu alvarlegt meint brot er, mikilvægi þeirra sannanna sem leitað er, þátttöku hlutaðeigandi fyrirtækis og því hversu líklegt má telja að bókhald og viðskiptaskjöl, er varða viðfangsefni athugunarinnar, séu geymd á því athafnasvæði sem heimildin varðar. Innlendum dómsmálayfirvöldum er heimilt að biðja framkvæmdastjórnina, beint eða fyrir milligöngu samkeppnisyfirvalda í aðildarríkinu, um nákvæmar skýringar á þeim atriðum sem nauðsynleg teljast vegna eftirlits þeirra með því að þær þvingunarráðstafanir, sem stefnt er að, séu í réttu hlutfalli við brot.

Innlendum dómsmálayfirvöldum er þó ekki heimilt að vefengja nauðsyn þess að gera athugun eða krefjast þess að fá upplýsingar úr málsskjali framkvæmdastjórnarinnar. Einungis dómstólinn er til þess bær að fjalla um lögmæti ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar.

4. Embættismenn og fylgdarmenn þeirra, sem hafa umboð framkvæmdastjórnarinnar til að gera athugun, sem er fyrirskipuð í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar, skulu hafa það valdsvið sem mælt er fyrir um í a-, b- og c-lið 2. mgr. 20. gr.

Ákvæði 5. og 6. mgr. 20. gr. gilda að breyttu breytanda.

22. gr.

Rannsóknir samkeppnisyfirvalda í aðildarríkjunum

1. Samkeppnisyfirvöldum í aðildarríki er heimilt að láta fara fram hvers konar athugun eða gagnaöflun á yfirráðasvæði sínu samkvæmt landslögum fyrir hönd og á kostnað samkeppnisyfirvalda í öðru aðildarríki í því skyni að sannreyna að brot á 81. eða 82. gr. sáttmálans hafi átt sér stað. Skipti á og notkun upplýsinga, sem safnað er, skulu fara fram í samræmi við 12. gr.

2. Samkeppnisyfirvöld í aðildarríkjunum geta, að beiðni framkvæmdastjórnarinnar, tekið að sér að gera þær athuganir sem hún telur nauðsynlegar skv. 1. mgr. 20. gr. eða á grundvelli ákvörðunar skv. 4. mgr. 20. gr. Embættismenn samkeppnisyfirvalda í aðildarríkjunum, sem bera ábyrgð á þessum athugunum, og aðrir, sem þau hafa veitt umboð eða tilnefnt, skulu hafa það valdsvið sem þeim er veitt í samræmi við landslög.

Embættismönnum og fylgdarmönnum þeirra, sem hafa umboð framkvæmdastjórnarinnar, er heimilt að veita embættismönnum samkeppnisyfirvalda í því aðildarríki, þar sem athuginin fer fram, aðstoð ef framkvæmdastjórnin eða hlutaðeigandi yfirvald fer fram á það.

VI. KAFLI

VIÐURLÖG

23. gr.

Sektir

1. Framkvæmdastjórnin er heimilt að taka ákvörðun um að sekta fyrirtæki og samtök fyrirtækja um fjárhæð sem fer ekki yfir 1% af heildarveltu næstliðins rekstrarárs ef þau, vísvitandi eða af gáleysi:

- a) veita rangar eða villandi upplýsingar sem svar við beiðni skv. 17. gr. eða 2. mgr. 18. gr.,
- b) veita rangar, ófullnægjandi eða villandi upplýsingar sem svar við beiðni samkvæmt ákvörðun skv. 17. gr. eða 3. mgr. 18. gr. eða veita ekki upplýsingar innan tilskilins frests,
- c) framvísa ófullnægjandi bókhaldi eða öðrum viðskiptaskjölum þegar athuganir fara fram skv. 20. gr. eða neita að fallast á athugun sem fyrirskipuð hefur verið með ákvörðun skv. 4. mgr. 20. gr.,

- d) að því er varðar spurningu sem er lögð fyrir í samræmi við e-lið 2. mgr. 20. gr.,
- gefa rangt eða villandi svar,
 - leiðrétt ekki, innan tilskilins frests sem framkvæmdastjórnin setur, rangt, ófullnægjandi eða villandi svar sem starfsmaður hefur gefið, eða
 - svara ekki eða neita að veita fullnægjandi svar um málsatvik sem varða viðfangsefni og tilgang athugunar sem er fyrirskipuð með ákvörðun skv. 4. mgr. 20. gr.,
- e) hafa rofið innsigli sem embættismenn eða fylgdarmenn þeirra, sem hafa umboð framkvæmdastjórnarinnar, hafa komið fyrir í samræmi við d-lið 2. mgr. 20. gr.

2. Framkvæmdastjórninni er heimilt að taka ákvörðun um að sekta fyrirtæki og samtök fyrirtækja þegar þau, vísitandi eða af gáleysi:

- a) brjóta gegn 81. eða 82. gr. sáttmálans, eða
- b) brjóta í bága við ákvörðun um tímabundnar ráðstafanir skv. 8. gr., eða
- c) standa ekki við skuldbindingar sem eru bindandi á grundvelli ákvörðunar skv. 9. gr.

Fjárhæð sektar skal ekki vera hærri en 10% af heildarveltu næstliðsins rekstrarárs fyrir hvert fyrirtæki og hver samtök fyrirtækja sem eiga þátt í brotinu.

Ef brot samtaka tengjast starfsemi aðila þeirra skal fjárhæð sektar ekki vera hærri en 10% af heildarveltu hvers aðila sem er virkur á þeim markaði sem brot samtakanna hefur áhrif á.

3. Við ákvörðun um fjárhæð sektarinnar skal bæði taka tillit til þess hversu alvarlegt brotið er og hversu lengi það hefur viðgengist.

4. Ef samtök fyrirtækja eru sektuð með hliðsjón af veltu aðila að samtökunum og þau eru ekki gjaldhæf eru samtökin skuldbundin til að leita eftir framlagi frá aðilum að samtökunum til greiðslu sektarinnar.

Ef slík framlög berast samtökunum ekki innan þess frests sem framkvæmdastjórnin setur er henni heimilt að krefjast greiðslu sektarinnar beint frá einhverju þeirra fyrirtækja sem áttu fulltrúa í þeim stjórnun samtakanna sem hlut eiga að máli.

Þegar framkvæmdastjórnin hefur krafist greiðslu samkvæmt annarri undirgrein er henni heimilt, til að tryggja fullnaðargreiðslu sektarinnar, að krefja einhvern þann aðila að samtökunum, sem er virkur á þeim markaði þar sem brotið á sér stað, um greiðslu á mismuninum.

Framkvæmdastjórninni er hins vegar óheimilt að krefja þau fyrirtæki um greiðslu samkvæmt annarri eða þriðju undirgrein sem sýna fram á að þau hafi ekki unnið eftir ákvörðun samtakanna, þar sem hvatt er til brotsins, eða var ókunnugt um þá ákvörðun eða lagst gegn henni áður en framkvæmdastjórnin hóf rannsókn málsins.

Fjárskuldbinding hvers fyrirtækis vegna greiðslu sektarinnar skal ekki vera hærri en 10% af heildarveltu þess á næstliðnu rekstrarári.

5. Ákvarðanir, sem teknar eru skv. 1. og 2. mgr., varða ekki hegningarlög.

24. gr.

Févíti

1. Framkvæmdastjórninni er heimilt að taka ákvörðun um févíti á fyrirtæki eða samtök fyrirtækja sem nemur fjárhæð sem fer ekki yfir 5% af meðaldagsveltu næstliðsins rekstrarárs, reiknað frá þeim degi sem tilgreindur er í ákvörðuninni, í því skyni að þvinga þau til:

- a) að láta af broti á 81. eða 82. gr. sáttmálans í samræmi við ákvörðun skv. 7. gr.,

- b) að fara að ákvörðun um tímabundnar ráðstafanir skv. 8. gr.,
 - c) að standa við skuldbindingar sem eru bindandi á grundvelli ákvörðunar skv. 9. gr.,
 - d) að veita tæmandi og réttar upplýsingar sem hún hefur farið fram á með ákvörðun skv. 17. gr. eða 3. mgr. 18. gr.,
 - e) að fallast á athugun sem hún hefur fyrirskipað með ákvörðun skv. 4. mgr. 20. gr.
2. Þegar fyrirtæki eða samtök fyrirtækja hafa fullnægt þeirri skuldbindingu sem févítinu var ætlað að knýja fram er framkvæmdastjórninni heimilt að ákvarða lægri heildarfjárhæð févítis en orðið hefði samkvæmt upphaflegu ákvörðuninni. Ákvæði 4. mgr. 23. gr. gilda á hliðstæðan hátt.

VII. KAFLI

FYRNINGARFRESTUR

25. gr.

Fyrningarfrestur að því er varðar viðurlög

1. Valdsvið, sem framkvæmdastjórninni er falið skv. 23. og 24. gr., er með fyrirvara um eftirfarandi fyrningarfresti:
 - a) þrjú ár þegar um er að ræða brot á ákvæðum um upplýsingar sem krafist er eða framgang athugana,
 - b) fimm ár fyrir öll önnur brot.
2. Fresturinn hefst daginn sem brotið er framið. Sé hins vegar um áframhaldandi eða endurtekin brot að ræða skal fresturinn talinn frá þeim degi er brotinu lýkur.
3. Hefjist framkvæmdastjórnin eða samkeppnisyfirvöld í aðildarríki handa við rannsókn eða málsmeðferð er varðar brot skal gera hlé á fyrningarfresti vegna sekta eða févítis. Hlé er gert á fyrningarfresti frá og með þeim degi sem a.m.k. einu fyrirtæki eða samtökum fyrirtækja, sem aðild eiga að brotinu, er tilkynnt um aðgerðina. Aðgerðir, sem valda því að gert er hlé á fyrningarfresti, eru einkum:
 - a) skriflegar beiðnir um upplýsingar frá framkvæmdastjórninni eða samkeppnisyfirvöldum í aðildarríki,
 - b) skriflegt umboð til athugana sem framkvæmdastjórnin eða samkeppnisyfirvöld í aðildarríki veita embættismönnum sínum,
 - c) upphaf málsmeðferðar af hálfu framkvæmdastjórnarinnar eða samkeppnisyfirvalda í aðildarríki,
 - d) tilkynning um andmæli af hálfu framkvæmdastjórnarinnar eða samkeppnisyfirvalda í aðildarríki.
4. Hlé á fyrningarfresti gildir gagnvart öllum fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja sem eiga aðild að brotinu.
5. Í hvert sinn sem fyrningarfrestur er rofinn hefst jafnlangur frestur að nýju. Fyrningarfrestur rennur þó út eigi síðar en að tvöföldum fyrningarfresti liðnum án þess að framkvæmdastjórnin hafi ákvarðað sekt eða févíti. Framlengja skal frestinn sem þeim tíma nemur er hlé var gert á fyrningu skv. 6. mgr.
6. Gera skal hlé á fyrningarfresti vegna sekta eða févita á meðan ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar er til meðferðar hjá dómstólum.

26. gr.

Fyrningarfrestur til fullnustu viðurlaga

1. Vald framkvæmdastjórnarinnar til fullnustu ákvarðana skv. 23. og 24. gr. er með fyrirvara um fyrningarfrest til fimm ára.
2. Fresturinn hefst á þeim degi sem lokaákvörðun er tekin í málinu.
3. Gera skal hlé á fyrningarfresti til fullnustu viðurlaga þegar:
 - a) tilkynnt er um ákvörðun um breytingu á upphaflegri fjárhæð sektar eða févítis eða þegar umsókn um breytingu er hafnað,
 - b) framkvæmdastjórnin eða aðildarríki að beiðni framkvæmdastjórnarinnar hefst handa í þeim tilgangi að krefjast greiðslu á sekt eða févíti.
4. Í hvert sinn sem fyrningarfrestur er rofinn hefst jafnlangur frestur að nýju.
5. Fyrningarfrestur til fullnustu viðurlaga skal felldur niður tímabundið þegar:
 - a) greiðslufrestur er veittur,
 - b) fullnustu greiðslu er skotið á frest samkvæmt ákvörðun dómstólsins.

VIII. KAFLI

SKÝRSLUGJÖF OG ÞAGNARSKYLDA

27. gr.

Skýrslugjöf málsaðila, kvartenda og annarra

1. Áður en framkvæmdastjórnin tekur ákvörðun, eins og kveðið er á um í 7., 8. og 23. gr. og 24. gr. (2. mgr.), skal hún veita hlutaðeigandi einstaklingum, fyrirtækjum eða samtökum fyrirtækja, sem málsmeðferð hennar varðar, tækifæri til að skýra frá sjónarmiðum sínum í málum sem hún hefur andmælt. Framkvæmdastjórnin skal einungis byggja ákvarðanir sínar á andmælum sem málsaðilum hefur verið gefinn kostur á að tjá sig um. Kvartendur skulu hafa nán tengsl við málsmeðferðina.
2. Réttur hlutaðeigandi til varnar skal virtur að fullu í málinu. Þeir skulu hafa rétt til aðgangs að málsskjölum framkvæmdastjórnarinnar en taka skal tillit til lögmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín. Réttur til aðgangs að málsskjölum nær ekki til trúnaðarupplýsinga og innanhússskjala framkvæmdastjórnarinnar eða samkeppnisfyrvalda í aðildarríkjunum. Réttur til aðgangs nær t.a.m. ekki til bréfaskipta framkvæmdastjórnarinnar og samkeppnisfyrvalda í aðildarríkjunum eða innbyrðis milli samkeppnisfyrvalda, þ.m.t. skjöl samin skv. 11. og 14. gr. Ekkert í þessari málsgrein kemur í veg fyrir að framkvæmdastjórnin veiti og noti nauðsynlegar upplýsingar til að sanna brot.
3. Framkvæmdastjórninni er einnig heimilt að hlýða á málflutning annarra einstaklinga eða lögaðila telji hún ástæðu til þess. Verða skal við umsóknum þessara einstaklinga og lögaðila um skýrslugjöf geti þeir sýnt fram á að þeir hafi nægilegra hagsmuna að gæta. Samkeppnisfyrvöld í aðildarríkjunum geta einnig farið fram á það við framkvæmdastjórnina að aðrir einstaklingar eða lögaðilar fái að gefa skýrslu.
4. Ef framkvæmdastjórnin hyggst samþykkja ákvörðun skv. 9. eða 10. gr. skal hún birta gagnorða samantekt um málið og megininntak skuldbindinga eða fyrirhugaðra aðgerða. Þriðju aðilum, sem eiga hagsmuna að gæta, er heimilt að leggja fram athugasemdir sínar innan frests sem framkvæmdastjórnin setur og skal hann við birtingu vera minnst einn mánuður. Við birtingu skal taka tillit til lögmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

28. gr.

Þagnarskylda

1. Með fyrirvara um 12. og 15. gr. skulu upplýsingar, sem aflað er skv. 17. til 22. gr., einungis notaðar í þeim tilgangi sem lá að baki öflun þeirra.
2. Með fyrirvara um upplýsingaskipti og notkun upplýsinga, sem gert er ráð fyrir í 11., 12., 14., 15. og 27. gr., skulu framkvæmdastjórnin og samkeppnisyfirvöld í aðildarríkjunum, embættismenn þeirra og aðrir þeir sem vinna undir stjórn þessara yfirvalda, svo og embættismenn og opinberir starfsmenn annarra yfirvalda í aðildarríkjunum, ekki veita þær upplýsingar, sem farið er fram á, eða skiptast á þeim upplýsingum skv. þessari reglugerð né heldur þær upplýsingar sem falla undir þagnarskyldu. Þessi skylda tekur einnig til allra fulltrúa og sérfræðinga aðildarríkjanna sem sitja fundi ráðgjafarnefndarinnar skv. 14. gr.

IX. KAFLI

UNDANÞÁGUREGLUGERÐIR

29. gr.

Afturköllun í einstökum tilvikum

1. Ef framkvæmdastjórnin fær það vald með reglugerð ráðsins, t.d. reglugerð 19/65/EBE, reglugerð (EBE) nr. 2821/71, reglugerð (EBE) nr. 3976/87, reglugerð (EBE) nr. 1534/91 eða reglugerð (EBE) nr. 479/92, að beita 3. mgr. 81. gr. sáttmálans að því er varðar tiltekna flokka samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða er henni heimilt, að eigin frumkvæði eða á grundvelli kvörtunar, að afturkalla ávinning af slíkri undanþágureglugerð ef hún kemst að því að samningur, ákvörðun eða samstillt aðgerð, sem undanþágureglugerðin á við um, hafi í einhverju tilviki leitt til tiltekinna áhrifa sem samrýmast ekki 3. mgr. 81. gr. sáttmálans.
2. Ef samningar, ákvarðanir samtaka fyrirtækja eða samstilltar aðgerðir, sem reglugerð framkvæmdastjórnarinnar, sem um getur í 1. mgr, á við um, hafa þau áhrif í einhverju tilviki að samrýmist ekki 3. mgr. 81. gr. sáttmálans á yfirráðasvæði aðildarríkis eða hluta þess, sem ber öll einkenni sérstaks landfræðilegs markaðar, er samkeppnisyfirvöldum í því aðildarríki heimilt að afturkalla ávinning af viðkomandi reglu að því er þetta yfirráðasvæði varðar.

X. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

30. gr.

Birting ákvarðana

1. Framkvæmdastjórnin skal birta þær ákvarðanir sem hún tekur skv. 7. til 10. gr. og 23. og 24. gr.
2. Við birtingu skulu koma fram nöfn málsaðila og megininntak ákvörðunarinnar, þ.m.t. hvaða viðurlögum er beitt. Við birtingu skal taka tillit til lögmætra hagsmuna fyrirtækja sem vilja varðveita viðskiptaleyndarmál sín.

31. gr.

Endurskoðun dómstólsins

Dómstóllinn hefur ótakmarkaða lögsögu til að fjalla um lögmæti ákvarðana framkvæmdastjórnarinnar um sektir eða fávíti. Honum er heimilt að fella niður sekt eða fávíti og hækka eða lækka fjárhæðir þeirra.

32. gr.

Undantekningar

Þessi reglugerð gildir ekki um:

- a) alþjóðlega þjónustu með leiguskip eins og skilgreint er í a-lið 3. mgr. 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 4056/86,
- b) sjóflutningaþjónustu milli hafna í einu og sama aðildarríkinu eingöngu eins og mælt er fyrir um í 2. mgr. 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 4056/86,
- c) flutninga í lofti milli flugvalla í Bandalaginu og þriðju landa.

33. gr.

Framkvæmdarákvæði

1. Framkvæmdastjórninni er heimilt að gera viðeigandi ráðstafanir til að beita þessari reglugerð. Þær ráðstafanir geta m.a. tekið til:

- a) framsetningar, efnis og annarra atriða kvartana sem eru lagðar fram skv. 7. gr. og þeirrar málsmeðferðar sem lýtur að frávísun kvartana,
- b) hagnýtrar tilhögunar á upplýsingaskiptum og samráði sem kveðið er á um í 11. gr.,
- c) hagnýtrar tilhögunar við skýrslugjöf sem kveðið er á um í 27. gr.

2. Áður en framkvæmdastjórnin samþykkir ráðstafanir skv. 1. mgr. skal hún birta drög að þeim og bjóða öllum hagsmunaaðilum að skila inn athugasemdum sínum innan þess frests sem settur er og skal hann ekki vera skemmri en einn mánuður. Áður en framkvæmdastjórnin birtir drög að ráðstöfunum og samþykkir þær skal hún hafa samráð við ráðgjafarnefndina um samkeppnishömlur og yfirburðastöðu.

XI. KAFLI

BRÁÐABIRGÐA-, BREYTINGAR- OG LOKAÁKVÆÐI

34. gr.

Bráðabirgðaákvæði

1. Umsóknir til framkvæmdastjórnarinnar skv. 2. gr. reglugerðar nr. 17, tilkynningar skv. 4. og 5. gr. þeirrar reglugerðar og samsvarandi umsóknir og tilkynningar skv. reglugerð (EBE) nr. 1017/68, reglugerð (EBE) nr. 4056/86 og reglugerð (EBE) nr. 3975/87 falla úr gildi frá þeim degi sem beiting þessarar reglugerðar hefst.

2. Ráðstafanir tengdar málsmeðferð, sem eru gerðar samkvæmt reglugerð nr. 17 og reglugerð (EBE) nr. 1017/68, reglugerð (EBE) nr. 4056/86 og reglugerð (EBE) nr. 3975/87, gilda áfram að því er varðar beitingu þessarar reglugerðar.

35. gr.

Tilnefning samkeppnisyfirvalda í aðildarríkjum

1. Aðildarríkin skulu tilnefna samkeppnisyfirvöld eða önnur yfirvöld sem annast skulu beitingu 81. og 82. gr. sáttmálans með þeim hætti að farið sé með skilvirkum hætti að ákvæðum þessarar reglugerðar. Gera skal nauðsynlegar ráðstafanir til að veita þessum yfirvöldum vald til að beita þessum greinum fyrir 1. maí 2004. Tilnefnd yfirvöld geta einnig verið dómstólar.

2. Ef innlend stjórnvöld og dómsmálafyrirvöld hafa umboð til að annast framkvæmd samkeppnislaga Bandalagsins er aðildarríkjunum heimilt að fá mismunandi landsyfyrirvöldum, hvort sem um er að ræða stjórnvöld eða dómsmálafyrirvöld, ólíkt valdsvið og hlutverk.

3. Áhrif 6. mgr. 11. gr. ná til yfirvalda sem aðildarríkin tilnefna, þ.m.t. dómstólar sem hafa hlutverki að gegna við undirbúning og samþykkt þeirra tegunda ákvarðana sem mælt er fyrir um í 5. gr. Áhrif 6. mgr. 11. gr. ná ekki til dómstóla sem starfa sem endurskoðunardómstólar að því er varðar þær tegundir ákvarðana sem mælt er fyrir um í 5. gr.

4. Ef yfirvald fer með mál, vegna samþykktar á tilteknum tegundum ákvarðana sem greint er frá í 5. gr., fyrir dómsmálafyrirvöld í aðildarríki, önnur en til saksóknara, og að því tilskildu að farið sé að skilmálum þessarar málsgreinar, skulu áhrif 6. mgr. 11. gr., þrátt fyrir 3. mgr., einungis ná til þess yfirvalds sem sækir málið og skal það yfirvald draga kröfu sína fyrir dómsmálafyrirvaldinu til baka ef framkvæmdastjórnin hefur málsmeðferð og afturköllun málsins verður til þess að unnt er að ljúka innlendri málsmeðferð með árangursríkum hætti.

36. gr.

Breyting á reglugerð (EBE) nr. 1017/68

Reglugerð (EBE) nr. 1017/68 er breytt sem hér segir:

1. Ákvæði 2. gr. séu felld úr gildi.
2. Í stað orðanna „Það bann sem mælt er fyrir um í 2. gr.“ í 1. mgr. 3. gr. komi „Bannið í 1. mgr. 81. gr. sáttmálans“.
3. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 4. gr.:
 - a) í stað orðanna „Samningar þeir, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir sem um getur í 2. gr.“ í 1. mgr. komi „Samningar, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir skv. 1. mgr. 81. gr. sáttmálans“,
 - b) í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Ef framkvæmd samnings, ákvörðunar eða samstilltrar aðgerðar, sem fellur undir 1. mgr., hefur í tilteknu tilviki áhrif sem samrýmast ekki kröfum 3. mgr. 81. gr. sáttmálans er heimilt að krefjast þess að fyrirtæki eða samtök fyrirtækja sjái til þess að þau áhrif verði að engu.“
4. Ákvæði 5. til 29. gr. séu felld úr gildi með þeirri undantekningu að 3. mgr. 13. gr. gildir áfram að því er varðar ákvarðanir sem eru samþykktar skv. 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1017/68 fyrir þann dag sem þessari reglugerð er beitt og þar til þessar ákvarðanir falla úr gildi.
5. Ákvæði 2., 3. og 4. mgr. 30. gr. falli brott.

37. gr.

Breyting á reglugerð (EBE) nr. 2988/74

Eftirfarandi grein bætist við í reglugerð (EBE) nr. 2988/74:

„7. gr. a

Undantekning

Þessi reglugerð tekur ekki til ráðstafana sem eru gerðar samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 1/2003 frá 16. desember 2002 um framkvæmd samkeppnisreglna sem mælt er fyrir um í 81. og 82. gr. sáttmálans (*).

(*) Stjtið. EB L 1, 4.1.2003, bls. 1.“

38. gr.

Breyting á reglugerð (EBE) nr. 4056/86

Reglugerð (EBE) nr. 4056/86 er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 7. gr.:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Brot á skuldbindingu

Þegar hlutaðeigandi aðilar uppfylla ekki skuldbindingu sem, skv. 5. gr., er skilyrði fyrir undanþágu sem kveðið er á um í 3. gr. getur framkvæmdastjórnin, í því skyni að binda enda á brotið og með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í reglugerð ráðsins (EB) nr. 1/2003 frá 16. desember 2002 um framkvæmd samkeppnisreglna sem mælt er fyrir um í 81. og 82. gr. sáttmálans (*), samþykkt ákvörðun, þar sem þeim eru annaðhvort bannaðar tilteknar athafnir eða þeir skyldaðir til þeirra, eða afturkallað hópundanþágu sem þeir nutu.

(*) Stjtið. EB L 1, 4.1.2003, bls. 1.“

b) Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 2. mgr.:

i) Í stað orðanna „í samræmi við skilmálanna sem mælt er fyrir um í II. þætti“ í a-lið komi „í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 1/2003“.

ii) Í stað annars málslíðar annarrar undirgreinar í i-lið c-liðar komi eftirfarandi:

„Jafnframt skal hún úrskurða, í samræmi við 9. gr. reglugerðar (EB) nr. 1/2003, hvort samþykja eigi skuldbindingar sem hlutaðeigandi fyrirtæki bjóða með hliðsjón m.a. af því að hleypa að markaðnum skipafélögum sem standa utan samsiglingakerfisins.“

2. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 8. gr.:

a) 1. mgr. falli brott.

b) Í stað orðanna „samkvæmt 10. gr.“ í 2. mgr. komi „samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1/2003“.

c) 3. mgr. falli brott.

3. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 9. gr.:

a) Í stað orðanna „ráðgjafarnefndinni sem um getur í 15. gr.“ í 1. mgr. komi „ráðgjafarnefndinni sem um getur í 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 1/2003“.

b) Í stað orðanna „ráðgjafarnefndina sem um getur í 15. gr.“ í 2. mgr. komi „ráðgjafarnefndina sem um getur í 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 1/2003“.

4. Ákvæði 10. til 25. gr. séu felld úr gildi með þeirri undantekningu að 3. mgr. 13. gr. gildir áfram að því er varðar ákvarðanir sem eru samþykktar skv. 3. mgr. 81. gr. sáttmálans fyrir þann dag sem þessari reglugerð er beitt og þar til þessar ákvarðanir falla úr gildi.

5. Orðin „framsetningu, efni og önnur atriði er varða kærur samkvæmt 10. gr., umsóknir samkvæmt 12. gr. og skýrslugjöf samkvæmt 1. og 2. mgr. 23. gr.“ í 26. gr. falli brott.

39. gr.

Breyting á reglugerð (EBE) nr. 3975/87

Ákvæði 3. til 19. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3975/87 eru felld úr gildi með þeirri undantekningu að 3. mgr. 6. gr. gildir áfram að því er varðar ákvarðanir sem eru samþykktar skv. 3. mgr. 81. gr. sáttmálans fyrir þann dag sem þessari reglugerð er beitt og þar til þessar ákvarðanir falla úr gildi.

40. gr.

Breyting á reglugerðum nr. 19/65/EBE, EBE nr. 2821/71 og EBE nr. 1534/91

Ákvæði 7. gr. reglugerðar nr. 19/65/EBE, 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2821/71 og 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1534/91 eru felld úr gildi.

41. gr.

Breyting á reglugerð (EBE) nr. 3976/87

Reglugerð (EBE) nr. 3976/87 er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað 6. gr.:

„6. gr.

Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við ráðgjafarnefndina sem um getur í 14. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1/2003 frá 16. desember 2002 um framkvæmd samkeppnisreglna sem mælt er fyrir um í 81. og 82. gr. sáttmálans (*) áður en hún birtir drög að reglugerð og áður en hún samþykkir reglugerð.

(*) Stjtið. EB L 1, 4.1.2003, bls. 1.“

2. Ákvæði 7. gr. séu felld úr gildi.

42. gr.

Breyting á reglugerð (EBE) nr. 479/92

Reglugerð (EBE) nr. 479/92 er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað 5. gr.:

„5. gr.

Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við ráðgjafarnefndina sem um getur í 14. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1/2003 frá 16. desember 2002 um framkvæmd samkeppnisreglna sem mælt er fyrir um í 81. og 82. gr. sáttmálans (*) áður en hún birtir drög að reglugerð og áður en hún samþykkir reglugerð.

(*) Stjtið. EB L 1, 4.1.2003, bls. 1.“

2. Ákvæði 6. gr. séu felld úr gildi.

43. gr.

Niðurfelling reglugerða nr. 17 og nr. 141

1. Reglugerð nr. 17 er felld úr gildi með þeirri undantekningu að 3. mgr. 8. gr. gildir áfram að því er varðar ákvarðanir sem eru samþykktar skv. 3. mgr. 81. gr. sáttmálans fyrir þann dag sem þessari reglugerð er beitt og þar til þessar ákvarðanir falla úr gildi.

2. Reglugerð nr. 141 er felld úr gildi.

3. Litið skal á tilvísanir í niðurfelldar reglugerðir sem tilvísanir í þessa reglugerð.

44. gr.

Skýrsla um beitingu þessarar reglugerðar

Eigi síðar en fimm árum eftir þann dag sem beiting þessarar reglugerðar hefst skal framkvæmdastjórnin gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um framkvæmd þessarar reglugerðar, einkum um beitingu 6. mgr. 11. gr. og 17. gr.

Framkvæmdastjórnin skal meta, á grundvelli þessarar skýrslu, hvort rétt sé að leggja það til við ráðið að þessi reglugerð verði endurskoðuð.

45. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún öðlast gildi frá 1. maí 2004.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 16. desember 2002.

Fyrir hönd ráðsins,

M. FISCHER BOEL

forseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 363/2004

2007/EES/26/37

frá 25. febrúar 2004

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 68/2001 um beitingu 87. og 88. gr. EB-sáttmálans gagnvart aðstoð til menntunar (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 994/98 frá 7. maí 1998 um beitingu 92. og 93. gr. stofnsáttmála Evrópubandalagsins gagnvart tilteknum flokkum altækra ríkisaðstoðar ⁽¹⁾, einkum iv-lið a-liðar 1. mgr. 1. gr.,að birtum drögum að þessari reglugerð ⁽²⁾,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um ríkisaðstoð,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 68/2001 ⁽³⁾ er kveðið á um sérstök skilyrði að því er varðar aðstoð sem veita á til litilla og meðalstórra fyrirtækja. Í reglugerð (EB) nr. 68/2001 eru litil og meðalstór fyrirtæki skilgreind á sama hátt og í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 96/280/EB frá 3. apríl 1996 um skilgreiningu á litlum og meðalstórum fyrirtækjum ⁽⁴⁾. Í stað þeirra tilmæla eru komin tilmæli 2003/361/EB frá 6. maí 2003 um skilgreiningu á örfyrirtækjum, litlum og meðalstórum fyrirtækjum ⁽⁵⁾ sem öðlast gildi 1. janúar 2005. Með tilliti til réttaröryggis skal skilgreiningin sem notuð er í reglugerð (EB) nr. 68/2001 vera sú sama og notuð er í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 70/2001 frá 12. janúar 2001 um beitingu 87. og 88. gr. EB-sáttmálans gagnvart ríkisaðstoð til litilla og meðalstórra fyrirtækja ⁽⁶⁾.
- 2) Reynslan sýnir að æskilegt er að hafa sameinað og einfaldað kerfi fyrir tilkynningu ársskýrslna sem samþykkt er skv. 27. gr. í reglugerð ráðsins (EB) nr. 659/1999 frá 22. mars 1999 um ítarlegar reglur um beitingu 93. gr. EB-sáttmálans ⁽⁷⁾. Rétt er að þau sértæku ákvæði um skýrslugjöf, sem mælt er fyrir um í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 68/2001, gildi eingöngu þar til slíkt almennt skýrslugjafakerfi hefur verið samþykkt.
- 3) Nauðsynlegt er að mæla fyrir um ákvæði til að meta hvort aðstoð til menntunar, sem veitt var án fyrirframheimildar framkvæmdastjórnarinnar, áður en reglugerð (EB) nr. 68/2001 öðlaðist gildi, samrýmist sameiginlega markaðinum.

- 4) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 68/2001 til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Reglugerð (EB) nr. 68/2001 er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað 1. gr.:

„I. gr.

Gildissvið

Þessi reglugerð gildir um aðstoð til menntunar í öllum starfsgreinum, þ.m.t. starfsemi í tengslum við framleiðslu, vinnslu og markaðssetningu varanna sem eru taldar upp í I. viðauka við sáttmálann, þó ekki aðstoð sem fellur undir gildissvið reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1407/2002 (*).

(*) Stjtið. EB L 205, 2.8.2002, bls. 1.“

2. Eftirfarandi komi í stað b- og c-liðar 2. gr.:

„b), „litil og meðalstór fyrirtæki“: fyrirtæki eins og þau eru skilgreind í I. viðauka við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 70/2001 (*),

c) „stór fyrirtæki“: fyrirtæki sem falla ekki undir skilgreininguna á litlum og meðalstórum fyrirtækjum,

(*) Stjtið. EB L 10, 13.1.2002, bls. 33.“

3. Eftirfarandi komi í stað 3. mgr. 7. gr.:

„3. Aðildarríkin skulu taka saman ársskýrslu um beitingu þessarar reglugerðar í samræmi við framkvæmdarákvæðin um form og efni ársskýrslna sem mælt er fyrir um skv. 27. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 659/1999 (*).

Þar til slík ákvæði öðlast gildi skulu aðildarríkin taka saman ársskýrslu um beitingu þessarar reglugerðar fyrir hvert heilt almanaksár, sem þessi reglugerð gildir eða hluta almanaksárs, á því formi, sem mælt er fyrir um í III. viðauka, og einnig á tölvutæku formi. Aðildarríkin skulu láta framkvæmdastjórninni í té slíka skýrslu eigi síðar en þremur mánuðum eftir að tímabilinu, sem fjallað er um í skýrslunni, lýkur.

(*) Stjtið. EB L 83, 27.3.1999, bls. 1.“

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 63, 28.2.2004, bls. 20. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 131/2004, 24. september 2004 um breytingu á XV. viðauka (Statsstøtte) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 49.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 142, 14.5.1998, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 190, 12.8.2003, bls. 2.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 10, 13.1.2001, bls. 20.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 107, 30.4.1996, bls. 4.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 124, 20.5.2003, bls. 36.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 10, 13.1.2001, bls. 33.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 83, 27.3.1999, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með aðildarlögunum frá 2003.

4. Eftirfarandi 7. gr. a bætist við:

„7. gr. a

Bráðabirgðaákvæði

Aðstoðarkerfi, sem er hrundið í framkvæmd áður en reglugerð þessi öðlast gildi, og aðstoð veitt samkvæmt þessum kerfum án heimildar framkvæmdastjórnarinnar og í bága við tilkynningarskylduna, sem um getur í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans, skulu vera samrýmanleg sameiginlega markaðinum í skilningi 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og njóta undanþágu ef þau uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í a-lið 2. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 3. gr.

Stök aðstoð utan allra kerfa, sem veitt er áður en þessi reglugerð öðlast gildi án heimildar framkvæmdastjórnarinnar og í bága við tilkynningarskylduna, sem

um getur í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans, skal teljast samrýmanleg sameiginlega markaðinum í skilningi 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og njóta undanþágu ef hún uppfyllir öll skilyrði þessarar reglugerðar, að undanskilinni þeirri kröfu 1. mgr. 3. gr. að visað skuli með skýrum hætti í þessa reglugerð.

Framkvæmdastjórnin skal meta alla aðstoð, sem uppfyllir ekki þessi skilyrði, í samræmi við viðkomandi ramma, viðmiðunarreglur, orðsendingar og tilkynningar.“

5. I. viðauki falli brott.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 25. febrúar 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mario MONTI

framkvæmdastjóri.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 364/2004

2007/EES/26/38

frá 25. febrúar 2004

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 70/2001 að því er varðar rýmkun gildissviðs hennar þannig að hún taki til aðstoðar til eflingar rannsóknnum og þróun (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 994/98 frá 7. maí 1998 um beitingu 92. og 93. gr. stofnsáttmála Evrópubandalagsins gagnvart tilteknum flokkum altækrar ríkisaðstoðar ⁽¹⁾, einkum i-lið a-liðar og b-lið 1. mgr. 1. gr.,

að birtum drögum að þessari reglugerð ⁽²⁾,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um ríkisaðstoð,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Skilgreiningin á litlum og meðalstórum fyrirtækjum, sem notuð er í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 70/2001 frá 12. janúar 2001 ⁽³⁾ um beitingu 87. og 88. gr. EB-sáttmálans gagnvart ríkisaðstoð til litilla og meðalstórra fyrirtækja, er sú sama og notuð er í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 96/280/EB frá 3. apríl 1996 um skilgreiningu á litlum og meðalstórum fyrirtækjum ⁽⁴⁾. Í stað þeirra tilmæla eru komin tilmæli 2003/361/EB frá 6. maí 2003 um skilgreiningu á örfyrirtækjum, litlum og meðalstórum fyrirtækjum ⁽⁵⁾ sem gilda frá og með 1. janúar 2005.
- 2) Skýra skal reglurnar í þeim tilvikum þegar fjárfest er á svæðum sem eiga rétt á svæðisbundinni aðstoð en í starfsgrein þar sem svæðisbundin aðstoð er bönnuð. Efri mörk svæðisbundinnar aðstoðar skulu því aðeins gilda ef svæðið þar sem fjárfestingin er gerð og starfsgreinin sem styrkþeginn tilheyrir uppfyllir skilyrði um svæðisbundna aðstoð. Skýra skal reglurnar um tilkynningu stakra styrkveitinga í miklum mæli sem fara yfir ákveðin mörk í samræmi við það.
- 3) Reynslan sýnir að æskilegt er að hafa sameinað og einfaldað kerfi fyrir tilkynningu ársskýrslna sem samþykkt er skv. 27. gr. í reglugerð ráðsins (EB) nr. 659/1999 frá 22. mars 1999 um ítarlegar reglur um beitingu 93. gr. EB-sáttmálans ⁽⁶⁾. Því er rétt er að þau sértæku ákvæði um skýrslugjöf, sem mælt er fyrir um í III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 70/2001, gildi eingöngu þar til slíkt almennt tilkynningarkerfi fyrir skýrslur hefur verið samþykkt.

- 4) Nauðsynlegt er að mæla fyrir um ákvæði um mat á því hvort styrkir til litilla og meðalstórra fyrirtækja, sem veittir voru án fyrirframheimildar framkvæmdastjórnarinnar áður en reglugerð (EB) nr. 70/2001 öðlaðist gildi, samrýmist sameiginlega markaðinum.

- 5) Aðstoð við rannsóknir og þróun getur stuðlað að hagvexti, aukið samkeppnishæfni og hleypt auknum krafti í atvinnulíf. Aðstoð við rannsóknir og þróun í litlum og meðalstórum fyrirtækjum er brýn vegna þess að einn helsti ókosturinn við skipulagsform litilla og meðalstórra fyrirtækja er að þeim getur reynst erfitt að fá aðgang að tækninýjungum og tæknifyrfærslu. Jafnframt er það mat framkvæmdastjórnarinnar í rammaákvæðum Bandalagsins um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunar ⁽⁷⁾ að gera megi ráð fyrir að ríkisaðstoð til rannsókna og þróunar verði litlum og meðalstórum fyrirtækjum hvatning til að stunda meiri rannsóknir og þróun þar eð litil og meðalstór fyrirtæki verja almennt litlum hluta veltu sinnar í rannsóknar- og þróunarstarf. Framkvæmdastjórnin hefur því ákveðið, á grundvelli reynslu sinnar af að beita rammaákvæðum Bandalagsins um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunar í litlum og meðalstórum fyrirtækjum, að rétt sé að slík aðstoð sé undanþegin þeirri skyldu að tilkynna hana fyrirfram og einnig að teknu tilliti til þess að litlar líkur eru á því að slík aðstoð hafi neikvæð áhrif á samkeppni. Þetta á einnig við um aðstoð vegna hagkvæmnisathugana og aðstoð við að greiða einkaleyfakostnað auk stakrar aðstoðar sem er ekki yfir ákveðnum mörkum.

- 6) Gildissvið reglugerðar (EB) nr. 70/2001 skal því rýmkað svo að það nái til aðstoðar við rannsóknir og þróun sem veitt er litlum og meðalstórum fyrirtækjum í sem flestum starfsgreinum.

- 7) Breyta skal tilteknum skilgreiningum í reglugerð (EB) nr. 70/2001 svo að tekið sé tillit til sérkenna ríkisaðstoðar við rannsóknir og þróun og bæta skal öðrum við. Einkum skal bæta við skilgreiningum á stigum rannsókna og þróunar sem er að finna í I. viðauka við rammaákvæði Bandalagsins um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunar. Skrá yfir styrkhæfan kostnað skal samsvara skránni í II. viðauka við rammaákvæðin en innihalda nánari útskýringar til að það komi fram að reglugerðin gildir í aðildarríkjunum án frekari lögfestingar. Styrkþegar skulu ekki geta fengið tvöfalda styrkveitingu vegna sams konar rannsóknarmiðurstaðna.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 63, 28.2.2004, bls. 22. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 131/2004, 24. september 2004 um breytingu á XV. viðauka (Ríkisaðstoð) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 49.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 142, 14.5.1998, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 190, 12.8.2003, bls. 3.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 10, 13.1.2001, bls. 33.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 107, 30.4.1996, bls. 4.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 124, 20.5.2003, bls. 36.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 83, 27.3.1999, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með aðildarlögunum frá 2003.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB C 45, 17.2.1996, bls. 5.

- 8) Leiðbeiningarnar í rammaákvæðum Bandalagsins um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunar varðandi það hvort tilteknar ráðstafanir teljist ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 87. gr. sáttmálans eiga einnig við í þessari reglugerð.
- 9) Í því skyni að hvetja til miðlunar rannsóknarniðurstaðna geta lítil og meðalstór fyrirtæki fengið aðstoð vegna kostnaðar við öflun og staðfestingu einkaleyfa og annarra eignarréttinda á sviði iðnaðar sem verða til við rannsóknar- og þróunarstarfsemi. Þótt sú starfsemi sem leiddi til réttindanna sem um ræðir hafi einnig fengið aðstoð skal það ekki vera skilyrði fyrir því að slík aðstoð njóti undanþágu. Nægilegt er að starfsemin hafi uppfyllt skilyrði til fá aðstoð vegna rannsókna og þróunar.
- 10) Ekki getur öll aðstoð vegna rannsókna og þróunar hjá litlum og meðalstórum fyrirtækjum notið undanþágu samkvæmt reglugerð (EB) nr. 70/2001. Efri mörkin í rammaákvæðum Bandalagsins um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunar, sem gilda um einstakar tilkynningar, skulu einnig gilda um staka aðstoð sem kann að njóta undanþágu samkvæmt þeirri reglugerð. Sérstakar reglur skulu einnig gilda áfram um Eureka-verkefni sem falla innan gildissviðs yfirlýsingar ráðherraráðstefnunnar sem fram fór í Hannover 6. nóvember 1985 og eru taldar þjóna samevrópskum hagsmunum.
- 11) Samkvæmt reglugerð (EB) nr. 70/2001 skal aðstoð ekki njóta undanþágu ef hún er veitt í formi fyrirframgreiðslu sem, tilgreind sem hlutfall af styrkhæfum kostnaði, er hærri en umfang aðstoðar sem mælt er fyrir um í þeirri reglugerð og fæst aðeins endurgreidd ef rannsóknarstarfsemin ber árangur, eins og kveðið er á um í rammaákvæðunum um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunar, þar eð framkvæmdastjórnin metur endurgreiðslu aðstoðar í hverju tilviki fyrir sig að teknu tilliti til fyrirhugaðra endurgreiðsluskilmála.
- 12) Reglugerð (EB) nr. 70/2001, eins og henni er breytt með þessari reglugerð, gildir aðeins um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunar sem veitt er litlum og meðalstórum fyrirtækjum. Rammaákvæði Bandalagsins um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunar munu áfram verða notuð við mat á allri aðstoð við rannsóknir og þróun sem tilkynnt er til framkvæmdastjórnarinnar.
- 13) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 70/2001 til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Reglugerð (EB) nr. 70/2001 er breytt sem hér segir:

1. ákvæðum 2. mgr. 1. gr. er breytt sem hér segir:

a) eftirfarandi komi í stað a-liðar:

„a) starfsemi sem tengist framleiðslu, vinnslu eða markaðssetningu vara sem eru skráðar í I. viðauka við sáttmálann að því er varðar 4. og 5. gr.“

b) eftirfarandi d-liður bætist við:

„d) aðstoð sem fellur undir gildissvið reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1407/2002 (*).“

(*) Stjtið. EB L 205, 2.8.2002, bls. 1.

2. 2. gr. er breytt sem hér segir:

a) eftirfarandi undirgrein bætist við í e-lið:

„Heildarumfang aðstoðar við rannsóknar- og þróunarverkefni, sem unnið er í samstarfi opinberra rannsóknarstofnana og fyrirtækja, skal reiknað á grundvelli samanlagðrar aðstoðar sem fæst með beinum stuðningi stjórnvalda við tiltekið rannsóknarverkefni og, teljist það aðstoð, framlögum til verkefnisins frá opinberum æðri mennta- eða rannsóknarstofnunum sem ekki eru reknar í hagnaðarskyni.“

b) eftirfarandi liðir, h-, i- og j-liður, bætast við:

„h) „grunnrannsóknir“: starfsemi sem ætlað er að auka við vísindalega og tæknilega þekkingu sem ekki tengist iðnaðar- eða viðskiptamarkmiðum,

i) „iðnaðarrannsóknir“: skipulagðar rannsóknir eða veigamiklar athuganir sem beinast að því að afla nýrrar þekkingar með það að markmiði að slík þekking geti orðið gagnleg við þróun nýrra vara, ferla eða þjónustu eða til að koma í kring mikilvægum umbótum á vörum, ferlum eða þjónustu sem fyrir er,

j) „þróunarstarf áður en að markaðssetningu kemur“: mótun niðurstaðna iðnaðarrannsókna í áætlun, fyrirkomulag eða hönnun nýrra, breyttra eða endurbættra vara, ferla eða þjónustu, hvort heldur er til sölu eða notkunar, þ.m.t. fyrsta frummynd sem telst ekki hæf sem verslunarvara. Það getur einnig falið í sér hugmyndavinnu og hönnun annarra vara, ferla eða þjónustu og fyrstu kynningu eða tilraunaverkefni, að því tilskildu að ekki sé unnt að umbreyta þessum verkefnum til iðnaðarnota eða nýta þau í viðskiptalegum tilgangi. Það felur ekki í sér venju- eða reglubundnar breytingar á vörum, framleiðslulínum, framleiðsluferlum, þjónustu sem fyrir er og annarri yfirstandandi starfsemi, jafnvel þótt þessar breytingar geti talist til endurbóta.“

3. í stað 2. og 3. mgr. 4. gr. komi eftirfarandi:

„2. Þegar fjárfest er á svæðum eða í starfsgreinum, sem eiga ekki rétt á svæðisbundinni aðstoð samkvæmt a- og c-lið 3. mgr. 87. gr. sáttmálans á þeim tíma sem aðstoðin er veitt, skal umfang aðstoðar, brúttó, ekki fara yfir:

a) 15% þegar um lítil fyrirtæki er að ræða,

b) 7,5% þegar um meðalstór fyrirtæki er að ræða.

3. Þegar fjárfest er á svæðum og í starfsgreinum sem eiga rétt á svæðisbundinni aðstoð þegar aðstoðin er veitt skal umfang aðstoðar ekki fara yfir efri mörk svæðisbundinnar aðstoðar í formi fjárfestinga, sem eru ákvörðuð á kortinu sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt fyrir hvert aðildarríki, um meira en:

- a) 10 prósentustig, brúttó, á svæðum sem falla undir c-lið 3. mgr. 87. gr., að því tilskildu að heildarumfang nettóaðstoðar fari ekki yfir 30%, eða
- b) 15 prósentustig, brúttó, á svæðum sem falla undir a-lið 3. mgr. 87. gr., að því tilskildu að heildarumfang nettóaðstoðar fari ekki yfir 75%.

Efri mörk svæðisbundinnar aðstoðar skulu því aðeins gilda að aðstoðin sé veitt með þeim skilyrðum að fjárfestingin standi yfir í a.m.k. fimm ár á svæðinu þar sem styrkurinn er veittur og að framlag styrkþega til fjármögnunar hennar sé a.m.k. 25%.

4. eftirfarandi greinar, 5. gr. a, 5. gr. b og 5. gr. c bætast við:

„5. gr. a

Aðstoð til rannsókna og þróunar

1. Aðstoð til rannsókna og þróunar telst samrýmast sameiginlega markaðnum í skilningi c-liðar 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og skal vera undanþegin tilkynningaskyldunni sem um getur í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans ef hún uppfyllir skilyrði í 2. til 5. mgr.

2. Verkefnið sem nýtur aðstoðar verður að falla algerlega undir eitthvert af þeim stigum rannsókna og þróunar sem skilgreind eru í h-, i- og j-lið 2. gr.

3. Umfang aðstoðar, brúttó, reiknað á grundvelli styrkhæfs kostnaðar verkefnisins, skal ekki fara yfir:

- a) 100% fyrir grunnrannsóknir,
- b) 60% fyrir iðnaðarrannsóknir,
- c) 35% fyrir þróunarstarf áður en að markaðssetningu kemur.

Ef verkefni felur í sér mismunandi stig rannsókna og þróunar skal leyfilegt umfang aðstoðar ákveðið á grundvelli vegins meðaltals leyfilegs umfangs aðstoðar í hverju tilviki fyrir sig, reiknað á grundvelli þess styrkhæfa kostnaðar sem um að ræða.

Þegar um er að ræða samstarfsverkefni skal hámarksfjárhæð aðstoðar til hvers styrkþega ekki fara yfir leyfilegt umfang aðstoðar sem reiknað er með hliðsjón af styrkhæfum kostnaði viðkomandi styrkþega.

4. Efri mörk í 3. mgr. má hækka við eftirfarandi aðstæður þangað til umfang aðstoðar, brúttó, nemur að hámarki 75% fyrir iðnaðarrannsóknir og 50% fyrir þróunarstarf áður en að markaðssetningu kemur:

- a) ef verkefnið er unnið á svæði, sem uppfyllir skilyrði um svæðisbundna aðstoð þegar aðstoðin er veitt, má hækka hámarksumfang aðstoðarinnar um 10 prósentustig, brúttó, á svæðum sem falla undir a-lið 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og um fimm prósentustig,

brúttó, á svæðum sem falla undir c-lið 3. mgr. 87. gr. sáttmálans,

- b) ef markmiðið með verkefninu er að vinna að rannsóknum sem verða hugsanlega notaðar í fleiri en einni starfsgrein og beinast að þverfaglegri nálgun í samræmi við markmið, verkefni og tæknileg stefnumið tiltekens verkefnis eða áætlunar sem framkvæmd er samkvæmt sjöttu rammaáætluninni á sviði rannsókna og þróunar, sem komið var á fót með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1513/2002/EB, eða síðari rammaáætlunum á sviði rannsókna og þróunar eða Eureka, má hækka hámarksumfang aðstoðarinnar um 15 prósentustig, brúttó,

- c) hámarksumfang aðstoðar má hækka um 10 prósentustig ef eitt eftirfarandi skilyrði er uppfyllt:

- i) verkefnið felur í sér skilvirkt samstarf yfir landamæri á milli a.m.k. tveggja sjálfstæðra aðila í tveimur aðildarríkjum, einkum að því er varðar samræmingu innlendar stefnu á sviði rannsókna og þróunar. Ekkert einstakt fyrirtæki í aðildarríkinu, sem veitir aðstoðina, má bera meira en 70% af styrkhæfum kostnaði, eða

- ii) verkefnið felur í sér skilvirkt samstarf á milli fyrirtækis og opinbers rannsóknaraðila, einkum að því er varðar samræmingu innlendar stefnu á sviði rannsókna og þróunar, þar sem opinberi rannsóknaraðilinn ber a.m.k. 10% af styrkhæfum kostnaði við verkefnið og hefur rétt til að birta niðurstöðurnar svo fremi að þær megi rekja til rannsókna sem aðilinn framkvæmdi, eða

- iii) niðurstöðum verkefnisins er dreift víða á tækni- og vísindaráðstefnum eða þær birtar í vísinda- og tæknitímaritum sem eru endurskoðuð af sérfræðingum á sama sviði.

Í i- og ii-lið telst undirverktakastarfsemi ekki vera skilvirkt samstarf.

5. Að því er varðar þessa grein skal eftirfarandi teljast styrkhæfur kostnaður:

- a) starfsmannakostnaður (vísindamenn, tæknimenn og annað aðstoðarfólk sem vinnur að rannsóknarverkefninu),
- b) kostnaður við tæki og búnað að því marki og í þann tíma sem þau eru notuð við rannsóknarverkefnið. Ef fyrrgreind tæki og búnaður eru ekki notuð allan endingartíma sinn við rannsóknarverkefnið telst aðeins afskrifaður kostnaður, sem samsvarar þeim tíma sem rannsóknarverkefnið varir og er reiknaður á grundvelli góðra reikningsskilavenja, styrkhæfur,

- c) kostnaður tengdur byggingum og landi að því marki og í þann tíma sem þau eru notuð við rannsóknarverkefnið. Að því er varðar byggingar telst aðeins afskrifaður kostnaður, sem samsvarar þeim tíma sem rannsóknarverkefnið varir og er reiknaður á grundvelli góðra reikningsskilavenja, styrkhæfur. Að því er varðar land er kostnaður við yfirfærslu í viðskiptalegum tilgangi eða fjármagnskostnaður, sem er stofnað til í reynd, styrkhæfur,
- d) kostnaður við ráðgjöf og sambærilega þjónustu, sem eingöngu er notuð við rannsóknarstarfsemina, þ.m.t. rannsóknir, tækniþekking og einkaleyfi sem keypt eru eða leyfi eru fengin frá utanaðkomandi aðila á markaðsverði í viðskiptum ótengdra aðila og ef ekkert samráð á sér stað. Þessi kostnaður telst þó aðeins styrkhæfur upp að sem nemur 70% af styrkhæfum heildarkostnaði við verkefnið,
- e) annar kostnaður sem stofnað er til beint vegna rannsóknarverkefnisins,
- f) annar rekstrarkostnaður, þ.m.t. efniskostnaður, kostnaður við birgðir og aðrar slíkar vörur sem stofnað er til beint vegna niðurstaðna rannsóknarstarfseminnar.

5. gr. b

Aðstoð vegna tæknilegra hagkvæmnisathugana

Aðstoð vegna tæknilegra hagkvæmnisathugana, sem framkvæmdar eru í undirbúningsstarfi fyrir iðnaðarrannsóknir eða þróunarstarf áður en að markaðssetningu kemur, skal samrýmast sameiginlega markaðnum í skilningi c-liðar 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og skal vera undanþegin tilkynningaskyldunni sem um getur í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans að því tilskildu að umfang aðstoðarinnar, sem reiknað er á grundvelli kostnaðar við athuganir, fari ekki yfir 75%.

5. gr. c

Aðstoð vegna kostnaðar við einkaleyfi

1. Aðstoð vegna kostnaðar sem tengist öflun og staðfestingu einkaleyfa og annarra eignarréttinda á sviði iðnaðar skal samrýmast sameiginlega markaðnum í skilningi c-liðar 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og skal vera undanþegin tilkynningaskyldunni sem um getur í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans upp að sama marki aðstoðar sem hefði talist hæfileg aðstoð við rannsóknir og þróun að því er varðar þá rannsóknarstarfsemi sem leiddi fyrst til þeirra eignarréttinda á sviði iðnaðar sem um ræðir.

2. Að því er varðar 1. mgr. skal eftirfarandi teljast styrkhæfur kostnaður:

- a) allur kostnaður sem kemur til áður en réttindin eru veitt í fyrsta lögsagnarumdæmi, þ.m.t. kostnaður sem tengist undirbúningi, skjalavistun og meðferð umsóknarinnar, auk kostnaðar við endurnýjun umsóknarinnar áður en réttindin hafa verið veitt,
- b) þýðing og annar kostnaður tengdur öflun eða staðfestingu réttindanna í öðrum lögsagnarumdæmum,

- c) kostnaður við að verja lögmæti réttindanna meðan á opinberri meðferð umsóknarinnar stendur og hugsanlegri andmælameðferð, jafnvel þó að sá kostnaður verði til eftir að réttindin eru veitt.“,

(*) Stjtið. EB L 232, 29.8.2002, bls. 1.

5. Í stað 6. gr. komi eftirfarandi:

„6. gr.

Veiting stakrar aðstoðar í miklum mæli

1. Þegar um er að ræða aðstoð sem fellur undir 4. og 5. gr. skal stök aðstoð, sem uppfyllir skilyrði fyrir eitt af eftirfarandi mörkum, ekki njóta undanþágu samkvæmt þessari reglugerð:

- a) heildarfjárhæð styrkhæfs kostnaðar við verkefnið í heild er a.m.k. 25 000 000 evrur og
 - i) umfang brúttóaðstoðarinnar á svæðum eða í starfsgreinum, sem eiga ekki rétt á svæðisbundinni aðstoð, er a.m.k. 50% af efri mörkunum sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 4. gr.,
 - ii) umfang nettóaðstoðarinnar á svæðum eða í starfsgreinum, sem eiga rétt á svæðisbundinni aðstoð, er a.m.k. 50% af efri mörkunum fyrir nettóaðstoð sem ákveðin eru á korti yfir svæðisbundna aðstoð á viðkomandi svæði eða

- b) heildarfjárhæð brúttóaðstoðar er a.m.k. 15 000 000 evrur.

2. Þegar um er að ræða aðstoð sem fellur undir 5. gr. a, 5. gr. b og 5. gr. c, skal stök aðstoð, sem uppfyllir skilyrði um eftirfarandi mörk, ekki njóta undanþágu samkvæmt þessari reglugerð:

- a) heildarfjárhæð styrkhæfs kostnaðar við verkefnið í heild hjá öllum fyrirtækjum, sem taka þátt í verkefninu, er a.m.k. 25 000 000 evrur og
- b) lagt er til að veita einu eða fleiri einstökum fyrirtækjum aðstoð sem nemur ígildi brúttóstyrkveitingar sem er a.m.k. 5 000 000 evrur.

Þegar um er að ræða aðstoð sem veitt er til Eureka-verkefnis skal eftirfarandi koma í stað markanna í fyrstu undirgrein:

- a) heildarfjárhæð styrkhæfs kostnaðar við Eureka-verkefnið í heild, sem er kostnaður allra fyrirtækja sem taka þátt í verkefninu, er a.m.k. 40 000 000 evrur, og
- b) lagt er til að veita einu eða fleiri einstökum fyrirtækjum aðstoð, sem nemur ígildi brúttóstyrkveitingar sem er a.m.k. 10 000 000 evrur.“,

6. Eftirfarandi 6. gr. a bætist við:

„6. gr. a

Aðstoð sem áfram skal tilkynna framkvæmdastjórninni fyrir fram

1. Samkvæmt þessari reglugerð skal aðstoð ekki njóta undanþágu, hvort heldur er stök aðstoð eða aðstoð veitt innan aðstoðarkerfis, sé hún í formi einnar eða fleiri fyrirframgreiðslna sem aðeins endurgreiðast ef rannsóknarstarfsemin ber árangur, þegar heildarfjárhæð fyrirframgreiðslnanna, tilgreind sem hlutfall styrkhæfs kostnaðar, fer yfir það umfang sem kveðið er á um í 5. gr. a, 5. gr. b eða 5. gr. c eða mörkin sem sett eru í 2. mgr. 6. gr.

2. Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á þá skyldu aðildarríkjanna að tilkynna um veitingu stakrar aðstoðar samkvæmt öðrum gæringum um ríkisaðstoð, einkum skyldunni að tilkynna framkvæmdastjórninni um eða greina henni frá aðstoð við fyrirtæki til endurskipulagningar í skilningi viðmiðunarreglna Bandalagsins um ríkisaðstoð til björgunar og endurskipulagningar fyrirtækis sem á í erfiðleikum^(*), og skyldunni til að tilkynna um svæðisbundna aðstoð til stórra fjárfestingarfyrirtækja samkvæmt gildandi rammaákvæðum sem taka til margra atvinnugreina.

(*) Stjtið. EB C 288, 9.10.1999, bls. 2.

7. Í stað 1. mgr. 8. gr. komi eftirfarandi:

„1. efri mörk aðstoðar, sem eru ákveðin í 4. til 6. gr., skulu gilda án tillits til þess hvort aðstoðin við verkefnið er eingöngu fjármögnuð af ríkinu eða hvort hún er fjármögnuð að hluta til af Bandalaginu.“

8. Í stað 3. mgr. 9. gr. komi eftirfarandi:

„3. Aðildarríkin skulu taka saman árskýrslu um beitingu þessarar reglugerðar í samræmi við framkvæmdarákvæðin um form og efni árskýrslna sem mælt er fyrir um skv. 27. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 659/1999 (*).

Þar til slík ákvæði öðlast gildi skulu aðildarríkin taka saman ársskýrslu um beitingu þessarar reglugerðar fyrir hvert heilt almanaksár, sem þessi reglugerð gildir eða hluta almanaksárs, á því formi, sem mælt er fyrir um í III. viðauka, og einnig á tölvutæku formi. Aðildarríkin skulu láta framkvæmdastjórninni í té slíka skýrslu eigi síðar en þremur mánuðum eftir að tímabilinu, sem fjallað er um í skýrslunni, lýkur.“

(*) Stjtið. EB L 83, 27.3.1999, bls. 1.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 25. febrúar 2004.

9. Eftirfarandi 9. gr. a bætist við:

„9. gr. a

Bráðabirgðaákvæði

1. Tilkynningar um aðstoð vegna rannsókna og þróunar, sem ekki hafa verið afgreiddar 19. mars 2004, skulu áfram metnar samkvæmt rammaákvæðum um ríkisaðstoð við rannsóknir og þróun en allar aðrar tilkynningar, sem hafa ekki verið afgreiddar, skulu metnar í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar.

2. Aðstoðarkerfi, sem er hrundið í framkvæmd áður en reglugerð þessi öðlast gildi, og aðstoð veitt samkvæmt þessum kerfum án heimildar framkvæmdastjórnarinnar og í bága við tilkynningarskylduna, sem um getur í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans, skulu vera samrýmanleg sameiginlega markaðnum í skilningi 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og njóta undanþágu ef þau uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í a-lið 2. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 3. gr. þessarar reglugerðar.

Stök aðstoð utan allra kerfa, sem veitt er áður en þessi reglugerð öðlast gildi, án heimildar framkvæmdastjórnarinnar og brýtur í bága við tilkynningarskylduna, sem um getur í 3. mgr. 88. gr. sáttmálans, skal teljast samrýmanleg sameiginlega markaðnum í skilningi 3. mgr. 87. gr. sáttmálans og njóta undanþágu ef hún uppfyllir öll skilyrði þessarar reglugerðar, að undanskilinni þeirri kröfu í 1. mgr. 3. gr. að vísað skuli með skýrum hætti í þessa reglugerð.

Framkvæmdastjórnin skal meta alla aðstoð, sem uppfyllir ekki þessi skilyrði, í samræmi við viðkomandi rammaákvæði, viðmiðunarreglur, orðsendingar og tilkynningar.“

10. Í stað I. viðauka komi textinn í I. viðauka við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Ákvæði 10. mgr. 1. gr. skal gilda frá og með 1. janúar 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mario MONTI

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

„I. VIDAUKI

Skilgreining á litlum og meðalstórum fyrirtækjum

(Útdráttur úr tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB frá 6. maí 2003 um skilgreiningu á litlum og meðalstórum fyrirtækjum (Stjóð. EB L 124, 20.5.2003, bls. 36))

SKILGREINING Á ÖRFYRIRTÆKJUM, LITLUM OG MEÐALSTÓRUM FYRIRTÆKJUM SEM FRAMKVÆMDASTJÓRNIN HEFUR SAMÞYKKT

1. gr.

Fyrirtæki

Fyrirtæki er aðili sem stundar atvinnustarfsemi, óháð því hvert rekstrarform þess er að lögum. Þetta tekur einkum til sjálfstætt starfandi einstaklinga og fjölskyldufyrirtækja sem fást við handverk eða aðra starfsemi og sameignarfélaga eða samtaka sem stunda atvinnustarfsemi að staðaldri.

2. gr.

Fjöldi starfsfólks og fjárhagsleg mörk sem ákvarða flokkun fyrirtækja

1. Flokkur örfyrirtækja, lítilla og meðalstórra fyrirtækja nær til fyrirtækja sem hafa færri en 250 starfsmenn og ársvelta fer ekki yfir 50 milljónir evra og/eða heildartala efnahagsreiknings fer ekki yfir 43 milljónir evra.
2. Innan flokks lítilla og meðalstórra fyrirtækja eru lítil fyrirtæki skilgreind sem fyrirtæki sem hafa færri en 50 starfsmenn og ársvelta og/eða heildartala efnahagsreiknings fer ekki yfir 10 milljónir evra.
3. Innan flokks lítilla og meðalstórra fyrirtækja eru örfyrirtæki skilgreind sem fyrirtæki sem hafa færri en 10 starfsmenn og ársvelta og/eða heildartala efnahagsreiknings fer ekki yfir 2 milljónir evra.

3. gr.

Tegundir fyrirtækja sem mið er tekið af við útreikning starfsmannafjölda og fjárhæða

1. „Óháð fyrirtæki“ er fyrirtæki sem ekki er flokkað sem hlutdeildarfyrirtæki í skilningi 2. mgr. eða sem tengt fyrirtæki í skilningi 3. mgr.
2. „Hlutdeildarfyrirtæki“ eru öll fyrirtæki sem ekki eru flokkuð sem tengd fyrirtæki í skilningi 3. mgr. og þar sem eftirfarandi vensl eru til staðar: fyrirtæki (aðliggjandi fyrirtæki) sem eiga, annaðhvort ein eða ásamt einu eða fleiri tengdum fyrirtækjum í skilningi 3. mgr., 25% eða meira af eigin fé eða atkvæðisrétti í öðru fyrirtæki (fráliggjandi fyrirtæki).

Þó má flokka fyrirtæki sem óháð, og líta svo á að það eigi ekki hlutdeildarfyrirtæki, jafnvel þótt þessum 25% mörkum sé náð eða farið yfir þau ef um er að ræða eftirfarandi fjárfesta svo fremi að þeir séu ekki tengdir fyrirtækinu sem um ræðir í skilningi 3. mgr., annaðhvort einir eða sameiginlega:

- a) opinber fjárfestingarfélög, áhættufjármagnsfélög, einstaklinga eða hópa einstaklinga sem stunda reglulega áhættufjárfestingarstarfsemi og fjárfesta fyrir eigið fé í óskráðum fyrirtækjum (viðskiptaenglar) svo fremi að heildarfjárfesting þessara fjárfesta í sama fyrirtækinu sé innan við 1 250 000 evrur,
- b) háskóla eða rannsóknarmiðstöðvar sem ekki eru reknar í hagnaðarskyni,

- c) stofnanafjárfesta, þ.m.t. byggðapróunarsjóði,
 - d) óháð staðaryfirvöld með árlega fjárveitingu sem er lægri en 10 milljónir evra og þar sem íbúar eru færri en 5000.
3. „Tengd fyrirtæki“ eru fyrirtæki sem tengjast hvert öðru á einhvern eftirfarandi hátt:
- a) fyrirtæki ræður meirihluta atkvæða hluthafa eða félaga í öðru fyrirtæki,
 - b) fyrirtæki hefur rétt til að skipa eða leysa frá störfum meirihluta manna í stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn annars fyrirtækis,
 - c) fyrirtæki hefur yfirráð yfir öðru fyrirtæki samkvæmt samningi sem gerður hefur verið við það fyrirtæki eða ákvæðum í stofnsamþykktum þess,
 - d) fyrirtæki, sem er hluthafi eða félagi í öðru fyrirtæki, ræður eitt meirihluta atkvæða hluthafanna eða félaganna samkvæmt samningi við aðra hluthafa eða félaga fyrirtækisins.

Gert er ráð fyrir að ekki sé um að ræða yfirráð ef fjárfestarnir, sem taldir eru upp í annarri undirgrein 2. mgr., taka ekki beinan eða óbeinan þátt í stjórnun fyrirtækisins sem um er að ræða, með fyrirvara um réttindi þeirra sem hagsmunaaðila.

Fyrirtæki sem tengjast á einhvern þann hátt sem lýst er í fyrstu undirgrein í gegnum eitt eða fleiri önnur fyrirtæki eða einhvern af fjárfestunum, sem lýst er í 2. mgr., teljast einnig tengd.

Fyrirtæki sem tengjast á þennan hátt í gegnum einstakling, eða hóp einstaklinga sem starfa saman, teljast líka tengd fyrirtæki ef þau stunda starfsemi sína eða hluta starfsemi sinnar á sama viðkomandi markaði eða á aðliggjandi mörkuðum.

„Aðliggjandi markaður“ er markaður fyrir vöru eða þjónustu sem liggur að eða frá viðkomandi markaði.

4. Ekki er hægt að líta svo á að fyrirtæki sé lítið eða meðalstórt ef 25% eða meira af atkvæðisrétti eða eigin fé þess er stjórnað beint eða óbeint af einum eða fleiri opinberum aðilum, ýmist einum aðila eða nokkrum í sameiningu, nema í þeim tilvikum sem sett eru fram í annarri undirgrein 2. mgr.

5. Fyrirtæki geta gefið út stöðuyfirlýsingu sem inniheldur gögnin um mörkin sem sett eru fram í 2. gr. þar sem fram kemur hvort þau eru óháð fyrirtæki, hlutdeildarfyrirtæki eða tengd fyrirtæki. Yfirlýsinguna má gefa út jafnvel þótt fjármagníð dreifist á þann hátt að ekki sé mögulegt að ákvarða eignarhald á því, og getur þá fyrirtækið lýst því yfir í góðri trú að hægt sé með réttu að álykta að ekki séu meira en 25% þess í eigu eins fyrirtækis eða í sameign margra fyrirtækja sem tengjast. Slíkar yfirlýsingar eru gefnar út með fyrirvara um eftirlit og rannsóknir sem kveðið er á um í innlendum reglum eða reglum Bandalagsins.

4. gr.

Gögn sem notuð eru við útreikning á fjölda starfsfólks, fjárhæðum og viðmiðunartímabili

1. Gögnin um útreikning á fjölda starfsfólks og fjárhæða eru þau sem varða síðasta samþykta reikningsskilatímabil og eru reiknuð á ársgrundvelli. Tekið er mið af þeim frá þeirri dagsetningu þegar uppgjörinu er lokað. Fjárhæðin sem valin er fyrir veltuna er reiknuð án virðisaukaskatts og annarra óbeinna skatta.

2. Ef fyrirtæki uppgötvar, þann dag sem uppgjör er lokað, að það hefur á ársgrundvelli farið yfir eða fallið niður fyrir mörkin um fjölda starfsfólks eða fjárhagsmörkin, sem sett eru fram í 2. gr., mun það ekki leiða til þess að það öðlist eða tapi stöðu örfyrirtækis, lítils eða meðalstórs fyrirtækis nema að farið sé yfir þau mörk tvö samfelld reikningsskilatímabil.

3. Þegar um er að ræða nýlega stofnuð fyrirtæki þar sem uppgjör hefur enn ekki verið samþykkt skulu gögnin fengin úr áreiðanlegu mati sem hefur farið fram á fjárhagsárinu.

5. gr.

Fjöldi starfsfólks

Fjöldi starfsfólks samsvarar fjölda ársverka, þ.e. fjölda einstaklinga sem unnu fullt starf í viðkomandi fyrirtæki eða á vegum þess allt viðmiðunarárið sem um ræðir. Störf einstaklinga sem hafa ekki unnið allt árið, eða unnið í hlutastarfi, hvort sem það er lengur eða skemur, og árstíðabundins starfsfólks reiknast sem brot af ársverkum. Til starfsfólks teljast:

- a) launþegar,
- b) einstaklingar sem starfa fyrir fyrirtækið, aðrir en yfirmenn þess, og sem teljast starfsfólk samkvæmt landslögum,
- c) eigendur sem stjórna,
- d) aðilar sem stunda reglulega starfsemi í fyrirtækinu og njóta fjárhagslegs ávinnings af fyrirtækinu.

Lærlingar eða nemendur í starfsþjálfun á námssamningi eða á starfsþjálfunarsamningi teljast ekki til starfsfólks. Sá tími sem varið er til fæðingar- og foreldraorlofs reiknast ekki með.

6. gr.

Ákvörðun gagna fyrirtækis

1. Þegar um er að ræða óháð fyrirtæki eru gögnin, þ.m.t. fjöldi starfsfólks, eingöngu ákvörðuð á grundvelli uppgjors fyrirtækisins.

2. Gögn fyrirtækis, þ.m.t. fjöldi starfsfólks, sem á hlutdeildarfyrirtæki eða tengd fyrirtæki eru ákvörðuð á grundvelli uppgjors og annarra gagna fyrirtækisins eða samstæðureikninga þess, séu þeir fyrir hendi, eða samstæðureikninga þar sem gögn fyrirtækisins koma fram sem hluti af samstæðureikningum.

Við gögnin sem um getur í fyrstu undirgrein bætast gögn hlutdeildarfyrirtækja viðkomandi fyrirtækis sem liggja að því eða frá því. Samsöfnun er í réttu hlutfalli við hlutdeild í eigin fé eða atkvæðisrétti (hvort sem hærra er). Þegar um er að ræða krosseign gildir hærri hlutfallstalan.

Við gögnin sem um getur í fyrstu og annarri undirgrein bætast 100% gagna allra fyrirtækja sem tengjast beint eða óbeint viðkomandi fyrirtæki ef þau gögn eru ekki þegar hluti af uppgjörinu sem hluti af samstæðureikningum.

3. Að því er varðar beitingu 2. mgr. eru gögn hlutdeildarfyrirtækja viðkomandi fyrirtækis fengin úr uppgjöri þeirra og öðrum gögnum, eða úr samstæðureikningum séu þeir fyrir hendi. Við þau bætast 100% gagna fyrirtækja sem eru tengd þessum hlutdeildarfyrirtækjum nema gögnin úr uppgjöri þeirra séu þegar hluti af samstæðureikningum.

Að því er varðar beitingu 2. mgr. skal taka gögn fyrirtækja sem eru tengd viðkomandi fyrirtæki úr uppgjöri þeirra og öðrum gögnum, eða úr samstæðureikningum séu þeir fyrir hendi. Við þetta bætast í réttu hlutfalli gögn hugsanlegra aðliggjandi eða fráliggjandi hlutdeildarfyrirtækja tengda fyrirtækisins nema að þau hafi þegar verið tekin inn í samstæðureikningana í hlutfalli sem er a.m.k. jafnt hlutfallinu sem getið er í annarri undirgrein 2. mgr.

4. Þegar engin gögn um starfsfólk tiltekins fyrirtækis birtast í samstæðureikningum er fjöldi starfsfólks reiknaður með því að safna saman, í réttum hlutföllum, gögnunum frá hlutdeildarfyrirtækjum þess og með því að bæta við gögnunum frá fyrirtækjunum sem viðkomandi fyrirtæki tengist.“

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2007/EES/26/39

frá 3. mars 2004

um breytingu á ákvörðun 2000/40/EB að því er varðar gildistíma vistfræðilegra viðmiðana er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir kæliskápa (*)

(tilkynnt með númeri C(2004) 310)

(2004/214/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1980/2000 frá 17. júlí 2000 um endurskoðað kerfi um veitingu umhverfismerkis Bandalagsins ⁽¹⁾, einkum annarri undirgrein 1. mgr. 6. gr.,

að höfðu samráði við umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um veitingu umhverfismerkis fyrir vöru sem býr yfir eiginleikum sem gera það að verkum að hún stuðlar að verulegum umbótum hvað varðar lykilumhverfisþætti og er kveðið á um að settar skuli sérstakar viðmiðanir fyrir umhverfismerki samkvæmt vöruflokkum.
- 2) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/40/EB frá 16. desember 1999 um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir ísskápa ⁽²⁾ fellur úr gildi 1. desember 2003.
- 3) Í kjölfar endurskoðunarinnar á þeirri ákvörðun í samræmi við 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 er rétt að framlengja gildistíma þessara vistfræðilegu viðmiðana um 12 mánuði, einkum til að gera þeim fyrirtækjum, sem veitt hefur verið umhverfismerki, kleift að nota umhverfismerkið áfram, a.m.k. þar til endurskoðun á ákvörðun 2000/40/EB er lokið.
- 4) Breyta ber ákvörðun 2000/40/EB til samræmis við þetta.

- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað 3. gr. ákvörðunar 2000/40/EB komi eftirfarandi:

„3. gr.

Skilgreiningin á vöruflokknum og viðmiðanirnar fyrir hann skulu gilda til 1. desember 2004. Ef ný ákvörðun um skilgreiningu á vöruflokknum og viðmiðanir fyrir þennan vöruflokk hefur hins vegar ekki verið samþykkt fyrir þann dag lýkur gildistíma þessum annaðhvort 1. desember 2005 eða þann dag sem ný ákvörðun er samþykkt, eftir því hvort er fyrir.“

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. mars 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 67, 5.3.2004, bls. 23. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 132/2004, 24. september 2004 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 51.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 237, 21.9.2000, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 13, 19.1.2000, bls. 22.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2007/EES/26/40

frá 3. mars 2004

um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2037/2000 að því er varðar notkun halons 2402 (*)

(tilkynnt með númeri C(2004) 639)

(2004/232/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN
HEFUR,

EVRÓPUBANDALAGANNA

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2037/2000 um efni sem eyða ósonlaginu ⁽¹⁾, einkum iv-lið 4. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Framkvæmdastjórnin hefur komist að eftirfarandi niðurstöðu um notkun halons 2402 við endurskoðunina, sem kveðið er á um í iv-lið 4. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 2037/2000, og að höfðu samráði við aðildarríkin og fulltrúa ríkisstjórna ríkjanna sem gerast aðilar að Evrópusambandinu 1. maí 2004 og hagsmunaraðila.
- 2) Framleiðslu iðnríkjanna á haloni 2402 var hætt 1. janúar 1994 þegar aðilar að Montreal-bókuninni samþykktu að stöðva framleiðslu þess í iðnríkjunum. Frá þeim tíma hefur orðið að fá allt halon 2402, sem þörf hefur verið á, úr sérhæfðum vörugeymslum þar sem halon, sem skipt hefur verið út fyrir önnur efni, er geymt.
- 3) Í ríkjunum sem gerast aðilar að Evrópusambandinu 1. maí 2004 er halon 2420 notað í miklum mæli til að kæfa bruna og sprengingar á sviði hernaðar og á almennum sviðum þar sem það er t.d. notað í kjarnorkustöðvum en einnig í flutningum á sjó, landi og í lofti.

- 4) Þegar slökkvibúnaði sem inniheldur halon er skipt út fyrir annars konar eldvarnarbúnað verður að taka tillit til þess hvaða aðrir kostir eru tæknilega og fjárhagslega gerlegir og viðunandi frá umhverfis- og heilbrigðissjónarmiði. Endurstillingu búnaðar, sem inniheldur ekki halon, til bruna- og sprengivarna í hernaði þarf að tímasetja þannig að varnargetu þeirra ríkja sem gerast aðilar að Evrópusambandinu sé ekki stofnað í hættu á óviðunandi hátt. Oft er þörf á sérstökum fjárveitingum og ákveðnum tíma til að skipta yfir í aðrar varnir og aðlaga eldvarnarbúnað þannig að hann sé öruggur og skilvirkur.

- 5) Samkvæmt v-lið 4. mgr. 4. gr. í reglugerð (EB) nr. 2037/2000 skal halon í búnaði, sem ekki er skráður til neyðarnotkunar í VII. viðauka, tekinn úr notkun eigi síðar en 31. desember 2003 og halonið endurheimt í samræmi við 16. gr. Til að uppfylla skilyrði fyrir undanþágu vegna neyðarnotkunar, sem gæfi leyfi fyrir áframhaldandi notkun á haloni 2402 í löndunum sem gerast aðilar að Evrópusambandinu eftir þann dag, skal breyta VII. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2037/2000 til þess að hægt sé að nota þennan eldvarnarbúnað með ýmsu móti.

- 6) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 2037/2000 til samræms við það.

- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 1. mgr. 18. gr. reglugerðar (EB) nr. 2037/2000.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 71, 10.3.2004, bls. 28. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 133/2004, 24. september 2004 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 52.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 244, 29.9.2000, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1804/2003 (Stjtið. ESB L 265 16.10.2003, bls. 1).

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum VII. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2037/2000 er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. mars 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Eftirfarandi er bætt við í VII. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2037/2000:

„Notkun halons 2402 í Eistlandi, á Kýpur, í Lettlandi, Litháen, á Möltu, í Póllandi, Slóvakíu, Slóveníu, Tékklandi og Ungverjalandi:

- í loftförum til að verja áhafnarklefa, hreyfilshús, lestarrými og þurrými, og til sprengivarna eldsneytisgeyma,
 - til að verja mannað rými og vélarrými í herökutækjum og herskipum,
 - til sprengivarna á mönnuðum svæðum hjá hernum, við olíu- og gasvinnslu og við vinnslu efna úr jarðolíu eða jarðgasi, og í flutningaskipum í notkun, þar sem er hætt á að eldfimur vökvi og/eða lofttegundir leki út,
 - til sprengivarna í mönnuðum fjarskipta- og stjórnunarstöðvum heraflans eða annarra, sem eru í notkun og skipta sköpum fyrir þjóðaröryggi,
 - til sprengivarna á svæðum sem hætt er á að geislavirk efni dreifist um,
 - í handslökkvitækjum og föstum slökkvibúnaði fyrir vélar til nota um borð í loftförum,
 - í slökkvitækjum, sem skipta sköpum fyrir öryggi manna, sem slökkvilið notar við frumslökkvistarf,
 - í slökkvitækjum hersins og lögreglunnar sem eru notuð á einstaklinga.“
-

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2003/108/EB

2007/EES/26/41

frá 8. desember 2003

um breytingu á tilskipun 2002/96/EB um raf- og rafeindabúnaðarúrgang (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 175. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Við samþykkt málsmæðferðar varðandi tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/96/EB frá 27. janúar 2003 um raf- og rafeindabúnaðarúrgang ⁽³⁾ vöknudu áhyggjur yfir hugsanlegum fjárhagslegum afleiðingum orðalags 9. gr. þeirrar tilskipunar fyrir framleiðendur viðkomandi búnaðar.
- 2) Á fundi sáttanefndarinnar frá 10. október 2002 um tilskipunina settu Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnin fram í sameiginlegri yfirlýsingu þá fyrirætlun sína að þeir myndu, eins fljótt og auðið er, rannsaka þau álitamál sem tengjast 9. gr. tilskipunar 2002/96/EB og varða raf- og rafeindabúnaðarúrgang frá notendum, öðrum en á heimilum.
- 3) Framkvæmdastjórnin hefur kannað, í samræmi við sameiginlegu yfirlýsinguna, hvaða fjárhagslegu afleiðingar orðalagið í 9. gr. tilskipunar 2002/96/EB getur haft fyrir framleiðendur og hefur hún komist að raun um að endurvíðtökuskylda að því er varðar raf- og rafbúnaðarúrgang, sem hefur þegar verið markaðssettur, skapar afturvirka skaðabótaábyrgð sem engin ákvæði hafa verið sett um og sem líklegt er að skapi alvarlega, efnahagslega áhættu fyrir tiltekna framleiðendur.
- 4) Í því skyni að koma í veg fyrir slíka áhættu skulu framleiðendur bera fjárhagslega ábyrgð á söfnun, meðhöndlun, endurnotkun, endurheimt og endurvinnslu raf- og rafeindabúnaðarúrgangs frá notendum, öðrum en á heimilum, sem settur er á markað fyrir 13. ágúst 2005, þegar bjóða skal nýjar vörur sem

koma í stað annarra af sambærilegri gerð eða sem gegna sama hlutverki. Ef nýjar vörur koma ekki í stað slíks úrgangs ber þessum notendum að axla ábyrgðina. Aðildarríkin, framleiðendur og notendur skulu eiga þess kost að finna aðrar lausnir.

- 5) Aðildarríkin skulu, skv. 17. gr. tilskipunar 2002/96/EB, samþykkja nauðsynleg lög og stjórnisýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 13. ágúst 2004. Í því skyni að koma í veg fyrir að breyta þurfi löggjöf, sem aðildarríkin hafa samþykkt fyrir þann dag, ber að samþykkja þessa tilskipun eins fljótt og auðið er og taka hana upp í löggjöf aðildarríkjana á sama tíma og tilskipun 2002/96/EB.

- 6) Breyta ber tilskipun 2002/96/EB til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað 9. gr. tilskipunar 2002/96/EB komi eftirfarandi:

*„9. gr.***Fjármögnun í tengslum við raf- og rafeindabúnaðarúrgang frá notendum, öðrum en á heimilum**

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að eigi síðar en 13. ágúst 2005 annast framleiðendur fjármögnun við söfnun, meðhöndlun, endurheimt og umhverfissvæna förgun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs frá notendum, öðrum en á heimilum, að því er tekur til vara sem settar eru á markað eftir 13. ágúst 2005. Aðildarríkin skulu sjá til þess að eigi síðar en 13. ágúst 2005 verði kostnaður við meðhöndlun úrgangs (gamals úrgangs), að því er tekur til vara sem settar eru á markað fyrir 13. ágúst 2005, fjármagnaður með þeim hætti sem segir í þriðju og fjórðu undirgreininni.

Ef nýjar, sambærilegar vörur, sem gegna sama hlutverki, koma í stað gamals úrgangs skulu framleiðendurnir annast fjármögnun vegna kostnaðarins þegar þeir afhenda þær. Að öðrum kosti geta aðildarríkin kveðið á um að notendur, aðrir en á heimilum, séu einnig, að hluta til eða að öllu leyti, ábyrgir fyrir þessari fjármögnun.

Þegar um er að ræða annan gamlan úrgang skulu notendur, aðrir en á heimilum, annast fjármögnun vegna kostnaðarins.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 345, 31.12.2003, bls. 106. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 134/2004, 24. september 2004 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 53.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 234, 30.9.2003, bls. 91.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 21. október 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun ráðsins frá 19. nóvember 2003.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 37, 13.2.2003, bls. 24.

2. Framleiðendur og notendur, aðrir en á heimilum, geta samið um aðrar fjármögnunaraðferðir, sbr. þó ákvæði þessarar tilskipunar.“

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 13. ágúst 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 8. desember 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

F. FRATTINI

forseti.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2007/EES/26/42

frá 11. mars 2004

um spurningalista fyrir skýrslur aðildarríkjanna um framkvæmd tilskipunar
Evrópuþingsins og ráðsins 2002/96/EB um raf- og rafeindabúnaðarúrgang (*)

(tilkynnt með númeri C(2004) 714)

(2004/249/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins
2002/96/EB frá 27. janúar 2003 ⁽¹⁾ um raf- og
rafeindabúnaðarúrgang, einkum 12. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt tilskipun 2002/96/EB ber aðildarríkjunum
að senda framkvæmdastjórninni skýrslu um
framkvæmd tilskipunarinnar.
- 2) Skýrslan skal fjalla ítarlega bæði um upptöku
tilskipunarinnar í landslög og framkvæmd hennar.
Hún skal samin á grundvelli spurningalistans í þessari
ákvörðun.

- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari
ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem
komið var á fót samkvæmt 6. gr. tilskipunar
91/692/EEB ⁽²⁾.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Aðildarríkin skulu semja skýrslur sínar um framkvæmd
tilskipunar 2002/96/EB á grundvelli spurningalistans í
viðaukanum.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 11. mars 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 78, 16.3.2004, bls. 56. Hentar var
getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 135/2004, 24.
september 2004 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-
samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins
nr. 12, 10.3.2005, bls. 54.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 37, 13. 2. 2003, bls. 24. Tilskipuninni var breytt með
tilskipun 2003/118/EB (Stjtið. ESB L 345, 31. 12. 2003, bls. 106).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 377, 23. 12. 1991., bls. 48. Tilskipuninni var breytt með
reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1882/2003/EB (Stjtið. ESB L
284, 31. 10. 2003, bls. 1).

VIÐAUKI

SPURNINGALISTI

fyrir skýrslu aðildarríkjanna um lögleiðingu og framkvæmd tilskipunar 2002/96/EB um raf- og rafeindabúnaðarúrgang

Ekki er þörf á að endurtaka upplýsingar, sem þegar hafa verið látnar í té, en koma skal fram hvar og hvenær upplýsingarnar voru veittar.

1. UPPTAKA Í LANDSLÖG

1.1. Hafa framkvæmdastjórninni borist innlend lög og reglugerðir sem hafa verið sett í því augnamiði að fella tilskipunina inn í landslög? (Já/Nei)

1.1.1. Ef svarið við lið 1.1 er „já“, gefðu nánari upplýsingar.

1.1.2. Ef svarið við lið 1.1 er „nei“, greindu frá ástæðum þess.

1.2. Hefur aðildarríki tekið upp ákvæði, sem tilgreint er í 3. mgr. 17. gr., um lögleiðingu með samningum milli lögbærra yfirvalda og þeirra atvinnuvega sem um ræðir? (Já/Nei)

1.2.1. Ef svarið við lið 1.2 er „já“, gefðu nánari upplýsingar.

2. FRAMKVÆMD TILSKIPUNARINNAR

Gögnin um sérstaka söfnun, endurnotkun, endurnýtingu og endurvinnslu skulu tilgreind sérstaklega á eyðublaði sem mælt er fyrir um í samræmi við 1. mgr. 12. gr.

2.1. Hafa ráðstafanir um hönnun vöru verið gerðar samkvæmt 4. gr.? (Já/Nei)

2.1.1. Ef svarið við lið 2.1 er „já“, gefðu upplýsingar um ráðstafanir sem gerðar hafa verið.

Þær skulu fela í sér ráðstafanir þannig að framleiðendur komi ekki í veg fyrir að raf- og rafeindabúnaðarúrgangur (WEEE) sé endurnotaður.

2.1.2. Ef svarið við lið 2.1 er „nei“, greindu frá ástæðum þess.

2.1.3. Legðu mat á jákvæða og neikvæða reynslu af þessari grein.

2.2. Hefur verið komið á kerfum, sem gerir eigendum og dreifingaraðilum kleift að skila raf- og rafeindabúnaðarúrgangi, a.m.k. án þess að greiða fyrir það í samræmi við 5. gr. tilskipunarinnar? (Já/Nei)

2.2.1. Ef svarið við lið 2.2 er „já“, gefðu nánari upplýsingar. Þar skal eftirfarandi koma fram:

— almenn lýsing á þessum kerfum,

— hvernig ókeypis skilum á skiptigrundvelli (einn fyrir einn) til dreifingaraðila er háttað eða hvort öðrum ákvæðum í samræmi við b-lið 2. mgr. 5. gr. hefur verið komið á og hver þau eru.

— hvort framleiðendur hafa sett upp og starfræki, hver í sínu lagi og/eða sameiginlega, skilakerfi fyrir raf- og rafeindabúnaðarúrgang frá heimilum,

— hvort sérstakar ráðstafanir varðandi mengaðan raf- og rafeindabúnaðarúrgang og raf- og rafeindabúnaðarúrgang, sem inniheldur ekki helstu ihluti hafa verið gerðar, og hverjar þær eru,

— auk þess er óskað eftir upplýsingum um söfnunarkerfi fyrir raf- og rafeindabúnaðarúrgang, sem ekki er upprunninn frá heimilum.

2.2.2. Ef svarið við lið 2.2 er „nei“, greindu frá ástæðum þess.

2.2.3. Legðu mat á jákvæða og neikvæða reynslu af framkvæmd ákvæðanna í þessari grein.

- 2.3. Hafa nauðsynlegar ráðstafanir verið gerðar til að tryggja umhverfisvæna meðhöndlun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs skv. 6. gr. ?
- 2.3.1. Ef svarið við lið 2.3 er „já“, gefðu nánari upplýsingar. Þar skal eftirfarandi koma fram:
- almenn lýsing á þeim meðhöndlunarkerfum sem völ er á í aðildarríkinu,
 - ef kröfum um meðhöndlun eða lágmarksgæðastaðlar fyrir meðhöndlun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs í aðildarríkjunum eru aðrar eða ganga lengra en í II. viðauka við tilskipunina, lýsing á þessum kröfum eða stöðlum,
 - ef undanþágan frá kröfunni um leyfi, sem um getur í b-lið 1. mgr. 11. gr. tilskipunar 75/442/EBE ⁽¹⁾ á við um endurnýtingaraðgerðir varðandi raf- og rafeindabúnaðarúrgang, lýsing á því með hvaða skilmálum þessum undanþágum er beitt og hvernig skoðun fer fram skv. 2. lið 6. gr. tilskipunar 2002/96/EB,
 - ef kröfurnar um geymslu og meðhöndlunarsvæði eru aðrar en í III. viðauka, lýsing á þeim,
 - stutt lýsing á reglum, verklagi og eftirliti, sem á við um raf- og rafeindabúnaðarúrgang sem er fluttur út úr Bandalaginu, og taka ber mið af við að uppfylla skuldbindingar og markmið 1. og 2. mgr. 7. gr. tilskipunarinnar með tilliti til 5. mgr. 6. gr. tilskipunarinnar.
- 2.3.2. Ef svarið við lið 2.3 er „nei“, greindu frá ástæðum þess.
- 2.3.3. Legðu mat á jákvæða og neikvæða reynslu af framkvæmd ákvæða í þessari grein.
- 2.4. Hafa nauðsynlegar ráðstafanir verið gerðar til að tryggja umhverfisvæna endurnotkun, endurnýtingu og endurvinnslu raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, skv. 7. gr. tilskipunarinnar?
- 2.4.1. Ef svarið við lið 2.4 er „já“, gefðu almenna lýsingu á innlendum ráðstöfunum sem stuðla að því að markmiðum um endurnotkun, endurnýtingu og endurvinnslu séð náð.
- 2.4.2. Ef svarið við lið 2.4 er „nei“, greindu frá ástæðum þess.
- 2.4.3. Tilgreindu aðgerðir sem gripið er til að því er varðar 5. mgr. 7. gr. tilskipunarinnar.
- 2.4.4. Legðu mat á jákvæða og neikvæða reynslu af framkvæmd ákvæða í þessari grein.
- 2.5. Hafa nauðsynlegar ráðstafanir verið gerðar til að tryggja fjármögnun að því er varðar raf- og rafeindabúnaðarúrgang í samræmi við 8. og 9. gr. tilskipunarinnar?
- 2.5.1. Ef svarið við lið 2.5 er „já“, gefðu nánari upplýsingar. Þar skal eftirfarandi koma fram:
- almennt yfirlit yfir fyrirkomulag fjármögnunar í aðildarríkinu og helstu áætlanir um að hrinda í framkvæmd fjármögnunarkröfum,
 - upplýsingar um hugsanlega notkun sýnilegs gjalds fyrir gamlan úrgang frá heimilum,
 - upplýsingar um sérstakt fyrirkomulag fyrir framleiðendur, sem bjóða fram raf- eða rafeindabúnað með fjarsamskiptamiðlum, sé um slíkt fyrirkomulag að ræða.
- 2.5.2. Ef svarið við lið 2.5 er „nei“, greindu frá ástæðum þess.
- 2.5.3. Legðu mat á jákvæða og neikvæða reynslu af framkvæmd ákvæða í þessari grein.
- 2.6. Hafa nauðsynlegar ráðstafanir verið gerðar til að upplýsa notendur raf- og rafeindabúnaðar (EEE) og hvetja þá til þátttöku í stjórnunarkerfi raf- og rafeindabúnaðarúrgangs í samræmi við 10. gr. tilskipunarinnar?
- 2.6.1. Ef svarið við lið 2.6 er „já“, gefðu nánari upplýsingar.
- 2.6.2. Ef svarið við lið 2.6 er „nei“, greindu frá ástæðum þess.
- 2.6.3. Legðu mat á jákvæða og neikvæða reynslu af framkvæmd ákvæða í þessari grein.

(¹) Stjtið. EB L 194, 25.7.1975, bls. 39.

-
- 2.7. Hafa nauðsynlegar ráðstafanir verið gerðar til að upplýsa meðhöndlunarstöðvar raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, í samræmi við 11. gr. tilskipunarinnar?
- 2.7.1. Ef svarið við lið 2.7 er „já“, legðu fram nánari upplýsingar, einkum að því er varðar tegund veittra upplýsinga og þeirra miðla sem eru notaðir til þess að veita þær.
- 2.7.2. Ef svarið við lið 2.7 er „nei“, greindu frá ástæðum þess.
- 2.7.3. Legðu mat á jákvæða og neikvæða reynslu af framkvæmd ákvæða í þessari grein.
- 2.8. Legðu fram upplýsingar um skoðunar- og vöktunarkerfin sem notuð eru í aðildarríkjunum til að sannprófa rétta framkvæmd þessarar tilskipunar.
-

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2007/EES/26/43

frá 19. mars 2004

varðandi leiðbeiningar vegna framkvæmdar á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins
2002/3/EB um óson í andrúmslofti (*)

(tilkynnt með númeri C(2004) 764)

(2004/279/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins
2002/3/EB frá 12. febrúar 2002 um óson í andrúmslofti ⁽¹⁾,
einkum 1. mgr. 12. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilskipun 2002/3/EB er komið á langtíma-
markmiðum, markgildum, viðvörunarmörkum og
upplýsandi viðmiðunarmörkum fyrir styrk ósons í
andrúmslofti.
- 2) Í 7. gr. tilskipunar 2002/3/EB er þess krafist að við
sérstakar aðstæður geri aðildarríkin skammtíma-
aðgerðaáætlanir þar sem hættu er á að farið verði yfir
viðvörunarmörkin. Í leiðbeiningunum, sem
framkvæmdastjórnin samdi í þessu skyni, skulu, í
samræmi við 3. mgr. 7. gr., vera dæmi um ráðstafanir
fyrir aðildarríkin, enda hafi árangur af þeim verið
metinn.
- 3) Í samræmi við 3. mgr. 9. gr. tilskipunar 2002/3/EB
skal framkvæmdastjórnin veita aðildarríkjunum
leiðbeiningar um viðeigandi áætlun til að mæla styrk
forefna ósons í andrúmslofti, sem skal taka saman í
samræmi við 12. gr. tilskipunarinnar.
- 4) Framkvæmdastjórnin hefur nýtt sér sérfræðipækkingu
í aðildarríkjunum og Umhverfisstofnun Evrópu við
gerð viðkomandi leiðbeininga og viðmiðunarreglna.

- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari
ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem
komið var á fót með 2. mgr. 12. gr. tilskipunar ráðsins
96/62/EB frá 27. september 1996 um mat og stjórn á
gæðum andrúmslofts ⁽²⁾.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Leiðbeiningarnar um gerð skammtímaaðgerðaáætlana, í
samræmi við 7. gr. tilskipunar 2002/3/EB, eru settar fram í
I. viðauka við þessa ákvörðun.

2. Við gerð og framkvæmd skammtímaaðgerðaáætlanna
skulu aðildarríkin vega og meta viðeigandi dæmi um ráð-
stafanir sem settar eru fram í II. viðauka við þessa ákvörðun
í samræmi við 3. mgr. 7. gr. tilskipunar 2002/3/EB.

3. Viðmiðunarreglurnar fyrir viðeigandi aðferð við að
mæla forefni ósons, í samræmi við 3. mgr. 9. gr. tilskipunar
2002/3/EB, eru settar fram í III. viðauka við þessa
ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. mars 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 87, 25.3.2004, bls. 50. Hennar var
getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 135/2004, 24.
september 2004 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-
samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins
nr. 12, 10.3.2005, bls. 54.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 67, 9.3.2002, bls. 14.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 296, 21.11.1996, bls. 55.

I. VIÐAUKI

AIMENN ATRIDI SEM AÐILDARRÍKIN ÞURFA AÐ TAKA MIÐ AF VIÐ GERÐ SKAMMTÍMAAÐGERÐAÁÆTLANA Í SAMRÆMI VIÐ 7. GR. TILSKIPUNAR 2002/3/EB

Kröfur um skammtímaáðgerðaáætlanir eru settar fram í 7. gr. tilskipunar 2002/3/EB. Þess er krafist, einkum í 1. mgr. 7. gr., í samræmi við 3. mgr. 7. gr. tilskipunar 96/62/EB, að aðildarríkin geri áðgerðaáætlanir á viðeigandi stjórnsýslustigum og tilgreini, að teknu tilliti til sérstakra, staðbundinna aðstæðna, sértækar skammtímaráðstafanir sem gera skal á svæðum þar sem hættu er á að farið verði yfir viðvörunarmörkin, enda sé unnt að draga verulega úr hættunni eða stytta þann tíma sem farið er yfir viðvörunarmörkin, svo og að takmarka hve mikið er farið yfir þau. Í samræmi við 1. mgr. 7. gr. tilskipunar 2002/3/EB kemur það þó í hlut aðildarríkjanna að skera úr um hvort unnt sé að draga umtalsvert úr hættunni, stytta tímann sem hún varir og takmarka hversu mikið er farið yfir mörkin, að teknu tilliti til landfræði-, veðurfars- og efnahagslegra skilyrða í hverju landi.

Að því er varðar stefnu Evrópusambandsins til langs tíma litið er það lykilatriði að skammtímaáðgerðaáætlanir nái að draga umtalsvert úr hættunni á að farið sé yfir viðvörunarmörkin ($240 \mu\text{g}/\text{m}^3$), stytta þann tíma sem farið er yfir þau eða draga úr því hve mikið er farið yfir þau.

Eftirfarandi leiðbeiningar um viðeigandi skammtímaáðgerðir eru veittar með tilliti til ólíkra, landfræðilegra aðstæðna, umfangs svæðis og hve lengi hugsanlegar ráðstafanir vara.

1. LANDFRÆÐILEGIR ÞÆTTIR

Að því er varðar þörfina á skammtímaáðgerðum til að koma í veg fyrir að farið sé yfir viðmiðunarmörkin ($240 \mu\text{g}/\text{m}^3$) má skipta aðildarríkjunum 15 í þrjá hópa:

1. Á Norðurlöndunum (í Finnlandi, Svíþjóð og Danmörku) og á Írlandi hefur aldrei verið farið yfir viðvörunarmörkin hingað til (samkvæmt upplýsingum sem borist hafa frá loftgæðaupplýsingakerfi (AIRBASE) Umhverfisstofnunar Evrópu) og í ljósi framkvæmdar fyrrnefndrar langtímaáætlunar er heldur ekki líklegt að það gerist í framtíðinni.

Því þurfa Norðurlöndin og Írland ekki að gera skammtímaáðgerðaáætlanir þar sem engin hættu virðist vera á því að farið verði yfir viðvörunarmörkin.

2. Hreyfingar loftmassa í löndum Norðvestur- og Mið-Evrópu stýrast yfirleitt af aðstreymi lofts og valda því oft að loftmengun berst langar leiðir yfir landamæri.

Ýmislegt bendir til að á flestum svæðum í löndum Norðvestur- og Mið-Evrópu sé æ sjaldnar farið yfir viðvörunarmörkin. Skammtímaráðstafanir sýndu þegar á miðjum tíunda áratugnum að tók á því að draga úr mengun voru takmörkuð og mun framkvæmd langtímaáætlunar Evrópusambandsins gera nauðsynlegt að hrinda sumum fyrri skammtímaráðstöfunum í framkvæmd.

Því þurfa þau lönd, þar sem ekki er unnt að draga umtalsvert úr hættunni á að farið verði yfir viðvörunarmörkin með hjálp skammtímaáðgerðaáætlana, ekki að undirbúa slíkar áætlanir.

3. Hins vegar gætir endurhringrásar loftmassa vegna staðháttu og áhrifa sjávar helst í stórum borgum og á svæðum í suðlægum aðildarríkjum. Í sumum tilvikum fer sami loftmassinn í nokkra í hringi⁽¹⁾. Vegna mikillar, náttúrulegrar losunar rokgjarnra, lífrænna efnasambanda er minnkun á losun rokgjarnra, lífrænna efnasambanda tiltölulega óskilvirk (svokölluð „áætlun um takmörkun á NO_x “).

Ekki kemur fram nein marktæk leitni upp í hámarksgildi ósons í tiltölulega fáum og einvörðungu nýlegum sýnum. Enn fremur er skortur á þekkingu á þessum svæðum að því er varðar skilvirkni skammtímaráðstafana.

Því geta borgir og/eða svæði í Suður-Evrópu, sem einkennast af tilteknu fjallalandslagi, að jafnaði haft staðbundið gagn af skammtímaráðstöfunum til að draga úr hættu á að farið sé yfir viðvörunarmörkin eða hversu mikið sé farið yfir þau, einkum við óvenjulegar aðstæður þar sem O_3 -mengun er mjög mikil, eins og gerðist t.d. árið 2003.

2. SVÆÐISBUNDNAR RÁÐSTAFANIR

Staðbundið átak til að draga tímabundið úr losun forefna ósons ætti að skila meiri árangri á svæðum þar sem endurhringrás loftmassa er ríkjandi en þar sem aðstreymi er ríkjandi.

Í sumum löndum (t.d. Frakklandi) fyrirfinnast bæði kerfin, eftir því um hvaða svæði er að ræða. Þessi lönd geta samið sérstakar skammtímaáætlanir fyrir suðlægar borgir sem eru e.t.v. alls ekki hagkvæmar fyrir þéttbýlisstaði eða norðlæg svæði í viðkomandi landi þar sem aðstreymi er ríkjandi.

⁽¹⁾ Sjá t.d.: Millán, M. M., Salvador, R., Mantilla, E., Kallos, G., 1997. *Photo-oxidant dynamics in the Western Mediterranean in summer; Results of European research projects*. J. Geophys. Res., 102, D7, 8811–8823.

Lausn vandamála, er varða ósonloftmengun, krefst réttar greiningar á ferlum á hverju svæði fyrir sig og á öllum árstímum, svo og á tengslum milli svæðanna. Skammtímaáðgerðir til úrbóta geta verið árangursríkar á tilteknum árstímum á sumum loftsvæðum en ekki öðrum. Á sama hátt gætu skammtímaáðgerðir krafist svæðisbundins mats og nálgunar þar eð lagskipting og hreyfingar loftmassa hafa mikil áhrif á það hve mikið óson mælist.

3. RÁÐSTAFANIR TIL LENGRI EÐA SKEMMRI TÍMA

Einungis varanleg, viðtæk og gagnrýni minnkun á losun forefna ósons mun draga verulega úr hámarksstyrk ósons svo og bakgrunnsgildum ósons á þéttbýlis- og dreifbýlissvæðum í öllu Evrópusambandinu. Þessi minnkun leiðir af sjálfri ósontilskipuninni og nátengdri tilskipun 2001/81/EB um landsbundin, efri mörk losunar fyrir tiltekin loftmengunarefni ⁽¹⁾ (sem er studd af tilskipun 2001/80/EB um takmörkun á losun tiltekinna mengunarefna frá stórum brennsluverum út í andrúmsloftið ⁽²⁾). Enn fremur munu reglur til að draga úr styrk rokkgjarnra, lífrænna efnasambanda, sem gilda í öllu Evrópusambandinu (tilskipun 94/63/EB um varnir vegna losunar rokkgjarnra lífrænna efnasambanda (VOC) við geymslu á bensíni og dreifingu þess frá birgðastöðvum til bensínstöðva ⁽³⁾, tilskipun 1999/13/EB um takmörkun á losun rokkgjarnra lífrænna efnasambanda vegna notkunar lífrænna leysiefna við tiltekna starfsemi og í tilteknum starfsstöðvum ⁽⁴⁾ og tilskipun 96/61/EB um samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun ⁽⁵⁾), auk fyrirhugaðra áætlana um að setja reglur um rokkgjörn, lífræn efnasambönd í vörum, draga úr hámarksstyrk ósons. Vænta má að þessi varanlega minnkun á losun í öllu Evrópusambandinu lækki hámarksgildi ósons um 20–40%, eftir aðstæðum og svæðum.

Skammtímaáðgerðir þurfa að leiða til jafn mikillar minnkunar á losun til að teljast árangursríkar. Enn fremur þarf að grípa til þessara áðgerða tímanlega, t.d. einum eða tveimur dögum áður en farið er yfir viðvörunarmörkin (annaðhvort út frá spám eða sumarlangt) og skulu þær ná yfir svæði af viðeigandi stærð (sjá hér að framan).

Taka ber fram að miðlun upplýsinga um styrk ósons og ráðleggingar til almennings og viðeigandi aðila á sviði heilsugæslu er lögboðin. Ásamt fullnægjandi spám varðandi ósonstyrk getur þessi miðlun upplýsinga dregið úr váhrifum á íbúa vegna mikils styrks ósons og stytt tímann sem váhrifanna gætir.

Tímabundnar ráðstafanir (sem gripið er til ef farið er yfir klukkustundargildið 240 µg/m³), sem eru staðbundnar, minnka hámarksstyrk ósons í mesta lagi um 5% (einkum vegna þess hversu hlutfallslega lítil áhrif þær hafa á minnkun á losun). Þetta á við um nær allar ráðstafanir er tengjast umferð, s.s. hraðatakmarkanir, akstursbann fyrir ökutæki sem ekki eru búin hvarfakút þegar þær takmarkast við (undir)svæði.

Samsetning nokkurra staðbundinna ráðstafana (þ.m.t. í iðnaði og á heimilum) geta leitt til meiri minnkunar á hámarksstyrk ósons en ljóst er að svæðisbundin áætlun er mun árangursríkari en staðbundnar ráðstafanir einar og sér. Svigrúm til að lækka hámarksstyrk ósons í heild sinni er hins vegar ekki meira en 20%.

Á sumum svæðum, þar sem myndun ósons ræðst af styrk rokkgjarnra, lífrænna efnasambanda, geta fyrrgreindar, tíma- og staðbundnu ráðstafanir jafnvel valdið því að hámarksstyrkur ósons eykst.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 309, 27.11.2001, bls. 22.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 309, 27.11.2001, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 365, 31.12.1994, bls. 24.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 85, 29.3.1999, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 257, 24.9.1996, bls. 26.

II. VIDAUKI

Skammtímaráðstafanir: Dæmi og reynsla

1. VETTVANGSRANNSÓKN: HEILBRONN/NECKARSULM (ÞÝSKALANDI)

Vettvangsrannsóknin í þéttbýli Heilbronn/Neckarsulm (u.þ.b. 200 000 íbúar) hófst þriðjudaginn 23. júní 1994 með aðgerðum til að draga úr mengun og henni lauk sunnudaginn 26. júní 1994. Henni fylgdu ráðstafanir á fjórum föstum stöðvum, með 15 hreyfanlegum stöðvum, með loftfari og loftbelgjum, og hún er m.a. fölginn í líkanreikningi út frá nákvæmri skrá um losun. Rannsóknin var gerð til að svara eftirfarandi spurningum og var dæmigerð mengun að sumri lögð til grundvallar.

- Er unnt að draga verulega úr hámarksstyrk ósons á tilteknu tímabili með stað- og tímabundnum aðgerðum til úrbóta og hvernig er unnt að lækka styrk NO_x og rokgjarnra, lífrænna efnasambanda með raunhæfum aðgerðum?
- Eru stað- og tímabundnar skammtímaaðgerðir, s.s. umferðarbann, gerlegar á grundvelli tiltekna grunnvirkis og mun almenningur samþykkja þær?

Þrjú svæði voru afmörkuð fyrir rannsóknina. Heildarsvæði líkansins náði yfir 910 km². Innan skráningarsvæðisins (400 km²) voru framkvæmdar tiltölulega vægar aðgerðir til að draga úr mengun; á öllum vegum, þ.m.t. hraðbrautum, var hámarkshraði takmarkaður við 70 km/klst. og iðn- og smáfyrirtæki gáfu að eigin frumkvæði fyrirheit um að draga úr losun. Í miðbænum, á svæði sem nær yfir 45 km², var umferð bönnuð en ökutæki búin hvarfakútum og díslökutæki sem gefa frá sér lítinn útblástur voru undanþegin þessu banni, auk nauðsynlegrar umferðar, s.s. slökkviliðs og vegna flutnings á ferskum matvælum og lyfjum. Meðal viðbótarráðstafana voru 60 km/klst. hraðatakmarkun og minnkun á losun hjá iðn- og smáfyrirtækjum að þeirra eigin frumkvæði.

Meðan á rannsókninni stóð var yfirleitt gott veður; hámarkshiti frá 25 til um 30 °C en skýjað var síðdegis 25. og 27. júní. Vindhraði var í meðallagi (þ.e. 2–4 m/s 23. og 25.–27. júní) eða nokkru meiri (þ.e. 4–7 m/s 24. júní) og voru veðurskilyrði því hagstæð en ekki sérstaklega góð fyrir myndun ósons.

Árangur úrbótaaðgerðanna var sá að losun forefnanna á svæði líkansins hafði dregist saman um 15–19% að því er varðar NO_x og 18–20% að því er varðar rokgjörn, lífræn efnasambönd. Á miðbæjarsvæðinu minnkaði styrkur NO_x í andrúmsloftinu um allt að 30% og styrkur rokgjarnra, lífrænna efnasambanda um allt að 15%.

Hins vegar greindust engar marktækar breytingar á styrk ósons umfram mælióvissu. Þessi niðurstaða er í samræmi við líkanreikninga. Nánari rannsókn á niðurstöðunum leiddi í ljós þrjár helstu ástæðurnar fyrir þessum skorti á svörun að því er varðar styrk ósons.

- Svæðið, þar sem ströngum úrbótaaðgerðum var beitt, var of lítið (45 km²)
- Valfrjáls minnkun á losun hjá iðnfyrirtækjunum (einkum á rokgjörnum lífrænum efnasamböndum) var ekki fullnægjandi.
- Vegna veðurskilyrða meðan á rannsókninni stóð réðst styrkur ósons einkum af áhrifum frá svæðisbundinni dreifingu ósons en ekki af staðbundinni myndun ósons.
- Vegna fremur lítils vindhraða hefði einungis verið hægt að mæla áhrif úrbótaaðgerðanna undan vindstefnu í tiltekinni fjarlægð frá svæðinu þar sem vettvangsrannsóknin fór fram.

Heimildir:

Umweltministerium Baden-Württemberg (útg.):

Ozonversuch Neckarsulm/Heilbronn. Dokumentation über die Vorbereitung und Durchführung des Versuchs, Stuttgart, 1995

Umweltministerium Baden-Württemberg (útg.):

Ozonversuch Neckarsulm/Heilbronn, Wissenschaftliche Auswertungen, Stuttgart, 1995

Bruckmann, P. og M. Wichmann-Fiebig: 1997. *The efficiency of short-term actions to abate summer smog: Results from field studies and model calculations*. EUROTRAC Newsletter, 19, 2–9.

2. ÞÝSK ÁÆTLUN UM RÁÐSTAFANIR TIL AÐ TAKMARKA ÓSON — „SUMARMENGUNARMÓÐA“

2.1. Markmið

Markmiðið með þessu rannsóknarverkefni var að ákvarða og meta árangur viðtækra (í öllu Þýskalandi eða öllu Evrópusambandinu) og staðbundinna aðgerða til að draga úr losun og sporna gegn auknum styrk ósons við yfirborð jarðar um hásumartímann með því að nota ljósefnafræðileg dreifilíkön. Rannsóknarverkefninu var þannig ætlað að auka vísindalega þekkingu á árangri áætlana um að draga úr styrk ósons. Enn fremur var niðurstöðum þessa verkefnis ætlað að treysta grundvöllinn fyrir ákvarðanatöku með tilliti til yfirstandandi stjórnmálaumræðu um að þróa lögjöf til að draga úr styrk ósons á vettvangi sambands og ríkis.

Hermitæknin var m.a. notuð fyrir ósonmengunaratvik sem varð árið 1994 (frá 23. júlí til 8. ágúst). Hámarksstyrkur ósons við yfirborð jarðar mældist $250300 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (klukkustundargildi) síðdegis. Gerð verður grein fyrir niðurstöðum líkanreikningsins hér á eftir.

2.2. Áhrif ýmissa ráðstafana á styrk ósons í Þýskalandi

Varanlegar ráðstafanir til að draga úr mengun: Árið 2005 munu mengunarnarráðstafanir, sem þegar hefur verið hrint í framkvæmd (tilskipanir Evrópusambandsins, landsbundin umhverfislöggjöf o.s.frv.), hafa dregið úr losun forefna ósons á landsvísu um 37% fyrir NO_x og 42% fyrir rokgjörn, lífræn efnasambönd. Við þessar aðstæður reiknast lækkun á hámarksstyrk ósons síðdegis frá 15–25% á stórum hluta svæðislikansins. Þannig minnkar t.d. hámarksgildið $300 \mu\text{g}/\text{m}^3$ um $60 \mu\text{g}/\text{m}^3$ að meðaltali. Reiknaður fjöldi stunda ⁽¹⁾ þar sem farið er yfir markgildi í möskvum við yfirborð jarðar, annars vegar 180 og hins vegar $240 \mu\text{g}/\text{m}^3$, minnkar um 70–80% við þessar aðstæður.

Ef um er að ræða varanlegar viðbóttarráðstafanir til minnkunar á losun (–64% fyrir NO_x ; –72% fyrir rokgjörn, lífræn efnasambönd) ⁽²⁾, er reiknaður hámarksstyrkur síðdegis 30–40% lægri en grunnmarkgildið. Reiknaður fjöldi stunda þar sem farið er yfir markgildi í möskvum, annars vegar 180 og hins vegar $240 \mu\text{g}/\text{m}^3$, minnkar um u.þ.b. 90%.

Tímabundnar ráðstafanir til að draga úr mengun: Ef um er að ræða miklar hraðatakmarkanir á landsvísu (–15% fyrir NO_x ; –1% fyrir rokgjörn, lífræn efnasambönd), sýnir hermílikanið u.þ.b. 14% lækkun á reiknuðum fjölda stunda þar sem farið er yfir viðmiðunarmörk ósons, $180 \mu\text{g}/\text{m}^3$, í möskvum við yfirborð jarðar. Svæðistengt hlutfall lækkunar á hámarksstyrk ósons síðdegis er 2–6%.

Að því er varðar akstursbann á landsvísu sem tekur til fólksbifreiða sem ekki eru búnar þrívirkum hvarfakút (–29% fyrir NO_x ; –32% fyrir rokgjörn, lífræn efnasambönd) sýnir hermílikanið 29% fækkun reiknaðra stunda þar sem styrkur ósons í möskvum við yfirborð jarðar er meiri en $180 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Svæðistengt lækkun á hámarksstyrk ósons síðdegis er 5–10%. Við ímyndaðar aðstæður, þar sem aðgerðunum yrði hrint í framkvæmd með tveggja sólarhringa fyrirvara, næmi frekari lækkun á hámarksstyrk ósons 2%.

2.3. Áhrif ýmissa ráðstafana varðandi styrk ósons á þremur völdum svæðum í Þýskalandi

Staðbundin greining á árangri varnarráðstafana var gerð fyrir þrjú valin líkansvæði: Rhine-Main-Neckar (Frankfurt), Dresden og Berlín-Brandenburg. Á öllum þremur svæðunum fór hámarksstyrkur ósons talsvert yfir $200 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (klukkustundargildi) á nokkrum dögum þess atviks sem rannsakað var.

Varanlegar ráðstafanir til að draga úr mengun: Varanlegar, viðtækar varnarráðstafanir valda 30–40% staðbundinni lækkun (allt að –30% fyrir NO_x ; allt að –31% fyrir rokgjörn, lífræn efnasambönd; hvort tveggja jákvæð áhrif í Þýskalandi/Evrópu) á reiknuðum hámarksstyrk á líkansvæðunum þremur. Hámarksstyrkur síðdegis, $240\text{--}280 \mu\text{g}/\text{m}^3$, fer þannig niður fyrir $200 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Árangur af viðtækum varanlegum varnarráðstöfunum er töluvert meiri en af skammtímaráðstöfunum (sjá hér á eftir) en minnkun á losun er þó „einungis“ um 30–40%. Varanlegar varnarráðstafanir eru árangursríkari vegna fyrrgreindrar minnkunar á losun forefna á landsbundnum (evrópskum) vettvangi. Þannig minnkar bakgrunnsstyrkur ósons og forefna ósons.

Tímabundnar ráðstafanir til að draga úr mengun: Staðbundnar hraðatakmarkanir (allt að –14% fyrir NO_x ; –1% fyrir rokgjörn, lífræn efnasambönd) og staðbundið akstursbann, þ.m.t. fyrir dísilbíla án takmörkunar á útblæstri (allt að –25% fyrir NO_x ; allt að –28% fyrir rokgjörn, lífræn efnasambönd), hafa mjög lítil áhrif á hámarksstyrk ósons; lækka hann í mesta lagi um 4% vegna hraðatakmarkana og 7% vegna akstursbanns. Þar eð bakgrunnsstyrkur ósons og forefna þess verður ekki fyrir áhrifum frá staðbundnum ráðstöfunum hafa þær einungis áhrif á staðbundna myndun ósons. Þetta er ástæðan fyrir lítilli skilvirkni þessarar tegundar ráðstafana.

Með tíma- og staðbundnum varnaraðferðum má ná nokkurri lækkun á hámarksstyrk ósons síðdegis á þeim stað þar sem ráðstafanirnar eru framkvæmdar þegar aðstæður eru þannig að hreyfingar loftmassa eru í lágmarki. Jafnvel þótt allir kostir til staðbundinna mengunarvarna séu nýttir (og gripið til allra ströngustu aðgerða) jafnast áhrif þeirra á hámarksstyrk ósons ekki á við áhrif varanlegra mengunarvarna.

⁽¹⁾ Fjöldi stunda, þar sem farið er yfir mörkin í möskvum, samsvarar fjölda klukkustunda alls atviksins þar sem farið var yfir viðmiðunarmörk í tilteknum möskva, samtals fyrir alla möskva í yfirborðslagi svæðislikansins.

⁽²⁾ Tölurnar innan sviga sýna minnkun á losun.

Heimildir:

Motz, G., Hartmann, A. (1997)

Determination and evaluation of effects of local, regional and larger-scale (national) emission control strategies on ground level peak ozone concentrations in summer episodes by means of emission analyses and photochemical modelling, summary of the study commissioned by the German Federal Environmental Agency – UFO-Plan Nr. 10402812/1).

www.umweltbundesamt.de/ozone-e

3. HOLLAND

Hollenska Lýðheilsu- og umhverfisstofnunin (RIVM) gerði líkanrannsókn (EUROS-líkan) í því skyni að rannsaka árangur af skammtíma-aðgerðum til að draga úr mengun í Hollandi á árunum 1995 til 2010. Grunnmóskvastærðin var 60 km fyrir allt svæðislikanið en innan svæðis Benelúx-landanna og Þýskalands var móskvastærðin 15 km. Hermilíkanið var notað fyrir þrjú mengunaratvik árið 1994, grunnár losunar voru 1995, 2003 og 2010 og skammtímaaðgerðir voru af 5 mismunandi tegundum. Þrjár skammtímagrunnaðgerðir varðandi umferð á vegum á landsvísi: S1 hraðatakmarkanir, S2 akstursbann fyrir ökutæki án hvarfakúta, S3 akstursbann fyrir vörubifreiðar á vegum í þéttbýli. Aðstæður S4 fela í sér að samanlögð áhrif S1, S2 og S3 eru sameinuð í öllu Hollandi, það sama er gert með S5 fyrir Benelúx-löndin og hluta Þýskalands (Nordrhein-Westfalen) og við ímynduðu aðstæðurnar S6 er miðað við að losun forefna í Hollandi sé engin (næmisprófun við lægstu mörk). Áhrif mismunandi aðstæðna á ýmsum tímabilum má finna í töflu 1.

Tafla 1

Yfirlit yfir áhrif skammtímaaðgerða á heildarlosun forefna á landsvísi. Gildin sýna hlutfall af heildarlosun á landsvísi.

Lönd sem þetta hefur áhrif á.			NL	NL	NL	NL	Benelúx-löndin/Þýskaland	NL
Aðstæður			S1	S2	S3	S4	S5	S6
Áhrif á heildarlosun á landsvísi	NO _x	1995	-3	-14	-3	-19	-19	-100
		2003	-2	-6	-3	-11	-11	-100
		2010	-1	0	-2	-3	-3	-100
	Rokgjörn, lifræn efнасambönd	1995	0	-13	-1	-14	-14	-100
		2003	0	-5	-1	-6	-6	-100
		2010	0	0	-1	-1	-1	-100

Allar skammtímaaðgerðirnar vörðuðu eingöngu umferð á vegum þar eð aðrir geirar skiluðu ekki miklum árangri að því er varðar minnkun á losun forefna ósons og/eða þær höfðu töluverðar, efnahagslegar afleiðingar.

Árangurinn af skammtímaráðstöfunum varð sá að meðalgildi hundraðshlutamarksins 95 á landsvísi hækkaði um nokkra hundraðshluta, bæði á árinu 1995 og 2003. Einungis tilvikið með lægstu mörkin sýndi nokkurra hundraðshluta lækkun. Árangur skammtímaaðgerða 2010 verður óverulegar (sjá einnig töflu 1). Því má ætla að árangur af skammtímaaðgerðum, sem varða umferð, minnki hratt með tímanum þar eð þeim ökutækjum, sem eru ekki með hvarfakút, fækkar. Með minni möskvum ($15 \times 15 \text{ km}^2$) sýna niðurstöður annars vegar að hækkan gilda hundraðshlutamarksins 95 er aðallega vegna hækkan gilda á stóriðnaðarsvæðum/þéttbýlissvæðum (áhrif NO-títrunar) en hins vegar koma nær engar breytingar á styrk ósons fram á svæðum þar sem iðnaður er minni og dreifbýlla er. Einungis er unnt að draga verulega úr hámarksstyrk ósons með varanlegum og víðtækum ráðstöfunum sem sést t.d. af 9% lækkun gilda hundraðshlutamarksins 95 milli grunnáranna 2003 og 2010.

Heimildir:

C.J.P.P. Smeets og J.P. Beck, *Effects of short-term abatement measures on peak ozone concentrations during summer smog episodes in the Netherlands*. Rep. 725501004/2001, RIVM, Bilthoven, 2001.

4. AUSTURRÍKI

Í sambandslögum Austurríkis um óson frá 1992 er þess krafist að samþykktar verði áætlanir um skammtímaaðgerðir ef styrkur ósons verður mjög mikill. Viðvörunarmörk voru sett við 300 $\mu\text{g}/\text{m}^2$ sem þriggja klukkustunda meðalgildi. Aðgerðum var hrint af stað ef styrkurinn fór yfir 260 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ sem meðalgildi á þremur klukkustundum, með tilliti til þess að það tekur tíma að framkvæma áætlanirnar. Flestar ráðstafanirnar tengdust umferð (einkum banni fyrir ökutæki án hvarfakúts). Hins vegar hefur aldrei þurft að grípa til aðgerða þar sem fyrrnefndum mengunarmörkum var aldrei náð. Reglurnar voru lagaðar að tilskipun 2002/3/EB í júlí 2003.

Mengun sem berst langar leiðir hefur almennt mestu áhrifin á styrk ósons í Austurríki. Í Alpahéruðunum eru ekki jafn greinilegar dægursveiflur og á öðrum svæðum (UBA, 2002). Þar af leiðandi koma fram hlutfallslega há langtíma meðalgildi á þessum stöðvum. Á síðastliðnum tveimur árum hafa þó ekki verið skráð tilvik í Alpahéruðunum þar sem farið hefur verið yfir viðvörunarmörkin 240 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ sem sett voru með tilskipun 2002/3/EB.

Mesti hámarksstyrkur ósons (þar sem mjög sjaldan var farið yfir ⁽¹⁾) meðalklukkustundargildið 240 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ mældist í mengunarskýinu sem leggur frá Vín, venjulega í norðausturhluta Austurríkis. Styrkur ósons getur verið a.m.k. 50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ meiri en utan mengunarskýsins

Ljósefnafræðilegt hreyfingarlíkan var hannað til að líkja eftir ósonmyndun á þessu svæði (Baumann o.fl., 1998). Þetta líkan var notað til að rannsaka áhrif minnkunar á losun innan rannsóknarsvæðisins á styrk ósons (Schneider, 1999).

Niðurstöðurnar eru almennt í samræmi við niðurstöður annarra víðtækari kannana og þær má taka saman sem hér segir: Einu marktæku áhrifin á styrk ósons af minnkun á losun til skemmri tíma í Austurríki eru áætluð fyrir Vín og mengunarskýið sem leggur þaðan. Innan miðborgar Vínar, þar sem váhrifin eru að öllum líkindum mest, hefur smávægileg minnkun á losun NO_x tilhneigingu til að valda því að styrkur ósons eykst en síðan dregur úr myndun ósons er loftmassinn fer frá Vín.

Heimildir:

UBA (2002). 6. *Umweltkontrollbericht*. Umweltbundesamt, Vín.

Baumann et al. (1997). *Pannonisches Ozonprojekt. Zusammenfassender Endbericht*. ÖFZS A-4136. Forschungszentrum Seibersdorf.

Schneider J. (1999). *Untersuchungen über die Auswirkungen von Emissionsreduktionsmaßnahmen auf die Ozonbelastung in Nordostösterreich*. UBA-BE-160.

5. FRAKKLAND

Í frönskum lögum um loftgæði og skynsamlega nýtingu orku, sem voru samþykkt 30. desember 1996, er þess krafist að gerðar séu ráðstafanir þegar mengun er í hámarki. Þegar viðvörunarmörkum er náð eða líklegt er að þeim verði náð verður sýslumaður að upplýsa almenning tafarlaust og gera ráðstafanir til að draga úr umfangi og áhrifum mengunarinnar á íbúana.

Í yfirlýsingu sýslumanns skal skilgreina neyðarráðstafanir, sem grípa skal til ef mengun fer yfir viðvörunarmörk, og fyrir hvaða svæði þær gilda. Málsmeðferð vegna viðvörunar felur í sér tvö stig:

- upplýsinga- og ráðgjafarstig þegar upplýsandi viðmiðunarmörkum er náð (180 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ fyrir óson),
- viðvörunarstig þegar viðvörunarmörkum er náð eða þegar líklegt er að þeim verði náð (360 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ fyrir óson).

Mengun fer oft yfir upplýsandi viðmiðunarmörk. Í því tilviki er tilmælum beint til almennings.

Þegar viðvörunarmörkum er náð eða líklegt er að þeim verði náð verður sýslumaður að upplýsa almenning tafarlaust. Í því tilviki er eftirfarandi tilmælum beint til almennings:

- að reyna að komast hjá því að setja eldsneyti á tankinn,
- tilmæli um að nota ekki garðtæki sem ganga fyrir bensíni,
- tilmæli um að nota vatnsmálningu og forðast að nota leysi,
- tilmæli um að nota flutningstæki sem ekki menga,

⁽¹⁾ Að meðaltali einn dag á ári; þó var ekki farið yfir viðmiðunarmörk á u.þ.b. helmingi áranna frá 1990.

- viðtæk lækkun hámarkshraða (um 20 km/klst.),
- samdráttur í iðnaðarstarfsemi þar sem NO_x og/eða rokgyörn, lífræn efnasambönd losna,
- engin áfylling leysa í iðnaði,
- engin brennsla umframgass í hreinsunarstöðvum.

Lögbundnar, staðbundnar skammtímaaðgerðir, sem skrifstofa sýslumanns útbýr, byggjast á ráðstöfunum sem varða flutninga. Lækka skal hámarkshraða á vegum og hraðbrautum um 20%. Slíkum ráðstöfunum er hrint í framkvæmd ef mengunartilvik er spáð næsta dag. Ef sýslumaður gripur til ráðstafana, sem takmarka eða stöðva umferð vélknúinna ökutækja, í tengslum við málsmæðferð vegna viðvörunar, skulu ferðir með almenningssamgöngutækjum vera ókeypis.

Hingað til hefur aðeins einu sinni verið farið yfir viðvörunarmörk í Suður-Frakklandi, í mars 2001, á Berre-iðnaðarsvæðinu, nærri Marseille. Á þessu iðnaðarsvæði stafar um 70% af losun NO_x og rokgyarnra lífrænna efnasambanda frá vinnslu afurða úr jarðolíu eða jarðgasi en hins vegar eru NO_x og rokgyörn, lífræn efnasambönd einkum til komin vegna flutninga á Marseille-svæðinu (rokgyörn, lífræn efnasambönd 98%; NO_x 87%). Aðfaranótt 21. mars var háþrýstingur, logn, lítið varmastreymi og heitur loftmassi í um 600 metra hæð yfir svæðinu sem varnaði lóðrétttri dreifingu mengunarefnanna. Hinn 21. mars var ekki tilkynnt um neitt mengunartilvik í iðnaði sem hefði getað valdið aukinni losun mengunarefna. Þar sem ekki hafði verið spáð neinu mengunaráhamarki 22. mars voru engar skammtímaáætlanir áformaðar. Að kvöldi 21. mars breyttust veðurskilyrðin og styrkur ósons minnkaði hratt.

Þar eð staðbundna áætlunin um skammtímaaðgerðir einskorðaðist við ráðstafanir sem tengjast flutningum voru forráðamenn hlutaðeigandi iðjuvera beðnir að gera tillögur um ráðstafanir til að draga úr losun NO_x og rokgyarnra, lífrænna efnasambanda frá sínum iðjuverum. Þeir lögðu til:

- að umframgas yrði ekki brennt,
- að sumum viðhaldsaðgerðum yrði frestað,
- að afgösun framleiðslueiningar yrði frestað,
- að eldsneyti, sem inniheldur lítið magn köfnunarefnis (bik), yrði notað,
- að forðast flutninga á vökvum ef enginn búnaður til að endurheimta rokgyörn, lífræn efnasambönd er fyrir hendi.

Sýsluskrifstofurnar vinna nú að því að gera skammtímaráðstafanirnar viðtækari þannig að þær taki til iðjuvera.

6. GRIKKLAND

6.1. Skammtímaaðgerðir á Aþenu-svæðinu

Aukinn styrkur ósons hefur oft mælst í norð- og austlægum úthverfum í Aþenu-skálinni. Í þeim tilvikum verður að upplýsa almenning og að auki skal leggja fram tillögur til að draga úr umferð og fækka eldsneytisáfyllingum úr tankbifreiðum.

Ekki fæst nógu góð yfirsýn yfir árangur þessara ráðstafana, aðallega vegna þess að þessar tillögur eru ekki skyldubundnar og vegna flókins mynsturs veðurskilyrða og losunar á hinu gríðarstóra Aþenusvæði.

6.2. Varanlegar ráðstafanir í Aþenu

Í miðborg Aþenu er svokallaður hringur þar sem umferð einkabíla er stýrt út frá síðustu tölunni á númeraplötunni (slétt tala/oddatala). Frá því í byrjun níunda áratugarins hafa aðgerðirnar verið í gildi allt árið um kring, að undanskildum ágústmánuði, á virkum dögum frá kl. 5.00 til 20.00 (15.00 á föstudögum). Hringurinn nær yfir u.þ.b. 10 km² svæði.

Ráðstafanirnar varðandi númeraplöturnar tengjast ekki styrk ósons í andrúmslofti heldur miðast þær einkum við að minnka helstu mengunarefni í miðborg Aþenu. Bráðabirgðarannsóknir hafa ekki sýnt fram á greinileg tengsl milli þessara ráðstafana og styrks ósons.

III. VIÐAUKI

VIÐMIÐUNARREGLUR VARÐANDI ÁÆTLUN UM AÐ MÆLA FOREFNI ÓSONS Í SAMRÆMI VIÐ 3. MGR. 9. GR. TILSKIPUNAR 2002/3/EB

Í 3. mgr. 9. gr. tilskipunar 2002/3/EB er þess krafist að aðildarríki vakti styrk forefna ósons í a.m.k. einni mælistöð. Í samræmi við málsgreinina um leiðbeiningar skal leggja fram viðeigandi áætlun um þessar mælingar. Í VI. viðauka við tilskipun 2002/3/EB eru markmið slíkrar vöktunar tilgreind enn frekar:

- að greina leitni,
- að kanna árangur af áætlunum sem miða að því að draga úr losun,
- að kanna hvort skrár um losun séu réttar,
- að stuðla að því að tengja megi saman upptök losunar og styrk mengunarefna
- að auka skilning á myndun ósons og dreifingu forefna þess,
- að auka skilning á ljósefnafræðilegum reiknilíkönum

1. TILMÆLI VARÐANDI VÖKTUNARADFERÐ

Helsta markmið með vöktun á styrk forefna ósons skal vera að greina leitni og þar með kanna árangur af áætlunum um að draga úr losun. Mælt er með frekari greiningu á leitni sem tengist upptökum.

Það verkefni að kanna reglulega hvort skrár séu réttar og að tengja saman upptök mengunar og styrk mengunarefna út frá vöktunarnetunum er talið fremur erfitt. Þessum markmiðum verður ekki náð með aðeins einni lögboðinni stöð. Af þessum sökum er mælt með valfrjálsum viðbótarmælingum á landsvísu eða í alþjóðlegri samvinnu. Þótt stöðug langtímavöktun sé forsendan fyrir greiningu á leitni henta mælingaherferðir betur fyrir rannsóknir á tengslum upptaka og styrks mengunarefna. Meðan á slíkum mælingaherferðum stendur er mælt með því að öll rokgjörn, lífræn efnasambönd, sem skráð eru í VI. viðauka við tilskipun 2002/3/EB, verði greind. Til að auka skilning á myndun ósons, dreifingu forefna þess og ljósefnafræðilegum reiknilíkönum er mælt með mælingum á ljóshvarfgjörnum efnum (t.d. HO₂- og RO₂-sindureindir (radicals), PAN), auk mælinga á rokgjörnu, lífrænu efnasamböndunum sem skráð eru í VI. viðauka við tilskipun 2002/3/EB. Einnig er mælt með mælingaherferðum fyrir þessa rannsóknamiðuðu vöktun.

Vöktun á NO_x telst nægileg ef kröfurnar í tilskipun 1999/30/EB eru uppfylltar. Mælt er með vöktun rokgjarnra, lífrænna efnasambanda samhliða vöktun NO_x

1.1. Ráðleggingar varðandi staðsetningu lögboðnu mælistöðvarinnar

Hvert aðildarríki skal setja upp a.m.k. eina stöð til að greina almenna leitni forefnanna. Mælt er með því að viðkomandi stöð, þar sem vöktun með öllum rokgjörnum, lífrænum efnasamböndum, sem skráð eru í VI. viðauka við tilskipun 2002/3/EB, fer fram, sé komið fyrir á stað sem er dæmigerður fyrir losun forefna og myndun ósons. Þessi staður á helst að vera í þéttbýli og óháður beinum áhrifum frá meiri háttar, staðbundnum upptökum, s.s. umferð eða stórum iðjuverum.

1.2. Frekari ráðleggingar

1.2.1. Vöktun bakgrunnsstyrks í dreifbýli

Mælingar á rokgjörnum, lífrænum efnasamböndum í bakgrunnsstöðvum í dreifbýli eru hluti af vöktunaráætlun EMEP. Sérstaklega er mælt með því að vöktunarstaðir séu á svæðum þar sem engir EMEP vöktunarstaðir eru fyrir. Það skal vegið og metið hvort taka skuli sum útbreiddustu lífrænu vetniskolefnin, t.d. monóterpen- α -pínen og límónen, með í vöktunaráætluninni í Suður-Evrópu.

1.2.2. Vöktun á upptökum

Helstu upptök rokgjarnra, lífrænna efnasambanda tengjast umferð á vegum, tilteknum iðjuverum og notkun leysa. Hvaða efnasambönd á að vakta til að greina leitni fer eftir tegund upptaka og er mælt með eftirfarandi áætlun:

- Umferð á vegum

Vöktun á benseni, tólúeni og xýleni (BTX) er gagnleg til að greina leitni losunar frá umferð á vegum en vöktun fleiri efnasambanda, s.s. asetýlens, getur verið nauðsynleg. Með hliðsjón af áætlaðri minnkun bensens í eldsneyti skal tryggja að í öllum tilvikum séu tólúen og xýlen greind. Öll rokgjörn, lífræn efnasambönd skulu vöktuð a.m.k. á einum stað þar sem áhrifa umferðar gætir. Að jafnaði má vænta mikillar samsvörunar milli mismunandi staða þar sem ökutækjaflotinn er svipaður.

— Iðjuver

Stöðvar sem vinna afurðir úr jarðolíu eða jarðgasi gefa frá sér margs konar rok gjörn, lífræn efнасambönd. Ákvörðun um það hvaða efнасambönd skuli vakta byggist að miklu leyti á þessum skala og skal ákvörðun tekin í hverju tilviki fyrir sig. Að minnsta kosti ein vöktunarstöð skal vera vindmegin og önnur hlémegin við meginupptökin miðað við ríkjandi vindátt.

— Notkun leysa (iðnaðarsvæði)

Í þessu tilviki er erfiðast að ákvarða hvaða rok gjörn, lífræn efнасambönd skuli vakta þar eð upptökin geta verið mörg og minni háttar. Ákvörðunin skal byggjast á þekkingu á því hvaða efнасambönd eru í losuninni og helst skal vakta þau upptök þar sem mest getur myndast af ósoni.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 138/2004

2007/EES/26/44

frá 5. desember 2003

um hagreikninga landbúnaðarins í Bandalaginu (*)

EVROÞUÞINGID OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
1. mgr. 285. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251.
gr. sáttmálans ⁽¹⁾

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Eftirlit með sameiginlegri landbúnaðarstefnu og mat á henni krefst samanburðarhæfra, uppfærðra og áreiðanlegra upplýsinga um efnahagsstöðu landbúnaðarins, nánar tiltekið um breytingar á tekjum í landbúnaði.
- 2) Hagreikningar landbúnaðarins eru grundvallarverkfæri til greiningar á efnahagsstöðu landbúnaðarins í hverju landi, að því tilskildu að þeir séu teknir saman samkvæmt sömu meginreglum. Hagreikningar landbúnaðarins gegna einnig veigamiklu hlutverki við gerð þjóðhagsreikninga.
- 3) Hagreikningar fyrir landbúnaðinn eru teknir saman í samræmi við grunnhugtök og reglur reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2223/96 frá 25. júní 1996 um evrópskt þjóðhags- og svæðisreikningakerfi í Bandalaginu ⁽²⁾.
- 4) Með reglugerð ráðsins (EB) nr. 322/97 frá 17. febrúar 1997 um hagskýrslur Bandalagsins ⁽³⁾ er myndaður viðmiðunarrámi fyrir þessa reglugerð.
- 5) Þar eð aðildarríkin geta ekki með fullnægjandi hætti náð því markmiði sem fyrirhuguð aðgerð felur í sér, þ.e. að setja almenna hagskýrslustaðla sem gera kleift að taka saman samræmd gögn, og auðveldara er að ná

markmiðinu á vettvangi Bandalagsins vegna þess hve aðgerðin er umfangsmikil getur Bandalagið samþykkt ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna, eins og segir í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðal-hófsregluna, eins og kveðið er á um í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná því markmiði.

- 6) Ráðstafanirnar, sem eru nauðsynlegar vegna framkvæmdar þessarar reglugerðar, ber að samþykkja í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁴⁾.
- 7) Fastanefndinni um landbúnaðarskýrslur og hagskýrsluáætlunarnefndinni hefur verið tilkynnt þetta.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

*1. gr.***Inntak**

1. Í þessari reglugerð eru ákvæði um uppsetningu hagreikninga fyrir landbúnað í Bandalaginu (hér á eftir nefndir „hagreikningar landbúnaðarins“) þar sem mælt er fyrir um:

- a) aðferðafræði í hagreikningum landbúnaðarins (sameiginlegir staðlar, skilgreiningar, flokkanir og reikningsskilareglur), sem nota skal við gerð reikninga á samanburðarhæfum grunni í þágu Bandalagsins og vegna sendinga á gögnum í samræmi við 3. gr.,
- b) frest vegna sendingar á hagreikningum landbúnaðarins sem eru teknir eru saman í samræmi við aðferðafræði hagreikninga landbúnaðarins.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 33, 5.2.2004, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 136/2004, 24. september 2004 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 12, 10.3.2005, bls. 55.

⁽¹⁾ Álit Evrópuþingsins frá 3. september 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 17. nóvember 2003.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 310, 30.11.1996, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1267/2003 (Stjtið. ESB L 180, 18.7.2003, bls. 1).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 52, 22.2.1997, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

2. Þessi reglugerð skyldar ekki aðildarríki til að nota aðferðafræði hagreikninga landbúnaðarins við samantekt á hagreikningum fyrir landbúnað til eigin nota.

2. gr.

Aðferðafræði

1. Aðferðafræði hagreikninga landbúnaðarins, sem um getur í a-lið 1. mgr. 1. gr., er sett fram í I. viðauka.

2. Uppfæra skal aðferðafræði hagreikninga landbúnaðarins í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 4. gr.

3. gr.

Sending til framkvæmdastjórnarinnar

1. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) gögnin í II. viðauka innan þess frests sem tilgreindur er fyrir hverja töflu.

2. Fyrsta gagnasending skal fara fram í nóvember 2003.

3. Uppfæra skal skrá yfir breytur og fresti vegna gagnasendingar, sem er sett fram í II. viðauka, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 4. gr.

4. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fastanefndarinnar um landbúnaðarskýrslur.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

5. gr.

Lokaákvæði

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 5. desember 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

P. LUNARDI

forseti.

I. VIÐAUKI

HAGREIKNINGAR LANDBÚNAÐARINS (EAA)

(EAA)

EFNISYFIRLIT

	Bls.
Formálsorð	307
I. Almenn atriði varðandi reikningana	307
A. Inngangur	307
B. Grunneiningin og landbúnaðurinn	308
1. Grunneining	308
2. Landbúnaðurinn	309
3. Óaðskiljanleg aukastarfsemi sem fellur ekki undir landbúnað	310
C. Mæling á framleiðslu	312
D. Reikningsskil	313
1. Reikningsskil eins og kveðið er á um í evrópsku þjóðhags- og svæðisreikningakerfi í Evrópubandalaginu frá 1995 (ESA-’95)	313
2. Reikningsskil í hagreiðningum landbúnaðarins	313
E. Uppruni gagna og reikningsaðferðir við samantekt á hagreiðningum landbúnaðarins	316
F. Flokkunin	317
1. Almennt	317
2. Skilgreining á starfsemi sem er einkennandi fyrir landbúnað	317
3. Skilgreining á einingum sem eru einkennandi fyrir landbúnað	318
4. Athugasemdir varðandi ýmsa liði	319
5. Mismunur á landbúnaðinum í hagreiðningum landbúnaðarins og landbúnaðarluta aðalbálks þjóðhagsreikninganna	323
II. Færslur vegna afurða	323
A. Almennar reglur	323
1. Viðmiðunartímabil	323
2. Einingar	324
3. Færslutími	324
B. Framleiðsla	327
1. Almennt um framleiðsluhugtakið í ESA-’95 og hagreiðningum landbúnaðarins	327
2. Framleiðsla í landbúnaðarstarfsemi: magn	328
3. Framleiðsla óaðskiljanlegrar aukastarfsemi sem ekki fellur undir landbúnað	334
4. Framleiðsla landbúnaðarins sem atvinnugreinar	334
5. Mat á framleiðslu	335
C. Aðfanganotkun	335
1. Skilgreining	335
2. Þættir í aðfanganotkun	336
3. Mat á aðfanganotkun	340

D. Fjárfesting	340
1. Verg fjármunamyndun (GFCF)	340
2. Birgðabreytingar	349
3. Færsla á búfê sem „verg fjármunamyndun“ eða „birgðabreytingar“	354
III. Jöfnunarviðskipti og annað streymi	355
A. Skilgreining	355
B. Almennar reglur	355
1. Viðmiðunartímabil	355
2. Einingar	356
3. Færslutími jöfnunarviðskipta	356
4. Almennar athugasemdir varðandi vinnsluvirði	356
C. Laun og launatengd gjöld	357
D. Skattar á framleiðslu og innflutning	358
1. Skattar á vöru	359
2. Meðferð á virðisaukaskatti	360
3. Aðrir framleiðsluskattar	361
E. Styrkir	363
1. Vörutengdir styrkir	363
2. Aðrir framleiðslustyrkir	365
F. Eignatekjur	369
1. Skilgreining	369
2. Vextir	369
3. Leiga (á landi og nýtanlegum jarðlögum)	370
4. Eignatekjur váttryggingartaka (sem heyra ekki undir hagreikninga landbúnaðarins)	370
G. Fjármagnstilfærslur	371
1. Fjárfestingarstyrkir	371
2. Aðrar fjármagnstilfærslur	372
H. Fjármunanotkun	372
IV. Notkun vinnuafis í landbúnaði	374
V. Tekjuvísar í landbúnaði	375
A. Skilgreining á tekjum og stöðuliðum	375
B. Meðferð á tekjum eininga sem eru skipulagðar á fyrirtækjagrunni	376
C. Skilgreining á tekjuvísam í landbúnaði	377
D. Samsafn tekjuvísar fyrir Evrópusambandið	378
E. Staðvirðing tekjuvísar	378
VI. Mat í hagreikningum landbúnaðarins á föstu verðlagi	379
A. Verð- og magnmælingar	379
B. Meginreglur og aðferðir við samantekt hagreikninga landbúnaðarins á föstu verðlagi	380
1. Val á vísitöluformúlu	380
2. Grunnár	380
3. Framsetning á röðum í tengslum við viðmiðunarár	380
4. Útreikningur á vinnsluvirði á föstu verðlagi	381
5. Sundurliðun skatta og vörutengdra styrkja í magn- og verðþætti	382

FORMÁLSORD

Endurskoðun evrópska þjóðhags- og svæðisreikningakerfisins (ESA 1995) árið 1995 ⁽¹⁾ og þörfin á aðlögun að þróun í rekstri og uppbyggingu landbúnaðarins hafa leitt til þess að nýjar grunnaðferðir hafa verið teknar upp fyrir hagreiðninga landbúnaðarins. Breytingarnar, sem gerðar voru á grunnaðferðum í hagreiðningum landbúnaðarins, þurftu að uppfylla tvenns konar kröfur, sem oft stönguðust á: annars vegar þurftu aðferðirnar að vera í samræmi við ESA til að samhæfing væri innan hagreiðninga landbúnaðarins, bæði milli aðildarríkjanna og við aðalbálk þjóðhagsreiðninganna, og hins vegar varð löggjafinn að tryggja að breytingarnar, sem gera átti, væru framkvæmanlegar. Við gerð þessarar handbókar var hugað að þessum atriðum. Í henni er því, auk hugtakanna, meginreglnanna og grunnreglnanna fyrir samantekt á hagreiðningum landbúnaðarins, einnig tekið tillit til aðlögunar að sérstökum aðstæðum innan landbúnaðarins.

I. ALMENN ATRÍÐI VARDANDI REIÐNINGANA**A. INNGANGUR**

- 1.01. Markmiðið með samþættum hagreiðningum er að gefa kerfisbundið, samanburðarhæft og eins heildstætt yfirlit og unnt er yfir atvinnugreinar sem lagt verður til grundvallar fyrir greiningu, spár og stjórnmálalegar ráðstafanir. Því þarf að flokka fjölmörg og margbreytileg viðskipti og einingar, sem kerfið tekur til, í samræmi við almennar viðmiðanir og setja fram skýrt og greinilega í samfelld reikninga- og töfluferfi.
- 1.02. Evrópska þjóðhags- og svæðisreikningakerfið, sem á rætur að rekja til endurskoðaðs kerfis Sameinuðu þjóðanna yfir þjóðhagsreiðninga (SNA 93) ⁽²⁾, var stofnað til að sinna sérstökum þörfum Evrópusambandsins. Í því er mælt fyrir um hugtök, skilgreiningar, reikningsskilareglur og samræmda flokkun sem aðildarríki ESB skulu nota.
- 1.03. Hagkerfi lands er starfsemi fjölmargra eininga sem heildar og þær hafa með höndum ýmiss konar viðskipti sem taka til framleiðslu, fjármögnunar, váttrygginga, dreifingar og neyslu. Einingar og hópar eininga, sem falla undir þjóðhagsreiðningakerfi, verður að skilgreina út frá þeim haglíkönunum sem verið er að rannsaka. ESA-95 einkennist af notkun þrenns konar eininga og tvenns konar ólíkra aðferða við að skipta niður hagkerfi þjóða.
- 1.04. Þegar greina á streymi sem felur í sér tekjur, eigið fé, fjármálaviðskipti og eignir skiptir höfuðmáli að velja einingar sem lýsa víxlverkun milli rekstraraðila (eininga hagkerfisins). Þegar greina á framleiðsluferli er áriðandi að velja einingar sem sýna tæknileg og hagræn tengsl (þ.e. staðbundnar rekstrareiningar og einsleitar framleiðslueiningar).
- 1.05. Það má því skipta hagkerfinu á tvo mismunandi vegu:
 - i) í haggeira eða undirhaggeira sem fela í sér einingaflokka innan hagkerfisins,
 - ii) í atvinnugreinar sem í eru flokkar staðbundinna eininga (atvinnugrein) eða einsleitra framleiðslueininga (einsleit atvinnugrein).
- 1.06. Aðaltilgangurinn með hagreiðningum landbúnaðarins er að greina framleiðsluferlið og þær frumtekjur sem myndast í því. Þess vegna eru hagreiðningarnir unnir á grundvelli hugtaksins atvinnugrein.
- 1.07. Hagreiðningar landbúnaðarins eru hliðarreikningar þar sem er að finna viðbótarupplýsingar og -hugtök sem eru löguð að sérstöku eðli landbúnaðarins. Þótt uppsetning þeirra sé afar lík uppsetningu þjóðhagsreiðninga er engu síður nauðsynlegt að fastsetja reglur og aðferðir um samantekt þeirra.
- 1.08. Gera þarf greinarmun á tekjum sem myndast við framleiðslu í landbúnaði og tekjum sveitaheimila þar eð í síðarnefndu tekjunum felast, auk tekna af landbúnaðarstarfsemi, aðrar tekjur (tekjur af fasteignum, félagslegar greiðslur o.s.frv.) sem sveitaheimilin geta haft. Þar eð þessar tvær tegundir tekna (tekjur sem

⁽¹⁾ Hagstofa Evrópubandalaganna, evrópska þjóðhagsreiðningakerfið (ESA) frá 1995, Lúxemborg 1996.

⁽²⁾ Þjóðhagsreiðningakerfið, 1993. Sameiginleg útgáfa Sameinuðu þjóðanna, Alþjóðagjaldeyrissjóðsins, framkvæmdastjórnar Evrópubandalagsins, Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) og Alþjóðabankans.

myndast við framleiðslu landbúnaðarvara og tekjur sveitaheimila) eru mældar í tvenns konar mismunandi tilgangi er nauðsynlegt að nota tvær mismunandi aðferðir við að skipta hagkerfinu niður. Sú fyrri, sem er fyrir hagreiðninga landbúnaðarins, byggist á framleiðslueiningum sem eru skilgreindar með tilvísun til atvinnugreina. Sú síðari byggist á heimilum (þ.e. einingum hagkerfisins) en aðaltekjustofn þeirra er sjálfstæð landbúnaðarstarfsemi ⁽¹⁾.

B. GRUNNEININGIN OG LANDBÚNAÐURINN

1. Grunneining

- 1.09. Í því skyni að greina streymi, sem myndast í framleiðsluferlinu, og notkun vara og þjónustu er nauðsynlegt að velja einingar sem draga fram tæknileg og hagræn tengsl ef þau eru fyrir hendi. Þessi krafa felur í sér að sundurliða verður einingar hagkerfisins í smærri og einsleitari einingar með hliðsjón af eðli framleiðslunnar. Staðbundin rekstrareining (staðbundin RE) telst vera fyrsta hagnýta aðferðin sem uppfyllir þessa kröfu (ESA-’95, 2.105) ⁽²⁾.
- 1.10. Staðbundin rekstrareining er skilgreind sem sá hluti rekstrareiningar sem samsvarar staðbundinni einingu. Rekstrareiningin tekur til allra hluta einingar hagkerfisins sem framleiðanda sem leggur fram sinn hlut til starfsemi á atvinnugreinarþrepi (fjórir tölustafir) í atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, NACE 1. endursk. (viðmiðunarflokkunin fyrir efnahagsstarfsemi, sbr. lið 1.55) og samsvarar einni eða fleiri undirdeildum stofnanaeiningarinnar. Upplýsingakerfi eininga hagkerfisins verður að geta veitt upplýsingar um eða reiknað út fyrir hverja staðbundna rekstrareiningu a.m.k. framleiðsluvirði, aðfanganotkun, laun og launatengd gjöld, rekstrarafgang ásamt starfsmannafjölda og verga fjármunamyndun (ESA-’95, liður 2.106).
- 1.11. Þó að staðbundin rekstrareining kunni að samsvara einingu hagkerfisins eða hluta af einingu hagkerfisins sem framleiðandi getur hún aldrei fallið undir tvær aðgreindar einingar hagkerfisins. Þar eð flestar einingar hagkerfisins, sem framleiða vörur og þjónustu, taka í reynd þátt í margvíslegri starfsemi samtímis (aðalstarfsemi og einni eða fleiri aukastarfsemi) er hægt að sundurliða þær í sama fjölda staðbundinna rekstrareininga. Stoðstarfsemi (innkaup, sala, markaðssetning, reikningshald, flutningar, birgðavarsla, viðhald o.s.frv., sbr. lið 1.27) getur þó ekki leitt til stofnunar staðbundinnar rekstrareiningar.
- 1.12. Grundvallarreglan er að skrá skuli jafnmargar staðbundnar rekstrareiningar og aukastarfsemin tekur til en fyrir getur komið að vegna tölulegra (reikningshaldslegra) upplýsinga sé ekki unnt að aðgreina aukastarfsemi eða hluta einhverrar slíkrar starfsemi á vegum staðbundinna rekstrareininga frá aðalstarfseminni. Af þeim sökum getur staðbundin rekstrareining annast aukastarfsemi, eina eða fleiri, ásamt aðalstarfseminni (ESA-’95, liður 2.107).
- 1.13. Segja má að starfsemi fari fram þegar tilföng, s.s. tæki, vinna, framleiðslutækni, upplýsingakerfi eða vörur, eru sett saman þannig að úr verði sérstakar vörur eða þjónusta. Það sem einkennir starfsemi er aðföng (vara og þjónusta), framleiðsluferli og framleiðsluafurðir (ESA-’95, liður 2.103). Aðalstarfsemi starfsstöðvar framleiðslueiningar er sú starfsemi sem hefur hæsta vinnsluvirðið af þeirri starfsemi sem fer fram innan einingarinnar. Flokkun aðalstarfseminnar ákvarðast með tilliti til NACE, 1. endursk., fyrst í hæsta þrepi flokkunarinnar og síðan í nánar sundurliðuðum þrepum (ESA-’95, liður 3.10).

⁽¹⁾ Matvæla- og landbúnaðarstofnun Sameinuðu þjóðanna, sem hefur tekið tillit til mismunandi þarfa greinenda, hefur mælt með notkun þrenns konar grunneininga til að lýsa hagreiðningum fyrir matvæli og í landbúnaði, þ.e. einingar hagkerfisins (þ.m.t. heimili), stofnanir (sem jafngilda staðbundnum rekstrareiningum sem um getur í ESA) og vörur, eins og mælt er með í 1993 SNA (jafngildir starfsstöðvum framleiðslueiningar sem um getur í ESA) (sbr. Matvæla- og landbúnaðarstofnun Sameinuðu þjóðanna (1996) Hagreiðningakerfi fyrir matvæli og í landbúnaði (System of Economic Accounts for Food and Agriculture), Sameinuðu þjóðirnar, Róm).

⁽²⁾ Bent skal á að eining sem best hentar til greiningar á framleiðsluferlinu er einsleit framleiðslueining (UHP), þó að í ESA sé megináhersla lögð á staðbundnar rekstrareiningar. Þessi eining er notuð til að greina aðföng og afurðir þar sem hún samsvarar nákvæmlega starfsemi af tiltekinni gerð. Einingum hagkerfisins er þannig skipt í jafnmargar einsleitar framleiðslueiningar og starfsemin er (önnur en stoðstarfsemi). Með því að flokka saman þessar einsleitu framleiðslueiningar er unnt að skipta hagkerfinu niður í „hreinar“ (einsleitar) atvinnugreinar. Að jafnaði er ekki unnt að kanna einsleita framleiðslueiningu beint. Þess vegna er ekki unnt að taka reikninga einsleitra atvinnugreina saman á grundvelli flokka einsleitra framleiðslueininga. Í ESA er lýst aðferð til að taka þessa reikninga saman. Hún felur í sér að rekja aukavöru og samsvarandi kostnað við hana til viðeigandi einsleitra atvinnugreina (ESA, liður 9.53 til 9.61).

2. Landbúnaðurinn

- 1.14. Með því að flokka saman allar staðbundnar rekstrareiningar sem taka þátt í sams konar rekstri er unnt að ákvarða atvinnugrein. Það gerir kleift að skipta hagkerfinu eftir atvinnugreinum. Flokkun þessara atvinnugreina fer eftir aðalstarfsemi eininganna sem eru flokkaðar saman með þessum hætti. Í því þrepi, þar sem sundurliðunin er mest, mynda allar staðbundnar rekstrareiningar, sem eru í sömu grein (fjórir tölustafir) NACE, 1. endursk., atvinnugrein og fást því við sömu starfsemi og skilgreind er í NACE, 1. endursk.
- 1.15. Þó að landbúnaðurinn hafi áður verið skilgreindur sem flokkun eininga í einsleitri landbúnaðarframleiðslu var staðbundin rekstrareining valin sem grunneining lýsingar í hagreiðningum landbúnaðarins með það fyrir augum i) að nálgast hagreiðninga landbúnaðarins út frá efnahagsstöðu landbúnaðarins, þ.e. að taka fullt tillit til tiltekkinnar, óaðskiljanlegrar aukastarfsemi, sem ekki fellur undir landbúnað, við mat á heildarframleiðslustarfsemi landbúnaðareininga, og ii) að halda að öðru leyti samræmi við þjóðhagsreiðninga. Með þessu er horfið frá greiningaraðferð, sem byggist á hugtökunum einsleit framleiðslueining og einsleit atvinnugrein, til tölfræðilegrar aðferðar sem byggist á hugtökunum staðbundin rekstrareining og atvinnugrein.
- 1.16. Óaðskiljanleg aukastarfsemi, sem ekki fellur undir landbúnað, er starfsemi sem ekki er unnt að kanna aðskilið frá landbúnaðarstarfsemi. Dæmi eru vinnsla landbúnaðarafurða á býli, skógrækt, skógarhögg, ferðaferðahjónusta. Framleiðsla í landbúnaðinum er því afrakstur tvenns konar starfsemi:
- i) landbúnaðarstarfsemi (aðal- eða aukastarfsemi) sem landbúnaðareiningar sinna,
 - ii) aðgreinanlegrar aukastarfsemi, sem ekki fellur undir landbúnað, innan landbúnaðareininga.
- 1.17. Bújörðin, sem er sú eining sem nú er notuð í hagskýrslurannsóknum (manntölum, könnunum á framleiðsluskipan á bújörðum) er sú staðbundna rekstrareining sem á best við um landbúnaðarstarfsemina (jafnvel þótt taka þurfi tiltekknar aðrar einingar, s.s. samvinnufyrirtæki um vín- eða ólífuolíuframleiðslu eða einingar sem sinna verktakavinnu o.s.frv., með í henni). Þrátt fyrir það skal bent á að vegna þess að hægt er að sinna margs konar landbúnaðarstarfsemi á bújörð eru bújarðir sérstök tegund staðbundinnar rekstrareiningar. Hin stranga beiting ESA-reglna á einingar og flokka þeirra ætti í reynd að verða til þess að bújörðum sé skipt upp í nokkrar aðgreindar staðbundnar rekstrareiningar í tilvikum þar sem nokkrar tegundir atvinnustarfsemi í fjögurra tölustafa atvinnugrein NACE, 1. endursk., fara fram á sömu bújörðinni. Val á bújörð sem staðbundin rekstrareining í landbúnaði sem atvinnugrein í þjóðhagsreiðningum og í hagreiðningum landbúnaðarins byggist á hagskýrsluaðferð.
- 1.18. Þannig verða reiðningar fyrir landbúnaðinn í meginatriðum sambærilegir við reiðninga bújarða (framleiðslureiðningur og reiðningur yfir ráðstöfun vinnsluvirðis). Til að forðast misskilning skal þó bent á að hagreiðningar landbúnaðarins eru ekki reiðningar fyrirtækja sem stunda landbúnað sem aðalstarfsemi. Fyrst má nefna að þeir taka ekki til allrar starfsemi þessara bújarða sem fellur ekki undir landbúnaðarstarfsemi (sú starfsemi sem unnt er að skilja frá landbúnaðarstarfsemi er undanskilin). Enn fremur er meðtalin í þeim landbúnaðarstarfsemi fyrirtækja sem ekki hafa landbúnað sem aðalstarfsemi. Þess vegna breytist það ekki þó að bújörðin hafi verið valin sem grunneining að hagreiðningar landbúnaðarins eru hagreiðningar allrar atvinnugreinarinnar.
- 1.19. Þar sem atvinnugrein tekur til flokks eininga, sem sinna sams konar eða sambærilegri starfsemi, er skilgreiningin á atvinnugreininni landbúnaður í hagreiðningum landbúnaðarins komin undir því hvernig starfsemi og einingum, sem eru einkennandi fyrir þá atvinnugrein, eru ákvarðaðar. Val á einkennandi landbúnaðarstarfsemi og einingum, sem af því leiðir, getur því orðið til þess að nokkur mismunur sé á hagreiðningum landbúnaðarins, sem miðast við atvinnugreinina landbúnað, og þjóðhagsreiðningum (sbr. lið 1.93).
- 1.20. Farið er með landbúnaðinn sem samflokkun allra staðbundinna rekstrareininga sem sinna eftirfarandi efnahagsstarfsemi (sbr. lið 1.60 til 1.66 um nákvæma skilgreiningu á atvinnugreininni landbúnaður):
- ræktun nytjaplantna, garðyrkja í atvinnuskyni, garðyrkja (þ.m.t. framleiðsla vins og ólífuolíu úr vínberjum og ólífum sem sama einingin ræktar).
 - búfjárrækt

- ræktun nytjaplantna í tengslum við búfjárrækt,
 - verktakavinna í landbúnaði,
 - dýraveiðar, viðhald veiðistofna, þ.m.t. tengd þjónustustarfsemi.
- 1.21. Auk bújarða tekur atvinnugreinin landbúnaður til eininga sem í eru hópar framleiðanda (t.d. samvinnufélög) sem framleiða vín og ólífuolíu og sérhæfðar einingar sem leggja til vélar, efni og vinnu til nota í verktakavinnu.
- 1.22. Farið er með sérhæfðar einingar, sem leggja til vélar, búnað og starfsfólk til að inna af hendi verktakavinnu í landbúnaðarframleiðsluþrepi (atvinnufyrirtæki í verktakavinnu eða ábúendur bújarða sem veita verktakaþjónustu), sem hluta atvinnugreinarinnar. Samkvæmt strangari skilningi skulu þessar einingar, sem skal telja til landbúnaðar, sinna starfsemi sem a) er hluti af framleiðsluferlinu í landbúnaðinum, b) tengist framleiðslu landbúnaðarafurða, c) er venjulega í verkahring bújarðanna og d) er í reynd að öllu leyti í höndum sérhæfðra eininga sem leggja til vélar, efni og vinnu.
- 1.23. Ef sérhæfðar einingar vinna á hinn bóginn ekki að öllu leyti verktakavinnuna (t.d. ef ábúandi leigir vélar en notar eigin starfsmenn) verður að skrá þá starfsemi í deild 71 í NACE, 1. endursk.) (leiga á vélum og tækjum án stjórnanda); í því tilviki skal færa fjárhæðir, sem greiddar eru fyrirtækjum, sem vinna samkvæmt verksamningi við ábúanda, sem „aðrar vörur og þjónusta“ undir „aðfanganotkun“ (sbr. lið 2.108).
- 1.24. Þar eð tilgangurinn með hagreikningum landbúnaðarins er að mæla, lýsa og greina myndun tekna af hagrænni starfsemi í landbúnaði (sem í aðildarríkjum Evrópusambandsins er nær eingöngu atvinnustarfsemi) var ákveðið að undanskilja einingar þar sem landbúnaðarstarfsemi er einvörðungu tómstundaiðja. Þrátt fyrir það eru einingar, þar sem stundaður er sjálfsþurftarbúskapur, teknar með í hagreikninga landbúnaðarins. Bent skal á að skrá skal landbúnaðarframleiðslu til eigin neyslu á bújörðum í hagreikninga landbúnaðarins.
- 3. Óaðskiljanleg aukastarfsemi sem ekki fellur undir landbúnað**
- 1.25. Þegar staðbundin rekstrareining er notuð sem grunneining í landbúnaðinum verður að færa aukastarfsemi, sem ekki fellur undir landbúnað, ef ekki er unnt að greina hana frá aðallandbúnaðarstarfseminni.
- 1.26. Óaðskiljanleg aukastarfsemi, sem ekki fellur undir landbúnað, í staðbundnum rekstrareiningum er skilgreind sem starfsemi sem er nátengd landbúnaðarframleiðslu þegar ekki er unnt að aðgreina upplýsingar um framleiðslu, aðfanganotkun, laun og launatengd gjöld, notkun vinnuafis eða verga fjármunamyndun frá upplýsingum um aðallandbúnaðarstarfsemina á tímabilinu þegar tölfræðilegra upplýsinga er aflað.
- 1.27. Aðaleinkenni þessarar óaðskiljanlegu aukastarfsemi, sem ekki fellur undir landbúnað, eru eftirfarandi:
- framleiðslan úr starfseminni verður að vera ætluð til sölu eða vöruskipta (á reikningsskilatímabilinu eða síðar, eftir að hún er settar í birgðageymslu), til eigin neyslu framleiðanda eða sem greiðsla í friðu (þ.m.t. endurgjald í friðu til starfsmanna).
 - Ekki má vera um að ræða stoðstarfsemi. Stoðstarfsemi er stuðningsstarfsemi (t.d. sala, markaðssetning, birgðavarsla, flutningar á eigin vegum; sjá ESA-’95, liði 3.12 og 3.13 og SNA 93, lið 5.9 til 5.16) á vegum fyrirtækisins í því skyni að skapa skilyrði fyrir rekstur aðal- og aukastarfseminnar. Yfirleitt kemur framleiðsla stoðstarfsemi fram sem aðföng til ýmiss konar framleiðslustarfsemi.
 - Samkvæmt venju getur ekki heyrt undir hana starfsemi sem felur í sér verga fjármunamyndun af vörum, sem falla ekki undir landbúnað (s.s. byggingar eða vélar), fyrir eigin reikning. Þessi framleiðsla til eigin neyslu telst vera aðgreinanleg starfsemi og er færð sem framleiðsla aðgreinanlegrar staðbundinnar rekstrareiningar. Eins skal farið með gistiaðstöðu sem starfsmönnum stendur til boða sem greiðslu í friðu (hún er færð sem endurgjald í friðu á reikninginn yfir ráðstöfun vinnsluvirðis).

- Starfsemi verður að vera dæmigerð fyrir bújarðir, þ.e. hún verður að skipta verulegu máli í efnahagslegu tilliti fyrir umtalsverðan fjölda bújarða.
- „Verktakavinna“ í landbúnaði telst ekki til starfsemi sem fellur ekki undir landbúnaðarstarfsemi þar sem hún er dæmigerð starfsemi (þjónusta við landbúnað) fyrir landbúnaðinn.

1.28. Aðeins skal taka með þann hluta sérstakrar aukastarfsemi, sem fellur ekki undir landbúnað, sem er óaðskiljanlegur frá aðalstarfseminni. Af þeim sökum er tiltekin starfsemi, sem fellur ekki undir landbúnað, innifalin í landbúnaðinum ef ómögulegt er að greina hana frá aðallandbúnaðarstarfsemi staðbundinnar rekstrareiningar en er undanskilin ef hægt er að skilja hana frá aðallandbúnaðarstarfseminni og verður hún þá að aukastarfsemi sem verður að staðbundinni rekstrareiningu sem fellur ekki undir landbúnað. Viðmiðun fyrir val á óaðskiljanlegri aukastarfsemi, sem fellur ekki undir landbúnað, er tegund starfseminnar ⁽¹⁾ fremur en hvers eðlis viðkomandi vara er. Til dæmis skal aðeins taka með landbúnaðartengda ferðaþjónustu, sem býli rekur, ef ekki er unnt að skilja hana frá landbúnaðarstarfseminni. Það yrði líklega ekki þannig ef þessi starfsemi ykist að umfangi. Það er því breytilegt eftir landsvæðum og tímabilum hvernig vörur, sem ekki falla undir landbúnað, eru færðar í atvinnugreininni.

1.29. Unnt er að greina milli tveggja aðalgerða óaðskiljanlegrar aukastarfsemi, sem ekki fellur undir landbúnað:

- Starfsemi sem er framhald af landbúnaðarstarfsemi og þar sem notaðar eru landbúnaðarvörur. Þess háttar starfsemi er að finna í flestum aðildarríkjum Evrópubandalagsins. Vinnsla landbúnaðarvara er dæmigerð starfsemi í þessum flokki:

Vinnsla landbúnaðarafurða:

- mjólk í smjör, rjóma, osta, jógúrt og aðrar mjólkurafurðir,
- ávextir og grænmeti í ávaxtasafa, niðursoðna matvöru, áfenga drykki og aðrar vörur.
- vínber, must og vín í áfengar vörur (t.d. freyðivín, s.s. kampavín, og áfengi, s.s. koníak),
- spuni/fléttun efnis úr jurtaríkinu/textílefnum/ull,
- framleiðsla á kæfu, gæsaliffrakæfu og öðrum unnum kjötvörum,
- framleiðsla á öðrum landbúnaðarafurðum.

Flokkun og pökkun landbúnaðarvara, t.d. eggjum og kartöflum.

- Starfsemi sem felur í sér afnot af bújörðinni og tækjum til framleiðslu landbúnaðarafurða (tæki, búnaður, byggingar, vinnuafli). Þessi starfsemi er í grundvallaratriðum sem hér segir:
 - landbúnaðartengd ferðaþjónusta — tjaldsvæði, veitingar, hótél, ýmisleg gistiaðstaða o.s.frv.,
 - verslun á býlum — smásölustarfsemi sem snýr að verslun með aðrar vörur en fást af bújörðinni. Bein sala landbúnaðarafurða, óunninna eða unninna, er færð undir framleiðslu viðkomandi afurða,
 - íþróttir og tómstundaiðkun í sveit — notkun lands undir iðju eins og golf, útreiðar, veiði, o.s.frv.,
 - þjónusta fyrir þriðju aðila — t.d. leiga og viðgerðir á landbúnaðarvélum, áveituframkvæmdir, ráðgjafarþjónusta fyrir landbúnað, birgðageymsla, viðhald bygginga á bújörðum, þjónusta í atvinnuskyni í tengslum við landbúnaðarafurðir, flutningur landbúnaðarafurða o.s.frv. Þess háttar þjónusta er aðeins færð sem aukastarfsemi ef hún er innt af hendi fyrir þriðja aðila. Þegar þjónustan er rekin fyrir eigin reikning telst hún vera stoðstarfsemi sem er ekki færð á reikningana (sbr. lið 1.27),

⁽¹⁾ Bent er á að sum aukastarfsemi telst þó alltaf aðgreinanleg frá landbúnaðarstarfsemi, t.d. útleiga bygginga eða húsnæðis.

— þjónusta við landslagsmótun — grassláttur, gerðisklipping, snjómokstur, skipulagning, plöntun og viðhald grænna svæða o.þ.h.

— fiskirækt,

— önnur starfsemi sem felur í sér landnotkun og framleiðslutæki í landbúnaði.

1.30. Skráin yfir aukastarfsemi, sem ekki fellur undir landbúnað (sbr. lið 1.29), er þó tilgreind með dæmum og gildir ekki fyrir öll lönd. Á hinn bóginn verða löndin að taka saman eigin skrá yfir óaðskiljanlega aukastarfsemi, sem ekki fellur undir landbúnað, eftir einkennum landbúnaðarins í hverju landi fyrir sig. Skráin skal tekin saman í samvinnu við þjóðhagsreikningadeildir til að tryggt sé að hagreikningar landbúnaðarins séu samanburðarhæfir við landbúnaðarluta þjóðhagsreikninga og reikningana fyrir starfsemi, sem ekki fellur undir landbúnað, eins og þeir eru teknir saman til nota í þjóðhagsreikningum (þ.e. til að tryggja að engri starfsemi sé sleppt eða einhver tvítalin).

1.31. Aukastarfsemi í landbúnaði í einingum, sem ekki falla undir landbúnað, er óveruleg og er samkvæmt venju færð sem núll. Landbúnaðarframleiðsla, sem stunduð er í einingu sem fellur ekki undir landbúnað, telst í reynd alltaf vera aðgreinanleg að því er varðar bókhaldsgögn vegna sérkenna varanna og framleiðslutækja landbúnaðarins, sem og vegna uppruna gagna og aðferða sem notaðar eru til að taka saman hagreikninga landbúnaðarins yfir hana (sbr. E-hluta I. kafla og B-hluta I. kafla og C-hluta II. kafla). Ef byggja á hagreikninga landbúnaðarins á atvinnugreinarhugtakinu verður að mæla framleiðslu allra landbúnaðarafurða, að undanskildum þeim afurðum sem rekja má til aukastarfsemi staðbundinna rekstrareininga sem ekki falla undir landbúnað. Þar sem þær síðarnefndu teljast samkvæmt venju vera núll er færð öll landbúnaðarframleiðsla (að undanskilinni framleiðslu eininga þar sem landbúnaðarstarfsemin er einvörðungu tómstundaiðja, sbr. lið 1.24).

1.32. Vörur og þjónusta, sem ekki telst til landbúnaðarvara eða -þjónustu, sem framleiddar eru á bújörðum, eru ekki teknar með í hagreikningum landbúnaðarins nema rekja megi þær til óaðskiljanlegrar aukastarfsemi. Ef einingar ná yfir nokkra framleiðsluferla sem eru lóðrétt samþættir (t.d. fyrirtæki sem slátra, hreinsa og pakka alifugli í lofttæmdar umbúðir, fyrirtæki sem flokka, þvo og forpakka kartöflum eða öðru grænmeti, fyrirtæki sem flokka, tilreiða og selja fræ eða samvinnufyrirtæki sem leggja til geymslurými og selja vörurnar o.s.frv.), tekur atvinnugreinin aðeins til þess hluta af starfsemi þeirra sem tengist landbúnaðarframleiðslu eins og hún er skilgreind í liðum 1.62 og 1.63 og til óaðskiljanlegrar aukastarfsemi sem ekki fellur undir landbúnað.

C. MÆLING Á FRAMLEIÐSLU

1.33. Samkvæmt ESA-’95 nær framleiðsla greinarinnar yfir allar vörur sem allar einingar atvinnugreinarinnar framleiða á viðkomandi reikningsskilatímabili að undanskildum vörum og þjónustu sem sama einingin framleiðir og notar á sama reikningsskilatímabili. Mæling landbúnaðarframleiðslu byggist á ⁽¹⁾ aðlögun þessarar ESA-reglu en þá er hluti framleiðslunnar, sem landbúnaðareiningin notar sjálf, talin með í landbúnaðarframleiðslunni (sbr. lið 2.032 til 2.036). Landbúnaðarframleiðsla í hagreikningum landbúnaðarins er þannig samtala framleiðslu allra eininga í atvinnugreininni (að undanskilinni framleiðslu til aðfanganotkunar sömu einingar), að viðbætti framleiðslu sem notuð er til aðfanganotkunar sömu einingar, að því tilskildu sú framleiðsla snerti tvenns konar grunnstarfsemi (s.s. ræktunarafurðir sem ætlaðar eru til nota sem dýrafóður) og uppfyllir tilteknar viðmiðunarreglur (settar fram í lið 2.055).

1.34. ESA-reglan hefur verið aðlöguð vegna sérstaks eðlis landbúnaðarins:

— sá hluti landbúnaðarframleiðslu, sem er notaður sem aðföng í sömu einingu, er stærri í landbúnaðinum en í öðrum atvinnuvegum,

— landbúnaðarstarfsemi bújarðar er mjög fjölbreytileg og greinar starfseminnar nátengdar hver annarri (ein starfsemi er undirstaða annarrar eða tekur við af henni, s.s. korn- og fôðurframleiðsla; nán tengsl í notkun framleiðslupátta, s.s. tæki og vélbúnaður).

⁽¹⁾ Mæling framleiðslu byggðist áður á hugtakinu „innlent býli“, einstakri, tilbúnni bújörð þar sem fram fer öll landbúnaðarframleiðsla í hagkerfi þjóðarinnar, landbúnaðarframleiðslan er þá samtala allra afurða sem kæmu frá innlenda býlinu. Ákveðið var að fella niður innlenda býlið sem hugtak vegna (i) betri hagrænnar greiningar á hagreikningum landbúnaðarins (tæknilegir stuðlar og hlutföll vinnsluvirðis), (ii) betra samræmis á milli framleiðslureikninga og reikninga yfir ráðstöfun vinnsluvirðis, (iii) betri samanburðar á tæknilegum stuðlum og hlutföllum vinnsluvirðis á milli undirratvinnugreina og á milli aðildarríkja og (iv) betra samræmis við þjóðhagsreikningakerfi Evrópu (ESA) og meginreglur þess.

Þótt ekki sé dregið í efa að bújörð skuli auðkennd sem staðbundin rekstrareining skapar margbreytilegt eðli hennar henni mikla sérstöðu í samanburði við staðbundnar rekstrareiningar annarra atvinnugreina í hagkerfinu (sbr. lið 1.17). Markmiðið með því að skipta hagkerfinu upp í atvinnugreinar í reikningunum er, að hluta til, að endurspeglar streymið í framleiðsluferlinu: myndun, umbreytingu, verslun og yfirfærslu á efnahagslegum verðmætum. Það er ekki unnt að gera fulla grein fyrir þeirri margvíslegu starfsemi sem fram fer á bújörð með því einu að meta framleiðsluna sem fer frá bújörðinni.

- 1.35. Þessi aðlögun ESA-reglunnar krefst sérstakrar meðferðar á tilteknum vörum, s.s. landbúnaðarvörum, sem ætlaðar eru til notkunar sem fôðurefni á bújörðinni, þrúgum, sem notaðar eru til vínframleiðslu, og ólífum, sem notaðar eru í framleiðslu á ólífuolíu, og landbúnaðarvörum, sem ætlaðar eru til aðfanganotkunar í óaðskiljanlegri aukastarfsemi sem fellur ekki undir landbúnað.

- 1.36. Fjallað er sérstaklega um verslun milli bújarða með lifandi dýr og innflutning á lifandi dýrum þar sem slíkt telst vera hálfunnar vörur (sbr. II. kafla).

D. REIKNINGSSKIL

1. Reikningsskil eins og kveðið er á um í ESA-’95

- 1.37. Hagreikningar landbúnaðarins eru byggðir á kerfi innbyrðis tengdra reikninga. Í heildarreikningsskilum ESA-’95 eru viðskiptareikningur, fjárfestingarreikningur og efnahagsreikningur. Fyrir tilstilli þessara reikninga er unnt að færa viðskipti og annað streymi, sem tengist sérstökum þáttum efnahagsferlisins (t.d. framleiðslu), í skipulegu kerfi. Þessar færslur taka til myndunar tekna, dreifingar og endurdreifingar þeirra, allt til uppsöfnunar þeirra í formi eigna. Stöðuliðirnir, sem verða til við þetta, eru síðan notaðir sem samtölur til að meta hagrænan árangur.

- 1.38. Viðskiptareikningar taka til framleiðslunnar, dreifingar og endurdreifingar tekna og notkunar þeirra þ.e. neysla; með þeim er unnt að reikna „sparnað“ sem er undirstöðubáttur uppsafnaðrar fjárfestingar. Á fjárfestingarreikningi eru greindir ýmsir breytingarþættir á eignum og skuldum eininga og þar er unnt að færa breytingar á hreinni eign (mismunurinn á eignum og skuldum). Á efnahagsreikningi koma fram heildareignir og -skuldir ýmissa eininga við upphaf og lok reikningshaldstímabilsins ásamt hreinni eign þeirra. Streymi fyrir hvern eignar- og skuldalið, sem færður er í fjárfestingarreikninginn, kemur einnig fram á reikningnum „breytingar á efnahagsreikningi“ (ESA-’95, liður 8.04).

- 1.39. Heildarreikningsskilin, sem um getur hér að framan, eiga einungis við um einingar hagkerfisins, geira og undirgeira. Samkvæmt ESA-’95 er talið ástæðulaust að taka saman heildarreikningsskil fyrir staðbundna rekstrareiningu og atvinnugrein vegna þess að slíkar einingar hafa sjaldnast getu til að eiga vörur eða eignir í eigin nafni eða til þess að taka við og úthluta tekjum.

2. Reikningsskil í hagreikningum landbúnaðarins

- 1.40. Þar sem hagreikningar landbúnaðarins byggjast á atvinnugreinarhugtakinu verða reikningsskil í samræmi við ESA-’95 að takmarkast við fyrstu viðskiptareikningana:

- framleiðslureikningur og
- reikning yfir ráðstöfun vinnsluvirðis en á honum eru stöðuliðirnir vinnsluvirði og rekstrarafgangur (sbr. töflu 1 og 2 hér á eftir).

- 1.41. Vegna sérkenna landbúnaðarins skal, þrátt fyrir það vera unnt að taka saman aðra reikninga, a.m.k. að hluta til, að svo miklu leyti sem greinilega er hægt að rekja viðkomandi streymi til þeirra. Reikningarnir, sem um er að ræða (sbr. töflu 3 og 4 hér á eftir), eru eftirfarandi:

- reikningur yfir tekjur af atvinnurekstri (einn af viðskiptareikningunum) og
- fjármagnsreikningurinn (einn af fjárfestingarreikningunum).

- 1.42. Í athugun er að bæta tilteknum liðum (streymi) við reikningsskilin á reikninginn „aðrar eignabreytingar“ á fjárfestingarreikningnum (þ.e. tilteknum liðum undir „aðrar magnbreytingar á eignum“ og í endurmatsreikningnum) og á efnahagsreikningi.

- 1.43. Hægt er að setja fram reikningsskil í hagreikningum landbúnaðarins eins sést í töflu 1 til 4 á grundvelli taflnanna og uppbyggingar reikningshaldsins í ESA-’95.

A. Viðskiptareikningar*Tafla 1: Framleiðslureikningur*

<i>Notkun</i>			<i>Tilföng</i>		
P.2	Aðfanganotkun	50	P.1	Framleiðsluvirði	100
B.1b	Vergt vinnsluvirði	50			
K.1	Fjármunanotkun	10			
B.1n	Hreint vinnsluvirði	40			

Tafla 2: Reikningur yfir ráðstöfun vinnsluvirðis

<i>Notkun</i>			<i>Tilföng</i>		
D.1	Laun og launatengd gjöld	10	B.1n	Hreint vinnsluvirði	40
D.29	Aðrir framleiðsluskattar	5			
D.39	Aðrir framleiðslustyrkir	-10			
B.2n/B.3n	Hreinn rekstrarafgangur/hreinar einyrkjatekjur	35			

Tafla 3: Reikningur yfir tekjur af atvinnurekstri

<i>Notkun</i>			<i>Tilföng</i>		
D.4	Eignatekjur	10	B.2n/B.3n	Hreinn rekstrarafgangur/hreinar einyrkjatekjur	35
D.41	Vextir	5			
D.45	Leiga	5	D.4	Eignatekjur	1
			D.41	Vextir	1
			D.42	Úthlutaðar tekjur af fyrirtækjum	
			D.43	Endurfjárfestur hagnaður af beinum fjárfestingum erlendis	
			D.44	Eignatekjur sem renna til tryggingartaka	
			D.45	Leiga á landi og nýtanlegum jarðlögum	
B.4n	Hreinar tekjur af atvinnurekstri	26			

B. Fjárfestingareikningar*Tafla 4: Fjármagnsreikningur*

<i>Eignabreytingar</i>			<i>Breytingar á skuldum og hreinni eign</i>		
B.10.1	Breytingar á hreinni eign vegna sparnaðar og fjármagnstilfærslna		B.8n	Sparnaður, hreinn	
			D.9	Fjármagnstilfærslur, óinnheimtar	10
			D.92	Fjárfestingarstyrkir	5
			D.99	Aðrar fjármagnstilfærslur	5
			D.9	Fjármagnstilfærslur, ógreiddar	
			D.91	Fjármagnsskattar	
			D.99	Aðrar fjármagnstilfærslur	

<i>Eignabreytingar</i>			<i>Breytingar á skuldum og hreinni eign</i>	
P.51	Verg fjármunamyndun (GFCF)	100	B.10.1	<i>Breytingar á hreinni eign vegna sparnaðar og fjármagnstilfærslna</i>
P.511	Öflun að frádregnum ráðstöfunum á efnislegum fastafjármunum	85		
P.511a	Verg fjármunamyndun af plantekrum	10		
P.511b	Verg fjármunamyndun af búfænaði	15		
P.511c	Verg fjármunamyndun af vélum og búnaði	20		
P.511d	Verg fjármunamyndun af flutningatækjum	20		
P.511e	Verg fjármunamyndun af byggingum á býli	20		
P.511f	Verg fjármunamyndun af öðrum framkvæmdum að undanskildum jarðabótum (öðrum byggingum, mannvirkjum o.s.frv.)			
P.512	Öflun að frádregnum ráðstöfunum á óefnislegum fastafjármunum (hugbúnaður o.s.frv.)	10		
P.513	Virðisaukning ófjárhagslegra eigna sem ekki eru framleiddar	5		
P.513a	Verulegar jarðabætur	4		
P.513b	Kostnaður við yfirfærslu á eignarrétti á landi og framleiðsluréttindum	1		
K.1	Fjármunanotkun	10		
P.52	Breytingar á birgðum	5		
P.53	<i>Öflun að frádregnum ráðstöfunum á verðmætum</i>			
K.2	<i>Öflun að frádregnum ráðstöfunum á ófjárhagslegum eignum sem ekki eru framleiddar</i>			
K.21	<i>Öflun að frádregnum ráðstöfunum á landi og öðrum efnislegum eignum sem ekki eru framleiddar</i>			
K.22	<i>Öflun að frádregnum ráðstöfunum á óefnislegum eignum sem ekki eru framleiddar (framleiðsluréttindi o.s.frv.)</i>			
B.9	<i>Hrein lánveiting(+)/hrein lántaka(-)</i>			

- 1.44. Vakin er athygli á að yfirfærslur og birgðir, sem settar eru fram með skálettri í töflu 3 og 4, eru liðir sem:
- falla ekki undir hagreiðninga landbúnaðarins vegna þess að atvinnugreinarhugtakið er notað og reikningsskilin eru ófullnægjandi. Viðkomandi liðir eru liðirnir D.42 Úthlutaðar tekjur af fyrirtækjum, D.43 Endurfjárfestur hagnaður af beinum erlendum fjárfestingum, D.44 Eignatekjur váttryggingartaka og D.45 Leiga undir Tilföng í töflu 3 og liðirnir B.8n Hreinn sparnaður, B.10.1 Breytingar á hreinu virði vegna sparnaðar og fjármagnstilfærslna og B.9 Hrein útlán(+)/hrein innlán(-) í töflu 4 eða
 - eru ekki færð, annaðhvort vegna skorts á áreiðanlegum upplýsingum eða vegna þess að þeir hafa þá stundina takmarkað gildi fyrir þann tilgang sem hagreiðningar landbúnaðarins þjóna. Liðirnir, sem um ræðir, eru D.9 Fjármagnstilfærslur, ógreiddar, D.91 Fjármagnsskattar og D.99 Aðrar fjármagnsyfirfærslur, P.53 Öflun að frádregnum ráðstöfunum á verðmætum, K.2 Öflun að frádregnum ráðstöfunum á ófjárhagslegum eignum sem ekki eru framleiddar, K.21 Öflun að frádregnum ráðstöfunum á landi og ófjárhagslegum eignum sem ekki eru framleiddar og K.22 Öflun að frádregnum ráðstöfunum á óefnislegum eignum sem ekki eru framleiddar (framleiðsluréttindum o.s.frv.) í töflu 4. Sumir þeirra (t.d. D.91, K.2, K.21 og K.22) kunna síðar að verða færðir í hagreiðningum landbúnaðarins.

- 1.45. Á framleiðslureikninginn eru færð viðskipti í tengslum við framleiðsluferlið. Hann tekur til framleiðsluvirðis undir „Tilföng“ og aðfanganotkunar undir „Notkun“. Vinnsluvirði, þ.e. stöðuliðinn, má annaðhvort reikna fyrir eða eftir fjármunanotkun (vergt eða hreint vinnsluvirði). Þar eð framleiðsla er metin á grunnverði og aðfanganotkun á kaupverði eru vörutengdir styrkir að fráðregnum sköttum á vörur innifaldir í vinnsluvirðinu.
- 1.46. Reikningurinn yfir ráðstöfun vinnsluvirðis tekur til tekjamyndunar af framleiðsluferlinu og skiptingu þessara tekna milli framleiðsluþáttarins „vinna“ og opinbera geirans (sem skatta og styrkja). Rekstrarafgangurinn, þ.e. stöðuliðurinn, svarar til þeirra tekna sem myndast í einingunum með notkun þeirra á framleiðslueignum. Þegar um er að ræða fyrirtæki í heimilisgeiranum sem hafa ekki réttarstöðu lögaðila er þáttur, sem svarar til endurgjalds eiganda eða fjölskylda hans, fyrir vinnu, sem hún innir af hendi, óbeint innifalinn í stöðulið þessa reiknings og óaðskiljanlegur frá hagnaði hans sem atvinnurekanda. Þetta er nefnt „einyrkjatekjur“ (ESA-’95, liður 8.19).
- 1.47. Með reikningi yfir tekjur af atvinnurekstri er unnt að mæla tekjur sem eru sambærilegar við hugtakið rekstrarhagnaður fyrir tekjuskatt og úthlutun arðs, sem venja er að nota í reikningshaldi fyrirtækja.
- 1.48. Með fjármagnsreikningi er unnt að ákvarða að hve miklu leyti öflun að fráðregnum ráðstöfunum á fjármunum öðrum en fjáreignum hefur verið fjármögnuð með sparnaði og fjármagnstilfærslum. Á honum kemur fram útlán eða lántaka. Ekki er mögulegt að taka saman heildarfjármagnsreikning fyrir landbúnaðinn vegna þess að ekki er unnt, að reikna aðra liði (t.d. hreinan sparnað, reikningsstöðu viðskiptareikninga) á grundvelli atvinnugreinar þótt rekja megi tiltekið fjárstreymi til hennar. Þrátt fyrir það er unnt að fá mikilsverðar upplýsingar á rekstrar- og efnahagsreikningi (að viðbættum upplýsingum um tekjamyndun í framleiðsluferlinu) með því að færa inn eins mikið og unnt er af breytingum á virði fjármuna öðrum en fjáreignum í atvinnugreininni (vegna öflunar, ráðstöfunar og notkunar fjármuna) og fjármagnstilfærslum sem atvinnugreinin móttekur.
- E. UPPRUNI GAGNA OG REIKNINGSADFERÐIR VIÐ SAMANTEKT Á HAGREIKNINGUM LANDBÚNAÐARINS
- 1.49. Eitt megininkenni á hagreiðningum landbúnaðarins er notkun formúlunnar „magn x verð“ við mælingu á framleiðsluvirði langflestra vara. Þessi aðferð var einkum valin vegna þess hve erfitt er að taka saman landbúnaðarreikninga sem eru byggðir á dæmigerðum úrtökum úr reikningum fyrirtækja.
- 1.50. Yfirleitt er unnt að byggja mat á uppskerumagni á framleiðsluþáttunum, þ.e. áætluðu framleiðslumagni (uppskeru), sem byggist á mati á ræktunarsvæðum og afrakstri, eða á notkun, þ.e. á mati á innkaupum í atvinnugreinum sem nota landbúnaðarvörur, útflutningi að fráðregnum innflutningi, að viðbættu tilteknu magni í notkun aðfanga í landbúnaði, birgðabreytingum framleiðenda og notkunar fyrir eigin reikning (sem að miklu leyti fer til eigin neyslu). Síðarnefnda aðferðin getur hentað mjög vel þegar kaupendur landbúnaðarvaranna eru auðgreinanlegir og notkunarþættirnir fjórir eru takmarkaðir (t.d. vörur, sem krefjast forvinnslu áður en unnt er að nota þær, s.s. sykurrófur, tóbak o.fl.). Þrátt fyrir það er þó nauðsynlegt að taka saman yfirlit yfir stöðu raunbirgða til að sannreyna heilleika og áreiðanleika gagnanna.
- 1.51. Í tölulegum gögnum um slátrun, útflutning/innflutning á lifandi dýrum og stærð hjarða er að finna helstu upplýsingar til að mæla framleiðslu dýra. Við mat á framleiðslu dýraafurða (einkum mjólkur) er yfirleitt stuðst við sölu til notenda í atvinnugreinum (mjólkurbúa, pökkunarfyrirtækja) vegna sérstakrar notkunar á þeim.
- 1.52. Ítarlegri lýsingu á aðferðum við útreikninga er að finna í II. kafla.
- 1.53. Flestar hálfunnar vörur er í meginatriðum aðeins hægt að nota í landbúnaði (fræ og fjölgunarefni, áburður, varnarefni o.s.frv.). Í því tilviki eru innkaup í landbúnaði reiknuð út frá sölugögnum í atvinnugreinum sem dreifa þessum hálfunnu vörum (eftir að tekið hefur verið tillit til utanríkisverslunarinnar).

- 1.54. Beiting þessarar reglu hefur þó í för með sér ákveðna áhættu. Í raun samsvarar sala framleiðenda á aðföngum, sem eru aðallega notuð í landbúnaði, ekki endilega innkaupum á þessum vörum í landbúnaðargeiranum vegna þess að áburður, varnarefni o.s.frv. kann einnig að vera keypt í öðrum tilgangi (birgðir verslunareininga, notkun annarra eininga, s.s. almenningsgarða, heimila o.s.frv.).

F. FLOKKUNIN

1. **Almennt**

- 1.55. Hagreikningar landbúnaðarins eru óaðskiljanlegur hluti evrópska þjóðhagsreikningakerfisins og af þeim sökum er við samantekt þeirra stuðst við almenna flokkun Hagstofu Evrópubandalaganna (Eurostat), atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins (NACE), 1. endursk. NACE, 1. endursk., er fjögurra þrepa flokkunarkerfi yfir atvinnustarfsemi sem var tekið saman 1990. Það er í raun endurskoðun á almennu atvinnugreinaflokkuninni eftir atvinnustarfsemi í Evrópubandalögunum, eða atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins (NACE), sem Hagstofa Evrópubandalaganna birti fyrst árið 1970.

- 1.56. NACE, 1. endursk., er ítarlegri útgáfa af atvinnugreinaflokkun Hagstofu Sameinuðu þjóðanna (ISIC), 3. endursk. ⁽¹⁾, aðlöguð sérstaklega að evrópskum aðstæðum. NACE, 1. endursk., er einnig í beinum tengslum við vöruflokkun eftir atvinnugreinum (CPA) innan Efnahagsbandalags Evrópu sem er byggð á aðalvöruflokkun Sameinuðu þjóðanna (CPC).

- 1.57. NACE, 1. endursk., er flokkun atvinnustarfsemi sem er notuð til að skilgreina atvinnugreinar í þjóðhagsreikningum. Það byggist á fjögurra þrepa flokkunarkerfinu sem lýst er hér að framan.

— forþrepi, auðkenndu með einum bókstaf, „bálkar“,

— milliprepi, auðkenndu með tveimur bókstöfum, „undirbálkar“,

— öðru prepi, auðkenndu með tveimur tölustöfum, „deildir“,

— þriðja prepi, auðkenndu með þremur tölustöfum, „flokkar“,

— fjórða prepi, auðkenndu með fjórum tölustöfum, „greinar“.

- 1.58. Yfirleitt er unnt að flokka hvert þrep í atvinnustarfsemi eftir vörum eða þjónustu sem eru einkennandi fyrir það. Þannig er vöruflokkun eftir atvinnugreinum notuð til að afmarka margvislega atvinnustarfsemi með viðbótaraðgreiningu með tveimur tölustöfum og þannig fæst ítarlegri skilgreining í yfirskriftinni.

- 1.59. Atvinnugrein svarar til flokks staðbundinna rekstrareininga sem fást við sömu eða sambærilega atvinnustarfsemi. Með ítarlegustu flokkuninni eru allar staðbundnar rekstrareiningar í sömu grein (fjórir tölustafir) NACE, 1. endursk., og eru þær því í sömu atvinnustarfsemi, eins og skilgreint er samkvæmt þessari flokkun (ESA-’95, 2.108). Við skilgreiningu á sviði landbúnaðarstarfsemi þarf því að koma nákvæmlega fram:

— starfsemin sem einkennir hana,

— einingarnar sem einkenna hagreikninga landbúnaðarins.

2. **Skilgreining á starfsemi sem er einkennandi fyrir landbúnað**

- 1.60. Landbúnaðurinn, eins og lýst er í hagreikningum landbúnaðarins, samsvarar deild 01 í NACE, endursk. 1.

- 1.61. Hagreikningar landbúnaðarins er hliðarreikningur innan þjóðhagsreikninga og grunnhugtök, meginreglur og ákvæði þeirra grundvallast á ESA-’95. ESA-’95 er þó aðeins almennur rammi fyrir hagkerfið í heild og þarfnast aðlögunar að sérstökum þörfum landbúnaðarins.

⁽¹⁾ Atvinnugreinaflokkun Hagstofu Sameinuðu þjóðanna (ISIC), 3. endursk.: atvinnugreinaflokkun Hagstofu Sameinuðu þjóðanna.

Þessar sérstöku þarfir stafa einkum af sérstökum tilgangi með hagreiðningum landbúnaðarins, því hvort gögn eru tiltæk og séreinkennum landbúnaðareininga og atvinnustarfsemi þeirra. Vegna sérstaks eðlis hliðarreiðninganna er nauðsynlegt að tekin sé saman skrá um einkenni landbúnaðarstarfsemi í hagreiðningum landbúnaðarins sem augljóslega verður að byggjast á NACE, 1. endursk.

- 1.62. Að því er varðar þjóðhagsreiðninga er atvinnugreinin landbúnaður skilgreind sem einingar, sem einar sér eða ásamt annarri aukastarfsemi, annast starfsemi sem heyrir undir deild 01 í NACE, 1. endursk., „Landbúnaður, dýraveiðar og tengd þjónustustarfsemi“. Til deildar 01 telst ⁽¹⁾:

- Flokkur 01.1: Ræktun nytjaplantna, garðyrkja í atvinnuskyni, garðyrkja,
- Flokkur 01.2: Búfjárrækt,
- Flokkur 01.3: Blandaður búskapur jarðyrkju og búfjárræktar (blandaður búskapur),
- Flokkur 01.4: Þjónustustarfsemi, tengd jarðyrkju og búfjárrækt, önnur en dýralækningar,
- Flokkur 01.5: Dýraveiðar, gildruveiðar og viðhald veiðistofna, þ.m.t. tengd þjónustustarfsemi.

- 1.63. Skráin yfir einkenni landbúnaðarstarfsemi í hagreiðningum landbúnaðarins samsvarar þessum fimm flokkum starfsemi (01.1 til 01.5) með eftirfarandi frávikum:

- innifalin er framleiðsla á vini og ólífuolíu (einvörðungu úr vinberjum og ólífum sem ræktuð eru á sömu bújörð), ræktun jurtaefnis til fléttunar, jólatrjáa, ávaxatrjáa, vínviðar og skrauttrjáa fyrir gróðrarstöðvar (sem heyra undir deild 02, skógrækt),
- undanskilin er starfsemi sem tengist framleiðslu á fræi, þ.e.a.s. allri vinnu við myndun útsæðis, og tiltekinni starfsemi sem í NACE, 1. endursk., telst vera þjónustustarfsemi í tengslum við landbúnað (þ.e.a.s. rekstur áveitukerfa, hönnun, gróðursetning og viðhald garða, almenningsgarða og grænna svæða við íþróttamannvirki o.þ.h., klipping trjáa og limgerða; einungis er fært launað starf sem telst til landbúnaðar).

3. Skilgreining á einingum sem eru einkennandi fyrir landbúnað

- 1.64. Telja skal með allar einingar sem annast starfsemi sem er einkennandi fyrir atvinnugreinina landbúnað í hagreiðningum landbúnaðarins. Einingarnar sem um ræðir annast starfsemi sem telst til eftirfarandi flokks í NACE, endursk. 1:

- flokkur 01.1: Ræktun nytjaplantna, garðyrkja í atvinnuskyni, garðyrkja
 - framleiðsla fræs: aðeins einingarnar sem fást við fræfjölgun,
 - framleiðsla vínviðar (ólífuolíu): einungis þær einingar sem fást við þess háttar framleiðslu úr þrúgum (ólífum) sem sömu einingar og hópar framleiðenda rækta (t.d. samvinnufélög) ⁽²⁾,
- flokkur 01.2: Búfjárrækt,
- flokkur 01.3: Blandaður búskapur jarðyrkju og búfjárræktar (blandaður búskapur),
- flokkur 01.4: Þjónustustarfsemi, tengd jarðyrkju og búfjárrækt, önnur en dýralækningar
 - að undanskildum einingum sem annast þjónustustarfsemi í landbúnaði sem er ekki verktakavinna (þ.e. einingar sem sjá um rekstur áveitukerfa eða annast þjónustu í tengslum við hönnun, gróðursetningu og viðhald garða, almenningsgarða og grænna svæða fyrir íþróttamannvirki o.þ.h. og klippingu trjáa og limgerða,
- flokkur 01.5: Dýraveiðar, gildruveiðar og viðhald veiðistofna, þ.m.t. tengd þjónustustarfsemi.

⁽¹⁾ Sjá einnig 4. kafla „Skýringar“ í Eurostat: Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins (NACE), 1. endursk., Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins Theme 2, Series E, Lúxemborg, 1996.

⁽²⁾ Greinarmunur er því gerður á þrenns konar einingum sem framleiða vín: matvælafyrirtækjum, samtökum framleiðenda í landbúnaði og bújörðum.

- 1.65. Bæta skal við upptalninguna í lið 1.64 og telja með einingar sem framleiða jólatré, ávaxtatré, vínvið og skrauttré fyrir gróðrarstöðvar og framleiðslueiningar sem framleiða jurtaefni til fléttunar.
- 1.66. Hægt er sjá af upptalningunni, ef bújarðir eru undanskildar, að hinar einingarnar sem eru einkennandi fyrir landbúnað eru: samtök framleiðenda á vínnum og ólífulíu og sérhæfðar einingar sem vinna verktakavinnu í landbúnaði (sbr. liði 1.20 og 1.21). Hafa skal í huga að einingar, þar sem landbúnaðarstarfsemi er einvörðungu tómstundaiðja, eru ekki taldar með einingunum sem eru einkennandi fyrir landbúnað (sbr. lið 1.24).
4. **Athugasemdir varðandi ýmsa liði**
- a) Flokkur 01.1: Ræktun nytjaplantna, garðyrkja í atvinnuskyni, garðyrkja
- 1.67. Með flokki 01.1, „nytjaplöntur“, fæst kerfisbundin sundurliðun sem gerir kleift að flokka alla starfsemi við framleiðslu nytjaplantna í aðildarríkjum ESB, auk uppskerustarfsemi (plöntur eða villtir ávextir).
- 1.68. Framleiðsla fódurplantna er einungis skráð ef hún er þáttur í atvinnustarfsemi.
- 1.69. Ólíkt því sem er í NACE, 1. endursk., þar sem framleiðsla á trjáum í gróðrarstöðvum er talin til skógræktar, er farið með þessa starfsemi sem landbúnaðarstarfsemi, að svo miklu leyti sem hún er í tengslum við framleiðslu trjágræðlinga og ávaxtarunna, vínviðar og skrautrunna, en farið er með framleiðslu skógarplantna sem skógræktarstarfsemi ef plönturnar eru ætlaðar til framleiðslu skógartrjáa⁽¹⁾. Einnig er farið með framleiðslu jólatrjáa sem landbúnaðarstarfsemi ef trén eru ræktuð í gróðrarstöðvum sérstaklega til skrauts, en ef jólatré falla t.d. til við stýfingu eða þynningu skógartrjáa telst það vera skógræktarframleiðsla.
- 1.70. Í flokkunarkerfi hagreiðinga landbúnaðarins er landbúnaðarfræ flokkað undir fyrirsögnina „fræ“, að undanteknu kornjurtafræi (þ.m.t. hrisgrjón) og oliuríku fræi, prótínríkum plöntum og kartöflum sem eru skráð undir mismunandi afbrigði af korni og oliuríku fræi, prótínríkar plöntur og kartöflur⁽²⁾. Framleiðsla á fræi nær í raun yfir nokkrar tegundir framleiðslustarfsemi: rannsóknir (þ.e. framleiðsla á frumgerðum fyrstu kynslóðar af fræi), fjölgun (fer fram á bújörðum samkvæmt verksamningi) og vottun (þ.e. flokkun og þökkun hjá sérhæfðum framleiðslueiningum). Einungis fjölgun fræs er starfsemi sem er einkennandi fyrir landbúnað, þar sem rannsókn- og vottunarstarfsemi fer fram á rannsókn- og framleiðslustofnunum og er ekki hluti hefðbundinnar landbúnaðarstarfsemi (þ.e. nýting náttúrulegra auðlinda sem miðar að framleiðslu jurta og dýra). Af þeim sökum snertir fræframleiðsla í hagreiðningum landbúnaðarins einungis framleiðslu á framræktuðu fræi. Aðfanganotkun á fræi svarar til i) fyrstu kynslóðar af fræi, sem keypt er til framræktunar, og ii) vottað fræ, sem landbúnaðarframleiðendur kaupa til að framleiða nytjaplöntur.
- 1.71. Framleiðsla þrúgunusts, víns og ólífulíu: í vöruflokkun eftir atvinnugreinum er farið með vín og ólífulíu sem matvæli. Í NACE, 1. endursk., fellur framleiðsla á víni og ólífulíu undir undirbálk DA „atvinnugreinar með framleiðslu úr nytjaplöntum“ (greinar 15.93 „Framleiðsla á léttu víni“ og 15.41 „Framleiðsla á óhreinnaðri olíu og feiti“). Aðeins framleiðsla vínþrúgna og ólífa falla undir landbúnað (grein 01.13 „Ræktun ávaxta, hneta, jurta til drykkjargerðar og kryddjurta“). Samkvæmt venju í NACE, endursk. 1. er vín (ólífulía) talið til landbúnaðar (grein 01.13) þegar það er framleitt úr þrúgum (ólífum) sem ræktaðar eru í sömu framleiðslueiningu. Með þessari venju er ekki nauðsynlegt að greina á milli einingarinnar sem ræktar þrúgurnar og einingarinnar sem framleiðir vínið. Af þeim sökum er öll vín- (og ólífulíu-) framleiðsla úr þrúgum (ólífum) sömu bújarðar hluti af landbúnaðarstarfsemi sem einkennir hana.

⁽¹⁾ Nokkurt misræmi er á milli skilgreininga í NACE eftir löndum. Samkvæmt þýsku og ensku útgáfum NACE er einungis rekstur skógræktarstöðva hluti af NACE 02.01 (skógrækt og skógarhögg). Ef ræktunarstöðvar sem framleiða ávaxtatré, vínvið og skrauttré væru taldar með landbúnaðarstarfsemi væri það ekki frávik frá NACE.

⁽²⁾ Ástæðan fyrir þessu frávik frá almennu reglunni er að í þessum sértílvikum fæst verulegur hluti framleiðslu á fræi viðkomandi oliuríkra fræja, prótínríkra plantna eða kartafna úr venjulegri uppskeru en plönturnar eru í öðrum tilvikum framleiddar á sérhæfðum bújörðum.

- 1.72. Einnig er farið með vínframleiðslu eininga, sem eru í nánum tengslum við bújarðir, sem einkennandi landbúnaðarstarfsemi í hagreiðningum landbúnaðarins. Í einingum sem eru nátengdar bújörðum eru samtök framleiðenda (t.d. samvinnufélög viðviðarræktenda). Það, að telja þær til landbúnaðar, ræðst af eðli þessara samtaka sem sögulega séð eru „framlenging“ á bújörðum (vegna sameiginlegrar framleiðslu og markaðssetningar) og þær eru yfirleitt í eigu bújarðanna. Á hinn bóginn er framleiðsla matvæla fyrirtækjanna á víni (ólífuolíu) ekki tekin með í hagreiðningum landbúnaðarins (þar sem hún er greinilega iðnaðarlegs eðlis).
- 1.73. Framleiðsla á þrúgumusti á sér stað samhliða framleiðslu á víni í skránni yfir einkennandi starfsemi þar sem unnt er að selja eða flytja út þrúgumust sem hrávöru eða setja það í birgðir fyrir sölu eða útfletning, annaðhvort til neyslu eða til vínframleiðslu, á síðara viðmiðunartímabili.
- 1.74. Þar eð vín, ólífuolía og þrúgumust (hið síðastnefnda aðeins ef ekki er lagað vín úr því á viðmiðunartímabilinu) eru afakstur landbúnaðarframleiðslu í formi vinnslu á þrúgum og ólífum, sem sama eining ræktar, skulu hvorki þrúgur, sem eru ætlaðar til framleiðslu á þrúgumusti og víni, né ólífur, sem eru ætlaðar til framleiðslu á ólífuolíu (þ.e. grunnafurðin), teljast með í framleiðslunni. Farið er með þessar afurðir sem notkun innan einingarinnar sem er ekki mæld sem framleiðsla í atvinnugreininni (sbr. lið 2.052). Þrúgumust, sem er ekki lagað vín úr á viðmiðunartímabilinu, skal teljast til framleiðslu á tímabilinu. Á tímabilinu, þegar lagað er vín úr mustinu, skal það fært sem aðfanganotkun (notkun innan atvinnugreinarinnar) til jafns við samsvarandi minnkun birgða. Vínið, sem verður til við vinnslu mustsins, skal færa sem þátt í framleiðslunni.
- 1.75. Plantekrur (þ.e. vénekrur og aldingarðar) eru fastafjármunir og stofnun þeirra verður að færa undir framleiðslu. Stofnun plantekra fyrir eigin reikning er „Framleiðsla á fastafjármunum fyrir eigin reikning“. Þegar sérhæfðar einingar stofna plantekrurnar samkvæmt samningi telst virði hans vera „Sala“.
- b) Flokkur 01.2: Búfjárrækt
- 1.76. Eins og á við um ræktun nytjaplantna (sbr. lið 1.67) er allt búfé og búfjárafurðir, sem framleitt er í aðildarríkjum Evrópusambandsins, sundurliðað kerfisbundið í þessum flokki.
- 1.77. Í vörflokkun eftir atvinnugreinum eru egg til útungunar flokkuð með eggjum í einum undirflokknum. Samkvæmt venju er þó farið með þau í hagreiðningum landbúnaðarins sem hálfunna alifuglaframleiðslu ⁽¹⁾.
- 1.78. Hrossarækt er einkennandi starfsemi í hagreiðningum landbúnaðarins, hver sem lokaákvörðunarstaður dýrsins kann að vera (til undaneldis, kjötframleiðslu eða þjónustu). Þó skal bent á að rekstur kappreiðahesthúsa og reiðskóla er ekki einkennandi fyrir landbúnaðarstarfsemi (það er tómstundastarfsemi, menningarleg starfsemi og íþróttastarfsemi: Deild 92) (sbr. lið 2.210). Þess vegna verður að undanskilja tekjur sem bændur hafa af slíkri starfsemi frá hagreiðningum landbúnaðarins. Auk þess er rekstur keppnishesta eða reiðhesta, sem ekki er hluti af framleiðsluferli í landbúnaði, undanskilinn frá hagreiðningum landbúnaðarins. Það sama á við um naut sem alin eru til nautaats.
- 1.79. Í þjóðhagsreiðningum eru aukaafurðir ⁽²⁾, sem verða sjálfkrafa til við framleiðslu tiltekinna landbúnaðarafurða, ekki færðar í sama lið og afurðin sjálf. Þær eru birtar sér í lok viðkomandi flokks framleiðslustarfsemi, sundurliðaðar eftir gerð. Í nytjaplöntuframleiðslu er t.d. um að ræða hálm, rófu- og kálblöð, baunir og baunabelgi o.s.frv. (í vínframleiðslu vindreggjar og vínstein, í framleiðslu á ólífuolíu úrgang, s.s. olíufræskökur, og í búfjárrækt húðir, hár og feldi af veiðidýrum ásamt vaxi og föstum og fljótandi húsdýraáburði. Yfirleitt er höfuðtilgangur framleiðslunnar ekki að framleiða þessar afurðir sem skýrir hvers vegna svo sjaldgæft er að tölfraðilegar upplýsingar um þær séu áreiðanlegar.

⁽¹⁾ Ástæðan fyrir þessu fráviki er að í reynd er framleiðsluferlið við útungun eggja afar ólíkt því sem er við framleiðslu eggja til neyslu og ekki er um að ræða neitt eitt framleiðsluvirði á „eggjum“ sem hægt væri ákveða eftir á hver tilgangurinn væri með. Frá upphafi framleiðsluferlisins er ákveðið að egg til útungunar séu til framleiðslu á alifuglum. Það er því farið með þau í hagreiðningum landbúnaðarins á sama hátt og grísi sem teljast hálfunnin afurð í svínaframleiðslu.

⁽²⁾ Aukavara er afurð sem er tæknilega í tengslum við framleiðslu annarra afurða. Hún getur verið sérstök þegar hún er í tengslum við aðrar afurðir í sama flokki en framleiðsla þeirra er sérstök fyrir þennan flokk eða reglubundin þegar hún tengist öðrum vörum, en framleiðsla þeirra getur fallið undir fleiri en einn flokk.

Í landbúnaðinum sjálfum eru þessar vörur aðallega notaðar sem dýrafóður eða til jarðvegsbóta. Öðru hverju eru þessar aukaafurðir seldar í aðra geira hagkerfisins en landbúnaðinn og þá skal framleiðsluvirðið koma fram í hagreiðningum landbúnaðarins.

c) Flokkur 01.4: Þjónustustarfsemi, tengd jarðyrkju og búfjárrækt, önnur en dýralækningar

1.80. Skipta má starfsemi í flokki 01.4 í tvennt:

- landbúnaðarþjónusta í formi verktakavinnu á framleiðslustiginu (þ.e. verktakavinnu í landbúnaði),
- „önnur“ landbúnaðarþjónusta (rekstur áveitukerfa eða hönnun, gróðursetning og viðhald garða, almenningsgarða og grænna svæða fyrir íþróttamannvirki o.þ.h., klippingu trjáa og limgerða o.s.frv.).

1.81. Ekki er farið með þjónustustarfsemi í landbúnaði í síðara tilvikinu sem starfsemi sem er einkennandi fyrir hagreiðninga landbúnaðarins (þrátt fyrir að hún sé færð í landbúnaðarhluta þjóðhagsreiðninga) þar sem hún er ekki hefðbundin eða dæmigerð landbúnaðarstarfsemi. Hana má á hinn bóginn færa sem óaðskiljanlega aukastarfsemi sem fellur ekki undir landbúnað (í skilningi hagreiðninga landbúnaðarins). Til hefðbundnu nálgunarinnar, þar sem landbúnaði er lýst sem jarðrækt, telst þar af leiðandi öll vinna sem miðar að því að nota og nýta náttúruauðlindir til ræktunar og búfjárræktar til hagsbóta fyrir mannkynið. Þrátt fyrir vaxandi efnahagslegt mikilvægi þjónustustarfsemi sem snýr að umhverfismálum var það talið óviðunandi útvíkkun á þeirri hefðbundnu nálgun, sem lýst er hér að framan, að taka tillit til slíkrar starfsemi.

Verktakavinna í landbúnaði

1.82. Með aukinni sérhæfingu í hagkerfinu eru bújarðir og bændageimili fyrir löngu hætt að annast tiltekin störf og þróunin orðið sú að vaxandi fjöldi sérgreina með eigin framleiðslueiningar er farin að stunda þau. Þessi verkaskipting snerti í fyrstu aðallega vinnslu landbúnaðarafurða (slátrun og kjötvinnslu, kornmölun, framleiðslu á brauði, smjöri og ostum og frævinnsla för fram í nýjum geirum), en á síðari stigum markaðsfærslu. Þetta á einkum við þegar um er að ræða miklar skipulagsbreytingar sem hafa haft áhrif í landbúnaði: aukin notkun stórvirkra véla og landbúnaðarstarfsemi, sem hefur bein áhrif á framleiðslu nýttaplantna og búfjárrækt, hefur í auknum mæli verið útvistuð til sérhæfðra eininga.

1.83. Af þessari starfsemi má nefna áburðar- og kalkdreifingu, plægingu, sáningu, eyðingu illgresis og varnir gegn plágum, plöntuvernd, hirðing heys, þresking og rúning fjár.

1.84. Það sem einkennir alla þessa starfsemi er að hún er yfirleitt nauðsynlegur hluti framleiðsluferlis landbúnaðarafurða og tengist framleiðslu þeirra afurða.

1.85. Starfsemi sem er ekki í beinum tengslum við framleiðslu landbúnaðarafurða, þ.e. á sér ekki stað á framleiðslustigi landbúnaðarafurðanna (flutningur fyrir reikning þriðju aðila og afhending mjólkur til mjólkurbúa eru dæmi um starfsemi sem fellur ekki undir landbúnað og er hluti annarrar atvinnugreinar) skal ekki birta í hagreiðningum landbúnaðarins (nema um sé að ræða starfsemi sem er óaðskiljanleg frá aðallandbúnaðarstarfsemi; sbr. lið 1.12).

1.86. Hafa skal í huga að þessi flokkun á því aðeins við að starfsemin, sem um ræðir, sé að öllu leyti fyrir reikning sérhæfðu einingarinnar. Ef bóndinn leigir á hinn bóginn vélar án stjórnanda eða aðeins með nokkrum þeirra stjórnenda, sem þarf til að manna þær, og heldur áfram starfsemi sinni sem slíkri með vélunum, flokkast þessi starfsemi undir Deild 71 í NACE, endursk. 1. Þessar aðstæður koma einkum upp þegar um er að ræða einfaldar vélar sem krefjast tiltölulega lítilla viðgerða og aðallega á háannatímum þegar þörfin er mest fyrir vélarnar (sbr. lið 1.23).

1.87. Við verktakavinnu, sem unnin er á vinnslustigi í landbúnaðarframleiðslu, eru aðallega notaðar dýrar vélar og búnaður. Slík vinna getur verið á vegum:

a) sérhæfðra verktaka, sem hafa hana sem aðalstarfsemi,

b) bújarða.

Verktakavinna, sem ábúendur bújarða annast, er yfirleitt á eftirfarandi formi:

- ef um er að ræða viðbótartekjur bænda er sveigjanlegasta formið tilfallandi aðstoð sem veitt er nágrönnum. Í þessum flokki er einnig hýsing á búfænaði og, aðallega á svinum og alifuglum, búfjárrækt gegn þóknun (sérstaklega eldi). Hýsing getur einnig verið veitt búfænaði í eigu annars bónda eða búfænaðurinn kann að vera í eigu fyrirtækis, einkum birgis (t.d. framleiðanda/kaupmanns í föðurvörum) eða kaupanda (t.d. sláturhúss),
- meira eða minna leyti sjálfstæð samlög um vélar sem er kerfisbundið form á gagnkvæmri hjálp nágranna. Hátt verð á vélum og lítil nýting einstakra bújarða á þeim verður til þess að bújarðir, sem eiga slíkar vélar, mynda vélasamlög sem eru til ráðstöfunar fyrir aðrar bújarðir með öllum þeim mannskap sem þarf. Aðaltekjur bænda úr landbúnaði koma í auknum mæli af verktakavinnu vegna þess að fólk stundar landbúnað sem aukastarfsemi og í sumum tilvikum er það einungis eigendur landsins.
- samvinnufélög um landbúnaðarvélar⁽¹⁾. Þetta eru stór samvinnufélög með launuðum starfsmönnum; þeim svipar til sérhæfðra verktaka,

c) fyrirtækja sem annast síðari framleiðslustig og uppskera ávexti eða grænmeti og annast vinnsluna sjálf (t.d. niðursuðuverksmiðjur sem sjóða niður baunir samkvæmt samningi),

d) fyrirtækja sem fást við fyrra framleiðslustig. Hér eru meðtaldir kaupmenn sem versla með landbúnaðarvélar og vinna verktakavinnu. Þótt það geti í öðrum tilvikum, miðað við hagreikninga landbúnaðarins, virst mjög ólíklegt er það fræðilegur möguleiki að framleiðandi varnarefna noti vöru sína sjálfur. Ef þetta er gert og nýjasta tækni notuð, er það þó ekki endilega verktakavinna á vinnslustigi í landbúnaðarframleiðslu, og áreiðanlega ekki ef bóndinn vinnur ekki vinnuna reglulega (t.d. varnarefnaúðun úr lofti).

1.88. Í þeim tilvikum, þegar ákveða verður hvort fara skuli með starfsemi sem verktakavinnu (þ.e. vinnuna sem venjulega fer fram á bújörðunum sjálfum í framleiðsluferlinu í landbúnaðinum), skal hafa í huga að það er ekki aðeins eðli starfseminnar sem skiptir máli heldur einnig þær sérstöku aðstæður sem hún er unnin við, þ.e. sjálft „framleiðsluferli landbúnaðarins“.

1.89. Búfjárrækt, sem er rekin á bóndabýlum gegn endurgjaldi (lagt til land fyrir búfé), er verktakavinna í landbúnaði þar sem hún er hluti af framleiðsluferlinu í landbúnaðinum. Ekki er þó innifalið í þessum lið eldi og umönnun einkareiddista þar eð þess háttar starfsemi felur ekki í sér vöruframleiðslu en er hrein þjónusta í skilningi ESA-’95 (bálgur O í NACE 1. endursk.). Að sama skapi skal ekki farið með vinnu sem tengist stofnun og viðhaldi almenningsgarða, garða, golfvalla og gróðurs meðfram vegum sem framleiðsluferlinum í landbúnaðinum.

1.90. Ekki skiptir máli í hvaða formi einstaklingarnir sem vinna verktakavinnu fá greidd laun. Það þarf ekki að vera neins konar föst þóknun (þ.e. laun í strangasta skilningi); endurgjaldið getur vel verið hvers konar hagnaðarhlutdeild eða ýmsar samsetningar af henni (t.d. fær bóndi, sem elur kálfa gegn greiðslu, yfirleitt fasta fjárhæð á kálf að viðbætti hlutdeild í hreinum hagnaði). Þóknun getur einnig verið í formi tiltekins hluta af framleiðslunni.

1.91. Hvað sem öðru líður verður sjálfstætt fyrirtæki ávallt að inna starfið af hendi: vinna launaðra starfsmanna bújarðarinnar heyrir ekki undir þennan flokk. Frá sjónarhóli bújarðarinnar er þóknun fyrir þess háttar starf (t.d. vinna launaðs fólks við mjaltir) launakostnaður og fellur undir liðinn „laun og launatengd gjöld“. Á hinn bóginn er vinna, sem fyrirtæki, sem sér um mjaltir samkvæmt samningi fyrir aðrar bújarðir, innir af hendi, færð í hagreikningum landbúnaðarins, bæði sem framleiðslu (sala á þjónustu), ef miðað er við verktakann, og sem aðfanganotkun (kaup á þjónustu), ef miðað er við bújörðina.

⁽¹⁾ Búnaðurinn og vélarnar eru í eigu samvinnufélagsins ólíkt því sem á við um samnýtingu véla sem eru yfirleitt í eigu einstakra bújarða.

d) Flokkur 01.5: Dýraveiðar, gildruveiðar og viðhald veiðistofna, þ.m.t. tengd þjónustustarfsemi

- 1.92. Þessi atvinnugreinarflokkur felur í sér eftirtalda starfsemi: i) dýraveiðar og veiðar í gildru til matar, vegna felds eða húðar, í rannsóknarskyni, fyrir dýragarða eða til nota sem gæludýr, ii) framleiðslu feldskeraverkstæða, hamir eðla eða fugla sem rekja má til dýraveiða eða veiðar í gildru, iii) endurnýjun stofna veiðidýra, iv) þjónusta til eflingar dýraveiða og veiða í gildru í atvinnuskyni. Bent skal á að framleiðsla sláturhúsa á húðum og leðri og dýraveiðar sem íþrótt eða tómstundaiðkun teljast ekki til dæmigerðrar starfsemi í landbúnaðinum. Því er svo við að bæta að flokkurinn „veiðar“ felur ekki í sér undaneldi veiðidýra á bújörðum sem skal færa sem hluta flokksins „búfjárrækt með öðrum lifandi dýrum“.

5. **Mismunur á landbúnaðarstarfsemi í hagreikningum landbúnaðarins og landbúnaðarhluta aðalbálks þjóðhagsreikninganna**

- 1.93. Landbúnaður í hagreikningum landbúnaðarins, eins og atvinnugreinin er skilgreind í lið 1.62 til 1.66, er að nokkru leyti frábrugðinn atvinnugreininni eins og hún er skilgreind í þjóðhagsreikningum. Mismunurinn liggur í skilgreiningunni á hvoru tveggja dæmigerðri starfsemi og einingunum. Hægt er að taka þær saman á eftirfarandi hátt:

Atvinnugreinin landbúnaður í hagreikningum landbúnaðarins	=	landbúnaðarhluti þjóðhagsreikninga
	+	vín- og ólífuframleiðslueiningar (samtök framleiðenda, samvinnufélög o.s.frv.)
	+	framleiðslueiningar sem framleiða efni til fléttunar
	+	framleiðslueiningar þar sem framleidd eru jólatré, ávaxtatré, vínviður og skrauttré, í gróðrarstöðvum,
	–	einingar sem framleiða fræ (til rannsókna eða vottunar)
	–	framleiðslueiningar í þjónustu við landbúnaðinn að undanskilinni verktakastarfsemi í landbúnaði (þ.e. rekstur áveitukerfa, hönnun, gróðursetning og viðhald garða, almenningsgarða og grænna svæða fyrir íþróttamannvirki o.þ.h., klipping trjáa og limgerða)
	–	einingar þar sem landbúnaðarstarfsemi er einvörðungu tómstundaiðja

II. **FÆRSLUR VEGNA AFURÐA**

- 2.001. Með færslum vegna afurða fást upplýsingar um uppruna og notkun afurða. Með afurðum er átt við allar vörur og þjónustu sem verða til við framleiðslustarfsemina. Helstu flokkar að því er varðar afurðir, sem eru skilgreindar í ESA-'95, eru: framleiðsla, aðfanganotkun, neysluútgjöld, raunneysla, fjárfesting, útflutningur vara og þjónustu og innflutningur vara og þjónustu.
- 2.002. Eins og getið er í liðum 1.40 og 1.41 er aðeins tekið tillit til framleiðslu, aðfanganotkunar og fjárfestingar í hagreikningum landbúnaðarins. Framleiðsla er fært sem uppruni og aðfanganotkun sem notkun á framleiðslureikninginn. Fjárfesting er færð sem notkun (eignabreyting) á fjármagnsreikninginn.

A. **ALMENNAR REGLUR**

1. **Viðmiðunartímabil**

- 2.003. Viðmiðunartímabilið fyrir hagreikninga landbúnaðarins er almanaksárið.

2. Einingar**a) Magn**

2.004. Magn er yfirleitt tiltekið í 1000 t (þrúgumust og vín í 10000 hl) með einum aukastaf. Fyrir dýr á fæti er notuð lífbýngd.

b) Verð

2.005. Í hagreikningum landbúnaðarins skal verð miðað við tonn (vín og þrúgumust miðað við 10 hl).

2.006. Í hagreikningum landbúnaðarins skal verð fært annaðhvort miðað við næstu heilu tölu eða með nákvæmni upp á einn eða tvo aukastafi eftir því hve tiltækar verðupplýsingar eru tölfræðilega áreiðanlegar.

c) Virði

2.007. Tilgreina skal virði í milljónum eininga í innlendum gjaldmiðli.

3. Færslutími

2.008. Í ESA-’95 (1.57) er streymið (einkum í viðskiptum með afurðir og í jöfnunarviðskiptum) fært á rekstrargrunni, m.ö.o. þegar stofnað er til efnahagslegs virðis, óinnheimtrar fjárhæðar eða kröfu, eða þegar þess háttar verðmætum er umbreytt, þau eru afturkölluð eða þegar þau eru ekki lengur fyrir hendi, en ekki þegar greiðsla fer raunverulega fram.

a) Framleiðsla

2.009. Meta skal framleiðslu og færa þegar hún verður til. Þess vegna verður að færa það þegar afurðin er framleidd en ekki þegar kaupandi greiðir fyrir hana.

2.010. Í ESA-’95 er farið með framleiðslu eins og samfelld ferli þar sem vörum og þjónustu er umbreytt í aðrar vörur og þjónustu. Ferlið getur átt sér stað á ýmsum tímabilum eftir afurðunum og tímabilin geta verið lengri en reikningsskilatímabilið. Þessi auðkenning framleiðslunnar ásamt rekstrargrunnsreglunni leiðir því til þess að framleiðslan er færð sem hálfunnar vörur. Af þeim sökum skal, í samræmi við ESA-’95 (lið 3.58), færa framleiðslu landbúnaðarafurða eins og hún sé samfelld á öllu framleiðslutímabilinu (en ekki einfaldlega þegar uppskera fer fram eða þegar gripum er slátrað). Farið skal með nytjaplöntur í ræktun og birgðir fisks eða dýra til neyslu sem birgðir hálfunninna vara meðan á framleiðsluferlinu stendur en þær eru umreiknaðar í birgðir fullunninna afurða þegar ferlinu lýkur.

2.011. Það er bæði æskilegt og nauðsynlegt við efnahagslega greiningu að færa framleiðsluna sem hálfunnar vörur þegar framleiðsluferlið nær yfir tímabil sem er lengra en reikningsskilatímabilið. Með því móti er samræmi milli færslu á kostnaði og framleiðslu sem gerir kleift að afla raunhæfra gagna um vinnsluvirðið. Þar sem hagreikningar landbúnaðarins miðast við almanaksárið má gera ráð fyrir að færsla á hálfunnum vörum taki einungis til afurða sem ekki voru fullunnar við lok almanaksársins (en einnig til tilvika þar sem almennt verðlag tekur mjög örum breytingum á reikningsskilatímabilinu) ⁽¹⁾.

2.012. Þegar um er að ræða landbúnaðarafurðir með styttra framleiðsluferli en reikningsskilatímabilið ber þó ekki nauðsyn til að færa framleiðsluna sem hálfunnar vörur. Færsla framleiðslu þegar afurðir eru fullunnar, þ.e. við uppskeru (þegar um er að ræða framleiðslu nytjaplantna), gerir í reynd kleift að ná viðunandi samræmi milli þess og framleiðslukostnaðarins. Þetta á við um flesta landbúnaðarframleiðslu þar sem framleiðsluferlið er styttra en ár. Ekki er heldur nauðsynlegt að færa nytjaplöntuframleiðslu með stuttu framleiðsluferli sem hálfunnar vörur þegar framleiðsluferlið nær yfir á annað almanaksár (sbr. lið 2.172.). Í því tilviki eru nytjaplöntur í ræktun ekki taldar vera birgðir hálfunninna vara.

⁽¹⁾ Sbr. lið 6.72 til 6.79 og 6.94 til 6.100 í SNA.

- 2.013. Í framkvæmd á sú aðferð að færa hálfunnar vörur aðeins við um afurðir með langt framleiðsluferli. Þess háttar afurðir eru einkum búfê, afurðir nytjaplantna, s.s. vín (geymsla þess er óaðskiljanlegur hluti framleiðsluferlisins), og afurðir af plantekrum. Venjulega er verðþróun í Evrópusambandinu almennt ekki mjög ör og ætti hún ekki að vera orsök þess að tiltekna afurðir séu færðar sem hálfunnar vörur (þótt það geti átt við í undantekningartilvikum, sbr. lið 2.172).
- 2.014. Þegar afurðir með langt framleiðsluferli, sem hafa verið færðar sem hálfunnar vörur, eru upp skornar (afurðir nytjaplantna) eða er slátrað (dýr) er framleiðsluferlinu lokið og hálfunnar vörur umbreytast í birgðir fullunninna afurða sem eru tilbúnar til sölu eða annarra nota. Meðan á framleiðsluferlinu stendur er unnt að fá fram virðið, sem skal færa á hverju ári sem framleiðsluvirði í liðinn hálfunnar vörur, með því að skipta virði fullunnna afurðarinnar í réttu hlutfalli við kostnaðinn sem stofnað er til á hverju tímabili (SNA 93, liður 6.96).
- 2.015. Dýr: Framleiðsla dýraafurða tekur langan tíma, nær hugsanlega yfir nokkur reikningsskilatímabil áður en ferlinu lýkur. Eftir fæðingu dýrs er hugsanlegt og einnig viðeigandi að færa inn hvert framleiðslustig, þ.e. fyrir hvern aldurshóp dýranna (ekki er unnt að færa inn þann hluta framleiðsluferlisins sem á sér stað fyrir fæðingu dýrsins vegna þess að ekki er unnt að greina hann frá umsjón með móður).
- 2.016. Framleiðsluferlinu fyrir dráttardýr lýkur formlega við fæðingu; upp frá því eru þau færð sem fjármunaeign. Dýrin eru að sjálfsögðu ekki tilbúin til ætlaðra nota en munur á einstökum dýrum er svo mikill að fastur aldur, sem væri valin fyrir öll dýrin, yrði afar tilviljanakenndur. Fæðingartíminn er valinn af hagkvæmnisástæðum, einkum þar eð síðari notkun dýranna hefur á þessu stigi þegar verið ákveðin.
- 2.017. Þetta á ekki alltaf við um nautgripi, svín, sauðfé og annað búfê sem kann að vera alið til undaneldis eða til slátrunar. Þegar unnt er að greina á milli ungra dýra í samræmi við framtíðarnotkun skal færa dýr, sem ætluð eru til nota sem framleiðsluþættir, sem verga fjármunamyndun alveg frá fæðingu (verg fjármunamyndun fyrir eigin reikning, þ.e. þau teljast til hálfunninna vara og vöxtur þeirra er færður sem framleiðsla, sbr. ESA-’95, lið 3.112). Að öðrum kosti eru dýr innifalin í birgðum sem hálfunnar vörur þar til þau verða fullvaxin og eru sjálf notuð sem framleiðsluþættir (t.d. sem mjólkurkúr, til undaneldis eða annarrar framleiðslu, s.s. ullarframleiðslu). Þá eru þau færð sem fastafjármunir Dýr, sem eru tekin úr hjörðum fyrir slátrun, skulu einnig færð sem birgðir en ekki sem fjármunaeign.
- 2.018. Kjúklingaframleiðsla fær sérstaka meðferð ef hún nær yfir tvö reikningsskilatímabil. Klak eggja í útungunarvélum í lok tímabils telst vera kjúklingaframleiðsla og er fært í hagreikningum landbúnaðarins undir alifuglaframleiðslu (sem hálfunnar vörur) (sbr. lið 2.048).
- 2.019. Vín: Framleiðslan skal færð sem hálfunnar vörur þar eð geymsla hennar er hluti af framleiðsluferlinu og getur náð yfir nokkur reikningsskilatímabil. Farið er með þrúgumust í gerjun, sem ekki er lengur hrámust en heldur ekki vín, eins og egg í útungunarvél í lok reikningsskilatímabils og er það tilgreint í hagreikningum landbúnaðarins sem hálfunnar vörur.
- 2.020. Eignir sem ræktaðar eru á plantekrum Eignir, sem ætlaðar eru til vergrar fjármunamyndunar fyrir eigin reikning (þó ekki búfê), s.s. plantekrur, sem gefa ítrekað af sér afurðir, skal færa sem verga fjármunamyndun þegar framleiðslan á sér stað.
- b) Aðfanganotkun
- 2.021. Færa skal vörur og þjónustu þegar þær koma inn í framleiðsluferlið, þ.e. þegar raunveruleg notkun þeirra á sér stað en ekki þegar þær eru keyptar eða settar í birgðir.
- 2.022. Vörunotkun á tilteknu reikningsskilatímabili svarar í reynd til innkaupa eða öflunar á vörum að viðbættum upphaflegum birgðum og að fráðregnum endanlegum birgðum í lok tímabilsins ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Sbr. lið 2.029 til 2.031 að því er varðar tímann þegar birgðirnar eru færðar.

2.023. Þjónusta er færð þegar hún er keypt. Þar eð ekki er unnt að setja þjónustu í birgðir er tíminn þegar þjónusta er keypt einnig tími notkunarinnar.

2.024. Eftirtalin þjónusta er undantekning frá þessari reglu:

— þjónusta, sem tengist innkaupum á vörum, s.s. verslunar- og flutningaþjónusta, er færð sem aðfanganotkun þegar viðkomandi vörur eru notaðar (sbr. lið 2.111).

— þjónusta sem telst vera viðvarandi, s.s. váttryggingaþjónusta. Þjónusta af þessu tagi er færð í hlutfalli við notkun í lok reikningsskilatímabilsins í samræmi við hlutfall fjárhæðarinnar sem kemur til greiðslu á viðkomandi ári eða hluta árs. Til samræmis við það svara fjárhæðir sem færðar eru ekki nauðsynlega til váttryggingaíðgjaldsins sem er greitt á viðkomandi tímabili.

c) Verg fjármunamyndun

2.025. Verg fjármunamyndun er færð þegar yfirfærsla eignarhalds á viðkomandi fastafjármunum til einingar, sem hyggst nota þá til framleiðslu, fer fram. Þó eru tvær undantekningar á þessari meginreglu: Í fyrsta lagi eru eignir sem aflað er með fjármögnunarleigu færðar eins og notandinn hafi eignast þær þegar hann fékk þær til afnota (sbr. lið 2.122). Í öðru lagi er verg fjármunamyndun fyrir eigin reikning færð um leið og viðkomandi eignir eru framleiddar (undanskilið er nautgripir, svín, sauðfé og annað búfé sem ekki er unnt að skilgreina nákvæmlega þar eð þau dýr eru innifalin í birgðum sem hálfunnar vörur, sbr. lið 2.017).

2.026. Þegar t.d. er um að ræða stofnun ávaxtagarða og vínekra (fastafjármunir framleiddir fyrir eigin reikning) og ekki hefur verið lokið allri nauðsynlegri vinnu við lok reikningsskilatímabilsins skal virði notaðs efnis og veittrar þjónustu á viðmiðunartímabilinu á sama hátt fært sem verg fjármunamyndun í lok tímabilsins.

2.027. Kaup og sala á landi ásamt tengdum kostnaði eru færð um leið og eignarhald er yfirfært. Kaup á landi að frádregnum öllum kostnaði er þó ekki innifalin í vergri fjármunamyndun þar eð land er eign sem ekki er framleidd. Hrein aukning á landi (og öðrum efnislegum eignum sem ekki eru framleiddar) að frádregnum öllum kostnaði eru færð á fjármagnsreikninginn (reikning fyrir öflun á ófjárhagslegum eignum).

d) Birgðabreytingar

2.028. Birgðabreytingar eru mismunur á vörum sem bætast við birgðir og vörum sem teknar eru úr birgðum á viðmiðunartímabilinu.

2.029. Vörur sem bætast í birgðir eru annaðhvort vörur sem ætlaðar eru til notkunar síðar í framleiðsluferlinu (birgðir aðfanga), og eru þá færðar þegar yfirfærsla eignarhalds á sér stað, eða þær eru vörur úr atvinnugreininni sjálfri til framtíðarnota, t.d. til sölu eða yfirfærslu yfir í fastafjármuni einingarinnar (birgðir afurða), og eru þá færðar sem birgðir þegar framleiðslu þeirra lýkur.

2.030. Þegar um er að ræða afurðir atvinnugreinarinnar, sem ekki eru fullunnar (færðar sem hálfunnar vörur), er virði efnanna, sem eru notuð, og veittrar þjónustu á viðmiðunartímabilinu einnig fært sem birgðir í lok þess tímabils (nema þegar um er að ræða fasta ræktun nytjaplantna með stuttan vaxtartíma, sbr. lið 2.012). Þar af leiðandi hefur hluti af efnunum, sem notuð eru, og þjónustunni, sem er veitt á viðmiðunartímabilinu, verið notaður án þess að virði birgðanna sé hækkað til jöfnunar).

2.031. Vörur, sem eru dregnar til baka úr birgðum, eru, þegar um er að ræða aðfangabirgðir, vörur sem fara í framleiðsluferlið eða, þegar um er að ræða afurðabirgðir, vörur sem fara út úr atvinnugreininni til sölu eða til annarra nota. Í fyrsta tilvikinu eru vörurnar dregnar frá birgðum atvinnugreinarinnar þegar aðföngin eru raunverulega notuð í framleiðsluferlinu. Í síðara tilvikinu eru þær dregnar frá birgðunum þegar þær eru seldar eða notaðar.

B. FRAMLEIÐSLA

(sbr. ESA-’95, lið 3.07 til 3.58)

1. **Almennt um framleiðsluhugtakið í ESA-’95 og hagreikningum landbúnaðarins**

2.032. Í ensku útgáfunni af ESA-’95 merkir hugtakið „production“ ferlið og hugtakið „output“ merkir vörur og þjónustu sem út úr því kemur. Mikilvægt er að gera skýran greinarmun á þessu tvennu. Samkvæmt ESA-’95 (lið 3.14) nær „output“ yfir allar afurðir sem framleiddar eru á reikningsskilatímabilinu.

2.033. Samkvæmt ESA-’95 nær framleiðsla einnig yfir i) vörur og þjónustu sem ein staðbundin rekstrareining afhendir annarri sem tilheyrir sömu einingu hagkerfisins, og ii) vörur sem ein staðbundin rekstrareining framleiðir og er enn í birgðum við lok þess reikningsskilatímabils þegar þær eru framleiddar, án tillits til þeirrar notkunar sem þær eru ætlaðar til síðar. Vara eða þjónusta, sem sama staðbundna rekstrareining framleiðir og notar á sama reikningsskilatímabili, er þó ekki færð sérstaklega. Hún er því hvorki færð sem framleiðsla né sem aðfanganotkun einingarinnar.

2.034. Hugtakið framleiðsla í hagreikningum landbúnaðarins, sem tengist hugtakinu „heildarframleiðsla“, byggist á aðlögun ESA-’95 þar sem nokkrar landbúnaðarvörur og –þjónusta, sem eru framleiddar og notaðar á sama reikningsskilatímabili innan sömu landbúnaðareiningar, eru færðar í heildarframleiðslu landbúnaðarstarfseminnar. Viðmiðanir til greiningar á þess háttar vörum og þjónustu til að unnt sé að taka þær með í landbúnaðarframleiðslunni eru settar fram í lið 2.055. Munurinn á ESA-’95 og aðferðinni sem tekin er upp í hagreikningum landbúnaðarins felst í þessum þáttum notkunar innan einingar en virði þeirra kemur bæði fram sem framleiðsla og notkun aðfanga. Vinnsluvirðið er þannig hið sama hvor aðferðin sem notuð er.

2.035. Eins og fram kemur í lið 1.34 byggist þessi breyting á ESA-reglunni á sérstöku eðli landbúnaðarstarfseminnar og bújarðarinnar (sem staðbundin rekstrareining). Enn fremur er með þessu unnt:

— að bæta hagræna greiningu búreikninga, einkum skilgreininguna á tæknistuðlum og hlutföllum vinnsluvirðis (hlutfallið milli framleiðslu og notkunar aðfanga).

— að bæta samanburð á tæknistuðlum og hlutföllum vinnsluvirðis á milli undirgreina efnahagsstarfseminnar og milli landa. Reyndin er sú að framleiðsla, sem notuð er innan einingar, takmarkast einkum við fáar tiltekna afurðir (s.s. korn, prótín og olíuafurðir, fôdurplöntur og mjólk til búfjárfóðurs) og hlutfall innri notkunar er talsvert breytilegt eftir atvinnugreinum og löndum.

— að auka samræmi milli framleiðslureikninga, ráðstöfunarreikninga vinnsluvirðis og reikninga yfir tekjur af atvinnurekstri: nauðsynlegt samræmi milli afurðafærslna (framleiðsla, aðfanganotkun o.s.frv.) og jöfnunarfærslna (laun og launatengd gjöld, styrkir, skattar, leiga, vextir o.s.frv.) hefur aukist frá því endurbætur voru gerðar á almennri landbúnaðarstefnu árið 1992 með því að styrkir (nokkrir þeirra snerta afurðir sem falla undir notkun innan atvinnugreinarinnar) gegna nú mikilvægu hlutverki í myndun og þróun tekna í landbúnaði.

2.036. Þótt það sé ekki lagt til í ESA-’95 er kveðið á um regluna, sem tekin er upp í hagreikningum landbúnaðarins, í SNA (sbr. SNA-’93, I. viðauka, lið 15) vegna sérstaks eðlis landbúnaðar og í aðferðafræðihandbók Matvæla- og landbúnaðarstofnunar SP⁽¹⁾. Loks gerir hún kleift að takmarka verulega þau frávik í mælingu á framleiðslu sem rekja má til þess hvaða grunneining er valin (staðbundin rekstrareining eða einsleit framleiðslueining).

⁽¹⁾ Matvæla- og landbúnaðarstofnun SP (1996). Kerfi þjóðhagsreikninga fyrir matvæli og landbúnað (System of economic accounts for food and agriculture). Sameinuðu þjóðirnar, Róm.

2. **Framleiðsla landbúnaðarstarfseminnar: magn**

2.037. Í samantekt hagreikninga landbúnaðarins er framleiðslan sundurliðuð eftir magni, í áföngum.

Kerfisbundin framsetning á tilföngum og notkun landbúnaðarafurða

Verg framleiðsla (1q)							
Tap eða tjón(2q)	Nothæf framleiðsla (3q)						Upphafsbirgðir (UB) (4q)
	Tiltækar heildarbirgðir (5q)						
	Notkun innan einingar (6q)	Forvinnsla framleiðenda (7q)	Eigin neysla (8q)	Heildarsala (9q)	S (*) (10q)	Lokabirgðir (LB) (11q)	
						LB-UB = (**). (12q)	

(*) S = Fastafjármunir framleiddir fyrir eigin reikning.

(**) LB-UB= Birgðabreytingar. Í skýringardæminu hér að ofan er gert ráð fyrir að lokabirgðir séu meiri en upphafsbirgðir.

2.038. Upphafsviðmiðun í framvindu þessara útreikninga er annaðhvort:

— verg framleiðsla (1q) eða

— nothæf framleiðsla (3q)

eftir því hvort uppskerutölur, sem miðað er við, fela í sér tap á akrinum, tap á uppskerunni og tap á býlinu eða ekki.

a) Verg framleiðsla

Verg framleiðsla: (1q)

2.039. Þetta er upphafspunktur fyrir lönd þar sem tap eða tjón er innifalið í opinberum uppskerutölum. Samkvæmt atvinnugreinarhugtakinu þarf að mæla allar afurðir landbúnaðarstarfsemi landbúnaðareininga í atvinnugreininni (eins og um getur í liðum 1.62 og 1.63). Samkvæmt venjunni, sem kveðið er á um í lið 1.31 (að ekki sé um að ræða framleiðslu í aukastarfsemi í einingum, sem ekki falla undir landbúnað, vegna þess að gert er ráð fyrir að öll landbúnaðarstarfsemi sé aðgreinanleg og myndi því aðalstarfsemi eigin staðbundinnar rekstrareiningar í landbúnaði), þarf að færa inn alla framleiðslu í landbúnaði nema þá sem framleidd er í einingum þar sem landbúnaðarstarfsemin er einvörðungu tómstundaíðja (sbr. lið 1.24).

b) Tap

Tap: (2q)

2.040. Þessi liður vísar til endurtekings taps á vörum í birgðum (sbr. lið 2.041). Í því felst tap á akri, við uppskeru og annað tap á býlum (vegna þess hve viðkvæmar afurðirnar eru, áhrifa veðurs, s.s. frosts, þurrka o.s.frv.). Tap, sem verður á ýmsum stigum þegar afurð er sett á markað, þ.e. í flutningi frá býlinu, í geymslu hjá söluaðilum og í vinnslu eða meðferð í úrvinnsluiðnaðinum, skal ekki talið með hér. Hins vegar skulu afurðir, sem framleiðendur hyggjast selja en seljast ekki og eru því skemmdar (einkum ávextir og grænmeti), einnig taldar með hér.

Tegundir taps

2.041. Samkvæmt ESA-'95 geta framleiðendur orðið fyrir þrenns konar tapi: endurteknu tapi á birgðum (ESA-'95, liðir 3.117 og 3.118), óvenjulegu tapi á birgðum (ESA-'95, e-liður 6.25) og tapi vegna stóráfalla (ESA-'95, liðir 6.22 og 6.23.b).

Færsla á þrenns konar tapi:

- 2.042. Þegar tap á vörum í birgðum er fært þarf að gera greinarmun á endurteknu tapi annars vegar og óvenjulegu tapi og tapi vegna stóráfalla hins vegar. En færsla á tapi er einnig komin undir aðferð við útreikninga á framleiðslu og gerð tölfræðilegra grundvallarupplýsinga í hverju landi.
- 2.043. Þegar útreikningur á framleiðslu byggist á gögnum um upphafs- og lokabirgðir, sölu og hugsanlega öðrum notum (s.s. fastafjármunum fyrir eigin reikning) hefur endurtekið tap þegar verið dregið frá birgðabreytingum og ef það er aftur fært undir liðnum „tap“ myndi slíkt leiða til tvítalningar. Ef útreikningur á framleiðslu er á hinn bóginn ekki byggður birgðagögnum en þess í stað á traustum útreikningi, s.s. raunverulegum fæðingartölum, skal endurtekið tap á framleiðslu á viðkomandi viðmiðunartímabili fært ásamt tapi á dýrum sem flutt eru inn til eldis eða slátureldis.
- 2.044. Óvenjulegt tap og tap vegna stóráfalla skal færa í fjárfestingareikninga, þ.e. reikninginn fyrir aðrar magnbreytingar á eignum. Framleiðsluvirði er því innifalið í heildarvirði taps af þessum toga.
- 2.045. Tap (hvort sem það er endurtekið, óvenjulegt eða vegna stóráfalla) á fastafjármunum (s.s. mjólkurkúm, dýrum til undaneldis o.s.frv.) skal færa í reikninginn „aðrar magnbreytingar á eignum“. Það hefur engin áhrif á framleiðsluvirði. Lögð skal áhersla á að færa þarf tap, sem hefur áhrif á plantekrur, sem þegar gefa af sér, annaðhvort sem „fjármunannotkun“ eða sem „aðrar magnbreytingar á eignum“ eftir því um hvers konar tap er að ræða.

c) Nothæf framleiðsla

Nothæf framleiðsla: $(3q) = (1q) - (2q) =$ verg framleiðsla að fráðregnu tapi (á framleiðslustigi)

- 2.046. Þetta er fyrsti liðurinn sem lönd, þar sem viðmiðunarhagðölur fyrir uppskeru fela í ekki sér tap, skulu færa. Til hans telst framleiðsla til ráðstöfunar á viðmiðunartímabilinu sem verður annaðhvort sett á markað, notuð sem framleiðslutæki, unnin frekar hjá framleiðanda sjálfum, neytt á heimili hans, sett í birgðageymslu eða hugsanlega notuð sem fastafjármunir sem framleiddir eru fyrir eigin reikning.

d) Upphafsbirgðir

Upphafsbirgðir (4q)

- 2.047. Hér er um að ræða fullunnar eða hálfunnar birgðir eigin afurða sem til eru á bújörðunum (þ.e. sem eru í eigu framleiðenda) í upphafi viðmiðunarársins. Birgðir á mismunandi markaðsstigi og íhlutunarbirgðir skal þó ekki færa inn hér (sbr. lið 2.201 og áfram að því er varðar meðferð búfjár).
- 2.048. Með í upphafsbirgðum „alifugla“ skal einnig taka egg í útungunarvélum við upphaf viðmiðunarársins þar sem þau teljast vera hálfunnin alifuglaframleiðsla (sbr. lið 2.018).

e) Fyrirliggjandi heildarbirgðir

Fyrirliggjandi heildarbirgðir: $(5q) =$ nothæf framleiðsla að viðbættum upphafsbirgðum $(3q + 4q)$

f) Notkun innan einingar

Notkun innan einingar: (6q)

- 2.049. Í liðnum „færð notkun innan einingar“ eru þær afurðir sem framleiddar eru í landbúnaðareiningunni (staðbundin rekstrareining) og einingin notar sem aðföng í framleiðsluferlinu á sama reikningsskilatímabili.
- 2.050. Allar landbúnaðarafurðir (nema búfé; sbr. liði 2.067 og 2.208), sem landbúnaðareining selur annarri framleiðslueiningu í landbúnaði, verður að færa sem sölu og síðan sem aðfanganotkun. Þetta tekur til vara sem þurfa meðferð og vinnslu og aukaafurða þeirra (t.d. skila á undanrennu, klíði, olíuköku og sykurrófudeigi og -káli, sem og skila á fræi eftir meðhöndlun).

Flokkun á notkun innan einingar

- 2.051. Notkun innan einingar má skipta eftir notkun viðkomandi afurða:
- 2.052. Afurðir sem notaðar eru innan atvinnugreinarinnar í sömu landbúnaðarstarfsemi (þ.e. í sama flokk starfsemi með sömu fjórum tölum atvinnugreinaflokks NACE, 1. endursk.).
- fræ (fyrir korn, grænmeti, blóm o.s.frv.): endurnotuð fyrir ræktun sömu nytjaplöntu,
 - vínþrúgur og þrúgumust: notað í vínframleiðslu,
 - ólífur: notaðar í framleiðslu ólífuolíu,
 - mjólk: notuð í búfjárfóður.
- 2.053. Afurðir sem notaðar eru innan atvinnugreinarinnar innan sömu landbúnaðarstarfsemi (þ.e. með sömu fjórum tölum atvinnugreinaflokks NACE, 1. endursk.).
- Einkum er um að ræða nytjaplöntuafurðir sem notaðar eru í skepnufóður en einnig aukaafurðir dýra sem notaðar eru í framleiðsluferli annarrar starfsemi (fljótandi húsdýraáburður og mykja sem notuð eru sem áburður við ræktun nytjaplantna). Afurðir nytjaplantna, sem notaðar eru í dýrafóður, má flokka í samræmi við það hversu algengt er að þær séu settar á markað (sem er venjulega metið):
- afurðir til dýrafóðurs sem yfirleitt er unnt að setja á markað: korn (hveiti, rúgur, bygg, hafrar, mais, dúrra, hrisgrjón og annað korn), prótínplöntur, kartöflur, olíufræ (repjufræ, sólblómafræ, sojabauunir og annað olíufræ),
 - afurðir til dýrafóðurs sem yfirleitt er ekki unnt að setja á markað:
 - fôðurafurðir: fôðurjurtir (sykurrófa, fôðurrófa, gulrófa, fôðurnæpur, fôðurgulrætur, fôðurkál/grænkál og aðrar fôðurjurtir), fôðurmais og annað grænfóður (grænt, þurrkað eða rotvarið),
 - tvíærar fôðurafurðir: fjölærar og skammærar fôðurafurðir sem verða til við atvinnustarfsemi (grænar, þurrkaðar eða rotvarðar),
 - aukaafurðir sem notaðar eru sem fóður (hálmur, hýði, plöntulauf og –stíkar og aðrar aukaafurðir sem eru notaðar sem fóður).

Skilgreining á notkun innan einingar sem á að taka með í framleiðslu atvinnugreinarinnar

- 2.054. Landbúnaðarafurðir sem notaðar eru innan einingar eru ekki teknar með í mælingu á framleiðslu atvinnugreinarinnar nema þær séu í samræmi við tilteknar viðmiðanir. Við setningu viðmiðana fyrir færslu á notkun innan einingar eru gerðar tvenns konar kröfur: Í fyrsta lagi aðferðafræðilegar kröfur, þar sem nauðsynlegt var, eftir að vikið hafði verið frá bókstaf ESA-reglunnar, að fylgja „anda“ hennar (með því að láta kröfurnar taka til tvenns konar starfsemi), í öðru lagi hagkvæmniskröfur, þar sem viðmiðanirnar, sem skyldi setja, áttu að mynda nákvæman og sambærilegan ramma til skilgreiningar á því hvaða notkun innan einingar þyrfti að færa inn svo að þessi mælingaraðferð reyndist gerleg.
- 2.055. Viðmiðanirnar eru eftirfarandi:
1. Sú tvenns konar starfsemi, sem fer fram, skal falla undir mismunandi fjögurra tölustafa þrep í NACE, 1. endursk. (deild 01 Landbúnaður og dýraveiðar og tengd þjónusta). Beiting þessara viðmiðana kemur t.d. í veg fyrir að mjólk, sem er notuð í búfjárfóður, og fræ, sem framleitt er og notað á sömu bújörð til framleiðslu nytjajurta, séu metin (á sama reikningsskilatímabili).
 2. Efnahagslegt virði landbúnaðarafurðarinnar skal skipta máli fyrir umtalsverðan fjölda bænda.
 3. Auðvelt skal vera að fá aðgang að gögnum um verð og magn. Erfitt er að uppfylla þessa viðmiðun að því er varðar afurðir sem eru ekki markaðshæfar.

- 2.056. Í samræmi við skilgreiningu í valviðmiðunum að því er varðar að taka notkun afurða innan einingar með í mælingum á framleiðslu (sbr. lið 2.055) eru aðeins afurðir nytjaplantna, sem notaðar eru í dýrafóður (hvort sem þær eru markaðshæfar eða ekki), færðar í landbúnaðarframleiðslu atvinnugreinarinnar.
- 2.057. Þegar þessar afurðir eru færðar í framleiðslu greinarinnar verður einnig að færa þær sem aðfanganotkun og virða með því þá meginreglu að tekið sé tillit til þess heildarmagns sem er framleitt og síðan notað í annarri framleiðslustarfsemi á viðmiðunarárinu (sbr. lið 2.055). Þegar breytingin úr framleiðslu yfir í aðfanganotkun tekur lengri tíma en viðmiðunarárið, sem um ræðir, skal færa tilsvandi framleiðslumagn sem „lokabirgðir“ viðkomandi afurðar á viðmiðunarárinu.
- 2.058. Aukaafurðir dýra eru ekki teknar með í aðföngum vegna þess hve miklum erfiðleikum er bundið í framkvæmd að fá gögn um magn og ekki síður um verð.

g) Vinnsla framleiðenda

Vinnsla framleiðenda: (7q)

- 2.059. Undir liðnum vinnsla framleiðenda er fært það magn sem framleiðendur í landbúnaði framleiða til frekari vinnslu hjá landbúnaðarframleiðendum (t.d. mjólk sem er unnin til smjör- eða ostagerðar, epli sem eru unnin fyrir vinnslu á eplamusti eða eplavíni) en einungis í innan ramma vinnslustarfsemi sem er aðskilinn frá aðallandbúnaðarstarfseminni (á grundvelli bókhaldsgagna, sbr. lið 1.26). Aðeins skal færa hráefni (t.d. hrámmjólk, epli) en ekki unnar afurðir sem framleiddar eru úr þeim (t.d. smjör, eplamust og eplavín). Með öðrum orðum er ekki tekið tillit til vinnunnar sem felst í vinnslu landbúnaðarafurða undir þessum lið. Afurðir, sem verða til við vinnslu framleiðandans, koma að sjálfsögðu fram í framleiðslu undirgeirans „landbúnaður“ í þjóðhagsreikningunum (sbr. liði 1.04 og 1.05).
- 2.060. Þegar þessi vinnslustarfsemi er óaðskiljanleg starfsemi sem fellur ekki undir landbúnað er afurð þessara úrvinnslu færð í framleiðsluvirði landbúnaðarins (sbr. lið 1.25). Grundvallarlandbúnaðarafurðir, sem eru notaðar sem aðföng í þessari vinnslustarfsemi, eru hvorki færðar sem framleiðsla né aðfanganotkun. Reglan stafar af því að ekki er unnt að greina í sundur tvenns konar starfsemi af þessu tagi (framleiðslu landbúnaðarafurða og vinnslu slíkra afurða) á grundvelli bókhaldsgagna. Kostnaður við tvenns konar starfsemi er í slíku tilviki færður sameiginlega og framleiðsla þeirra er metin sem framleiðsla unninna afurða.

h) Eigin neysla

Eigin neysla: (8q)

- 2.061. Þetta tekur til:
- i) afurða sem neytt er á heimili bóndans sem framleiðir þær,
- ii) afurða sem koma frá landbúnaðareiningunni (bújörð) sem eru notaðar sem endurgjald í fríðu til verkafólks á bújörð eða látnar í skiptum fyrir aðrar vörur.
- 2.062. Landbúnaðarafurðir, sem landbúnaðareiningin vinnur úr með aðgreindum hætti (þ.e. verður til þess að stofnuð er staðbundin rekstrareining sem fellur ekki undir landbúnað) og neytt er á heimili bóndans, eru færðar undir framleiðslu í „Matvæla- og drykkjarvöruíðnaður; tóbaksiðnaður“ (undirbálkur DA í NACE, 1. endursk.) sem eigin neysla. Neysla á landbúnaðarafurðum á landbúnaðarheimilum, sem ekki eru forunnar sem liður í framleiðslu óaðskiljanlegri vinnslustarfsemi sem fellur ekki undir landbúnað, er á hinn bóginn færð sem eigin neysla í þessari starfsemi (sbr. lið 2.080) og talin til framleiðsluvirðis í landbúnaðinum.
- 2.063. Húsaleiguígildi eigin húsnæðis er ekki fært hér heldur undir greininni „leiga og umsýsla eigin bygginga“ (grein 70.20 í NACE, 1. endursk.). Leiga húsnæðis er starfsemi sem fellur ekki undir landbúnað og er alltaf talin aðgreinanleg frá landbúnaðarstarfsemi.

i) Sala

Sala: (9q)

- 2.064. Undir þennan lið fellur sala landbúnaðareiningarinnar á landbúnaðarafurðum til annarra eininga (eininga í landbúnaði eða öðrum greinum), þ.m.t. sala til birgða- og neyðarmiðstöðva, þó ekki ráðstöfun fastafjármuna. Hún er sundurliðuð í sölu á heimamarkaði út fyrir atvinnugreinina, sölu á heimamarkaði til annarra landbúnaðareininga og sölu til útlanda.
- 2.065. Af þeim sökum svarar sala tiltekinnar einingar til veltu af þeirri framleiðslu sem hún setur á markað. Bent skal á að ekki er færð sala á dýrum, sem eru flokkuð sem fastafjármunir, þegar þau eru tekin út úr hjörð í framleiðslu (til útflutnings eða slátrunar). Dýr, sem flokkuð eru sem fastafjármunir og eru tekin úr hjörð í framleiðslu, eru yfirfærð yfir í birgðir áður en þau eru seld, en sala þessara dýra (til slátrunar eða útflutnings) kemur fram í reikningunum sem lækkun á birgðum og sést aðeins í fjármagnsreikningnum. Samsvarandi framleiðsla hefur þegar verið tilreiknuð sem hluti af fastafjármunum sem framleiddir hafa verið fyrir eigin reikning ⁽¹⁾ og færðir í framleiðslureikninginn.
- 2.066. Búfé, sem telst til birgða: ráðstöfun búfjár, sem telst til birgða, til annarrar bújarðar er sala í samræmi við skilgreininguna í lið 2.064.
- Þessa sölu má jafna með lækkun birgða ef búféð er fært sem birgðir í upphafi viðmiðunartímabilsins (annars er aðeins færð sala).
- 2.067. Kaup á búfé er færð í birgðir ef afurðirnar eru ekki endurseldar á viðmiðunartímabilinu. Ekki má þó fara með keypt búfé sem aðfanganotkun vegna þess að vörur, sem eru aðföng, hljóta, samkvæmt skilgreiningu, að hverfa (eða a.m.k. umbreytast verulega) í framleiðsluferlinu. Þessi dýr teljast hálfunnar vörur þar eð ferli búfjárframleiðslunnar er ekki að fullu lokið (framleiðsluferlinu lýkur við slátrun). Kaup eru því færð á hálfunnar vörur (afurðir) í birgðum og eru þannig færðar sem „neikvæð“ sala en ekki sem aðfanganotkun. Þegar um er að ræða viðskipti milli bújarða innan sama lands eru sala og samsvarandi innkaup jöfnuð innbyrðis (nema þegar um er að ræða kostnað við yfirfærslu á eignarrétti) ⁽²⁾. Með tilliti til þessarar sérstöku meðferðar á viðskiptum með lifandi dýr milli landbúnaðareininga er engin aðfanganotkun undir „búfé og dýraafurðir“ ⁽³⁾.
- 2.068. Búfé flokkað sem fastafjármunir: viðskipti með búfé sem fastafjármuni milli landbúnaðareininga eru ekki færð sem sala, eins og skilgreint er hér að framan, heldur sem viðskipti með eignir (fært í fjármagnsreikninginn sem verg fjármunamyndun í landbúnaði). Þegar um er að ræða viðskipti milli bújarða innan sama lands eru sala og samsvarandi innkaup jöfnuð innbyrðis (nema þegar um er að ræða yfirfærslukostnað).
- 2.069. Færsla á innflutningi lifandi dýra (sem ekki eru ætluð til slátrunar þegar í stað): Eins og þegar um er að ræða viðskipti milli bújarða í sama landi er farið með búfé sem birgðir (þó ekki dýr sem eru ætluð til slátrunar þegar í stað) og landbúnaðareiningar flytja það inn á viðmiðunartímabilinu er fært sem hálfunnin vara inn á birgðir og er af þeim sökum dregið frá sölu. Á hinn bóginn skal búfé, sem flokkað er sem fastafjármunir (s.s. dýr til undaneldis) og flutt inn sem slíkt, ekki dregið frá sölu.
- 2.070. Þar sem oft er erfitt í framkvæmd að gera raunhæfan greinarmun á mismunandi flokkum dýra á grundvelli tiltækra gagna frá ESB (á dýrum sem flokkuð eru sem fastafjármunir og þeim sem eru flokkuð sem birgðir) er samt sem áður allur innflutningur talinn vera á dýrum sem ætluð eru til að uppbyggingar á birgðum og virði allra innfluttra dýra (nema þeirra sem ætluð eru til slátrunar þegar í stað) er dregið frá virði sölu. Þessi færsluáðferð tryggir að meðferð á viðskiptum við erlend ríki á lifandi dýrum sé sambærileg þeirri sem notuð er í útreikningum á vergri innanlandsframleiðslu í hagskýrslum um dýraframleiðslu.

⁽¹⁾ Framleiðsluvirði þessara dýra er reiknað með því að bæta fastafjármunum sem framleiddir eru fyrir eigin reikning (= eignfærslur að frádregnum ráðstöfunum eigna) og sala (= ráðstafanir).

⁽²⁾ Þegar viðskipti eru metin er kostnaðurinn við yfirfærslu eignarhalds (verslunarálagning og flutningskostnaður) innifalinn í virði kaupanna. Þegar um er að ræða viðskipti milli bújarða innan sama lands jafnast sala og innkaup út að undanskildum yfirfærslukostnaði sem í útreikningi á framleiðsluvirði er farið er með sem „neikvæða sölu“.

⁽³⁾ Sama meðferð á við um aðrar landbúnaðarafurðir sem hafa einkenni birgða.

j) Fastafjármunir framleiddir fyrir eigin reikning

Fastafjármunir framleiddir fyrir eigin reikning: (10q)

2.071. Þessi liður tekur aðeins til:

- vinnu sem landbúnaðareiningar inna af hendi (t.d. notkun vinnu, véla og annarra framleiðslutækja, þ.m.t. plöntunarefni) við að koma upp plantekrum, s.s. ávaxtagörðum, vínekrum, mjúkávaxtarækt og humlarækt. Almennt er vinna fyrir eigin reikning við plöntun ávaxtagarða og vínekra o.s.frv. fölginn í fjölmörgum einstökum aðgerðum sem ekki er unnt að leggja saman þannig úr verði sérstakar magnþölur.
- dýra sem framleidd eru í landbúnaðareiningum og yfirfærð yfir í fastafjármuni þeirra (sbr. lið 2.161). Hér er um að ræða dýr sem alin eru vegna framleiðslu sem einingarnar afhenda reglubundið (aðallega búfé til undaneldis, búfé til mjólkurframleiðslu, dráttardýr, sauðfé og önnur dýr, sem alin eru vegna ullarinnar, sbr. lið 2.202).

k) Lokabirgðir

Lokabirgðir: (11q)

2.072. Hér er um að ræða birgir fullunninna eða hálfunninna afurða á bújörðum atvinnugreinarinnar (þ.e. sem framleiðendur halda) í lok viðmiðunarársins. Hér skal ekki taka með birgðir á ýmsum stigum setningar á markað (einkum varabirgðir söluaðila og vinnslufyrirtækja) eða íhlutunarbirgðir.

2.073. Afurðir, sem eru aðeins tímabundið í birgðum og eru notaðar á síðara tímabili í atvinnugreininni (t.d. korntegundir til neyslu, fræ og fjölgunarefni o.s.frv.), skal einnig færa hér þar sem ekki er vitað hver lokanotkun afurðar verður þegar hún er færð í birgðir.

l) Heildarnotkun

Heildarnotkun: (12q) (að frátaldri notkun innan einingar) = (7q) + (8q) + (9q) + (10q) + (11q) = vinnsla framleiðenda plús eigin notkun plús sala plús fastafjármunir framleiddir fyrir eigin reikning plús lokabirgðir.

2.074. Þessi færsla er samtala dálka 7q til 11q:

m) Birgðabreytingar

Birgðabreytingar: (12q) = (11q) mínus (4q) = viðbætur við birgðir (V) mínus eftirstöðvar í birgðum (E)

2.075. Breytingar á birgðum innan atvinnugreinarinnar (að frátöldum birgðum á ýmsum stigum setningar á markað) á viðmiðunarárinu eru mældar með því að reikna mismuninn á því sem er fært inn á birgðir og því sem er tekið út af þeim eða mismuninn á loka- og upphafsbirgðum. Í síðara tilvikinu á að draga frá aðrar breytingar á magni og geymsluhagnað (að frádragnu geymslutapi) í útreikningi á virði (sbr. lið 2.179 og áfram).

n) Framleiðsla landbúnaðarstarfsemi

Framleiðsla landbúnaðarstarfsemi = (6q, dýrafóður) + (7q) + (8q) + (9q) + (10q) + (12q)

2.076. Í samræmi við framleiðsluhugtakið, sem er notað, og reglurnar um færslu notkunar innan einingar (sbr. lið 2.049 og áfram), vinnslu landbúnaðarafurða (sbr. liði 2.059 og 2.060) og eigin notkun á fullunnum afurðum (sbr. liði 2.061–2.062 og 2.063) má setja framleiðslu landbúnaðarstarfseminnar upp á eftirfarandi hátt:

Tilföng	Notkun	Landbúnaðarframleiðsla í landbúnaðinum
Verg framleiðsla	Sala (samtals, að frátöldum viðskiptum með dýr milli bújarða)	X
	Birgðabreytingar (hjá framleiðendum)	X
– Tap	Fastafjármunir framleiddir fyrir eigin reikning (plantekjur sem gefa ítrekað afurðir, dýr í framleiðslu)	X
	Eigin neysla (landbúnaðarafurða)	X
= Nothæf framleiðsla	Vinnsla framleiðenda (landbúnaðarafurða, aðgreinanleg starfsemi)	X
	Notkun innan einingar: — í sömu starfsemi: (fræ, mjólk til fôðrunar búfjár, vínþrúgur, ólífur til vinnslu á ólífuolíu, útungunaregg)	
	— í aðgreindri starfsemi: plöntuafurðir sem notaðar eru til dýrafóðurs (korn, ólíurík fræ, fôðurturtir, hvort sem þær eru markaðshæfar eða ekki, o.s.frv.)	X
	aukaafurðir dýra sem notaðar eru í ræktun nytjaplantna (blanda af fôstum og fljótandi húsdýraáburði, mykja)	

- 2.077. Í samanburði við hugtakið „endanleg afurð“ („final output“) sem áður var byggt á í hagreikningum landbúnaðarins felast í nýja hugtakinu fyrir mælingar á framleiðslu landbúnaðarstarfsemi viðskipti með landbúnaðarvörur og –þjónustu milli landbúnaðareininga sem og notkun innan einingar á fôðurafurðum fyrir búfé (hvort sem það er markaðshæft eða ekki).

3. Framleiðsla óaðskiljanlegrar aukastarfsemi sem ekki fellur undir landbúnað

- 2.078. Unnt er að greina að tvær aðalgerðir óaðskiljanlegrar aukastarfsemi, sem ekki fellur undir landbúnað:

- „vinnsla landbúnaðarafurða“: Þessi flokkur tekur til starfsemi í framhaldi af landbúnaðarstarfsemi og þar sem landbúnaðarafurðir eru notaðar, Vinnsla landbúnaðarvara er dæmigerð starfsemi í þessum fyrri flokki.
- „önnur óaðskiljanleg aukastarfsemi sem ekki fellur undir landbúnað“: Í þessum flokki er starfsemi sem nýtir bújörðina og tæki hennar til framleiðslu landbúnaðarafurða. Hún er ekki jafn einsleit og fyrri flokkurinn.

- 2.079. Almennt tekur þessi starfsemi til fjölbreytilegra afurða (vöru og þjónustu) en ekki er unnt að leggja magn þeirra saman.

- 2.080. Afurðir þessarar starfsemi eru annaðhvort ætlaðar til sölu, vöruskipta, greiðslu í fríðu, eigin neyslu (sbr. lið 2.062) eða til geymslu í birgðum.

4. Framleiðsla landbúnaðarins sem atvinnugreinar

- 2.081. Samkvæmt skilgreiningu á framleiðslu landbúnaðarins sem atvinnugreinar (sbr. lið 1.16) er framleiðsla landbúnaðarins samtala framleiðslu landbúnaðarafurða (sbr. lið 2.076 til 2.077) og á vörum og þjónustu sem framleiddar eru í óaðskiljanlegri aukastarfsemi sem ekki fellur undir landbúnað (sbr. lið 2.078 til 2.080).

5. Mat á framleiðslu

- 2.082. Framleiðslu skal meta á grunnverði. Grunnverð er verðið sem framleiðendur fá frá kaupanda fyrir vörueiningu eða þjónustu, sem þeir framleiða eða inna af hendi, að frádregnum sköttum sem leggjast á eininguna vegna framleiðslu eða sölu (þ.e. skatta á vörur) auk styrkja til framleiðslu eða sölu á viðkomandi vöru (þ.e. vörutengdra styrkja). Í grunnverði eru undanskilin öll flutningsgjöld sem framleiðandi setur á sérstakan vörureikning. Á hinn bóginn er innifalinn í því allur flutningskostnaður sem framleiðandinn gjaldfærir á sama vörureikning, jafnvel þótt hann sé í sérstökum lið á reikningnum (sbr. ESA-‘95, liður 3.48).
- 2.083. Þættir í framleiðslu, s.s. sala, greiðsla í friðu, viðbætur við birgðir og afurðir, sem notaðar eru innan einingar, skal meta á grunnverði. Eins skal framleiðsla afurða til eigin nota (þ.e. fastafjármunir, sem eru framleiddir fyrir eigin reikning, og eigin neyslu) metin á grunnverði sambærilegra afurða sem seldar eru á markaði. Hálfunnar vörur og viðbætur við þær eru metin hlutfallslega á gildandi grunnverði fullunninnar afurðar. Ef meta þarf afurð, sem telst til hálfunninna afurða, skal byggja útreikningana á raunkostnaði, sem stofnað hefur verið til, að viðbætti fjárhæð sem svarar til áætlaðs rekstrarafgangs eða einyrkjatekna.
- 2.084. Ef taka á upp hagreikninga landbúnaðarins í samræmi við „hreint“ færslukerfi (sbr. lið 3.033 til 3.043) er virðisaukaskatturinn, sem framleiðandi reikningsfærir, ekki innifalinn þegar grunnverðið er reiknað.
- 2.085. Verðið, sem framleiðandinn fær, svarar til verðs til framleiðanda (að frátöldum reikningsfærðum virðisaukaskatti) eins og það er skilgreint í SNA 93 (þ.e. verð frá býli). Unnt er að reikna grunnverðið út frá verði til framleiðanda með því að bæta við vörutengdum styrkjum og draga frá skatta (aðra en virðisaukaskatt) á afurðir. Ef erfitt er að reikna grunnverðið vegna vandkvæða við að finna hlut tiltekinnar afurðar í skatti eða vörutengdum styrk er unnt að reikna framleiðsluna beint sem grunnverð. Í því tilviki er það fengið beint sem virði framleiðslunnar á verði til framleiðanda (að undanskildum reikningsfærðum virðisaukaskatti), að frádregnu virði skatta á vörur (annarra en virðisaukaskatts) og að viðbættu virði vörutengdra styrkja.
- 2.086. Við mat á framleiðslu á grunnvirði er nauðsynlegt að greina á milli skatta (annarra en virðisaukaskatts) á afurðir og vörutengdra styrkja (sbr. liði 3.027 og 3.053), annars vegar, og annarra skatta og vörutengdra styrkja (sbr. liði 3.044 og 3.058), hins vegar. Vörutengdir skattar og styrkir eru ekki færðir á reikninginn yfir ráðstöfun vinnsluvirðis í atvinnugreininni (í þessum reikningi eru einungis aðrir framleiðsluskattar og –styrkir, sbr. lið 3.055).
- 2.087. Verð tiltekinnar vöru, sem framleiðendur fá fyrir hana, er ekki endilega alltaf hið sama, það getur breyst, m.a. eftir því hvernig afhendingu er háttað. Til dæmis geta vörur, sem framleiðandinn flytur út beint, haft aðra eiginleika en vörur til neyslu innanlands eða á vörur sem ætlaðar eru til sölu til annarra innlendra landbúnaðareininga. Verð þeirra vara getur þess vegna verið annað. Þegar framleiðslueining flytur framleiðslu sína beint út skal bent á að taka skal inn- eða útgreiðslu peningalegra jöfnunarfjárhæða vegna útflutningsins með í hagreikningum landbúnaðarins.
- 2.088. Þessar almennu meginreglur um mat krefjast sérstakrar beitingar að því er varðar tilteknar afurðir, s.s. árstíðabundnar afurðir og vín. Þær reglur eru skýrðar í liðunum um mat á birgðabreytingum (sbr. 2.185 til 2.200).

C. AÐFANGANOTKUN

(sbr. ESA-‘95, lið 3.69 til 3.73)

1. Skilgreining

- 2.089. Aðfanganotkun er virði allra vara og þjónustu sem notuð eru sem aðföng í framleiðsluferlinu að frátöldum fastafjármunum en notkun þeirra er færð sem fjármunanotkun. Viðkomandi vörum og þjónustu er annaðhvort umbreytt eða fullnýttar í framleiðsluferlinu (sbr. ESA-‘95, 3.69). Í aðfanganotkun kemur fram, með ítarlegri skiptingu eftir mismunandi vöruflokkum, hvers konar samtenging er milli landbúnaðar og annarra atvinnugreina í hagkerfinu eftir aðföngum. Aðfanganotkun eru einnig notuð sem færsla í útreikningi á þáttarnotkun (þ.e. hlutfallið milli tveggja framleiðsluþátta, t.d. milli aðfanganotkunar og vinnuafslnotkunar).
- 2.090. Í aðfanganotkun er ekki talin með aukning fastafjármuna, nýrra eða fyrirliggjandi, sem hafa verið framleiddir innan hagkerfisins eða fluttir inn. Hún er færð sem verg fjármunamyndun (sbr. c- og f-lið 2.109). Þetta á við um fastafjármunaliði sem falla ekki undir landbúnað, s.s. byggingar eða önnur mannvirki, vélar og búnað ásamt fastafjármunum í landbúnaði, s.s. plantekrur og dýr í framleiðslu.

Eins eru kaup á eignum sem ekki eru framleiddar, s.s. landi, ekki tekin með í aðfanganotkun. Verkfæri og aðrar varanlegar vörur (sagir, hamrar, skrufjárn o.s.frv.) eru færð sem aðfanganotkun þegar innkaupsvirði þeirra fer ekki yfir 500 evrur (á verðlagi 1995) fyrir hvern hlut (eða í heildarinnkaupum ef keypt er í miklu magni). Ef farið er yfir þessi mörk eru innkaup á þessum varanlegu fjárfestingarvörum færð sem verg fjármunamyndun (sbr. ESA-‘95, 3.70).

- 2.091. Aðfanganotkun tekur til vöru og þjónustu sem notuð eru í stoðstarfsemi (t.d. innkaup og sala, markaðssetning, reikningshald, flutningar, geymsla, viðhald o.s.frv.). Ekki skal greina notkun þessara vara og þjónustu frá þeim vörum og þjónustu sem notuð eru í aðalstarfsemi (eða aukastarfsemi) staðbundinnar rekstrareiningar.
- 2.092. Aðfanganotkun tekur einnig til allra útgjalda til vara og þjónustu sem, þótt það sé vegna starfsmanna, er samt aðallega í þágu atvinnurekandans ⁽¹⁾ (t.d. endurgreiðsla ferðakostnaðar starfsmanna, kostnaðar vegna annars heimilis, flutningskostnaðar starfsmanna í tengslum við starfið, risnukostnaðar starfsmanna sem fulltrúa fyrirtækisins, útgjalda til aðstöðu á vinnustað).
- 2.093. Þar sem hugtakið atvinnugrein og staðbundin rekstrareining er notað sem grunneining í hagreiðningum landbúnaðarins teljast vörur og þjónusta, sem ein staðbundin rekstrareining veitir annarri (vegna framleiðslu), til aðfanganotkunar atvinnugreinarinnar þó að báðar einingarnar tilheyri sömu einingu í hagkerfinu.
- 2.094. Viðskipti með búfé, sem eru sambærileg við það að vera með birgðir af hálfnum vörum (s.s. grísi og egg til útgunar, sbr. lið 1.77), sem fara fram milli landbúnaðareininga, og innflutningur búfjár eru ekki færð sem aðfanganotkun (eða neins konar framleiðsla) (sbr. liði 2.066 til 2.070).
- 2.095. Vörur og þjónusta, sem eru framleidd og notuð innan sömu landbúnaðareiningar (þ.e. framleidd og notuð á sama viðmiðunartímabili í landbúnaðarframleiðslu), eru ekki færð sem aðfanganotkun nema þau komi einnig fram í framleiðslu atvinnugreinarinnar (þ.e. nytjaplöntur sem eru notaðar í dýrafóður, sbr. lið 2.049 til 2.057 og lið 2.060).
- 2.096. Bent skal á að í samræmi við bráðabirgðareglu í ESA-‘95 er öll óbeint mæld fjármálaþjónusta (FISIM), sem innlendir þjónustuaðilar veita, færð sem aðfanganotkun hagkerfisins í heild. Í því tilviki að ákveðið er í ESA-‘95 að sundurliða skuli óbeint melda fjármálaþjónustu eftir notendageirum og atvinnugrein notanda skal þess háttar fjármálaþjónusta, sem landbúnaðurinn nýtir, færð sem aðfanganotkun atvinnugreinarinnar (sbr. I. viðauka við ESA-‘95).

2. **Þættir í aðfanganotkun**

a) Fræ og fjölgunarefni

- 2.097. Undir þennan lið heyrir heildarnotkun á aðkeyptu, innlendu og innfluttu fræi og fjölgunarefni fyrir þá framleiðslu, sem er í gangi, og til viðhalds vénekrum, ávaxtagörðum og jólatrjáaplantekrum. Til hennar teljast einkum bein innkaup á fræjum og fjölgunarefni frá öðrum bændum. Fræ, sem eru framleidd og notuð innan sömu einingar á sama viðmiðunartímabili, eru þó ekki færð undir þessum lið (sbr. lið 2.052).

- 2.098. Bent skal á að aðfanganotkun á akkurættar- og grænmetisfræi tekur aðallega til i) fyrstu kynslóðar fræja, sem framleiðendur kaupa til fjölgunar, og ii) vottaðra fræja, sem ábúendur bújarða kaupa til að framleiða nytjaplöntur.

b) Orka, smurefni

- 2.099. Undir þennan lið heyrir rafmagn, gas og allt annað fast og fljótandi eldsneyti og drifefni. Bent skal á að einungis á að koma fram orkunotkun á bújörðum en ekki notkun á heimilum bænda.

⁽¹⁾ Þetta á yfirleitt við ef vinnuveitandi stendur straum af kostnaði við framleiðslu og hún er í sumum tilvikum aðeins möguleg vegna þessara útgjalda hans.

- c) Áburður og jarðvegsbætur
- 2.100. Til jarðvegsbæta telst t.d. kalk, mór, seyra, sandur og gervifroða.
- d) Vörur til plöntuverndar og varnarefni
- 2.101. Til þeirra telst illgresiseyðir, sveppaeyðir, varnarefni og önnur sambærileg ólífræn og lífræn efni (t.d. eitruð beita).
- e) Kostnaður vegna dýralækninga
- 2.102. Lyf, sem eru reikningsfærð sérstaklega og aðgreind frá greiðslu til dýralæknis, skulu færð hér (lyf sem dýralæknir gefur beint eru færð með þóknun hans) og dýralækningakostnaður
- f) Fóður
- 2.103. Undir þennan lið heyra öll aðkeypt innlend og innflutt fôðurefni hvort sem þau eru unnin eða ekki, þ.m.t. þau sem fengin eru beint frá öðrum bændum. Plöntuafurðir, sem notaðar eru í fóður sem er framleitt og notað á sama viðmiðunartímabili á sömu bújörð, eru einnig færð undir undirliðnum „fóður“ sem notkun innan einingar (sbr. lið 2.057). Þær eru einnig færðar sem framleiðsla.
- 2.104. Kostnaður, sem stofnað er til við tilreiðslu og rotvörn fôðurs (t.d. orkukostnaður og kostnaður vegna íðefna til rotvarnar o.s.frv.), skal sundurliðaður eftir kostnaðartegund og ekki færður með sjálfu fôðrinu.
- g) Viðhald efna
- 2.105. Í þessum lið eru:
- kaup á vörum og þjónustu vegna viðhalds (þ.e. reglubundin skipti á einstökum hlutum sem eru skemmdir eða bilaðir) og þær viðgerðir sem þarf til að halda fjárfestingarvörum í nothæfu ástandi (sbr. lið 2.127 til 2.129),
 - kaup á uppskeruvarnarbúnaði (að frátöldum efnablöndum til plöntuverndar og pláqueyðingar, sbr. lið 2.101), s.s. hvellhettur, haglvörn, reykur gegn frostskekkjum o.s.frv.
- h) Viðhald bygginga
- 2.106. Undir þennan lið heyra innkaup á efni (sement, múrsteinar o.s.frv.), vinnukostnaður eða heildarkostnaður sem bændur stofna til vegna viðhalds landbúnaðarbygginga eða annarra mannvirkja (nema íbúðarhúsa) (sbr. lið 2.127 til 2.129).
- i) Landbúnaðarþjónusta
- 2.107. Landbúnaðarþjónusta (sem felst í leigu véla og búnaðar með tilheyrandi starfskrafti) er óaðskiljanlegur hluti landbúnaðar (sbr. lið 1.82 til 1.91) og færð sem aðfanganotkun og jafnframt færð undir „framleiðsla“.
- j) Önnur vara og þjónusta
- 2.108. Til annarra vara og þjónustu telst:
- a) greidd leiga, annaðhvort beint eða sem hluti leigusamnings, fyrir notkun annarra bygginga en íbúðarhúsa og annarrar fjármunaeigna (hvort sem þær eru efnislegar eða öfnislegar), s.s. leiga véla og tækja án starfsliðs (sbr. lið 1.23) eða tölvuhugbúnaður. Ef ekki er unnt að greina á milli leigu staðbundinnar rekstrareiningar á öðrum húsum en íbúðarhúsum og leigu á landi er þó allur liðurinn færður sem leiga á landi á tekjureikning fyrirtækisins (sbr. lið 3.082),
 - b) þóknun fyrir lækniðsköðun á starfsmönnum,

- c) þóknun til landbúnaðarráðunauta, landmælingamanna, endurskoðenda, skattaráðgjafa, lögfræðinga o.s.frv.,
- d) kaup á vísindarannsóknnum, markaðsrannsóknnum og auglýsingum, útgjöld vegna þjálfunar starfsfólks og sambærileg þjónusta,

- e) útgjöld vegna flutningaþjónustu: undir þetta fellur endurgreiðsla ferðakostnaðar starfsmanna, kostnaður sem verður vegna reksturs annars heimilis og kostnaður vegna flutninga starfsmanna vegna starfa þeirra, einkum í þágu vinnuveitanda, og fjárhæðir sem vinnuveitandi greiðir sjálfstæðum fyrirtækjum fyrir flutninga á starfsmönnum (nema flutninga milli heimilis og vinnustaðar, sbr. lið 2.092, b-lið 2.109 og lið 3.016) sem og flutning á vörum á kaupstefnur og vörusýningar. Ef starfsmenn á hinn bóginn sjá um flutninga og nota til þess flutningataeki vinnuveitanda skal kostnaðurinn færður undir viðeigandi liðum.

Þar eð innkaup á vörum skulu metin á innkaupsverði og salan á grunnverði (sbr. lið 2.110 til 2.111 og lið 2.082) er kostnaður við flutning varanna venjulega ekki tilgreindur sérstaklega. Lítið er á flutningskostnað, sem er innifalinn í sölu, eins og hann sé reikningsfærður sérstaklega. Þegar framleiðandi fær þriðja aðila til að flytja vörurnar til kaupanda kemur flutningskostnaðurinn hvorki fram sem aðfanganotkun né framleiðsla í hagreiðningum landbúnaðarins. Í því tilvikum að framleiðandi flytur vörurnar sjálfur telst það vera starfsemi sem fellur ekki undir landbúnað og skal kostnaðurinn því færður samkvæmt því ef starfsemin að aðgreinanleg. Loks teljast til þessa liðar útgjöld sem stofnað er til í aukastarfsemi sem ekki fellur undir landbúnað og felst í flutningum, verslun og vörugymslu fyrir þriðju aðila.

- f) kostnaður vegna póst- og fjarskiptaþjónustu,
- g) endurgjald fyrir þjónustu sem felst í vergum váttryggingariðgjöldum sem eru greidd til að tryggja fyrirtækið gegn áhættu, s.s. tapi á búfé, skaða af völdum hags, frosts, elds og storms o.s.frv. Eftirstöðvarnar, þ.e. hreint iðgjald, er sá hluti af innborguðu, greiddu iðgjaldi sem váttryggingafyrirtæki hafa til ráðstöfunar til að gera upp tjónakröfur.

Aðeins er unnt að ná fram nákvæmri skiptingu vergra iðgjalda í þessa tvo hluta fyrir þjóðarbúskapinn í heild, eins og er gert í þjóðhagsreiðningunum. Skipting þjónustuhlutans milli framleiðslugreina fer yfirleitt fram með því að notaðir eru viðunandi sundurliðunarlyklar í tengslum við uppsetningu á aðfanga- og afurðatöflunum. Því skal vísa til þjóðhagsreiðninga þegar þessi liður er færður í hagreiðninga landbúnaðarins (um færslu á styrkjum sem tengjast váttryggingarþjónustu, sjá nmgr. 48 við lið 3.063),

- h) folatollar,
- i) þjónustugjöld banka (en ekki vextir af bankalánnum) í öllum tilvikum og óbeint mæld fjármálaþjónusta einvörðungu þegar hún er sundurliðuð eftir notendageira/atvinnugrein notanda (sbr. liði 2.096 og 3.079),
- j) árgjöld, félagsgjöld til fagsamtaka, s.s. bændasamtaka, verslunarsamtaka og stéttarfélaga í landbúnaði,
- k) árgjöld til samvinnufélaga í landbúnaði,
- l) kostnaður við prófun mjólkurafurða, sýningar og færslur í ættarbækur,
- m) útgjöld vegna gervifrjóvgana og vönnunar,
- n) greiðslur fyrir notkun á óefnislegum eignum sem ekki eru framleiddar, s.s. einkaleyfisvarðar eignir, vörumerki, höfundarréttur, mjólkurkvótar eða annar framleiðsluréttur o.s.frv. Kaup á þess háttar óefnislegum eignum, sem ekki eru framleiddar, eru á hinn bóginn færð á fjármagnsreiðning,
- o) greiðslur til opinberra aðila fyrir leyfi til að stunda verslunar- eða atvinnustarfsemi, ef leyfin eru veitt eftir gaumgæfilega athugun í eftirlitsskyni (nema gjöldin séu ekki í samræmi við kostnaðinn af viðkomandi þjónustu, sbr. e-lið 3.048 og ESA-’95, d-lið 4.80);
- p) innkaup á smáverkfærum, vinnufatnaði, varahlutum og varanlegum búnaði sem hefur lágt verðgildi (minna en 500 evrur á verðlagi 1995) eða með endingartíma sem venjulega er innan við eitt ár (sbr. lið 2.125),

q) innkaup starfsmanna á verkfærum, búnaði og vinnufatnaði með sérstökum greiðslum í þeim tilgangi eða er haldið eftir af launum þeirra samkvæmt samningum.

k) liðir sem ekki eru innifaldir í aðfanganotkun

2.109. Aðfanganotkun felur ekki í sér:

a) vörur og þjónusta á markaði sem framleiðslueiningar veita starfsmönnum sínum að kostnaðarlausu eða á lækkuðu verði að því tilskildu að þessi útgjöld séu augljóslega og aðallega í þágu starfsmannanna. Virði þessara vara og þjónustu er hluti af launum og launatengdum gjöldum (sbr. lið 3.018),

b) ferðastyrkir sem vinnuveitandi greiðir starfsmönnum sínum í reiðufé; þeir teljast þáttur í launum og launatengdum gjöldum (starfsmaðurinn notar síðan þessa peninga til að greiða fyrir flutning milli heimilis síns og vinnustaðar) (sbr. c-lið 3.018). Eins teljast greiðslur sem vinnuveitandi greiðir beint til flutningafyrirtækis fyrir sameiginlegan flutning starfsmanna (fyrir ferðir milli heimilis og vinnustaðar) til launa og launatengdra gjalda. Þess háttar þjónusta, s.s. flutningur frá heimili til vinnu eða bifreiðastæði, hafa nokkur einkenni aðfanganotkunar. Engu að síður teljast vinnuveitendur þurfa á þess konar þjónustu að halda til að laða að starfsmenn og halda þeim (sem þeir hefðu hvort eð er þurft að greiða fyrir sjálfir) en ekki vegna þess að þörf væri fyrir hana í sjálfu framleiðsluferlinu (sbr. SNA 93, lið 7.41),

c) kaup á byggingum á bóndabýlum og veltufjármunum (þ.e. fjárfestingarvörum sem eru að öllu jöfnu notaðar lengur en í eitt ár); þess háttar kaup teljast verg fjármunamyndun (sbr. lið 2.162),

d) greiðslur fyrir fjármögnunarleigu vegna notkunar á fastafjármunum fyrir landbúnað eru ekki kaup á þjónustu heldur viðskipti sem skal færa að hluta til sem vexti (í reikningi yfir tekjur af atvinnurekstri) og að hluta til sem endurgreiðslu á höfuðstólum (í fjárhagsreikningnum) (sbr. lið 2.122),

e) útgjöld vegna endurgerðar (til viðhalds, sbr. liði 2.105 og 2.106) fastafjármuna (endurnýjun á þökum, rennum, rafmagns- og hitalögnum á og í húsakosti á býlum) og útgjöld til endurbóta og viðgerða á fjárfestingarvörum sem eru ætlaðar til að lengja venjulegan endingartíma eða auka framleiðni þeirra; þess háttar útgjöld teljast verg fjármunamyndun þar sem þau eru langt umfram það sem nauðsynlegt er til að viðhalda fastafjármunum í starfhæfu ástandi (sbr. lið 2.127 til 2.129),

f) kaup á þjónustu í tengslum við öflun eignarréttar á landi, byggingum og öðrum fyrirbyggjandi fastafjármunum, s.s. þóknun milliliða, lögmanna, landmælingamanna, verkfræðinga o.s.frv., sem og þóknun vegna færslna í þinglýsingarbók (sbr. ESA-'95, lið 3.111). Þetta telst til vergrar fjármunamyndunar (sbr. liði 2.132 og 2.133),

g) vörur og þjónusta sem eru framleidd og notuð innan sömu einingar á sama viðmiðunartímabili (nema að því er varðar tilteknar afurðir, sbr. lið 2.056, 2.103, 2.107). Þessar vörur og þjónusta eru ekki heldur færð sem framleiðsluvirði,

h) leigu sem er greidd fyrir notkun lands sem skráð er undir „leiga“ (sbr. lið 3.080),

i) útgjöld á notkun íbúðarhúsnæðis; þetta er neysla (heimilisreikningar) og kemur ekki fram í hagreikningum landbúnaðarins,

j) slit á fjárfestingarvörum sem fellur undir fjármunanotkun (sbr. lið 3.099),

k) hrein váttryggingariðgjöld (sbr. g-lið 2.108),

l) váttryggingariðgjöld af slysatryggingum og bótum vegna veikinda og vinnuslysa; þeim er skipt milli jöfnunarviðskipta og neyslu (heimilisreikningar),

m) vatnsgjöld sem eru einvörðungu greidd sem skattur án tillits til þess hve mikið vatn er notað,

n) kaup á þjónustu frá opinberum aðilum við sérstakar aðstæður (sbr. e-lið 3.048).

3. Mat á aðfanganotkun

- 2.110. Afurðir, sem fara í aðfanganotkun, skal meta á því innkaupsverði sambærilegra vara og þjónustu sem í gildi er þegar þau eru sett inn í framleiðsluferlið.
- 2.111. Innkaupsverðið er verðið sem kaupandi greiðir raunverulega fyrir afurðirnar þegar hann kaupir þær. Það felur í sér skatta að frádregnum vörutengdum styrkjum (en að frátöldum sköttum á afurðirnar eins og virðisaukaskatti). Í kaupverðinu felast einnig flutningsgjöld sem kaupandi greiðir sérstaklega til að fá afhendingu á tilskildum tíma og stað, eftir að magnafsláttur eða árstíðabundinn afsláttur hefur verið dreginn frá föstu verði eða gjaldi, að undanskildum vöxtum eða þjónustugjaldi sem bætist við samkvæmt lánsfyrirkomulagi, að undanskildum aukakostnaði sem bætist við ef ekki er staðið í skilum á þeim tíma sem samið var um þegar kaupin fóru fram (ESA-'95, liður 3.06).
- 2.112. Ólíkt því sem gerist í öðrum atvinnugreinum í hagkerfinu skipta styrkir í tengslum við aðfanganotkun miklu máli í landbúnaði. Markmiðið með þeim er að lækka kostnað við aðfanganotkun. Þegar þessir styrkir eru flokkaðir sem styrkir vegna afurða (sem ekki falla undir landbúnað) lækka þeir virði aðfanga sem eru færð á innkaupsverði (hvort sem þeir eru greiddir aðfangabirgjum eða framleiðendum í landbúnaði).
- 2.113. Ef framleiðslueiningar flytja vörur eða þjónustu beint inn skulu öll innflutningsgjöld, ófrádráttarbær virðisaukaskattur og peningalegar jöfnunarfjárhæðir (inn- eða útgreiðslur) vera innifalin í innkaupsverðinu sem er notað.
- 2.114. Aðfanganotkun er metin án frádráttarbærs virðisaukaskatts. Frádráttarbær virðisaukaskattur er reiknaður á öll innkaup landbúnaðareininga, hvort sem þær eru virðisaukaskattsskyldar samkvæmt venjulegu virðisaukaskattsfyrirkomulagi eða í kerfi með flötum virðisaukaskatti. Öfgreiddur eða vangreiddur virðisaukaskattur fæst með mismuninum á virðisaukaskatti sem landbúnaðareiningar, sem falla undir kerfi með flötum virðisaukaskatti, hefðu getað dregið frá, ef þær hefðu verið virðisaukaskattsskyldar samkvæmt almenna virðisaukaskattskerfinu, og flötum greiðslum. Þetta er fært undir aðrir framleiðslustyrkir eða aðrir framleiðsluskattar (sbr. liði 3.041 og 3.042).

D. FJÁRFESTING

(sbr. ESA-'95, liði 3.100 til 3.116)

- 2.115. Í fjárfestingu felst eftirfarandi:

- verg fjármunamyndun,
- birgðabreytingar,
- öflun að frádregnum ráðstöfunum á verðmætum.

- 2.116. Þar sem hagreikningar landbúnaðarins eru teknir saman til að sýna streymi sem einingarnar mynda með framleiðslustarfsemi sínu er aðeins fjallað um verga fjármunamyndun og birgðabreytingar hér á eftir.
- 2.117. Fjárfesting merkir verga fjármunanotkun. Hrein fjármunamyndun fæst með því að draga fjármunanotkun frá fjárfestingu. Fjármunanotkun er virði afskrifta af fastafjármunum sem má rekja til eðlilegs slits í framleiðsluferlinu (sbr. lið 3.099).

1. Verg fjármunamyndun**a) Skilgreining**

- 2.118. Verg fjármunamyndun felst í kaupum innlendra framleiðenda á fastafjármunum að frádregnum ráðstöfunum á tilteknu tímabili, að viðbætti tiltekinni aukningu á virði eigna, sem ekki eru framleiddar, og má rekja til framleiðslustarfsemi framleiðanda eða eininga hagkerfisins. Fastafjármunir eru efnislegar eða óefnislegar eignir sem verða til í framleiðsluferlinu og eru notaðar aftur og aftur eða stöðugt í öðru framleiðsluferli lengur en í eitt ár (sbr. ESA-'95, lið 3.102).

b) Atriði sem snerta innlenda efnahagskerfið í heild,

- 2.119. Með vergri fjármunamyndun í hagkerfi þjóðar er átt við þann hluta vergrar þjóðarframleiðslu (VÞF) sem er framleiddur á viðmiðunarárinu og er ætlaður til notkunar á lengri tíma en einu ári sem framleiðslutæki í framleiðsluferlinu. Þannig er hún aðgreind frá neyslu einkaheimila og hins opinbera, útflutningi og birgðabreytingum. Af þessum sökum eru vörur sem notaðar eru á annan hátt á viðmiðunartímabilinu, þrátt fyrir að þær hafi verið framleiddar einhvern tíma í fortíðinni og eru því innifaldar í þjóðarframleiðslunni, ekki taldar með í vergri fjármunamyndun í hagkerfinu. Breyting á notkun eða eignarrétti felur ekki í sér að slíkar vörur verði hluti af innlendri framleiðslu í annað sinn og hefur ekki í för með sér neinar breytingar á magnsamtölu fastafjármuna í hagkerfinu í heild. Það er þó mikilvægt að telja þess háttar viðskipti með þegar greining fer fram eftir einsleitri atvinnugrein eða geira.
- 2.120. Ef breyting á eignarrétti leiðir til annarrar notkunar (ef ekki er lengur um að ræða fjármunaeign) er um að ræða lækkan á fjármunaeign í hagkerfinu. Algengasta dæmið um þetta er vélknúin ökutæki sem heimilin kaupa notuð af framleiðslueiningum, skip sem eru seld notuð til annarra landa og einnig fjárfestingarvörur sem hafa verið teknar í sundur og notaðar sem aðföng. Þar sem ný notkun í þessum tilvikum er hluti af þjóðarframleiðslu (neysla, útflutningur eða einhver önnur notkun fer eftir gerð vörunnar sem er framleidd úr brotajárinu) er afleiðingin sú að það dregur úr vergri fjármunamyndun sem því svarar. Þetta er ástæðan fyrir því að í ESA-'95 er notað hugtakið hrein aukning á fyrirliggjandi framleiddum vörum til að reikna verga fjármunamyndun. Í þessum lið er gert ráð fyrir ráðstöfun fjármagns, þ.e. taka skal tillit til lækkanar á fastafjármunum.
- 2.121. Hrein aukning á fyrirliggjandi vörum getur verið jákvæð, þ.e.a.s. um er að ræða aukningu í fjármunaeign í hagkerfinu í heild. Þetta á t.d. við þegar notuð eru vélknúin ökutæki, sem hafa þegar verið skráð sem neysla í þjóðarframleiðslunni, eru keypt til notkunar sem fastafjármunir. Þar sem sala á fyrirliggjandi fjárfestingarvörum er hærri en innkaupin er hrein eignaaukning neikvæð fyrir hagkerfið í heild. Ef vergri fjármunamyndun er á hinn bóginn skipt eftir atvinnugreinunum þar sem vörurnar eru notaðar getur hrein aukning verið jákvæð fyrir sumar greinar.

c) Viðmiðun fyrir yfirfærslu eignarhalds

- 2.122. Við ákvörðun á vergri fjármunamyndun geira eða atvinnugreina í hagkerfinu er miðað við yfirfærslu eignarhalds (við kaup eða ráðstöfun) en ekki við notkun varanna. Bent skal á að farið er með fastafjármuni, sem keyptir eru með fjármögnunarleigu (en ekki fastafjármuni sem eru einfaldlega á leigu), sem eign leigutaka (ef hann er framleiðandi) en ekki eign leigusala sem á fjáreign sem jafngildir sýndarkröfu (sbr. d-lið 2.109 og II. viðauka við ESA-'95 um aðgreiningu á mismunandi formum á leigu varanlegra vara) ⁽¹⁾.
- 2.123. Hvernig viðmiðuninni um yfirfærslu eignarhalds er beitt fer eftir því kerfi um tölulegar upplýsingar sem er grundvöllur útreiknings á vergri fjármunamyndun. Ef það eru gögn frá kaupendum er fræðilega ekki neinum erfiðleikum bundið (að undanskildum þeim sem felast í framkvæmdinni við að skrá alla fjárfesta). Oft (og það á sérstaklega við um landbúnað) eru það þó upplýsingar frá framleiðendum fjárfestingavara um framleiðslu þeirra eða sölu sem eru notaðar sem grundvöllur útreikninganna. Auk þeirra tilvika þegar ekki er greinilegt hvort afurð heyrir undir liðinn fjárfestingavörur eða ekki er einnig vandkvæðum bundið að ákvarða raunverulegan kaupanda þar sem eðli fjárfestingavara gefur aðeins vísbendingar um hver sé notandinn. Í landbúnaði er því sú áhætta fyrir hendi að einnig verði færðar fjárfestingavörur sem ekki hafa verið keyptar á bújarðir heldur af atvinnufyrirtækjum til útleigu án starfsliðs.

d) Öflun

- 2.124. Öflun á fastafjármunum tekur til nýrra eða fyrirliggjandi fastafjármuna, sem hafa verið keyptir (aðkeyptir, fengnir í vöruskiptum, fengnir sem fjármagnstilfærslur í fríðu eða keyptir í fjármögnunarleigu), framleiddir fastafjármunir til eigin notkunar framleiðandans, umtalsverðra endurbóta

⁽¹⁾ Fjármögnunarleiga er frábrugðin almennri leigu að því leyti að áhætta og ávinningur af eignarrétti í fjármögnunarleigu yfirfæririst í reynd en ekki að lögum frá leigusala til leigutaka (notanda eignarinnar). Í ESA er höfð hliðsjón af efnahagslegum veruleika fjármögnunarleigu með því að taka tillit til þess þegar hún er færð að leigusalinn veitir leigutakanum lán sem gerir hinum síðarnefnda kleift að kaupa varanlega vöru og verða í reynd eigandi hennar. Fjármögnunarleiga telst þannig vera sérstakt form á fjármögnun fjárfestingar.

á fastafjármunum og á efnislegum eignum sem ekki eru framleiddar, náttúrulegs vaxtar á landbúnaðareignum (búfê og plantekrum) og kostnaðar í tengslum við yfirfærslu eignarhalds á eignum sem ekki eru framleiddar (sbr. ESA-‘95, a-lið 3.103).

- 2.125. Hafa skal í huga að til þess að unnt sé að færa verga fjármunamyndun er skilyrði að einingarvirði varanlegra vara (eða heildarvirði, ef þeirra er aflað í miklu magni), sem aflað er, sé yfir 500 evrum á verðlagi ársins 1995 (sbr. lið 2.090).
- 2.126. Hið sama á við um innkaup eða framleiðslu fyrir eigin reikning á varanlegum vörum sem nauðsynlegar eru til að koma fyrirtæki á laggirnar. Birgðir af flöskum fyrir brugghús eða víngerð (að undanskildum einnota flöskum) eru t.d. vörur í nokkru magni sem færa skal sem eignir þó að virði hverrar flösku sé óverulegt. Hið sama á við stóla og borð, leirvörur og hnífapör veitingastaða og verkfæri fyrirtækis. Þegar fyrirtæki er komið á fót teljast þessar vörur vera fjármunamyndun, en engin fjármunanoðkun er reiknuð í þessum tilvikum vegna þess að gert er ráð fyrir að vörurnar haldi sama verðgildi þegar þeim hefur verið komið í gagnið vegna þess að stöðug innkaup eru á hlutum til endurnýjunar á þeim sem tynast eða verða ónothæfir. Innkaup til sífelldrar endurnýjunar á hlutum eru færð sem aðfanganoðkun. Stundum er erfitt í framkvæmd að beita þessari reglu, sem er þó fræðilega skýr, þar sem töluleg gögn um framleiðslu eða sölu gefa ekki skýra mynd af því hvort vörurnar, sem um ræðir, hafi verið keyptar þegar fyrirtækinu er komið á fót eða til endurnýjunar á hlutum sem fyrir voru.
- 2.127. Vörur og þjónusta, sem innifalin eru í fyrirliggjandi fastafjármunum í þeim tilgangi að endurbæta þá, endurbyggja eða endurgera, lengja endingartíma eða auka framleiðni þeirra, eru færð ásamt þeim fjárfestingarvörum sem þau tilheyra. Þetta verk telst vera kaup á nýjum fastafjármunum. Að jafnaði falla undir þennan lið allar vörur og þjónusta sem innifalin eru í fastafjármunum og eru langt umfram daglegt viðhald og viðgerðir. Með daglegu viðhaldi er átt við alla þjónustu sem, skal veitt endurtekið með tiltölulega stuttu millibili til að viðhalda vörunum í nothæfu ástandi ef borið er saman við eðlilegan endingartíma fjárfestingarvaranna. Það nær t.d. yfir endurnýjun á þeim hlutum fjárfestingarvara sem slitna ört, málningu innan- og utanhúss o.s.frv.
- 2.128. Stærð fjárhæðanna sem varið er í þetta viðhald er á engan hátt viðmiðun fyrir ákvörðun um það hvort þjónusta myndar eign eða er daglegt viðhald þar sem þjónusta vegna daglegs viðhalds getur verið mjög kostnaðarsöm þegar um er að ræða mjög verðmæta fastafjármuni (sbr. e-lið 2.109)). Strangt til tekið skal skipting á þjónustu vegna fyrirliggjandi fastafjármuna ýmist í flokkana „daglegt viðhald“ eða „verg fjármunamyndun“ ákvarðast af tímabilinu sem liður áður en endurtaka þarf aðgerðina, t.d. telst endurnýjun hlutar, sem yfirleitt slitnar upp innan árs, s.s. hjólbarda á vörubíl, daglegt viðhald en endurnýjun vélar er á hinn bóginn fjármunamyndun, ekki vegna þess að útgjöldin eru meiri heldur vegna þess að venjulega þarf ekki að skipta um vél á hverju ári heldur fyrst eftir nokkur ár. Með færslu á þjónustu af þessu tagi undir liðnum eignir (þ.e. farið er með hana sem fjármunamyndun en ekki sem daglegt viðhald) er unnt að jafna virðinu, sem fellur undir fjármunanoðkun, á allt notkunartímabilið.
- 2.129. Í SNA 93 er tilgreint að endurbætur, sem gerðar eru á fastafjármunum, skuli annaðhvort ákvarðast af því hversu umfangsmiklar breytingarnar á einkennum föstu fjármunanna eru — þ.e. miðað við miklar breytingar á stærð, lögun, afköstum, getu eða áætluðum endingartíma — eða af því að endurbæturnar eru ekki sams konar breytingar og eiga sér með reglubundnum hætti stað á öðrum, sams konar fastafjármunum, sem hluti af venjulegri viðhalds- og viðgerðaráætlun (sbr. SNA 93, lið 10.49).

e) Ráðstöfun

- 2.130. Ráðstöfun á fastafjármunum felst í sölu, niðurriði, úreldingu eða förgun eiganda á fastafjármunum eða afhending þeirra í vöruskiptum eða fjármagnstilfærslum í fríðu (sbr. ESA-‘95, b-lið 3.103 og lið 3.104). Þessar ráðstafanir skulu að öllu jöfnu leiða til breytinga á eignarrétti og hafa beinan fjárhagslegan tilgang (þess vegna eru fastafjármunir, sem eigandinn rífur, úreldir eða fargar til þess að þeir séu ekki lengur nýttir efnahagslegum tilgangi, ekki taldir með í þessum ráðstöfunum) (sbr. SNA 93, liði 10.35 og 10.39). Ráðstafanir geta þó haldist innan sömu einingar hagkerfisins, t.d. þegar bóndi slátrar dýrum og fjölskylda hans neytir þeirra.

f) Mat á vergri fjármunamyndun

- 2.131. Verg fjármunamyndun er metin á innkaupsverði (þ.m.t. kostnaður við yfirfærslu á eignarrétti, uppsetningu og annar kostnaður við eigendaskiptin) eða, þegar framleitt er fyrir eigin reikning, hún er metin á grunnverði sambærilegra fastafjármuna (í því tilviki er grunnverðið summan af þeim kostnaði sem stofnað er til). Ráðstöfun skal færa á söluverði sem svarar til innkaupsverðs að frádregnum kostnaði við yfirfærslu eignarhalds, uppsetningu og kostnaði við eigendaskipti (sbr. lið 2.130).

g) Kostnaður við yfirfærslu eignarhalds

- 2.132. Kostnaður við yfirfærslu eignarhalds er verg fjármunamyndun hjá kaupanda eignanna, jafnvel þótt seljandi greiði einhvern hluta kostnaðarins. Til kostnaðarins teljast útgjöld, sem stofnað er til þegar tekið er við eignunum (kostnaður við uppsetningu, flutning o.s.frv.), þóknun og umboðslaun milliliða (lögmenn, sérfræðingar o.s.frv.) og gjöld sem greidd eru af millistigsþjónustu við yfirfærslu eignarhalds.

- 2.133. Til vergrar fjármunamyndunar kaupanda telst virði eignanna, sem keyptar eru (að frátöldum kostnaði við eignaskiptin), að viðbættum heildaryfirfærslukostnaði við kaupin. Á hinn bóginn telst aðeins virði seldu eignanna (að frátöldum kostnaði við eignaskiptin) til vergrar fjármunamyndunar seljanda⁽¹⁾. Þegar um er að ræða eignir sem ekki eru framleiddar (s.s. land eða einkaleyfisverndaðar eignir eins og framleiðslurétt) sem eru ekki innifalín í vergri fjármunamyndun verður að aðgreina þann kostnað frá kaupum/ráðstöfun á þessum eignum og færa í annan lið sem verga fjármunamyndun kaupanda.

h) Verg fjármunamyndun og breytingar á virði annarra eigna

- 2.134. Á efnahagsreikningnum, sem er sundurliðuð skrá yfir virði eigna viðkomandi og skuldbindinga sem gengist hefur verið undir, eru upplýsingar um mismunandi þætti í breytingum á virði eigna. Eins og skilgreint er á efnahagsreikningum (sbr. ESA-‘95, lið 7.08) má lýsa breytingum á virði eigna milli loka og upphafs reikningsskilatímabils á eftirfarandi hátt:

– Virði eigna í upphafi reikningsskilatímabilsins =

Verg fjármunamyndun

– Fjármunanotkun

+ Aðrar magnbreytingar

+ Nafnvirði geymsluhagnaðar (að frádregnu geymslutapi)

- 2.135. Nafnvirði geymsluhagnaðar (að frádregnu geymslutapi) er geymsluhagnaður (að frádregnu geymslutapi) sem hefur safnast upp á tímabilinu sem um ræðir vegna breytinga á virði eignanna sem halda efnahagslegum og áþreifanlegum (megindlegum og eigindlegum) einkennum sínum óbreyttum á viðkomandi tímabili. Þessar breytingar eru færðar á endurmatsreikning.

- 2.136. Hinar magnbreytingarnar á eignum er streymi sem gerir kleift að færa fund, hnignun eða eyðingu náttúruauðlinda, sem og afleiðingar af óvæntum atburðum sem geta breytt ávinningi af eignum. Að því er varðar eignir í landbúnaðinum má flokka magnbreytingar í þrjá flokka:

— óvenjulegt tap eða tap vegna stóráfalla (jarðskjálfta, styrjalda, þurrka, farsóttar o.s.frv.).

— munurinn á áætluðum afskriftum á eignum (mældur út frá fjármunanotkun) og raunafskriftum (vegna ófyrirsjáanlegrar úreldingar, skemmda, rýrnunar og slysa sem leiðir til hærri afskrifta en áætlað var),

⁽¹⁾ Sem bein afleiðing af þessari aðferð skal kostnaður í tengslum við viðskipti með búfé sem „fastafjármuni“ milli eininga færður sem verg fjármunamyndun kaupanda.

- breytingar á flokkun eða uppbyggingu fastafjármuna: t.d. breytingar á efnahagslegum markmiðum með ræktuðu landi, búfé til mjólkurframleiðslu er fært yfir í kjötframleiðslu (sbr. 1. nmgr. liðar 2.149) eða landbúnaðarbyggingum sem hefur verið breytt til einkanota eða annarra efnahagslegra nota.
- 2.137. Verg fjármunamyndun og fjármunanotkun (sbr. lið 3.098 til 3.106) eru þess vegna ekki einu þættirnir sem taka þarf tillit til við greiningu á breytingum á virði eigna.
- i) Þættir vergrar fjármunamyndunar
- 2.138. Í ESA-‘95 eru tilgreindir ferns konar þættir sem færa skal sem verga fjármunamyndun (sbr. ESA-‘95, lið 3.105):
- öflun að frádregnum ráðstöfunum á nýjum eða fyrirbyggjandi, efnislegum fastafjármunum (íbúðarhúsnæði, öðrum byggingum og mannvirkjum, vélum og búnaði, ræktuðum eignum),
 - öflun að frádregnum ráðstöfunum á nýjum eða fyrirbyggjandi, óefnislegum fastafjármunum (námuréttindum, tölvuhugbúnaði, listaverkum o.fl.),
 - umtalsverðar endurbætur á efnislegum eignum sem ekki eru framleiddar, þ.m.t. land,
 - kostnaður við yfirfærslu eignarhalds á eignum sem ekki eru framleiddar, s.s. landi og einkaleyfisvernduðum eignum.
- 2.139. Í hagreikningum landbúnaðarins er vergri fjármunamyndun skipt í eftirfarandi fimm gerðir:
- plantekrur sem gefa af sér afurðir aftur og aftur,
 - búfé,
 - efnislegir og óefnislegir fastafjármunir:
 - vélar og önnur fjárfestingarvara,
 - flutningatæki,
 - landbúnaðarbyggingar (þó ekki íbúðabyggingar),
 - önnur mannvirki (aðrar byggingar, mannvirki o.s.frv.), þó ekki jarðabætur,
 - annað (tölvuhugbúnaður o.s.frv.),
 - jarðabætur,
 - kostnaður við yfirfærslu eignarhalds á eignum sem ekki eru framleiddar, s.s. á landi og framleiðslurétti.
- 2.140. Verg fjármunamyndun í landbúnaðareignum varðar tvenns konar eignir (plantekrur og dýr) sem eru stöðugt í notkun til framleiðslu afurða, s.s. ávaxta, gúmmis, mjólkur o.s.frv.: ávaxtagarða, vénekrur, humlagarða, mjúkaldirplantekrur og spergilræktun. Jólátrjáaekrur (sem gefa einungis af sér fullunna vöru einu sinni) eru ekki fastafjármunir, alveg eins og kornvörur og grænmeti eru það ekki. Dýr, sem teljast til fastafjármuna, eru t.d. dýr til undaneldis, mjólkurkýr, sauðfé, sem ræktað er vegna ullarinnar, og dráttardýr (dýr til slátrunar, þ.m.t. alifuglar, eru ekki fastafjármunir).
- j) Plantekrur
- 2.141. Samkvæmt ESA-‘95 (liður 3.103) samsvarar verg fjármunamyndun virði kaupa að frádregnum ráðstöfunum á náttúrulegum eignum, sem gefa af sér afurðir aftur og aftur (s.s. ávaxtatré) og hafa náð fullum þroska, að viðbættum eðlilegum vexti slíkra náttúrulegra eigna þar til þær ná fullum þroska (þ.e. gefa af sér afurð) á viðkomandi reikningsskilatímabili.

- 2.142. Undir þessa skilgreiningu á vergri fjármunamyndun falla:
- útgjöld vegna nýrra plantna (í nýjar eða endurnýjaðar plantekrur) á reikningsskilatímabilinu, þ.m.t. fjárhæðir sem varið er til viðhalds á ungum plöntum á reikningsskilatímabilinu (á fyrstu þremur árunum),
 - aukning á virði plantnanna sjálfra þar til þær ná fullum þroska,
 - kostnaður í tengslum við yfirfærslu eignarhalds milli landbúnaðareininga á fullþroska plöntum.
- 2.143. Fyrstu tveir þættirnir í vergri fjármunamyndun að því er varðar plantekrur eru verg fjármunamyndun af landbúnaðarframleiðslu fyrir eigin reikning.
- 2.144. Ráðstöfun á plantekrum (færð sem neikvæð verg fjármunamyndun) getur verið tvenns konar: Hún getur verið sala á gróðursettum plöntum til annarra eininga (í landbúnaði) en þá er einvörðungu kostnaðurinn í tengslum við yfirfærslu eignarhalds færður í hagreikningum landbúnaðarins. Hinn möguleikinn er að plönturnar hafi verið felldar áður en komið var að lokum eðlilegs æviskeiðs þeirra. Í því tilviki verða samt sem áður að vera bein efnahagsleg not fyrir felldar plöntur, í samræmi við almenna skilgreiningu á ráðstöfun, með öðrum orðum, það verður að vera mótfærsla í formi notkunar á vörum og þjónustu (s.s. sölu til fyrirtækis sem sérhæfir sig í timbursölu⁽¹⁾). Í þessu síðara tilviki verður ráðstöfun plantnanna, sem skráð er sem neikvæð verg fjármunamyndun, að vera óveruleg fjárhæð.
- 2.145. Af þeim sökum má í flestum tilvikum (þ.e. að undanskildu síðara dæminu sem sett er fram í lið 2.144) ekki draga virði efnisins sem fellur til við ruðninginn frá virði fjárfestinganna í plantekrunni. Farið skal með fjárfestingar sem ætlaðar eru til endurnýjunar á plöntum, sem fyrir eru, sem fjárfestingar en ekki eins og reglubundinn viðhaldskostnað.
- 2.146. Meðferð á ruðningi plantekra skal greind í tengslum við útreikning á fjármunanotkun. Í samræmi við ESA-’95 samsvarar fjármunanotkun, þegar um er að ræða plantekrur, afskriftum af plantekrum þegar þær hafa náð fullum þroska. Ruðning plantekra⁽²⁾ skal þess vegna túlka á eftirfarandi hátt:
- ruðningur sem fer fram við lok eðlilegs æviskeiðs plantekrunnar svarar til plantekra sem eru dregnar til baka úr eignum. Tekið er tillit til þess háttar ruðnings í fjármunanotkun á öllum framleiðslutíma plantekranna.
 - „óvenjulegur“ ruðningur er ruðningur sem fer fram við lok eðlilegs æviskeiðs plantekra af margvíslegum (fjárhagslegum, skipulagslegum o.fl.) ástæðum. Þær skal túlka sem mismuninn á raunverulegum (raun)afskriftum og eðlilegum afskriftum sem mældar eru með fjármunanotkun. Þennan afskriftaafgang skal færa í reikninginn „aðrar magnbreytingar eigna“ (fjárfestingarreikningar) sem er ekki tekinn með í hagreikningum landbúnaðarins.
- 2.147. Breytingar á virði plantekra á reikningsskilatímabilinu taka því til eftirfarandi fjögurra þátta (sbr. lið 2.134):
- vergrar fjármunamyndunar sem svarar til virðis mismunarins á kaupum og ráðstöfunum á viðmiðunartímabilinu eins og skilgreint er í lið 2.141 til 2.145,
 - fjármunanotkunar sem er mæling á afskriftum plantekrunnar og skilgreind í lið 2.146,
 - annarra breytinga á „magni“ sem taka tillit til áhrifa ófyrirsjáanlegra atburða á plantekrur (s.s. óvenjulegur ruðningur) og er færður á reikninginn „aðrar magnbreytingar eigna“ (sbr. skilgreininguna í liðum 2.136 og 2.146),
 - geymsluhagnaðar (að frádregnu geymslutapi) sem er mæling á breytingum á virði vegna breytinga á verði á reikningsskilatímabilinu og færður á endurmatsreikning í fjárfestingareikningum ESA-’95 (sbr. skilgreininguna í lið 2.135).

⁽¹⁾ Í þessu tilviki fellur starfsemin við að fella plönturnar og selja timbrið undir skógrækt.

⁽²⁾ Bent skal á að kostnaðurinn við ruðninginn, sem ruðningsfyrirtæki kann að gera reikning fyrir, er aðfanganotkun ruðningsþjónustunnar.

- 2.148. Fjárfesting í nytjaplöntum í ræktun, þ.e. plantekrum, er annaðhvort færð sem sala, hjá fyrirtækjum sem sérhæfa sig í þess háttar verktakavinnu í landbúnaði (með undirbúningi jarðvegs, útvegum véla, plöntun, vinnuafli o.s.frv.), eða sem framleiðsla fastafjármuna sem framleiddir eru fyrir eigin reikning (sbr. lið 1.75).

Að því er varðar framleiðslu á plantekru fyrir eigin reikning skal færa eftirfarandi:

- a) við útreikning á framleiðsluvirði: fyrir „framleiðslu fastafjármuna fyrir eigin reikning“ á plantekrum er annaðhvort fært virði sambærilegra plantekra, metið á grunnverði, með hlutfallslegum framleiðslukostnaði á tímabilinu eða virði notaðs efnis (þ.m.t. græðlingar) og veittrar þjónustu á tímabilinu,
- b) við útreikning á aðfanganotkun er fært virði ýmissa aðfanga (þ.m.t. græðlingar),
- c) fyrir verga fjármunamyndun í liðnum „plantekrur“ er virðið reiknað með því að leggja saman virði „framleiðslu fastafjármuna fyrir eigin reikning“ (þ.e. færslan sem um getur í a-lið) og framleiðsluvirði plantekra í einingum sem sérhæfðar eru í þess háttar verktakavinnu.
- k) Fastafjármunir í búfé

- 2.149. Eftirfarandi þættir eru verg fjármunamyndun af búfé:

- árlegur vöxtur búfjár (uns það hefur náð fullum vexti),
- kaup á búfé (innflutningur) að frádregnum ráðstöfunum (slátrun⁽¹⁾ og útflutningur),
- kostnaður sem stofnað er til í tengslum við yfirfærslu eignarhalds í viðskiptum milli landbúnaðareininga⁽²⁾.

- 2.150. Verg fjármunamyndun af búfé er í samræmi við ESA-’95 mæld sem mismunurinn á öflun á búfé (eðlilegur vöxtur og innflutningur) á árinu, þ.m.t. framleiðsla fyrir eigin reikning og ráðstöfun búfjár (til slátrunar⁽³⁾, útflutnings eða annarra endanlegra nota), sem kostnaður við yfirfærslu eignarhalds leggst síðan við⁽⁴⁾. Verg fjármunamyndun af búfé nær til alls æviskeiðs dýrsins. Í fyrstu felst verg fjármunamyndun aðallega í eðlilegum vexti dýrsins. Þegar það er fullvaxið mælist fjármunamyndunin einkum sem ráðstöfun (sala til slátrunar eða útflutnings). Innflutningur, útflutningur og kostnaður við yfirfærslu eignarhalds eru þættir í vergri fjármunamyndun af búfé sem líklegir eru til að koma fyrir á nýtingartíma dýrsins. Eðlilegur vöxtur búfjár (en ekki verga fjármunamyndunin í heild) er landbúnaðarframleiðsla fyrir eigin reikning á fastafjármunum í búfé.

- 2.151. Eins og fram kemur í lið 2.134 er mæling á vergri fjármunamyndun af búfé einungis einn þáttur í breytingum á virði eigna. Í reynd er aðeins unnt að mæla verga fjármunamyndun af búfé á grundvelli breytinga á fjölda búfjár sem metinn er á meðalverði á almanaksárinu fyrir hvern flokk búfjár (megindleg aðferð) ef þrjú skilyrði eru uppfyllt:

- engar breytingar mega eiga sér stað á nafnvirði geymsluhagnaðar eða –taps (þ.e. þróun í verði og fjölda í búfjárstofni skal vera jöfn),

⁽¹⁾ Að fara með sölu búfjár til slátrunar (þ.e. í slátruhúsum eða hjá bóndanum, að meðtalinni allri sölu til eininga, sem ekki falla undir landbúnað, vegna efnahagslegra nota annarra en slátrunar) sem ráðstöfun fastafjármuna er einföldun á reikningsskilaaðferðum þegar færa á ráðstöfun á fastafjármunum ef efnahagsleg not af þeim hafa breyst. Búfé sem „fastafjármunir“ er í reynd umreiknað yfir í birgðir með því að færa streymi sem nefnt er „aðrar magnbreytingar“ (sbr. lið 2.136) á reikninginn „aðrar magnbreytingar eigna“. Dýrin eru einungis seld sem birgðir, enda er salan þá úttekt af birgðum en ekki ráðstöfun eigna.

⁽²⁾ Ef salan og innkaupin eiga sér stað á sama reikningsskilatímabili. Að öðrum kosti er færð ráðstöfun (á tímabilinu þegar salan fer fram) og kaup (á tímabilinu þegar innkaupin eiga sér stað).

⁽³⁾ Þ.m.t. slátrun til eigin neyslu eða með greiðslu í friðu.

⁽⁴⁾ Viðskipti með búfé til undaneldis milli bænda er ekki færð í reikningana. Þetta á einnig við um viðskipti sem fer fram í gegnum umboðsmenn (ef kaup og sala eiga sér stað á sama tímabili). Kostnaður við yfirfærslu eignarhalds (umboðslaun, álagning, flutningskostnaður o.s.frv.) verður að vera innifalinn í virði vergrar fjármunamyndunar af búfé.

- aðrar magnbreytingar (þ.e. ekkert tap vegna náttúruhamfara og engar breytingar á flokkun o.s.frv.) mega ekki eiga sér stað,
- ekki má vera um að ræða neina fjármunanutkun (þ.e. það mega ekki vera neinar fyrirjáanlegar afskriftir á virði búfjár).

Önnur reikningsaðferð (beina aðferðin) felst í mælingu á streymi innfærslna og úttekta í hverjum búfjárflokki á samsvarandi verði: með þessari aðferð er ekki aðeins tekið tillit til kaups og ráðstafana heldur verður líka að taka tillit til innfærslna (einkum fæðinga) og úttekta á bújörðunum.

- 2.152. Almenna reglan er því sú að ekki sé hægt að mæla verga fjármunamyndun af búfé sem mismuninn á virði búfjár við lok og upphaf reikningsskilatímabilsins. Reglan um útreikning á vergri fjármunamyndun af búfé fer beinlínis eftir færsluáðferðinni sem er notuð og mælingunni á þeim þremur þáttum breytinga á virði búfjár (öðrum en vergri fjármunamyndun), einkum notkun á þættinum fastafjármunir.
- 2.153. Fræðilega séð skal reikna fjármunanutkun vegna búfjár ⁽¹⁾. Í reynd svarar fjármunanutkun vegna búfjár til mælingar á áætlaðri lækkun á framleiðni búfjár þegar það er nýtt til framleiðslu, en sú lækkun kemur síðan fram í uppfærðu virði tekna af viðkomandi búfé í framtíðinni. Með tilliti til erfðileika við framkvæmd mats á fjármunanutkun (skilgreining á breytum í útreikningnum er mjög flókin, sbr. liði 3.105 og 3.106) skal þó ekki reikna fjármunanutkun vegna búfjár í framleiðslu.
- 2.154. Mæla má verga fjármunamyndun af búfé með ýmsum aðferðum. Með PIM-aðferðinni (perpetual inventory method) er unnt að meta hvern þeirra vergu fjármunamyndunarbátta, sem skilgreindir eru í lið 2.149 (eðlilegan vöxt búfjár, innflutning, sölu til slátrunar og útflutnings, kostnað við yfirfærslu eignarhalds) afar nákvæmlega. Hún gerir engu að síður kröfu um margvísleg gögn (s.s. verð á búfé í framleiðslu allan nýtingartíma þess). Hið sama á við um aðferðir sem byggjast á framleiðsluferli búfjárins. Þess vegna þarf að taka upp einfaldari aðferð jafnvel þótt hún sé ekki eins nákvæm.
- 2.155. Aðferðin, sem mælt er með, byggist á óbeinum útreikningi ⁽²⁾. Hún byggist á því að reikna breytingar á fjölda búfjár og á eftirfarandi tveimur forsendum:
- verð á búfé breytist jafnt og reglubundið og yfirleitt er hægt að spá fyrir um það svo að unnt er að nota meðalverð ársins til verðmats á magninu og jafnframt taka tillit til geymsluhagnaðar eða -taps,
 - unnt er að meta óvenjulegt tap (í magni og verði).
- 2.156. Mælingin á vergri fjármunamyndun byggist á samtölu eftirfarandi þátta:
- Verg fjármunamyndun = Breyting á fjölda búfjár milli loka og upphafs reikningsskilatímabilsins, metin á meðalverði ársins P
- + lógunarafsláttur
- + annað tap á búfé í framleiðslu
- + kostnaður í tengslum við yfirfærslu eignarhalds
- 2.157. Hugtakið „lógunarafsláttur“ vísar til mismunarins, þegar búféð er tekið út úr búfé í framleiðslu, á virði búfjár, sem er metið sem dýr í framleiðslu (á því sem mætti nefna „fjármagnsverð“), og á virði sama búfjár sem metið er sem dýr sem ætluð eru til slátrunar (þ.e. á söluverði til slátruhússins).
- 2.158. Í hugtakinu „annað tap á búfé í framleiðslu“ felst tvenns konar tap:
- óvenjulegt tap á búfé í framleiðslu sem er fullvaxið,
 - virði búfjár sem haft er í framleiðslu til æviloka þess (eðlilegs dauða).

⁽¹⁾ Samkvæmt SNA 93 (lið 6.185) skal reikna fjármunanutkun vegna búfjár ólíkt því sem á við um ESA-’95 (liður 6.03).

⁽²⁾ Nota má hvaða aðra aðferð sem er ef hún leiðir til sömu niðurstöðu.

- 2.159. Virði taps, sem nota skal við útreikning á vergri fjármunamyndun, samssvarar mismuninum á virði búfjárns á því verði sem í gildi er við upphaf tímabilsins og ráðstöfunarvirðis dýranna. Ráðstöfun er metin á söluverði dýranna sem er slátrað (þ.e. til sölu eða eigin neyslu) eða söluvirðið er núll þegar engin fjárhagsleg not eru fyrir dýrin (t.d. ef þeim er fargað).
- 2.160. Hugtökin „annað tap á búfé í framleiðslu“ og „lógunarafsláttur“ svara til streymis sem er fært á reikninginn „aðrar magnbreytingar á eignum“ á efnahagsreikningnum. Með þeim fást tengsl milli mismunandi þátta í breytingum á virði eigna og vergrar fjármunamyndunarinnar og þau tryggja samræmi við ESA-'95. Ef litið væri framhjá þeim leiddi það til þess að raunveruleg verg fjármunamyndun af búfé væri vanmetin.
- 2.161. Mat á framleiðslu fastafjármuna í búfé fyrir eigin reikning, sem svarar til eðlilegs vaxtar dýra, byggist á skilgreiningunni á vergri fjármunamyndun af búfé sem sett er fram í lið 2.149 og beitt á þá flokka dýra sem ekki eru fullvaxin:
- Framleiðsla fyrir eigin reikning = verg fjármunamyndun + ráðstafanir (slátrun og útflutningur) — kaup (innflutningur) ⁽¹⁾ — (kostnaður við yfirfærslu eignarhalds).
- (1) Efnislegir og óefnislegir fastafjármunir (sem ekki falla undir eignir í landbúnaði)
- 2.162. Til efnislegra og óefnislegra fastafjármuna, sem ekki falla undir eignir í landbúnaði (plantekrur og búfé), teljast eftirfarandi þættir:
- vélar og önnur fjárfestingarvara,
 - flutningatæki,
 - landbúnaðarbyggingar (þó ekki íbúðabyggingar),
 - annað (tölvuhugbúnaður o.s.frv.).
- 2.163. Verg fjármunamyndun svarar til öflunar á þessum eignum (nýjar eignir sem eru framleiddar eða fluttar inn á reikningsskilatímabilinu eða fyrirbyggjandi eignir) að frádregnum tilfærslum til annarra eininga (í landbúnaði eða öðrum atvinnugreinum). Minnt skal á að ef þessi yfirfærsla snertir tvær einingar í landbúnaðinum sem atvinnugrein á einu og sama reikningsskilatímabilinu vegur þetta tvenns konar streymi hvort annað upp og einungis kostnaðurinn í tengslum við yfirfærslu eignarhalds er færður í viðkomandi eignalið.
- 2.164. Þegar um er að ræða nýbyggingu eða fjárfestingarvörur (sem ætlaðar eru til sölu) og framleiðsla þeirra dreifist á nokkur tímabil er virði verksins, sem unnið er á tímabilinu, fært í birgðabreytingar framleiðandans sem hálfunnin vara. Þess háttar vörur (hvort sem þær eru lausafjármunir eða fastafjármunir) eru ekki færðar á verga fjármunamyndun fyrr en eigendaskipti hafa átt sér stað. Þegar framleiðslan er fyrir eigin reikning eru slíkar vörur hins vegar færðar sem verg fjármunamyndun á öllu framleiðslutímabilinu (sbr. lið 2.025).
- 2.165. Þegar efnahagsleg not eigna breytast án þess að breyting verði á eignarrétti (t.d. þegar bóndabær er notaður í öðrum tilgangi en til landbúnaðarframleiðslu) er það ekki fært sem ráðstöfun eigna. Þessar breytingar eru færðar á reikninginn „aðrar magnbreytingar á eignum“.
- m) Jarðabætur
- 2.166. Umtalsverðar endurbætur á efnislegum eignum sem ekki eru framleiddar taka einkum til jarðabóta (meiri landgæði og meiri afrakstur með áveitu, framræslu og flóðavörnum o.s.frv.) og skal farið með þær sem hverja aðra verga fjármunamyndun. Þar sem kaup og ráðstöfun á landi eru ekki færð sem verg fjármunamyndun (þar sem um er að ræða eignir sem ekki eru framleiddar) eru fjárfestingar í jarðabótum skráðar sérstaklega í sérstökum lið fyrir verga fjármunamyndun.

⁽¹⁾ Þessi frádráttarliður samsvarar því fræðilega tilviki að innflutningur á dýrum í framleiðslu sé færður sem verg fjármunamyndun. Í framkvæmd er farið með öll dýr, sem landbúnaðurinn flytur inn, sem birgðabreytingar (sbr. lið 2.205).

- 2.167. Þessar fjárfestingar svara til útgjalda vegna endurbóta á landi og undirbúnings fyrir önnur efnahagsleg not, að frátöldum útgjöldum til kerfisbundins viðhalds (sbr. lið 2.127 til 2.129). Útgjöld þessi skulu ábyndur inna af hendi eða útkoma útgjaldanna verða þeirra eign. Þetta á einkum við útgjöld vegna vinnu við grunnvirki, s.s. við að ryðja land, sléttun, framræslu, áveitu og sameiningu landspildna (sbr. ESA-‘95, lið 3.106 og SNA 93, lið 10.51 til 10.54).

n) Kostnaður í tengslum við yfirfærslu eignarhalds á eignum sem ekki eru framleiddar

- 2.168. Kostnaður við yfirfærslu eignarhalds á eignum sem ekki eru framleiddar vísar til kaupa landbúnaðareininga á landi og óefnislegum eignum sem ekki eru framleiddar (s.s. einkaleyfisvörðum eignum, framleiðslurétti o.s.frv.). Þessi kaup eru ekki færð sem verg fjármunamyndun (heldur í annan lið fjármagnsreikningsins vegna þess að um er að ræða eignir sem ekki eru framleiddar) en aðeins kostnaður í tengslum við yfirfærslu eignarhalds er færður sem verg fjármunamyndun (hjá kaupanda en ekki seljanda).

o) Vörur og þjónusta sem falla ekki undir verga fjármunamyndun

- 2.169. Eftirfarandi vörur og þjónusta falla ekki undir verga fjármunamyndun:

- a) smáverkfæri, vinnufatnaður, varahlutir og verðlitið búnaður (minna en 500 evrur á verðlagi ársins 1995), jafnvel þótt venjulegur nýtingartími þessara vara sé lengri en eitt ár (sbr. þó liði 2.125 og 2.126); vegna þess að þessar vörur eru endurnýjaðar reglulega og til að halda samræmi við reikningsskilavenjur fyrirtækja teljast innkaup á þessum vörum til aðfanganotkunar (sbr. liði 2.105 og 2.106),
- b) yfirstandandi viðhald og viðgerðir (sbr. lið 2.127 til 2.129) eru flokkuð sem aðfanganotkun,
- c) þjónusta vegna rannsókna, auglýsinga, markaðsrannsókna o.s.frv. Kaup á þess háttar þjónustu eru innifalin í aðfanganotkun (sbr. d-lið 2.108),
- d) varanlegar neysluvörur sem heimilin kaupa til að uppfylla þarfir sínar. Þar sem þessar vörur eru ekki notaðar í framleiðslu er farið með þær sem neyslu.
- e) dýr sem teljast til birgða: eldisdýr til slátrunar, þ.m.t. alifuglar,
- f) geymsluhagnaður og –tap af fastafjármunum (sem skal færa á endurmatsreikning, sbr. lið 2.135),
- g) tap á fastafjármunum vegna stóráfalla (nautgripasjúkdóma o.s.frv.) eða óviðráðanlegra atvika (flóða, hvassviðris o.s.frv.) (sbr. liði 2.045 og 2.136).

- 2.170. Virði fastafjármuna, sem notaðir eru jöfnum höndum í atvinnurekstri og til einkanota (t.d. ökutæki), er fært í samræmi við tvenns konar hugsanlega notkun, að hluta til sem verg fjármunamyndun og að hluta til sem neysla.

2. **Birgðabreytingar**

- a) Skilgreiningar á birgðum og birgðabreytingar

- 2.171. Til birgða teljast allar vörur sem ekki eru hluti fastafjármuna og eru í eigu framleiðslueininga á tilteknum tíma. Gerður er greinarmunur á tvenns konar birgðum: aðfangabirgðum og afurðabirgðum:

— Til aðfangabirgða teljast hráefni og aðdrættir sem verða notuð síðar sem rekstrarvörur í framleiðsluferlinu. Yfirleitt er notkun þessara afurða reiknuð með því að jafna innkaupum (eða annars konar öflun) á móti birgðabreytingum á viðmiðunartímabilinu (sbr. lið 2.021).

— Afurðabirgðir eru birgðir fullunninna og hálfunninna afurða hjá framleiðandanum. Tekið er tillit til þeirra við útreikning á framleiðslu. Til afurðabirgða teljast:

- Fullunnar afurðir atvinnugreinarinnar: Þetta eru vörur sem framleiðendur hafa ekki í hyggju að vinna frekar áður en þær verða sendar áfram til annarra efnahagslegra nota. Í landbúnaði teljast til þessara vara plöntuafurðir, ólífuoía, þrúgumust, búfjárafurðir og vörur, sem falla ekki undir landbúnað og framleiddar eru í óaðskiljanlegri aukastarfsemi,
- Hálfunnar vörur: Þetta er framleiðsla sem er ekki fullunnin. Til þeirra telst, að því er varðar hagreiðninga landbúnaðarins, vín, búfé til slátrunar, allir kjúklingar og aðrir alifuglar (þ.m.t. alifuglar til undaneldis) og önnur dýr nema þau sem talin eru til fastafjármuna. Bent skal á að nytjaplöntur í ræktun (sbr. lið 2.012) teljast ekki til hálfunninna vara í ársreikningum yfir þjóðarbúskapinn.
- 2.172. Það er réttlætunlegt í evrópskum landbúnaði að færa ekki nytjaplöntur í ræktun sem hálfunnar vörur vegna þess að framleiðsluferli mikils meiri hluta nytjaplantna er styttra en eitt reikningsskilatímabil. Einnig er talið að með því að miða færslu þeirra við uppskeru náist nægilegt samræmi við framleiðslukostnaðinn til útreiknings á tekjum af starfseminni (sbr. lið 2.012). Þegar uppskeran, undirbúningur jarðvegs og sáning fer fram á mismunandi reikningsskilatímabilum kemur fram reikningslegt tap á reikningunum á þeim tímabilum þegar stofnað er til kostnaðarins en reikningslegur hagnaður á uppskerutímanum. Þessi reikningsskilaaðferð kann þó að verða samþykkt vegna þess að nálgun fæst á reikningslegri stöðu, ef aðstæður eru þær sömu frá ári til árs, með því að útgjöld sama tímabils jafnast á móti hagnaðinum af sölu á fyrri uppskeru. Þessi jöfnun næst þó ekki ef umtalsverðar breytingar eru á framleiðslu eða þegar uppskera er mjög rýr. Við slíkar aðstæður kann framleiðslan að vera færð sem hálfunnar vörur (sjá einnig lið 2.013).
- 2.173. Einnig skal bent á að þjónusta er ekki færð sem birgðir nema þegar hún er innifalin í innkaupsverði vara sem settar eru í birgðir.
- 2.174. Samkvæmt ESA-'95 eru birgðabreytingar mældar með því að draga virði úttektar úr birgðum og ítrekað tap á vörum í birgðum frá því virði sem er innfært á birgðir.
- b) Færslutími og mat á birgðabreytingum
- 2.175. Færslur inn á birgðir skulu metnar daginn sem þær eru færðar inn á birgðir og úttektir skulu metnar á því verði sem í gildi er þegar þær eru teknar út af birgðum. Færslutími (og matstími) birgðafærslna og -úttekta skal vera í samræmi við aðrar færslur á afurðum (framleiðsla og aðfanganotkun).
- 2.176. Grunnverðið er verðið sem skal nota til að meta birgðabreytingar (færslur, úttektir eða ítrekað tap á fullnumum afurðum eða hálfnum vörum). Að því er varðar hálfunnar vörur skal áætla verðið með hliðsjón af þeim hluta kostnaðar heildarframleiðslunnar, sem stofnað hefur verið til við lok tímabilsins, og grunnverði sambærilegrar fullunninnar afurðar. Einnig er unnt að meta virði færslna á hálfnum vörum sem virði framleiðslukostnaðarins með álagningu sem miðast við áætlaðan rekstrarafgang eða (áætlaðar) einyrkjatekjur (sbr. ESA-'95, liði 3.51 og 3.52).
- 2.177. Aðferðin sem mælt er með í ESA-'95 við færslu inn og út af birgðum er PIM-aðferðin. Yfirleitt er þó ekki unnt að beita þessari aðferð vegna þess hve erfitt er að afla upplýsinga um innfærslur og úttektir. Í tilraun til að samrýmast PIM-aðferðinni um birgðir er í ESA-'95 mælt með „megindlegri“ aðferð sem felst í að mæla breytingar á birgðum sem mismuninn á magni birgða við upphaf og lok reikningsskilatímabilsins og meta það á meðalverðinu sem gildir á viðkomandi tímabili. Þessi aðferð er þó einungis nothæf ef verðið er stöðugt á því tímabili, sem verið er að athuga, eða ef hækkun eða lækkun á verði og aukning eða minnkun á magni í birgðum er jöfn á reikningsskilatímabilinu.
- 2.178. Þessari „megindlegu aðferð“ er ekki unnt að beita á ræktun nytjaplantna vegna sveiflna í verði og magni sem rekja má til framleiðsluferlisins og því hvernig framboði og eftirspurn er háttáð. Um þetta vandamál, sem á sérstaklega við um landbúnaðinn, er fjallað í ESA-'95 (sbr. c-lið 3.124).

- 2.179. Einnig skal hafa í huga að birgðabreytingar, eins og þær eru skilgreindar í lið 2.174, eru einungis einn af þáttunum í breytingum á virði birgða frá upphafi til loka reikningsskilatímabilsins. Reyndar er til reikningsskilajafna sem lögð er til grundvallar um tengsl upphafs- og lokatalna yfir eignir í birgðum

Virði lokabirgða á verði sem gildir við lok reiknings-skilatímabilsins

- Virði upphafsbirgða á verði sem gildir við upphaf reiknings-skilatímabilsins =

Birgðabreytingar (innfærslur – úttektir – ítrekað tap)
+ nafnvirði geymsluhagnaðar (að frádregnu geymslutapi)
+ aðrar magnbreytingar

- 2.180. Þetta nafnvirði geymsluhagnaðar og -taps og aðrar magnbreytingar ⁽¹⁾ skal ekki taka með við mælingu á framleiðslu heldur færa á reikning fyrir aðrar eignabreytingar (á endurmatsreikningi og á reikningi fyrir aðrar magnbreytingar á eignum).

- 2.181. Aðalvandkvæðið við mat á birgðabreytingum í hagreikningum landbúnaðarins varðar plöntuafurðir. Þessar afurðir eru í raun árstíðabundnar afurðir og færsla þeirra inn á birgðir fer aðeins fram eftir uppskeruna og úttektir eru dreifðar yfir nokkra mánuði eftir uppskeru og heldur oft áfram inn á næsta reikningsskilaár. Verð þeirra getur einnig verið háð umtalsverðum sveiflum frá einu tímabili til annars eða jafnvel á einu og sama tímabili.

c) Breytingar á birgðum búfjár og dýraafurða

- 2.182. Þegar birgðabreytingar á búfé eru metnar skiptir ekki miklu máli hvort dýrin voru alin frá fæðingu í sama landi eða voru flutt inn sem ungvíði og síðan alin í því landi. Þegar tekið er við innfluttu dýrunum á bújörðinni, þar sem eldi þeirra heldur áfram á innlendu yfirráðasvæði, fá dýrin „þegnrétt“ og eru síðan samlögð innlendri framleiðslu.

- 2.183. Þegar breytingar á hjörðinni eru metnar í lok viðmiðunartímabilsins þarf að gera greinarmun á dýrum sem teljast til „birgða“ og dýrum sem teljast til „fastafjármuna“ (sbr. liði 2.140 og 2.202). Að því er fyrri flokkinn varðar skal virði á grunnverði vera samtala heildarframleiðslukostnaðarins allan aldur meðaldýrs í mismunandi búfjárflokkum til og með viðmiðunarárinu, að viðbætti álagningu fyrir áætlaðan rekstrarafgang eða áætluð einyrkjalaun (sbr. lið 2.176). Ef dýrið var upphaflega flutt inn má telja innkaupsverðið, þegar það var flutt inn, vera samtölu framleiðslukostnaðarins til þess dags.

- 2.184. Vegna þess að breytingar á verði dýra eru yfirleitt reglubundnar er unnt að meta breytingar á búfjárstofnum með einfaldri nálgunaraðferð þar sem nafnvirði geymsluhagnaðar (að frádregnu geymslutapi) er undanskilið. Í hverjum dýraflokki eru breytingar á stofninum frá upphafi til loka reikningsársins margfaldaðar með meðalverði viðmiðunartímabilsins.

d) Birgðabreytingar á árstíðabundnum afurðum

- 2.185. Vegna óreglulegrar verð- og magnþróunar árstíðabundinna afurða (sbr. liði 2.178 og 2.181) er meginlega aðferðin ekki góð nálgun á PIM-aðferðinni í tengslum við þær vörur. Beiting meginlegu aðferðarinnar gæti leitt til þess að nafnvirði geymsluhagnaðar eða -taps væri tekið með í mælingu á birgðabreytingum. Ein lausn gæti verið að miða mælingu á birgðabreytingum við styttri tímabil en viðmiðunartímabilið (t.d. ársfjórðungslega) þar sem verð- og magnþróun væri jafnari á styttri tímabilum. Oft er samt erfitt að beita þessari aðferð vegna skorts á grunnögnum.

⁽¹⁾ Með öðrum breytingum á magni er almennt átt við vörubirgðir sem er fargað í kjölfar óvenjulegra atburða (s.s. náttúruhamfara). Rýrnun er innifalin í úttektum af birgðum.

- 2.186. Önnur aðferð við að meta birgðir árstíðabundinna afurða er að rannsaka verðþróun vara í birgðum. Verð voru getur breyst á meðan hún er í geymslu a.m.k. af þremur ástæðum (SNA 93, liður 6.105):
- efnislegir eiginleikar geta aukist eða rýrnað með tímanum,
 - árstíðabundnir þættir geta haft áhrif á framboð hennar og eftirspurn og þannig leitt til reglubundinna og fyrirsjáanlegra breytinga á verði hennar á árinu þó að gæði hennar séu óbreytt,
 - þættir eins og almenn verðbólga eða aðrir almennir þættir geta leitt til verðbreytinga þó að gæði vörunnar eða hagrænir eiginleikar hennar hafi ekkert breyst.
- 2.187. Mismunur á verði afurða þegar þær eru settar í birgðir og verðinu þegar þær eru teknar út af birgðum í fyrstu tveimur tilvikunum skal endurspegla viðbót við framleiðsluvirði afurða, sem eru framleiddar á meðan þær eru í geymslu (sbr. SNA 93, 6.106), vegna þess að vörur sem teknar eru af birgðum nokkrum mánuðum eftir uppskeru eru öðruvísi, í hagrænu tilliti, en þær afurðir sem voru settar í birgðir. Þess konar aukning á virði afurða skal ekki skoðast sem nafnvirði geymsluhagnaðar (SNA 93, 12.70).
- 2.188. Á grundvelli mismunandi þátta í breytingum á virði birgða og þáttum, sem verð afurða í birgðum ákvarðast af, og að teknu tilliti til vandkvæða við að útiloka að fullu geymsluhagnað eða -tap frá mati á árstíðabundinni framleiðslu, er mælt með tveimur aðferðum. Þær eru ólíkar að því er varðar túlkun á geymslustarfseminni og færslutíma virðisbreytinga vara sem stafa af geymslu þeirra í birgðum. Fyrri aðferðin er viðmiðunaraðferðin sem er beitt við mat á framleiðslu og birgðabreytingum árstíðabundinnar landbúnaðarframleiðslu. Síðari aðferðina má nota í sértækari tilvikum (einkum á afurðir sem erfitt er að segja fyrir um verð á).
- 2.189. Með viðmiðunaraðferðinni eru breytingar á birgðum ákvarðaðar sem mismunurinn á framleiðsluvirði ársins og virði sölu (og annarra nota) sama árs ⁽¹⁾. Hún byggist á þeirri forsendu að engar birgðir séu eftir við lok markaðsársins (lok fyrri hluta næsta almanaksárs). Heildarframleiðsluvirði uppskeru ársins n er metið beint á veginni meðalverði framleiðslutímabilsins $(n/n + 1)$ og frá því dregst virði allrar sölu (og annarra nota) á almanaksárinu n þegar uppskeran ⁽²⁾ fer fram á því verði sem í gildi er við sölu (eða aðra notkun).
- 2.190. Í viðmiðunaraðferðinni er litið á geymslustarfsemina sem þátt til hækkunar á verði varanna á geymslutímanum. Með henni er þannig gerður greinarmunur á geymslustarfseminni og áhrifum hennar á afurðaverð. Aukning á virði, sem rekja má til geymslutímans, er „fyrirsegjanleg“ þar sem hún er sett á framleiðslu ársins n (þ.e. uppskeruárið, þó að salan dreifist yfir tvö almanaksár), að því tilskildu að unnt sé að segja fyrir um verðþróun án of mikillar óvissu því hún orsakast af fremur reglubundnum og fyrirsjáanlegum breytingum (sbr. lið 2.186).
- 2.191. Bæting þessarar aðferðar gerir kleift að draga eins mikið og unnt er úr því að geymsluhagnaðar eða -taps sé tekið með í mælingu á framleiðsluvirði. Með henni er tryggt samræmi milli útreikninga á framleiðsluvirði og -magni og sneitt hjá færslu framleiðsluvirðis á grundvelli hálfunninna vara (þar sem krafist er gagna um birgðastöðu við upphaf og lok almanaksársins ásamt samsvarandi verði). Með henni er einnig auðveldara að færa reikninga á föstu verðlagi.
- 2.192. Mælt er með síðari aðferðinni í sérstökum tilvikum þegar um er að ræða vörur sem erfitt er að segja fyrir um verð á (s.s. ávextir, grænmeti, kartöflur og ólífurolía) og ef geymsla þeirra á bújörðum er umtalsverð á hagrænan mælikvarða.

⁽¹⁾ Stuðst er við sundurliðun framleiðslu í sölu (og öðrum notum) og birgðabreytingar.

⁽²⁾ Fá má svipaða niðurstöðu með því að færa sölu á hálfárs fresti og reikna framleiðslu viðmiðunarársins n með því að leggja saman sölu síðari hluta ársins n við sölu fyrri hluta ársins $n + 1$.

Með þessari aðferð er ekki lögð jafnrík áhersla á að halda geymsluhagnaði og -tapi aðgreindu frá mælingu á framleiðslu og í viðmiðunaraðferðinni og í henni er geymslustarfsemi talin framlenging á framleiðsluferlinu. Frestað er að taka með verðhækkun birgða og hún er sett á árið sem geymslan stóð yfir.

- 2.193. Með síðari aðferðinni er árstíðabundin framleiðsluvirði reiknað beint sem samtala sölu, annarra nota og birgðabreytinga. Birgðabreytingar eru metnar með því að meta birgðirnar við upphaf og lok reikningsskilatímabilsins á grundvelli gildandi verðs þeirra.
- 2.194. Bent skal á að þessar tvær aðferðir eru mismunandi að því er varðar mælingu á birgðabreytingum en ekki að því er varðar mælingu á sölu (sem er metin á því grunnverði sem í gildi er við úttekt af birgðum).

e) Breytingar á birgðum víns (sem er framleitt úr þrúgum sem ræktaðar eru á sömu bújörðinni)

- 2.195. Vín er afurð sem er yfirleitt geymd í nokkur ár til að vínið eldist og þroskist. Á þessum geymslutíma breytast gæði vínsins. Þessa geymslustarfsemi á bújörðinni má telja framlengingu á vínframleiðsluferlinu þar sem vínið er öðruvísi þegar það er tekið úr geymslunni en það var þegar það var sett í hana. Þess vegna skal farið með vín í geymslu eins og hálfunna vöru og hækkun á virði, sem er síðan ákvörðuð, skal teljast hækkun á framleiðsluvirðinu og mælast samfelld á geymslutímanum.
- 2.196. Breytingin á virði vínsins getur stafað af þremur þáttum: breytingum á gæðum, breytingum á samsetningu framboðs og eftirspurnar (þ.e. hlutfallslegu sambandi milli ungra og gamalla vína) og almennri verðhækkun. Þó að breytingin á virði víns vegna tveggja fyrstu þáttanna skuli tekin með í mælingu á framleiðsluvirðinu skal hækkun á verði víns, sem rekja má til almennrar hækkunar á vínverði, ekki endurspeglast í framleiðsluvirðinu heldur skal farið með slíka hækkun sem geymsluhagnað (sem er færður á endurmatsreikninginn).
- 2.197. Færa skal stöðuga hækkun á virði vínsins á framleiðsluvirði allan tímann sem vínið er í öldrunarferlinu. Þegar þessi háttur er hafður á þurfa þó að liggja fyrir miklar upplýsingar um samsetningu vínbirgðanna eftir framleiðsluári, gæðum og framleiðslusvæði ásamt þróun viðkomandi vínverðs. Þar sem þessi gögn liggja yfirleitt ekki fyrir í aðildarríkjunum hafa verið þróaðar tvær hagnýtar aðferðir sem gera kleift að reikna fyrir hagreikninga landbúnaðarins nokkurn veginn þá hækkun sem verður á virði vínsins við geymslu. Þó að þessar tvær aðferðir séu ekki mjög nákvæmar fræðilega séð virðast þær engu að síður vera viðunandi í núverandi stöðu að því varðar möguleika á að afla gagna. Val hvers aðildarríkis fer eftir samsetningu vínræktarinnar í því og hagskýrslukerfi þess.
- 2.198. Væntingar um hækkað virði við geymslu víns: fyrsta aðferðin er að meta birgðafærslur víns sem á að geyma eftir framleiðanda og styðjast við söluverð vína, sem hafa þegar verið geymd, eins og það mælist á síðari hluta ársins. Vænst er áætlaðar hækkunar á framleiðsluvirði uppskeruársins. Hækkunin er aðeins að hluta til þar eð þessi vín eru ekki metin á raunverulegu söluverði heldur á verði annarra vína sömu tegundar en eldri. Mismunurinn á raunverulegu söluverði þeirra og því sem notað er við mat á birgðafærslum er ekki tekinn með í framleiðsluvirðinu þar sem það er túlkað sem geymsluhagnaður (ath.: áhrif verðbólgu eru innifalin í þessum mismun). Þar eð enginn munur er gerður á uppskeruárum vína í birgðum eða seldra vína teljast öll vín á markaðnum fyrir gæðavín jöfn með tilliti til aldurs vínsins.
- 2.199. Frestað er að taka mið af öldrun víns: Síðari aðferðin er að meta birgðafærslur á verði „óaldraðra“ vína við uppskeru og færa ekki viðbót við vínið vegna hálfunninna vara (þ.e. verðhækkun vegna geymslu án tillits til áhrifa af almennum breytingum á verði víns) fyrr en aldráða vínið er selt. Þar sem salan er metin á meðalverði ársins er hækkun á virði milli uppskeruárs og söluárs færð í framleiðsluvirði söluársins (og er því ekki skipt niður á tímann). Þessi aðferð krefst meiri upplýsinga um samsetningu vínbirgðanna þar sem gert er ráð fyrir að upplýsingar liggi fyrir um dreifingu birgðanna (og úttekt af birgðum) fyrir hvert uppskeruár. Með henni er engu að síður unnt að fá nákvæmari stöðu á sölu og birgðum mismunandi árganga.

- 2.200. Í hvorugri þessara tveggja hagnýtu aðferða er gert ráð fyrir að hækkan á virði vins sé skipt niður á tímann: með annarri er fært fyrirfram og með hinn er færsla frestað. Þessi ókostur verður að teljast tiltölulega lítill í báðum tilvikum ef gert er ráð fyrir að viss stöðugleiki sé í framleiðslu „aldraðs“ vins. Fyrri aðferðin virðist henta betur þegar meðalgeymslutímabilið er stutt.

3. **Færsla á búfé sem „verg fjármunamyndun“ eða „birgðabreytingar“**

- 2.201. Eins og fram kemur í liðum 2.140 og 2.151 eru breytingar á fjölda búfjár færðar (fyrir hagskýrslugerð um landbúnað) annaðhvort sem verg fjármunamyndun eða sem breytingar á birgðum eftir því um hvers konar dýr er að ræða.

a) Skilgreining

- 2.202. Verg fjármunamyndun af búfé varðar dýr, þ.e. fastafjármuni, sem eru notuð aftur og aftur og stöðugt í framleiðsluferlinu. Þau eru alin vegna afurðanna sem þau gefa reglubundið af sér og til þeirra telst t.d. búfé til undaneldis, búfé til mjólkurframleiðslu, dráttardýr, sauðfé og önnur dýr sem alin eru vegna ullarinnar. Dýr sem birgðir eru hins vegar dýr sem eru framleidd á yfirstandandi eða fyrra tímabili og haldin til að unnt sé að selja þau eða nota síðar í aðra framleiðslu. Til þeirra teljast dýr sem eru alin vegna kjötsins, s.s. dýr til slátrunar og alifuglar.

b) Færsla á innflutningi dýra

1. Dýr sem eru fastafjármunir:

- 2.203. Ef unnt er við innflutning að auðkenna dýr greinilega sem fastafjármuni skal undantekningarlaust færa þau sem kaup á verga fjármunamyndun (sbr. liði 2.149 og 2.150). Að sjálfsögðu skal einungis færa dýr, sem keypt eru í landbúnaðinum, sem verga fjármunamyndun í atvinnugreininni og þess vegna skal ekki færa þannig, svo dæmi sé tekið, reiðhesta til einkanota eða dýr sem keypt eru í öðrum tilgangi.

2. Dýr sem eru birgðir:

- 2.204. Ef á hinn bóginn er unnt við innflutning að auðkenna dýr greinilega sem birgðir (þ.e. dýr til slátrunar) skal færa innflutning þeirra inn á birgðir hálfunninna vara og eru þær því dregnar frá sölu (neikvæð sala) í útreikningum á framleiðsluvirði (sbr. lið 2.069).

3. Reikningshald:

- 2.205. Oft er erfitt á grundvelli fyrirliggjandi gagna að gera viðeigandi greinarmun á þessum mismunandi flokkum dýra. Af þeim sökum skal draga virði allra innfluttra dýra (dýra sem eru flokkuð sem fastafjármunir eða birgðir að undanskildum þeim innfluttu dýrum sem fara beint í slátrun) frá sölu í útreikningi á framleiðsluvirði. Ef þau eru flutt yfir í hjörð búfjár til framleiðslu (þ.e. fastafjármuna) eru þau færð sem fastafjármunir sem framleiddir eru fyrir eigin reikning á því viðmiðunartímabili þegar flutningurinn á sér stað (á sama hátt og dýr sem eru framleidd og alin í landinu og eru síðan flutt yfir í hjarðir búfjár til framleiðslu) (sbr. liði 2.069 og 2.070).

- 2.206. Bent skal á að dýr, sem eru flutt inn og fara beint í slátrun, eru færð sem innflutningur sláturhúsa í hverju aðildarríki og eru ekki færð í hagreikninga landbúnaðarins þar sem þeir takmarkast við að gefa mynd af framleiðslu landbúnaðar í hverju aðildarríki.

c) Færsla viðskipta með búfé milli landbúnaðareininga

- 2.207. Dýr flokkuð sem fastafjármunir: Viðskipti með þess háttar dýr eru færð á verga fjármunamyndun sem öflun og ráðstöfun á fastafjármunum (þjónusta í tengslum við yfirfærslu eignarhalds er færð á kaupverð). Þegar sala og innkaup fara fram á sama reikningsskilatímabili jafnast fjárstreymið vegna þeirra út og einungis þjónusta í tengslum við yfirfærslu eignarhalds er færð sem verg fjármunamyndun (sbr. lið 2.068).

- 2.208. Dýr flokkuð sem birgðir: Þess háttar sala og innkaup eru aðeins færð ef þau eiga sér stað á tveimur reikningsskilatímabilum. Þjónustu í tengslum við þessi viðskipti, sem er innifalin í innkaupsverðinu, skal draga frá samtölu framleiðsluvirðisins þegar viðskiptin eiga sér stað á sama reikningsskilatímabilinu (sbr. lið 2.067).
- 2.209. Með tilliti til þessarar sérstöku meðferðar á viðskiptum með lifandi dýr milli landbúnaðareininga og til innflutnings er engin aðfanganotkun undir „búfæ og dýraafurðir“.
- d) Dýr sem falla ekki undir landbúnað
- 2.210. Ræktun kappreiðahesta, reiðhesta, hunda, katta, fugla í búrum, dýragarðs- og sirkusdýra og nauta til nautaats er innifalin í þeirri starfsemi sem heyrir undir atvinnugreinina, hvort sem það er kynbótæræktun, kjötframleiðsla, tómstundaiðkun eða íþróttaviðburðir (sbr. lið 1.78). Notkun þessara dýra í þjónustustarfsemi telst aðeins til landbúnaðar þegar slík starfsemi fer fram á vegum landbúnaðareininga sem stunda óaðskiljanlega aukastarfsemi. Eldi eininga á dýrum, sem ekki falla undir landbúnað, þar sem landbúnaðarstarfsemi er einvörðungu tómstundaiðja, telst ekki hluti af hagreiðingum landbúnaðarins (sbr. lið 1.24).
- 2.211. Þess háttar dýr má selja:
- heimilum: síðari aðgerðir í tengslum við þessi dýr skipta engu máli fyrir hagreiðninga landbúnaðarins,
 - öðrum atvinnugreinum: t.d. eru dýr eins og varðhundur, sirkusdýr eða kappreiðahestur hluti af fastafjármunum í atvinnugrein kaupanda.

III. JÖFNUNARVIÐSKIPTI OG ANNAD STREYMI

A. SKILGREINING

- 3.001. Jöfnunarviðskipti eru viðskipti:
- sem dreifa vinnsluvirðinu sem myndast í framleiðslunni á vinnuafli, höfuðstól og opinber yfirvöld,
 - sem fela í sér endurdreifingu tekna og auðs.
- 3.002. Í ESA-’95 er greint á milli rekstrartilfærslna og fjármagnstilfærslna og er hið síðara endurdreifing á sparnaði eða auði fremur en tekjum.
- 3.003. Þar sem hagreiðningar landbúnaðarins miðast við atvinnugrein er aðeins lýst tilteknum jöfnunarviðskiptum í þessum kafla. Þau mikilvægustu eru þau sem færð eru í jöfnunarreiðninga frumtekna, einkum reiðninginn yfir ráðstöfun vinnsluvirðis og reiðninginn yfir tekjur af atvinnurekstri (sbr. reiðningsskil hagreiðninga landbúnaðarins, lið 1.38 til 1.48). Að því er varðar reiðninginn yfir ráðstöfun vinnsluvirðis snerta þessi jöfnunarviðskipti aðra framleiðsluskatta, aðra framleiðslustyrki og laun og launatengd gjöld. Á reiðninginn tekjur af atvinnurekstri eru færðar tekjur af tilteknum gerðum eigna (aðallega leigutekjur af landi, vaxtatekjur og eignatekjur af tryggingarskírteinum). Á reiðninginn eru einnig færð jöfnunarviðskipti sem svara til fjárfestingarstuðnings og annarra fjármagnstilfærslna á fjármagnsreiðning.
- 3.004. Undir þær falla ekki jöfnunarviðskipti sem varða tilteknar eignatekjur (aðallega arð og aðrar tekjur sem félög úthluta), tekju- og eignaskattar o.s.frv. Skráning þessara viðskipta í hagskýrslum er aðeins hugsanleg og skiptir máli ef tekið er mið af flokkun eininga hagkerfisins, þ.e. í geira eða undirgeira (sbr. lið 1.06).

B. ALMENNAR REGLUR

1. Viðmiðunartímabil

- 3.005. Viðmiðunartímabilið fyrir hagreiðninga landbúnaðarins er almanaksárið.

2. Einingar

- 3.006. Tilgreina skal virði í milljónum eininga í innlendum gjaldmiðli.

3. Færslutími jöfnunarviðskipta

- 3.007. Eins og var skýrt í lið 2.008 eru jöfnunarviðskipti samkvæmt ESA-’95 færð á rekstrargrunni, þ.e. þegar stofnað er til efnahagslegs virðis, óinnheimtrar fjárhæðar eða kröfu, eða þegar þess háttar verðmætum er umbreytt, þau eru afturkölluð eða þegar þau eru ekki lengur fyrir hendi, en ekki þegar greiðsla fer raunverulega fram. Þessari færslureglu (sem byggist á réttindum og skyldum) er beitt á allt streymi án tillits til þess hvort um er að ræða peningastreymi eða hvort það er á milli eininga eða innan einstakrar einingar. Tilteknar undantekningar gætu þó átt rétt á sér af hagkvæmnisástæðum.

- 3.008. Færsla á jöfnunarviðskiptum eftir mismunandi gerð þeirra skal fara fram sem hér segir:

a) Laun og launatengd gjöld

- 3.009. Verg laun og raunframlag til félagslegra kerfa (af hálfu vinnuveitanda) eru færð á tímabilinu þegar vinnan er innt af hendi þótt bónusgreiðslur og aðrar sérgreiðslur séu færðar þegar þær verða gjaldkræfar (sbr. ESA-’95, lið 4.12).

b) Framleiðsluskattar og framleiðslustyrkir

- 3.010. Framleiðsluskattar eru færðir þegar starfsemin, viðskiptin eða annað, sem er tilefni fjárhagslegrar skuldbindingar, á sér stað (sbr. ESA-’95, lið 4.26). Eins eru framleiðslustyrkir færðir þegar viðskiptin eða annað (framleiðsla, sala, innflutningur o.s.frv.), sem þeir tengjast, á sér stað (sbr. ESA-’95, lið 4.39).

c) Eignatekjur

- 3.011. Vextir eru færðir á reikningsskilatímabilinu sem þeir falla á, hvort sem þeir eru greiddir út eða lagðir við viðkomandi lánsfjárhæð samfelld á lánstímanum (sbr. ESA-’95, 4.50 og áfram). Leiga er einnig færð á tímabilinu þegar leigan fellur í gjalddaga (sbr. ESA-’95, lið 4.75).

d) Fjármagnstilfærslur

- 3.012. Fjármagnstilfærslur (fjárfestingarstyrkir eða aðrar tilfærslur) eru færðar þegar greiðslan fellur í gjalddaga (eða, þegar um er að ræða tilfærslur í friðu, þegar eigendaskiptin verða á eigninni eða þegar skuldin er dregin til baka) (sbr. ESA-’95, liði 4.162 og 4.166).

4. Almennar athugasemdir varðandi vinnsluvirði

- 3.013. Vinnsluvirðið er stöðuliðurinn í framleiðslureikningnum. Það er mismunurinn á framleiðsluvirði og virði aðfanganotkunar (án tillits til þess hvaða framleiðsluhugtak er notað þar sem notkun aðfanga breytist í samræmi við það). Það er mikilvægur liður í mælingu á framleiðni hagkerfis eða atvinnugreinar. Það má færa á vergum grunni (vergt vinnsluvirði) eða á hreinum grunni (hreint vinnsluvirði), þ.e. áður en eða eftir að fjármunanutkun hefur verið dregin frá. Hreint vinnsluvirði er einu tilföngin í myndun reiknings yfir ráðstöfun vinnsluvirðis. Vinnsluvirði er mælt á grunnverði í samræmi við aðferðina við mælingu á framleiðsluvirði (grunnverð) og aðfanganotkun (innkaupsverð).

- 3.014. Með því að draga aðra framleiðsluskatta frá vinnsluvirðinu á grunnverði og bæta við öðrum framleiðslustyrkjum fæst virðisaukinn á þáttavirði. Hreinn virðisauki á þáttavirði er tekjuvirði framleiðslunnar.

C. LAUN OG LAUNATENGÐ GJÖLD

(sbr. ESA-’95, lið 4.02 til 4.13)

3.015. Laun og launatengd gjöld eru skilgreind sem heildarendurgjald, í reiðufé eða í fríðu, sem vinnuveitandi greiðir starfsmanni fyrir vinnu þess síðarnefnda á reikningsskilatímabilinu (sbr. ESA-’95, 4.02). Þau fela í sér:

- verg laun (í reiðufé eða í fríðu),
- framlag vinnuveitenda til félagslegra kerfa (raunveruleg og tilreiknuð).

3.016. Til vergra launa (í reiðufé) teljast eftirfarandi þættir:

- a) bein grunnlaun (greidd með reglulegu millibili),
- b) hærri launagreiðslur fyrir yfirvinnu, nætur- eða helgarvinnu, sérstaklega erfiða vinnu o.s.frv.,
- c) greiðslur vegna hækkaðs framfærslu- og húsnæðiskostnaðar,
- d) launauppbót, s.s. jóla- og nýársuppbót, orlofsframlag eða framleiðnikaupauki og álag fyrir aukið vinnuframlag,
- e) greiðslur fyrir flutning í og úr vinnu ⁽¹⁾,
- f) laun fyrir óunna daga, launað orlof,
- g) umboðslaun, þjófnefnd, greiðsla fyrir mætingu,
- h) aðrar greiðslur eða stakar greiðslur sem hluti launa í árangurstengdu launakerfi,
- i) framlag vinnuveitenda til sparnaðar starfsmanna,
- j) eingreiðslur til starfsmanna þegar þeir hætta hjá fyrirtækinu svo framarlega sem greiðslurnar séu ekki inntar af hendi samkvæmt almennum kjarasamningum,
- k) staðgreitt húsnæðisframlag vinnuveitenda til starfsmanna.

3.017. Lögð skal áhersla á að gögnin, sem færa skal, eru verg laun, þ.m.t. launaskattar og skattar í herra skattþrepi og framlög starfsmanna til almannatrygginga. Í þeim tilvikum þar sem vinnuveitendur greiða starfsmönnum hrein laun skal því bæta við þau virði þessara liða.

3.018. Verg laun í fríðu taka til vara og þjónustu sem vinnuveitendur veita starfsmönnum sínum án endurgjalds eða á lækkuðu verði fyrir þá og fjölskyldur þeirra eftir óskum þeirra og þörfum. Þau eru ekki endilega tekin með í framleiðsluferlinu. Virði þeirra er virði ávinningsins sem veittur er með þeim: virði varanna ef þær eru án endurgjalds eða mismunurinn á virði þeirra og greiðslu til vinnuveitenda ef starfsmenn fá vörurnar eða þjónustuna á lækkuðu verði. Þessir liðir, sem skipta verulegu máli í hagreikningum landbúnaðarins, taka til eftirfarandi þátta:

- a) landbúnaðarafurða sem starfsmenn fá án endurgjalds eða á lækkuðu verði sem greiðslu ⁽²⁾,
- b) húsnæði sem starfsmenn fá til eigin afnota án endurgjalds eða á lækkuðu verði ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Í þessum flokki mega ekki vera greiðslur sem eru aðallega inntar af hendi í þágu vinnuveitanda. Þess háttar greiðslur eru hluti aðfanganotkunar (sbr. e-lið 2.108),

⁽²⁾ Landbúnaðarafurðir, sem starfsmenn hljóta, eru framleiðsla landbúnaðarins.

⁽³⁾ Farið er með útvegum húsnæðis sem aðgreinanlega starfsemi sem fellur ekki undir landbúnað og því kemur það einvörðungu fram sem hluti launa og launatengdra gjalda og sem frádráttur frá rekstrarafgangi í atvinnugreininni. Ef útvegum húsnæðis væri óaðskiljanleg starfsemi, sem fellur ekki undir landbúnað, væri það fært sem þáttur í framleiðslunni og sem hluti launa og launatengdra gjalda.

- c) vörur og þjónusta, sem vinnuveitandi kaupir, að því tilskildu að þau innkaup uppfylli skilgreiningu á launum í fríðu (þ.e. þegar þau teljast ekki aðfanganotkun). Sérstaklega er flutningur starfsmanna milli vinnustaðar og heimilis hluti af launum í fríðu nema hann fari fram á vinnutíma. Til þessa flokks teljast kaup á þjónustu vegna húsnæðis og daggæslu barna starfsmanna o.s.frv. (sbr. ESA-‘95, lið 4.05).
- 3.019. Laun í fríðu skal meta á grunnverði eða á kaupverði (eftir því hvort um er að ræða hluti sem einingin framleiðir eða kaupir inn).
- 3.020. Verg laun fela á hinn bóginn ekki í sér útgjöld fyrir vinnuveitendur sem eru í þeirra eigin þágu og stofnað er til með hag fyrirtækisins í fyrirrúmi. Meðal þeirra liða sem um ræðir eru: greiðslur eða endurgreiðslur til starfsmanna vegna kostnaðar við ferðir, kostnaðar vegna annars heimilis eða flutningskostnaðar starfsmanna í tengslum við starfið, risnukostnaðar starfsmanna sem fulltrúa fyrirtækisins, útgjalda til aðstöðu á vinnustað (t.d. til íþrótta- og tómstundastarfs). Eins eru greiðslur í reiðufé, sem vinnuveitendur greiða starfsmönnum sínum til kaupa á verkfærum eða sérstökum fatnaði (þ.m.t. fjárhæðir sem starfsmenn eru samningsbundnir til að veita til slíkra hluta), ekki hluti af vergum launum sem falla undir þennan lið. Allir þessir liðir eru færðir á aðfanganotkun vinnuveitenda (sbr. ESA-‘95, lið 4.07).
- 3.021. Til framlaga vinnuveitenda til félagslegra kerfa teljast framlög sem tryggja rétt starfsmanna til þeirra opinberrar félagsþjónustu sem kveðið er á um í lögum um almannatryggingar (að undanskildum framlögum starfsmanna til félagslegra kerfa sem dregin eru af vergum launum, sbr. lið 3.017). Þessi framlög geta verið hvort sem er raungreiðslur eða tilreiknaðar greiðslur.
- 3.022. Raungreiðslur til félagslegra kerfa eru greiðslur sem vinnuveitendur greiða, þ.m.t. lögboðin, samningsbundin og valfrjál tryggingaframlög vegna áhættu og félagslegra erfiðleika. Þessi framlög til félagslegra kerfa eru greidd til tryggjenda (almannatryggingakerfisins eða einkarekinna tryggingafélaga). Þó að greiðslur séu greiddar beint til tryggjenda er farið með þær sem þátt í launum og launatengdum gjöldum þar sem starfsmenn teljast fá þóknunina og greiða hana síðan til tryggingafélaganna.
- 3.023. Tilreiknuð framlög vinnuveitenda til félagslegra kerfa samsvara félagslegum bótum sem ekki eru greiddar úr sjóðum en vinnuveitendur greiða beint til starfsmanna sinna eða fyrirverandi starfsmanna án þátttöku tryggingafélaga eða sjálfstæðra lífeyrissjóða ⁽¹⁾ (sbr. ESA-‘95, lið 4.10). Þessi framlög eru færð á tímabilinu þegar starfið er innt af hendi (sem mótfærsla á lögboðnum framlögum félagslegra kerfa) eða þegar bætumnar eru greiddar (sem mótfærsla á valfrjálsum framlögum til félagslegra kerfa).
- 3.024. Leggja verður áherslu á það í hagreikningum landbúnaðarins, ef framleiðslueiningarnar eru sjálfstæð fyrirtæki, að í launum og launatengdum gjöldum er ekki innifalið endurgjald fyrir vinnu ábúanda eða ólaunaðra einstaklinga í fjölskyldu hans á bújörðinni; þeir einstaklingar fá hlutdeild í einyrkjatekjunum sem eru stöðuliður reikningsins yfir ráðstöfun vinnsluvirðis einstakra fyrirtækja. Ef framleiðslueiningarnar tilheyra á hinn bóginn félagi (sbr. liði 5.09 og 5.10) þarf að færa allt sem fellur undir endurgjald sem laun og launatengd gjöld.

D. SKATTAR Á FRAMLEIÐSLU OG INNFLUTNING

(sbr. ESA-‘95, lið 4.14 til 4.29)

- 3.025. Skattar á framleiðslu og innflutning eru lögboðnar, einhliða greiðslur í fé eða fríðu sem opinber yfirvöld eða stofnanir Evrópusambandsins leggja á framleiðslu og innflutning á vörum og þjónustu, ráðningu vinnuafis, eignar- eða afnotarétt af lóðum, byggingum eða öðrum eignum, sem notaðar eru við framleiðslu. Þessa skatta skal greiða hvort sem um er að ræða hagnað eða ekki (sbr. ESA-‘95, lið 4.14).

⁽¹⁾ Þau svara einkum til launa sem vinnuveitendur halda áfram að greiða starfsmönnum til bráðabirgða þegar um er að ræða veikindi, barneign, vinnuslys, örorku eða uppsögn, að svo miklu leyti sem unnt er að sérgreina viðkomandi fjárhæð.

- 3.026. Framleiðsluskattar skiptast í:
- skatta á vörur:
 - gjald vegna virðisauka (VSK),
 - skatta og gjöld á innflutning aðrir en virðisaukaskattur og
 - skatta á vörur aðra en virðisaukaskatt og innflutningsskatta
 - aðra framleiðsluskatta.
1. **Skattar á vöru**
- 3.027. Skattar á vöru eru skattar sem skal greiða af hverri framleiddri eða seldri einingu vöru eða þjónustu. Skatturinn getur verið tiltekin fjárhæð af hverri einingu vöru eða þjónustu eða reiknuð eftir virði sem föst hundradstala af einingarverði eða -virði vörunnar eða þjónustunnar (sbr. ESA-'95, lið 4.16).
- 3.028. Virðisaukaskattar eru skattar á vörur og þjónustu sem fyrirtæki leggja á í þrepum og leggst skatturinn allur á endanlegan kaupanda. Til þeirra telst virðisaukaskattur og aðrir frádráttarbærir skattar sem beitt er samkvæmt reglum sem eru sambærilegar við þær sem kveða á um virðisaukaskatt ⁽¹⁾.
- 3.029. Skattar og tollar á innflutning (án virðisaukaskatts) eru lögboðnar greiðslur sem hið opinbera eða stofnanir Evrópusambandsins innheimta af innfluttum vörum án virðisaukaskatts til að þær fái frjálsa dreifingu á efnahagssvæðinu ásamt þjónustu sem erlendar einingar veita innlendum einingum.
- 3.030. Til þeirra teljast aðflutningsgjöld og aðrir skattar, s.s. álagning á innfluttar landbúnaðarvörur, jöfnunargreiðslur í peningum, sem lagðar eru á innflutning, vörugjöld o.s.frv. (sbr. ESA-'95, lið 4.18). Innflytjendum ber að greiða þessi gjöld og þau flytjast yfirleitt yfir á ábúandann sem kaupir afurðina, þ.e. þau verða hluti af innkaupsverði vörunnar og þjónustunnar. Þegar framleiðslueiningar í landbúnaði flytja framleiðslutæki beint inn koma innflutningsgjöld, ófrádráttarbær virðisaukaskattur og peningalegar jöfnunarfrjárhæðir (inn- eða útgreiðslur) einnig fram í innkaupsverðinu sem er notað í hagreikningum landbúnaðarins.
- 3.031. Til skatta á vörur; að undanskildum virðisaukaskatti og innflutningsgjöldum, teljast skattar á vörur og þjónustu, sem innlend fyrirtæki framleiða og sem þeim ber að greiða vegna framleiðslu, útflutnings, sölu, tilfærslu, leigu eða afhendingar þessara vara eða þjónustu eða vegna notkunar þeirra til eigin neyslu eða eigin fjárfestingar.
- 3.032. Í landbúnaði er um að ræða eftirfarandi skatta:
- gjöld á sykurrófur,
 - sektir fyrir að fara fram úr mjólkurkvótum,
 - samábyrgðargjöld sem áður fyrr voru lögð á mjólk og kornvöru.
- 3.033. Þar eð framleiðsluvirði er fært á grunnvirði eru skattar á vörur færðir á framleiðslureikninginn (sbr. lið 2.082 til 2.086) og koma ekki fram á reikningnum yfir ráðstöfun vinnsluvirðis. Þá skal færa þegar starfsemin, viðskiptin eða annað gefur tilefni til þess að greiðsla fari fram. Þar eð þessir liðir eru færðir án frádráttarbærs virðisaukaskatts í hagreikninga landbúnaðarins er eini veltuskatturinn, sem færður er í þá, ófrádráttarbær virðisaukaskattur. Af þeim sökum er enginn virðisaukaskattur færður á reikningana nema í því sérstaka tilviki þegar um er að ræða vangreiðslur vegna virðisaukaskatts sem fjallað er um í liðnum „aðrir framleiðsluskattar“ (sbr. g-lið 3.048).

⁽¹⁾ Velta er mikilvægasti liðurinn að því er varðar skattlagningu. Öll aðildarríki ESB innheimta veltuskatt í formi virðisaukaskatts. Hlutfall þessa skatts er breytilegt frá einu aðildarríki til annars og jafnvel innan einstakra aðildarríkja. Almennt er skatthlutfall af landbúnaðarafurðum lægra en venjulegt skatthlutfall.

- 3.034. Skattar á vörur (aðrir en virðisaukaskattur), sem hafa áhrif á aðfanganotkun tiltekinna vara í landbúnaðarframleiðslu, skulu vera innifaldir í innkaupsverði aðfanga í framleiðslureikningnum (sbr. lið 2.110 til 2.113). Þetta á t.d. við um skatta á sykur og alkóhól til vínframleiðslu sem eru innheimtir í nokkrum aðildarríkjum ESB. Þessir skattar, sem eru skattar á vörur, sem verða til við úrvinnslu landbúnaðarafurða, skulu leggjast við virði aðfanganotkunar í landbúnaði.

2. Meðferð á virðisaukaskatti

- 3.035. Lýsingin í ESA-'95 (4.17) vísar til almenns virðisaukaskattskerfis þar sem hverju fyrirtæki er heimilt að draga skattinn sem það hefur greitt vegna innkaupa á aðföngum eða á fjárfestingarvörum frá þeirri fjárhæð virðisaukaskatts sem það innheimtir af eigin sölu. Auk almennra virðisaukaskattsreglna eru þó sérreglur um landbúnað (kerfi með flötum virðisaukaskatti) sem eru breytilegar frá einu aðildarríki ESB til annars.

- 3.036. Kerfin með flötum virðisaukaskatti, sem notuð eru í aðildarríkjum ESB, má flokka eftir tveimur aðalaðferðum við greiðslu á virðisaukaskatti sem greiddur er af innkaupum:

- í verðinu. Í þessu tilviki selja bændur, sem eru í flata kerfinu, afurðir sínar að viðbættum virðisaukaskatti með flatrí hlutfallstölu en greiða ekki skattyfirvöldum reikningsfærðan virðisaukaskatt þar sem sá virðisaukaskattur, sem þeir reikningsfæra og halda eftir, er reiknaður með tilliti til þess að þeir fái bætta, eins nákvæmlega og unnt er, þá fjárhæð virðisaukaskatts sem þeir hafa greitt af innkaupum.
- sem endurgreiðslu. Í þessu tilviki selja bændur afurðir sínar án virðisaukaskatts. Eftir að hafa sent umsókn til skattyfirvalda fá þeir síðar greiðslu sem reiknast sem flöt hlutfallstala ⁽¹⁾ af sölu á móti virðisaukaskattinum sem þeir hafa greitt af innkaupum.

a) Skilgreiningar

- 3.037. Eftirfarandi hugtök fyrir almennt virðisaukaskattskerfi eiga einnig við um kerfi með flötum skatti:

- a) Virðisaukaskattur sem framleiðandi reikningsfærir: Þetta er virðisaukaskatturinn sem framleiðandi reiknar með þeirri hlutfallstölu sem á við um seldu afurðina og gjaldfærir á reikninga sína til hvers kaupanda á innanlandsmarkaði,
- b) Virðisaukaskattur sem er reikningsfærður á aðfanganotkun framleiðanda: Þetta er virðisaukaskatturinn sem er reiknaður með þeirri hlutfallstölu sem á við um hverja afurð sem keypt er og sem framleiðandi hefur greitt af aðföngum; þetta nefnist frádráttarbær ⁽²⁾ virðisaukaskattur á aðfanganotkun,
- c) Virðisaukaskattur sem er reikningsfærður á innkaup framleiðanda á fastafjármunum: Þetta nefnist frádráttarbær virðisaukaskattur á innkaup á fjárfestingarvörum,
- d) Virðisaukaskattur sem framleiðanda ber að greiða af yfirstandandi viðskiptum: Þetta er mismunurinn á virðisaukaskattinum sem framleiðandi reikningsfærir og virðisaukaskattinum á vörureikningum til framleiðandans vegna innkaupa á aðföngum (a-b),
- e) Heildarvirðisaukaskattur sem framleiðandi greiðir: Þetta er mismunurinn á virðisaukaskattinum sem framleiðandi reikningsfærir og heildarvirðisaukaskattinum á innkaup hans á aðföngum og á innkaup á fjárfestingarvörum (a-b-c).

- 3.038. Með ákvæðum ESA-'95 er mælt fyrir um eina aðferð á færslu virðisaukaskatts. Það er „hreina“ kerfið en í því er afurða- og aðfangaverð fært án frádráttarbærs virðisaukaskatts.

⁽¹⁾ Hlutfallstalan getur verið breytileg eftir því hvers konar afurð og dreifingarleiðir er um að ræða.

⁽²⁾ Mismunur á því hvernig virðisaukaskattskerfi aðildarríkjanna starfa skapar stundum aðstæður þar sem virðisaukaskattur, sem bændur greiða af innkaupum, fæst ekki endurgreiddur eða bættur. Þess háttar virðisaukaskattsgreiðslur eru i) ófrádráttarbær virðisaukaskattur, þ.e. virðisaukaskattur sem greiddur er af innkaupum og bændur, án tillits til þess kerfis sem þeir eru í, geta ekki dregið virðisaukaskattinn á sölureikningnum frá og ekki er um neinar bætur að ræða, ii) og/eða virðisaukaskattur, annar en getið er undir i-lið, sem greiddur er af innkaupum, og bændur í kerfi með flötum virðisaukaskatti fá ekki fullar uppbætur í söluverðinu eða með endurgreiðslum.

- 3.039. Í skattalögum telst virðisaukaskattur vera „skammtímalíður“ svo að frádráttarbær virðisaukaskattur, sem framleiðandi þarf að greiða af innkaupum sínum, er ekki raunverulegur kostnaðarliður í útreikningum hans og ekki má telja hann einvörðungu sem innborgun inn á virðisaukaskattinn sem hann þarf að reikna á eigin veltu og því þarf hann aðeins að greiða mismuninn til skattyfirvalda. Þar eð það er yfirleitt neytandinn, sem þarf að greiða virðisaukaskattinn, sem lagður er á þessa afurð, er framleiðandinn (ásamt framleiðendum afurða sem þarf í aðföng) í raun umboðsaðili skattyfirvalda. Ef framleiðandinn á hinn bóginn getur ekki dregið frá (eða endurheimt) skatt sem greiddur er við innkaup (ófrádráttarbær virðisaukaskattur) skal virðisaukaskatturinn í þessum tilvikum teljast kostnaðarliður.

b) Notkun hreinfærsluaðferðarinnar

- 3.040. Fyrir bændur í almennu kerfi eru engir erfiðleikar við reikningshald; virðisaukaskatti, sem er reikningsfærður á seldar afurðir eða ráðstafað á annan hátt, er sleppt í hagreiðningum landbúnaðarins og skal ekki koma fram í framleiðsluverði sem notað er til að meta endanlega afurð, en frádráttarbærum virðisaukaskatti á innkaup á aðföngum og fastafjármunum er einnig sleppt í verðinu þegar útgjöld eru reiknuð vegna hagreiðninga landbúnaðarins.

- 3.041. Fyrir bændur sem eru í kerfum með flötum skatti eru þó vandamál í reikningshaldinu (sbr. lið 3.035 og áfram). Augljóslega er greiðslan sem einstakir bændur fá sjaldnast nákvæmlega jöfn virðisaukaskattinum sem þeir hafa greitt í innkaupum. Þegar um er að ræða kerfi með flötum skatti er aðferðin við færslu virðisaukaskatts sú sama og notuð er í almenna kerfinu, virðisaukaskattur er undanskilinn fyrir einstaka liði endanlegra afurða og frádráttarbær virðisaukaskattur er undanskilinn fyrir einstaka liði aðfanganotkunar og vergrar fjármunamyndunar. Ofgreiddur eða vanggreiddur virðisaukaskattur fæst með mismuninum á flötum greiðslum til bænda, sem falla undir kerfi með flötum virðisaukaskatti, og virðisaukaskatti sem þeir hefðu getað dregið frá ef þeir hefðu fallið undir almenna virðisaukaskattskerfið. Allar ofgreiðslur eða vangreiðslur skal færa sérstaklega í hagreiðningum landbúnaðarins.

- 3.042. Aðferðin við færslu ofgreiðslna eða vangreiðslna vegna virðisaukaskatts í flata skattkerfinu er eftirfarandi:

— ofgreiðsla vegna virðisaukaskatts á innkaupum er færð á „aðrir framleiðslustyrkir“,

— vangreiðsla vegna virðisaukaskatts á innkaupum eru færðar á „aðrir framleiðsluskattar“.

„Virðisaukaskattur á innkaup“ er virðisaukaskatturinn, sem bændur í kerfi með flötum virðisaukaskatti, hefðu getað dregið frá hefðu þeir verið í almenna virðisaukaskattskerfinu.

- 3.043. Kosturinn við þessa færsluaðferð er að hún leiðir til einsletrar meðferðar á landbúnaðarframleiðslu, aðfanganotkun og vergri fjármunamyndun án tillits til þess virðisaukaskattskerfis sem bændur falla undir. Enn fremur næst með þessu samhverf meðferð ofgreiðslna og vangreiðslna vegna virðisaukaskatts í samanburði við vergt vinnsluvirði á grunnverði. Það gerir kleift að reikna vergt vinnsluvirði á grunnverði án tillits til þess hvernig virðisaukaskattskerfið er sem eykur samræmi og samanburðarhæfi hagreiðninga landbúnaðarins í aðildarríkjunum (sbr. lið 3.033).

3. **Aðrir framleiðsluskattar**

- 3.044. Aðrir framleiðsluskattar ná til allra skatta sem fyrirtæki skulu greiða vegna framleiðslustarfsemi án tillits til magns eða virðis vara og þjónustu sem er framleidd eða seld (sbr. ESA-’95, lið 4.22). Þeir geta verið innheimtir af landi, fastafjármunum eða vinnuaflinu sem notað er.

- 3.045. Aðrir framleiðsluskattar eru einu skattarnir sem eru færðir á reikninginn yfir ráðstöfun vinnsluvirðis fyrir atvinnugreinina. Þeir koma fram í hagreiðningum atvinnugreina eða -geira sem greiða þá (greiðsluviðmiðun).

- 3.046. Skattarnir, sem skal færa á reikninginn yfir ráðstöfun vinnsluvirðis fyrir landbúnaðinn, verða:
- a) að vera lögboðnir,
 - b) að vera greiddir beint af landbúnaðinum,
 - c) að vera greiddir til hins opinbera eða stofnana Evrópusambandsins,
 - d) að rúmast innan skilgreiningarinnar á öðrum framleiðslusköttum (sjá lið 3.044).
- 3.047. Þar sem söguleg þróun opinberra fjármála í aðildarríkjum Evrópusambandsins er mjög breytileg eru framleiðsluskattar afar fjölbreytilegir í ESB. Í landbúnaði eru tvenns konar skattar á framleiðslu sem skipta talsverðu máli: fasteignaskattur og þungaskattur.
- 3.048. Aðrir framleiðsluskattar í landbúnaði sem skipta mestu máli eru:
- a) fasteignaskattar og aðrir skattar af landi og byggingum sem notuð eru til framleiðslu (án tillits til þess hvort landbúnaðareiningar eiga þær eða leigja),
 - b) skattar á notkun fastafjármuna í framleiðslu, s.s. ökutækja, véla eða annars búnaðar (án tillits til þess hvort landbúnaðareiningar eiga þær eða leigja),
 - c) launaskattar sem vinnuveitandi greiðir,
 - d) skattar á mengun sem stafar af framleiðslustarfsemi,
 - e) skattar á leyfi/heimildir til að takast á hendur verslunarstarfsemi eða atvinnustarfsemi með því skilyrði að leyfin/heimildirnar séu veitt sjálfkrafa þegar greidd hafa verið þau gjöld sem krafist er. Ef eftirlitsaðgerð er í tengslum við þessar greiðslur (t.d. könnun á menntun og hæfi umsækjanda) skal fara með þær eins og kaup á þjónustu frá hinu opinbera og færa þær sem aðfanganotkun (nema þær séu í miklu ósamræmi við kostnaðinn af því að veita viðkomandi þjónustu) (sbr. o-lið 2.108),
 - f) vatnsgjöld sem eru greidd sem flatur skattur og ekki í hlutfalli við það hve mikið vatn er notað.
 - g) vangreiðslur vegna virðisaukaskatts sem stafa af beitingu kerfa með flötum virðisaukaskatti (sbr. liði 3.041 og 3.042).
- 3.049. Í samræmi við meginregluna um færslu þegar tekna er aflað eru framleiðsluskattar færðir þegar stofnað er til skuldbindingar um að greiða þá. Þegar um er að ræða vangreiðslur vegna virðisaukaskatts er þetta tími innkaupa á vöru og þjónustu til nota í framleiðslunni og sá tími þegar verg fjármunamyndunin á sér stað sem stofnar til skuldbindingar til að greiða virðisaukaskatt (en ekki þegar endurgreiðslan fer fram).
- 3.050. Aðrir framleiðsluskattar fela ekki í sér:
- a) lögbundnar greiðslur sem landbúnaðurinn innir af hendi beint en ekki til hins opinbera eða stofnana Evrópusambandsins. Þessar greiðslur teljast innkaup á markaðsþjónustu frá viðtakendum greiðslna og eru því færðar sem aðfanganotkun í landbúnaðinum,
 - b) dráttarvexti og skattasektir og kostnað, sem leggst á í tengslum við innheimtu og skil, og skal ekki færa með sköttunum sem þessar greiðslur tengjast nema ekki sé unnt að aðgreina þær frá þeim (sbr. ESA-’95, lið 4.133),
 - c) lögboðna skatta, sem hið opinbera leggur ekki á eða stofnanir Evrópusambandsins, og sem, falla á atvinnugrein sem skiptir við landbúnaðinn þó að landbúnaðurinn greiði þá. Þessar greiðslur skulu færðar á aðfanganotkun í atvinnugreininni sem notar afurðirnar.

- d) skatta sem venjulega eru lagðir á hagnað eða eignir, s.s. jöfnunarskattar, tekjuskattur, félagaskattur og eignarskattur. Þessir skattar skulu vera innifaldir í tekju- og eignarsköttum á tekjur, eignir o.s.frv. í reikningnum yfir annars stigs tekjudreifingu,
- e) skatta á arf og gjafir og sérstakir eignarskattar. Þessir skattar skulu teljast til eiginfjárskatta á fjármagnsreikningi,
- f) vatnsgjöld þegar fjárhæð þeirra er beint eða óbeint með hliðsjón af því hve mikið vatn er notað.

E. STYRKIR

(sbr. ESA-‘95, lið 4.30 til 4.40)

- 3.051. Styrkir eru hlaupandi, einhliða greiðslur sem hið opinbera eða stofnanir Evrópusambandsins inna af hendi til framleiðenda í hverju aðildarríki í þeim tilgangi að hafa áhrif á framleiðslumagn og verð eða endurgjald fyrir framleiðsluþættina. Aðrir framleiðendur utan markaðar geta aðeins fengið aðra styrki til framleiðslu samkvæmt ESA-‘95 ef greiðslurnar eru háðar opinberum reglum sem gilda jafnt um framleiðendur á markaði sem utan markaðar. Samkvæmt venju eru vörutengdir styrkir ekki færðir á aðra afurð utan markaðar (sbr. ESA-‘95, lið 4.30).

- 3.052. Styrkir eru flokkaðir í:

- vörutengda styrki:
- innflutningsstyrki,
- aðra vörutengda styrki og
- aðra framleiðslustyrki.

1. Vörutengdir styrkir

- 3.053. Vörutengdir styrkir eru styrkir sem skal greiða af hverri framleiddri eða innfluttri einingu vöru eða þjónustu. Styrkurinn kann að vera tiltekin fjárhæð á hverja einingu vöru eða þjónustu eða verðmæti hans reiknað sem tiltekið hlutfall af einingarverði. Styrk má einnig reikna sem mismuninn á tilteknu viðmiðunarverði og markaðsverðinu sem kaupandi greiðir í raun. Vörutengdur styrkur kemur yfirleitt til greiðslu þegar varan hefur verið framleidd, seld eða flutt inn. Samkvæmt venju geta vörutengdir styrkir aðeins tekið til framleiðslu á markað eða framleiðslu til eigin neyslu (sbr. ESA-‘95, lið 4.33).
- 3.054. Innflutningsstyrkir eru styrkir á vörur og þjónustu sem koma til greiðslu þegar vörunar fara yfir landamæri til nota á efnahagssvæðinu eða þegar þjónusta við innlenda einingu hagkerfisins er veitt. Til þeirra getur talist tap sem á sér stað vegna meðvitaðrar stefnu stjórnvalda fyrir tilstilli opinberra viðskiptastofnana sem hafa það hlutverk að kaupa inn afurðir utan lands frá og endurselja þær síðan á lægra verði til innlendra kaupenda (sbr. ESA-‘95, lið 4.34).
- 3.055. Vörutengdir styrkir eru færðir á grunnverði (sbr. lið 2.082 til 2.086) þegar mat á framleiðsluvirði fer fram og koma því ekki fram á reikningnum yfir ráðstöfun vinnsluvirðis. Vörutengdir styrkir, sem tengjast kaupum (þ.e. innflutningi o.fl.) á aðföngum eða fastafjármunum og leiða til lækkunar á innkaupsverði þessara vara, eru færðir með því að styðjast við innkaupsverðið í mati á aðfanganotkun eða vergri fjármunamyndun (sbr. lið 2.110 til 2.113); þetta leiðir til samsvarandi lækkunar á verði þessara afurða eða vara.
- 3.056. Aðferðin við að meta framleiðslu á grunnverði krefst grundvallaraðgreiningar á styrkjum á afurðum og öðrum framleiðslustyrkjum. Samkvæmt skilgreiningu teljast einkum eftirfarandi styrkir til styrkja á landbúnaðarafurðir (með tilvísun til samsvarandi liðar á fjárlögum Evrópusambandsins):

a) Styrkir vegna landbúnaðarafurða sem greiðast til framleiðenda í landbúnaði

- tilteknir styrkir sem var komið á með endurbótum á almennri landbúnaðarstefnu. Styrkirnir, sem um ræðir, eru jöfnunaraðstoð vegna nytjaplantna (korns, prótínjurta og olíufræs) (B1-104 og B1-1050 til B1-1055) og framlag vegna nautgripa (fyrir kýr með kálf á spena og sérstakt framlag, B1-2120 til B1-2122, B1-2127). Þessi flokkun byggist á eftirfarandi þremur atriðum:
- hugtakið vörutengdur styrkur hefur verið víkkað út í ESA-‘95 svo að það nái yfir styrki í formi „uppbótargreiðslna“ (deficiency payments). Beiting jöfnunargreiðslna fyrir nytjaplöntur er sambærileg við uppbótargreiðslur. Enn fremur eru fjárhæðir þessara greiðslna fasttengdar framleiðslumagni (þjóðhagslega séð),
- umbætur í sameiginlegri landbúnaðarstefnu ESB — starfsemi og hagræn áhrif: Þessir styrkir eru liður í stefnu sem alltaf hefur miðast við afurðir og sameinar markaðsstuðning og beina aðstoð jafnframt aðgerðum til að draga úr framleiðslu. Þessari stefnu hefur verið viðhaldið þrátt fyrir að fjárhæð styrkja og landbúnaðarframleiðslan eða umfang á notkun framleiðslutækja í landbúnaði (aðeins skiptingu ýmiss konar stuðnings — í útflutningsstyrki, íhlutunaraðstoð og beina aðstoð — hefur verið breytt) hafi verið „aftengd“ að nokkru leyti.
- hækkun á fjárhæðinni, sem fólst í framlagi vegna nautgripa og var liður í umbótum á sameiginlegri landbúnaðarstefnu ESB, er jöfnunaraðstoð vegna lækkunar á íhlutunarverði nautgripa. Hún er flokkuð sem vörutengdur styrkur í samræmi við jöfnunargreiðslur vegna nytjaplantna. Þrátt fyrir flóknari meðferð framlaga áður en gerðar voru umbætur á sameiginlegri landbúnaðarstefnu ESB hefur verið samþykkt að skipta þeim ekki í tvennt í því skyni að halda nokkru samræmi við uppbótargreiðslur vegna nytjaplantna.
- styrkir til framleiðslu á ólífufolíu (B1-1210),
- styrkir til framleiðslu á textiljurtum (trefjalin og hampur, B1-140),
- styrkir til framleiðslu á silkiormi (B1-1420),
- styrkir til framleiðslu á banönum (B1-1508, aðeins sá hluti sem tengist jöfnunaraðstoð),
- styrkir til framleiðslu á þurrkuðum þrúgum (B1-1513),
- styrkir til framleiðslu á fræi (B1-180),
- styrkir til framleiðslu á humlum (B1-181),
- styrkir til framleiðslu á ám og huðnum (B1-2220),
- allir styrkir í formi uppbótargreiðslna til ábúenda (þ.e. í tilvikum þegar hið opinbera greiðir framleiðendum landbúnaðarafurða mismuninn á meðalmarkaðsverði og föstu verði á landbúnaðarafurðum).

b) Styrkir vegna landbúnaðarafurða sem greiðast til annarra rekstraraðila

- endurgreiðsla vegna útflutnings á korni (B1-100), ferskum ávöxtum og grænmeti (B1-1500) o.s.frv.,
- styrkir til framleiðslu á olíuríkum afurðum (fyrir 1992), prótínafurðum og hör (fyrir 1993),
- styrkir til framleiðslu á kartöflusterkju (B1-1021),
- styrkir til framleiðslu á þurrföðri (B1-130),
- styrkir til framleiðslu á baðmull (B1-141),
- styrkir til framleiðslu á þrúgumusti (B1-163),
- framlög til framleiðslu á tóbaki (B1-171).

Allir ofangreindir styrkir eru styrkir vegna landbúnaðarafurða. Aðeins strykjum, sem greiddir eru landbúnaðarframleiðendum (þ.e. fyrri hópnum), er þó bætt við markaðsverð til framleiðenda til að fá fram grunnverðið. Styrkir vegna landbúnaðarafurða, sem greiddir eru rekstraraðilum öðrum en landbúnaðarframleiðendum (þ.e. síðari hópnum), eru ekki færðar inn í hagreiðninga landbúnaðarins. Þegar landbúnaðarafurðir teljast til aðfanga í úrvinnslu landbúnaðarafurða er fjárhæð aðstoðarinnar dregin frá aðfanganotkun í úrvinnslu landbúnaðarafurða.

- 3.057. Styrkir vegna framleiðslu skulu færðir þegar viðskiptin eða atburðirnir, sem eru tilefni þeirra (framleiðsla, sala, innflutningur o.s.frv.), eiga sér stað til að viðhalda samræmi við aðra reikninga (þ.e. mælingin á framleiðslu á grunnverði). Jöfnunaraðstoð vegna nytjaplantna skal þannig færð á uppskerutímanum en sérstakt framlag vegna nautgripa og kúa með kálf á spena og framlög vegna áa eru færð þegar dýrin eru haldin og/eða daginn sem sótt er um styrk.

2. Aðrir framleiðslustyrkir

- 3.058. Aðrir framleiðslustyrkir eru styrkir aðrir en vörutengdir styrkir sem innlendar framleiðslueiningar geta fengið ef þær hafa hafið framleiðslu. Vegna annarrar framleiðslu utan markaðar geta framleiðendur utan markaðar aðeins fengið aðra styrki til framleiðslu ef greiðslurnar lúta opinberum reglum sem gilda jafnt um framleiðendur á markaði sem utan markaðar (sbr. ESA-‘95, lið 4.36). Í ESA-‘95 eru reiknaðir fjórir aðrir framleiðslutengdir styrkir (sbr. ESA-‘95, lið 4.37): styrkir vegna launa eða vinnuafis, styrkir til að draga úr mengun, vaxtabætur ásamt ofgreiðslum vegna virðisaukaskatts. Þessar greiðslur eru einkum í tengslum við greiðslu framleiðslukostnaðar eða stuðning til breytinga á framleiðsluaðferðum.

- 3.059. Þar sem framleiðsla er metin á grunnverði eru aðeins aðrir styrkir vegna framleiðslu færðir á reikninginn yfir ráðstöfun vinnsluvirðis.

a) Styrkþegar

- 3.060. Styrkþegar verða yfirleitt að framleiða markaðsvörur og –þjónustu eða vörur og þjónustu til eigin neyslu. Markaðsvörur og –þjónusta eru allar vörur og öll þjónusta sem eru sett á markað eða ætluð eru til að setja á markað. Til þeirra teljast afurðir sem eru seldar, notaðar í vöruskiptum, notaðar til greiðslu í friðu eða settar í birgðir til nota síðar í einum eða fleiri framangreindum tilgangi. Framleiðsla til eigin neyslu tekur til afurða sem eru geymdar til neyslu eða til vergar fjármunamyndunar sömu einingar. Þrátt fyrir það geta framleiðendur utan markaðar fengið aðra styrki til framleiðslu ef um þær gilda opinberar reglur sem eiga jafnt við um framleiðendur á markaði sem utan markaðar.

- 3.061. Framleiðsla á þjónustu fyrir markað tekur bæði til verslunar- og birgðaðþjónustu. Því er einnig unnt að veita styrki til verslunar og markaðsstýrandi aðila sem hafa það hlutverk að kaupa, geyma og endurselja landbúnaðarafurðir (sbr. liði 3.068 og 3.069 um markaðsstýrandi aðilum).

b) Tilgangurinn með öðrum framleiðslustyrkjum.

- 3.062. Veita má aðra framleiðslustyrki samkvæmt ESA-‘95 í tilvikum þar sem áhrif þeirra á söluverð eða viðunandi endurgjald fyrir framleiðsluþættina eru ekki endilega megintilgangur styrkjanna. Fjárhagslega aðstoð má t.d. veita til landbúnaðarframleiðslu í því skyni að standa vörð um menningarlega og náttúrulega arfleifð, efla ferðaðþjónustu á tilteknu svæði eða til að verja jarðveg fyrir veðrun, stýra náttúrulegu vatnsjafnvægi eða hafa áhrif á loftslag.

c) Greiðsluviðmiðun

- 3.063. Að undanskildum vaxtastyrkjum, sem eru sérstök gerð styrkja, eru aðrir framleiðslustyrkir færðir á reikninginn yfir ráðstöfun vinnsluvirðis í geirunum sem taka við greiðslunum.

Afleiðing af þessari aðferð við færslu styrkja er að í hagreiðningum landbúnaðarins er ekki gerð grein fyrir öllum styrkjum til landbúnaðarins. Auk beinnar aðstoðar njóta landbúnaðareiningar styrkja (í skilningi ESA-‘95) sem greiddir eru til greina sem eru í framleiðsluþrepum fyrir ofan og neðan þær, einkum til markaðsstýrandi aðila ⁽¹⁾.

3.064. Í landbúnaði eru aðrir styrkir sem mestu máli skipta og tengjast framleiðslunni eftirfarandi:

- styrkir vegna launagreiðslna og vinnuafls,
- greiðsla vaxtabætur (sbr. ESA-‘95, c-liður 4.37) til innlendra framleiðslueininga, jafnvel þegar þeim er ætlað að efla fjármunamyndum ⁽²⁾. Þetta eru rekstrartilfærslur sem miða að því að lækka rekstrarkostnað framleiðenda. Í reikningshaldinu er litið á þá sem styrki til þeirra framleiðenda sem njóta ávinnings af þeim, jafnvel þegar stjórnvöld greiða í reynd mismuninn á vöxtunum til lánastofnunarinnar sem veitir lánið (frávik frá greiðsluviðmiðuninni),
- ofgreiðslur vegna virðisaukaskatts sem stafa af beitingu kerfa með flötum virðisaukaskatti (sbr. lið 3.041 og 3.042).
- yfirtaka á framlagi til almannatrygginga og greiðslna á fasteignasköttum,
- yfirtaka á öðrum kostnaði, s.s. aðstoð vegna kostnaðar við einkageymslu á víni og þrúgumusti og frekari geymslu á borðvínnum (B1-1610) (ef birgðirnar eru í eigu landbúnaðareiningar),
- ýmsir aðrir framleiðslustyrkir:
- styrkir vegna lands sem er í ræktunarhléi (lögboðið ræktunarhlé í tengslum við styrki á hektara, sem voru teknir upp sem hluti af umbótum í landbúnaðarstefnu ESB, B1-1060, og fimm ára ræktunarhlés, B1-1062),
- jöfnunarframlag vegna uppkaupa á nýjum ávöxtum og grænmeti út af markaðnum (B1-1501). Þessar greiðslur renna oft til hópa markaðsframleiðenda og skal farið með þær sem styrki til landbúnaðarins þar sem þær eru beinar bætur vegna framleiðslutaps.
- styrkir til nautgripaæktar vegna árstíðabundinnar aðlögunar („árstíðaaðlögun“), vinnsla á bolakálfum og víðræktun (B1-2123 til B1-2125),
- styrkir til landbúnaðarframleiðslu á harðbýlum svæðum og/eða fjalllendi,
- aðrir styrkir sem eiga að hafa áhrif á framleiðsluáðferðir (víðræktun, tækni sem miðar að því að draga úr mengun o.s.frv.)
- fjárhæðir sem greiddar eru ábúendum sem bætur fyrir endurtekið tap á birgðum, s.s. á afurðum nytjaplantna eða búfjár, sem teljast til hálfunninna vara, og á plantekrum ef þær eru enn á vaxtartímabili (sbr. lið 2.040 til 2.045). Jöfnunartilfærslur vegna taps á vörum í birgðum og/eða plantekrum, sem notaðar eru sem þættir í framleiðslunni, eru á hinn bóginn færðar sem aðrar fjármagnstilfærslur í fjármagnsreiðningnum.

3.065. Það getur verið vandasamt að beita rekstrargrunnsreglunni við færslu annarra framleiðslustyrkja. Þar sem erfitt er að setja fram almenna reglu skal hafa samræmi, sveigjanleika og raunsæi að leiðarljósi við beitingu þessarar reglu. Vegna þess að mikill fjöldi styrkja í landbúnaði tengist framleiðslu og framleiðsluþáttum (ræktað land, hjörð o.s.frv.) skal yfirleitt færa þessa styrki á framleiðslutímanum eða þegar framleiðsluþáttanna er aflað (sérstaklega þegar um er að ræða land og búfénað). Þegar um er að ræða styrki sem eru ekki í beinum tengslum við framleiðslu eða framleiðsluþættina er erfitt að ákvarða tímann þegar tilfærslan, sem þeir eru sprottnir af, á sér stað og greina hana frá tímanum þegar styrkirnir eru greiddir. Þegar þannig stendur á eru styrkir færðir þegar tekið er við þeim.

⁽¹⁾ Gott dæmi er styrkir sem greiddir eru til váttryggingafélaga sem gera þeim kleift að heimta lægri (verg) iðgjöld af handhöfum váttryggingarskirta (t.d. fyrirtæki í landbúnaði sem tekur váttryggingu til að verja sig tapi, s.s. skemmdum vegna hagls, frostskeimda o.s.frv.). Þar eð þessir styrkir eru vörutengdir styrkir, varan er þá váttryggingaþjónustan, eru þeir ekki færðir í reikning skirteinishafa yfir ráðstöfun vinnsluvirðis (og þar með ekki í ofangreindu dæmi í hagreiðninga landbúnaðarins). Þar sem þessir styrkir lækka á hinn bóginn kostnað við váttryggingaþjónustuna (hjá váttryggingartaka) koma áhrif þeirra fram í framleiðslureikningi (í lægra virði aðfanganotkunar, sbr. g-lið 2.108) váttryggingartaka.

⁽²⁾ Þegar styrkur þjónar þeim tvenna tilgangi að fjármagna bæði greiðslur af skuldinni og greiðslu vaxtanna af henni og ekki er unnt að deila honum niður á þessa tvo þætti er farið með styrkinn í heild sem fjárfestingarstyrk.

3.066. Mælt er með eftirfarandi sérmeðferð:

- bótagreiðslur vegna ræktanlegs lands sem er sett í ræktunarlél: þegar svæðið, sem á að setja í ræktunarlél, er tilgreint,
- uppkaup á afurðum (ávöxtum/grænmeti): þegar úttekt á raunbirgðum á uppskeruárinu — ekki á almanaksárinu — á sér stað, til þess að tryggja samræmi milli mats og framleiðsluvirðis, að frádreginni úttekt sem hefur farið fram á uppskeruárinu og færslu styrkja (sem neikvæðri notkun) á reikningnum yfir ráðstöfun vinnsluvirðis,
- styrkir til nautgripaframleiðslu (framlag til víðræktunar o.s.frv.): þegar ábúendur kaupa dýrin og miðað við dagsetningu styrkumsóknar,
- yfirtaka á kostnaði (þ.m.t. vaxtabætur): þegar útgjöldin og vextirnir verða gjaldkræf,
- bótagreiðslur vegna endurtekens taps sem hefur áhrif á framleiðsluvirði (nytjaplöntur, búfænaður og plantekur, sem eru enn á vaxtarskeiði, sbr. lið 3.064): þegar framleiðsluvirðið er fært í hagreikninga landbúnaðarins (ef vitað er nákvæmlega hver fjárhæð bótagreiðslna er),
- aðrir styrkir sem ekki eru beint vegna afurða eða framleiðsluþátta (beinn tekjustuðningur, aðstoð við harðbýl svæði o.s.frv.): mælt er með að áfram sé miðað við greiðslutíma vegna þess að erfitt er að ákvarða hvenær umsókn um bætur var lögð inn og hvort viðkomandi fjárhæðir séu nákvæmar.

3.067. Í hagreikningum landbúnaðarins er ekki farið með eftirfarandi sem styrki:

- rekstrartilfærslur sem eru ekki greiddar til framleiðslueininga í landbúnaði þó að þær séu styrkir í skilningi hagreikninga landbúnaðarins. Flestar þessar tilfærslur eru styrkir sem eru greiddir markaðsstýrandi aðilum. Þó að greiðslurnar kunni að hafa áhrif á söluverð landbúnaðarafurða og geti af þeim sökum verkað hvetjandi á landbúnaðinn skal færa þær í samræmi við greiðsluviðmiðunina í liðinn sem tekur til þeirrar framleiðslugreinar sem fær greiðslurnar,
- rekstrartilfærslur til framleiðslueininga landbúnaðarafurða sem markaðsstýrandi aðilar greiða. Þessar tilfærslur skal færa sem framleiðsluþætti afurðarinnar, sem er forsendan fyrir greiðslu tilfærslunnar, ef markaðsstýrandi aðili er einungis viðriðinn innkaup, sölu eða geymslu vara. Ef aðilinn tengist á hinn bóginn aðeins greiðslu styrkja skal færa tilfærslur til framleiðslueininga sem styrki (sbr. liði 3.068 og 3.069),
- óvenjulegar tilfærslur fagaðila til framleiðslueininga í landbúnaði þessar tilfærslur geta ekki talist til styrkja þar sem fagaðilar teljast ekki til hins opinbera,
- rekstrartilfærslur hins opinbera til heimila sem eru í hlutverki neytenda. Farið er með þær annaðhvort sem félagslegar bætur eða ýmsar rekstrartilfærslur. Til hins fyrrenfnda teljast tilteknir, almennir styrkir vegna skipulagsbreytingar, s.s. fjárhagsaðstoð vegna endurmenntunar ábúenda,
- fjármagnstilfærslur: Þær eru ólíkar rekstrartilfærslum að því leyti að þær taka til öflunar eða ráðstöfunar á eign eða eignum a.m.k. eins aðila að viðskiptunum. Hvort sem þær eru í reidufé eða fríðu leiða þær til samsvarandi breytinga á fjáreignum eða öðrum eignum sem settar eru fram í efnahagsreikningi annars eða beggja aðila að viðskiptunum (sbr. ESA-'95, lið 4.145). Fjármagnstilfærslur taka til fjármagnsskatta, fjárfestingarstyrkja og annarra fjármagnstilfærslna (sbr. ESA-'95, lið 4.147). Þær eru færðar á fjármagnsreikning geirans/atvinnugreinarinnar sem breytingar á skuldum og á hreinu virði. Nokkrar gerðir aðstoðar við landbúnaðinn eru fjármagnstilfærslur. Þær sem skipta mestu máli eru:
 - styrkir til umbreytingar á ávaxtagörðum/vínekrum (ekki skylt að endurplanta), sem telst til annarra fjármagnstilfærslna,
 - styrkir til umbreytingar á ávaxtagörðum/vínekrum (skylt að endurplanta), sem telst til fjárfestingarstyrkja,
 - styrkir til að leggja niður eða draga úr mjólkurframleiðslu: Þeir eru færðir eins og aðrar fjármagnstilfærslur ef þeir hafa bein eða óbein áhrif á virði kvóta,

- tilfærslur frá hinu opinbera til landbúnaðarfyrirtækja og einkafyrirtækja, sem eru ekki lögaðilar, (e. quasi-corporations) sem ætlað er að bæta uppsafnað tap frá fyrri fjárhagsárum eða óvenjulegt tap sem rekja má til þátta sem fyrirtækin ráða ekki við. Þessar tilfærslur skal flokka sem aðrar fjármagnstilfærslur,
- bætur frá hinu opinbera eða erlendis frá og/eða frá stofnunum Evrópusambandsins til eigenda fastafjármuna, sem taka þátt í framleiðslu landbúnaðarafurða, vegna óvenjulegra áfalla eða stóráfalla, s.s. eyðileggingar eða skemmda á þessum vörum sem stafa af stríðsaðgerðum, öðrum stjórn málaatburðum eða náttúruhamförum (sbr. lið 2.045). Þessar greiðslur skal flokka sem aðrar fjármagnstilfærslur (sbr. lið 3.096),
- niðurfelling skulda sem framleiðendur landbúnaðarafurða hafa samið um við hið opinbera (t.d. lán frá hinu opinbera til framleiðslufyrirtækis sem hefur safnað rekstrarskuldum á nokkrum fjárhagsárum). Í ESA-’95 er tilgreint að þessi viðskipti skuli einnig flokka sem fjármagnstilfærslur,
- afsláttur eða lækkun á sköttum á framleiðslu, tekjur eða eignir kemur ekki afdráttarlaust fram í ESA-’95 og af þeim sökum er í hagreiðningum landbúnaðarins aðeins gerð grein fyrir sköttum sem eru í reynd lagðir á.
- hlutabréf og eignarhlutar í eigu hins opinbera í eiginfélögum landbúnaðarfyrirtækja og einkafyrirtækja í landbúnaði sem eru ekki lögaðilar. Þetta er fært sem hlutabréf og aðrir eignarhlutar.

d) Markaðsstýrandi aðilar

3.068. Markaðsstýrandi aðilar

- sem fást einvörðungu við innkaup, sölu eða geymslu á vörum eru færðir eftir skiptingu hagkerfisins:
 - eftir atvinnugreinum, í verslun; þessi starfsemi telst samkvæmt venju vera framleiðsla annarrar markaðsþjónustu sem ekki tengist fjármálum,
 - eftir geirum á „önnur félög og einkafyrirtæki, sem ekki eru lögaðilar“ ef þessir markaðsstýrandi aðilar teljast einingar hagkerfisins í skilningi ESA-’95 en ef ekki þá á geira sem stærri einingun fellur undir,
- sem fást einvörðungu við greiðslu styrkja eru færðir eftir skiptingu hagkerfisins:
 - eftir atvinnugreinum á greinar þar sem stjórnsýsla hins opinbera er utan markaðar og aðeins stjórnvöld (að undanskildum stofnunum Evrópusambandsins) geta greitt styrki í samræmi við ákvæði ESA-’95,
 - eftir geirum á opinbera geirann (sbr. fyrri undirlið),
- sem fást einvörðungu við innkaup, sölu eða geymslu á vörum og greiðslu styrkja eru færðir eftir hlutum hagkerfisins:
 - eftir atvinnugrein á atvinnugreinina „verslun“ að því er varðar framleiðslueiningar þeirra (staðbundnar rekstrareiningar) sem kaupa upp, selja eða geyma vörur og á þær atvinnugreinar innan opinberrar stjórnsýslu sem taka til framleiðslu utan markaðar, ásamt framleiðslueiningum þeirra,
 - eftir geirum, á opinbera geirann þar eð aðeins hið opinbera getur greitt styrki. Færsla á annan geira hefði í för með sér að styrkirnir, sem markaðsstýrandi aðilinn greiðir, teldust ekki vera styrkir í skilningi ESA-’95.

3.069. Afleiðingin af ýrtruðu beitingu greiðsluviðmiðunarinnar er að ýmsir styrkir í skilningi ESA-’95 koma ekki fram í hagreiðningum landbúnaðarins vegna þess að þeir eru færðir á atvinnugreinarnar og geirana sem styrkirnir eru greiddir til. Þetta á sérstaklega við þegar markaðsstýrandi aðilar eru færðir á opinbera geirann en þá koma styrkir, sem greiddir eru til aðilanna í tengslum við markaðsstýrandi ferli (innkaup, geymslu og endursölu), fram sem „notkun“ en einnig sem „tilföng“ í geiranum „opinber stjórnsýsla og þjónusta“. Af þessum sökum getur hið opinbera veitt styrki (þ.e. aðra framleiðslustyrki) til annarra opinberra aðila.

F. EIGNATEKJUR

(sbr. ESA-‘95, lið 4.41 til 4.76)

1. Skilgreining

3.070. Eignatekjur eru tekjur sem eigandi fjáreignar eða efnislegrar eignar sem ekki er framleidd fær í staðinn fyrir að afhenda annarri einingu hagkerfisins til ráðstöfunar efnislega eign sem ekki er framleidd (ESA-‘95, liður 4.41).

3.071. Í ESA-‘95 eru eignatekjur flokkaðar á eftirfarandi hátt:

- vextir,
- tekjur sem félög úthluta (arður eða úttekt af tekjum einkafyrirtækja sem eru ekki lögaðilar félaga),
- endurfjárfestur hagnaður af beinum erlendum fjárfestingum,
- eignatekjur til handa váttryggingartökum,
- leiga (á landi og nýtanlegum jarðlögum).

3.072. Í hagreiðningum landbúnaðarins skipta einungis máli þær eignatekjur sem gerð er grein fyrir í reiðningi yfir tekjur af atvinnurekstri (sbr. reiðningsskil, lið 1.38 til 1.48). Á þennan reiðning eru færðar tilfangamegin þær tekjur, sem einingar fá með beinni þátttöku í framleiðsluferlinu (rekstrarafgangur/einyrkjatekjur), og inngreiddar eignatekjur. Á hann eru færðar notkunarmegin útgreiddar eignatekjur í tengslum við landbúnaðarstarfsemi (og óaðskiljanleg aukastarfsemi sem ekki fellur undir landbúnað). Almennt séð er aðeins unnt að setja upp reiðning yfir tekjur í atvinnurekstri fyrir haggeirana þó að setja megi hann upp fyrir atvinnugrein ef unnt er að rekja tilteknar eignatekjur til staðbundinna rekstrareininga.

3.073. Aðeins þrenns konar eignatekjur skipta máli fyrir hagreiðninga landbúnaðarins: vaxtatekjur, leigutekjur og eignatekjur til handa váttryggingartökum.

2. Vextir

3.074. Vextir eru gjöld, sem greiðast af láni sem greiðslur í fyrirfram ákveðinn tíma og reiknast sem hundraðshluti (fastur eða með öðrum hætti) af fjárhæð lánsins. Í hagreiðningum landbúnaðarins samsvara vextir lánum sem veitt eru til að koma til móts við þarfir bújarða (t.d. í því augnamiði að kaupa land, byggingar, vélar, ökutæki eða annan búnað, jafnvel þótt þau séu notuð í þágu óaðskiljanlegrar aukastarfsemi sem fellur ekki undir landbúnað).

3.075. Vextir taka einnig til greiðslna í tengslum við leigu fastafjármuna til nota í landbúnaði (hugsanlega að meðtöldu landi). Aðeins leiguhlutinn (sem farið er með sem ígildi láns sem leigusali veitir leigutaka), sem leigutaki greiðir, fellur undir vaxtagreiðslu (höfuðstóllinn er færður á fjárhagsreiðninginn).

3.076. Bent skal á að reiknaðir vextir á hlutafjáreign, sem er bundin í bújörðum, eru ekki færðir í þessum lið; þeir koma fram sem þáttur í tekjum landbúnaðarfyrirtækisins (sbr. lið 5.06). Eins felur fjárhæðin, sem skal færa sem vexti til greiðslu, í sér vaxtabætur til landbúnaðarins.

3.077. Einnig skal færa móttækna vexti sem einingar, sem tilheyra landbúnaðarfyrirtækjum í félagsrekstri, fá í tengslum við landbúnaðarstarfsemi. Móttæknir vextir einstaklingsfyrirtækja eru ekki teknir með í mælingu á tekjum af atvinnurekstri í landbúnaðinum þar sem litið var svo á að meirihluti eigna, sem bera vexti, tengist ekki landbúnaðarstarfsemi eininganna og vegna þess að mjög erfitt er að greina eignir fjölskyldnanna frá eignum sem notaðar eru í framleiðslu⁽¹⁾.

3.078. Vextir eru færðir í samræmi við rekstrargrunnsregluna, þ.e. sem uppsafnaðir vextir (ekki sem greiddir vextir).

⁽¹⁾ Móttæknir vextir samsvara liðnum „Aðrar viðskiptakröfur“ (F.7) á fjárhagsreiðningnum. Undir þennan flokk falla öll viðskipti sem heyra undir „Aðrar viðskiptakröfur“, þ.e. allar fjáreignir sem verða til við mótbókun fjárhagslegra færslna og annarra færslna ef einhver tími liður frá því viðskipti fara fram til þess er samsvarandi greiðsla á sér stað.

- 3.079. Ef í ESA-‘95 er sundurliðun nota á óbeint mældri fjármálaþjónustu milli geira notanda og atvinnugreinar notanda, skulu raungreiðslur vaxta til eða frá fjármálamilliliðum leiðréttar til að fella niður þá framlegð sem svarar til innifaldrar þóknunar fyrir veitta þjónustu. Áætlað virði þessa kostnaðar skal dregið frá vöxtunum sem lántakendur greiða fjármálamilliliðum og bætt við þá vexti sem innlánseigendur fá. Kostnaðurinn telst vera þóknun fyrir veitta þjónustu fjármálamilliliða við viðskiptavinum sína en ekki sem vaxtagreiðsla (sbr. i-lið 2.108 og lið 4.51 í I. viðauka ESA-‘95).

3. **Leiga (á landi og nýtanlegum jarðlögum)**

- 3.080. Leiga er sú greiðsla sem eigandi efnislegar eignar sem ekki er framleidd (lands og nýtanlegra jarðlaga) fær fyrir að láta aðrar einingar fá eignirnar til ráðstöfunar. Í hagreikningum landbúnaðarins svarar þessi liður einkum til leigu sem ábúandi greiðir landeigendum ⁽¹⁾.

- 3.081. Ef eigandinn greiðir tiltekin gjöld í beinum tengslum við landbúnaðarstarfsemi (fasteignaskatt, kostnað við viðhald landsins o.s.frv.) skal lækka færða leigu sem því svarar. Gjöldin eru færð sem aðrir framleiðsluskattar (þegar um er að ræða fasteignaskatt) eða aðfanganotkun (þegar um er að ræða viðhald lands).

- 3.082. Í leigu á landi er ekki innifalin leiga á byggingum eða íbúðarhúsnæði sem á því er. Farið er með þess háttar leigu sem greiðslu fyrir markaðsþjónustu sem eigandinn lætur leigjanda bygginga eða íbúðarhúsnæðis í té, og skal hún færð sem aðfanganotkun þjónustu eða sem neysluútgjöld (á heimilisreikningum) eftir því um hvers konar leigu er að ræða. Ef ekki er um að ræða hlutlægan grundvöll til að skipta greiðslunni í leigu á landi og leigu á byggingum á því skal færa alla fjárhæðina sem leigu á landi. Þessi regla er aðlöguð útgáfa á tillögum í ESA (sbr. ESA-‘95, lið 4.73) ⁽²⁾.

- 3.083. Öll leiga á landi skal færð undir þessum lið hvort sem landið er leigt í lengri eða skemmri tíma en til eins árs.

- 3.084. Leiga felur ekki í sér:

— leiguvirði íbúðarhúsnæðis í byggingunum. Um er að ræða þóknun fyrir markaðsþjónustu sem er þáttur í einkaneyslu (þ.e. leigjandi greiðir leigu af reiknuðu endurgjaldi sínu),

— leigu sem er greidd fyrir notkun húsnæðis annars en íbúðarhúsnæðis (sbr. a-lið 2.108),

— afskriftir bygginga,

— útgjöld til almenns viðhalds á byggingum (sbr. lið 2.106),

— fasteignaskatta (sbr. a-lið 3.048),

— útgjöld í tengslum við húsatryggingar (sbr. g-lið 2.108).

- 3.085. Þegar um er að ræða land og byggingar sem eigandi nýtir sjálfur þarf ekki að færa leiguígildi. Leigu fyrir óefnislegar eignir sem ekki eru framleiddar, s.s. einkaleyfisverndaðar eignir og framleiðslurétt (mjólkurkvóta), skal færa sem aðfanganotkun (sbr. n-lið 2.108).

4. **Eignatekjur váttryggingartaka (sem heyra ekki undir hagreikninga landbúnaðarins)**

- 3.086. Eignatekjur váttryggingartaka eru heildarfrumtekjur af fjárfestingu í váttryggingarsjóðum og lífeyrissjóðum (sbr. ESA-‘95, lið 4.68). Farið er með þessa sjóði sem eignir í eigu hins tryggaða.

⁽¹⁾ Bent er á að móttækin leiga fellur ekki undir hagreikninga landbúnaðarins vegna beitingar atvinnugreinarhugtaksins a (sbr. lið 1.44).

⁽²⁾ Í ESA-‘95 er lagt til að öll fjárhæðin sé færð sem leiga á landi ef virði landsins er talið hærri en bygginganna en annars sem húsaleiga.

Í ESA-‘95 er kveðið á um að í útreikningi á tekjum atvinnurekenda sé hagnaður af fjárfestingum í váttryggingasjóðum innifalinn sem tilföng. Þessar tekjur teljast til tekna hins tryggða sem eignatekjur váttryggingartaka. Þar sem tryggingafélögin halda í reynd eftir þessum tekjum er farið með þær eins og þær séu endurgreiddar tryggingafélögunum sem viðbótariðgjöld (sbr. ESA-‘95, 4.69).

- 3.087. Eignatekjur váttryggingartaka heyra ekki undir hagreikninga landbúnaðarins. Ef mæling á tekjum landbúnaðarstarfsemi á að vera markviss:

— skal hún taka til alls streymis í tengslum við skaðatryggingu (virðis þjónustunnar, tekna váttryggingartaka, hreinna tryggingariðgjalda og –krafna): Í því tilviki birtist mæling á tekjunum á eftir lýsingu á endurúthlutunarfærslum (milli váttryggingartaka og váttryggingafélaga og milli tímabila) í tengslum við skaðatryggingar eða

— skal aðeins tekið tillit til virðis þjónustunnar (sem vissa er fyrir að váttryggingafélagið hafi veitt, sbr. g-lið 2.108): Í þessu tilviki er mæling á tekjunum á undan lýsingu á allri endurúthlutun.

Í hagreikningum landbúnaðarins er valin síðari lausnin.

G. FJÁRMAGNSTILFÆRSLUR

(sbr. ESA-‘95, lið 4.145 til 4.167)

- 3.088. Einu fjármagnstilfærslurnar sem færðar eru í hagreikningum landbúnaðarins eru óinnheimtar fjármagnstilfærslur, þ.e. fjárfestingarstyrkir og aðrar fjármagnstilfærslur. Þessi jöfnunarviðskipti eru færð á fjármagnsreikninginn (sbr. liði 1.41 og 1.48).

1. Fjárfestingarstyrkir

- 3.089. Fjárfestingarstyrkir eru fjármagnstilfærslur í reiðufé eða fríðu frá hinu opinbera eða erlendis frá til annarra innlendra eða erlendra eininga hagkerfisins í þeim tilgangi að fjármagna, að hluta til eða í heild, kostnað við öflun fastafjármuna (sbr. ESA-‘95, lið 4.152). Fjárfestingarstyrkir erlendis frá eru styrkir sem stofnanir Evrópusambandsins veita beint í gegnum uppbyggingarhluta Þróunar- og ábyrgðarsjóðs evrópsks landbúnaðar (EAGGF).

- 3.090. Vaxtabætur falla ekki undir fjárfestingarstyrki (sbr. lið 3.064) jafnvel þótt þeim sé ætlað að greiða fyrir fjárfestingarviðskiptum. Þó ber að hafa í huga að styrkur, sem fer í að lækka skuld jafnframt því að greiða vexti af höfuðstólnum, er færður í heild sem fjárfestingarstyrkur ef ekki er unnt að greina að þessa tvo þætti.

- 3.091. Aðrir styrkir sem uppbyggingarhluti Þróunar- og ábyrgðarsjóður evrópsks landbúnaðar veitir og fjárfestingarstyrkir til landbúnaðar eru einkum eftirfarandi:

— styrkir til endurskipulagningar aldingarða eða vínakra ef á þeim hvílir skylda til endurplöntunar (sbr. lið 3.067),

— yfirtaka hins opinbera á samningsbundnum lánum sem framleiðslueiningarnar hafa tekið til fjármögnunar á fjárfestingum sínum,

— styrkir til ungra bænda sem eru að hefja búskap til að aðstoða þá við fjármögnun kaupa á eignum.

- 3.092. Færa skal fjárfestingarstyrki þegar greiðslan fellur í gjalddaga (sbr. ESA-‘95, lið 4.162).

2. Aðrar fjármagnstilfærslur

- 3.093. Aðrar fjármagnstilfærslur taka til annarra tilfærslna en fjárfestingarstyrkja og fjármagnsskatta sem endurdreifa sparnaði eða verðmætum milli ýmissa geira eða undirgeira í hagkerfinu eða erlendis þótt þær endurdreifi ekki beinlínis tekjum (ESA-‘95, lið 4.164).
- 3.094. Aðrar fjármagnstilfærslur eru frábrugðnar fjárfestingarstyrkjum að tvennu leyti:
- aðeins hið opinbera getur veitt fjárfestingarstyrki en allar einingar hagkerfisins geta annast aðrar fjármagnstilfærslur,
 - fjárfestingarstyrkir takmarkast við greiðslur í tengslum við kaup á fastafjármunum en aðrar fjármagnstilfærslur taka á hinn bóginn til hvers kyns tilfærslna á sparnaði eða eignum milli eininga.
- 3.095. Aðrar fjármagnstilfærslur geta verið í formi bótagreiðslna frá hinu opinbera eða erlendis frá til eigenda fjárfestingarvara sem hafa eyðilagst í stríðsaðgerðum eða náttúruhamförum, s.s. flóðum o.s.frv. Þær taka einnig til tilfærslna frá hinu opinbera til að bæta tap sem er uppsafnað á nokkrum fjárhagsárum eða óvenjulegs taps af ástæðum sem fyrirtækið ræður ekki við (sbr. ESA-‘95, lið 4.165).
- 3.096. Til annarra tilfærslna í landbúnaði teljast einnig:
- styrkir vegna aldingarða eða vénekra sem hafa verið lagðar endanlega niður,
 - styrkir vegna þess að mjólkurframleiðslu hefur verið hætt eða dregið úr henni (ef það hefur áhrif, beint eða óbeint, á virði kvóta),
 - bætur vegna óvenjulegs taps og taps vegna náttúruhamfara á fastafjármunum sem notaðir eru í framleiðslu landbúnaðarvara (t.d. á dýrum og búnaði) (sbr. liði 2.045 og 3.067),
 - styrkir til ungra bænda, sem eru að hefja búskap, til annars en fjármögnunar á kaupum á eignum,
 - styrkir vegna lækkunar á virði eigna eða til skuldalækkunar.
- 3.097. Aðrar fjármagnstilfærslur eru færðar þegar greiðslan fellur í gjalddaga (og, þegar um er að ræða tilfærslur í friðu, þegar eigendaskipti verða á eigninni eða þegar skuldareigandi dregur skuldina til baka).

H. FJÁRMUNANOTKUN

(sbr. ESA-‘95, lið 6.02 til 6.05)

- 3.098. Fyrirsjáanlegt slit og úrelding fastafjármuna á reikningsskilatímabilinu eru útgjöld sem eru innifalin svo framarlega sem ekki sé keypt ný fjárfestingarvara í staðinn. Slitið og úreldingin eru mæld sem fjármunanotkun. Notkun fastafjármuna er felld undir „notkun“ í framleiðslureikningnum og því unnt að dreifa útgjöldum til fjármunamyndunar á allt notkunartímabilið.
- 3.099. Ef nýtingartími framleiðsluþáttanna er lengri en eitt ár er fjármunanotkunin þeir fastafjármunir sem notaðir eru í framleiðsluferlinu á reikningsskilatímabilinu sem afleiðing af eðlilegu sliti og fyrirsjáanlegri úreldingu ⁽¹⁾ Ef nýtingartími framleiðsluþáttanna er á hinn bóginn styttri en eitt ár er slitið skráð sem aðfanganotkun.

⁽¹⁾ Að meðtalinni fjárhæð, sem lögð er fyrir, vegna tjóns á fastafjármunum af völdum óhappa og unnt er að fá váttryggingu gegn. Færð fjárhæð, sem lögð er fyrir, er virði hreins iðgjalds sem greitt er fyrir váttryggingu á fastafjármunum.

- 3.100. Reikna þarf fjármunanotkun fyrir alla fastafjármuni (þ.e. afurðir) (þótt nokkurs sveigjanleika sé þörf í sérstökum tilvikum, sbr. lið 3.105). Undir þetta falla efnislegir og óefnislegir fastafjármunir, umtalsverðar umbætur á eignum sem ekki eru framleiddar og kostnaður við yfirfærslu eignarhalds. Fjármunanotkun er hvorki reiknuð vegna birgða, hálfunninna vara né eigna sem ekki eru framleiddar, s.s. lands, nýtanlegra jarðlaga og einkaleyfisvarðra eigna.
- 3.101. Fjármunanotkun er einungis einn þáttur í breytingum á virði eigna (ásamt vergri fjármunamyndun, öðrum magnbreytingum og geymsluhagnaði á nafnvirði (að fráðregnu geymslutapi), sbr. lið 2.134). Fjármunanotkun felur umfram allt ekki í sér aðrar breytingar á magni eigna (aðrar en þær sem stafa af vergri fjármunamyndun):
- óvenjulegt tap eða tap vegna stóráfalla (jarðskjálfta, styrjalda, þurrka, farsóttar o.s.frv.),
 - ófyrirsjáanleg úrelding, sem er mismunurinn á fjárhæðinni, sem lögð var fyrir vegna fjármunanotkunar miðað við eðlilegt slit, og raunverulegu tapi og slysalegum atburðum sem valda meiri afskriftum en gert var ráð fyrir samkvæmt áætlaðri fjármunanotkun.
 - breytingar á flokkun fastafjármuna, þ.e. breytingar á notkun þeirra í efnahagslegu tilliti, t.d. þegar landi eða byggingum sem nýttar eru í landbúnaði er breytt til einkanota eða til annarra efnahagslegra nota.
- 3.102. Fjármunanotkun, sem aðgreina þarf frá afskriftum sem reiknaðar eru af skattalegum ástæðum og þeim sem eru birtar í reikningsskilum félaga, skal meta á grundvelli birgða fastafjármuna og líklegum (meðal)endingartíma þeirra vöruflokka sem um ræðir. Ef ekki liggja fyrir beinar upplýsingar um virði á birgðum fastafjármuna er mælt með að það sé reiknað með því að nota PIM-aðferðina um birgðir og að þær séu metnar á því kaupverði sem gildir á viðmiðunartímabilinu (þ.e. á endurnýjunarverði eignanna á viðmiðunarárinu, ekki á grundvelli uppsafnaðs virðis). Endurnýjunarverðið er metið út frá verðinu sem ábuendur þurfa að greiða á viðkomandi tímabili til að endurnýja fastafjármuni með nýjum fastafjármunum sem eru eins líkir þeim gömlu og kostur er. Nauðsynlegt er að nota þessa aðferð til að reikna hreint virði innlendrar afurðar á réttan hátt.
- 3.103. Fjármunanotkun er reiknuð með því að nota línulega afskriftaraðferð, þ.e. með því að deila virði viðkomandi fastafjármuna jafnt niður á allt tímabilið sem þeir eru notaðir á. Afskriftahlutfallið er skilgreint með formúlunni $100/n$ þar sem „n“ er líklegur endingartími viðkomandi flokks í árum („n“ getur verið breytilegt eftir löndum og tíma). Í sérstökum tilvikum er notuð rúmfræðileg afskriftaaðferð. Þar eð notað er gildandi endurnýjunarverð og fast hlutfall fjármunanotkunar er notkun fjármuna breytileg milli ára nema innkaupsverð haldist óbreytt allan eðlilegan endingartíma eignarinnar.
- 3.104. Fjármunanotkun vegna kostnaðar við yfirfærslu eignarhalds á framleiddum efnislegum og óefnislegum eignum skal reikna á grundvelli meðalendingartíma, sem samkvæmt venju er eitt ár.
- 3.105. Fjármunanotkun vegna búfjár svarar til áætlaðrar lækkunar á framleiðni búfjár, þegar það er nýtt til framleiðslu (á mjólk, ull o.s.frv.), en sú lækkun kemur fram í núvirði tekna sem unnt er að hafa af búfénu í framtíðinni. Þar sem virði framtíðartekna af dýrum í framleiðslu lækkar með tímanum verður að reikna fjármunanotkun af dýrunum. Þar sem framkvæmd útreikninga á fjármunanotkun vegna þess háttar eignar er vandkvæðum bundin var þó ákveðið að ekki skuli reikna fjármunanotkun vegna búfjár í framleiðslu. Eftirfarandi atriði voru höfð til hliðsjónar þegar ákveðið var að undanskilja dýr frá þessum útreikningum:
- afskriftir m.t.t. framleiðni og efnahagslegs virðis tengjast aldri en þær eru ekki beint, reglubundið og samfellt fall af honum eins og annars á við um eðlilegar afskriftir,
 - þegar dýr eru tekin út úr hjörð í framleiðslu getur það stafað af efnahagsumhverfinu (breytingum á verði, sem fæst fyrir sláturdýr, og á verði á fódurvörum o.s.frv.).

- 3.106. Þótt þessi atriði hindri ekki útreikninga á fjármunanothun vegna búfjár gera þau slíka útreikninga afar flókna vegna þess hversu erfitt er að skilgreina á viðeigandi hátt meðallíftíma og hlutfall fjármunanothunar. Annars væri erfitt að tryggja samræmi milli áætlaðra og raunverulegra meðalafskrifta á dýrum. Með þessari aðferð er einnig tryggt samræmi milli hagreiðninga landbúnaðarins og ESA-‘95 (sbr. ESA-‘95, lið 6.03) annars vegar og rekstrarhagfræðilegs reikningshalds í búreiðningakerfinu hins vegar og sneitt er hjá því að greina á milli búfjár sem hefur einkenni fastafjármuna og búfjár sem hefur einkenni birgða.

IV. NOTKUN VINNUAFLS Í LANDBÚNAÐI

- 4.01. Atvinna í landbúnaði tekur til vinnu allra einstaklinga — bæði launamanna og sjálfstætt starfandi einstaklinga — sem leggja fram launaða og ólaunaða vinnu til innlendra eininga þar sem fram fer starfsemi (landbúnaðarstarfsemi og óaðskiljanlega aukastarfsemi sem fellur ekki undir landbúnað) sem er einkennandi fyrir landbúnaðinn í hagreiðningum landbúnaðarins.

Allir einstaklingar á eftirlaunaaldri, sem starfa áfram á bújörðinni, teljast vinna landbúnaðarstörf.

Einstaklingar sem ekki hafa lokið skyldunámi eru ekki taldir með.

- 4.02. Starfsmenn eru skilgreindir sem allir þeir einstaklingar sem vinna, samkvæmt samningi, fyrir aðra innlenda einingu hagkerfisins (sem er landbúnaðareining) og fá endurgjald (sem er færð sem laun og launatengd gjöld, sbr. C-hluta III. kafla). Notkun vinnuafls starfsmanna er nefnd notkun launaðs vinnuafls. Samkvæmt venju er vinna starfsmanna utan fjölskyldu ábúanda flokkuð sem notkun launaðs vinnuafls. Þegar landbúnaðareining er skipulögð sem venjulegt félag (sbr. lið 5.09) er notkun alls vinnuafls flokkuð sem notkun launaðs vinnuafls.
- 4.03. Sjálfstætt starfandi einstaklingar eru skilgreindir sem einstaklingar sem eru einkaeigendur eða meðeigendur félaga sem þeir vinna í og eru án réttarstöðu lögaðila. Notkun vinnuafls sjálfstætt starfandi einstaklinga er nefnd notkun ólaunaðs vinnuafls. Aðilar í fjölskyldu ábúanda, sem ekki fá endurgjald sem er fyrirfram skilgreint og útreiknað í samræmi við þá vinnu sem þeir inna af hendi, eru flokkaðir sem sjálfstætt starfandi einstaklingar.
- 4.04. Þegar um er að ræða sérstök félög (sbr. B-hluta V. kafla) er farið með notkun vinnuafls starfsmanna á sama hátt og í fyrirtæki sem er ekki lögaðili (einstaklingsfyrirtæki). Framkvæmdastjórnar/hluthafar eiga hlutdeild í einyrkjatekjum einingarinnar (notkun ólaunaðs vinnuafls) en starfsmenn þeirra fá greiðslu (notkun launaðs vinnuafls).
- 4.05. Heildarstundafjöldi, sem er unninn, felur í sér heildarfjölda vinnustunda sem starfsmaður eða sjálfstætt starfandi einstaklingur vinnur fyrir innlendar landbúnaðareiningar á reikningsskilatímabilinu.
- 4.06. Lýsingu á því hvað felst og felst ekki í heildarfjölda vinnustunda er að finna í ESA-‘95 (liðum 11.27 og 11.28). Heildarfjöldi vinnustunda tekur ekki til starfs fyrir einkaheimili ábúanda eða bústjóra.
- 4.07. Ársverk er skilgreint sem jafngildi fullrar vinnu (sem svarar til fjölda jafngildra, fullra starfa), þ.e. heildarfjöldi vinnustunda deilt með meðalfjölda vinnustunda í fullu starfi á efnahagssvæðinu.
- 4.08. Vinna eins einstaklings getur ekki verið meira en eitt ársverk. Þetta á við þótt einstaklingur vinni í landbúnaðarstarfsemi lengur en þann fjölda stunda sem telst vera fullt starf.
- 4.09. Notkun vinnuafls einstaklinga í landbúnaði, sem ekki vinna fulla vinnu á bújörðum, er reiknað sem hlutfall þess fjölda vinnustunda sem eru raunverulega unnar (á viku eða á ári) og fjölda stunda sem eru raunverulega unnar (á viku eða á ári) í fullu starfi.
- 4.10. Fjöldi stunda, sem er raunverulega unninn í fullu starfi, þarf ekki að vera sá sami fyrir alla flokka vinnuafls. Hugsanlegt er að fjöldi vinnustunda í fullu starfi sé meiri hjá þeim sem eru sjálfstætt starfandi en hjá þeim sem starfa hjá öðrum. Hámarksstundafjöldi, sem ber að vinna, er samningsbundinn hjá þeim síðarnefndu.

4.11. Fjöldi vinnustunda einstaklinga er ekki leiðréttur með stuðli vegna aldurs (þ.e. undir 16 ára aldri eða eldri en 65 ára) eða kyns. Jafnrétti verður að gilda. „Full vinna“ ákvarðast sem fjöldi vinnustunda en ekki sem mat á magni og/eða gæðum framleiðslu.

4.12. Ef ekki er ástæða til að nota aðrar heimildir skal fullt ársverk í landbúnaði byggjast á gildandi skilgreiningu í könnunum Bandalagsins á framleiðsluskipan á bújörðum sem sá lágmarksstundafjöldi sem gerð er krafa um í ákvæðum ráðningarsamninga í hverju landi fyrir sig. Ef stundafjöldi á ári er ekki tekinn fram í þessum ákvæðum skulu 1800 stundir teljast lágmarksfjöldi (225 átta stunda vinnudagar).

V. TEKJUVÍSAR Í LANDBÚNAÐI

5.01. Eitt höfuðmarkmið hagreiðinga landbúnaðarins er að mæla tekjur í landbúnaði og breytingar á þeim.

A. SKILGREINING Á TEKJUM OG STÖÐULIÐUM

5.02. Tekjur má skilgreina sem þá hámarksfjárhæð sem sá sem fær tekjurnar getur notað á tilteknu tímabili án þess að það rýri eignir hans að magni til. Einnig er unnt að skilgreina þær sem samtölu heildarnotkunar og breytingar á virði eigna á tilteknu tímabili, að öðru jöfnu, þar sem tekjur eru það sem hefði verið unnt að nota. Sá greinarmunur, sem gerður er á viðskiptareikningum og fjármagnsreikningnum í ESA-’95, gerir kleift að rannsaka hugsanlega hámarksnotkun með því að mæla notkun og sparnað í viðskiptareikningunum og breytinguna á virði eigna í fjármagnsreikningnum.

5.03. Fyrirkomulag reikningsskila (sbr. lið 1.43) í landbúnaði gerir það að verkum að unnt er að reikna þrjá stöðuliði sem nota má sem heildartekjur í landbúnaði, þ.e. hreint vinnsluvirði, hreinn rekstrarafgangur (hreinar einyrkjatekjur) og hreinar tekjur af atvinnurekstri. Tengslin milli þessara stöðuliða eru eftirfarandi:

Framleiðslureikningur		Reikningur yfir ráðstöfun vinnsluvirðis		Reikningur yfir tekjur af atvinnurekstri	
P.1	Framleiðsluvirði	B.1n	Hreint vinnsluvirði	B.2n B.3n	Hreinn rekstrarafgangur/hreinar einyrkjatekjur
P.2	– Aðfanganotkun	D.1	– Laun og launatengd gjöld	D.41	+ Mótteknir vextir (*)
K.1	– Fjármunanotkun	D.29	– Aðrir framleiðsluskattar	D.41	– Greiddir vextir
		D.39	+ Aðrir framleiðslustyrkir	D.45	– Greidd leiga
B.1n	= Hreint vinnsluvirði	B.2n B.3n	= Hreinn rekstrarafgangur/hreinar einyrkjatekjur	B.4n	= „Hreinar tekjur af atvinnurekstri“
D.29	– Aðrir framleiðsluskattar				
D.39	+ Aðrir framleiðslustyrkir				
	= Hreint vinnsluvirði á þáttaverði / þáttatekjur				

(*) Einungis mótteknir vextir landbúnaðareininga í félagaformi.

5.04. Hreint vinnsluvirði atvinnugreinarinnar er virðið sem myndast hjá öllum staðbundnum rekstrareiningum í landbúnaði að frádreginni fjármunanotkun. Að því gefnu að framleiðsla sé metin á grunnverði og aðföng séu metin á kaupverði eru framleiðslustyrkir að fráðregnum framleiðslusköttum innifaldir í vinnsluvirðinu.

Með hreinu vinnsluvirði á þáttaverði (skilgreint sem hreint vinnsluvirði á grunnverði að frádregnum öðrum framleiðslusköttum að viðbættum öðrum framleiðslustyrkjum) er mælt endurgjald fyrir alla framleiðsluþætti (land, fjármagn, vinnu) og má nefna „þáttatekjur“ þar sem það er allt virðið sem er myndað með einingu sem tekur þátt í framleiðslustarfsemi.

- 5.05. Með hreinum rekstrarafgangi er mældur afrakstur af landi, fjármagni og ólaunaðri vinnu. Það er staða reikningsins yfir ráðstöfun vinnsluvirðis sem sýnir skiptingu tekna milli framleiðsluþáttanna og opinbera geirans. Hreint vinnsluvirði og hreinn rekstrarafgangur eru reiknuð fyrir atvinnugreinarar.
- 5.06. Hreinar tekjur af atvinnurekstri, sem fást með því að leggja saman móttækna vexti landbúnaðareininga, sem eru skipulagðar sem félög, og hreinan rekstrarafgang og draga síðan frá leigu (þ.e. leigu vegna býlis og lands), mæla endurgjald vegna ólaunaðrar vinnu, endurgjald af landi eininganna og afrakstur af notkun fjármagns. Þær eru sambærilegar við hugtakið rekstrarhagnaður fyrir tekjuskatt og úthlutun arðs í reikningsskilum félaga. Þótt hreinar tekjur af atvinnurekstri séu ekki alltaf reiknaðar fyrir atvinnugreinarar má yfirleitt meta þær fyrir landbúnaðinn þar sem unnt er að ákvarða hluta vaxta og leigu sem er einvörðungu í tengslum við landbúnaðarstarfsemi (og aukastarfsemi sem ekki fellur undir landbúnað).
- 5.07. Þegar um er að ræða einn eiganda eru tekjur af atvinnurekstri annars vegar endurgjald fyrir þá vinnu sem ábúandi bújarðar hefur innt af hendi (og vinnu ólaunaðra einstaklinga í fjölskyldu hans) og hins vegar tekjur sem haldast innan fyrirtækisins án þess að unnt sé að aðgreina þessa tvo þætti (hugtakið „ábúandi“, eins og það er notað hér, tekur til allra einstaklinga sem reka einstaklingsfyrirtæki í þessari atvinnugrein). Þær eru því einyrkjatekjur. Eins og í öðrum atvinnugreinum eru þó framleiðslueiningar innan landbúnaðarins sem tilheyra annars konar einingum hagkerfisins: félögum og einstaklingsfyrirtækjum. Það er munur á tekjum af atvinnurekstri einstaklingsfyrirtækja og tekjum eininga sem eru skipulagðar sem félög. Í síðara tilvikinu er um að ræða „beinar“ tekjur af atvinnurekstri, þar sem þær taka ekki til launatekna (launa fyrir vinnu sem verður að skoðast sem launavinna þó að stjórnendur og hluthafar í félaginu inni hana af hendi).
- 5.08. Hafa verður í huga að tekjusamtölur, sem eru stöðuliðir í reikningsskilum atvinnugreinarinnar, sýna ekki heildartekjur eða ráðstöfunartekjur heimila, sem hafa atvinnu af landbúnaði, vegna þess að síðarnefndu tekjurnar geta „einnig falið í sér annars konar tekjur (tekjur af starfsemi sem ekki fellur undir landbúnað, ýmsar launatekjur, félagslegar bætur, tekjur af fasteignum) auk þess sem þær eru tekjur af landbúnaðarstörfum. Það má með öðrum orðum ekki telja tekjur í landbúnaði sem tekjur bænda. Enn fremur er þessi mæling á tekjum í tengslum við tekjur af landbúnaðarstarfsemi (jafnframt óaðskiljanlegri aukastarfsemi sem ekki fellur undir landbúnað) á tilteknu reikningsskilatímabili, jafnvel þótt tekjur af þeim fáið í sumum tilvikum ekki fyrr en síðar. Það er því ekki um að ræða þær tekjur sem í raun er tekið við á reikningsskilatímabilinu.

B. MEDFERÐ Á TEKJUM EINGA SEM ERU SKIPULAGÐAR Á FYRIRTÆKJAGRUNNI

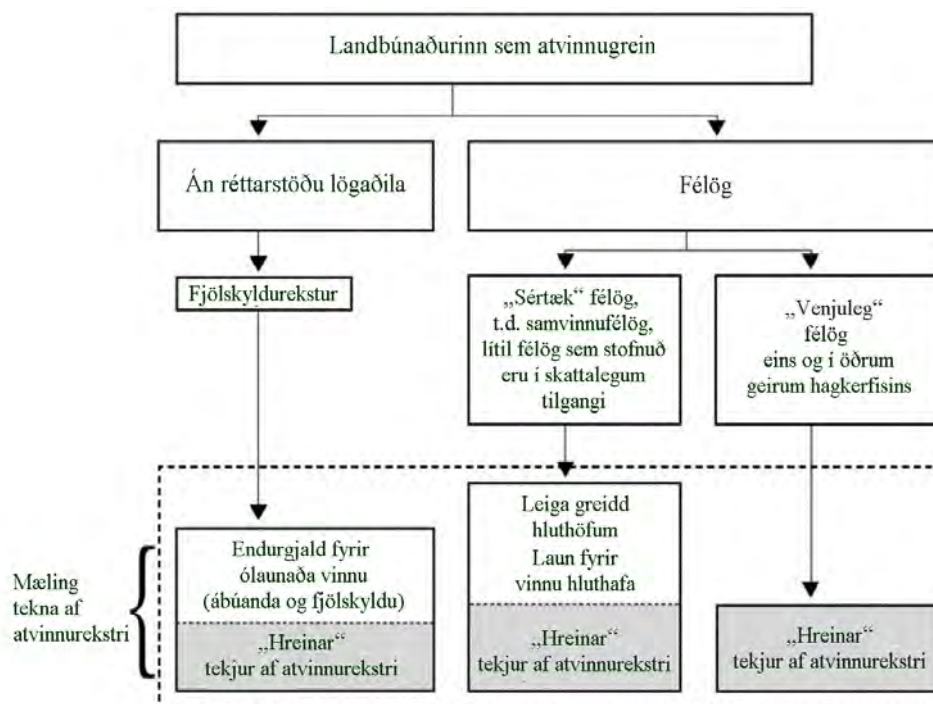
- 5.09. Einstaklingsfyrirtæki (eða fjölskyldurekstur) er algengasta form á landbúnaðareiningum í Evrópusambandinu. Nokkrar framleiðslueiningar í landbúnaði kunna þó að vera skipulagðar sem félög og geta þá ýmist verið hefðbundin félög (þ.e. skipulag þeirra líkist skipulagi félaga í öðrum geirum hagkerfisins) eða sértækari félög (t.d. þegar bændur stofna af skattalegum ástæðum sérstakt félag til að sjá um viðskiptahluta efnahagsstarfsemi sinnar eða þegar hópar bænda koma sér saman um samnýtingu lands og vinnuafis í ýmiss konar samvinnufélögum).
- 5.10. Hreinar tekjur af atvinnurekstri í landbúnaði eru því samsettar úr þremur eftirfarandi þáttum:

— „einyrkjatekjur“ einstaklingsfyrirtækja (án réttarstöðu lögaðila),

- „beinum“ (hreinum) tekjum af atvinnurekstri „hefðbundinna“ félaga,
- „einyrkjatekjum“ af atvinnurekstri félaga sem eru einkennandi fyrir landbúnaðinn.

Þessir þrír þættir eru settir fram í skipuritinu í lið 5.11.

- 5.11. Í „beinum“ tekjum af atvinnurekstri verður að undanskilja öll laun og launatengd gjöld ásamt allri leigu sem greidd er fyrir úthlutun hagnaðar. Í flestum félögum, sem eru einkennandi fyrir landbúnaðinn, er þó erfitt að aðgreina greiðslur til hluthafa fyrir land og notkun vinnuafis frá úthlutun hagnaðar. Því er mælt með að mælikvarði tekna af atvinnurekstri í landbúnaði skuli vera „einyrkjatekjur“ fyrir þessa gerð landbúnaðareiningar, þ.e. að í þeim sé falin endurgreiðsla til hluthafa, sem starfa í einingunni, fyrir vinnu þeirra og leigugreiðslur. Launa- og leigugreiðslur skulu því ekki dregnar frá við útreikning á tekjum af atvinnurekstri þegar um er að ræða félög af þessari gerð. Við útreikning á tekjum af atvinnurekstri eru þær þannig felldar undir flokk einstaklingsfyrirtækja. Á hinn bóginn skal, þegar um er að ræða „hefðbundin“ félög, gera skýran greinarmun á launum og úthlutun hagnaðar.

C. SKILGREINING Á TEKJUVÍSUM Í LANDBÚNAÐI

- 5.12. Lýsa má tekjuvísunum þremur í landbúnaði á eftirfarandi hátt:

- A-vísir: vísitala raunþáttatekna í landbúnaði á ársverk

Þessi mælikvarði svarar til raunverulegs, hreins vinnsluvirðis á þáttaverði í landbúnaði á heildarársverk⁽¹⁾.

- B-vísir: vísitala hreinna rauntekna af atvinnurekstri á ólaunað ársverk

Þessi vísir sýnir breytingar í tíma á hreinum tekjum af atvinnurekstri á ólaunað ársverk. Ef hann er umreiknaður yfir í vísitölu fyrir hvert aðildarríki veitir hann upplýsingar um þróun fremur en tekjustig

⁽¹⁾ Ef tekið er tillit til hlutastarfa og árstíðabundinna starfa er atvinna í landbúnaði eða breyting á henni mæld í ársverkum (sjá nánar IV. kafla). Gerður er greinarmunur á ólaunuðum og launuðum ársverkum sem í sameiningu eru heildarársverk.

Hann kemur að mestu gagni í löndum þar sem landbúnaðurinn er skipulagður sem einstaklingsfyrirtæki. B-vísirinn er á hinn bóginn ofmetinn í samanburði við tekjuuppbyggingu sem byggist á einstaklingsfyrirtækjum þegar tekið er tillit til „venjulegra“ félaga þar sem tekjur af atvinnurekstri eru einvörðungu launuð vinna. Þessi annmarki getur komið í veg fyrir tekjusananburð milli aðildarríkja ef vægi „venjulegra“ fyrirtækja er mjög mismunandi.

— C-vísir: hreinar tekjur af atvinnurekstri í landbúnaði

Þessi tekjusamtala er sett fram sem algildi⁽¹⁾ (eða sem raungildisvísitölu). Hana má nota til að bera saman tekjur landbúnaðarins eftir aðildarríkjum á mismunandi tíma.

D. SAMSAFN TEKJUVÍSA FYRIR EVRÓPUSAMBANDIÐ

- 5.13. Unnt er að reikna vísitölur og breytingahlutföll fyrir Evrópusambandið í heild annaðhvort sem vegin meðaltöl vísitalna í hverju landi eða breytingahlutfalla eða beint á grundvelli samsafna ESB sem fást með því að umreikna þjóðhagsgögn yfir í evrur eða kaupmáttarstaðla (PPS). Í báðum tilvikum þarf að velja grunnár: annaðhvort árið sem miðað er við þegar ákvarðaður er hlutur hvers lands í útreikningi á meðaltölum Bandalagsins eða viðmiðunarár gengis í útreikningi á samtölum.
- 5.14. Notaðar eru að aðeins mismunandi aðferðir og mismunandi grunnár eftir því hvort útreikningarnir eru til greiningar á skammtímaþróun (breytingar á árinu n borið saman við árið $n - 1$) eða langtímaþróun (yfirleitt frá árinu 1980 til ársins n).
- 5.15. Til greiningar á skammtímaþróun eru breytingar á nafntekjuvísu eða rauntekjuvísu í Evrópusambandinu á árinu n í samanburði við árið $n - 1$ reiknaðar sem vegin meðaltöl samsvarandi reiknaðrar breytingar í aðildarríkjunum miðað við vægisstuðla sem eru reiknaðir á grundvelli samandreginna tekna fyrir árið $n - 1$ og umreiknaðar yfir í evrur á gengi ársins $n - 1$. Þessir stuðlar eiga að sjálfsgöðu sérstaklega við hverjar samandregnar tekjur. Aðferðin sem byggist á árinu $n - 1$ virðist eiga best við fyrir skammtímagreiningu og er sú aðferð sem er í mestu samræmi við þá aðferð sem einstök aðildarríki nota.
- 5.16. Til greiningar á langtímaþróun eru vísitölur og vegin breyting á tekjuvísu fyrir Evrópusambandið reiknuð á grundvelli samtalna ESB sem tilgreindar eru í evrum á föstu gengi ársins 1995. Fyrir virði, sem sett eru fram sem raungildi (þ.e. eftir að áhrifin af meðalverðhækkun hafa verið dregin frá), miðast staðvirðarnir, sem notaðir eru, einnig við 1995 = 100. Þessi aðferð, að miða við árið 1995, virðist henta best til að lýsa og greina þróun alls tímabilsins frá 1980 til ársins n .

E. STAÐVIRÐING TEKJUVÍSA

- 5.17. Fyrir hvert aðildarríki fæst raunvirði vísitalna og breytinga á tekjuvísu með því að staðvirða viðkomandi nafngögn með afleiddri verðvísitölu þjóðarframleiðslu.
- 5.18. Mikilvægir þættir, s.s. áreiðanleiki og sambærileiki, styðja notkun þessa staðvirðis. Afleidd verðvísitala þjóðarframleiðslu er almennur verðlagsvísir fyrir allar vörur, afurðir og þjónustu í hagkerfinu í heild. Neysluvísitalan kemur einnig til álita sem staðvirði. Ólíkt verðvísitölu þjóðarframleiðslu er með henni tekið jafnt og beint tillit til áhrifa utanríkisverslunar og þannig endurspeglar hún fljótar og skýrar allar breytingar á innflutningsverði (t.d. hreyfingar á orkuverði). Engu að síður var ákveðið, til að tryggja samanburðarhæfi við aðrar hagtölur sem Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna hefur safnað, að taka ekki upp nýjan staðvirði.

⁽¹⁾ Þessi tekjumæling svarar, að því er varðar einstaklingsfyrirtæki, til hugtaksins „hreinar tekjur af landbúnaðarstarfsemi fjölskyldu“ hér að framan.

- 5.19. Raunvirði tekjuasamtalna í Evrópusambandinu í heild fæst með því að staðvirða það nafnvirði (á gildandi verði) sem fært er í aðildarríkjunum með hliðsjón af afleiðdrar verðvísitölu vergrar landsframleiðslu viðkomandi aðildarríkis og umreikna það síðan yfir í evrur (á gengi ársins 1995 fyrir greiningu til langs tíma og á gengi ársins $n - 1$ fyrir greiningu á skammtímaþróun, eins og sýnt er hér að framan). Niðurstöðurnar eru þannig lagðar saman til að fá fram raunvirðið í Evrópusambandinu. Það er á grundvelli raunvirðis þessara samtalna sem vísitölurnar og framvinda breytinganna í Evrópusambandinu eru reiknuð sem veldur því að aldrei er notaður sérstakur „ESB-staðvirðir“.

VI. MAT Í HAGREIKNINGUM LANDBÚNAÐARINS Á FÖSTU VERÐLAGI

A. VERÐ- OG MAGNMÆLINGAR

(sbr. 10. kafla í ESA-’95)

- 6.01. Þegar skoðað er hvernig virði breytist í efnahagslegri greiningu er gagnlegt að greina á milli þeirra virðisbreytinga sem stafa af breytingum á magni og þeim sem stafa af breytingum á verði. Í ESA-’95 (lið 10.15 til 10.23) er skýrt tekið fram að í verðþættinum skuli einungis vera breytingar í tengslum við verð og að allar aðrar breytingar skuli teljast til magnþáttarins. Af þeim sökum þarf að hafa hliðsjón af mismun á gæðum afurða (efnislegum eiginleikum, gerð útsölastaða o.s.frv.) sem magnbreytingum en ekki verðbreytingum.
- 6.02. Til eru nokkur afbrigði af mörgum vörum og þjónustu sem eru mismunandi að gæðum. Í ESA-’95 eru skilgreindir nokkrir þættir sem valda gæðamun en þeir þættir sem skipta mestu máli fyrir hagreiðningu landbúnaðarins tengjast efnislegum eiginleikum. Með þessu er viðurkennt að innan skilgreiningar á tiltekinni afurð geti rúmast efnislegur munur sem felur í sér að einingar afurðanna (t.d. eitt tonn) séu ekki eins í efnahagslegum skilningi. Dæmi um þetta eru tvö tonn af korni sem seld eru tvö ár í röð. Á fyrra árinu eru gæði alls kornsins þannig að það er hæft til mölunar, á síðara árinu er minna en helmingurinn hæfur til mölunar, afgangurinn er seldur í fóður. Þetta þýðir að meðalgæði kornsins hafa rýrnað. Hinn gæðamunurinn, sem skiptir máli í hagreiðningum landbúnaðarins, stafar af sölu afurðar á mismunandi verði inn á tvo ólíka markaði, þ.e. á heimamarkað og á erlendan markað, til iðnaðarnota og sölu til neytenda (sbr. ESA-’95, lið 10.15 til 10.18).
- 6.03. Í magn- og verðvísunum, sem notaðir eru við söfnun gagna á föstu verði, verður að taka tillit til breytinga á gæðum. Það er því mælt með því að gætt sé eins mikillar nákvæmni við vinnuna og frekast er unnt til að frumafurðirnar séu eins einsleitar og kostur er. Ef frumafurðirnar eru fullkomlega einsleitar er unnt að meta breytingar á umfangi á grundvelli breytinga í magni.
- 6.04. Tölfræðilegar upplýsingar eru þó oft því aðeins fyrirbyggjandi að um sé að ræða stór samsöfn og snerta því í strangasta skilningi ekki lengur einsleitar afurðir. Í ESA-’95 (lið 10.32) er tilgreint að í því tilvikum sé best að staðvirða virðið fyrir yfirstandandi ár með viðeigandi verðvísitölu til að meta breytingar á umfangi
- 6.05. Sú sundurliðun í notkun vísitölunnar, sem telst vera frumvísitala (afurðin sem verið er að rannsaka telst því vera einsleit), nefnist frumstig samsafns. Í hagreiðningum landbúnaðarins svarar frumstig samsafns a.m.k. til mestrar sundurliðunar í flokkunarkerfinu í gagnaflutningatöflunni. Meiri sundurliðun er þó æskileg við samantekt á verðvísitölum.
- 6.06. Fyrir hverja samtölu vara og þjónustu, sem fram kemur í reikningunum, þarf að setja upp mælingar á verði og magni þannig að

$$\text{virðisvísitala} = \text{verðvísitala} \times \text{magnvísitala}$$

Það merkir að hver einasta breyting á virði tiltekins streymis skuli annaðhvort teljast til verðbreytingar eða breytingar á umfangi nema um sé að ræða sambland af hvoru tveggja (sbr. ESA-’95, lið 10.13).

- 6.07. Kerfisbundin sundurliðun á breytingum á núvirði í þættina „verðbreytingar“ og „magnbreytingar“ er einförðungu á streymi vegna viðskipta með vörur og þjónustu og á þáttum sem snerta mat á þess háttar viðskiptum (framleiðsluvirði, aðfanganotkun, fjármunanotkun, vergt vinnsluvirði, verg fjármunamyndun, birgðabreytingar, framleiðsluskattar og -styrkir).

B. MEGINREGLUR OG AÐFERÐIR VIÐ SAMANTEKT HAGREIKNINGA LANDBÚNAÐARINS Á FÖSTU VERÐLAGI

1. **Val á vísitöluformúlu**

6.08. Í ESA-’95 (10.62) er mælt með að notaðar séu Fischer-vísitölur. Þessum vísitölum fylgja þó tilteknir ókostir m.a. að þær eru ekki samlagningarhæfar og að þær krefjast verulegs magns grunnagna. Af þeim sökum er samþykkt í ESA-’95 að notaðar séu Laspeyres-magnvísitölur og Paasche-verðvísitölur.

6.09. Breytingar á magni í hagreiðningum landbúnaðarins eru, í samræmi við ráðleggingar ESA-’95, mældar með því að nota Laspeyres-vísitölur og verðbreytingar eru mældar með því að nota Paasche-vísitölur.

Laspeyres-magnvísitala:

$$L(q) = \frac{\sum p_0 q_n}{\sum p_0 q_0} = \frac{\sum p_0 q_0 \frac{q_n}{q_0}}{\sum p_0 q_0} = \frac{\sum V_0 \frac{q_n}{q_0}}{\sum V_0}$$

Paasche-verðvísitala:

$$P(p) = \frac{\sum q_n p_n}{\sum q_n p_0} = \frac{\sum p_0 q_n \frac{p_n}{p_0}}{\sum p_0 q_n}$$

Fyrir hverja frumafurð er:

- p_0 : verðið sem fært er á grunnárinu 0,
- p_n : verðið sem fært er á árinu n ,
- q_0 : magnið sem fært er á grunnárinu 0,
- q_n : magnið sem fært er á árinu n ,
- V_0 : virðið sem fært er á grunnárinu 0: ($V_0 = p_0 q_0$).

2. **Grunnár**

6.10. Magnbreytingar eru mældar með því að nota Laspeyres-vísitölur. Breytingar á magni í frumröð eru þess vegna vegnar með virði grunnársins. Verðbreytingar eru mældar með því að nota Paasche-vísitölur. Breytingar á verði þáttaraðar eru þess vegna vegnar með virði yfirstandandi árs á verði grunnársins.

6.11. Grunnárið er ár verðsins sem er notað til að ákveða vogtölur.

6.12. Nákvæmasta leiðin til að mæla breytingar á magni frá einu ári til annars er að nota það fyrirliggjandi grunnár sem er nýjast. Með þessari aðferð er tryggt að vogtölur séu tiltölulega dagréttar og komist er hjá vandamálum í tengslum við vægi afurða sem ekki eru lengur framleiddar og nýrra afurða sem hafa komið fram. Af þessari ástæðu eru í hagreiðningum landbúnaðarins mældar breytingar á magni með því að nota vogtölur frá næstliðnu ári.

3. **Framsetning á röðum í tengslum við viðmiðunarár**

6.13. Árið sem notað er til að leggja fram og birta gögn á föstu verðlagi kann að vera annað en grunnárið. Það er nefnt viðmiðunarár. Í vísitöluröð er viðmiðunarárið það ár sem hefur virðið 100.

6.14. Röð magnvísitalna á verði viðmiðunarársins fást með því að keðjutengja vísitölur sem reiknaðar eru á verði næstliðins árs (sbr. ESA-’95, lið 10.64).

6.15. Mikilvægt er að breyting á viðmiðunarárinu hafi ekki áhrif á magnbreytingar m.t.t. næstliðins árs. Af þessum sökum eru gögn í hagreiðningum landbúnaðarins sett fram með tilvísun í fast viðmiðunarár með því að reikna hverja einstaka breytni fyrir sig gagnvart viðmiðunarárinu, án tillits til þess hvort þær eru samandregnar vísitölur eða frumvísitölur.

6.16. Dæmi:

Um er að ræða tvær einsleitar frumafurðir, A og B. Eftirfarandi röð byggist á verðuppbýggingu næstliðins árs:

Magn- og verðvísitölur fyrir heildina (A+B) eru háðar vog hvorrar afurðar, A og B.

	90P90	90-91 magnvísit ala	91P90	90-91 verðvísita la	91P91	91-92 magnvísit ala	92P91	92-91 verðvísit ala	92P92
A	100	105,0	105	110,0	115	102,0	117	108,0	126
B	300	110,0	330	95,0	314	90,0	283	105,0	297
Samtals	400	108,8	435	98,6	429	93,2	400	105,8	423

Ef þessar raðir eru settar fram í tengslum við fast viðmiðunarár (t.d. 1990) er eina leiðin til að halda sömu $n/n - 1$ magnvísitölunum að keðjutengja vísitölurnar hverja um sig. Þá fæst eftirfarandi röð (grunnurinn er 100 á árinu 1990):

	1990	1991	1992
A	100	105,0	107,1
B	100	110,0	99,0
Samtals	100	108,8	101,4

(101,4 = 108,8*93,2/100)

Gildin á föstu verðlagi, sem eru sett fram miðað við viðmiðunarárið 1990, eru:

	1990	1991	1992
A	100	105,0	107,1
B	300	330	297,0
Samtals	400	435	405,6

(405,6 = 400*101,4/100)

Afleiðingin er sú að reikningurinn er ekki lengur samlagningarhæfur. Með því að leggja saman virðin á föstu verðlagi á A og B fæst eftirfarandi röð:

	1990	1991	1992
A + B	400	435	404,1

Að undanskildu árinu á eftir viðmiðunarárinu er raðir sem hafa verið reiknaðar gagnvart viðmiðunarárinu ekki samlagningarhæfar.

- 6.17. Samkvæmt ESA-’95 (lið 10.67) eru gögn á föstu verðlagi sem ekki eru samlagningarhæf birt án nokkurrar leiðréttingar⁽¹⁾. Þessi aðferð er einnig notuð í hagreikningum landbúnaðarins. Það þarf þó að skýra út fyrir notendum að töflurnar eru ekki samlagningarhæfar.

4. Útreikningur á vinnsluvirði á föstu verðlagi

- 6.18. Vinnsluvirðið er stöðuliðurinn í framleiðslureikningnum. Ekki er unnt að skipta vinnsluvirðinu sem slíku beint upp í verðþátt og magnþátt. Réttu aðferðin, fræðilega séð, við að reikna vinnsluvirðið á föstu verðlagi er „tvöföld staðvirðing“ (sbr. ESA-’95, lið 10.27 – 10.28).

⁽¹⁾ Það útilokar ekki að um geti verið að ræða aðstæður þar sem sá sem tekur saman upplýsingarnar geti talið æskilegt að útiloka misræmi til að bæta heildarsamræmi gagnanna.

- 6.19. Vergt vinnsluvirði, sem sett er fram á verði næstliðins árs, er þess vegna skilgreint sem mismunurinn á framleiðslu, sem mæld er á verði næstliðins árs, og aðfanganotkun, sem er mæld á verði næstliðins árs. Hreint vinnsluvirði á verði næstliðins árs er skilgreint sem mismunurinn á vergu vinnsluvirði á verði næstliðins árs og fjármunanotkunar á verði næstliðins árs. Vinnsluvirði á verði fasts viðmiðunarárs fæst með því að reikna á ný miðað við viðmiðunarár.

- 6.20. *Dæmi:*

Röð núvirðisgilda og virðis á verði næstliðins árs (magn) vegna framleiðslu og aðfanganotkunar fer hér á eftir:

	95P95	96P95	96P96	97P96	97P97
Framleiðsla	150	160	170	180	200
Aðfanganotkun	40	30	35	40	45

Þegar vinnsluvirðið er gert upp í magni er magn aðfanganotkunar dregið frá framleiðslumagninu. Þá fæst eftirfarandi röð:

	95P95	96P95	96P96	97P96	97P97
Vergt vinnsluvirði	110	130	135	140	155

Á þennan hátt fást eftirfarandi magnvísitölur á verði næstliðins árs:

	1996	1997
Vergt vinnsluvirði	118,2	103,7

($118,2 = 130/110 \cdot 100$) ($103,7 = 140/135 \cdot 100$)

Vergt vinnsluvirði ársins n á verði ársins 1995 fæst með því að margfalda núvirði ársins 1995 með keðjutengdri magnvísitölu.

$$VV\ 96\ (\text{á verði ársins } 1995) = 110 \cdot 1,182 = 130$$

$$VV\ 97\ (\text{á verði ársins } 1996) = 110 \cdot 1,182 = 1.037$$

5. Sundurliðun skatta og vörutengdra styrkja í magn- og verðþætti

- 6.21. Við sundurliðun mats á grunnverði í magn- og verðþætti er gert ráð fyrir því að þessi sundurliðun taki einnig til vörutengdra skatta og styrkja. Í hagreikningum landbúnaðarins er valið eftirfarandi:

- 6.22. Magnvísitala vörutengds styrks (eða skatts) er eins og magnvísitala framleiðslu á verði til framleiðanda. Í því tilviki er magnvísitala framleiðslunnar eins hvort sem hún er sett fram á verði til framleiðanda eða á grunnverði.

- 6.23. Þessi lausn hefur annan kost: Magnvísitalan er óháð aðferðinni sem er notuð við matið. Af þeim sökum er túlkun á verð- og magnvísitölunum á grunnverði einföld: Ef um er að ræða algerlega einsleita frumafurð er magnvísitalan á föstu verði (volume index) nákvæmlega eins og magnvísitala; breytingar á meðalgrunnverði koma fram í verðvísitölunni.

- 6.24. *Dæmi:*

Framleiðsluvirði tiltekinnar afurðar á verði til framleiðanda á árinu n er 1000, framleiðsluvirði á árinu n + 1 er 900. Magnvísitala framleiðslunnar er 102.

Þessi afurð fær styrk. Virði styrksins á árinu n er 100; virði styrksins á árinu n + 1 er 150.

Sundurliðun styrksins eftir magni/verði er eins og hér segir:

	Gildi n	n+1/n magn- vísitala	Magn n+1	n+1/n verð- vísitala	Verð n+1
Framleiðsla á verði til framleiðanda	1000	102,0	1020	88,2	900
Vörutengdur styrkur	100	102,0	102	147,0	150
Framleiðsla á grunnverði	1100	102,0	1122	93,6	1050

Magnvísitala styrksins er eins og magnvísitala framleiðslu á verði til framleiðanda.

II. VIDAUKI

SENDINGARÁÆTLUN FYRIR GÖGN VEGNA HAGREIKNINGA LANDBÚNAÐARINS

Fyrir hvern framleiðslulið (líð 01 til 18, þ.m.t. undirlíðir) skal senda virði á grunnverði ásamt þáttum þess (virði á verði til framleiðanda, vörutengda styrki og vörutengda skatta).

Gögnin fyrir framleiðslureikning og fyrir verga fjármunamyndun þarf að senda bæði á núvirði og föstu verðlagi.

Öll virði skulu sett fram í milljónum eininga innlands gjaldmiðils. Notkun vinnuafis skal sett fram í 1000 ársverkum.

1. Framleiðslureikningur

Liður	Skrá yfir breytur	Sending varðandi viðmiðunarár n		
		Nóvember ár n (áætlun)	Janúar ár n+1 (áætlun)	September ár n+1
01	Korn (þ.m.t. fræ)	X	X	X
01.1	Hveiti og speldi	X	X	X
01.1/1	Brauðhveiti og speldi	—	—	X
01.1/2	Harðhveiti	—	—	X
01.2	Rúgur og meslín	X	X	X
01.3	Bygg	X	X	X
01.4	Hafra- og sumarkornsblöndur	X	X	X
01.5	Maískorn	X	X	X
01.6	Hrísgrjón	X	X	X
01.7	Annað korn	X	X	X
02	Iðnaðarplöntur	X	X	X
02.1	Oliufræ og oliurík aldin (þ.m.t. fræ)	X	X	X
02.1/1	Repjufræ og fræ akurfrækáls	—	—	X
02.1/2	Sólfífill	—	—	X
02.1/3	Soja	—	—	X
02.1/4	Aðrar oliuríkar afurðir	—	—	X
02.2	Prótínjurtir (þ.m.t. fræ)	X	X	X
02.3	Hrátóbak	X	X	X
02.4	Sykurrófur	X	X	X
02.5	Aðrar iðnaðarplöntur	X	X	X
02.5/1	Trefjajurtir	—	—	X
02.5/2	Humall	—	—	X
02.5/3	Aðrar iðnaðarplöntur: annað	—	—	X

Liður	Skrá yfir breytur	Sending varðandi viðmiðunarár n		
		Nóvember ár n (áætlun)	Janúar ár n+1 (áætlun)	September ár n+1
03	Fóðurlurtir	X	X	X
03.1	Fóðurmaís	—	—	X
03.2	Rótarávextir til fóðurs (þ.m.t. fóðurrófur)	—	—	X
03.3	Aðrar fóðurlurtir	—	—	X
04	Grænmetis og afurðir garðyrkju	X	X	X
04.1	Ferskt grænmeti	X	X	X
04.1/1	Blómkál	—	—	X
04.1/2	Tómatar	—	—	X
04.1/3	Annað ferskt grænmeti	—	—	X
04.2	Blómjurtir og aðrar plöntur	X	X	X
04.2/1	Gróðrarstöðvarplöntur	—	—	X
04.2/2	Skrautjurtir og blómjurtir (þ.m.t. jólatré)	—	—	X
04.2/3	Plantekrur	—	—	X
05	Kartöflur (þ.m.t. útsæði)	X	X	X
06	Ávextir	X	X	X
06.1	Ferskir ávextir	X	X	X
06.1/1	Matarepli	—	—	X
06.1/2	Matarperur	—	—	X
06.1/3	Ferskjur	—	—	X
06.1/4	Aðrir ferskir ávextir	—	—	X
06.2	Sítrusávextir	X	X	X
06.2/1	Appelsínur	—	—	X
06.2/2	Mandarínur	—	—	X
06.2/3	Sítrónur	—	—	X
06.2/4	Aðrir sítrusávextir	—	—	X
06.3	Hítabeltisávextir	X	X	X
06.4	Vínþrúgur	X	X	X
06.4/1	Þrúgur til átu	—	—	X
06.4/2	Aðrar vínþrúgur	—	—	X
06.5	Ólífur	X	X	X
06.5/1	Ólífur til átu	—	—	X
06.5/2	Aðrar ólífur	—	—	X

Liður	Skrá yfir breytur	Sending varðandi viðmiðunarár n		
		Nóvember ár n (áætlun)	Janúar ár n+1 (áætlun)	September ár n+1
07	Vín	X	X	X
07.1	Borðvín	—	—	X
07.2	Gæðavín	—	—	X
08	Ólífúolía	X	X	X
09	Aðrar afurðir nytjaplantna	X	X	X
09.1	Plöntuefni sem eru aðallega notuð til fléttunar	—	—	X
09.2	Fræ	—	—	X
09.3	Aðrar afurðir nytjaplantna: annað	—	—	X
10	Framleiðsla nytjaplantna (01 til 09)	X	X	X
11	Dýr	X	X	X
11.1	Nautgripir	X	X	X
11.2	Svín	X	X	X
11.3	Dýr af hestaætt	X	X	X
11.4	Sauðfê og geitur:	X	X	X
11.5	Alifuglar	X	X	X
11.6	Önnur dýr	X	X	X
12	Dýraafurðir	X	X	X
12.1	Mjólk	X	X	X
12.2	Egg	X	X	X
12.3	Aðrar dýraafurðir	X	X	X
12.3/1	Hráull	—	—	X
12.3/2	Púpuhýði silkiorma	—	—	X
12.3/3	Aðrar dýraafurðir: annað	—	—	X
13	Dýraframleiðsla (11+12)	X	X	X
14	Framleiðsla landbúnaðarvara (10+13)	X	X	X
15	Framleiðsla landbúnaðarþjónustu	X	X	X
15.1	Landbúnaðarþjónusta	—	—	X
15.2	Leiga mjólkurkvóta	—	—	X

Liður	Skrá yfir breytur	Sending varðandi viðmiðunarár n		
		Nóvember ár n (áætlun)	Janúar ár n+1 (áætlun)	September ár n+1
16	Landbúnaðarframleiðsla (14+15)	X	X	X
17	Aukastarfsemi sem ekki fellur undir landbúnað (óaðskiljanleg)	X	X	X
17.1	Vinnsla landbúnaðarafurða:	X	X	X
17.2	Önnur óaðskiljanleg aukastarfsemi (vörur og þjónusta)	X	X	X
18	Framleiðsla landbúnaðarins sem atvinnugreinar (16+17)	X	X	X
19	Aðfanganotkun samtals	X	X	X
19.01	Fræ og fjölgunarefni	X	X	X
19.02	Orka, smurefni	X	X	X
19.02/1	— rafmagn	—	—	X
19.02/2	— gas	—	—	X
19.02/3	— annað eldsneyti og drifefni	—	—	X
19.02/4	— annað	—	—	X
19.03	Áburður og jarðvegsbætur	X	X	X
19.04	Vörur til plöntuverndar og varnarefni	X	X	X
19.05	Kostnaður vegna dýralækninga	X	X	X
19.06	Fóður	X	X	X
19.06/1	— fóður sem aðrar bújarðir afhenda	X	X	X
19.06/2	— fóður sem keypt er utan landbúnaðarins sem atvinnugreinar	X	X	X
19.06/3	— fóður sem sama bújörð framleiðir og notar	X	X	X
19.07	Viðhald efna	X	X	X
19.08	Viðhald bygginga	X	X	X
19.09	Landbúnaðarþjónusta	X	X	X
19.10	Önnur vara og þjónusta	X	X	X

Item	Skrá yfir breytur	Sending varðandi viðmiðunarár n		
		Nóvember ár n (áætlun)	Janúar ár n+1 (áætlun)	September ár n+1
20	Vergt vinnsluvirði á grunnverði (18–19)	X	X	X
21	Fjármunanotkun	X	X	X
21.1	Búnaður	—	—	X
21.2	Byggingar	—	—	X
21.3	Plantekrur	—	—	X
21.4	Annað	—	—	X
22	Hreint vinnsluvirði á grunnverði (20–21)	X	X	X

2. Reikningur yfir ráðstöfun vinnsluvirðis

Liður	Skrá yfir breytur	Sending varðandi viðmiðunarár n		
		Nóvember ár n (áætlun)	Janúar ár n+1 (áætlun)	September ár n+1
23	Laun og launatengd gjöld	X	X	X
24	Aðrir framleiðsluskattar	X	X	X
25	Aðrir framleiðslustyrkir	X	X	X
26	Þáttatekjur (22–24+25)	X	X	X
27	Rekstrarhagnaður/einyrkjatekjur (22-23-24+25)	X	X	X

3. Reikningur yfir tekjur af atvinnurekstri

Liður	Skrá yfir breytur	Sending varðandi viðmiðunarár n		
		Nóvember ár n (áætlun)	Janúar ár n+1 (áætlun)	September ár n+1
28	Leiga og önnur leigugjöld af fasteignum sem skal greiða	X	X	X
29	Greiddir vextir	X	X	X
30	Mótteknir vextir	X	X	X
31	Tekjur af atvinnurekstri (27-28-29+30)	X	X	X

4. Þættir á fjármagnsreikningi

Liður	Skrá yfir breytur	Sending varðandi viðmiðunarár n		
		Nóvember ár n (áætlun)	Janúar ár n+1 (áætlun)	September ár n+1
32	Verg fjármunamyndun af landbúnaðarafurðum	—	—	X
32.1	Verg fjármunamyndun af plantekrum	—	—	X
32.2	Verg fjármunamyndun af dýrum	—	—	X
33	Verg fjármunamyndun af afurðum sem ekki falla undir landbúnað	—	—	X
33.1	Verg fjármunamyndun af efni	—	—	X
33.2	Verg fjármunamyndun af byggingum	—	—	X
33.3	Verg fjármunamyndun	—	—	X
34	Verg fjármunamyndun (án frádráttarbærs virðisaukaskatts) (32+33)	—	—	X
35	Hrein fjármunamyndun (án frádráttarbærs virðisaukaskatts) (34–21)	—	—	X
36	Birgðabreytingar	—	—	X
37	Fjármagnstilfærslur	—	—	X
37.1	Fjárfestingarstyrkir	—	—	X
37.2	Aðrar fjármagnstilfærslur	—	—	X

5. Notkun vinnuafis í landbúnaði

Liður	Skrá yfir breytur	Sending varðandi viðmiðunarár n		
		Nóvember ár n (áætlun)	Janúar ár n+1 (áætlun)	September ár n+1
38	Heildarnotkun vinnuafis í landbúnaði	X	X	X
38.1	Notkun ólaunaðs vinnuafis í landbúnaði	X	X	X
38.2	Notkun launaðs vinnuafis í landbúnaði	X	X	X

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 501/2004

2007/EES/26/45

frá 10. mars 2004

um ársfjórðungslega fjárhagsreikninga opinberra yfirvalda (*)

EVROPUÞINGID OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 285. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu ⁽¹⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð ráðsins (EB) nr. 2223/96 frá 25. júní 1996 um evrópskt þjóðhags- og svæðisreikningakerfi í Bandalaginu ⁽³⁾ kemur fram viðmiðunarrámi fyrir sameiginlega staðla, skilgreiningar, flokkanir og reikningsskilareglur sem beita skal við gerð þjóðhagsreikninga aðildarríkjanna vegna hagskýrsluþarfa Bandalagsins svo að fá megi fram niðurstöður sem eru samanburðarhæfar milli aðildarríkjanna.
- 2) Í skýrslu peningamálanefndar um upplýsingakröfur, sem Efnahags- og fjármálaráðið staðfesti 18. janúar 1999, var lögð áhersla á mikilvægi skilvirks eftirlits og samræmingar efnahagsstefna fyrir eðlilega starfsemi Efnahags- og myntbandalagsins og innri markaðarins og að til þess þurfi umfangsmikið hagskýrslu-upplýsingakerfi þaðan sem stefnumótendur fá nauðsynleg gögn til að nota til grundvallar ákvörðunum sínum. Í skýrslunni kemur einnig fram að hagskýrslur til skamms tíma yfir fjármál hins opinbera í aðildarríkjunum skuli njóta forgangs, einkum hjá þeim ríkjum sem taka þátt í Efnahags- og myntbandalaginu, og að markmiðið væri að taka saman í áföngum ársfjórðungsleg fjárhagsleg reikningsskil hins opinbera.

- 3) Ársfjórðungsleg innlend gögn um fjárhagsreikninga (hreyfingar og efnahagsreikningar) opinberra yfirvalda eru stór hluti allra fjárhagsshreyfinga og efnahagsreikninga á evrusvæðinu og eru þýðingarmiklar upplýsingar til stuðnings stefnunni við stjórnun peningamála. Í þessu tilliti og í eigin þágu hefur stjórn Seðlabanka Evrópu samþykkt reglugerðir og viðmiðunarreglur til að vernda sendingar gagna, fyrir skemmra tímabil en ár, um fjárhagslegar hagskýrslur og innlenda fjárhagsreikninga til Seðlabanka Evrópu.

- 4) Gerð er krafa um upplýsingar tilsvareandi geira yfir fjárhagsshreyfingar og efnahagsreikninga ríkisins til að ítarleg greining geti farið fram á fjármögnun og fjárfestingum ríkisins eftir tilsvareandi geira og eftir því hver gerningurinn er.

- 5) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 264/2000 frá 3. febrúar 2000 um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2223/96 að því er varðar hagskýrslur yfir fjármál hins opinbera til skamms tíma ⁽⁴⁾ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1221/2002 frá 10. júní 2002 um ársfjórðungsleg reikningsskil opinberra yfirvalda sem ekki eru fjárhagsleg ⁽⁵⁾ eru tilgreind ársfjórðungsleg reikningsskil opinberra yfirvalda sem ekki eru fjárhagsleg sem aðildarríki skulu senda framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna).
- 6) Í 2. og 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 2223/96 er mælt fyrir um skilyrði fyrir heimild framkvæmdastjórnarinnar til að samþykkja breytingar á aðferðafræði evrópska þjóðhagsreikningakerfisins í því skyni að skýra og bæta inntak kerfisins. Þörf verður á viðbótarfjármagni í aðildarríkjunum til þessarar samantektar á ársfjórðungslegum fjárhagsreikningum opinberra yfirvalda, og heyrir því ákvörðun um hana ekki undir framkvæmdastjórnina heldur skal hún vera samþykkt með sérstakri reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB 81, 19.3.2004, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 136/2004, 24. september 2004 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 12, 10.3.2005, bls. 55.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 165, 16.7.2003, bls. 6.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 21. október 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB), sameiginleg afstaða ráðsins frá 22. desember 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og afstaða Evrópuþingsins frá 10. febrúar 2004 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 310, 30.11.1996, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1267/2003 Evrópuþingsins og ráðsins (Stjtið. ESB L 180, 18.7.2003, bls. 1).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 29, 4.2.2000, bls. 4.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 179, 9.7.2002, bls. 1.

7) Hagskýrsluáætlunarnefndin (SPC), sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins 89/382/EBE, KBE ⁽¹⁾, og Hagskýrslunefnd um peningamál, fjármál og greiðsluöfnun, sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins 91/115/EBE ⁽²⁾, hafa lýst yfir samþykki sínu á drögum að þessari reglugerð.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Markmið

Markmiðið með þessari reglugerð er að skrá og skilgreina helstu einkenni þeirra flokka fjárhagshreyfinga evrópska þjóðhags- og svæðisreikningakerfisins (ESA 95), fjáreignir og skuldir opinbera geirans og undirgeira opinberra yfirvalda sem skal í áföngum senda ársfjórðungslega gögn um til framkvæmdastjórnarinnar (Hagstofu Evrópubandalaganna).

2. gr.

Samantekt ársfjórðungsgagna: heimildir og aðferðir

1. Með það í huga að fá vandaðar hagskýrslur skulu ársfjórðungsgögn yfir fjárhagshreyfingar og fjáreignir og skuldir byggjast á upplýsingum sem eru fengnar beint frá opinberum yfirvöldum, að svo miklu leyti sem það er hægt. Hins vegar mega ársfjórðungsgögn um óskráð hlutabréf (AF.512) og annað eigið fé (AF.513), samkvæmt skilgreiningum og kóðum í evrópska þjóðhags- og svæðisreikningakerfinu (ESA 95), og þau gögn sem eru í eigu hins opinbera vera áætluð með innreiknuðum og framreiknuðum upplýsingum um viðkomandi árleg gögn.

2. Samantekt ársfjórðungsgagna yfir fjárhagshreyfingar og yfir fjáreignir og skuldir skulu fylgja reglum evrópska þjóðhags- og svæðisreikningakerfisins (ESA 95), einkum að því er varðar atvinnugreinaflokkun stofnanaeininga, sameiningarreglur, flokkun fjárhagshreyfinga, fjáreigna og skulda, skráningartíma og matsreglur.

3. Ársfjórðungsgögn og samsvarandi árleg gögn, sem send eru framkvæmdastjórninni í samræmi við reglugerð (EB) nr. 2223/96, skulu vera innbyrðis samræmd.

4. Ársfjórðungsgögn um fjáreignir og skuldir eru útistandandi fjárhæðir fjáreigna og skulda í lok hvers ársfjórðungs.

3. gr.

Sendingar ársfjórðungsgagna um fjárhagshreyfingar, fjáreignir og skuldir

1. Aðildarríki skulu senda framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) ársfjórðungsgögn um fjárhagshreyfingar (F.) og fjáreignir og skuldir (AF.) fyrir eftirfarandi fjármálagreininga, samkvæmt skilgreiningum og kóðum evrópska þjóðhags- og svæðisreikningakerfisins (ESA 95):

a) gulleign seðlabanka og sérstök dráttarréttindi (SDR) (F.1 og AF.1),

b) gjaldmiðil og bankainnstæður (F.2 og AF.2),

c) skammtímaverðbréf önnur en hlutabréf, þó ekki fjármálaafleiður (F.331 og AF.331),

d) langtímaverðbréf önnur en hlutabréf, þó ekki fjármálaafleiður (F.332 og AF.332),

e) fjármálaafleiður (F.34 og AF.34),

f) skammtímalán (F.41 og AF.41),

g) langtímalán (F.42 og AF.42),

h) hlutabréf og annað eigið fé (F.5 og AF.5),

i) hreina eign heimila í líftrygginga- og lífeyrissjóðum (F.61 og AF.61),

j) fyrirframgreiðslur váttryggingaiðgjalda og sjóði fyrir tjónaskuldir (F.62 og AF.62),

k) aðrar viðskiptaskuldir/viðskiptakröfur (F.7 og AF.7).

2. Aðildarríki skulu einnig senda framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) eftirfarandi ársfjórðungsgögn fyrir undirgeira ríkisins (S.1311), eins og um getur í 4. gr.:

a) skráð hlutabréf (F.511 og AF.511), varðandi fjáreignahreyfingar og fjáreignir,

b) gjaldmiðil (F.21 og AF.21), varðandi skuldahreyfingar og skuldir.

4. gr.

Umfang opinberra stofnana og undirstofnana

Aðildarríki skulu senda ársfjórðungsgögn fyrir opinbera geirann og undirgeira hans, samkvæmt skilgreiningum og kóðum í evrópska þjóðhags- og svæðisreikningakerfinu (ESA 95) sem opinber yfirvöld (S.13), m.a. fyrir:

— ríkið (S.1311),

— ríkisstjórn (S.1312),

— sveitarstjórn (S.1313),

— almannatryggingasjóði (S.1314).

5. gr.

Tegund ársfjórðungsgagna sem sendingin tekur til

1. Ársfjórðungsgögn, sem um getur í 3. gr., skulu send á samstæðugrundvelli fyrir undirgeira hins opinbera sem um getur í 4. gr.

⁽¹⁾ Stjótt. EB L 181, 28.6.1989, bls. 47.

⁽²⁾ Stjótt. EB L 59, 6.3.1991, bls. 19. Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun 96/174/EB (Stjótt. EB L 51, 1.3.1996, bls. 48).

2. Ársfjórðungsgögn, sem um getur í 3. gr., skulu bæði send á samstæðugrundvelli og ekki á samstæðugrundvelli fyrir undirgeira hins opinbera (S.13) sem um getur í 4. gr.

3. Ársfjórðungsgögn með sundurliðun eftir tilsvaramandi geira skulu einnig lögð fram fyrir undirgeira ríkisins (S.1311) og almannatryggingasjóði (S.1314), eins og um getur í 4. gr. og lýst er í viðaukanum við þessa reglugerð.

6. gr.

Tímaáætlun fyrir sendingar ársfjórðungsgagna

1. Ársfjórðungsgögnin, sem um getur í 3., 4. og 5. gr., skulu send framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) innan þriggja mánaða frá lokum ársfjórðungsins sem gögnin eiga við um.

2. Leiðrétt ársfjórðungsgögn vegna eldri ársfjórðunga skulu send á sama tíma.

3. Fyrsta sendingin af ársfjórðungsgögnum, sem um getur í 3. gr., að undanskildum öðrum viðskiptaskuldum/viðskipta-kröfum (F.7 og AF.7), og í 4. og 5. gr., skal vera í samræmi við eftirfarandi tímaáætlun:

a) fyrir undirgeira ríkisins (S.1311) og almannatryggingasjóði (S.1314) eigi síðar en 30. júní 2004, ef innlend hagskýrslukerfi þarfnast verulegrar aðlögunar er framkvæmdastjórninni heimilt að veita undanþágu vegna upphafsdagsetningar sendingar gagna með sundurliðun eftir tilsvaramandi geira og gagna um fjárhagshreyfingar, fjáreignir og skuldir, þó ekki lengur en í 18 mánuði,

b) fyrir undirgeira ríkisstjórna (S.1312) og sveitarstjórna (S.1313):

i) eigi síðar en 30. júní 2004 fyrir skuldahreyfingar og skuldir eins og fram kemur í 1. mgr. 3. gr., ef innlend hagskýrslukerfi þarfnast verulegrar aðlögunar er framkvæmdastjórninni heimilt að veita undanþágu vegna upphafsdagsetningar þessara gagnasendinga, þó ekki lengur en í 18 mánuði,

ii) eigi síðar en 30. júní 2005 fyrir fjáreignahreyfingar og fjáreignir eins og fram kemur í 1. mgr. 3. gr., ef innlend hagskýrslukerfi þarfnast verulegrar aðlögunar er framkvæmdastjórninni heimilt að veita undanþágu vegna upphafsdagsetningar þessara gagnasendinga, þó ekki lengur en í sex mánuði,

c) fyrir hið opinbera (S.13), eigi síðar en 30. júní 2005, ef innlend hagskýrslukerfi þarfnast verulegrar aðlögunar er framkvæmdastjórninni heimilt að veita undanþágu vegna upphafsdagsetningar þessara gagnasendinga, þó ekki lengur en í sex mánuði.

4. Fyrsta sending ársfjórðungsgagna til framkvæmdastjórnarinnar (Hagstofu Evrópubandalaganna) vegna annarra viðskiptaskulda/viðskiptakrafna (F.7 og AF.7) og vegna hins opinbera (S.13) og undirgeira þess, eins og um getur í 4. gr., skal eigi fara fram síðar en 30. júní 2005. Ef innlend hagskýrslukerfi þarfnast verulegrar aðlögunar er framkvæmdastjórninni heimilt að veita undanþágu vegna upphafsdagsetningar þessara gagnasendinga, þó ekki lengur en í sex mánuði.

7. gr.

Ákvæði varðandi gögn fyrir fyrri ár

1. Ársfjórðungsgögn, sem um getur í 6. gr., skulu taka til gagna fyrir fyrri ár um fjárhagshreyfingar frá fyrsta ársfjórðungi 1999 og efnahagsreikninga frá fjórða ársfjórðungi 1998, í samræmi við tímaáætlunina sem tilgreind er í 3. og 4. mgr. 6. gr. um fyrstu gagnasendinguna.

2. Ef þörf er á má byggja gögn fyrir fyrri ár á „besta mati“, einkum að því er varðar ákvæði 2. og 3. mgr. 2. gr.

8. gr.

Framkvæmd

1. Aðildarríki skulu láta framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) í té lýsingu á heimildum og aðferðum, sem beitt er til að taka saman ársfjórðungsgögn, sem um getur í 3. gr. (upphaflega lýsingu), þegar þau hefja sendingu á ársfjórðungsgögnum í samræmi við tímaáætlunina sem um getur í 3. og 4. mgr. 6. gr.

2. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) um allar breytingar á þessari upphaflegu lýsingu þegar þau senda umrædd breytt gögn.

3. Framkvæmdastjórnin (Hagstofa Evrópubandalaganna) skal upplýsa hagskýrsluáætlunarnefndina og hagskýrslunefndina um peningamál, fjármál og greiðslujöfnuð um heimildir og aðferðir sem hvert og eitt aðildarríki beitir.

9. gr.

Skýrsla

Framkvæmdastjórnin skal, á grundvelli þeirra gagna sem um getur í 3., 4. og 5. gr. og að höfðu samráði við hagskýrsluáætlunarnefndina og hagskýrslunefndina um peningamál, fjármál og greiðslujöfnuð, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um mat á áreiðanleika ársfjórðungsgagnanna, sem aðildarríkin afhenda, eigi síðar en 31. desember 2005.

10. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg, 10. mars 2004.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

D. ROCHE

forseti.

VIDAUKI

SUNDURLIÐUN EFTIR TILSVARANDI GEIRA ⁽¹⁾Ríkið (S.1311) og almannatryggingasjóðir (S.1314), fjárhagshreyfingar og efnahagsreikningar ⁽²⁾

Tilsvaramandi geiri/undirgeiri Flokkur/undirflokkur	Fyrirtæki sem eru ekki fjármálafyrirtæki (S. 11)	Fjármálafyrirtæki (S. 12)		Heimili, þ.m.t. sjálfseignastofn- anir sem þjóna heimilum (S.14+S.15)	Aðrir staðir í heiminum (S.2)
		Samtals	Tryggingafélög og lífeyrissjóðir (S. 125)		

Fjáreignir

Skammtímaverðbréf önnur en hlutabréf, þó ekki fjármálaafleiður (F.331 og AF.331)					
Langtímaverðbréf önnur en hlutabréf, þó ekki fjármálaafleiður (F.332 og AF.332)					
Skammtímalán (F.41 og AF.41)					
Langtímalán (F.42 og AF.42)					
Hlutabréf og annað eigið fé (F.5 og AF.5)					

Skuldir

Skammtímalán (F.41 og AF.41)	
Langtímalán (F.42 og AF.42)	

⁽¹⁾ Reitir sýna kröfur um skýrslugjöf.⁽²⁾ Kóðarnir, sem eru teknir úr evrópska þjóðhags- og svæðisreikningakerfinu, sýna: S: geira/undirgeira; F: fjárhagshreyfingar, og AF: liði í efnahagsreikningi

2007/EES/26/21	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/2/EB frá 9. janúar 2004 um breytingu á tilskipunum ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE að því er varðar hámarksgildi leifa fyrir fenamífos	162
2007/EES/26/22	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/5/EB frá 20. janúar 2004 um breytingu á tilskipun 2001/15/EB í því skyni að bæta tilteknum eignum við í viðaukann.	171
2007/EES/26/23	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/4/EB frá 15. janúar 2004 um breytingu á tilskipun 96/3/EB um undanþágu frá tilteknum ákvæðum tilskipunar ráðsins 93/43/EBE um hollustuhætti í matvælaíðnaði vegna flutninga á fljótandi olíum og fitu í lausri vigt á sjó	173
2007/EES/26/24	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/6/EB frá 20. janúar 2004 um að veita undanþágu frá tilskipun 2001/15/EB til að fresta því að bann við viðskiptum með tilteknar vörur taki gildi	179
2007/EES/26/25	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/114/EB frá 22. desember 2003 um breytingu á tilskipun 95/2/EB um aukefni í matvælum önnur en litarefni og sætuefni	182
2007/EES/26/26	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/115/EB frá 22. desember 2003 um breytingu á tilskipun 94/35/EB um sætuefni til notkunar í matvælum	189
2007/EES/26/27	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/13/EB frá 29. janúar 2004 um breytingu á tilskipun 2002/16/EB um notkun tiltekinna epoxýafleiða í efni og hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli	196
2007/EES/26/28	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/14/EB frá 29. janúar 2004 um breytingu á tilskipun 93/10/EBE um efni og hluti úr filmum úr endurmynduðum sellulósa sem er ætlað að komast í snertingu við matvæli	198
2007/EES/26/29	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 242/2004 frá 12. febrúar 2004 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 466/2001 að því er varðar ólífrænt tin í matvælum	202
2007/EES/26/30	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/16/EB frá 12. febrúar 2004 um aðferðir við sýnatöku og greiningu vegna opinbers eftirlits með innihaldi tins í niðursoðnum matvælum	204
2007/EES/26/31	Reglugerð ráðsins (EB) nr. 392/2004 frá 24. febrúar 2004 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum.	211
2007/EES/26/32	Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1647/2003 frá 18. júní 2003 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 2309/93 um málsmeðferð Bandalagsins við veitingu leyfa fyrir lyfjum sem ætluð eru mönnum og dýrum og eftirlit með þeim og um stofnun Lyfjamálastofnunar Evrópu.	214
2007/EES/26/33	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/147/EB frá 8. febrúar 2000 um framkvæmd tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar flokkun byggingavara eftir nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna (tilkynnt með númeri C(2000) 133)	217
2007/EES/26/34	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/632/EB frá 26. ágúst 2003 um breytingu á ákvörðun 2000/147/EB um framkvæmd tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar flokkun byggingavara eftir nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna (tilkynnt með númeri C(2003) 2986)	222
2007/EES/26/35	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/127/EB frá 23. desember 2003 um breytingu á tilskipun ráðsins 1999/37/EB um skráningarskjöl fyrir ökutæki	224

2007/EES/26/36	Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1/2003 frá 16. desember 2002 um framkvæmd samkeppnisreglna sem mælt er fyrir um í 81. og 82. gr. sáttmálans	249
2007/EES/26/37	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 363/2004 frá 25. febrúar 2004 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 68/2001 um beitingu 87. og 88. gr. EB-sáttmálans gagnvart aðstoð til menntunar	274
2007/EES/26/38	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 364/2004 frá 25. febrúar 2004 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 70/2001 að því er varðar rýmkun gildissviðs hennar þannig að hún taki til aðstoðar til eflingar rannsóknnum og þróun	276
2007/EES/26/39	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/214/EB frá 3. mars 2004 um breytingu á ákvörðun 2000/40/EB að því er varðar gildistíma vistfræðilegra viðmiðana er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir kælskápa (tilkynnt með númeri C(2004) 310)	284
2007/EES/26/40	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/232/EB frá 3. mars 2004 um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2037/2000 að því er varðar notkun halons 2402 (tilkynnt með númeri C(2004) 639)	285
2007/EES/26/41	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/108/EB frá 8. desember 2003 um breytingu á tilskipun 2002/96/EB um raf- og rafeindabúnaðarúrgang.	287
2007/EES/26/42	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/249/EB frá 11. mars 2004 um spurningalista fyrir skýrslur aðildarríkjanna um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/96/EB um raf- og rafeindabúnaðarúrgang (tilkynnt með númeri C(2004) 714)	289
2007/EES/26/43	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/279/EB frá 19. mars 2004 varðandi leiðbeiningar vegna framkvæmdar á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/3/EB um óson í andrúmslofti (tilkynnt með númeri C(2004) 764)	293
2007/EES/26/44	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 138/2004 frá 5. desember 2003 um hagreikninga landbúnaðarins í Bandalaginu.	303
2007/EES/26/45	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 501/2004 frá 10. mars 2004 um ársfjórðungslega fjárhagsreikninga opinberra yfirvalda.	390

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin

4. Ráðgjafarnefnd EES

II EFTA-STOFNANIR

1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna

2. Eftirlitsstofnun EFTA

3. EFTA-dómstóllinn

III EB-STOFNANIR

1. Ráðið

2. Framkvæmdastjórnin

3. Dómstóllinn